TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN YÜZÜNCÜ YILI

Asırlık Çınar

Balıkesir İmam Hatip Lisesinin Yüzleri

3

M.İbrahim TEPE - Mikail DALMIŞ

EMİN YAYINLARI

Emin Yayınları

Asırlık Çınar Balıkesir İmam Hatip Lisesinin Yüzler -3

(e- Kitap)

Muhammed İbrahim TEPE - Mikail DALMIŞ

Dizgi, Mizanpaj ve Kapak Tasarımı

M.İbrahim TEPE

Basım Tarihi

Bursa Mart 2025

Baskı ve Cilt

Emin Yayınları

Fethiye Mah. Kırlangıç Sok. No: 11/ B Nilüfer/BURSA

Tel: (0224) 2422898, Fax: (0224) 2412569

Web

https://balikesirihl.meb.k12.tr/

www.eminyayinlari.com.tr

Bu eser, yazarlarının yazılı izin olmaksızın hangi dil ve ortamda olursa olsun materyalin tamamının veya bir bölümünün çoğaltılması ve elektronik ortamlarda yayımlanması yasaktır. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

Cataloging-in-Publication Data (CIP)

Asırlık Çınar Balıkesir İmam Hatip Lisesinin Yüzler -3

Muhammed İbrahim TEPE - Mikail DALMIŞ

ISBN: 978-625-5901-05-7

Sertifika No: 41427

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER iii
Çalışmamız Hakkında Büyüklerimiz Ne Dediler xi
ÖN SÖZ xiii
CUMHURİYET ÖNCESİ VE SONRASI OKULUMUZUN YÜZLERİ 2
Ahmet Vehbi Efendi 2
Hafız Halil Fevzi Efendi 3
Hafız Mehmet Eminittin Efendi 4
Hafız Abdulgafur Efendi (1879-1951) 6
Hattat İsmail Hakkı Efendi 9
Hasan Basri Efendi 10
Mehmet Tevfik Efendi 10
Zühdü Efendi 10
OKULUMUZUN İLK DÖNEM YÜZLERİ 13
Ahmet Aydın 13
Atilla Sert 15
Burhan Güler 19
Emin Mumcu 24
Hüseyin Güven 27
İsmail Saruhan 29
Mehmet Yağmur 29
Muharrem Yılmaz 36
Nuri Dönder 38
Prof. Dr. Erol Ayyıldız 41
Prof. Dr. Nevzat Aşık 47
Yüksel Haşal 62
OKULUMUZA VE CAMİAMIZA HİZMETLERİ GEÇEN YÜZLER 64
Abdüllatif Çantay 64
Ahmet Karatoprak Hoca 67
Balıkesir Muhtarlar Birliği 71
Cihat Bilgehan 73
Dernek Başkanları 74
Hacı Mehmet Fevzi Köylü 74
Halil Kasapoğlu 75
Hamdi Erdem 76
Hulusi Zarplı 76

İbrahim Koçaşlı.....77
İbrahim Naci Çıkrık..... 79
İlhan Aytekin.....80
İsmail Dayı.....81
Mahmut İnan..... 82
Maruf Çaksu..... 83
Necati Emre..... 85
Osman Ernur ve Eşi Ayşe Ernur..... 85
Sabri Erçoban..... 86
Sadettin Karslı..... 87
Süleyman Akbulut..... 87
Turhan Dökmecioğlu..... 90
Yakup Akdeniz ve Eşi Mihriye Akdeniz..... 90
OKULUMUZUN BAZI İDARECİ VE ÖĞRETMEN YÜZLERİ..... 92
Abdullah AZMAN..... 92
Ahmet Bekdüz..... 97
Ahmet Cengiz..... 100
Ahmet Duran..... 100
Abdullah Gündem.....102
Ahmet Gürtaş.....104
Feyzullah Türker.....105
İbrahim Dönder.....122
İbrahim Binay.....122
Halil Akbıyık.....123
Mehmet İnce.....125
Mehmet Yıldız.....126
Müfit Eryurt Yasun.....129
Mustafa Solak.....132
Özcan Konuk.....134
Salih Dülger.....136
Seyyit Ahmet Arvasi.....146
Tahir Korucuoğulları.....149
Veçhi Ersun.....150
OKULUMUZUN GÖNÜL COĞRAFYAMIZDAKİ YÜZLERİ.....152
Ahmet Hacıosman.....152
Batı Trakya İmam-Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği.....154
Belal İbrahim Khıl.....157
Dr. Merzuk Grabus..... 160
Ersoy Şehrin.....168

Fuad Abdısalan....168
Günel Şehrin....169
Hafız Mustafa Mohamed Abukar....170
Hicabi Duran....171
OKULUMUZUN ÖNDER YÜZLERİ....173
Abdullah Sert....173
Ahmet Eren....176
Ahmet Erdoğan....177
Ahmet Görmüş....181
Ali Aşçı....182
Ali Rıza Temel....183
Enver Akıncı....186
Fahrettin Değirmenci....187
Halil Taş....198
Dr. Hüseyin Yayla....201
Kamil Akkaya....203
Mustafa Kutlu....204
Mustafa Memiş....210
Mustafa Sarı....213
Nail Dural....214
Recai Gürcan....222
Recep Durak....222
Sami Günnü....224
OKULUMUZUN PERSONEL YÜZLERİ....226
Gürbüz Kayabaşı....227
Mustafa Bayrak....230
Mustafa Gezgin....231
Ramazan Arslan....232
OKULUMUZUN SİYASET, MİLLETVEKİLİ, BÜROKRAT, İŞ ADAMI VE AKADEMİSYEN YÜZLERİ....235
Abdülbaki Ataç....235
Ahmet Akçael....237
Ahmet Derin....242
Ali Rıza Koç....242
Bahtiyar Adışen....251
Cafer Sarılı....251
Ercan Kurter....252
Dr. Adem Kemaneci....253
Dr. Mustafa Canbey....254

Doç. Dr. Hüseyin Sak 255
Halil İbrahim Sağay 256
Hüseyin Adın 263
İrfan Şentürk 264
Kasım Bostan 264
Mehmet Cemal Öztaylan 265
Mustafa Dündar 270
Prof. Dr. Hamdi Döndüren 271
Prof. Dr. Kerim Özdemir 280
Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit 281
Prof. Dr. Mücteba Uğur 288
Prof. Dr. Nesimi Yazıcı 289
Prof. Dr. Saffet Köse 291
Sadi Güven 296
Seddar Yavuz 297
Yaşar Kılkış 299
Zekai Kafaoğlu 299
OKULUMUZUN ŞEFKAT YÜZLERİ 303
Elmas Başaran 303
Emine Esen Baydemir 305
Muhsine Aşık Akbulut 308
Sündüs Ayyıldız 311
OKULUMUZUN YAZAR, ÇİZER VE MEDYA YÜZLERİ 315
Dilaver Ayyıldız 315
Eyyüp Yılmaz 318
Hasan Aycın 319
İsmail Yurdakök 323
Sabri Yılmaz 326
ANMA PANELİ 337
Prof. Dr. Nevzat Aşık 337
Burhan Güler 339
Prof. Dr. Hamdi Döndüren 343
KAYNAKÇA 344

Değerli Okuyucular,

Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nin tarihini aydınlatan bu kıymetli eseri sizlere sunmaktan büyük bir onur duyuyorum. Bu eser, sadece mezun olduğumuz okulumuzun değil, aynı zamanda tüm Balıkesir'deki imam hatip liseleri ve ortaokullarının tarihçelerini de kapsamlı bir şekilde ele alması bakımından büyük önem taşımaktadır.

Bildiğimiz kadarıyla, Türkiye'deki imam hatip okulları arasında kendi tarihlerini yazma konusunda bu denli hacimli ve kapsamlı bir çalışma ilk defa gerçekleştirilmiştir. Bu durum, Balıkesir'imiz için ayrı bir gurur kaynağıdır.
Okulumuz hem cumhuriyet döneminde hem de 1958 sonrasında bölgemizde açılan ilk imam hatip okulu olma özelliğini taşımaktadır. Bu nedenle, Balıkesir'in eğitim tarihindeki yeri ve önemi yadsınamaz.

Bu eserin ortaya çıkmasında emeği geçen değerli öğretmenlerimiz, yoğun ve meşakkatli bir araştırma süreci ile birlikte okulumuzla ilintili tüm arşivleri titizlikle tarayarak, tarihe ışık tutacak önemli bilgilere ulaşmışlardır. Onların bu özverili çalışmaları sayesinde, okulumuzun köklü geçmişi ve başarıları gelecek nesillere aktarılacaktır.

Balıkesir Eğitime Destek Platformu olarak, bu değerli eserin hazırlanmasında emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunarım. Bu kitabın, Balıkesir'in eğitim tarihine önemli bir katkı sağlayacağına, yapılacak akademik çalışmalara önemli bir kaynak teşkil edeceğine ve gelecek nesillere ilham vereceğine inanıyorum. Bu eşsiz eseri okulumuza ve Balıkesir eğitimine kazandıran öğretmenlerimiz M.İbrahim Tepe ve Mikail Dalmış'a ve emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Saygılarımla,

Halil Taş
Balıkesir Eğitime Destek Platformu Başkanı ve
Balıkesir İmam Hatipler Derneği Başkanı

Değerli Okurlar,

Cumhuriyet'in ilk yıllarında kurulan ve köklü geçmişiyle asırlık çınar misali Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi bugüne dek eğitim ve öğretimde öncü bir marka olmuştur.100 yıllık birikimi, sayısız mezunu ve eğitime yaptığı katkılarla yalnızca Balıkesir'in değil, ülkemizin de iftihar ettiği güzide bir kurum haline gelmiştir. Eğitimde yeniliklere açık, ahlaki ve manevi değerlerle donatılmış bireyler yetiştirme misyonumuz, kuruluşumuzdan bu yana değişmeden günümüze gelmiştir. Bu misyon, aynı zamanda kurum olarak bir asırdır bizleri ayakta tutan en önemli etken olmuştur.

Bu kitap, yalnızca Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesinin köklü eğitim tarihini ve birikimini ortaya koyarak gelecek nesillere aktaracak bir kitap değil, aynı zamanda Türk eğitim sisteminin geçirdiği 100 yıllık değişim ve dönüşümleri de yansıtan bir eserdir. Her sayfasında geçmişin izlerini ve geleceğe dair umutları bulacaksınız.

Öğretmenlerimiz, Edebali'nin "Geçmişini bilmeyen, geleceğini de bilemez. Geçmişini iyi bil ki, geleceğe sağlam basasın. Nereden geldiğini unutma ki, nereye gideceğini unutmayasın!" tavsiyesi doğrultusunda gece gündüz demeden çalışarak araştırarak okulumuzun tarihini gün yüzüne çıkarıp gelecek nesillere önemli bir kültürel mirası da bırakmış oldular.

Din Öğretimi Genel Müdürlüğü Vizyon Belgesi'nde de vurgulandığı gibi, "Okullarda, kurumsallaşmak ve kurum kültürü oluşturmak için bulunduğu bölgenin en nitelikli ve lider okulu olmaya yönelik özgün çalışmalar yapılır." Bu doğrultuda, Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesinin tarihine dair bu kitap, okul kültürünün şekillenmesine ve gelecek nesillere aktarılmasına önemli bir katkı sağlayacaktır.

Bu eser, Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi'nin kuruluşundan günümüze kadar geçirdiği evreleri, karşılaştığı zorlukları, elde ettiği başarıları ve yetiştirdiği önemli şahsiyetlerin hayat hikayelerini işlemektedir. Kuruluşundan günümüze kurucularından günümüz

öğretmen ve öğrencilerine kadar emeği geçen herkesin katkıları, bu kitabın sayfalarında hayat bulmuş ve okulun tarihine ışık tutmuştur.

Okulumuzun yüz yıllık tarihini irdeleyen bu eser Türkiye'de alanında yapılan ilk külli çalışma olmasından dolayı önemsiyoruz. Bu eşsiz eseri okulumuza ve Balıkesir eğitimine kazandıran meslek dersleri öğretmenlerimiz M.İbrahim Tepe ve Mikail Dalmış'a ve emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Fatih Yılmaz
Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi
Fen ve Sosyal Bilimler Proje Okulu Müdürü

Çalışmamız Hakkında Büyüklerimiz Ne Dediler

“Maşallah. barekallah. Ne kadar çok sevindim. Allah sizden razı olsun. Balıkesir İHL bizim için çok kıymetli. Yetiştirdiği nice insanlar var.” Dr. Nazif Yılmaz Milli Eğitim Bakan Yardımcısı

“Teşekkür ediyorum. Allah çalışmalarınızı bereketlendirsin.” Mehmet Nezir Gül Eski Din Öğretimi Genel Müdürü

“Öncelikler böyle bir işe giriştiğiniz için tebrik ederim. Böyle bir çalışma bir ihtiyaçtı. Bunu başardınız. Çok güzel.” Yard. Doç. Dr. Mustafa Öcal

“Elinize emeğinize sağlık, başarılar diliyorum, teşekkür ediyorum.” Uğur Tecir, Din Öğretimi Genel Müdürlüğü, Araştırma-Geliştirme ve Projeler Daire Başkanı

“Maşallah.. emeğinize, yüreğinize ve kaleminize sağlık. Rabbim ecrinizi arttırsın.” Kenan Demirtaş, Din Öğretimi Genel Müdürlüğü

“Muhterem hocam; Çok güzel bir hizmete imza atıyorsunuz, bu meşakkatli ve sabır gerektiren çalışmanızdan dolayı sizi tebrik ediyorum. Allah yardımcınız olsun.” Sabri Yılmaz[1]

“BAİHL özelinde böyle bir çalışmanın yapılmasını sağlayan başta okul yönetimini, Muhammed İbrahim Tepe ve Mikail Dalmış hocayı ve emeği geçen diğer zevata ailemiz adına teşekkür ediyorum. Oluşacak eserin yararlı olmasını diliyorum.” Prof. Dr. Selman Türker[2]

“Yüce Mevla’mız dan çıktığınız bu yolculukta size yardımcı olmasını ve başarılar ihsan etmesini dilerim. Selam ve saygılarımı sunarım.” Abdullah Azman[3]

“Balıkesir’den İbrahim Tepe ve Mikail Dalmış Hocaya bana bu imkânı verdikleri için sonsuz teşekkür ederim.” Burhan Erçoban[4]

“Böyle bir çalışmaya başladığınız için teşekkür ederim. Bu bir ihtiyaç idi. Bugüne ve size nasipmiş. Tebrik eder başarılar dilerim.” Dilaver Ayyıldız[5]

“Evlatlarımın dedeleri olan bu muhterem zevatla (Abdülgafur Hoca) ilgili yaptığınız çalışmadan dolayı size çok teşekkür ediyorum. Önünüz açık olsun. Güzel çalışmalar bunlar. Siz de bir hatıra bırakacaksınız gelecek nesillere.” Yard. Doç. Dr. Nazmi Alp[6]

---

[1] Sabri Yılmaz, Gazeteci Yazar, Fotoğraf Editörü, okulumuz 1967 mezunu.
[2] Prof. Dr. Selman Türker, okulumuz orta kısım mezunu olup, okul müdürlerimizden merhum Feyzullah Türker hocamızın da oğludur.
[3] Abdullah Azman, okulumuz mezunu olup, okulumuzda hem öğretmenlik hem de iki defa müdürlük yapmıştır.
[4] Okulumuz Mehter Takımının kurucusu ve emektari Merhum Sabri Erçoban’ın oğlu
[5] Dilaver Ayyıldız, okulumuz eski Fransızca öğretmeni, Şair, Altıeylül Belediyesi, Teftiş Kurulu Başkanı
[6] Yard. Doç. Dr. Nazmi Alp, Millî Mücadelenin öncüsü, İmam ve Hatip Mektebinin kurucularından Abdülgafur Hocanın torununun eşi.

“Çok güzel işler yapıyorsunuz ve bizi de bu güzelliklere ortak ediyorsunuz. Size teşekkür ederim.” Atilla Sert[7]

“Okulumuz için yaptığınız bu güzel çalışmadan dolayı tebrik ediyorum. Nice güzel çalışmalara inşallah selamlar.” Mehmet Yıldız[8]

“Allah sizlere uzun ve hayırlı ömürler versin. İmam hatip aşkı buna denir. Emeğinize sağlık.” Necati Emre[9]

“Azimli ve verimli çalışmalarınız için imam hatip camiası adına teşekkürler ediyorum. Allah razı olsun.” Eyyüp Yılmaz[10]

“Allah razı olsun muhterem hocalarım! Okulumuz için yaptığınız bu çalışmalarınızdan dolayı Rabbim sizlerden razı olsun. Yeni çalışmalar için de yolunuz açık olsun inşallah. Selamlar.” Mehmet Emin Düvenci[11]

“Muhterem Hocam İbrahim Bey ve Mikail Bey,
Okulumuzla ilgili yaptığınız çalışmaları her türlü tebrik ve takdirin üstünde görüyorum. Cenab-ı Hak razı ve hoşnut olsun, başarılar ihsan eylesin, gönül dolusu selamlar.” Mustafa Kutlu, okulumuz 1968 mezunu, Eski Balıkesir Müftüsü ve Eski Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı

[7] Atilla Sert, okulumuz ilk kayıtlı ve ilk mezunlarındandır.
[8] Mehmet Yıldız, okulumuz ilk mezunlarından olup öğretmen ve idareci.
[9] Necati Emre, okulumuz ilk mezunlarından olup Sındırgı İmam Hatip Okuluna hizmetleri olmuş hala da hizmetleri devam etmektedir.
[10] Eyyüp Yılmaz, Şair-Yazar, okulumuz ilk mezunlarındandır.
[11] Mehmet Emin Düvenci, okulumuz ilk mezunlarından olup Yazar, Kur’an’-ı Kerim Meali Müellifidir.

ÖN SÖZ

Bizleri nimetleriyle perverde eden Rabbimize hamd olsun. Salat ve selam, kâinatın yüzü suyu hürmetine yaratıldığı Habib-i Kibriya Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa (sav)'e, O'nun âl ve ashabına ve tüm mü'minlerin üzerine olsun.

Bu çalışmada sohbetlerini dinlediğimiz her bir hocamızın her bir cümlesi dikkatle okunması gereken cümlelerdir. Her bir cümle, tarihe ışık tutan tarihi birer senet niteliğindedir diye düşünüyoruz. Hocalarımızın hatıraları Balıkesir'in sadece 60 küsur yıllık bir eğitim hayatını aydınlatmayacak bilakis Cumhuriyetle başlayan bir imam hatip okulu serüveninde Balıkesir'in 100 yıllık eğitim tarihine de ışık tutacaktır. Hocalarımızın sohbeti sadece bir sohbet değildir. Aynı zamanda bir tarihtir. Bir coğrafyadır. Bir psikolojidir. Bir sosyolojidir. Bizler hocalarımızı zevkle ve heyecanla dinledik. Dinledikçe bilgilerimizin daha ne kadar eksik olduğunu anladık. İnanıyoruz ki bu kitabı tetkik eden her kimse hocalarımızın hatıraları arasında Balıkesir'in 70 küsur yıllık eğitim tarihi ile birlikte asırlık eğitim tarihini de göreceklerdir. Balıkesir'in eğitimi ile birlikte coğrafi yapısı, demografik yapısı, sosyo-kültürel yapısı, ekonomik yapısı ve daha birçok özelliği hakkında da bilgi sahibi olacaklardır.

Her bir hocamızın hatıraları okundukça dava adamı nasıl olunur. Dava şuuru nasıl kazanılır gibi konular daha iyi anlaşılmış olacaktır. Bu okulların, bu milletin maneviyatındaki yerini ve önemini kavrayan nice dava adamı, çocuklarını maddeten bir geleceği olmayan bu okullarda okutarak bu okulların bugüne gelmesini sağlamışlardır. Bu hatıralar aynı zamanda bizlere kuruluşundan günümüze bu okullar hakkında oluşturulmak istenen haksız algıları ve burada okuyan talebelerin bütün olumsuzluklara ve ötekileştirmelere rağmen nasıl mücadele ettikleri ve nasıl başarı elde ettikleri de göstermiş olacaktır. Maddi hiçbir beklenti olmaksızın bu okulların kapısına kilit vurulmasın ve de çocuklarının doğru olan İslam'ı ve İslam'a ait doğruları öğrenmeleri için bu okullara göndermişlerdir. Hatta bazıları bu dava yerde kalmasın diye mahkeme kararıyla yaşlarını küçültmek suretiyle kayıt yaptırmışlardır. Üstelik bu talebeler çeyrek asır gibi bir insanın hayatında uzun sayılabilecek bir zaman diliminde tam 26 sene okulundan aldığı diploma ile üniversiteye giremediler. Ancak lisenin tüm derslerinden sınavlara girmek suretiyle zorlu, meşakkatli ve ağır bir yükü çekmek zorunda kalmışlardır. Ondandır ki Necip Fazıl Kısakürek'in: "Sen bir devsin, yükü ağırdır devin! Kalk ayağa, dimdik doğrul ve sevin!" dizeleriyle dediği ağırlığı çekmişlerdir.

Bu çalışmamızda, okulumuzdan mezun olmuş toplumda sevilen sayılan ve hizmet eden yüzlerinden bazı hocalarımızla mülakat yaparak gelecek nesillere bir miras bırakmak amaçlanmıştır. Hiçbir çalışma kusurdan beri değildir. Eksikliklerimize nazarı müsamaha ile bakılmasını istirham ediyoruz.

Hasan Aycın Hocamızla sohbetimizde şu önemli ifadeleri kullanmıştı: "Geleceğe bir şey bırakmak çok önemlidir. Belge bırakmak önemlidir. İz bırakmak önemlidir. Ne işe yarar ne lüzum var dememelyiz. Ne işe yararsa yarar. Gelecektekiler ona karar versinler. Geçmişin izleri olmasaydı biz bugün bu mekânda bile oturmuş olmazdık. Bakın, bizi güçlü kılan ne kadar izler varsa onların önemli olduğunu düşünüyorum. Bugün kendi

günümüzde, kendi tanıklıklarımızı mümkünse kayda geçip bunları geleceğe bırakmakta fayda var diye düşünüyorum." Demişti. Biz de geleceğe birşeyler bırakmak ve bıraktıklarımızın da ne işe yaradığına sizlerin nazarı müsamahası ile gelecektekilerin karar vermesi niyetiyle çalışma yaptık.

Yaptığımız istişareler neticesinde belirlediğimiz başlıklarda hocalarımızın bilgilerine müracaat ettik. Belirlediğimiz konular daha çok;

- 1950 ve sonrası ile okulumuzun açılışına giden süreç,
- Hasan Basri Çantay'ın okulumuzla ilişkisi,
- Balıkesir'e bir nevi bölge imam hatip okulunu kazandıran Ahmet Karatoprak Hoca'nın gayretleri,
- Okulumuzun fiziki yapısı ile sosyal kültürel faaliyetlerde Balıkesir eğitimine katkısı,
- Hocalarımızın gerek okulumuzda okurken ve gerekse sonraki hayatlarında başarı hikayeleri gibi başlıklarda şekillendi.

"Okulumuzun Yüzleri" eserimizin vücuda gelmesi, hocalarımızın bilgisine müracaat ederken belirlediğimiz maddelerden biri olan "Yerelde Balıkesir İmam Hatip Okuluna ve imam hatip camiasına hizmet eden hangi büyüklerimizi hatırlarsınız?" maddesi oldu. Bu madde çerçevesinde geri dönüş yapan hocalarımızın işaret ettiği yurt içinde ve yurt dışında bulunan büyüklerimizle irtibata geçtik. Yüzlerce hocamızla iletişime geçerek yoğun bir çalışma içerisine girdik. Yazılı olarak bize ulaşan verilerin dışında yüzlerce saati bulan ses kayıtları aldık ve aylarca çalışarak bu ses kayıtlarının çözümlemelerini yaptık. Hatıralarını ve biyografilerini bizimle paylaşan hocalarımızın yanında "Hâlık bilsin yeter" diyen hocalarımızın tercihiyle de karşılaştık ve saygı duyduk. Yurt içinde bu çalışmaları yaparken yurt dışında bulunan mezun ve mensubumuz hocalarımızla da bir taraftan istişarelerimizi ve çalışmalarımızı sürdürdük. Balkanlar ağırlıklı olmak üzere Osmanlı bakiyesi olan Kıbrıs, Kırım, Ukrayna, Arnavutluk, Gürcistan, Makedonya, Kosova, Batı Trakya, Bosna-Hersek, Romanya ,Sırbistan-Karadağ, Bulgaristan, Yunanistan vs. ülkelerdeki hocalarımızla görüştük. Son olarak, Somali'den gelen, bizde okuyup mezun olan kardeşlerimizle irtibata geçtik, elde ettiğimiz verileri burada arz etmeye çalıştık.

Bütün çalışma ve gayretlerimize rağmen ulaşamadığımız veya ulaştığımız halde kendi tercihleri doğrultusunda burada yer veremediğimiz hocalarımız da mevcuttur. Hocalarımıza ulaşamamamız bizim bir eksikliğim olarak nazarı müsamaha ile bakılmasını istirham ediyoruz. Bir sonraki çalışmalarımızda ulaşamadığımız hocalarımıza ulaşarak onların da hatıralarını, hizmetlerini ve biyografilerini camiamıza kazandırmak istiyoruz. Bu çalışmamız esnasında tercihlerini "bilinmemekten" yana kullanan hocalarımızın tercihlerinde değişikliğe gitmeleri halinde sonraki çalışmalarımızda yer almalarından dolayı memnuniyetlerimizi ifade etmek isteriz.

"Okulumuzun Yüzleri" ismi yapılan istişareler neticesinde ortaya çıkan bir isimdir. Yüz yıllık bir geçmişe sahip bir okulun mezunları takdir edersiniz ki toplumua mal olmuş ve toplumda okulumuzun yüzleri olmuşlardır. Her bir hocamız birer önder olarak toplumumuzdaki yerini aldığına inancımız tamdır. Her bölümdeki ana başlıklarını belirlerken önder hocalarımızın toplumda ön plana çıkan hizmetlerine atıfla başlıkları belirlemeye çalıştık.

Çalışmamız;

- Cumhuriyet Öncesi ve Sonrası Okulumuzun Yüzleri

- Okulumuzun İlk Dönem Yüzleri
- Okulumuza ve Camiamıza Hizmetleri Geçen Yüzler
- Okulumuzun Bazı İdareci ve Öğretmen Yüzleri
- Okulumuzun Gönül Coğrafyamızdaki Yüzleri
- Okulumuzun Önder Yüzleri
- Okulumuzun Personel Yüzleri
- Okulumuzun Siyaset, Milletvekili, Bürokrat, İş adamı ve Akademisyen Yüzleri
- Okulumuzun Şefkat Yüzleri
- Okulumuzun Yazar, Çizer ve Medya Yüzleri ile
- Anma Paneli vs. ana başlıklardan oluşmaktadır. Herhangi bir hocamızın hakkına girmemek için ana başlık altında yer alan her bir önder hocamız ile ilgili yazıyı alfabetik sıraya göre vermeye çalıştık.

Bu kültür hazinesinin basımını gerçekleştirerek Balıkesir'e kazandıran Balıkesir Eğitime Destek Platformu Başkanı ve Balıkesir İmam Hatip Okulları Derneği (BİHO-DER) Başkanı Sayın Halil Taş Hocamıza ve her türlü katkıyı bizden esirgemeyen okul müdürümüz Sayın Fatih Yılmaz'a, idarecilerimize, meslektaşlarımıza ve personelimize, yoğun çalışmalarımız esnasında fedakarlıklarını bizden esirgemeyen ailelerimize, araştırmalarımız esnasında arşivlerini bizlere açan Din Öğretimi Genel Müdürlüğü başta olmak üzere bütün kurum amirlerimize ve çalışanlarına, kişisel arşivlerini bizimle paylaşan hocalarımıza, bu eserimizi inceleme nezaketinde bulunarak katkı sağlayan başta Sayın Yard. Doç. Dr. Mustafa Öcal ve Sayın Doç. Dr. Ahmet Ali Çanakçı hocalarımız olmak üzere diğer tüm hocalarımıza, çalışmamızı baştan itibaren takip ederek teşvik eden Milli Eğitim Bakan Yardımcısı Sayın Dr. Nazif Yılmaz'a ve burada isimlerini sayamayacağımız tüm katkı sağlayan herkese teşekkürü borç biliriz.

Bu çalışmamıza esas olan ve hocalarımıza ait notlar, ses kayıtları ve diğer belgeler okulumuz arşivinde özel olarak muhafaza edilmektedir.

M. İbrahim TEPE Mikail DALMIŞ

17 Ekim 2023
Balıkesir

CUMHURİYET ÖNCESİ VE SONRASI OKULUMUZUN YÜZLERİ

CUMHURİYET ÖNCESİ VE SONRASI OKULUMUZUN YÜZLERİ

Bu bölümde Cumhuriyet öncesi ve sonrası dönemde okulumuzda idarecilik ve öğretmenlik yapanlar ile okulumuzdan mezun olup Balıkesir'in eğitimine katkı sağlayan ve birçoğu Balıkesir'in Millî Mücadelesinde etkin rol alan okulumuzun yüzleri yer almaktadır. Burada isimleri yer alan büyüklerimiz ile ilgili detaylı bilgiler çalışmamızın 1. cildinde verildiğinden burada ilgili hocalarımızın özgeçmişlerine ve hizmetlerine atıf mahiyetinde kısa bilgilerle yetinilmiştir.

Ahmet Vehbi Efendi

Hüseyin Efendi'nin oğlu olan Ahmet Vehbi Efendi 1307 (1891) Balıkesir'de doğmuştur. 1330 senesinde Dersaadet Hukuk Mektebinden Aliyyu'l Ala derece ile mezun olmuştur. Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesinde Coğrafya ve Türkçe Muallimliği yapmıştır.[12] Askerliğini zabıt vekili ve mülazım-ı sani olarak yapmıştır. Mütarekeden sonra terhis olmuştur. Balıkesir'in Yunanlıların işgali üzerine Hükümet-i Milliye tarafından Muğla Cinayet Mahkemesi Azalığına tayin edilmiştir. Kütahya ve Eskişehir'in düşmesi üzerine tekrar silahaltına alınmıştır. Batı Anadolu'nun düşman işgalinden kurtulması üzerine askerlik vazifesi de bitmiştir. Balıkesir Mekteb-i Sultanisinde Tarih ve Coğrafya öğretmenliği görevlerinde bulunmuştur. Millî Mücadele yıllarında Balıkesir'de Millî Mücadelenin önderleri arasında yer almıştır.[13] Sonraki hayatını İstanbul'da avukatlık yaparak geçirmiştir. İlim Yayma Cemiyeti Kurucuları arasında yer almıştır. Balıkesir Erdek ilçesindeki imam hatip lisesi Ahmet Vehbi Efendinin adını taşımaktadır.

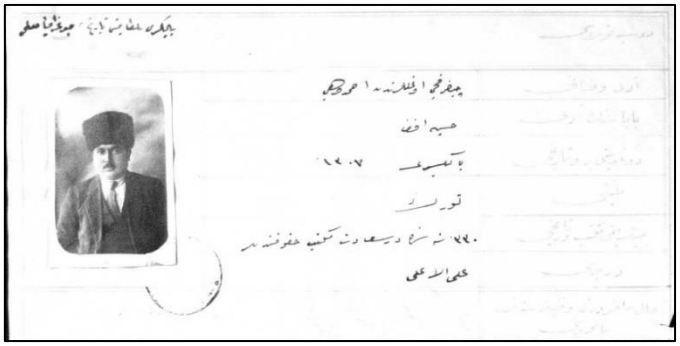

Ahmet Vehbi Efendi'ye ait hizmet kartelası[14]

[12] CA, 180-09-189-925-1-31
[13] Zekeriya Özdemir, Balıkesir Bölgesinde Milli Mücadele Önderleri, Ankara 2001
[14] CA, 180-09-189-925-1-31

Hafız Halil Fevzi Efendi

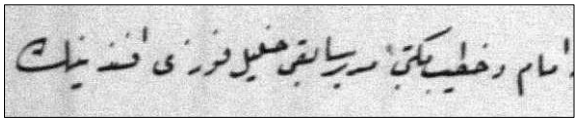
Halil Fevzi Efendi[15]

Balıkesir İmam ve Hatip Mektebinin ilk müdürü olan Halil Fevzi Efendi, Balıkesir Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesi'nin müdürü iken bu okulun İmam hatip okuluna tebdiliyle okulumuzun İlk müdürü olmuştur. Halil Fevzi Efendi'nin tercüme-i halindeki beyanına göre Hicri 15 Rebiülahir 1283 (1866), Rumi 15 Eylül 1282 yılının Muharrem ayında Balıkesir Kasaplar Mahallesinde doğmuştur. Fakat 24 Nisan 1926 tarihli tedkikata göre Rumi 1277 tarihinde doğduğu kaydı vardır.[16] Babası Dersiamlardan Yağcılarlı Abalızade Hoca Ali Efendi'dir.

Halil Fevzi Efendi, 1332 (1916) senesi Ağustosu'nda Balıkesir Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesi'nin müdürlüğüne getirilmiştir.[17] Mart 1924 tarihinde Tevhidi Tedrisat Kanunundan sonra Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesi İmam ve Hatip Mektebi olunca okulumuzun ilk müdürü olmuştur. 1924 ders yılı sonunda emekliye ayrılmıştır.

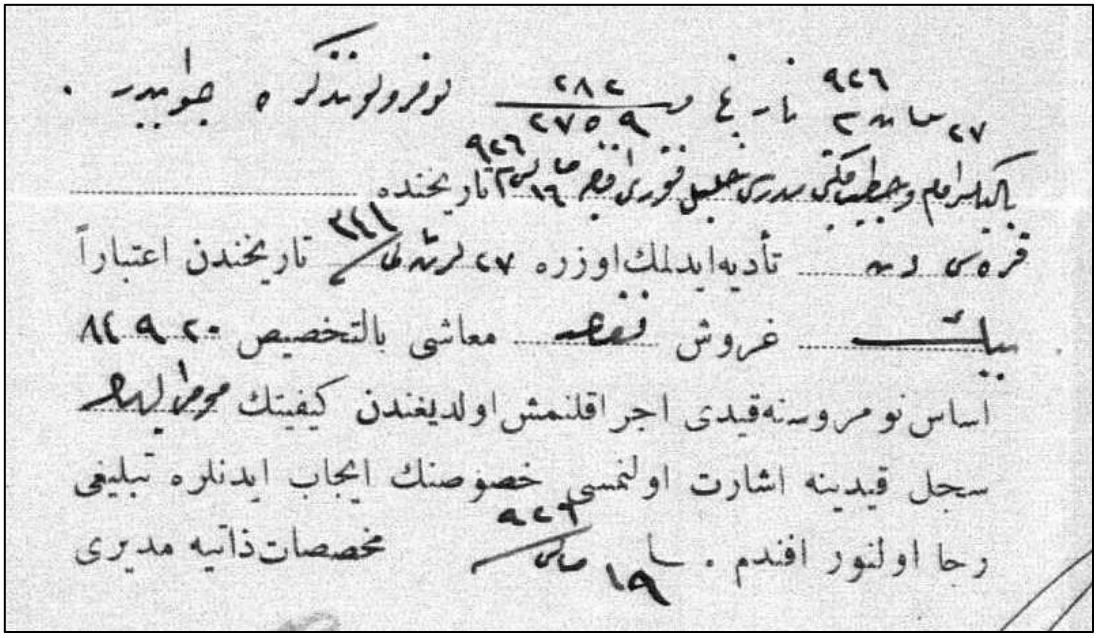
Halil Fevzi Efendi'ye ait arşiv belgesi-1926[18]

[15] CA, 180-09-153-733-1-5
[16] CA, 180-09-153-733-1-6
[17] Tanin Gazetesi, 6 Eylül 1916/1334
[18] CA, 180-09-153-733-1-5

Hafız Mehmet Eminittin Efendi

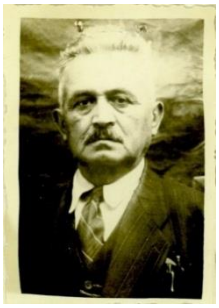

Balıkesir İmam ve Hatip Mektebinin ikinci müdürü olan Türkçe öğretmeni Hafız Mehmet Eminittin Efendi Rumi 1308 (1892)'de Balıkesir'de doğmuştur. Babası Sadettin Efendi annesi Fatmatü'z-Zehra Hanım'dır.

18 Mayıs 1919 tarihinde Alaca Mescit'te örgütlü ve disiplinli hareket etme amacıyla 41 kişiden oluşan bir meclis oluşturulur. Seçilen 41 kişinin arasında Hafız Mehmet Eminittin Efendi de vardır.[19]

İmam ve Hatip Mektebinin 1926'da kapanması üzerine Eminittin Efendi Karesi Erkek Muallim Mektebi'ne naklen tayin olmuştur.

Mehmet Eminittin Efendi, gerek emekli olduktan sonra ve gerekse milletvekilliği yaptığı yıllarda eğitim kalitesinin sürekli arttırılması için gayret sarf etmiştir. Bu anlamda 1930 yılında kendisinin sahibi olduğu Gençler yolu dergisinde "Talebenin İnkişafı İçin İstenilen Hareket" balıklı yazısında eğitim öğretimin problemlerine dikkat çekmiş ve bazı çözüm önerileri sunmuştur. Balıkesir eğitiminin 100 yıl öncesi ve 100 yıl sonrasının bir fotoğrafına bakma fırsatı için yazıyı aynen aşağıya alıyoruz.

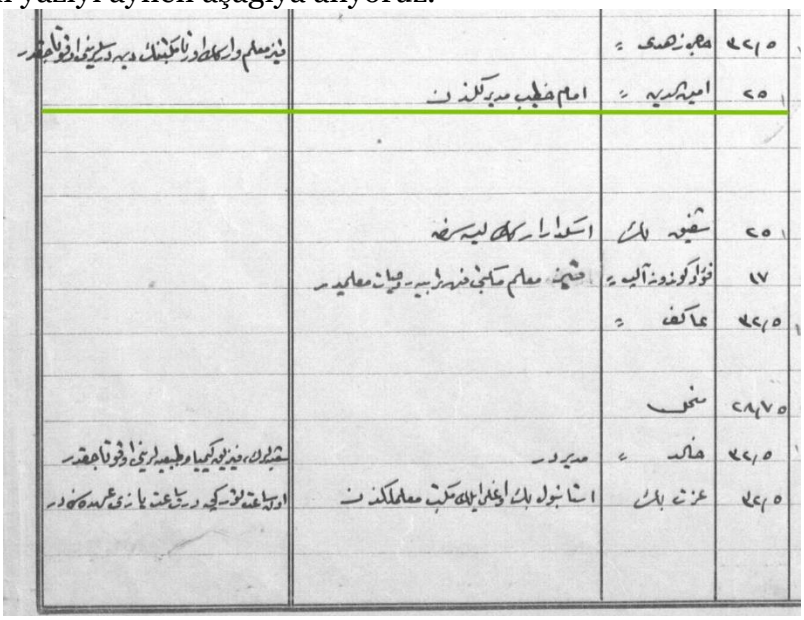

Eminittin Efendi'nin hizmet cetveli[20]

[19] https://www.emeginseruveni.com/milli-mucadelede-sehirlerimiz-balikesir/
[20] CA, 180-09-78-384-1-49

Talebenin İnkişafı İçin İstenilen Hareket[21]

"*Mekteplerin açılması ve derslerin başlaması münasebetiyle..*

Artık yeni ders senesine girilmiş, faaliyet bütün münasebetiyle başlamıştır.
Burada bu ders başlangıcı günlerinde bir şeyi hatırlatmak, muallim ana-baba ve velinin birbirinin mütemmimi bulunduğunu işaret etmek faydalı olacağı kanaatini beslemekteyim.

Muallim ve veli müştereken çocukla alakadar olursa talebenin inkişafı başkalaşır, çalışması başkalaşır, terbiye kabul etmesi kolaylaşır. İstenilen hedefe ulaştırılma daha mümkün bir hale gelir.

Artık yeni ders senesine girilmiş, faaliyet bütün münasebetiyle başlamıştır. Burada bu ders başlangıcı günlerinde bir şeyi hatırlatmak, muallim ana-baba ve velinin birbirinin mütemmimi bulunduğuna işaret etmek faydalı olacağı kanaatini beslemekteyim.

Muallim ve veli müştereken çocukla alakadar olursa talebenin inkişafı başkalaşır, çalışması başkalaşır, terbiye kabul etmesi kolaylaşır.

Onun için, ebeveyn, çocuğu mektebe verirken "Eti senin kemiği benim. Artık bu can benim değil senin. Döv, kes, as, ne yaparsan yap ille okut. Bir Allah var bir sen varsın. Haydi, artık bu çocuk sana emanet müdür bey şu okusun da sana duacı olsun"

Çocuğa dönüp de "Duydun ya gözünü patlatırım senin. Dikkat et oku. Başka işin yok. Kurtuluşun yok. Düşünme çaresiz okuyacaksın. Haydi, göreyim seni." Kılıklı sözlerden vazgeçmelidir. Onların hiçbir kıymeti olmadığını bilmelidir. O lakırdıların ifade ettikleri mana ve mazmunları unutmamalıdır. O lafların doğurduğu ve beslediği fikirleri artık öldürülmelidir.

Çocuk, dayakla okumaz. Çocuk, eti hocasının olursa okumaz. Çocuk, mektebe daha henüz girerken masasına yaslanmış, gelenleri kaydeden, o yavru için pek büyük olan başmuallimin karşısında velinin sarf ettiği o acı, manasız kelimeler altında- erir.

Çocuk, seve seve girdiği bu yeni muhitten bu suretle ürkütülmüş soğutulmuş olur vs. O kelime şarkısı ile şaşkına dönen çocuk, diğer talebeler içine salıverildiği zaman şaşalar, bir tarafa büzülür, başmuallimin odasında velisinin gürleyen sesinin uğultusunu dinler.

Daha ilk günlerinde, zavallı yavrucağa mektep, bir zindan kesilir. Benliği karmakarışık olur. Mevcudiyeti sarsılır.

Muallim, vazifesini müdriktir. Eline teslim edilen çocuğu, ne suretle mektebe ısındıracağını, nasıl okutacağını bilir. Çocuğu isteyerek mektebe getirebilmek için her türlü çareye başvurur. İcap ederse, muallim kendisi çocuğa doğru gider. İstediği yola –o suretle- getirir, tasarladığı hedefe çocuğu yine ulaştırır.

Çünkü muallim bilir ki,
Çocuk, mektebe ısınmazsa kolaylıkla okuyamaz. Okuyamaz değil okumaz. Okumadıkça hiçbir şeyin zevkine varamaz, hiçbir şey öğrenemez.

[21] Gençleryolu, c.1, Sayı 16, sayfa, 2, 1930

Muallim, talebesinin her şeyiyle alakadardır. Ebeveyninin aklına gelmeyen hususları araştırır. Çocuğun maddi-manevi inkişaflarını göz önünde bulundurur. Hareket ve temayüllerini takip eder kaydeder. Bulduğu neticelere göre -çocuk hakkında- veçheler alır.

Muallim yalnız bir şey düşünür:
Talebeleri. Bunlar onu, gezerken, yatarken, kalkarken, hatta uyurken... işgal ederler. Pek çoklarının –muallimin, başmuallimin- çocuğu hakkında yazdıklarına kulak asmadıkları istizanede cevap vermedikleri vakidir. Çocuklarına bu kadar bağlı ve alakalı olan muallimlerinin bir şeyden mustarip olduklarını kaydetsem, beni kimsenin tekzibe kalkışmayacağına inanmak isterim. Mektebe yerleştirirken, çocuğunun her şeyini başmuallime teslim ettiğini söyleyen ana-baba veya herhangi bir veli -kaydında ve çocuğunu, mektebe devama başladığından itibaren- mektebi unutuyor. Başmuallimin, muallimin şeklini zihninden siliyor, mektebin yolundan bile geçmiyor.

Muallimi, mektebi üzen; mektebin ve muallimin faaliyetini müşkülleştiren ebeveynin bu noktadaki mektebe olan alaka ve irtibatının azlığıdır. Bu büyük bir derttir. Hâlbuki ebeveynin çocuğu ile mektebe başladığı andan itibaren daha ziyade alakadar olması çok lazımdır. Her zaman değilse bile ihtiyaç gördükçe, mektep ve muallim, onun uğrağı olmalıdır. Mektepten, muallimden alacağı direktife göre, çocuk hakkındaki fikirlerini değiştirmeli, hareketlerine istikamet vermelidir.

Çok veliler mektebin -çocuğu için müdavele-i efkara- davetine icabet etmez. O davet, hatta onda merak da uyandırmaz. Bu alakasız çok garip bir halet-i ruhiyedir. Mektepçiliğimizi kemiren bir kurttur. Bu muzır kurdu öldürmek; çalışılacak ehemmiyetle nazar-ı dikkate alınacak bir meseledir.

Herkes kani olmalıdır ki:
Aile mektebe yaklaşır ve ısınırsa, mektep aileyi kendine yaklaştırır ve ısındırırsa elde edilecek netice daha feyzi ve daha meyveli olur."

Hafız Abdulgafur Efendi (1879-1951)

Balıkesir İmam ve Hatip Mektebinin açılması için siyasi nüfuzunu kullanarak büyük emekler sarf eden ve mektebin ilk muallimlerinden Abdulgafur Efendi, Balıkesir 1296 /1879 doğumludur.[22] Amasya'dan Balıkesir'e göç eden âlim bir aileye mensuptur. Babası Balıkesir Müftülüğü de yapan Hacıeminağazade Osman Nuri Efendidir[23]. Annesi Hasibe Hanımdır.

[22] TBMM Albümü, c. 1, s. 40
[23] Osman Nuri Efendi ile ilgili detaylı bilgi, İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Karesi Meşahiri, s. 25-28

Millî Mücadelenin 41'leri arasında olan Abdülgafur Efendi Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesinde öğretmen iken. Bu medresenin İmam ve Hatip Mektebine dönüştürülmesiyle okulumuzun öğretmeni olmuştur.

Zeki Çevik, "Köprülü Hamdi Bey ve Akbaş Cephaneliği Baskını" konulu makalesinde 28 Kasım 1919 tarihinde Balıkesir'de yapılan Milli Mücadele Mitingi ile ilgili şunları kayd etmiştir: [24]

> "Balıkesir'de yayınlanan İzmir'e Doğru Gazetesi'nin, 30 Kasım 1919 tarih ve 5 Numaralı sayısında "Sevgili İzmir'imiz İçin Miting" başlıklı habere göre; Cuma (28 Kasım) namazından sonra Belediye meydanında on bini aşkın vatandaşın katılımıyla yapılan mitingde, Müftü Efendi, Mehmet Vehbi Bey (Bolak) ve Vâsıf (Çınar) Beyler birer konuşma yaparak heyecan içindeki halkı galeyana getirmişlerdir. Aralarında Köprülü Hamdi Bey'inde bulunduğu Hey'et-i Merkeziye'nin bildirisi Vâsıf Bey tarafından okunarak haklarımız bütün medeni dünyaya ilan edildi. Miting, Abdülgafur Iştın Efendi'nin duasıyla sona erdi."

Abdülgafur Efendi ile ilgili detaylı bilgiler çalışmamızın 1. cildinde, Abdülgafur Efendi ile ilgili arşiv belgeleri ise çalışmamızın 2. Cildinde yer almaktadır.

Burada Abdülgafur Efendi'nin muhtereme torunlarından birinin eşi olan emekli akademisyen muhterem Nazmi Alp Hocamızla yaptığımız röportajı vermek istiyoruz.

Biz: Hocam öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Nazmi Alp Hocamız kimdir?

Nazmi Alp: Öncelikle, evlatlarımın dedeleri olan bu muhterem zevatla ilgili yaptığınız çalışmadan dolayı da size çok teşekkür ediyorum.

Ben İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı mezunuyum. Balıkesir Üniversitesi'nin bünyesinde Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünün kurucu öğretim üyesi ve bölüm başkanıydım, fakat daha sonra emekli oldum. Benim eşim Hoca Efendinin torunudur. Bir başka deyişle, keyifle ve heyecanla söylüyorum, benim yavrularım; soylu, memlekete hizmet etmiş, hiç korkmadan bir din görevlisi olarak, anahtar kelimeyi söylüyorum, vatanın ve milletin selameti için çalışmış Gafur Hoca'nın, Osman Nuri Efendi'nin, Emin Ağa'nın kanlarını taşıyor.

Biz: Hocam evlatlarınızın dedeleri olan ve Cumhuriyet döneminde okulumuzun ilk muallimlerinden olan Abdülgafur Efendi ile ilgili neler söylemek istersiniz?

[24] Zeki Çevik (2012). Köprülü Hamdi Bey ve Akbaş Cephaneliği Baskını, Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları, (10), 1-26, s.4

Abdülgafur Hoca ve diğer Kuvay-ı Milliyeciler[25]

Nazmi Alp: 1. Dünya Savaşı sona ermiş ama memleketimizin Yunan işgaliyle karşı karşıya olduğu yıllardır. Hoca Efendi de o zaman Balıkesir'de görevli. Askeri erkândan önemli kişiler hocayı severler, sayarlar. Kendisini ziyaret ederler. Ve bir sivil, asker dayanışmasıyla, hatta ben ona ufak ilave yapıyorum, din görevlileriyle, askerle, milletin sevdiği, saydığı insanların Balıkesir'de Balıkesir ve Alaşehir Kongreleri ile toplantılar başlar. Bu işin ana kahramanlarından bir tanesi Gafur Hoca'dır. Askeri paşa kendisini vakitli, vakitsiz, gece gece gündüz her zaman evinde ziyaret eder. Ve böyle bir mücadelenin olması için bütün halkın milletin, caminin, askerin el ele verip böyle bir mücadeleye girilmesi gerektiğini de Gafur Hoca hiç tereddütsüz cami cemaatini bilinçlendirir. Kuvayı Milliye hareketini başlatanlardandır. Hoca efendi camilerde gizli gizli güvendiği insanlarla bu konuşmaları yaparken benim kayınpederim o zaman daha küçük çocuk. İşgal Balıkesir'e geliyor. İlk günler bunlar tabii gizli ekip gibi çalışma içindeler. Ve kayınpederim çocuk akşamdan konuya komşuya güvenilen kişilere giderek yarın, bu çimento fabrikasına giderken orada bağları var, bağımız bellenecek gibi bir söylemle bağda toplanıyorlar.

Hareketlenme böyle başlıyor ve en sonda Alaca mescitte. Birinci dönem milletvekilliğini yapmış kurucu mecliste. Hani ranzaların üzerinde yatanlardandır Abdülgafur Efendi. Mecliste bizatihi Kurtuluş Savaşı'nda Mehmet Akif Ersoy Burdur mebusu, Abdulgafur Hoca Karesi mebusu olarak cephede görevlendiriliyor. Bazılarının Kurtuluş Savaşı, İstiklal Madalyaları kırmızıdır. Bazılarının kırmızı yeşildir. Hem savaşa katılan, hem mecliste bulunan kişilerin iki renklidir. Bundan dolayı Hoca efendinin madalyası kırmızı, yeşildir. Afyon taraflarından Akşehir civarında Osmanlı ordusu orada yakalanır. Ve oradaki askere moral vermek için onlara irticalen dualar edilir, vatanın ve milletin selameti için bu ülkeden bu aziz millet Yunanı kovar.

Büyük Millet Meclisi açılır. Mustafa Kemal, Abdulgafur Efendi'nin Karesi mebusu olarak yeniden mecliste olmasını ister. Amma velakin bundan sonra olayın içine siyasi manevrası yüksek insanlar girmeye başlar. Hep öyle olmaz mı? On sene çalışırsın imam hatipte. Birisi kalkar senin bütün yaptıklarını kendi defterine, kendi hanesine yazar. Reklamını yapar. Evet, Abdülgafur Hoca'nın Mustafa Kemal'e bir cevabı var: Sayın Paşam biz bir din görevlisi olarak vatanın ve milletin selameti için üzerimize düşeni yaptık. Bundan sonraki faaliyet

[25] Balıkesir Kuvay-ı Milliye Müzesi

siyasidir ve bu da siyaset adamlarına aittir. Beni mazur görün ben Karesinin müftüsüyüm. Din adamıyım, görevime devam ederim. Zaten davamız vatan ve millet selametiydi. Bunu elde ettikten sonra mecliste bizim işimiz olmamalı. Siyasiler olsun. İmam Hatip Mektebinden önce tarihi Balıkesir Lisesinde Arabi ve Farisi derslerine girmiştir. Balıkesir İmam Hatip Mektebiyle ilgili olarak da herhalde bir dini okul, orta öğretim, ortaokul ve lisesiyle açıldıktan sonra diyelim ki öğretim elemanı yok, hoca yok. Kime görev düşer? Balıkesir'in il müftüsüne görev düşer, açılışını il müftüsü yapar, orada hocalık yapar. Oralara uygun gördüğü insanları bakanlıkla temasa geçerek en uygun kişileri görevlendirir.

Netice şu ki: Abdülgafur Hoca Balıkesir İmam Hatip Mektebi'nin açılması ve kadrolarının oluşması için çok büyük gayretler sarf etmiştir. Önünüz açık olsun diyorum. Güzel çalışmalar bunlar. Ama hepimiz işte geldik, gidiyoruz. Siz de bir hatıra bırakacaksınız gelecek nesillere.

Hattat İsmail Hakkı Efendi

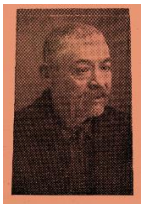

Babası Bursalızade Debbağ Ali Ağadır. 6 Haziran 1288/1872 yılında Balıkesir'de doğmuştur.

1305 yılında 17 yaşında iken tahrirat kaleminde vazifeye başlamıştır. Tahrirat ve Nafia gibi birçok hizmetlerden sonra 1325/1909 yılında Balıkesir Maarif Kâtipliğine atanmıştır. Bu yıl Sultan Mehmet Reşat himayelerinde Bursa'da açılan sergiye bir tablosunu göndermiş ve orada sergilenmiştir. İdadi, Darü'l-muallimin, Darü'l-muallimat, Darü'l-hilâfe Medresesi Hat Muallimliklerini yapmıştır. Balıkesir Maarif Kâtipliği görevini yürütürken 1923-1926 yıllarında okulumuzda hat muallimliği görevini yapmıştır.

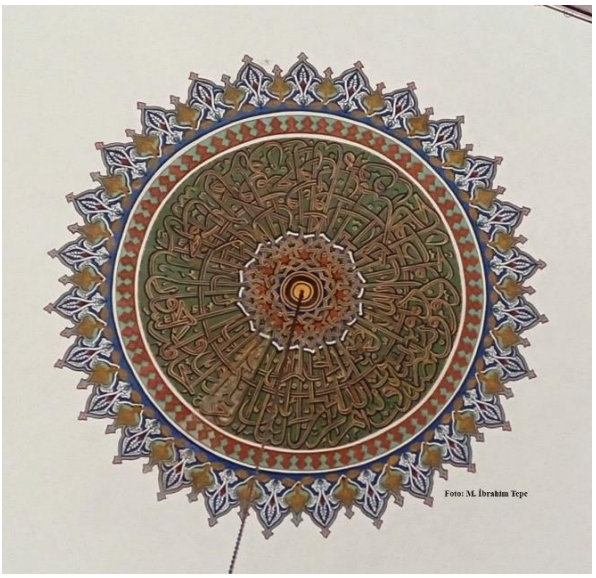

İsmail Hakkı Efendi, Zağanos Paşa Camii kubbesi merkezine nakşettiği Tevbe Suresinin 112. Ayet-i Kerimesi

Hasan Basri Efendi

Balıkesir'in önemli ilmi şahsiyetlerinden Hasan Basri Efendi (Çantay), Millî Mücadelenin önderlerindendir. Balıkesir'de Ses gazetesini çıkarmıştır. Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un yakın arkadaşıdır. İstiklal Marşımızın yazılmasında önemli katkıları olmuştur. 1. Dönem Balıkesir Mebusluğunu yapmıştır. Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesinde Türkçe Öğretmenliği yapmıştır.[26] Okulumuzun 1958'de yeniden açılmasıyla okulumuz öğretmen ve talebeleriyle yakından ilgilenmiştir.

Mehmet Tevfik Efendi

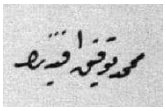

Tevfik Efendi 1284 yılında Tırnova'da doğmuştur. Babası Ali Efendidir. İlmiye sınıfına mensuptur. Susurluk'ta Demirkapı İptidai Mektebinde öğretmenlik yapmıştır. 25 Mart 318'de Karesi İdadisi Ulum-u Diniyye muallim yardımcılığına tayin olmuştur. Hasan Çelebi İbtidai Mektebi muallimliğinde de bulunan Tevfik Efendi Balıkesir Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesi İhzari Kısmı Baş Muallimliğinde bulunmuştur.[27] Medrese İmam ve Hatip Mektebine dönüştürülünce 1340 (1924) yılında emekliliğini istemiş bu yıldan itibaren 333 kuruş maaş ve 9728 kuruş tahsisat ile emekliye ayrılmıştır.[28]

Zühdü Efendi

Zühdü Efendi, Balıkesir İdadisinin 6 numaralı kayıtlı öğrencisi olup 314-315 ders senesinde mezun olmuştur. Vilayet Matbaasında kâtip olarak görev yapmıştır. Daha sonra Darü'l-hilafeti'l-aliyye Medresesinde coğrafya ve hendese müderrisliğini yaptıktan sonra Medrese-i İlmiyede hesap ve kavaid muallimliği görevlerinde bulunmuştur.[29]

[26] TBMM Albümü, c.1, s. 40
[27] Salname, Uzunçarşılı, İdadi-Sultani Salnamesi, s. 50-51
[28] 180-09-153-733-1-48
[29] Salname, Uzunçarşılı, Sultani Salnamesi, s. 66

OKULUMUZUN İLK DÖNEM YÜZLERİ

Balıkesir İmam Hatip Lisesi
1958 İlk Kayıtlı Öğrencileri

OKULUMUZUN İLK DÖNEM YÜZLERİ

Bu bölümde okulumuza ilk kayıt yaptırarak okulumuzdan ilk mezun olan ve hayatta olan hocalarımızın hatıralarına ve biyografilerine yer verilmiştir.

Şunu memnuniyetle ifade edebiliriz ki okulumuza ilk kayıt yaptırarak okulumuzdan ilk mezun olan ve hayatta olan tüm hocalarımızın hatıralarını ve biyografilerini bu çalışmada kayıt altına almak nasip oldu. Fakat hayatta olan hocalarımızdan Osman Genç Hocamıza ise bütün gayretlerimize rağmen ulaşamadığımızı üzülerek ifade etmek isteriz. Burada da hocalarımızın isimleri alfabetik sıraya göre verilmiştir.

Ahmet Aydın

19 Ahmet Aydın

Okulumuzun 19 no'lu ilk kayıtlı öğrencilerinden ve ilk mezunlarından Ahmet Aydın hocamız ile bir mülakat gerçekleştirdik. Okulumuzun tarihine ışık tutacak önemli bilgiler elde ettik. Ahmet Aydın Hoca'mızın Ayasofya-ı Kebir Camii Şerifi'nin 1934'teki son müezzinlerinden Buhari-i Şerif hafızı musikişinas Hafız Tevfik Efendi ile teşrik-i mesaide bulunduklarını öğrendik. Öğretmenlerinin kendilerine nasıl bir ufuk verdiklerini, okulun yapım aşamasında Ahmet Karatoprak Hoca'nın olağanüstü gayretlerini öğrenmiş olduk. Kendileriyle yaptığımız mülakat şöyledir:

Soldan sağa: Mehmet Efe, M.İbrahim Tepe, Prof. Dr. Nevzat Aşık ve Ahmet Aydın (Okulumuz bahçesinde)

Biz: Hocam kendinizi kısaca bize tanıtır mısınız? Ahmet Aydın kimdir?

Ahmet Aydın: Ben Ahmet Aydın. 18 Ocak 1944'te Balıkesir merkez Ovaköy'de doğdum. İlkokulu köyümde bitirdim. Bir yıl babama köydeki işlerinde yardımcı oldum. İmam hatip mektebi açıldı diye bir haber geldi. Babam ve arkadaşları benimle beraber üç arkadaşım olmak üzere bizi mektep talebesiz kalmasın diye hiçbir dünyevi beklenti olmaksızın getirip okula kayıt ettirdiler. Seneler

sonra anladım ki onlar bizi, okulda yetişsinler, memleketimizin bilgili din hocaları olarak insanımızın Müslüman din kardeşlerimizin yardımına koşsunlar, onların en temel bilgilerine ışık tutsunlar, yardımcı olsunlar, cemiyetle alakalı, sosyal faaliyetlerle alakalı neler var ise oralarda hizmet etsinler diye verdiler. Biz, kaydımızı Balıkesir Lisesi'nde yaptırdık. Çünkü okul açılacak ancak okulumuzun müdürü, öğretmenleri kayıt yapabilecek teşkilatı oluşmadığı için Milli Eğitim Müdürlüğü o zamanki adı Maarif Müdürlüğü, İmam Hatip okuluna gelen talebeleri kaydetmek için Balıkesir Lisesi'ni vazifelendirmişti.

Biz: Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Ahmet Aydın: Ahmet Karatoprak Hoca son derece disiplinli bir insandı. Binlerce hafız yetiştirmiştir. Onların içinden yüzlerce akademisyen bugün memlekete hizmet vermektedirler. İlahiyat sahasının ilk bilim insanlarının mayalanmasına, hocamızın kayıtlara geçecek derecede emeği geçmiştir. Arkadaşlarıyla beraber hizmeti geçmiştir. Efendim o zamanki arkadaşları Kuyumcu Hasbi Gürcan, Niyazi Erülgen, Manifaturacı Ahmet Manav, Fırıncı Ahmet İnce, Toptan Bakkaliyeci Ahmet Özaltın, Tüccar Terzi Cemalettin Kent, Manifaturacı Hamdi Savaş, PTT Başmüdürü Rusuhi Erdönmez, İsmail Şekerci gibi ağabeylerimiz çok büyük gayretler gösterdiler. Köy köy bu faaliyeti insanlarımıza duyurdular. İnsanlarımız evine beş ekmek götürecekse dört ekmek götürüyor, bir ekmek param, bir tuğlam oraya nasip olsun diye emeğini, gönlünü gayretini ortaya koyuyordu. Hocamız bir taraftan kaliteli hafız nasıl oluyorsa onları öyle yetiştirirken diğer yandan da okulun vücut bulması ve bir an evvel ilim ve irfan hizmetine başlaması için gerekli faaliyetleri de duraksatmadan sürdürüyordu. Evet, gittiği yerlere, köylere talebelerini de götürüyordu. Ve giderken de köyde insanların iftar telaşına düşürmeyecek şekilde tedbirli giderlerdi. Köy odasında kendi yanlarında götürdükleriyle iftar ederlerdi. Hocamız çok gayretli, çok bilgili, çok görgülü bir insan idi. 9 Ocak 1959 Cuma günü okulumuzun ilk açılışında ilk konuşmayı yaptığı zaman o zamanki Balıkesir Valisi, ismini şimdi bilemeyeceğim, dedi ki: "Karatoprak Hoca çok mükemmel bir şekilde okulun hedefini ve kuruluş gayesini açıkladı. Muhteşem hitabetinden sonra ben çok bir şey söylemeyeceğim" dedi. Yani hocanın hitabeti ve derli toplu kılık-kıyafetinden sanki orada iki vali vardı. Öyle tavırları vardı. Vali Bey'in, hocamızı anarken, onu ifade ederken çok takdirkâr ve çok nezih ifadeler kullandığını hatırlıyorum.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay'ın okulumuz ve öğrencileriyle ilgili yaptıkları için neler söylemek istersiniz?

Ahmet Aydın: Evet, O'nun Hasan Basri Çantay ismiyle anılan mahallede oldukça genişçe bir bağı vardı. O bağın içinde bir evi vardı. Mesela kaybolmaması gereken evlerden biri de odur. Oraya ilgili ve yetkililerin bir Hasan Basri Çantay evi yapıp onun içine de üniversitece korunmakta olan kitaplarını koyup O'nun adıyla anılan bir Hasan Basri Çantay Ev-Müzesi yapılmalı. Bu tarzda bir fikir geliştirilir ve inşallah gün yüzüne çıkarılır ümidindeyim. İmam hatip okulumuzla alakası benim hatırladığım Mehmet Akif Ersoy'u Anma Gecesi yaptık. 1961 veya 1962 yılı olabilir. O zaman geldiler. Biz sıraya girdik, ellerini öptük. Akif'le alakalı malumatlar verdiler. İstanbul'dan Balıkesir'e teşrif buyurup geldikçe hocalarımız ders almaya giderlerdi. Prof. Dr. Erol Ayyıldız, Prof. Dr. Nevzat Aşık gibi hocalarımız da talebeyken Hasan Basri Çantay'ın derslerinde bulunmuşlardır. Bazı hocalarımız ve arkadaşlarımız kendilerinden ders okumuşlardır. Cumartesi günleri adıyla anılan camide vaazı şerifler verirdi.

Biz: Hocam okuduğunuz dönemlerde öğretmenlerinizle ilişkileriniz nasıldı? Biraz bahseder misiniz?

Ahmet Aydın: Hocalarımız bizimle beraber adeta yirmi dört saat birlikte olurlardı. İşte bir sıkıntımız olsa, bir derdimiz olsa, evde anamız babamız, burada da öğretmenlerimiz. Allah hepsinden razı olsun. Meslek dersleri öğretmenlerimiz ilmi noktada bize verilecek ne varsa verirlerdi. Ketum davranmadılar. Bir de misafir olarak gelen diğer hocalarımız vardı. Her dersin hocasının o zaman kadrolu olarak bulunma imkânı yoktu. Diğer ortaöğretim kurumlarından bütün branşların hocaları misafir olarak bize gelirlerdi. Gelirken çok isteksiz geldiklerini bizzat söylerlerdi. "Çocuklar kusura bakmayın. Gelirken çok isteksiz geldim ama ben sizleri çok sevdim okulumuzu çok sevdim. Burası benim de okulum oldu. Sizler de bizim evladımız oldunuz." derlerdi. Şu Aşağı Pazar dediğimiz yerden hocalarımızın geldiğini gördüğümüz zaman ayağa kalkar, iki sıra

halinde esas duruşta beklerdik. Kimse bize öyle bir şey söylemezdi. İçimizden gelirdi. Hocalarımız, iki sıra halinde dizilmiş koridor oluşturulmuş bir hat üzerinden binaya girerlerdi. Öbür hocalarımızı da gördüğümüz zaman oynuyorsak oyunu sonlandırırdık. Ayağa kalkardık. Yani özellikle öbür hocalar bundan çok etkilenmişler. Ayırım yok. Hepsine aynı itina gösterilirdi. İki sıra düşünün talebe dizilmiş. Bir koridor oluşturmuşlar, gelen öğretmenimiz merdivenlerden çıkardı. Belki bu orijinal bir hatıra olarak görülebilir. Tabii o ilk yıllarda olan şeydi. Sonraki yıllarda da saygımız yaşımıza göre devam etti. Başka bir hocamız Allah rahmet etsin coğrafya hocamız vardı. Sonra İstanbul Kandilli Kız Lisesi müdiresi oldu. Onun da şimdi adını birden söyleyemeyeceğim. Sınıf mümessili arkadaşımız rahmetli Lütfi Öz Hoca dedi ki, "Öğretmenim bizi çok sevdiğinizi biliyoruz. Bize çok değerli bilgiler vermek için çırpınıyorsunuz. Biz ise sizin emeklerinizin karşılığını verememekten dolayı çok müteessiriz. Bize ne tavsiye edersiniz? Ne yapalım ki biz size mahcubiyetten kurtulalım." O öğretmenimiz bir ders boyunca bizimle konuştu. O sene sınıfın tamamı coğrafyadan geçti. Hocamız dedi ki "Hayatımda iki defa bir sınıfın tamamı fire vermeden bir üst sınıfa geçmiştir. Geçenlerden biri bu sınıf, diğeri de Konya'da bir sınıf" dedi.

Biz: Hocam, okuduğunuz dönemde okulumuzun fiziki yapısı ve çevresi ile ilgili neler paylaşmak istersiniz?

Ahmet Aydın: Efendim, okulumuzun iki katlı binası vardı. Çok sevimli bir binaydı. İlk fotoğrafları incelerseniz bunu görürsünüz. Şimdi evler yapıldığı için o fark edilmiyor. Biz Yıldırım Camiinden çıkıp okula geldiğimizde dereden bu tarafa geçince orada bir mescit vardı şimdi Köprübaşı deniliyor. O dönem Samanpazarı Mescidi derlerdi, camiyi geçip de Muharrem Hasbi Lisesinin bulunduğu alana yaklaştığımız zaman -o zaman Muharrem Hasbi Lisesi yoktu. Zahire Pazarının duvarları yeni çıkıyordu. Oradan itibaren okul görülürdü, sanki bir sanat eserini seyreder gibi o binaya baka baka gelirdik. Orada barınırdık. Orası yurdumuzdu, burası okulumuz. Onun için o yıkılan okula içimiz yanıktır. Ben orta dördüncü sınıfa kadar Eski Camide hatta bir ara Eski Camide yer olmadığı için altı yedi arkadaşla Alaca Mescidin mahfilinde kalıyorduk. Soba yok, kömür yok. Mahfilde üç ay kaldık. Onun köy odası gibi, cemaat odası vardı. Hocalarımız cemaatten talepte bulunmuşlar, demişler ki "Çocuklar burada çalışacaklar. Siz biraz dişinizi sıkın." Cemaat yatsı namazından çıktıktan sonra ders çalışalım diye bize tahsis ettiler. Zaman zaman Karatoprak Hoca oraya teftişe gelirdi. İçeride insan varsa oradan ayrılmasını münasip bir şekilde temin ederdi. Kırmadan, dökmeden o kendine has, medeni haliyle, medeni tavırlarıyla bunu sağlardı.

Atilla Sert

71 | Atilla Sert

Okulumuzun ilk dönem mezunlarından Atilla Sert Hocamızla bir sohbet gerçekleştirdik. Atilla Sert Hocamızla yaptığımız o tatlı sohbeti sizlerle paylaşıyoruz.[30]

Biz: Hocam öncelikle bizi kırmayıp kabul etiğiniz için teşekkür ederiz. Nasılsınız iyi misiniz muhterem hocam?

Atilla Sert: Ben de teşekkür ederim. Yaptığınız güzel hizmete ortak ediyorsunuz.

[30] Balıkesir İmam Hatip Lisesi Mezunlar Günü, 7 Ağustos 2022 Pazar.

Biz: Hocam kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Atilla Sert: 1942'de Balıkesir'in Gönen Kazasının Ulukır Köyünde doğmuşum. 1958'de Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun açılışını duydum ailemle birlikte gelerek 1958 yılında okula kaydımı yaptırdım. Numaram 71'di. Hafızdım, okula hafız olarak geldim. Hafızlığımı Gönen Alaşar Köyünde yaptım.

Biz: Hocam okula kayıt için geldiğinizde sizi ilk kim karşıladı? Okulda hangi öğretmenler vardı? Biraz anlatır mısınız?

Atilla Sert: Kayıt için geldiğimizde okul henüz bitmediğinden Fahri Ersin Bey Balıkesir Lisesi'nde okul müdürü olarak kayıt yapıyordu. Orada kaydımızı yaptırdık. Kayıt yaptırdıktan bir veya iki hafta sonra okulun açılışına katıldık. 15-20 gün sonra şubat tatiline girdik. Şubat tatilinden sonra 2. Dönemi tamamladık.

Atilla Sert Hocamız ve Tarihçemizin Yazarlarından Mikail Dalmış (Okulumuz pansiyonu)- 2022

Biz: Hocam. Hasan Basri Çantay Hoca ile nasıl bir irtibatınız oldu? Neler söylemek istersiniz?

Atilla Sert: Hasan Basri Çantay Cami imamı Bigalıydı. Biz onun kanalıyla Hasan Basri Çantaya ulaştık. Kendilerinden Arapça okumak için yanına gittik. Zaten Mücteba Uğur Hocamız vardı. Mücteba Uğur Hocamız da Hasan Basri Çantay'dan Arapça okuyordu. İleriki zamanlarda bir iki defa okulun açılışına geldi. Hasan Basri Çantay Hoca hastayken bile bize nasihat ederdi "Durmayın daima çalışın okuyun. Bakın ben bu durumda bile çalışıyorum." derdi.

Biz: Hocam İmam Hatip'i bitirdikten sonra neler yaptınız. Eğitiminize nasıl devam ettiniz?

Atilla Sert: İmam Hatip Okulunu bitirdikten sonra bir sene ara verdim. Ezine'de İmamlık yaptım. 1968'de İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünü kazandım. 1970'de Yüksek İslam Enstitüsü'nü bitirdim. İstanbul'da Yüksek İslam Enstitüsünü okurken İstanbul'da çeşitli camilerde imamlık yaptım. Sultanahmet Camii, Üsküdar Valide Atik Camii, Balat Ferruh Kethüda Camii gibi. Devlet Parasız Yatılı okuduğum için mecburi hizmetten dolayı 1970 yılında Sivas İmam Hatip Okuluna Meslek Dersleri Öğretmeni olarak tayinim çıktı. Oradan Askere gittim. 1975 yılında askerlik dönüşü Erzincan İmam Hatip Okuluna tayinim oldu. Erzincan İmam Hatip Lisesi'nden sonra Tarım Bakanlığı Ziraat Lisesi'ne geçtim. Sekiz sene orada görev yaptım. Ondan sonra Gönen İmam Hatip Lisesi'ne geldim. Gönen İmam Hatip Lisesi'nden Biga İmam Hatip Lisesi Müdürlüğüne geçtim. Orada 24 sene görev yaptım.

2005 tarihinde emekli oldum. Biga'ya yerleştim. Balıkesir'in ilk mezunlarındanım. 86 kişi başladık, 25 kişi mezun olduk.

Biz: Hocam okuduğunuz dönemdeki okul binasından biraz bahseder misiniz?

Atilla Sert: Evet, İki katlı bir binamız vardı. Buraların her tarafı çamur olduğu için taştan taşa atlayarak okula gelirdik. Bu okulun tamamlanması için ben, Nevzat Aşık, Bigalı Hüseyin Gökçen ve sonradan katılan İsmail Akman ile birlikte İmam Hatip Okulunun bütün mevlitlerini, hatimlerini biz okurduk. Bu okulun kiremitlerini bizzat biz taşıdık, bütün kirecini biz söndürdük. İlk bina yapılınca biz orada okuduk. Tabi sonradan başka binalar da yapıldı ben onları bilmiyorum.

Biz: Hocam malumunuz okulumuz yapıldığında pansiyon yoktu. Pansiyon yapılana kadar nerelerde kaldınız?

Atilla Sert: Pansiyon yapılmadan önce Eski Camide ve birde 25 arkadaş Karaoğlan Camii'nde kaldık. Sonra pansiyon yapıldı. Yemekhanesi vardı ve üstü yurt idi. Pansiyonda aşağı yukarı 100-125 kişi kalıyorduk.

Biz: Okulun sınıflarını biraz tarif edebilir misiniz? Ne ile ısınıyordunuz?

Atilla Sert: Sınıflar pek kalabalık değildi. Soba ile ısınıyorduk. Su kuyudan gelirdi. Allah rahmet eylesin okul müdürümüz Fahri Bey çok titizdi. Kemalettin Karaç abi diye bir hademe vardı. Okulun tek hademesi idi. Akşam çıkarken zil çaldıktan sonra Okul çamur olmasın diye Öğretmenimiz Fahri Bey fedakârlık edip okulun bir köşesinde bize Türkçe dersi verirdi.

Biz: Okul döneminde etkinlikler, yarışmalar var mıydı? Neler yapıyordunuz?

Atilla Sert: Ben Mesleki Tatbikat Kolundaydım. Mesleki Tatbikat Kolu olarak okulun bütün mevlitlerini, sohbetlerini biz icra eder, para toplama işlerini biz yapardık. O zaman paraya ihtiyaç vardı. Ben diğer etkinliklere katılmadım. Arkadaşlarımız katıldılar. Lütfi Öz, Nevzat Aşık, Erol Ayyıldız liselerarası bilgi yarışmasına katıldılar. 1964 yılında liseler arası yarışmada 1. olduk.

Biz: Hocam, İstanbul'da görev yaptığınıza göre rahmetli İsmail Biçer, Abdurrahman Gürses ve Gönenli Mehmet Efendilerle mutlaka bir irtibatınız olmuştur. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

Atilla Sert: İsmail Biçer Allah rahmet eylesin bizden sonra idiler. Ben Balat'ta iken İsmail Biçer hocanın dayısıyla birlikte imamlık yaptım. İsmail Biçer dayısının yanına gelir giderdi. Gönenli Mehmet Efendi ile Sultanahmet'te imamlık yaptım. O birinci imam idi. Gönenli Mehmet Efendi ile birlikte iki yıl görev yaptım. Benim hemşerimdir. Ondan ders okudum. Yüksek İslam'ı kazanınca Fındıkzade tarafına Üsküdar tarafına geçtim. Üsküdar Valide Atik Camii'nde görev yaptım. Abdurrahman Gürses Hoca ile çok iyi tanışıyorduk. Abdurrahman Gürses hocayı çok iyi tanırım. Ama onda okumadım. Hasan Akkuş Hocadan talim okudum.

Biz: Hocam, ders aldığınız başka hocalar var mı?

Atilla Sert: Gönen Alaşar'da bir hocamız vardı. Molla Ahmet Uyar Hoca. Bizim köye geldi. Biz ondan Kur'an-ı Kerim okuduk. O beni hafız olmaya teşvik etti. Gittiği köylere bizi de yanında götürürdü. Biz de bu arada hafızlığı bitirdik. Hoca Balıkesir'de imam Hatip Okulunun açılacağını duymuş. Biz üç arkadaşı çağırdı. Dedi ki "Artık benim size vereceğim

bir şey yok. Siz hafızlığınızı bitirdiniz. İmam Hatip Okuluna kayıt yaptırın. İmtihana girin kazanırsanız okuyun. Zaman gelecek lise mezunlarına hademelik yaptırmayacaklar." O zaman imam hatip mezunları müftü oluyordu. Yedek subay askerlik veriliyordu. Hocamızın o sözleri üzerine ben de geldim aileme anlattım. İmtihanlara girdik, kazandık yedi sene burada okuduk.

Biz: Hocam hangi öğretmeninizi hatırlıyorsunuz, isimlerini hatırladığınız kimler vardır?

Atilla Sert: Meslek dersleri öğretmenlerinin çoğunu tanıyorum ve isimlerini hatırlıyorum. Hocalardan Mücteba Uğur, Yaşar Veli Gül, Ali Rıza Köksal, Feyzullah Türker, Matematikçi Meral Hanım, Edebiyatçı Fahri Ersin ve Coğrafyacı Nurten Hanım vardı. Nurten Hanımla Meral Hanımın evinde Ramazan mukabelesi okudum.

Biz: Hocam Ahmet Karatoprak Hoca ile nasıl tanıştınız? Biraz bahseder misiniz?

Atilla Sert: Karatoprak Hoca benim hemşerim. Dayım beni Ahmet Karatoprak Hocaya getirdi teslim etti. Eski Camide kaldık. Hocanın yanında biraz kalfalık yaptım. Hafızları dinledim. Okul açıldığında Ahmet Kara Toprak Hoca iki sene dersimize girdi. Daha sonra Mücteba Bey geldi. Karatoprak Hoca bir kere sevilen sayılan bir hocamızdı. Güzel okurdu. Güzel hafızdı. Balıkesir'de üst kademe, aşağı yukarı herkes onu sever sayardı. Onun hizmetleri çoktur. Balıkesir'de sözü geçenler onun etrafında toplanıp, beraberce hizmet ettiler. Yani İmam Hatip Okulu'nun açılması öyle kolay olmadı. Çok hizmet ettiler.

Biz: Hocam o dönemlerde İmam Hatip'te Kur'an-ı Kerim yarışmaları var mıydı?

Atilla Sert: Hayır öyle bir yarışma yoktu. Sonradan bu yarışmalar düzenlendi.

Biz: Hocam arkadaşlarınızdan hatırladığınız kimler var?

Atilla Sert: Çoğunu hatırlarım; Yüksel Haşal, Burhan Güler, Ekrem Eren, Mehmet Yağmur, Ahmet Aydın, Erol Ayyıldız, Nevzat Aşık, Emin Mumcu, Ramazan Zeybek, İsmail Saruhan vd.

Biz: Hocam siz mezun olana kadar müdür Fahri Ersin Bey miydi?

Atilla Sert: Evet. Bizim kaydımızı da Balıkesir Lisesinde o yaptı. Kaydımızı Balıkesir Lisesinde yaptırdık. Okul açılınca okulun başına geldi.

Biz: Hocam imam hatip okulunu tercih sebebiniz neydi?

Atilla Sert: Sebep şu; ezan okumaya çok merakım vardı. Ahmet Uyar Hoca'da elimizden tuttu. Sen hafız olursun dedi. Bizde de merak oldu böylece.

Biz: Hocam sizin dönemle bu dönemi karşılaştırdığımızda ne gibi bir fark görüyorsunuz? Neler söylemek istersiniz?

Atilla Sert: Her şeyi kendi şartlarında görmek lazım. Bizde zeki öğrenciler vardı. Daha başarılı idiler. Çoğu hafızdı. Yarım hafızlar vardı. Yüzüne iyi okumasını bilenler vardı. Yüksel Haşal, İsmail Saruhan, Halit Özkırca, bunlar yaşça bizden küçüktüler. Bunlar zaten zeki çocuklardı. Biz yaşça biraz büyük idik. Bizim arkadaşların hepsi canla başla imam hatibe hizmet ettiler. Hepsi görevlerini yaptılar.

Biz: Hocam başka söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Atilla Sert: Şimdilik aklımıza gelenler bunlar, biz ancak bu kadar görevimizi yaptık. O günkü şartlarda ancak bu kadar oldu. Biz mezun olduk ama yine de hayır hasenat işlerinde

bulunmaya çalışıyoruz. Kendimizin parasal katkısı az olsa da milletimizin verdiği hayırları İmam Hatiplere harcıyoruz, camilerin yapımına harcıyoruz. Gayret ediyoruz.

Biz: Hocam teşekkür ediyoruz. Bize zaman ayırdınız. Bize de dua ediniz.

Atilla Sert: Dualar müşterek olur inşallah, ben de teşekkür ederim. Benim söyleyeceklerim ancak bu kadar.

Burhan Güler

4 | Burhan Güler

1942 yılında Balıkesir'in Manyas ilçesi Haydar Mahallesi'nde doğdu. İlkokulu köyünde bitirdi. 1955 yılında Eski Cami'ye gelerek Ahmet Karatoprak Hoca'nın yanında hafızlık eğitimini almaya başladı. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun açılması üzerine Ahmet Karatoprak Hoca'nın tensibiyle Balıkesir İmam Hatip Okuluna kayıt yaptırdı. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun ilk kayıtlı öğrencisi ve aynı zamanda ilk mezunlarından oldu. 1965 yılından Balıkesir İmam Hatip Okulu'ndan mezun oldu. Mezuniyetten sonra 1965 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'ne kayıt yaptırdı ve oradan 1969 yılında mezun oldu. İstanbul'da okurken Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde çalıştı. İstanbul Din Görevlileri Derneği Sekreterliği yaptı. 1966 yılı ekim ayı itibariyle Topkapı Gazi Ahmet Paşa Cami'nde yaklaşık altı ay imam hatiplik görevinde bulundu. Daha sonra Ortaköy Cavit Ağa Cami'nde üç sene imam hatiplik görevinin ardından Kadıköy İbrahim Ağa Cami'ne tayin oldu.

Vatani görevini Çanakkale'de 116. Jandarma Er Eğitim Alayında yedek subay olarak yaptı. Askerlik dönüşü 1973 yılında Sultan Ahmet Kapu Ağa Cami'nde imam hatiplik görevinde bulundu. İki sene burada görev yaptıktan sonra 1975 yılı aralık ayında Balıkesir Lisesine Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni olarak atandı. Balıkesir Lisesi'nde 11 yıl öğretmen ve idareci olarak çalıştıktan sonra 1986 yılı kasım ayında Zühtü Özkardaşlar Lisesi'ne müdür olarak atandı. Burada da dokuz yıl çalıştıktan sonra 1995 yılı mayıs ayında emekliye ayrıldı.

Emekliye ayrıldıktan sonra Avrupa'nın birçok ülkesinde gerek Millî Görüş Teşkilatı'nda ve gerekse Alperenler Teşkilatı'nda yaklaşık on yıl din görevlisi olarak vazife yaptı. Birçok hayır kurumunda hizmetleri oldu.

Halen Balıkesir Diyanet Vakfı Yönetim Kurulu ve Karesi Sosyal Yardımlaşma Vakfı'ndaki görevlerine devam etmektedir.

Soldan sağa: M.İbrahim Tepe, Ahmet Bekdüz, Burhan Güler, Feyzullah İbiş ve Osman Nuri Uçar

Burhan Güler Hocamız diğer hatıralarını şu başlıklar altında anlatmışlardır:[31]

Kursa gelişim

Ben 1955 Mayıs veya haziran ayında kursa geldim. O sene yüzüne okudum. Ertesi sene Erol Ayyıldız'la birlikte hafızlığa başladık. Erol Bey hem hafızlık arkadaşımdı hem de aynı yatakhanede kalırdık.

Ahmet Karatoprak Hoca

Ahmet Karatoprak Hoca, çok enteresan bir insan idi. 1962'de ilkokul diploması aldı. Ama Kur'an'ı Kerim ilminde kendini yetiştirmişti. Ses seda her şey mevcuttu. Ufak yapılı ama cin gibi, zekâ fışkırıyordu. Müthiş bir hitabeti vardı. İnsanlarla ilişkisi fevkalade idi. İnsanlarla konuştuğunda etkisi altına alabilen biri idi. Dernek kurduğu vakitte öğretmen öğrenci ilişkisi gibi kimse itiraz etmeden dediklerini yapardı. Çok güçlü bir yönü vardı. Balıkesir'de Din Görevlileri Derneği Başkanı olmakla beraber Ankara'da Din Görevlileri Federasyonu Yönetim Kurulundaydı. Siyasilerle siyasi, zenginlerle zengin. Bazen beni yanında çarşıya götürdüğünde (ağlamaklı bir eda ile anlatıyor) çarşıda hangi partiden olursa olsun esnafın dükkânının önünde durarak ceketini ilikleyip ona saygı gösterdiğini gördüm. Kimseye selam vermeden geçmezdi. Herkes onu dükkâna davet eder: "Buyurun, bir çayımızı için." Derdi. O da müsait olduğumda içeriz derdi ve giderdi de. Karatoprak Hocayı tanımayan yoktu. İlkokul mezunu değil ama babası onu hafız yetiştirmiştir. Sonra onu Gönenli Mehmet Efendi'ye gönderiyor. Gönenli Mehmet Efendi, Karatoprak Hocanın babasının talebesi. Gönenli Mehmet Efendi, gönül ehli bir insan. Gayet sakin, halim selim, yanına vardığında manevi havasının etkisine girdiğini hissederdin. Böyle bir kişinin himayesinde yetişmiş ve kendisini yetiştirmiştir. Buraya gönderdikten sonra da bütün hafızlık cemiyetlerine gelirdi, takip ederdi. Karatoprak Hoca yerinde duramayan biriydi.

[31] Mülakat, 17 Aralık 2021

Yeşilli Camiinin ön kısmında Kur'an Kursu faaliyetlerini yapardı. Burası kendisine yeterli gelmiyor. Karaoğlan Camiinin orda bir yer hazırlıyor. İki sene orada kalıyor. Talebeler akın akın geliyor yer yetmiyor. Kim olsa der ki bu bana yeter vaktimi doldurayım. Ama o öyle değil hep ileriye hareket ederdi. Bu sefer eski Camiye yöneliyor. O zaman Eski Camii askeriyede imiş. Askeriye boşaltmış ama henüz valiliğe veya diyanete teslim etmemişler. Karatoprak Hoca orayı hemen düzenliyor, faaliyete sokuyor.

Karatoprak Hoca, Türkiye'de İmam Hatip Okulları'nın açıldığını görünce burada neden açmıyoruz diye hırslanıyordu. Bir olay anlatılıyor. Berberde veya Arif Fırat'ın dükkânında. (Nevzat bey daha iyi anlatır.) Bir genç diyor ki amca sen ne mezunusun? Din görevlileri gericidir, kafaları çalışmıyor, ben üniversite mezunuyum diyor. Bu onu çok etkiliyor. O dönemde de Karatoprak Hoca imam hatipleri düşünüyor ne yapsak diye. Karatoprak hoca akıntısı hep yukarı giden adam. Aşağı gitmiyor. Ondaki hırs ondaki inanç çok müthiş idi. O dönemlerde cenaze yıkayacak kimse yok, az çok Kur'an-ı Kerim'i bilenleri imam yapıyorlardı. Adam yok. O bütün bunları görerek İmam Hatibin açılmasını istiyor (ağlamaklı). Bu imam hatip o günkü yokluk içinde böyle yapıldı.

Ahmet Karatoprak hoca, emekliye ayrıldı yine durmuyordu. Mezunlar gününde yaptığı konuşmayı mutlaka yazın. Bu konuşmayı 84 yaşında yaptı. 86 yaşında vefat etti. Hutbelerini irticali okur

Okula kayıt ve okulun açılışı

Balıkesir Lisesinde Nusret Saygın Bey vardı, benim zamanımda müdür idi. O benim kaydımı yaptı. İlk Müdür Fahri Ersin, Nurten Akalın Sosyal Bilgiler Öğretmeni, gelen bütün öğretmenler görevlendirme idi. Adnan Akalın Bey Fransızca öğretmeni, Semiha Bayındır (müdürün baldızı) Fen Bilgisi Öğretmeni, Mücteba Uğur Meslek Dersleri, Müfit Çantay (Hasan Basri Çantay'ın akrabası) siyer dersleri, Hüsnü Yılmaz, Ahmet Karatoprak (2 sene Kur'an-ı Kerim derslerine girdi.) Feyzullah Türker, Veli Işık Kalyoncu (Meslek Ders), Yaşar Kılkış, Ali Rıza Köksal, Meral Önal, Ahmet Duran (Şadiye Hanımın Babası) Meslekçi, İsmail Çakırhan (Felsefe), Müfit Eryurt Yasun vd.

Balıkesir İmam Hatip Okulu, Balıkesir Çimento Fabrikası ve Susurluk Şeker Fabrikası açıldığı tarihte okulumuz açıldı. Bu Açılışa Adnan Menderes geldiğinde İmam Hatip Okulunu da açtı. Okulu resmi olarak açtılar ama bina tamamen açılmaya müsait değildi. Okulların açılış tarihinde de açılmadı. Okulun kayıtları Balıkesir Lisesinde yapıldı. Müdürü yok, öğretmeni yok, memuru yok. Ancak 9 Ocak 1959 yılında vali, dernek yönetici ve üyeleri ve halkın katılımı ile açıldı. (Fahri Ersin'in içinde bulunduğu resmi göstererek söylüyor.) Bu resimde seksen altı öğrenci, bir müdür ve bir öğretmen, o da dışardan geliyordu. Ocak ayına kadar hiçbir yerde eğitim öğretim yapılmadı. Seksen altı kişi ile başladık. İkinci sene yaklaşık yarı yarıya düştü. 25 kişi mezun olduk.

Bu resim ortaokuldan ilk mezun olduğumuz resim. Ortaokul dört lise ise üç yıldı. Burada Mücteba Uğur, Okul Müdürü Fahri Ersin, Feyzullah Türker, Veli Işık Kalyoncu hocalar vardı. Fahri Ersin Kepsut'tan geldi, Türkçe öğretmeni idi. Bize hafız diye getirttiler. Burası İmam Hatip ya başka bir öğretmen uyum sağlayamaz diye. Disiplinli biriydi. Okula bir şey alınacaksa en iyisini alırdı. Derdi ki: "Bir iki sene sonra yenilemektense on sene yirmi sene kullanabilelim." Derneğe çelik dolaplar aldırttı. Yaptığı işi kaliteli yapmaya çalışır öğrencilerinde kaliteli yetişmesini arzu ederdi.

Okul ve pansiyonun yapımı

İhtiyaç oldukça Karatoprak Hoca öğrencileri alır, okul inşaatında çalışanlara yardım etmelerini sağlardı. Tuğla taşır, kireç söndürürdük. Şu an caminin bulunduğu yerde kireç havuzu vardı. Okulun yeri o dönemde kursa çok uzaktı. Araba yok, fayton yok. Ama Karatoprak her gün okul inşaatına uğrardı. O uzun yolu gider gelirdi. Yol yok iz yok ama her gün gelir giderdi. Bu okul öyle yapıldı. Onun yanında dernekçiler öyle konuşmazlardı. Çok saygı gösterirlerdi. Hiç itiraz etmezlerdi. Adeta öğretmen öğrenci ilişkisi gibi.

O gün üç pınar yolu araba gide gele iz yapmış zaman zaman arabanın altı yere değerdi. Biz mecburen çamur olduğu için arabanın izinden giderdik. Geldiğimizde de müdür de öğretmenlerde bizi içeri almazlardı. Dışarıda ayakkabımızı iyice siler, yıkar temizler öylece içeri girerdik.

Yurt olmadığı için yaklaşık altmış yetmiş kişi kursta kaldık. 1961'de galiba orta sondaydık pansiyon açıldı. Pansiyon açıldığında biz altmış yetmiş kişi geldik, diğerleri farklı evlerde veya camilerin mahfillerinde kalıyorlardı. Çünkü yer yoktu. Yaşım biraz büyük olduğu için Karatoprak Hoca ile ilişkimiz iyiydi. Bana zaman zaman görev verirdi. On dokuz yaşında imam hatibe başladım. Biraz büyük olduğum için bekçi izne ayrıldığında Karatoprak Hoca bana "haydi evlat vazife senin, idare et. Derse gönder, yemeğe gönder" derdi. Beni görevlendirirdi. Pansiyona geldiğimiz de de bu göreve devam ettim.

1961'de pansiyonun 1. Katı yemekhane; yatakhane ise banyo olarak faaliyete girdi. Diğer katların inşaatı da devam ediyordu. Hatta biz mezun olduğumuzda da bitmemişti. Yağmur yağdığında başımıza sular akardı, beton dökerlerdi olmazdı, zift dökerlerdi olmazdı.

Biz geldiğimizde Koray Lisesi, zahire pazarı yoktu. Pazarın olduğu yer hayvan pazarı yeri idi. Biz geldiğimiz sene zahire pazarının temelleri atıldı. Bizimle beraber Koray Lisesi açıldı.

Burada sadece Ahmet Aydın arkadaşımızın evi vardı. Hepsi pamuk tarlası, buğday tarlası, tütün tarlası idi. Devlet hastanesi görünüyordu. Hastanenin yanındaki cami sonradan yapıldı. Caminin bu tarafında çamlık vardı. Orayı top sahası olarak kullanırdık. Ortaokuldan mezun olduğumuzda şu an okulun önünde o zaman buğday tarlası idi. Erol ve yedi sekiz kişi ile at arabasında çektirdiğimiz bir resmimiz vardır.

Bu okul 8 yumurta ile yapıldı

Karatoprak hoca ile dernek üyeleri Kocaavşar Köyüne giderler. Yumurta meselesi şöyle oldu. İki römork buğday verirler. Bunun içinde çiçek de vardı. Para yardımları yapıldı. Diğer başka çeşit yardımlar da yapıldı. Bu arada dikkati çeken en önemli husus, bir yaşlı annemiz arabaların yanına gelmiş fakat bir türlü derdini anlatamıyor. Milletvekili olan Baki Ataç'ın babası Hüseyin Ataç, bunu nakleder. O teyzenin yanına sokuluyor diyor ki, "Teyze epey zamandan beri burada oturuyorsun. Bir arzunuz mu var. Bir diyeceğiniz mi var?" diye sorar. Diyor ki, (Burhan Hoca ağlamaklı ses tonuyla) "Ben Balıkesir'de Kur'an okunacak bir okulun açılacağını duydum. Maddi imkânım yok. Evimde yedi sekiz tane yumurta topladım. Bu yumurtaları size versem kabul eder misiniz?" deyince, "memnuniyetle alırız" diyor.

Sonra römorklarla Eski Camiye gelindiğinde dernekçiler şöyle bir ifade kullanıyorlar: "Bu yumurtalar bize içten gelerek, samimiyetle, ihlasla verildi. Bu yumurtaları biz kendi aramızda açık artırma ile satalım. Parasını derneğe verelim. Kazanan da alsın götürsün evinde çoluk çocuğuna yedirsin."

Bu ve bunun gibi birçok hadise oldu. Gerçekten Balıkesir imam hatip okuluna yapılan yardımlar arasında çok enteresan olanları vardır. O kadar halisane o kadar içten gelerek yardımlar yapıldı ki, bu yardımlar sayesinde bu okullar ilelebet devam edecek ve kendilerine dua edilecektir.

Ahmet Kurter şunu anlatmıştı "Biz Karatoprak hocanın yanında o hoca, biz talebe konumunda idik. O müsaade etmedikçe susardık, dinlerdik. Konuları açarsa biz de görüşlerimizi söylerdik. Bu işleri adap erkân içerisinde son zamana kadar da götürdük."

Emin Mumcu

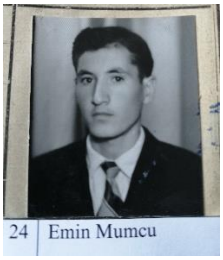
24 Emin Mumcu

Okulumuzun ilk kayıtlı ve ilk mezunlarından Emin Mumcu Hocamızla yaptığımız mülakat şöyledir:[32]

Biz: Emin Mumcu Hoca'mız kimdir? Yani tevellüdünüzden ta şimdiye kadar bize anlatabilir misiniz?

Emin Mumcu: 1 Mayıs 1942 Korucu doğumluyum. İlkokulu Korucu'da bitirdim. 1958 yılında Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne kaydımı yaptırdım. Okul geç açıldı tabii. 9 Ocak 1959'da açıldı. 1964-1965 eğitim yılında İmam Hatibi bitirdim, oradan İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'ne geçtim. 1969 yılında Yüksek İslam Enstitüsü'nü bitirdim. Balıkesir Lisesi ve Oruç Gazi Ortaokulu'na öğretmen olarak geldim. 1972'ye kadar orada öğretmenliğe devam ettim ve askere gittim. Asker dönüşü 1973 yılında Edremit Lisesi'ne öğretmen olarak geldim. 1974 yılında Edremit İmam Hatip Lisesi'nin açılmasını sağladım. 1976 yılı sonunda Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne naklen geldim. Orada müdür başyardımcısı olarak 1978 yılına kadar devam ettim 1978'de yapılan Ecevit dönemi soruşturma neticesinde tekrar Edremit Lisesi'ne tayinim yapıldı. 12 Eylül 1980 tarihinde Balıkesir Ortaokuluna tekrar öğretmen olarak başladım. 1985'te beş aylık bir Burdur İmam Hatip Lisesi Müdürlüğüm var. Oradan Balıkesir Milli Eğitim Müdür yardımcılığına atandım. 1992 yılında da emekli oldum. 2004 yılında Korucu Beldesinden belediye başkanlığına seçildim. 2014 yılına kadar da bu görevi yapmış oldum. Şu an Korucu'da oturmaktayım.

Biz: Hocam sizi İmam Hatip Okulu'na kayıt yaptırma tercihiniz neydi?

Emin Mumcu: Ben Bergama'da hafızlığa çalışıyordum. 1958'de bir ara düzen bozuldu. İstanbul'da Kur'an Kursuna gidecektim. O arada Korucu'dan bir bakkaliye çalıştıran Halil Amca'mız vardı. Bir şey duydum dedi. Balıkesir'de bir okul açılacakmış. Hem Arapça hem matematik hem beden hem müzik varmış diyorlar. Oraya yazılsan nasıl olur diye bir bana tavsiyede bulundu. Sonra düşündük, taşındık. Zaten on yedi yaşındayım. Beş yıl ara vermişim ilkokula. Neticede İstanbul'u terk ettik. Balıkesir İmam Hatip Okuluna eylül ayında kaydımızı yaptırdık. Ama 9 Ocak 1959'da okulumuz açılmış oldu.

Biz: Hocam kaydı nerede yaptırdınız ve kim yaptı?

Emin Mumcu: Hafız Mehmet Karatoprak Hoca kaydımızı yapıyordu. Tahmin ediyorum okul binasında değildi. Kaydımız eski cami Kur'an kursunda olduğunu tahmin ediyorum. Öyle hatırlıyorum.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay ile ilgili bildiklerinizi paylaşabilir misiniz?

[32] Mülakat, 28 Mart 2023

Emin Mumcu: Şimdi Hasan Basri Çantay Hoca'mızın sohbetlerine ekseriyetle öğretmenlerimiz katılıyordu. Birkaç defa da rahmetli Feyzullah Türker Hoca'mız, Hasan Basri Çantay'a sohbete giderken nöbetçi olduğunda görevi bana devrederdi giderdi. Bir defasında da biz üç beş öğrenciyle Hasan Basri Hoca'nın evine gittik. Orada bize bir hatırasını anlattı. Affedersiniz karabaş isimli bir köpeği varmış. Dedi ki "Bununla sohbet ediyorum. Bir ara bir tavuğum vardı kestim. Bak karabaş, bunu ben yiyeceğim. Bekle, buna zarar verme dedim. Ama sözümü dinlemedi. Karabaş ben tavuğu yedim dedi. Bunun üzerine ben bunu biraz azarladım. Sert davrandım neticede burayı terk etti. Ondan sonra günler geçti ve tekrar eve döndüğünde karşıma durdu. Gözyaşları akarken bana baktı. Ben de affettim." dedi. Böyle bir hatırasını hatırlıyorum. Belli gecelerde okulumuza gelirdi. Kendisiyle üç beş defa görüşmemiz, karşılaşmamız oldu. Muhterem bir zattı. Zaten malum, eserleriyle de bilinen bir hocamız. Bir de şöyle bir hatırasını anlattı, dedi ki: "Bir gece eve döndüm. Mehmet Akif Bey'le beraber kalıyorduk. Bak Akif Bey bir İstiklal Marşı istiyorlar. Ödülü de şu kadar bunu senin yazman lazım diye kendisine tavsiyede bulundum. O da kırgındı, meclis toplantılarına katılmıyordu. "Ben yazmam, ben katılmam" cevabını verdi. Ben de geceleyin bir kâğıt kalem aldım elime. Satırları yazıyorum böyle. Akif'e okuyorum. Olmuş mu, güzel mi, kabul edilir mi diye? O'nu tahrik ediyorum. Sabaha karşı Akif kalktı. Aldı kalemi eline. Kırk bir mısrayı sıraladı. "Al bunu götür meclise ver" dedi. Bir de bu hatırayı dinlemiştim ben.

Biz: Hocam, Hafız Ahmet Karatoprak Hocamızla ilgili neler söylemek istersiniz?

Emin Mumcu: Karatoprak Hoca iyi bir eğitimiyle öğretimiyle ciddi bir eğitimciydi. Bütün kahırlara, zorluklara karşı göğüs geren bir kişiliğe sahip olmakla beraber ekseriyetle hayatı Eski Cami'de geçmiştir. Ortada bir çöp görmüş olsa giderken alırdı. Affedersin bir kanalizasyonda tıkanma olsa gider kendisi açardı. Okuyuşuyla, karakteriyle Balıkesir'de sayılı ve önde gelen, yokluktan Balıkesir İmam Hatip Okulunu ortaya koyan bir zattı.

Okula öğretmen ve idareci olarak geldiğimde Hafız Karatoprak Hoca ile epey mesaimiz oldu. İmam hatipte kız sınıflarının açılması sürecinde ben müdür başyardımcısı iken istişare ederdik. Diyaloğumuz çok iyiydi. Tabii bu arada da Eski Cami Kur'an Kursu Derneği imam hatibi idare ediyordu. Derneğe üye olarak kaydımızı yaptırdık. Karatoprak Hoca ile beraber dernekte göreve başladık. Daha sonra dernekler tabii tehlike arz ettiği için bunu vakıf yapalım dendi. Vakıf yapmak için aramıza yine rahmetli Edip Uğur Bey de geldi. Müspet ve Manevi İlimler Vakfını teşekkül ettirdik.

Biz: Hocam cami inşaatı sizin dönemde başladı galiba, ne demek istersiniz?

Emin Mumcu: 1977'de Burhan Güler Bey'le Avrupa'ya yardım toplamak için gittik. O zaman İçişleri Bakanı rahmetli Korkut Özal Bey'di. Onun vasıtasıyla işlemlerimiz yapıldı gittik. İmam Hatip Okulu Camii inşaatı için getirdiğimiz parayla Karabük'e gittim. Demir ihtiyacını tamamen oradan karşıladık. İşte bunlar hep Karatoprak Hoca'yla beraber yapılan işler. O caminin temelini böylece atmış olduk. Ondan sonra da devam etti. Cami, Kirazoğlu Hocamızın bir projesiydi.

Biz: Üstadım, kız öğrencilerden bahsettiniz. Hangi tarihte okulumuza geldiler?

Emin Mumcu: 1976 yılının sonunda Balıkesir'e geldim. İmam Hatip'e geldikten sonra idarecilikte kalmayacağım dedim. Burhan Şavlı Hoca vardı. Rahmetli Halit Özkırca, Ali Aşçı ve Oktar Afacan muavindiler. On beş günlük mehil müddetini kullanıyordum. Baş muavinin tayini Konya'ya çıkmıştı. Okula gelmemi söylediler. Ben okula vardım. Burhan

Bey dedi ki: “Emin Bey! Sen her ne kadar idarecilik almayacağım desen de bu senin başına patlamış oldu. Baş muavin sen olacaksın.” Ya hocam etmeyin eylemeyin. Ben Halit Bey’e söyledim. Halit Bey: “Ben baş muavinlikten anlamam. Ders programı bilmem.” dedi. Ben de Edremit'ten baş muavin olarak geldiğim için program vesaire konusunda sıkıntım yoktu. Baktık ki olmayacak izni yarıda kestik, geldik, göreve başladık. Programı yaptık, okula başladık 1976 yılının sonlarına doğru. 1977’de kayıtlar başladı. Daha önceki kayıtları üçe katlandı. Üç tane kız sınıfı oluştu. Kız erkek sınıflarını ayırdık. Hemen okul binasının yan bir apartman vardı. Apartmanın odalarını genişlettik. Sınıf yaptık ve böylece kız sınıflarını ayırdığımız ve okula da çok fazla kayıt yaptığımızdan dolayı 1978 yılında hakkımızda soruşturma başlatıldı. Bunun neticesinde Edremit’e tekrar sürüldüm. Tabii sadece ben gitmedim o zaman. Benimle beraber Müdür Burhan Bey ve Muavin Halit Özkırca da gitti.

Karesi Bülteni

Balıkesir Din Görevlileri ile İmam - Hatip Lisesi Mezunlarının
Aylık Mesleki Haber Yayın Organıdır

Yıl : 1 Sayı : 9 Ocak - 1979 Fiatı : 250 Kuruş

İmam - Hatip Lisesi Öğretmenlerinde tayinler yapılıyor

Müdür ve Müdür Yardımcıları görevlerinden alındı

Bazı Meslek dersleri öğretmenleri de yer değiştirecekler

Balıkesir İmam-Hatip Lisesinde idâreci ve bazı öğretmenlerin yerleri değiştirilmiştir. Müdür Burhan ŞAVLI Balıkesir Necâti İlköğretmen Lisesi Din Bilgisi ve Ahlâk Dersleri öğretmenliğine ; Müdür Baş Yardımcısı Emin MUMCU, Müdür Yardımcılarından Hâlid ÖZKIRCA, Ali AŞÇI bu görevlerinden alınarak Muharrem Hasbi Lisesine depo tayin olarak yer değiştirmişlerdir. Buradan başka yerlere atanmaları beklenmektedir.

Öte yandan meslek dersleri öğretmenlerinden Mehmet CEYHAN, İsâ DOĞAN, Hasan ÇARDAK, Türkçe öğretmeni Fatma CEYHAN, Fen Bilgisi öğretmeni Mehmet KABAKÇI, Resim-İş öğretmeni Sadettin YAPICI... vb. gibi bazı öğretmenlerin de yerlerinin değiştirileceği söylenmektedir.

İmam - Hatip Lisesinde yeni yöneticiler belli olmuş, Müdürlüğe Bekir Sâmi SEÇKİN (Muharrem Hasbi Lisesi Tarih Öğretmeni) Müd. Baş Yard. İbrahim TERZİ (Fr. Öğr.) Müd. Yard. lıklarına da Hâlit ÇALIŞKAN, (Mat. Öğr.) Ali DEMİRCİ (Fen Bil. Öğr.) getirilmişlerdir. Eski Müd. Yard. A. Oktar AFACAN yerinde kalmıştır.

İlimiz Müftüsü İ. Cömert Eskişehir Müftülüğüne naklen tayin oldu

Balıkesir Müftülüğüne Eskişehir Müftüsü Nurullah Soyak'ın atandığı söyleniyor.

Biz: Hocam Burhan Şavlı hocamızla ilgili neler söylemek istersin?

Emin Mumcu: Burhan Şavlı hocamız, halim selim fazla konuşmaz ama hak gördüğü yönde de yürümekten geriye kalmayan bir büyüğümüzdü. O zaman hakikaten kendisinin çok yardımını gördüm. Evine saldırılar oldu. Tabii o zamanlar öğrenci hareketleri çok fazlaydı. Öğrenci hareketlerinde evlerinin önünde silahlar patlatıldı. Evi basıldı, şikâyette bulunuldu. Vali kesinlikle o noktada bir araştırma ve soruşturma yapmadan tamamen suçu tamamen ona yükleyerek: “İyi adam olsan kapını basmazlardı.” diyerek kendisine haksızlık yapıldı. Bunları da yaşadık, gördük.

Biz: Hocam yurt binasından biraz bahsedebilir misiniz?

Emin Mumcu: Öğrenciliğimiz döneminde yurt binasının birinci katı mevcuttu. Üzerinde çatı yoktu. Yukarıya çıkış merdivenlerinin üzeri açıktı. Sabahleyin kalktığımız zaman yağan karın yataklarımızın üzerinde bembeyaz kaplamış olduğunu görürdük. Dernekten Karatoprak Hoca gelirdi, ilgilenirdi. İmkanlar çok kısıtlı idi. Yurt binası ikinci katlar yapılmadığından oldukça sıkıntılıydı. Öğrencilik dönemimiz böyle geçti. Sonra ilave katlar yapıldı. Okulun etrafı tamamen üzüm bağlarıyla çevriliydi. Biz teneffüse çıktığımız zaman gider, paramız varsa oradan bir üzüm alırdık. Asri Mezarlık şu an park haline getirilmiş.

Şimdiki gibi bir çekidüzen yoktu Bahçeler vesaireler yapıldı. Orada mezarlıklar meydandaydı. Biz de gider orada ders çalışırdık. Ama

Biz: Hocam, öğretmenlerinizden biraz bahsedebilir misiniz?

Emin Mumcu: Öncelikle şunu söyleyeyim. Okulumuz ilk yıllarda ciddi imkânsızlıklar içerisinde idi. Öğrenciler için sıkıntılı bir haldeydi. Ama bu sıkıntıyı sadece öğrenci değil hakikaten vefakâr öğretmenlerimiz de çekti. Bunu da kabul etmek lazım. Çok değerli öğretmenlerimiz vardı. Müdürümüz Hafız Fahri Ersinle, daha sonra Oruç Gazi Ortaokulunda mesai arkadaşı olduk. Feyzullah Türker, Mücteba Uğur hocalar vardı. Mücteba Uğur öğrenci babasıydı, bütün dertlerimizi ona anlatırdık. Müfit Eryurt Yasun hocamız genç bir hocamızdı. Yaş itibariyle hemen hemen bize yakındı. Çünkü biz okula girişte beş altı yıl ara vermiştik. Kültür hocalarımızı da unutmamalıyız. Meral Ertav diye bir matematik öğretmenimiz vardı. Öğreticiliğiyle birlikte yardımsever bir öğretmenimizdi. Coğrafyacı öğretmenimiz Nurten Akalın, Fransızca öğretmenimiz Adnan Akalın, Ali Rıza Bey, Fahrettin Kovancı gibi hocalarımız vardı.

Biz: Hocam teşekkürler verdiğiniz bilgiler için.

Emin Mumcu: Ben de teşekkür ederim.

Hüseyin Güven

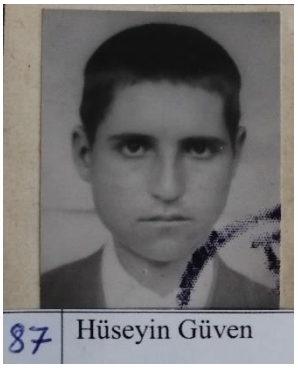

Biz: Hocam kendinizi kısaca tanıtır mısınız? Tevellüdünüzden şimdiye kadar okul hayatı, görev yaptığınız yerler kısaca Hüseyin Güven Hocamız kimdir? Kendinizi bize tanıtabilir misiniz?

Hüseyin Güven: Ben, 1944 doğumlu Hüseyin Güven. İstanbul İmam Hatip Lisesi'nde orta bir ikiyi okudum. Orta üçe geçince Çanakkale Yenice kazasından Yakup Uygun diye bir arkadaşımız vardı. Onun vesilesiyle Balıkesir'e geldik. 61 numara ile kayıt yaptım. Ama Balıkesir bize bütün kapıları açtı. Yeni yeni arkadaşlar edindik. Kısmetimiz buradaymış sorunsuz olarak başladık. Hep öyle devam etti. Bir de beşinci sınıfta iken devlet parasız yatılı çıktı. Türkiye'de ilk olarak biz girdik. 1965'te mezun olduk. İlk mezunlar olarak çeşitli üniversitelere, fakültelere gittik. O zaman zaten bir yüksek İslam Enstitüsü vardı. Başka okul yoktu. Başka bir yere kabul durumu da yoktu. Bir de diğer fakültelere girebilmek için liseyi dışarıdan vermek gerekiyordu veya bir sene okumak gerekiyordu. Neticede Balıkesir İmam Hatip Okulundan mezun olunca İstanbul Yüksek İslam Enstitüsüne girdik. 1969'da oradan mezun olduk. Ya Allah Bismillah diyerek ilk olarak Uşak İmam Hatip Lisesi'nde görevimize başladık. Uşak İmam Hatip Lisesi'nde iki sene çalıştım. Oradan askerlik için

Polatlı Topçu Füze Okulu'na gittik. Akabinde Edirne üçüncü mekanize tümen komutanlığına geldik. 1973 sonrası askerlik bitince Biga'ya geldim ve Biga'dan emekli oldum.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay'la ilgili neler söylemek istersiniz?

Hüseyin Güven: 1964-1965 yılları arasında Mehmet Akif'i anma gecesi vardı. Hoca Mehmet Akif'in şiirlerini çok güzel okuyordu. Çoğunu zaten ezberlemişti. Rahmetli Hasan Basri Çantay oraya yanında birkaç kişiyle beraber geldiler. Ben de teşrifatçıydım, bir de nöbetçiydim. Bu kadar hatırlıyorum. Allah rahmet eylesin onları görmek de nasip oldu.

Biz: Okulun fiziki yapısı hakkında neler söylersiniz?

Hüseyin Güven: İmam Hatip Okulumuz bir tarlanın içinde iki katlı bir binaydı. Yani bir katında üç dört sınıf vardı. Müdürün odası ikinci kattaydı. Merdiven vardı, ana merdiven ortadaydı. O merdivenden çıkınca karşıdaydı. Okulun bahçesinde bir boşluk vardı, beton dökülmüş ama tarlanın içinde bir yerdeydi. Üç Pınar'a giden bir yol vardı. Oraya gittik. Zili bastım. O da okul ziliymiş. Kur'an Kursu mu İmam Hatip mi diye? Fakat yazısına baktık İmam Hatip yazıyor. Yaşlı bir adam üst katta kim basıyor dedi. Ben bastım deyince sen kimsin dedi? Biz Balıkesir İmam Hatip'te okumak üzere geldik dedik. Sonra bizi içeri aldı. Ama ben sizi alamam dedi. Çünkü bizim yerimiz yok. Neticede biz çok üzüldük. Arkadaşımız Yakup ne yapacağız şimdi? Valiye gideceğiz dedi. Sorduk öğrendik hükümeti. Gittik odasına kapısı da açıkmış. Girdik kendimizi tanıttık. Anlattık durumumuzu. Vali haritaya bakarak sen nerelisin? Ben de Çanakkale Bigalıyım dedim. Arkadaşa sordu ya sen? Yeniceli'yim dedi. Ondan sonra maddi durumumuz biraz el vermediği için burada okumayı düşündük, ama yerleri olmadığını söylediler. Vali Bey bize dedi ki "siz gidin, onlar sizi alacaklar." Sonra okula gittik. Müdür Bey: Kaydedeceğim sizi dedi. Öyle o şekilde girişimiz oldu.

Biz: Hocam Ahmet Karatoprak Hoca'yı biraz anlatabilir misiniz?

Hüseyin Güven: Karatoprak Hoca Eski Cami imamıydı. Gönenliydi kendisi. İstanbul'da talebeyken de onu oradan hocası Gönen'e yönlendiriyor. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun Baş mimarıydı. O çok güzel bir insandı. Allah rahmet eylesin. Muhakemeli, mantıklı güzel konuşan bir insandı. Örnek bir Müslümandı.

Biz: Hocam İmam Hatip camiasına bir mesajınız, gençlere bir mesajınız ne olur?

Hüseyin Güven: Gençler geçmişini unutmamalı, hâlihazırda bulunduğu durumu da iyi değerlendirmeli, geleceğin planını da ona göre yapmalı.

İsmail Saruhan

1946 yılında İmroz'da doğdu. İlkokulu Dursunbey'de, İmam Hatip Lisesini Balıkesir'de okuyup 1965 yılında mezun oldu. Diyanet İşleri teşkilatında görevli iken 1969 yılında Kayseri Yüksek İslam Enstitüsünden mezun oldu. Edremit Lisesi ve Balıkesir İmam Hatip Liselerinde görev yaptı. Asker dönüşünde bir yıl İstanbul Vefa Lisesinde çalıştıktan sonra 1974 yılında Biga İmam Hatip Lisesine naklen tayin oldu. Burada uzun yıllar hizmet etti.

Mehmet Yağmur

Biz: Hocam öncelikle kendinizi biraz tanıtabilir misiniz?

Mehmet Yağmur: Ben Mehmet Yağmur. 1942 Sivas Yıldızeli doğumluyum. Babam Mustafa Bey'dir. Babam ihtiyar, yaşlı bir çiftçiydi. Okulumuzun 77 numaralı öğrencisiyim.

İlkokulu bitirdikten sonra Yıldızeli'nde ortaokul ve liseye gitmedim. Kur'an Kursuna gittim. Biraz hafızlığa çalıştık, biraz Arapça okuduk. Ama bize yardımcı olacak, okutacak hoca bulamadık, hepsi yarım kaldı. İşte kendimizi İstanbul'a atmaya mecbur kaldık. Oraya gidelim, orda okuyalım, bitirelim gelelim, dedik.

Biz: Hocam, okulumuza nasıl kaydoldunuz? Bundan biraz bahsedebilir misiniz?

Mehmet Yağmur: 1958 yılında İstanbul'a okumak için gittim. Orada amcam vardı. Yalnız usul sistem iyi bilmediğimiz için ve bize yol gösterecek bir kimse de olmadığı için biz geç kalmışız. On ikinci ayda gittik. Okullar kabul etmedi. Camilerde de kalamadık. Okuyacak yer bulamadık. Bize: "Geç kaldınız hiçbir okul sizi kabul etmez. Bu yıl gidin önümüzdeki yıl okullar açılmadan gelin o zaman okul sizi kabul eder okursunuz." Dediler. İstanbul'a amcamla beraber gitmiştim. Amcam Balıkesir'in Havran ilçesine yerleşmişti. Amcamla beraber İstanbul'dan Balıkesir Havran'a geçtik. Sonra da Yılbaşı tatili geldi. 1959 yılına girdik. Hiç olmazsa Kur'an Kurslarında kalayım dedim. Ocak ayının ilk haftasında Havran' da, Edremit'te, Ayvalık'ta ve Balıkesir'de gezip dolaştık. Hiçbir yerde yer

bulamadık. Bugünkü ortam yoktu. Bugünkü kadar okul sayısı da yoktu. Ocak ayının 6'sı ya da 7'si idi. Amcamın yılbaşı tatili bitince İstanbul'a dönecekti. Bana dedi ki: "Oğlum sen bu sene geldin. Ama bak geç kaldın. Şu anda seni hiçbir okul kabul etmedi. Sen bu sene geri Yıldızeli'ne git, seneye okullar açılmadan önce gel nerede okuyacaksan ben seni okutayım." Dedi. Amcam da ben de çok üzülmüştük. Dedim ki, amca ben geldim ama tekrar Yıldızeli'ne dönmeyeceğim Amcam: "Ne yapacaksın?" dedi. Tekrar İstanbul'a gideceğim dedim. Orada bir işe girer okullar açılıncaya kadar çalışıp para kazanırım. Hazırlık da yapmış olurum dedim. Amcam, Rahmetli de dedi ki: "Oğlum sen çalışmak istiyorsan babana da adam lazım, git babanın işinde çalış. Para lazımsa sana para veririm. Beraber Balıkesir'e gidelim seni trene bindireyim. Sen Sivas Yıldızeli'ne git. Sen İstanbul'da nerede kalacaksın evin yok. Benim de evim yok. Hastanede çalışıyorum. Orada sana bakamam. Ama sen erken gel gerekeni yaparız." dedi. Üzgün üzgün Balıkesir'e indik, treni sorduk. Tren, 11.45'te dediler. Amcam otobüse bilet aldı. Saat 10'da idi. Rahmetli amcam dedi ki: "Gelmişken benim burada bir asker arkadaşım var. Emekli Hafız Ali Âşık Efendi, O'na uğrayalım, henüz vakit var." dedi. Olur, dedim. "Gel, istasyona gidelim senin biletini alayım. Ben bir daha istasyona gidemem." dedi. Bilet alacaktık. Dediler ki: "Trenin hareket saatine yarım saat kala bilet veriyoruz o zaman gelin." Hafız Ali Âşık Efendi Yıldırım Camisi'nin emekli imamı idi. Onun evine vardık ki sabah kahvaltısında idiler. Sohbet ederken beni sordu. Amcam da dedi ki: "Bizim biraderin oğludur. Okumak için geldi. Ama okuyacak yer bulamadık. Şimdi tekrar Sivas Yıldızeli'ne gidiyor." Adamcağız üzüldü ve: "Neden erken gelmedin?" dedi. Ben de: "Bilemedim, rehberlik yapacak kimsemiz yok, trene bindim geldim." dedim. Peki, ne olacaksın sen dedi. Ben, hoca olacağım dedim. Peki, dedi. "Burada bir İmam Hatip Okulu yapıldı iki güne kadar açılacak okur musun?" dedi. Ben imam hatibin adını ilk defa duydum. Nasıl bir okul olduğunu da bilmiyordum. Bize bilgi veren de olmadı. O zamanlar Sivas'ta İmam Hatip yoktu. Kayseri, İstanbul, Ankara, Konya ve diğer birkaç yerde varmış. Bunu duyunca okurum, dedim. Öyleyse kalk gidelim dediler. Yıldırım Camiinde kayıt yapıyorlardı. Hemen beni orada 77. sıraya kayıt yaptırdılar. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nu doğrudan bitirdim ve mezun oldum. Hafızlığa başladım ama bitiremedim. Yarım kaldı. Keşke tam bitirseydim. İmkânım olmadı. Biraz fakirdik. Babam çiftçilik yapıyordu. Okulda iken hocalarımız gerek mesleki açıdan ve gerekse kültür derslerinde bizim için kurslar açarlardı. Bizi yetiştirirlerdi.

Biz: Hocam kayıt yaptırdıktan sonra ne yaptınız? Nerede kaldınız?

Mehmet Yağmur: Kaydımızı yaptıktan sonra amcam ve Hafız Ali Efendi: "Hayırlı olsun." dediler. Kur'an kursunun hocası Mehmet Karatoprak Hoca'ya teslim ettiler. Sonra ismi Ahmet Hoca oldu. Sene sonuna kadar da yeme içme ve yatma parası 30 TL idi. Parayı da yatırdılar. Amcam ve Hafız Hoca Efendi ile gidip amcamı otobüse bindirdik. Amcam gitti. Ben kaldım. İki gün durdum. Ocak ayının 9'u idi. Okul açıldı. Okulumuzun ilk öğrencileriydik. Okulun pansiyonu yoktu. Okula kayıt yaptıranlar yatacak yer bulamıyorlardı. Her biri farklı camilerde yatıyorlardı. Bizi de 15 kişi olarak Alaca Mescide verdiler. Alaca Mescitte Ahmet Aydın ve Celalettin Ulus arkadaşımız vardı. Bir sene orada kaldık, sene sonunda Sivas'a gittim. Okullar açıldığında tekrar geldim. Tekrar beni Alaca Mescide verdiler. Sonra Yıldırım Caminin sol tarafını koğuşa çevirdiler. Bizi oraya verdiler. Bir yıl da orada kaldık. Kur'an kursunun yemekhanesinde de yemeğimizi yiyorduk. Oradan da okula gidip geliyorduk. 2 yıl bizi Kur'an Kursunun koğuşlarında barındırdılar. İmam Hatipte iken 4. sene idi galiba İmam Hatip Okulunun pansiyonu yapıldı. Bizi de oraya topladılar. Koğuş sistemi yoktu. Tek kat ve hepimiz oradaydık. Orada başladık ve okul bitene kadar da orada kaldık.

Biz: Hocam, koğuş sistemi yok dediniz. Biraz bahsedebilir misiniz?

Mehmet Yağmur: Evet, pansiyon ilk yapıldığında koğuş sistemi yoktu. Tek oda vardı. Her tarafı açıktı. Sobalar vardı. Alaca Mescitte, Yıldırım Camii'nde beraber kaldığımız 15 kişilik ekibimiz vardı. Ben de koğuş başkanıydım. Pansiyonda da beraber kaldık. Okul ilk yapıldığında yolu yoktu. Üçpınar köyü yolu oradan geçerdi. Daha sonra ek binalar yaptılar. Camiyi yaptılar, kapasiteyi arttırdılar, pansiyon yıkılıp yeniden yapılmış. Biz okuduğumuzda pansiyon iki kattı. Altında yemekhane üstünde pansiyon vardı. İlk bina sağda iki solda da iki sınıf olacak şekildeydi. Bizden sonra ilk binaya sonradan eklemeler yapıldı.

Okulumuzda ilk gün- 09 Ocak 1959
1- Nidaver Yavuz, 3- Halit Özkırca, 4- Ömer Muhsin Ayyıl, 5- Yaşar Aydoğan, 7- Yusuf Erdemir, 8- İsmail Saruhan, 10- Osman Ersan, 11- Abdülcelil Kaya, 13.Şuayp Özbay, 15.Mehmet Ceyhan, 18- Nurten Akalın, 19.Fahri Ersin, 21- Hasan Güngör, 22- Nevzat Aşık, 24- Erol Ayyıldız, 27- Hasan Alp, 28- Ekrem Eren, 30.İsmail Karaman, 34-Zeynelabidin Kafa, 35- İzzet Tunç, 39- Süleyman Çalışkan, 40- Ali Osman Tezcan, 41- Yüksel Haşal, 43- Erol Ayyıldız, 46- Hasan Güngör, 48- Lütfü Öz, 50- Ramazan Zeybek, 56- Atilla Sert, 58.Burhan Güler

Biz: Hocam kaç şube ile başladınız. Kaç şube ile bitirdiniz?

Mehmet Yağmur: Bugün de Burhan'la (Güler) görüşmeler yaptık. Hatırımda kaldığı kadarıyla Balıkesir İmam Hatip Okulunu 85 kişiyle açtık. Tabi bir kısmı elendi, bir kısmı okulu bıraktı. A ve B olmak üzere iki sınıf devam etti. İki şube olarak başladık, iki şube olarak bitirdik. Ancak dediğim gibi aralarda bırakanlar oldu. Ortaokuldan sonra başka okula geçenler oldu. İlk kayıtlılardan bizler vardık. İlk mezun arkadaşlarımızın çoğu rahmetli oldu. Bu sene başına kadar da sağ kalan 11 kişi idik. Ocak ayında Yüksel Haşal rahmetli olunca 10 kişi kaldık.

Biz: Hocam mezuniyetten sonra ne yaptınız ne ile meşgul oldunuz. Yüksek tahsil yaptınız mı?

Mehmet Yağmur: Mezun olduktan sonra imamlık vazifesinde bulundum. O da şöyle oldu. Benim merkez valisinden tayinim Muğla'ya çıkacağı haberi geldi. Merkez valisi ile görüşmek için bu arada izin aldım Ankara'ya gittim. Ankara da Diyanetle görüştüm. Orada Kayseri İmam Hatip mezunu Ali Yıldız diye bir arkadaşla tanıştık. Konya Yüksek İslam'da okuyordu. Kayseri de imamlık yapıyordu. Hafta sonu gelip imamlık yapıyor, pazartesi Konya'ya gidiyordu. O zaman böyle bir uygulama vardı. İdare ediyorlardı. Okusunlar diye destek veriyorlardı. Kayseri'de böyle bir sistem vardı. İşte bu arada Kayseri Yüksek İslam açıldı açılacak şayiası vardı. Ben İstanbul'a gidemedim. Maddi durumum müsait değildi. Arkamda destek de yoktu. Arkadaşlar İstanbul yüksek lisans sınavlarına girdiler, kazandılar. Ben de Ankara'ya gittim. O an orada bulunan Kayserili Ali Yıldız bana dedi ki: "Mehmet Bey Hocam! Şimdi Muğla'yı falan bırak, ne yapacaksın orada. Kayseri'de 7-8 tane cami boş imam bulamıyorlar. Kayseri Yüksek İslam da açılacak, imamlık alırsan hem imamlık yaparsın hem geçinirsin hem de okulu okursun." dedi. Onunla beraber Ankara'dan çıktık, Kayseri'ye geldik. Müftülüğe müracaat ettik. Müftülük: "Boş yerimiz yok dedi." Biz de dedik ki merkezde 8 tane cami varmış, bunları öğrendik. Dediler ki: "O camilere gelecek imamlar var. Onları bekliyoruz." Müftü yaşlı birisi idi. Derdimi anlatmaya çalıştım. Başka yere gitmek için imkânımın olmadığını eğer burada imamlık yaparsam yüksek İslam da açılacakmış, böylece okurum dedim. Müftü bizi kovdu. Meğer onların bir âdeti varmış. Kayserili olmayana Kayseri'de görev vermiyorlarmış. Biz nereden bilelim. Bunları sonradan öğreniyoruz. Sistem o şekilde imiş. Allah razı olsun Kayserili Ali Yıldız bana dedi ki: "Sen camileri gez, hangi camiyi beğenirsen oraya karar ver. Sen imam hatip okulu mezunu adamsın diploman var, bunlar sana görev vermek mecburiyetinde. Çünkü başka müracaat eden de yok." Tamam dedim. Ali Yıldız onlara demiş ki: "Bakın bu adam kadroyu sizden alır, çocuğu uğraştırmayın kadrosunu verin gitsin. Bu görevi sizden alır, ısrar etmeyin, direnmeyin." Demiş. Müftü de demiş ki: "Memleketin çocuğu dururken dışarıdan gelene görev mi verilir." demiş. Neyse. İkindi namazında bir camiye yetiştim. Namazdan sonra bir aşır okudum. Hemen başladılar bana: "Hafız ağa hoş geldin, inşallah camiye imam geldin." Dediler. Yok dedim imam gelmedim ama camileri gezmeye geldim. Müftü bana imamlık vermiyor, dedim. Cemaat dedi ki: "Hadi millet! Toplanıp Valiliğe gidelim vali bey bize söz vermişti. Bir tane imam hatip okulu mezunu bulun getirin tayinini yapacağım." demişti. Dedim ki, madem vali bey söz vermiş hepinizin gelmesine gerek yok. Ben, muhtar ve dernekçi yeter, dedim. Üçümüz gittik valiliğe, durumu anlattık. Vali hemen müftülüğe telefon açtı. "Size Mehmet Yağmur adında imam hatip mezunu birini gönderiyorum. Beşparmak Mahallesi Camisi'ne tayinini yapın evrakını bana getirin." Onlar da artık ne dedilerse bilmiyorum. Vali bey, muhtarla dernek başkanına: "Çıkın dedi." Onlar çıktıktan sonra Vali Bey bana: "Mehmet Bey, mutlaka okuyun. Bu milletin bu toplumun sizin gibi aydın din görevlilerine ihtiyacı var. Gelecekte de çok ihtiyaç olacak. Ne pahasına olursa olsun geri çekilmeyin okuyun. Ben tayinini yaptıracağım" dedi. "Bir sıkıntın olursa kapım sana açık, her zaman gelebilirsin. Hayırlı olsun." dedi. Ben tekrar müftülüğe döndüm. Müftü, yardımcısına: "Ya bu iş olmaz. Git tekrar görüş gel bekliyorum." dedi. Aksi bir adamdı. Gitti görüştü geldi. Müftülüğün salonunda müftü, müftü yardımcısı ve ben bir araya geldik. Müftü, yardımcısına: "Vali ne dedi?" diye sordu. "Efendim tayini yapacaksınız." dedi. Tamam, yap dedi. Altına da yaz: "Bu tayin müftülüğün rızasıyla değil, valiliğin baskısıyla olmuştur." Neyse, tayini yaptılar. Bunlar aralarında bir komisyon kurmuşlar. Komisyonda, Kayseri meşhur vaizi Osman Efendi, Kayseri de Polat Camii (eski taş kemerli, Balıkesir'deki Yıldırım camisinden de büyük) oranın baş imamı, Kuran kursu hocası ki çok hafız yetiştirmiş biri. Kendi aralarında demişler ki: "Biz bunu imtihan edelim, bu vaiz imamlık yapamaz diye rapor verelim, onun için tayin yapamıyoruz diyelim." Beni davet ettiler. Beni imtihana çektiler. Hâlbuki böyle bir yetkileri de yoktu, hakları da yoktu.

Çünkü müracaatta 1 kişi var, 8 tane de boş cami var. Neyse vardık, oturduk. Masa kurmuşlar. Kayseri ağzıyla biraz da dalga geçer gibi: "Kur'an okumasını biliyor musun?" dediler. Bilirim, dedim. "Oku bakayım." dediler. Okudum. "Peki, bir sure oku." dediler. Makam da tuttum. Sesim de güzeldi. Konak camii meşhur imamı Hafız Ahmet Sadem, ağaya kalktı iki elini de yukarı kaldırdı. "Arkadaşlar bu tam bir hoca ve imam. Ben vebalde kalamam." dedi. Geri oturdu. Bana birkaç soru daha sordular cevapladım. Bildiklerim çıktı. "Çık." dediler. Daha sonra atamamı yaptılar.

Biz: Hocam, Yüksek İslam Enstitüsü, hayatınızdan kısaca bahseder misiniz?

Mehmet Yağmur: 1965 yılının sonlarına doğru idi. Bir gün Ali Yıldız dedi ki: "Bakanlık demiş ki 35 kişi bulursanız Yüksek İslam'ı açarız. 35 kişiyi bulamazsanız okulu açamazsınız." Kayseri'de kimse yok. Camiiler boş, ama boşta kalan İmam Hatip mezunu kimse yok. Onlarda il dışı duyuruya çıktılar. Türkiye'nin her tarafından kimisi imam, kimisi müftü kimisi vaiz tam 300 kişi geldi. 300 kişi gelince tuttular birde imtihan açtılar. Mustafa Çınkırık o zaman okulun müdürü. Daha önce İmam Hatip'in müdürüymüş. Yazılı imtihan açtılar. Yazılıdan geçtik. İtirazlar oldu, grevler oldu vesaire. Neyse yazılıyı kazandım. 300 kişiden 80 kişi kazandı. Daha sonra bizi sözlü imtihana çektiler. İlk önce Kur'an-ı Kerim'den daha sonra Hadis'ten ve sonra da Tefsir 'den sonunda da Arapça. 3 tane komisyon kurdular. Kur'an-ı Kerim komisyonunun önüne vardık, sıra geldi. Yine aynı ifade: "Kur'an okumasını biliyor musun?" dediler. Bilirim, bilirim dedim. "Hadi oku bakalım." dediler. İmam Hatip'in yemekhanesinde yaptılar. İçerisi boş, herkes dışarda. Okudum, güzelde oldu. "Haydi, bir daha oku." dediler. Ondan sonra okurken biraz açıldım. Arapça komisyonu ve Hadis komisyonunda görevli hocalar sesi duyunca komisyonu bırakıp beni dinlemeye geldiler. Kur'an-ı Kerim komisyonu tebrik etti. Bana teşekkür ettiler. Sonra sordular: "Sen bu ağzı, bu usulü nerden aldın?" Dedim ki: "Balıkesir'de Mehmet Karatoprak Hoca'mız vardı, O'nu dinleye dinleye bu tavrı kazandım. Kur'an-ı Kerim hocamız da O'ydu." dedim. Belki duymuşsunuz, dedim. "Tanımıyoruz." Dediler. Sonra da hayırlı olsun dediler. Hadis ve Tefsir komisyonuna gönderdiler. Komisyondan birisi: "Bir kere de bize okuyun." dedi. Onlara da okudum. Sonrasında soru bile sormadılar. "Hadi ya geç senin gibi adamı ne imtihan edeceğiz." dediler. Soru bile sormadılar. Arapça komisyonuna geçtik. Hayrettin Karaman'ın Arapça kitabını koydular. Bir yer açtılar bilebildiğimizi okuduk onu da geçtik. Kayseri Yüksek İslam'a girişimiz böyle oldu.

Okulumuzda ilk mezuniyet günü- 1965

Biz: Hocam birde görev yaptığınız yerlerle ilgili kısaca bilgiler verirseniz nerelerde görev yaptınız?

Mehmet Yağmur: Balıkesir İmam Hatip Okulu'nu 1965'te bitirdikten hemen sonra Kayseri'de imamlık görevine başladım. Aynı yıl Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü imtihanlarına girerek kazandım ve 1969 tarihinde de okuldan mezun oldum. Mezun olduğumda Diyanet İşleri Başkanı Lütfi Doğan'ın (sonra Erbakan Hocanın partisinden milletvekili oldu.) yanına evraklarımı imza için birkaç kere gidip geldikten sonra beni tanımış. Bakmış Mehmet Yağmur Kayseri Yüksek İslam mezunu. Kayseri müftüsü İbrahim Çelik vardı. Ona telefon etmiş demiş ki: "Bu Mehmet Yağmur, Kayseri Yüksek İslam mezunu, doğru mu?" Doğru, demişler. "Peki, bizim Gümüşhane Müftülüğü boş oraya göndersek görev yapabilir mi?" demiş. Kayseri Müftüsü İbrahim Çelik demiş ki: "Efendim tatbikatlardan deneyimini biliyoruz. Sizi mahcup etmez." demiş. Sonra da demiş ki: "Selam söyle gözlerinden öperim. Kararnamesini çıkarıyorum." Sonra müftü seni çağırıyor, dediler. "Yavrucağım hadi hayırlı olsun Gümüşhane'ye tayinin çıkıyor." dedi. Dedim ki, ben Gümüşhane Müftülüğü 'ne tayin istemedim ki, benim böyle bir müracaatım yok. Ben Sivas'a gideceğim. Okumak için arayıp da bulamadığım okulumu kendi ilçemin yıldızı yaptırmak için çalışma yapacağım. Sivas'ta görev almaya çalışacağım. Başka yere gitmek istemiyorum, dedim. Müftü de bana: "Madem gitmek istemiyorsun git kendisiyle görüş." dedi. Ankara'ya gittim, Lütfi Doğan ile görüştüm. Anlattım hiç beni dinlemedi. Yağmur Hoca: "Küçükler büyüklerin sözünü dinlerler." dedi. "Gümüşhane Müftülüğün hayırlı olsun." dedi. O zaman isteğimi kabul etmedi. "İmam Hatip Okulu'nu yaptıranlar çıkar." dedi. Müftülük görevine gittim. 5-6 ay görev yaptım. Daha sonrasında orayı bıraktım geldim. Sivas İmam Hatip'te ücretli öğretmenlik yaptım. 1970'te Yıldızeli'nde İmam Hatip Okulunu Yaptırma Yardımlaşma Derneğini kurdum. Yer aldım arsa aldım çalışmaya başladım. Balıkesir imam hatip okulunda son sınıftayken bir gün yatsı namazından sonra dua yaparken demiştim ki **Ya Rabbi bana bu okulları bitirmeyi nasip edersen ileride bir yetki sahibi olursam ilk işim okuyup da bulamadığım imam hatip okulunu kendi ilçeme kazandırmak olacaktır.** Duaların kabul olduğu bazı anlar vardır ya. O da kabul olmuş. Kendi ilçemde bir imam hatip okulu açmak için çok uğraştım. Müftüsü imamı tembel adamlardı destek olmadılar. Kayseri'de okurken çok gittim geldim.

Gümüşhane'ye giderken Müftüye uğradım. Tekrar dedim ki bak hocam bildiğiniz bir konuyu anlatacağım. Devri Saadette Resulüler (sav)'in Cebrail (as) ile vahiy alması bitince ayrılacakları zaman, Peygamberimiz (sav) Cebrail (as)'a bir soru tebliğ ediyor. "Benim gibi

beni âdem olsaydın dünyada en çok ne yapmayı isterdin? Cebrail (as) cevaben der ki: "İlim okutmayı isterdim." Müftüye dedim ki Bak bu çok büyük bir şeref, rızayı ilahiye uygun olan bu şeref sana nasip olsun, şu okulu yaptırın dedim. Nihayet Müftü Bey okulu yaptırmaya karar verdi. Gümüşhane'ye gittim, geldim. Baktım hiçbir hareket yok. İmam Hatip'e karşı bir güruh yaptırmadı. Müftülüğü bıraktım, Sivas'a görev almak için geldim. Sivas İmam Hatip'te Meslek Dersleri Öğretmeni olarak görev aldım. Yıldızeli'nde Derneği kurdum, arsasını aldım ve 1971 yılında Yıldızeli İmam hatip Okulu'nu yapmaya başladık elhamdülillah. Temeli attık. Karayolları mahkemeye verdi. İki-üç yıl inşaat durdu. 12 Mart Muhtırasından sonra derneğimizi kapattılar. Sonra tekrar derneği kurduk. 1975 yılında okulumuzu da bitirdik. Okul, 1975-1976 ders yılında eğitime başladı.

Biz: Hocam, biraz meslek hayatınızdan bahsedebilir misiniz? Nerelerde görev yaptınız?

Mehmet Yağmur: Evet, Sivas'ta altı seneye yakın görev yaptım. Yıldızeli İmam Hatip Okulu'nu yaptırınca oraya müdür olarak atandım. Altı sene de Yıldızeli İmam Hatip Okulu'nda görev yaptım. Oranın eksiklerini tamamladım. Çok da talebe yetiştirdik. Okul ihtiyaçları için deri topluyorduk. 1982'de derileri yakaladılar. Bizi de görevden alarak Sivas'ın Koyulhisar ilçesine sürdüler. İki sene orada görev yaptım. Oradan da Ankara İmam Hatip Okulu'na sürdüler. Şimdi ismi Tevfik İleri oldu. Beş sene orada müdürlük yaptım. Tekrar istifa ederek 1989 yılında Yıldız Belediye Başkanlığı için geldik. Seçimlere girdim. Bir dönemde belediye başkanlığı yaptım. 1994 yılında tekrar Milli Eğitim'e döndüm. İki sene daha görev yaptım ve 1998'de emekli oldum.

Yıldızeli Eski Belediye Başkanı Mehmet Yağmur - 2023[33]

Biz: Hocam, Hasan Basri Çantay Hazretleriyle ilgili biraz bilgi verebilir misiniz?

Mehmet Yağmur: Hasan Bari Çantay'ı bayramlarda, kandillerde gider, elini öperdik. Nasihatlerini dinlerdik, bize çay ikram ederdi. Hocam biz yapalım derdik. İşime karışmayın derdi. Çayları kendisi ikram ederdi. Sene 64'te vefat etti. 64'te son gidişimiz oldu zaten. Bir

[33] Sivas, Yıldızeli Belediyesi, https://www.facebook.com/yildizelibeltr/posts/pfbid03711FCfYhkd1CjvnCzMj7TTFsehoMSyJKVcFJvYcGWcjSkQAUvTzvzAqxZv1gkpqsl erişim, 27 Temmuz 2022

gün demişti ki “Ah ah evlatlar ben ölümü sevmiyorum. Ölmeyi de hiç istemiyorum. Sakın ha aklınıza gelmesin ki bizim hoca ölümden korkuyor da onun için istemiyor veya sevmiyor. Yok, yok yok dedi ölüm korkulacak bir olay değil, o bir değişim. Yalnız daha başka yapacaklarım var. Onlar yarım kalır diye endişe ediyorum.” demişti. Hasan Basit Çantay okulun açılışında geldi. 27 Aralık Akif'i Anma Törenlerine geliyordu, konuşma yapıyordu. İstiklal Marşı’nın yazılışını, kabul edilişini bize anlatıyordu. O zaman Balıkesir Müftüsü Mehmet Emre idi.

Biz: Hocam İmam hatip nesline ne demek istersiniz?

Mehmet Yağmur: İmam hatip nesli Türkiye'nin çok ihtiyacı olan bir nesil. Biz çok zor şartlarda okuduk. Zor şartlarda okuyan insanlar biraz daha mücadeleci oluyor. Şimdiki neslimiz daha rahat okuyor. İmkânları çok iyi. Ümit ederiz ki onlar bu imkânlarını çok güzel değerlendirirler. Teknolojik imkânlar, okulun maddi imkânları, öğretim kadroları çok güzel. Bu nedenle öğretmenlerimizin hocalarını güzel dinlemelerini ve derslerine daha dikkatli çalışmalarını tavsiye ediyorum. Sadece okulla bağlı kalmasın gençlerimiz, kültürel faaliyetlere katılsınlar. Okuyacağı eserleri iyi okusunlar, iyi anlasınlar, anlamadıklarını da büyüklerinden sorsunlar.

Hocam: Bize zaman ayırdığınız için teşekkürler.

Mehmet Yağmur: Ben de teşekkür ederim.

Muharrem Yılmaz

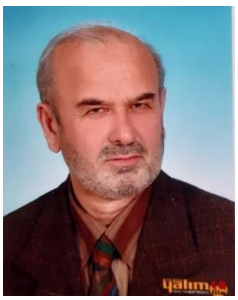

Muharrem Yılmaz Hocamızın bize gönderdiği notları şöyledir:

Balıkesir İmam Hatip Okulu 1958 yılında Hafız Mehmet Kara Toprak hocamızın büyük gayreti ile açıldı. Yedi sene okuyup 1965 yılında mezun olur olmaz Balıkesir Plevne Camii imam hatipliğine başladım. İmamlık yaparken şayet ilahiyata gitmezsem askerliğimi öğretmen olarak yapabilmem için, dışarıdan Necati Bey İlköğretim Okulu imtihanlarına girerek, ilkokul öğretmenlik diploması aldım. Öğretmenliğe Kırşehir Hüseyinli Köyü’nde başladım. Yaz tatilinde üç aylık acemi askerlik eğitiminden sonra kuralar çekilince Milli Eğitim’de, Erzincan’ın Edebük köyünde iki yıl öğretmenlik yaparak askerlik görevimi yapmış oldum.

Erzincan'dan tayinimi Bursa'ya istedim. Bursa'nın köylerinde ve merkezde çeşitli okullarda çalıştım.

Öğretmenlik yaparken Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesinde iki yıllık öğretimi tamamlayarak mezun oldum.

Rahmetlik Turgut Özal'ın döneminde Van'da ve Balıkesir'de din kültürü ve ahlak bilgisi formasyon kazandırma kurs belgelerini aldıktan sonra ilkokulda din derslerine girerek 1992 yılında elli yaşında emekli oldum.

Öğretmenlik yaparken eşimde çalışmıyordu ve ev hanımı olduğu için eşimin üzerine küçük bir saatçi dükkânı açtım. Saatçilik baba mesleğimdi. Çırak ve kalfalar çalıştırarak bir müddet çalıştık. Sonra öğretmenlikten emekli olunca toptan saat satmaya başladım. Bu arada eşim de emekli oldu. İki çocuğumu da evlendirdikten sonra ben sadece dükkânını devrettim.

Dedelerimizin ana yurdu Kafkasya Adigey Cumhuriyetinin Başşehri Maykoga gitmeye başladım. Amacım acaba İslami yönü ile faydalı olabilir miyim? Neticede Allah yardım edince oluyor elhamdülillah.

Adigey'de 800 metrekare büyük Enem Camisini ve Yabaneski Kuran Kursunun inşaatının yapılmasında hem vesile olduk, hem de maddi olarak sponsorlarımın büyük destekleriyle bitirdik. Daha birçok yarıda kalmış camilerin eksiklerini tamamlamak nasip oldu. Az veya çok destek veren hayırseverlerden Allah Razı olsun. Hayra vesile olan o hayrı işlemiş gibidir. Hadisi şerefini hiç unutmadım.

Balıkesir İmam Hatip Okuluna Kayıt ve Hatırlarım

İlk sene eski camide yer olmadığı için Karaoğlan Cami'sinde geceleri kalırdık. Yemeklerinizi Eski Cami'de yer, Eski camiden de merkezden uzakta bulunan okulumuza giderdik. Yollarımız daha yapılmamıştı ayakkabılarımızı silerek sınıflarımıza girerdik. Amma yine de her şey çok güzeldi. Okul müdürümüz Fahri Ersin hocamız Türkçe dersimize girerdi. Biz çoğunlukla köylerden gelmiştik. Giyimden konuşmalarımıza kadar eksiklerimiz çoktu. Amma daha sonra kıymetli hocalarımızın gayretleri ile her hususta okulumuza ve öğrencilerimize daha iyi bakılmaya başlanmıştı. Müdürümüz bizi kasaplar camisine götürdü. Bana teravih namazını kıldırttı. Arkadaşlarımız da ilahiler okuyarak müezzinliği de çok güzel yaptılar. Kandil akşamları da paşa camisinde programlar düzenlenirdi. Nail Dural arkadaşımız namazları kıldırırdı. Nevzat Aşık duahandı(duaları yapan). Bana da aşrı şerif okuturlardı.

Erol Ayyıldız arkadaşımız, Allah rahmet eylesin, sınıfımızda yabancı dillere çok merakı vardı. Daha ilk yıllarda Arapçayı, Farsçayı Fransızcayı hocalarla konuşmaya başladı. Matematik dersini pek sevmezdi. Bir yazılı sonucunda notu düşük gelmişti. Matematik hocamız Meral Hoca: "Erol! Bu zekânın hakkını vermediğin için bir gün Allah bunu sana soracak." demişti.

Lütfü Öz arkadaşımız bir gün bir cenazede arkadaşlarla beraberken baktım Lütfü'nün gömleğinin düğmeleri çapraz düğmelenmiş. Lütfü'ye yaklaştım gizlice düğmelerini tekrar düzgün iliklediim. Erol arkadaşımız ile bir araya geldiğimiz zaman bu olayı anlatır gülümserdik.

Hocalarımız

Eryurt bey hocamızla, Allah hayırlı ömürler versin, Bursa'da görüşürüz. İlahiyatçı olarak konuşmaları, şık giyinmesi, mütevaziliği ile bize öyle davranırdı ki sanki bizi öğrencileri değil onun bir kardeşi olarak görürdü. Bütün yönleriyle örnek alacağımız en kıymetli hocalarımızdan biri idi. Eryurt hocamıza sağlıklı günler diliyoruz.

Hasan Basri Çantay

Hasan Basri Çantay'a hocalarımız çok sık ziyaretine götürürlerdi. Büyük bir ilim sahibi idi. O zaman Hasan Basri Çantay'ın tefsir kitaplarını almıştım. Hala evimde bulunduruyor ve istifade ediyorum. Allah Rahmet eylesin.

Hafız Mehmet Karatoprak

Hafız Mehmet Karatoprak hocamız Balıkesir İmam Hatip Okulumuzun açılması için ilk inşaatından başlayarak Okulumuz açılana kadar büyük gayretler göstermiştir. İlk açıldığı yılda Balıkesir Valiliği'nin izniyle Kur'an-ı Kerim derslerimize gelmiştir. Hatta Bursa dahil Türkiye'nin birçok vilayetlerinde İmam Hatip Okulları yokken Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun açılmasına vesile olmuştur. Bir sene sonra okulumuz açılsaydı birçok arkadaşımız yaşı dolayısıyla okula kayıt yaptıramayacaktık. Bizim okumamıza önce Allah'ın yardımı daha sonra da Karatoprak Hoca'mız ve arkadaşları vesile olmuşlardır.

Karatoprak bir din adamı olmak üzere çok büyük hizmetler yapmıştır. Mübalağa olmasın ama binlerce hafız yetiştirmiştir. Güzel ahlakıyla örnek bir hoca efendiydi. Hepsine dua ediyoruz. Hepsinden Allah razı olsun.

Mehter takımı

Okulda müdür muavini Feyzullah Bey Mehter Marşları ile büyük gayretler göstererek Okulumuzun tanıtımında büyük rol oynamıştır. Resmi bayramlarda caddelerde Mehter marşları ile yürürken büyük sevgiyle seyirciler, bizi alkışlarlardı. Hatta diyebilirim ki İmam Hatip Okulu okullar arasında her yönüyle en iyi okulların içindeydi. Emeği geçen bütün hocalarımızdan Allah razı olsun diyerek dua ediyoruz.

Nuri Dönder

Biz: Hocam, öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Nuri Dönder hocamız kimdir? Buyurun

Nuri Dönder: Ben Nuri Dönder, 1945 Balıkesir Orhanlı köyü doğumluyum. İlkokulu Orhanlı'da bitirdim. İlkokul bittiğinde 1957 senesinde Eski Cami Kuran Kursunda bir ay kaldım. Balıkesir'de İmam Hatip Okulu 1958 senesinin ikinci döneminde şubatta açıldığı için ben İzmir İmam Hatip'e gittim. İzmir İmam Hatip Okulu'nda altı sene okudum. Son sınıfta Balıkesir'e geldim. 1964-1965 öğretim yılında Balıkesir İmam Hatip'e geldim. O zaman Fahri Ersin okul müdürüydü. Okula kaydımı yaptırdım. Bir sene Balıkesir İmam Hatip'te son sınıf öğrencisi olarak okudum. Ve mezun oldum.

1965 senesinin sonunda İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü imtihanlara girerek İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nü kazandım. Oraya gittim. İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'ne devam ettim. İstanbul Müftülüğünün açmış olduğu imam hatip sınavlarına girdim, kazandım. Hem okula gidiyorum hem Beşiktaş'ta Ertuğrul Tekke ve Camii olarak bilinen Sultan Abdülhamid Han'ın Şeyhi Ebu Hasene Zafir Hazretleri Camii'nde üç buçuk sene

imam ve hatiplik yaptım. Yüksek İslam Enstitüsünü bitirdikten sonra 1970 Şubat'ında Bursa İmam Hatip Okulu'na tayinim çıktı. 26 sene bilfiil Bursa İmam Hatip Lisesi'nde görev yaptım. İki sene öğretmenlik, 24 sene müdür muavinliği yaptım. 1996 senesinde Bursa İmam Hatip Lisesi'nden emekli oldum. Kışları Bursa'da ikamet ediyorum. Yazın da mayıs ayından kasım ayına kadar Balıkesir Orhanlı Köyü'nde ikamet ediyorum. Tabi Balıkesirli olmam hasebiyle Balıkesir'e gelip gidiyorum. Hayatım böyle devam ediyor.

Biz: Hocam biraz öğretmenlik hayatınızdan bahsedebilir misiniz?

Nuri Dönder: 1970 Şubat'ında Bursa İmam Hatip Okulu'na geldim. Bursa İmam Hatip Okulu'na geldiğimde daha önce Balıkesir İmam Hatip Okulu'nda görev yapan Şevki Aksakaloğlu ile orada buluştuk. Bursa imam Hatip Lisesini biliyorsunuz bayağı kalabalık büyük bir okuldu. Bir zamanlar mevcudu binleri bulan bir okul idi. Çok kimselerin yetiştiği bir okul idi. Bu arada birçok defa çeşitli yerlerde müdür olarak çalıştım fakat ben Bursa İmam Hatip Lisesi'ni terk etmedim. Bursa İmam Hatip Okulu büyük bir külliye olduğu için Bursa'da kalmayı tercih ettim, 26 yıl çalışmak suretiyle Bursa İmam Hatip Lisesi'nden emekli oldum. Bursa büyük bir şehir. Malumunuz Osmanlı'ya payitahtlık yapmış bir şehir. Dolayısıyla Bursa'da bulunmak büyük bir nimet. O bakımdan Bursa'yı pek terk etmek istemiyorum. Malumunuz Bursa kültür bakımından, ilim bakımından her türlü imkâna sahip büyük bir şehir.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay ile herhangi bir görüşmeniz oldu mu?

Nuri Dönder: Oldu tabii. Sohbetlerinde bulundum. Köy çocuğu idik. Biraz garibanlık vardı. Köyden gelip gidiyorduk. Fazla bir hareketliliğimiz olmadı. Hasan Basri Çantay Hoca'mızın sadece birkaç sohbetinde bulundum.

Biz: Hocam biraz öğretmenlerinizden ve arkadaşlarınızdan biraz bahseder misiniz?

Nuri Dönder: Efendim, öğretmenlerimizden Müfit Eryurt Yasun ve Ahmet Yurttaş Hocalarımız bize Yüksek İslam Enstitüsü'ne gitmek için Arapça kurs verdiler. Bir ay Arapça ve Hadis kursu verdiler. Öylece Yüksek İslam Enstitüsü'nü kazandık ve gittik. Bizim sınıfımızda Allah rahmet eylesin arkadaşlarımız vardı tabii şu anda hayatta olanlar da var. Erol Ayyıldız, Ahmet Aydın, Ovaköyden Nevzat Aşık, Emin Mumcu, Ramazan Zeybek, Muharrem Yılmaz, Atilla Sert, böyle birçok arkadaşımız vardı. Muharrem Yılmaz Bursa'da ikamet etmektedir. Müdürünüz Ahmet Bekdüz, Bursa'dan benim öğrencim. Çalışmanızı duydum çok sevindim. Maşallah Allah muvaffak eylesin.

Okulumuzun ilk öğretmen kadrosu- 1960

Biz: Hocam Ahmet Karatoprak Hoca'yla ilgili neler söylemek istersiniz?

Nuri Dönder: Ahmet Karatoprak Hoca'yı iyi tanıyorum. Kendisi Gönenli, Allah nur içinde yatırsın. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun yapılmasında çok iyi emeği geçen çok muhterem bir hocamızdı. Ben Eski Cami'de bir ay kaldığım zaman da tanımıştım. Daha sonra da tanıdım. Okul yapımı inşaatı esnasında çok çalıştığını sırtında taş taşımıştır. Yani bu inşaat için ve bu okulun yapımı içinden uzun yıllar çalışmıştı. Ölünceye kadar da bu yaşantısını devam ettirmiştir. Okulun yapımında ve kurulmasında çok büyük emekleri geçmiştir.

Biz: Hocam, okulda bulunduğunuz süre içerisinde sosyal, kültürel, mesleki faaliyetlerden biraz bahsedebilir misin, neler yaptınız?

Nuri Dönder: Ben son sınıfa geldim için biraz yabancılık da çektim. Okula geldiğimde Fahri Ersin "Dışarıdan öğrenci almıyoruz. Yerimiz yok." dedi. Biraz zorluk çıkardı. Sonra Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gittim oradan bir yazı getirerek kaydımı öyle yaptı. Allah razı olsun yine de kaydımızı yaptı. Nur içinde yatsın. Tabi bizim zamanımızda İmam Hatip'te kültürel faaliyetlere vardı. Sportif faaliyetler vardı. Sedat Gümüş, Yüksel Haşal, onlar sporla ilgilenirlerdi. Spor faaliyetlerinde onların yanına giderdim, yanlarında bulunurdum. Fakat bir şeylere katılmadım. Sadece onları desteklemek için giderdim. Kültürel çalışmalar da olurdu. Ahmet Duran Hoca'mız vardı. Onlar önderlik ederlerdi. Faal bir okuldu.

Biz: Hocam Mücteba Uğur Hoca'mızla ilgili diğer hocalarımızla ilgili neler söylemek istersiniz?

Nuri Dönder: Valla şimdi benim hatırladığım hocalar tabi Mücteba Uğur, Ahmet Yurttaş, Müfit Eryurt Yasun, Veli Işık Kalyoncu, Hoca'mız Bursa'da yaşıyor, Fahrettin Kovancı gibi Hocalarımız vardı. Okulumuz biraz değişikti. Tabii İzmir İmam Hatip Okulu büyüktü. Balıkesir'e göre hocası bakımından daha zengindi. Biz okula başladığımız zaman ilk 4 sene İlahiyattan veya Yüksek İslam'dan mezun hocalarımız yoktu. Bizim dönemimizde orta kısım 4 seneydi. Dördüncü sınıftayken İlahiyattan ve Yüksek İslam'dan hocalarımız geldi. Ondan önce dışardan gelen hocalarımızla okuduk.

Biz: Hocam dışardan gelenler derken kimler hocam?

Nuri Dönder: Medrese hocaları gelirdi. İlk 4 sene öyle geçti. Dördüncü sınıftayken hocalarımız geldi. İzmir İmam Hatip'te iken Halil İbrahim Tatlı, Mustafa Durmuş vesaire hocalarımız geldi. Okulun çehresi birdenbire değişiverdi.

Biz: Hocam diğer öğretmenlerimizle ilgili sizi yönlendiren, sizin yetiştirmenize katkısı olan başka kimleri hatırlarsınız?

Nuri Dönder: Balıkesir İmam Hatip'te iken istifade ettiğim Ahmet Yurttaş Hoca ve Müfit Eryurt Yasun Hoca'nın o sene bize vermiş oldukları kurs çok faydalı oldu. Bana da kursa katılan son sınıf arkadaşlarıma da çok büyük faydası oldu. İstanbul Yüksek İslam'ı kazanmamızda da büyük bir faydası oldu.

Biz: Hocam İmam Hatip nesline mesajınız ne olur?

Nuri Dönder: Cenabı Allah İmam Hatip neslini hiçbir zaman eksik etmesin. Daima muvaffak eylesin. Başarı versin, Cenabı Allah sayılarını da artırsın. İmam hatip nesli bu ülkemizin hatta dünyanın bir önderidir. Adı üstünde önderdir zaten. Resulullah (sav)'in elçileridir. Türkiye'ye ve Dünya'ya İslam'a en büyük hizmeti veren ve verecek olan nesildir. Hani Akif'in dediği gibi Asım'ın nesli denilen nesil İmam Hatip neslidir. O bakımdan İmam Hatip nesli, dünyada gökyüzündeki yıldızlar gibi bir nesildir. Muvaffak eylesin. Allah yar ve yardımcıları olsun.

Çalışmalarınızdan dolayı çok sevindim ve çok memnun oldum. Böyle bir şeyler yapılması gerekliydi. Bizim Bursa ile ilgili mesela birçok tarihçeler var. Balıkesir İmam Hatip'in niye olmasın? Niye Balıkesir'de birlik ve beraberlik olmasın, onun ızdırabını çekiyordum. Ve bunu duyduğum için çok sevindim. Allah muvaffak eylesin, Allah yardımcınız olsun. Cenabı Allah daha çok hizmetler etmeyi nasip etsin inşallah. Allah razı olsun. Bu çok büyük eser olacak inşallah. Balıkesir'i tanıma ve Balıkesir İmam Hatip Okulu'nu yaşatma ve bilme bakımından gelecek nesillere büyük bir örnek olacak inşallah.

Biz: Allah razı olsun üstadım eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Nuri Dönder: Yok. Allah razı olsun. Böyle bir hizmete girdiğiniz için sizi tebrik ederim. Allah razı olsun çok güzel faydalı olur inşallah gelecek nesillere de örnek teşkil eder. Daha güzel eserler meydana gelmesine sebep olur. Yaptığınız bu çalışmadan dolayı sizi tebrik ederim. Allah razı olsun.

Prof. Dr. Erol Ayyıldız

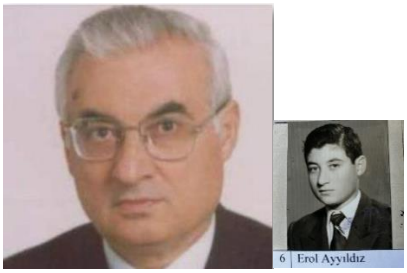

Muhterem ve merhum Prof. Dr. Erol Ayyıldız Hocamız Bursa İlahiyat Fakültesinden benim de hocamdır. Bu çalışmaya başladığımızda sonrada Erol Bey Hocamızın damadı olduğunu öğrendiğim okulumuz önceki müdürlerinden Muhterem ve merhum Feyzullah Türker

Hocamızın Muhterem mahdumu Prof. Dr. Selman Türker'den hem Muhterem babaları ile ilgili hem de muhterem Erol Ayyıldız Hocamızla ilgili bilgi istediğimizde memnuniyetle gönderebileceklerini ifade ettiler ve çok kısa bir sürede de gönderdiler. Biz de gönderilen bilgilerle elimizdeki bilgileri değerlendirmeye çalıştık. Prof. Dr. Selman Türker Hocamızın gönderdiği yazı şöyledir:

Erol Ayyıldız, 1945 yılında Balıkesir Ovaköy'de doğmuştur. İlköğretimini Ovaköy İlkokulunda bitirmiştir.

Erol Ayyıldız, Balıkesir Ova Köyünde ilkokul tahsilini tamamladıktan sonra, hafızlık eğitimi için Balıkesir Eski Camii Yatılı Kur'an Kursuna kaydedilir.

Eski Camii Kuran Kursundan hafızlık diploması alan Erol Ayyıldız lise eğitimini 1965 yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu'nda tamamlamıştır

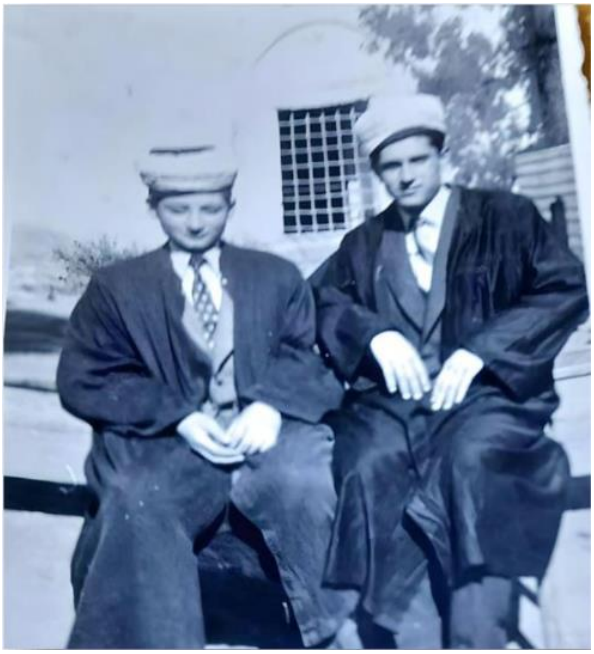

Hafız Erol Ayyıldız ve arkadaşı Hafız Burhan Güler

Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun ilk öğrencilerinden ve mezunlarından olan Erol Ayyıldız, derslerdeki aktivitesinin yanında sosyal faaliyetler alanında da başarılı öğrencilerden olmuştur.

Dönemin zor şartlarına rağmen Balıkesir İmam Hatip Okulu öğretmenleri, öğrencileri ve bu okula ve davasına hizmet eden gönüldaşlarıyla birlikte şehirde önemli kültürel ve ses getiren toplantıların, seminerlerin ve buluşmaların ev sahipliğini yaparak dava bilincinin nesillere aktarılmasını sağlamışlardır.

Yukarıda bahsedilen kültürel etkinliklerden bir tanesi de Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in Balıkesir konferansıdır. Bu konferansın organizasyonu, o dönem İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü öğrencisi olan Erol Ayyıldız ve arkadaşları tarafından, o dönemin zor şartları altında gerçekleştirilmiştir. Üstad, İstanbul'dan refakat edilerek Balıkesir'e getirilmiş ve Balıkesir'de kendi sesinden büyük bir topluluğa hitabı sağlanmıştır. O dönem şartlarına göre bunun Balıkesir ili için önemli bir etkinlik olduğu aşikârdır.

Necip Fazıl Kısakürek'in Balıkesir eski belediye nikâh salonunda verdiği konferans- 23 Nisan 1967
Soldan sağa: Nevzat Aşık, Necip Fazıl Kısakürek ve Erol Ayyıldız

Erol Ayyıldız, Balıkesir İmam Hatip Okulu'nu bitirdikten sonra üniversiteyi İstanbul'da eski adıyla Yüksek İslâm Enstitüsü'nde okumuş (İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi), 1969 yılında mezun olmuştur.

Balıkesir İHO sınıf arkadaşlarıyla

Eğitim hayatından sonra 1969 ve 1974 yılları arasında sırasıyla Niğde ve Biga İmam Hatip liselerinde meslek dersleri öğretmeni olarak çalışmıştır. 1975 yılında ise İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünde Arap Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğretim görevlisi olmuştur.

Burada yürüttüğü üç yıllık görevden sonra 1978 yılında Bursa Yüksek İslam Enstitüsüne geçiş yapmıştır. Enstitü'nün, adının Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi olarak değişmesinden sonra sırasıyla doçentliğe ve en son profesörlüğe yükselmiştir. 1988 yılında dekan yardımcılığı görevinde bulunmuştur.

Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyeleri
Sağdan sola: Erol Ayyıldız, Hamdi Döndüren

Erol Ayyıldız aynı zamanda çağdaş İslâm düşünürlerinden yaptığı çeviriler ve sözlük çalışmalarıyla tanındı.

1966 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünde okurken Muhammed Kutub'un Taklitlerin Çarpışması adlı eserini ilk kez Türkçeye çevirdi.

Aradan bir sene sonra ise 1967 yılında Mısırlı yazar Dr. Sami Enneşar'ın Asr-ı Saadette İslam Şehitleri adlı eserini A. Baki Turan ile birlikte Türkçe 'ye çevirdi. 1986 yılında ise Türkiye'de ilk olan Türkçe – Arapça ve Arapça – Türkçe cep sözlüğünü kaleme aldı.

Prof. Dr. Erol Ayyıldız, 7 Aralık 2018'de Bursa'da vefat etti. Cenazesi 8 Aralık 2018 Cumartesi günü Bursa Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Camiinde kılınan ikindi namazından sonra Bursa/Fethiye Mezarlığına defnedildi. (Prof. Dr. Erol Ayyıldız evli ve 3 çocuk babasıydı.)

Mezuniyet sonrası etkinlik- 1965

Prof. Dr. Erol Ayyıldız Hocamızın damadı muhterem Prof. Dr. Selman Türker kayınpederinden okulumuzla ilgili dinlediği hatıraları şöyle ifade etmiştir:

Rahmetli kayınpederim Prof. Dr. Erol Ayyıldız Balıkesir İmam Hatip Okulunun ilk öğrencilerindendir. Yüksel Haşal, Nevzat Aşık, Ahmet Aydın, Mehmet Umur, Atilla Sert, Hüseyin Güven, Lütfü Öz, Nuri Dönder Hocalar da sınıf arkadaşları

Kayınpederimden Okulun ilk kuruluş yıllarına ait anılarını dinleme fırsatım oldu. O yılların şartlarında yokluk, yoksulluk içindeki hamiyetperver, imanlı, fakir halkımızın cüz'i yardımları ile okul, safha safha bugünkü mükemmel yapısına kavuşmuştur. Günümüzün öğrencilerinin o günkü şartları tahayyül bile etmesinin mümkün olmayacağı kanaatindeyim.

Kayınpederim Erol Ayyıldız Balıkesir Ova Köyünde ilkokul tahsilini tamamladıktan sonra, hafızlık için Balıkesir Eski Camii'ne yatılı olarak kaydedilir. Hocası, Balıkesir'e, özellikle de İmam Hatip Okulu Camiasına büyük hizmetleri geçen rahmetli Hacı Hafız Ahmet Karatoprak Hocadır.

Hafızlığı tamamladıktan sonra girdiği sınav neticesi, Balıkesir İmam Hatip Okulunda parasız yatılı olarak okuma hakkı kazanır. Yatılı kazanır ama henüz okula ait bir pansiyon olmadığı için, Eski Camii Kur'an Kursunda kalmaya devam eder. Yaklaşık 3,5 yıl sonra, ortaokul sonlarında Okulun pansiyon inşaatının karkası ortaya çıkmaya başlar. Karkas binanın 1. Katında yemekhane, yatakhane ve banyo bölümleri oluşturularak hizmete alınır. Aynı anda diğer katların inşaatına da devam edilir. Bina zemininin daha şap betonu dahi atılmamış, camları takılmamıştır. Bazı öğrenciler bu vaziyetteki pansiyona yerleştirilir. Pansiyon kontenjanı, okulda okuyan bütün yatılı öğrencilere yetmediği için pansiyona yerleştirilemeyen öğrencilerin bir kısmı farklı evlerde, bir kısmı da camii mahfillerinde kalırlar. Öğrenciler, yatakhane bölümüne yerleştirilen ranzalarda kalmaktadırlar. Onlar bu şartlarda pansiyonda kalırken, bir yandan da pansiyon inşaatı devam ediyordu. İhtiyaç oldukça öğrenciler, Karatoprak Hocanın nezaretinde inşaat çalışanlarına yardım ederlerdi. Tuğla taşır, kireç söndürürlerdi. Pansiyon inşaatı, aradan geçen yedi senelik zamana rağmen ilk öğrencilerin mezuniyet tarihinde dahi bitirilemez.

Kayınpederimle yaptığım sohbetlerden edindiğim bilgiye göre, pansiyonda kalan öğrenciler kar yağan gecelerde uyandıklarında, yorganlarının üzerinde karla karşılaşıyorlardı. Kar, camları olmayan palyatif önlemlerle kapatılmış pencerelerden giren kardı. Tıpkı kar yağışında olduğu gibi, yağmur yağdığında da içeriye su sızardı. Pansiyonun zemininde, zemin kaplaması yoktu. Yapılmamıştı. Zemin döşemesi bir yana şap beton dahi atılmamıştı. Dolayısı ile içeri sızan sular zemindeki tozlarla birleşerek mekânı çamur içinde bırakıyordu. Suyu kesmek için sızdıran yerlere beton dökülürdü olmazdı, zift dökülürdü yine olmazdı.

Okulun yeri o dönemde şehrin dışında kalıyordu. Doğru dürüst yolu yoktu. Vasıta da yoktu. Buna rağmen Karatoprak Hoca her gün okul inşaatına uğrardı. Eski Camiden Okula o yolu yürüyerek gidip gelirdi. Okul öyle yapıldı. Okul Aile Derneği üyeleri Karatoprak Hocaya çok hürmet gösterirlerdi. Kendisine hiç itiraz etmezlerdi. Aralarında adeta öğretmen-öğrenci ilişkisi vardı.

Okulun kurulduğu ilk yıllarda öğrenciler okula yürüyerek gelirlerdi. Üçpınar Köyünden gelen öğrenciler, arabaların gele gide ezdiği ve iz yaptığı çamur yoldan tekerlek izini takip ederek okula ulaşırlardı. Farklı yerden gelenler de aynı şekilde intikal ederlerdi. Öğretmenler bu şekilde okula ulaşan öğrencileri bina içerisine

almazlardı. Çünkü ayakkabıları çamur içinde kalırdı. Öğrenciler dışarıda ayakkabılarını iyice yıkadıktan, sildikten, temizledikten sonra içeri girerlerdi.

Vefatının arkasından Prof. Dr. Yunus Vehbi Yavuz'un kaleminden

Zarafet Timsali Bir İslam Alimi Merhum Prof. Dr. Erol Ayyıldız

Merhum Prof. Dr. Erol Ayyıldız hocayı ilk defa 1975'li yıllarda İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünde tanıdım. Genç zarif görünümlü, kibar bir ilim yolcusu, asistandı. Irak'taki stajını tamamlayıp yeni dönmüştü. Profesör Dr. Hayrettin Karaman'ın odasında tanıştık. Hatıralarından bahsetmişti. Daha önce aynı okulda fakat farklı sınıflarda öğrenci olarak bulunmamıza rağmen tanışamamıştık. Burada tanışınca memnun olmuştum.

Daha sonra ben Bursa Yüksek İslam Enstitüsünde asistan oldum. Yanlış hatırlamıyorsam 1979 yılı idi. Kendisiyle okulun bahçesinde karşılaştık, Arap Dili ve Edebiyatı hocası olarak atanmıştı. Beni mutlu etmişti bu atanma, renk katmıştı okulumuza. O tarihten vefatına kadar hep görüştük ve çok samimi olduk. Ben görevde iken sık sık görüşür, sohbet ederdik. Rahmetli Prof. Dr. Selman Başaran Hoca bölüm başkanı idi, benim odama bitişikti odası. Onun odası daha geniş olduğu için hem ilmi çalışma hem sohbette bulunur, bisküvi eşliğinde çay içerdik. Öğlen teneffüsünde köyde çorba ya da çay içmeye beraber giderdik, camiin yanında ve çamlık kahvesinde... Erol Hoca hoşsohbetti, hayatı, olayları çok güzel özetler ve yorumlardı. Çok kitap okuyan bir zattı. Konuşması edebi ve mantıklı idi. Uzun uzun sohbetlerimiz gerek kendi odasında gerekse benim odamda devam ederdi. Böylece yoğun tedris faaliyetinin stresini atmış oluyorduk. Haksızlığa tahammül edemez, bu konular etrafında üzüntülerini etkili sözlerle ifade ederdi.

Uzun süre ailece de görüştük Erol Hoca ile. Bu görüşmelerde tatlı sohbetlerimiz oluyordu. Sonra ben Mudanya'ya taşınınca ailevi görüşmeler inkıtaa uğradı. Fakat birkaç kere Mudanya/Güzelyalı'ya gelir, camiin bitişiğindeki çay bahçesinde çay içerdik. Ben kalpten hafif rahatsızlık geçirip stent taktırınca eve kadar gelerek geçmiş olsun deme nezaketinde bulunmuştu.

Son yıllarında ancak Ramazan'da Fakülte iftarlarında görüşüyorduk. Son üç ayda hastalandığı haberini aldım, ziyaretçi kabul etmediğini söyledi arkadaşlar. Ben telefon ettim kendisine, geçmiş olsun dileğinde bulundum. Ölmeden bir hafta önce yine telefon ettim, oldukça uzun süreli konuştuk. Bana en son şunları söylemişti: "Sen Mudanya'da ikametle isabet ettin, Mudanya oksijen deposu, biz hata ettik Mudanya'ya gelmemekle." Dedi. Selamlaştık ve ayrıldık. Her iki konuşmada da hastalığından hiç bahsetmedi. Ziyaret için talepte bulunmadım, onu zor durumda bırakmamak için.

Erol Ayyıldız Hoca yetiştirdiği çok değerli öğrencileri ile eserleri ile iş adamı kesimine yaptığı güzel sohbetleri ile yine yetiştirdiği değerli evlatları ve güzel hatıraları ile anılacak ve yaşayacaktır. Merhum Erol Hoca Fakültenin kuruluşuna da büyük katkı sağlamıştır. Kendisine dua ediyor, her türlü hakkımı helal ediyorum. Ruhu şad olsun, mekânı Firdevs cenneti olsun, torunlarından onun ilim yolunu izleyen âlimlerin yetişmesini nasip etsin.

Balıkesir Altıeylül Müftülüğü bir vefa örneği göstererek Ovaköy'de Prof. Dr. Erol Ayyıldız Hocamızın adını taşıyan bir Kuran Kursu açmıştır.

Prof. Dr. Erol Ayyıldız, 7 Aralık 2018'de Bursa'da vefat etti. Cenazesi 8 Aralık 2018 Cumartesi günü Bursa Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Camiinde kılınan ikindi namazından sonra Fethiye Mezarlığına defnedildi. (Prof. Dr. Erol Ayyıldız evli ve 3 çocuk babasıydı.)

Erol Ayyıldız'ın vefatından sonra dostlarının desteğiyle Balıkesir Ovaköy'de doğduğu evin tam karşısında kendi adına dört altı yaş kuran kursu açılarak küçük Erol hafızların yetişmesi sağlanmıştır.

Prof. Dr. Nevzat Aşık

1946, Balıkesir doğumlu. İlk ve ortaöğrenimini memleketinde, yükseköğrenimini İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsünde tamamladı (1969). Aynı yıldan itibaren Erzurum İmam Hatip Lisesinde üç yıl meslek dersleri öğretmenliği yaptı. Askerlik sonrası mesleğini iki yıl da Edirne'de sürdürdü. 1974'te İzmir Yüksek İslâm Enstitüsü Arap dili ve edebiyatı asistanlığına atandı. AÜ İlahiyat Fakültesi Hadis Anabilim Dalındaki doktora tezini 1976'da, Arap Dili ve Edebiyatı tezini de 1977'de tamamlayarak aynı enstitüye hadis ve Arap dili ve edebiyatı öğretim üyesi oldu. 1982'de Enstitünün İlâhiyat Fakültesine dönüştürülmesinden sonra, 1983'te yardımcı doçent, 1989'da doçent, 1996 yılında da profesör oldu.

Hocamızın bize gönderdiği notlarda okul yıllarını ve sonrasını şöyle zikretmişlerdir:

Balıkesir İmam Hatip okuluna girişim ve bu okulda geçirdiğim yedi senelik tahsil hayatımla ilgili hatıralarımı şöyle özetleyebilirim:

Ben Balıkesir merkez Ortaköy' deki ilkokulu bitirdikten sonra Haziran 1958'de rahmetli babam beni elimden tutarak merkezde bulunan Eski Cami Kuran kursuna kaydettirmek için götürdü. Ve kurs bahçesinde Hafız Mehmet Kara Toprakla karşılaştık. Kurs hocası olan hocamıza: Mehmet Bey! Nevzat benim oğlum onu Hafız yapmak için size teslim etmek istiyorum dedi. Hoca da şu idare odasından lazım gelen eşyanın yazılı olduğu listeye alın, tamamlayalım kaydını yapalım dedi. Bir takım elbise, bir çift ayakkabı, iki adet gömlek, iç çamaşırı, çorap, havlu, sağlık raporu… Biz bunları hazırlarken önce sağlık raporunu alıp kaydı yaptırmanın daha uygun olacağını düşünerek Yeşili Cami'nin girişi salonunda bulunan sağlık ocağına gittik ve müracaat ettik. Sağlık memuru babama oğlanı nereye vereceksin dedi babam Kur'an kursuna vereceğim dedi. Memur bey: Sakın oraya verme. Taş çatlasa 140 liradan fazla para alamaz dedi. Babam döndü: Oğlan benim istediğim yere veririm ben akıl almaya gelmedim rapor almaya geldim dedi raporu aldık kaydı yaptırdık. Burada bir kusuru arz etmek isterim, Babam beni Hafız yapmak ve askere göndermek istedikten sonra evlendirip tarlada birlikte çalışmamızı istiyor. Bunu bana sık sık söylerdi. Yoksa imam müezzin gibi din görevlisi yaparak para kazanmanın onun aklından yüzde biri bile geçmiyordu. Memur bey de kendi açısından haklıydı, benim geleceğim ve iyiliğimi düşünüyordu. Çünkü kadrolu din görevlilerinin maaşları böyleymiş.

Neyse kursa başladım, kısaca özetlemek gerekirse hocamız çok güzel Kur'an okuyor çok güzel konuşuyor hutbelerinde otoriter disipline ancak çok sert. Beş vakit namazı hocalarımızın arkasında kılıyoruz. Ben çok memnunum onun güzel sesine kıraatine hayranım. Hele sabah namazında okuduğu Fetih, Rahman, Vakıa, Nebe, Hucurat surelerini o yanık sesiyle büyülü bir ihlas ve samimiyetle okunuşu saba makamı ile ben çok etkilemiştir. Velhasıl ben de büyük bir mutluluk ve hatıra olarak yaşamaktadır. Ondan önceki altı yaşından itibaren babamın da evde, tarlada o yanık sesi ile ezberinden okuduğu yıllarda kaydettiğim sureleri hiç unutmam. Meğer babamın farkına vararak veya varmayarak benim altyapı mı hayatımın temellerini oluşturuyordu. Buraya ilkokul birinci sınıftayken yaşadığım bir anımı nakletmek isterim: İlkokul birinci sınıftayken öğretmenimiz İmran hanım idi. Askeri hava üssünden bir Teğmen veya Üsteğmen hanımıydı. Biz öğle tatilinde Zerrin ve Esin öğretmenlerle süt içiyorken beni yanlarına çağırdı ve büyüyünce ne olacaksın dedi. Ben de hoca olacağım dedim bizim gibi bir hoca mı dedi hayır dedim o sıra köyün cami minaresinden tam da öğle ezanı okunurken hocayı elimle işaret ederek işte onun gibi olacağım bugün gibi hatırlasın. Ya demek öyle dedi Sırrı kader işte.

Nevzat Aşık Cumhuriyet Bayramı'nda şiir okurken- 1963[34]

Mehmet Kara Toprak hocam ve kursla ilgili şu iki büyük hatıramı da kaydetmek isterim:

Bir gün babam bir bakır kapta manda yoğurdu getirdi hocamıza hediye olarak. Evinin kapısını çaldı ve kızım size yoğurt getirdim ben Ovaköy'den Aşık Ahmet dedi. Amca Mehmet Bey'in haberi var mı dedi hanımları. Babam yok dedi siz kendisine söyleyin o al derse ben o zaman alırım dediler.

Bir de her sabah kursta yaptığımız mıntıka temizliği ve hocamızın emirleri ile öğrendiğimiz yerleri kirletmeyerek temiz tutma alışkanlığı, yani Resulullah'ın asırlar önce yetiştirdiği, imatatul-eza ani't-tarık sünneti.

Gelelim İmam Hatip Okulunun adını ilk duyurma;

Hafız Mehmet Karatoprak hocamız kursta okuyan bütün talebeleri Hafız yaptığımız büyük dershanede topladı ve şöyle bir konuşma yaptı:

"Gençler ben çarşıda bir arkadaşın dükkânında sohbet ederken bir gençle karşılaştım dinden ve din görevlilerinden bahsederek aleyhinde konuşuyordu gericilik ve gericiler gibisinden. Ben de din gericilik değildir din adamları da gerici değildir dedim tartışma uzarken bu genç amca sen ne iş yapıyorsun diye sordu ben de din adamıyım dedim, ne mezunusun dedi, Ben de ilkokul mezunu bile değilim bize okulda okumak nasip olmadı dedim. Döndü bana: Tamam o zaman din adamları gericidir diyorum sen değildir diyorsun. Bak ben yirmi bir yaşındayım. İktisadi İdari ilimler Akademisi ikinci sınıfta okuyorum Sen ise ilkokul mezunu bile değilsin dedi. Ben de elimle omzuna dokunarak haklısın evlat dedim.

Kara toprak bu olaydan sonra Eski Cami Kur'an kursu Derneği'ni topluyor durumu anlatıyor ve birlikte İmam Hatip Okulu yaptırma ve yaşatma derneğini kuruyorlar.

Şimdilerde Merkez İmam Hatip Lisesinin bulunduğu yerde çalışmalar başlıyor. 1956'da başlanan ortada bulunan bizim de içinde 7 sene okuduğumuz okul binası 1958'de bitiyor, açılışı ise 9 Ocak 1959'da yapılıyor.

[34] Kervansaray otelin önü, bu günkü toplu taşıma merkezi yerinde olan otel.

Nevzat Aşık Paşa Camii Kürsüsünde- 1964

Hocamız bize hepimizi İmam Hatip okuluna kaydedeceğini, çünkü aydın din adamlarına ihtiyaç olduğunu söyledi. Bizi hazırlamak için tahmin ediyorum.

Sonra da elimize birer belge vererek ve velilerimize imzalatıp getirin dedi. Ben kendi ailemi anlatıyorum tabii, tam 12 yaşındaydım. Aslında biraz da sevinerek köyün yolunu tuttum. Tabii o zaman merkeze bağlı Ova köyümüzden şehre yürüyerek gelip giderdik, otobüs veya minibüs yoktu, at ve öküz arabaları vardı. Çarmıklılar sülalesinde 3 yolcu at arabası vardı üstü kapalı. Bunlar da pazartesi salı günleri şehrin pazar günleri olduğu için bu günlerde gidip gelirlerdi, sadece önceden haber vermek şarttı, 6 kişi taşıyordu, 4 içeriye, iki dışarıya oturarak kişi başı bir lira idi. Ben bu arabalara sadece bir kez bindiğimi hatırlıyorum.

Genellikle arkadaşlarla veya tek başıma gider gelirdim. Belgeyi aldım, hızla köye gittim. Merkeze on km. Babama durumu anlattım. İmza edilecek dedim. Nasıl bir okul, kaç sene falan filan… 7 sene olduğunu söyleyince, beni şiddetle azarladı, katiyen olmaz, ben seni hafız yapacağım, sonra askere gideceksin, gelince birlikte çalışacağız, ben babamdan altı yaşında yetim kaldım ve sobanın kulpuna altı yaşında yapıştım. Olmaz dedi ve imzalamadı. O gece geçti annem benimle ayrıca konuştu, ne duruyormuş ondan sonra dedi, ancak bu konuda benimde bildiğim bir şey yok. Ertesi günü sabah kalktım, Balıkesir'e gitmek üzere dereyi geçtim. Değirmenin yoluna gelince belge evde kalmış, tekrar döndüm ağlayarak, annemin de baskısı ile imzalattık. Hocama verdik. Eski camii çarşı tarafı kapısı yanında İzzet Kurnaz adındaki bakkal velim olunca okula 22 numara ile kaydımı yaptırdım. 09 Ocak 1959'da ki açılışı hatırlıyorum. Sayın vali ve Karatoprak hocamızın konuşmalarını da hatırlıyorum. Açılış fotoğrafı da elimde var.

Sayın valimizin konuşması o zaman dikkatimi çektiği için birkaç cümle ile özetlemek istiyorum; Anlattığına göre, bir gün bir din görevlisi imam geldiği ve randevu istediği özel sekreteri tarafından kendisine bildirilmiş o da buyur etmiş, Vali bey bir de bakmış ki takım elbiseli kravatlı, fötrü elinde genç bir imam içeriye girmiş, hayretler içerisinde kalmış meğer o imam meğer o imam denince bambaşka bir kıyafette birini bekliyormuş. Karatoprak hoca düzgün Türkçesi ile aydın din adamlarına ihtiyaç olduğunu kendilerine böyle tahsil olmadığını nasip olduğunu bunun içinde Balıkesir'de bir İmam-Hatip Okulu açmak istediklerini arz etmiş ve destek istemiş. Vali Bey de memnun olmuş ve hay hay demiş. Sonra döndü Vali Bey Sözü Mehmet Bey'e bırakıyorum o konuyu size daha iyi anlatacaktır dedi. Karatoprak hocamız çok veciz bir konuşma yaptı. O güzel ve etkileyici hitabı ile. Konuşmasına başlarken Sayın Valim, Sayın resmi erkân, misafirler sayın basın mensupları gibi ifadeleri ben şahsen ilk defa duydum.

Mezuniyet Gününde Nevzat Aşık ve sınıf arkadaşı Sedat Gümüş- 4 Haziran 1965

Dersler başladı 09 Ocak 1959 da yetmiş iki öğrenci ile. Resmi kayıtlara göre biz birinci dönem okumadan ikinci dönemi okumuş olduk. Okulla ilgili önceden hiç bilgilendirme olmadığı için şaşkınlık geçirmeye başladım. Matematik, Fransızca, sosyal bilgiler fen dersleri, Arapça, Kur-an, siyer vs. Biz orda o günün tabiri ile Arabiyat dersleri okuyacaktık diye biliyorduk. Bir kısım arkadaşlar bıraktı. Ben de intibak edemedim, nerede ise bütün derslerim zayıf. Okul binasının arkasına geçtim, epey ağladım, bu işi başaramayacağım ve okulu bırakacağıma karar verdim. Nasıl olsa babam da okuma yedi senede biter mi demiyor mu? Derken aklıma şöyle bir şey geldi: Tamam bırakacaksın, peki Hacı Hüseyin amca ile Hacı Halil ağa amcaya ne diyeceksin? Çünkü onlardan birincisi Nevzat Efendi sen Hacı Müftü Efendi gibi olursun, ikincisi de Çerkez Nevzat sen bu sesle rahat Paşa Camiine müezzin olursun. Diyordu, ayıp değil mi? Neyse bu problemler içinde öğretmenlerimin de yardımı ile zar zor sınıfı geçtim şükür.

Orta ikinci sınıfa başladık, ilk defa Ankara İlahiyat Fakültesi'nden kadrolu öğretmenler geldi. Mücteba Uğur adında bir Arapça öğretmeni girdi derse. Kendisini tanıttı. Yakışıklı, takım elbiseli, kravatlı, hattat vs. İlk kez tahtaya yazdığı Arapça yazılara hayran oldum. Çok güzel konuşuyor, bizlere sevgi ile şefkatle bakıyor. İşte benim okula ve derslere bağlılığım bu hocamız sayesinde oldu diyebilirim.

4.sınıfta Hadis dersimize, 5. Sınıfta Arapça derslerimize girdi. Bu derslerin kitapları yoktu, kendisi hazırlıyordu. Tahtaya hadis veya Arapça metin ve şiirleri o şahane el hattı ile yazıyordu. Bende onu aynen taklit etmeye çalışıyor ve hiç abartmadan söylüyorum neredeyse o gece ezberliyordum. Lise kısmındaki Arapça derslerinde Muallaka-i Seba'dan beyitler yazar okur ve okuturdu. İmriul-kays, Şenfera, Zuheyr bin Ebi Sülma Lebid'den beyitleri çok güzel okurdu. Hala okuduğu beyitler ezberimdedir. Aslında o bu beyitleri Hasan Basri Çantay'ın hususi derslerinde okurmuş. Hasan Basri Çantay bir gün bana Arapça hocanız kim diye sordu. Ben de Mücteba Uğur Hocamız deyince Mücteba Uğur iyi bir hocadır dedi. Ne kadar şanslı ve meraklı bir hoca ki kendi ifadesine göre Hasan Basri Çantay'dan Şifa-i Şerif mukaddimesini İbn Züheyre Kasidesini, İbn Tufeylin mersiyesini de okumuş.

Tefsir dersimize de geldi ve Celaleyn Tefsirinden Amme, Ley suresi vd. surelerini okuttu. Tatbikat koluna bazı günler akşamüzeri ilahiler öğretirdi, Musikiye aşinaydı ve kanun çalardı.

Bir gün Tercüman gazetesinde on parmağında on hüner Mücteba uğur' diye bir yazı neşredildi. Bizim hususi derslerimizde oldu, daha sonraki senelerde Üniversitede hoca olarak aynı branşta (hadis) buluştuk ve samimi dostluğumuz devam etti. Allah vefat eden hocalarımıza rahmet eylesin.

Birkaç öğretmenimizden de bahsetmek isterim. Feyzullah Türker (1929-1993) adında bir öğretmenimiz vardı. Ankara üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu. Pedagojik formasyona sahip, kılık kıyafeti gayet düzgün çok aktif bir hoca. Öğretmenlik görevini hakkıyla yerine getiren bir kişi idi. Arapça, Farsça, İngilizce derslerine giriyordu. Daha kapıdan içeriye girerken girdiği dersin dilini konuşarak hitap eder, gayet kolay bir üslupla aktif bir metot uygulardı. Dersinde en küçük bir boşluk olmazdı. Sosyal tarafı güçlü idi. Okulumuzda mehter takımının kurulup gelişmesinde büyük katkısı oldu. Tatbikat kolu ve uygulamalara öncülük eder, çeşitli faaliyetlerimizde hep öncülük ederdi. Osmanlıcayı gayet iyi okuryazardı. Notlarını ve bayram tebriklerini hep İngilizce yazardı. İnci gibi yazısı vardı. Mezuniyetten sonra ilgimiz devam etti. Ben yıllar sonra İzmir Yüksek İslam Enstitüsüne asistan olarak atandığımda bir gün telefon etti. Kızı Şeyma´nın dini nikâhı için davet etti. Buluştuk, merasim ve sohbet ettik, hasret giderdik. Daha sonra İzmir'e her geldiğinde lütfeder, odamızı şenlendirir, hasret giderirdik. Daima dikkatimi çeken nokta şu idi: Nerede ise bütün kitapları gözden geçirir ilgisi çekenleri alır, Ben Nevzat Bey gitmeden önce yine getirir iade ederim der, çok nazik bir dille, Balıkesir'e dönerken tekrar görüşme ve sohbet imkânına kavuşurduk. Aslında Ankara ilahiyat Fakültesinden mezun olduğumda 1960'da bazı hocalara asistan olarak kalmamı istemişler, fakat hocamız bazı hayati sebeplerle kalmamayı tercih etmiş bana biraz da üzülerek öyle demişti. Daha sonra 2 torunu Yasin Özcan ve kız kardeşi 9 Eylül Üniversitesi İlahiyat fakültesinde talebe mi oldular. Ben hocamı Allah'tan rahmet saygıdeğer eşlerine de sağlıklı ve mutlu ömürler diliyorum. Bursa'da ikamet ediyorlar. Feyzullah Türker hocamızın vefatı üzerine talebesi olan benim de sınıf arkadaşım merhum Halit Özkırca (1945-1999) ulusal bir gazetede "Feyzullah Türker de Rabbine yürüdü " başlığı ile bir yazı kaleme almıştı. Ben Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ni yatılı okudum. Lise kısmını okurken bir gece Arkadaşlar yeni bir öğretmenin geldiğini getirdiği kitaplarının yani evine taşınması gerektiğini bildirdiler. Bazı arkadaşlarla gittik nokta bizi karşıladı, adının Ahmet Gürtaş(1940-1999) olduğunu söyledi. Ben kitaplarının çokluğunu görünce "hocam Bunların hepsi sizin mi?" demişim. " Hayır, Bunlar hepimizin, birlikte okuyacağız" dedi. İlk görünüşte benim üzerimde çok olumlu bir etki meydana getirdi. Kanı mısın da nokta taşıdık, çay ile bir şeyler ikram ettiler. Sohbet ve ilk yakından tanışma nokta duruşundan, tipinden, konuşmalarından, kütüphanesinden Anladık ki iyi okumuş, disiplinli idealist bir hoca nokta kendi kendimize dava adamı kararını verdik.

Buraya hemen kaydetmem gerekir ki benim ömür boyu çok yakın bir hocam, dostum ve örnek aldığım bir hocam olmuştur.

Ahmet Gürtaş fıkıh usulü derslerine girmeye başladı, bize diğer sınıflara Arapça derslerine girdi. Maalesef bizim sınıfa Arapça dersine gelmedi. Şanssızdık. Kendisi daha sonra Yüksek İslam Enstitüsü Arap dili ve edebiyatı öğretim üyesi oldu. Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Talim Terbiye kurul üyesi ve başka önemli görevlerde bulundu. Türkiye Diyanet Vakfı İslam ansiklopedisini neşre o başlattı. Şimdi de Ahmet Gürtaş'ın Okulumuzdaki hocalığından bahsetmek istiyorum: Burada bir hususu ekleyeyim. Bizim öğrenci olarak İmam Hatip Lisesi 6. sınıfa kadar meslek derslerinin baskı ders kitabı olmadı. Sadece Mehmet Sofuoğlu'nun Tefsir usulü kitapları vardı. Gürtaş'ın elinde fıkıh usulü kitabı ile girdiğini gördük. O sırada İstanbul yüksek İslam Enstitüsü fıkıh asistanı olan Hayrettin

Karaman'ın fıkıh usulü tire hadis usulü yine Asistan arkadaşı Bekir Topaloğlu ile birlikte hazırladıkları Arapça sarf nahiv ve Arapça metinler kitapları ile sıralarımızın üzeri çiçekler gibi süslenmesin mi? Bunları sahip olduğumuzdaki mutluluğumu hiç unutamam. Neden, Çünkü o zamana kadar meslek dersleri öğretmenlerimizin yüksek tahsil sıralarında hocalarının ders notlarını sınıfta dikte etmeleri ile geçti.

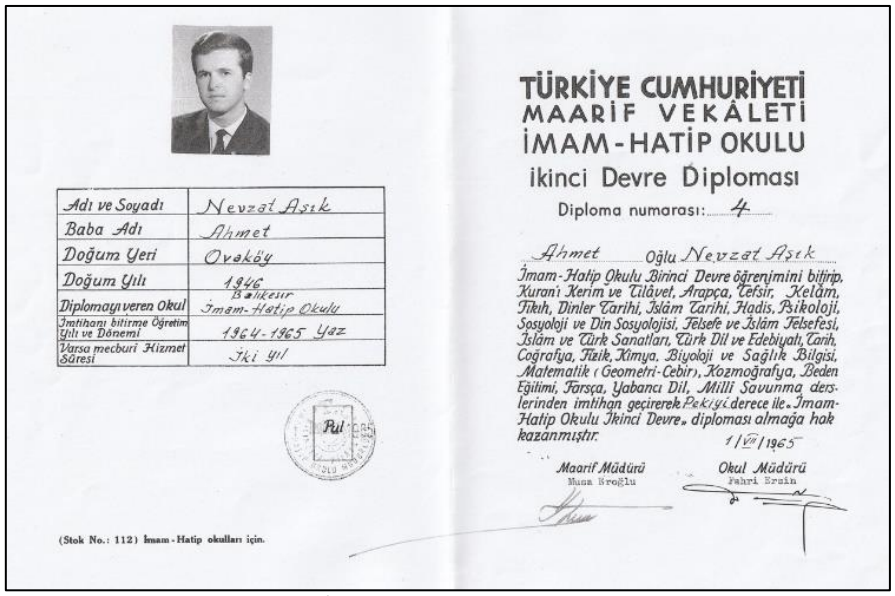

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
MAARİF VEKÂLETİ
İMAM-HATİP OKULU
İkinci Devre Diploması

Diploma numarası: 4

Adı ve Soyadı	Nevzat Aşık
Baba Adı	Ahmet
Doğum Yeri	Ovaköy
Doğum Yılı	1946
Diplomayı veren Okul	Balıkesir İmam-Hatip Okulu
İmtihanı bitirme Öğretim Yılı ve Dönemi	1964-1965 Yaz
Varsa mecburi Hizmet Süresi	İki yıl

Ahmet Oğlu Nevzat Aşık
İmam-Hatip Okulu Birinci Devre öğrenimini bitirip, Kurani Kerim ve Tilâvet, Arapça, Tefsir, Kelâm, Fıkıh, Dinler Tarihi, İslâm Tarihi, Hadis, Psikoloji, Sosyoloji ve Din Sosyolojisi, Felsefe ve İslâm Felsefesi, İslâm ve Türk Sanatları, Türk Dil ve Edebiyatı, Tarih, Coğrafya, Fizik, Kimya, Biyoloji ve Sağlık Bilgisi, Matematik (Geometri-Cebir), Kozmoğrafya, Beden Eğitimi, Farsça, Yabancı Dil, Milli Savunma derslerinden imtihan geçirerek Pekiyi derece ile «İmam-Hatip Okulu İkinci Devre» diploması almağa hak kazanmıştır.

1/VI/1965

Maarif Müdürü Musa Eroğlu
Okul Müdürü Fahri Ersin

Pul

(Stok No.: 112) İmam-Hatip okulları için.

Nevzat Aşık'ın İmam Hatip Okulu Diploması- 1965

Ahmet Gürtaş'ın dersinden önce bir hocamız, hiçbir hazırlığı olmadan girmişti ki-zaten elinde hiçbir şey yoktu- ardından kendisinden ailesinden vesaire bahsetti rahmetli pil bitti herhalde, şöyle dedi: "Keşke şu anda enstitüye yeniden başlasaydım kendimi daha iyi yetiştirirdim" Zaman dolmadı. Ders bloktu. Arka sırada oturan değerli arkadaşım Erol Ayyıldız "Hocam siz çok geç kalmışsınız" dedi. Ahmet Gürtaş, tatbikat kolu başkanı oldu. Beni de öğrenci tatbikat kolu başkanı yaptı. Dışarıda halka dönük faaliyetlerimiz başladı. Eski cami tatbikat camimiz idi. Cuma namazlarını okul öğrencileri kıldırır, orada şehrin en büyük camii Paşa Camii'nde mübarek kandil gecelerinde vaaz ve mevlit programları yapardık. Piyesler, liseler arasında münazaralar... Bir hususu da kaydetmeden geçemeyeceğim. Yaz tatilinde tatile gitmez bütünlemeye kalan öğrencilere kurslar düzenler Birgül Bütün masraflarını temin ederek üst sınıflarda bizleri de görevlendirerek hizmet ederdi. Yaz tatilini Balıkesir'de geçirirdi. Düğünümü de şereflendirdiler. Aileleri ile birlikte camide kendisinin bize öğretip meşk getirdiği ilahileri ne büyük bir zevkle ve heyecanla okuduğumuzu hiç unutamam. Yıllar sonra çocuklarımızın sünnet merasimlerinin meraklı ve istekli arkadaşlar hususi dersler okuturdu. Arapça, fıkıh ve mantık gibi... Bizden sonraki sınıftan yüksek İslam Enstitüsü imtihanlarına girenlerden 45 öğrenci kazandı ve yüksek tahsillerine devam ettiler. Bunlar onun derslerine girdiği ve Arapça okuttuğu gençlerdi.

Bir de Fahrettin Kovancı öğretmenimizden bahsetmeden geçemeyeceğim. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi bizim yedinci, yani lise son sınıfta iken felsefe, din felsefesi, sosyoloji, din sosyolojisi, mantık derslerine girdi. Ve bu dersler tek ders kabul edildiği için karnemize de tek sütunda yazıldı. Bir de psikoloji ve din psikolojisi derslerimize girdi. Yani iki ayrı saatte yedi dersimize girdi. O kadar güzel hazırlanırdı ve o kadar iyi bir ders anlatırdı ki anlatamam.

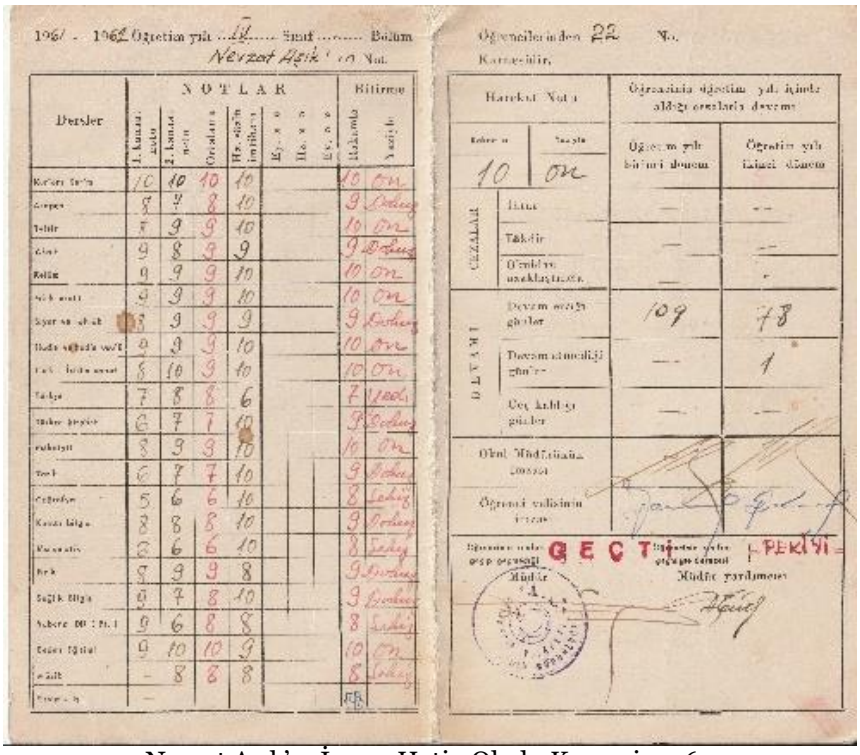
Nevzat Aşık'ın İmam Hatip Okulu Karnesi- 1962

Kitaplarını getirirdi fakat irticali konuşurdu. Bu ders grubunu talebe kısmı pek sevmez fakat benim dersleri sevmemde o dersin hocasının kalite ve cazibesi daima etkili olmuştur. O zaman bu derslere felsefe grubu dersleri denirdi ve ben son sene, sene sonu haziran bitirme imtihanlarında bu ders grubunu bütün kitap ve ders notlarında hangi bilginin hangi sahifede olduğunu bilirdim. Ben tatbikat için vereceğim vaaza nasıl hazırlanmam gerektiğini öğretmek için beni evine götürdü. Vaaza başlangıç cümlelerini yazdırdı. Nasıl okunacağını ve ses tonumun nasıl olacağını tekrar ettirerek temrin yaptırdı. Rahmetli hocam ondan sonra ben ömür boyu yaptığım vaaz, sohbet ve derslerde bu başlangıç dualarını okudum. Buraya da kaydetmek istiyorum.

الصلاة والسلام عليك رسول ، الصلاة والسلام عليك حبيب ، الصلاة والسلام عليك سيد الاولين والآخرين والحمدلله رب العالمين .رب اشر حلى صدرى و يسرلى أمري واحلل عقدة من لساني يفقهوا قولي ، رب زدني علما وفهما والحقني لصالحين ؟ رب يسر ولا تعسر رب تمم لخير.

Derste derslere nasıl çalışacağını, kitap okuma tekniklerini anlatırken, şöyle bir cümle söyledi: "Cebinizde 50 kuruş bile olsa onunla kitap alın." Bu cümle beni o zaman çok etkiledi. Kitap alma alışkanlığına sebep oldu diyebilirim. Allah cümlesine rahmet eylesin. Bu öğretmenlerimizin her biri adeta hazır aslan gibi idiler. Benim alt yapımın bu öğretmenlerim sayesinde imam hatip lisesinde sağlam bir zemin oluşturduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Tahsil hayatımın en mutlu günleri bu ocağa aittir.

Aslında gerek meslek dersleri gerekse kültür dersleri öğretmenlerimizin her biri kayda değer kimselerdi. Eryurt Yosun, Yaşar Kılkış, Ahmet Duran, Necati Eğitim Enstitüsü Öğretim Üyesi müzik öğretmenimiz, resim öğretmenimiz, Fransızca öğretmenimiz Adnan Akalın, sosyal bilgiler öğretmenimiz Nurten Akalın… Her biri pedagojik formasyonu olan, alanının uzmanı olan kişilerdi.

Ne yazık ki iyi bir edebiyat hocamız olmadı. Edebiyat dersine gelen öğretmenin edebiyatla ve dersi ile nerede ise hiçbir ilgisi yoktu. Derslerimin o kıymetli zamanlarını getirdiği bana göre hiçbir edebi değeri olmayan romanları arkadaşlardan birine sesli okutarak geçirdi. O zaman ideolojik bir sendikanın başkanı da değillerdi. Bazı arkadaşları evine de davet edermiş. Edebiyata merakım olmasına rağmen ehline düşemedik. Arkadaşım Ahmet Aydın bir gün Balıkesir Lisesi'nde edebiyat öğretmeninin Fuzuli'nin Su Kasidesini okuyuşunu dinlemiş, hayran olmuş.

Aslında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü Edebiyat hocası Nihat Sami Banarlı'nın liseler için hazırlamış olduğu Türk Edebiyatı kitabını sonradan gördüm. Şahane bir eser ancak bize lise sıralarında uzman ve mesleğinin adamı tarafından okutmak nasip olmadı. İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'ne girdiğim zaman da hoca emekli olup ayrılmıştı. Kendileri ile görüşmek nasip oldu. Bütün kitaplarını alıp okumak hususi kitaplığıma itina ile yerleştirmek de nasip oldu. Ancak yüz yüze derslerinde bulunmak nasip olmadı.

T.C.
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
Yüksek İslâm Enstitüsü
DİPLOMASI

Adı, Soyadı: Nevzat Aşık
Babasının adı: Ahmet
Doğum yeri ve yılı: Ovaköy 13.1.1946

Enstitüyü bitirdiği yıl: 30.6.1969
Diploma derecesi: Pekiyi
Diploma numarası: 461

Yukarıda kimliği yazılı öğrenci, öğretim süresi dört yıl olan İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsünde, öğrenimini tamamlamış ve imtihanlarını vererek bu diplomayı almağa hak kazanmıştır.

Milli Eğitim Bakanı
İlhami Ertem

Enstitü Müdürü V.
M. Zeki Canan

Nevzat Aşık'ın Yüksek İslam Enstitüsü Diploması- 1969

Balıkesir Lisesi'ndeki bir edebiyat öğretmeni Nusret beyle tanıştım. Paşa Camii'nin o tarihi bir çınarının altında bir edebi sohbete daldık. Ne kadar sürdüğünü bilmiyorum. Zamanın da nasıl geçtiğini anlayamadım. Sohbetine, o aruz vezni ile okuduğu edebi şiirleri okuyuşuna doyamadım. Ancak ne yazık okulumuzda böyle bir hocamız olmadı. Ömür boyu içimde bir dert olarak kaldı. Uzattım, kusura bakılmamasını istirham ederim.

Gelelim tekrar bizim edebiyat öğretmenine. Bizi sosyalleştirmeye çalışıyordu. Kız Enstitüsü ile bizi kardeş okul yaptı. Derken bir münazara hazırladı. Kız Enstitüsü ile bizi karşı karşıya getirdi. Konu da kadınlar himayeye muhtaç mı değil mi?

Biz 4 arkadaş Lütfü Öz, Erol Ayyıldız (1945-2018), Hamdi Döndüren, Nevzat Aşık çok iyi hazırlandık gerçekten. Necati Eğitim Enstitüsü konferans salonunda birçok seyirci ve dinleyici önünde müthiş bir karşılaşma oldu. Jüriyi de bizim öğretmen hazırlamış. Sonuç bizim okul mağlubiyet… Hiç beklenmeyen bir sonuç izleyiciler nezdinde. Aldığımız coşkulu alkışlar da boşa gitti. Ertesi gün Balıkesir yerel gazetesi Ateş Gazetesi sürmanşette şöyle yazmış: "Bu yolda mağlup olan galiptir."

Okulumuza geldik, okul müdürü Fahri Ersin sınıfa geldi. Çok üzüntülü idi. Bir konuşma yaptı ve şöyle dedi: "Bu bize yapılan bir komplo idi. Bunu size edebiyat öğretmeniniz yaptı. Her şeyi o hazırladı. Bütün salon sizin başarılı ve galip geldiğinize şahittir. Çok iyiydiniz sizleri tebrik ediyorum." Müdür beyin bu sözleri beni memnun etti, sevindim. Çünkü bize sert davranmıyordu. Bizi sevdiğini anladım. Çok disiplinli, çalışkan bir idareci idi. Okuluna o kadar dikkat ederdi ki öğrencilere en küçük bir zarar gelmesin diye adeta okul sınırları içinde neredeyse bir sinek bile uçurtmazdı. Aslında biz talebeler bundan rahatsız olmaz değildik. Ama ben sonradan anladım ki, bizi sadece derslerimize yoğunlaştırarak bazı öğretmen ve dışarıdakilerin tesirinden kurtarmış nokta Mesleki ve sosyal faaliyetlerimizi engellemedi, teşvik etti.

Benim de hususu ilişkilerine gelince, Mehmet Akif gecelerinde fotoğraflarda görüldüğü gibi Hasan Basri Çantay hocamızın huzurlarında İstiklal Marşı, Çanakkale şehitleri ve Bülbül şiirlerini bana okuttu. Hasan Basri Çantay, Mehmet Akif'in en yakın arkadaşı ve dostudur.

Cumhuriyet Bayramı'nda istasyon önündeki büyük meydanda anma törenlerinde şiiri bana okuttu. 23 Nisan bayramında Vali ve Milli Eğitim Müdürü'ne okul adına tebrik için arkadaşım Lütfü Öz ile birlikte beni götürdü. Bize bayram hediyesi olarak tülbentler içindeki Bademli akide şekerlerini verdiler. Ne kadar zevkle yediğimi unutamam.

Ben lisede iken yaz aylarında ve mevsiminde Balıkesir bostan pazarına bazı günler bir at arabası kavun getirdim. Yine bir gün pazarda müşteri beklerken kendilerini yakınında gezinirken gördüm hemen yanına giderek buyurun hocam dedim, geldiler hemen kendilerine iki adet kavun teklif ettim. Kabul ettiler ve çıkarıp beş TL vermek istediler, olmaz, kabul edemem, bizim kendi mahsulümüz hocam dedim. Bana döndüler bunları annen baban yetiştiriyor. Sen kendin yetiştirdiğin zaman hediye edersin dediler. Köye düğünüme davet ettiğimde de hanımları ile teşrif ettiler ve bir de emaye tabak takımı getirmişler. Böylece ilk defa böyle bir tabak takımına sahip olduk. Mezuniyetten sonrada birkaç defa görüşüp sohbet ettik. Doksan dokuzluk tesbihi ve namaz takkesi daima cebimde idi. Beş vakit namaz kılardı. Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun. Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde okurken merkez vaizi İbrahim Koçaşlı ile tanıştık. Askerlik hayatından sonra buraya vaiz olarak atanmış Buhari hafızı imiş. Eski Camii bahçesinde sabah namazlarından sonra Arapça, hadis ve fıkıh dersleri okuturdu birkaç talebesine. Ben de katıldım. Tavsiye ettiği kitapları aldım. Okumaya başladım. Benim için faydalı oldu. Emsile, bina, maksut, avâmil…

Hadisten Muhtaru'l- ehadis, fıkıhtan Merâkıl-Felâh. Muhtaru'l- ehadis kitabı beni sardı. Ancak her gün bir sahife ezberliyoruz, ikinci, üçüncü, dördüncü günü ezberlediklerimizle hepsini birlikte ezbere okuyoruz. Hafızlık gibi… Bu hadis kitabı benim işime çok yaradı. Her cumartesi köyümüze gider yatsı namazından sonra caminin oturma odasında toplu halka bir sahife hadis metni okurdum. Çok memnun olunurdu. Beni severlerdi. Birde Konya da neşredilen Oku Dergisi vardı. Abone olduğum her sayısının bir bölümü okurdum sesli olarak. Böylece bildiklerimi köyümde de camide, kahvede ve yeğenim Terzi Yaşar'ın samimi sıcak dükkânın da paylaşma imkânlarımı bulurdum. Epey büyük köyümüzde İmam Hatip okuluna kayıt konusunda bir çığır açıldı. Arkadaşım Ahmet Aydın, sanki bu kayıtları yaptırım görevini üstlendi. Yüzlerce çocuk ailelerinin isteğiyle kaydoldu ve mezun oldu. Bayramlarda toplanıldığı zaman adeta birer sınıf oluşturulur sohbetler edilirdi. Şimdilerde ise nerede ise hepimizin çocukları ve torunları İmam Hatip Okulu olmasa idi, benim kardeşlerimin ve köylü çocuklarının okuma şansı yüzde bir bile yoktu. O zaman için

söylüyorum tabii. Çünkü köyde çocukları ilkokuldan sonra okuma geleneği yoktu. Balıkesir İmam Hatip Okulu açılınca Erol Ayyıldız, Ahmet Aydın, Nevzat Aşık, Resul Aşık, Süreyya Çanakçı vs. gibi gençler de ilk öncülük edince ve örnek olunca bir çığır açıldı ve dünya-ahiret kurtuluşu vesilesi oluştu adeta. Cumhuriyet dönemi antropolog ve sosyologlarından Prof. Dr. Remzi Oğuz Arık şöyle der: "Anadolu zekâ mezarlığı idi, İmam Hatip okulları Anadolu'yu zekâ mezarlığı olmaktan kurtardı."

9 Ocak 1959 da 72 kişi ile başladığımız okulumuz hatırladığıma göre Haziran 1965 de 22 kişi ile son buldu. Görkemli bir diploma merasimi yapıldı. Balıkesir resmî erkân katıldı fotoğrafta da görüldüğü üzere. Beni mezun olmanın ötesinde çok mutlu eden bir husus daha vardı. Hislon marka bir kol saatine sahip olmuş olmam. Çünkü ilk defa bir saatim oluyordu.

Başçeşme Mezarlığı- 2022

Prof. Dr. Nevzat Aşık Hocamızın 28 Haziran 2022 tarihinde Ahmet Karatoprak Hocayı Anma Programı nedeniyle Başçeşme Mezarlığında yaptığı konuşma ve hatıraları

Karatoprak Hoca, Hocalığının ötesinde idealist, Kur'an'ın amacını anlamış, gayesini anlamış ve bir Kur'an hocası olarak bu toplumda neler yapılması gerektiğini, aynı zamanda idrak etmiş bir kimse.

Ben sadece şunu ifade etmek istiyorum. Bu Remzi Oğuz Arık diye birisi var. Bunu her zaman arz etmeye çalışıyorum. Bu Cumhuriyet döneminin antropologlarından, sosyologlarından birisidir. Köy sosyoloğudur. Yani köylüler üzerinde çalışır. Vatanperver bir insandır. Onun bir sözü vardır. Şöyledir: **"Anadolu zekâ mezarlığı idi. İmam Hatip Okulları Anadolu'yu zekâ mezarlığı olmaktan kurtardı."**

Hocamız, çarşıda bir gün bir gençle münakaşa ettiği zaman yani din gericiliktir ilericiliktir şudur budur gibi ifadelerle konuşuyor. Hocamız da hayır öyle bir şey değildir, gericilik değildir diyor. Genç yirmi bir yaşında. İktisadi, ticari ilimler akademisinde okuyan bir genç bu. Genç diyor ki, amca sen ne iş yapıyorsun? Hoca da "Ben Kur'an Kursu hocasıyım ve imamım." diyor. Şimdi bakın. "Peki, amca sen ne mezunusun?" diyor. Hoca ilkokul mezunu değil. "Bize okumak nasip olmadı." Diyor.

Genç: “Ben sabahtan beri din adamları gericidir demiyor muyum” diyor. Hocanın hafızlık sınıfında bize anlattığı aynen böyle. Beni çok etkilemişti. O zaman ben daha on iki yaşındaydım.

Hoca aynen şöyle diyor. “Haklısın evlat.” Oradan geliyor. Ondan sonra işte bizi, İmam Hatip’e kaydettiriyor. Bu geçen konuşmayı bizzat ondan dinledim. İşte Kur’an Kursu’nun yanında Balıkesir Kur'an-ı Kerim Öğretimini Koruma Derneğini kuruyor. Kurmuş daha doğrusu.

Hoca bizi birkaç defa Dereçiftliği köyüne götürdü. İmam Hatip Okulunu açmak için. Ben müezzinlik de yaptım. Bir şey daha söyleyeyim. Biz geliyoruz, iftarı köyde yapacağız demedi hoca. Ben bunları hep sonradan değerlendiriyorum. Onu söyleyeyim size. Hoca pide almış, zeytin almış. Biz minibüse zeytinle pideyle iftarımızı açtık. Hoca orada bir konuşma yaptı.

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ. Ayetini açıkladı. Hoca bir kere çok esaslı bir hatipti. Ben sonraki bilgimle, tecrübemle, birikimimle bunu değerlendirdim. İnanır mısınız Hoca, eski camide hutbe okurken karo taşlarının hareket ettiğini zannediyordum. Her haliyle bizim üzerimize çok etkisi vardır. Okuyuşuyla, kıraatiyle, konuşmasıyla. Şahsen benim üzerimde çok çok etkisi vardır. Herkesin üzerinde de olabilir. Dereçiftliği köyünden dönerken sekiz yüz lira toplanmış. Minibüsün içinde şapkayı aynen şöyle kaldırdı, “İnşallah bu iş olacak aklım kesti” dedi. Demek ki sekiz yüz lira çok büyük bir para o zaman. Ondan sonra İmam Hatibin aleyhinde olanlar başladılar söylenmeye. Gazetelerde yazıyorlar. Oraya İmam Hatip olur mu? Tarlaların içi, çamurdu, şuydu, buydu diye. O günlerde aklımız ermiyor. Ama neticede hocamız, bir gün yetmiş yedi, seksen kişiyi toplayarak “Hepinizi İmam Hatip’e kaydettiriyorum.” İfadesini söyledi. Ben bunları yazdım aynı zamanda. Bakın, “Kaydettiriyorum” dedi. Ben İmam Hatibi ilk defa duydum. “Babanızdan izin alın” dedi”. Benim babam karşı çıktı. “Ben yedi sene bekleyemem” dedi. “Seni hafız yapacağım” dedi. “Ondan sonra askere gideceksin, evlendireceğim, tarlaları süreceksin. Ben altı yaşında yetim kaldım, seni gönderemem” dedi. İmza vermedi. Gittim, geldim, gittim, geldim. Kayıt olmam gecikti. Onun için ben ilk kaydolanlardan değilim. Ama neticede hocamız bizi İmam Hatip Okulu’na yerleştirdi.

Netice olarak şunu söyleyebilirim. Eğer bu muhterem hocamız, rahmetli hocamız olmasa idi, bize yön vermese idi;

Bir; Benim okuma şansım yüzde bir bile yoktu. İki; Benim ailemden de kimsenin okuma şansı yüzde bir yoktu. Çünkü köyümüzde ortaokulda okuyan hiç kimse yoktu. Sadece Süreyya Çanakçının amcası vardı, Kadastro Ortaokulunu bitirmiş. Bir de astsubay vardı. Hepsi bundan ibaret. Neden? Çünkü okumak günahtır gibi inceleniyorduk. Yani dinden olur, imandan olur, böyle bir şey olur diye düşünüyordu insanlar yani. Yoktu. Tekrar ediyorum. Ahmet Aydın'ının okuma şansı yoktu. Allah rahmet eylesin rahmetli Prof. Dr. Erol Ayyıldız'ın okuma şansı yoktu. Hiçbirimizin okuma şansı yoktu yani. Ve biz nereye gittiğimizi de bilmiyoruz. Hoca bizi yönlendirdi. Biz oraya gittik. Kendisi de Kur'an hocası olarak İmam Hatip'e geldi.

Okul açıldıktan sonra Müdür rahmetli Fahri Ersin, daima hocanın, emriyle hareket ederdi. Hiç unutmuyorum bir gün, hocanın evine geldiğini gördüm. Hoca dışarı çıktı. "Buyur" dedi. "Müdür Bey bir şey mi var?" dedi. Evet dedi: "Şöyle şöyle ihtiyacımız var." O da cevaben dedi: "Ya biraz ihtiyacınızı kendiniz görün yahu" dedi. Bak misyonu görüyor musunuz? Hoca ölünceye kadar da mal peşinde de değildi hiç. İşte orada kooperatiften bir evi vardı. İleride hepsi bundan ibarettir. Mevlitlerden aldığı parayı da dersten kalmayanlara ikişer lira verirdi her hafta. Bana hiç nasip olmadı gerçi.

Hocamız bir misyon sahibiydi. Hocamız örnek bir insandı. Sadece okulda sınıfta değil, her yerde böyleydi. Çok saygın bir insandı. Çarşıya çıktığı zamanda herkes ayağa kalkarak ona selam verir, saygı gösterir hürmet ederdi.

Bir gün ziyaret etmek istedik. Aşağı yukarı yedi tane onun talebelerinden üniversite öğretim üyesi. Belediyenin yanında bir şey vardı. Şimdiki müze. Orası bahçe idi. Dedik ki hocamıza bir hediye alalım öyle gidelim. Arkadaşlar bana dediler ki Hoca ile sen konuş. Çünkü ben irtibatı hiç kesmedim. Ama hocaya da hiçbir zaman yaklaşamadım. Daima mesafeli oluyorduk. Yaklaşamıyorduk. Hatta bir sefer Ticaret Odası iftara çağırmıştı. O zaman başkan rahmetli Edip Uğur idi. Bir baktım hoca orada. Ben dedim burada konuşmam. Hoca burada iken konuşmam. Hâlbuki üniversitede doçentim. Her yerde konuşuyorum. Hoca mutlaka bunu hissetti ki iftar ettik hoca namazı kıldırdı. Dedi ki "Teravihi başka yerde kılayım." Arkadaşı vardı Nihat abi isminde. Onunla çıkıp gittiler.

Bir gün hocamızı ziyaret etmek istedik. Aşağı yukarı yedi tane onun talebelerinden üniversite öğretim üyesi. Belediyenin yanında bir şey vardı. Şimdiki müze. Orası bahçe idi. Dedik ki hocamıza bir hediye alalım öyle gidelim. Arkadaşlar bana dediler ki Hoca ile sen konuş. Çünkü ben irtibatı hiç kesmedim. Ama hocaya da hiçbir zaman yaklaşamadım. Daima mesafeli oluyorduk. Telefon açtım hocaya, dedim ki hocam şu an altı yedi arkadaş zatı alinizi ziyaret etmek istiyoruz. Acaba müsaade buyurur musunuz? Dedim. Bir defa bile evine gitmek nasip olmadı. Bu bizim en yakın hocamız. Aynı zamanda duruşu çok değişik bir adamdı. Dedi kodu değildi öyle. Bak duruşu değişik. Duruşuyla " haza imam" idi. Bu bir Kur'an temsilcisi. Bu bir Kur'an uygulayıcısı. Kanaatimi söylüyorum: Kur'an her an onun kalbine yeniden iniyordu. Neden? Ya biz on on iki yaşında çocuklarız. Bakın her gün sabah namazına geçerken sanki hazır asker gibi gidiyordu mihraba, önünü şöyle düzeltir. Hiç kimseyle lakayt olmaz. İçeri girer namazı kılar. Mesela birinci rekâtta Fetih Suresinden iki sayfa okur. İkinci rekâtta da bir sayfa okurdu.

Babamda bize Kur'an aşkını aşıladı. İnanır mısınız? On bir on iki yaşındayım. O Kur'an okurken işte ben hep orda ezberledim. Rahman Suresini okuyordu. Vakıa Suresini okuyordu. Ammeyi okuyordu. Arapçayı bilmiyordum. O da bilmiyordu. O okuyunca sanki anlamını biliyordum. Öyle okuyordu. Yani hoca her şeyde öyle idi.

"Evlat! Siz neredesiniz?" dedi. Dedim ki belediyenin karşısındaki parktayız. "Kaç kişisiniz?" dedi. Altı yedi kişiyiz dedim. Dedi ki "bir kişinin gelmesi altı yedi kişinin buraya gelmesinden daha kolaydır. Ben oraya geliyorum." Dedi. Geldi oturdu. Zaten hepimiz ondan çekiniyoruz. Ondan çekinirken korkmuyoruz. Saygıdan dolayı. Keşke ona karşı duyduğumuz saygıyı Müslümanlar olarak Allah'tan korkar iken de aynı şekilde gösterebilsek.

Geldi dedi ki "Evlat, hepiniz doktor, doçent bir şeyler oluyormuşsunuz. İyi güzel ama öğrenciniz için ne yapıyorsunuz? Talebelerle ilgileniyor musunuz? Onlara ders yapıyor musunuz? Onların içinde yoksul olanları var ilgileniyor musunuz?" dedi. Çünkü kendisi yoksul talebelerle ilgilenirdi onlara burs verirdi. Üniversiteye gittiklerinde yine onlara burs verirdi. Onları takip ederdi. Takipçi bir adam. Hizmetin takipçisi idi. Dedim ki hocam sizden gördüğümüzü aynen devam ettiriyoruz. Dedim ki bendeniz aynı zamanda apartman mescidimiz var. Orada fahri olarak orada imamlık yapıyorum. Ezan okuyorum. Hutbeyi okuyorum. Müsterih olunuz.

Hocamıza Allah gani gani rahmet eylesin. Bizim buraya gelerek hocamızı anmamız değil, anlamamız gerekir. Bizim buraya gelmemizin hocaya çok bir faydası yok. Hoca görevini yaptı ve gitti. Esas buraya gelmemizin faydası kendimize. Peygamber Efendimiz (sav) buyuruyor ki: أَكْثِرُوا مِنْ ذِكْرَ هادم اللّذّاتِ "Size kabir ziyaretini yasak etmiştim. Şimdi ziyaret ediniz. Çünkü orası size ölümü hatırlatıyor. Lezzetleri kökünden kesip atan ölümü çokça zikredin." Bu Resulullah (sav)'in çok çetin bir hadisidir. Dünyanın bütün lezzetlerini ve zevklerini bıçak gibi kesecek olan ölümü sıkça hatırlayınız.

Bizim bura gelmemiz hem hocayı anlamak hem de özellikle kendimizi gözden geçirmek, muhasebe etmek, kendi kendimizi eleştirmek, batıda otokritik deniyor. Biz de nefis muhasebesi deniyor. Bunu yapmadıkça, hiçbir yere varmamız mümkün değildir. Çünkü bu Peygamber Efendimiz (sav)'in çok net bir ifadesidir. Sağlık ve zaman ifadesini kullanırken en önemli iki nimet diyor. Bunu kullanırken sağlığınıza ve zamanınıza dikkat edin derken Peygamber Efendimiz (sav), mü'minler aldanıyor derken zamana dikkat çekiyor. Zamanı boş geçirme gibi bir şansımız yok. Kahvede oturalım orada burada dedi kodu edelim şansımız yok. Aldığımız her nefes, Allah'u Teâla'nın bize verdiği hayattan gidiyor. Gidiyor, gidiyor. Kur'an'ı Kerim'de كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ömür göz açıp kapayıncaya kadardır. Ne kadar yaşadın diyecekler? Ya akşamüstü kadardı ya da kuşluk vakti kadardı. Bakın daha dün hocanın arkasında on iki yaşındaydık, geldik yetmiş beş yaşına. Ömür gidiyor. Son on beş günde arkadaşlarımdan iki tanesi gitti. Bir tanesi Kâtip Çelebi Üniversitesinin dekanı Prof. Dr. Sıddık Korkmaz kazada vefat etti. Ömer Halis Demir Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Yağmur Şener, Abdulkadir Şener'in oğlu vefat etti. Kendisi doktor. Hastaneye telefon etti dedi ki ben geliyorum beni karşılayın. Arabasıyla kapıya kadar gitti. Müdahale ettiler. Ama kurtaramadılar.

Allah Hocamıza gani gani rahmet eylesin. Cenabı Hak cümlemize peygamber duasıyla diyorum. Allah bize imanı kâmil nasip eylesin. Hidayet nasip eylesin. Ruh akıl ve beden sağlığı içerisinde hayırlı bir ömür nasip eylesin. Güzel ahlak nasip eylesin. Resulullahın en büyük mucizesi ahlakın güzelliği idi. Bu gün de en büyük keramet ahlak güzelliğidir. Kimin ahlakı güzelse, أَلا إِنَّ أَوْلِيَاء اللهِ لاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ahlakı güzel olan her yaşta güzeldir.

Ahlakı çirkin olanın katı, yatı, arabası, karısı, kızı ne olursa olsun Kur'an çirkin bir insan olarak kabul ediyor. Peygamberin ahlakı Kur'an-ı Kerim Ahlakı idi. Cenabı Hak böyle bir ahlak ile ahlaklanmayı cümlemize nasip eylesin. Devletimize milletimize zeval vermesin. Hocamızın yolunda gitmeyi cümlemize nasip eylesin.

Yüksel Haşal

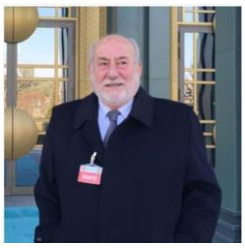

11 | Yüksel Haşal

1946 yılında Balıkesir'de dünyaya gelen Yüksel Haşal, Kayabey İlkokulunu okuduktan sonra Balıkesir İmam Hatip Lisesinde eğitimine devam etti. Lisede, dört sene boyunca okul futbol takımı kaptanlığını yürüttü. 1965 yılında liseyi bitirince Erdek'in Çakıl köyünde bir sene vekil öğretmenlik yaptı, 1965 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünü parasız yatılı olarak okumaya hak kazandı.

1967 yılında okurken başladığı çalışma hayatının ilk görev yeri olan Bursa'nın Orhaneli ilçesine vaiz olarak atandı ve bir sene sonra dünya evine girdi.

1971 yılında Yüksek İslam Enstitüsünden mezun olduğunda iki çocuk babasıydı. Mezuniyet sonrasındaki görev yeri olan Sinop'un Ayancık ilçesinde dört sene görev yaptı.

1975 yılında İstanbul Tuzla'da dört aylık yedek subaylığını bitirince altı ay çalışacağı Gemlik Lisesi'ne tayin edildi. 1. Milliyetçi Cephe Hükümeti kurulmasıyla yapımı devam eden Azot Sanayinde Sosyal işler şefi olarak iki sene görev yaptı.

1977 yılında Milli Selamet Partisi Balıkesir İl Başkanı olarak Erbakan hoca tarafından görevlendirildi ve 5 Haziran 1977 seçimlerinde MSP Balıkesir Milletvekili adayı oldu ve 1980 ihtilaline kadar il başkanlığı görevini sürdürdü.

İhtilalden sonra Almanya'da Kurulu Milli Görüş Teşkilatına gelerek Eğitim Başkanlığı görevini üstlendi. Merkezini Köln Şehri'ne taşıyan teşkilat 1985 yılında Avrupa Milli Görüş Teşkilatları (AMGT) olarak yeniden yapılanırken; Eğitim Başkanlığı yanında Genel Başkan Yardımcılığı görevini de sürdürerek kısa zamanda tüm Avrupa ülkelerinde 1000'den fazla teşkilat ve caminin faaliyete geçirilmesine katkı sağladı. 1989 yılında Fransa'nın Mons şehrinde Avrupa'nın ilk Türk yatılı İmam Hatip Okulunun açılmasına öncülük etti. Okul, Milli Eğitim Bakanlığı'nın onayıyla 2012 yılında İbn-i Sina Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak faaliyete başlamış ve halen mezunlar vermeye devam etmektedir. 1987 yılında Refah Partisinden Balıkesir milletvekili adayı, 1989 ve 1994 belediye seçimlerinde de Bursa Orhaneli 'den belediye başkan adayı olarak görevlendirilerek seçimlere katıldı.

2015 yılında sağlık sorunları sebebiyle Türkiye'ye dönüş yapmıştır.

Evli ve beş çocuk babası olan Haşal, 21 Ocak 2023 tarihinde vefat etmiştir.

OKULUMUZA VE CAMİAMIZA HİZMETLERİ GEÇEN YÜZLER

OKULUMUZA VE CAMİAMIZA HİZMETLERİ GEÇEN YÜZLER

Bu bölümde Balıkesir il ve ilçelerinde imam hatip camiasına hizmet eden ve bu uğurda mücadele eden büyüklerimizin biyografilerine ve hayat hikâyelerine yer verilmiştir.

Abdüllatif Çantay

Biz: Muhterem hocam Abdüllatif Çantay Hocamız kimdir?

Abdüllatif Çantay: 1950 Balıkesir doğumluyum. İlkokulu Ali Şuuri İlkokulu'nda okudum. Orası daha önceden medreseymiş. Tabii şimdi baktıkça içim yanıyor. Beton bir bina oldu. O zaman ahşaptı. Dikdörtgen şeklinde, karşısında Alişuuri Efendi'nin kabri vardı. Orası medreseymiş, o da müderrismiş. Hemen oradan girişi vardı. Ortada bahçe kocaman bir çınar ağacı gölgesi. Biz orada okuduk. Daha sonra ortaokulu, liseyi, sanat okulunda okudum. Tabii sanata çok önem veriliyordu o zaman. Yetişmiş eleman eksik 1968'de. Sanat okulunu bitirdikten sonra İstanbul'a üniversiteyi okumaya gittim. Tahsilimi yarım bırakarak benim gibi nice arkadaş Almanya işçi olarak gittik. Hayatımızı böyle devam ettirdik. Tabii Almanya'dan gelince askere gittik. Askerlikten sonra iş arıyorum. Üç ay iş aradım. Hocamın vesilesiyle postaneye klima teknisyeni olarak girdik. Beş sene orada bir ekmek yedik. Daha sonra babamın bir dostu dedi dükkânımız var onu değerlendirseler. Almanya'da da marketleri gördüm. Balıkesir'de market yok. Balıkesir'in ilk marketini "ender gıda marketi" olarak açmak nasip oldu. İşte yirmi yedi sene orasını devam ettirdim. Daha sonra bu Hasan Baba Vakfı kuruldu. Vakfa mütevelli olarak arkadaşlar uygun görmüşler. Oraya müracaat ettik. Şimdiki Esma Hatun Kur'an kursunun binasını vakıf olarak yaptık. Şu anda proje hafızlık Kur'an kursu olarak hizmet vermeye devam ediyor.

Biz: Hocam öğrencilik yıllarınız ve sonraki hayatınızı anlatabilir misiniz?

Abdüllatif Çantay: Sanat okulu mezunuyum. Ama iki tane kızım, bir oğlum hepsi burada okudular. Onlar yedi sene okudu. Biz Kurtdereli Ali Abi'yle beraber müdür Abdullah Azman zamanında on altı sene, dernek çatısı altında burada faaliyet gösterdik. Şu anda içinde bulunduğumuz bina, yandaki bina olsun, cami olsun, onların hep idamesine gayret ettik. Hatta şöyle ilginç bir hatıram var: Bu bina yapılırken yan taraf on sekiz derslik olarak başladı. Biz de dernek olarak yanına on iki derslik bir bina yaptık. Temelini su basmanına kadar getirdik. Tabii para da lazım. O zaman kurban derilerini toplamak büyük bir meseleydi. Türk Hava Kurumları el koyuyordu. Bu üniversitenin ilerisinde Çağış Köyü var. Orada bayağı deri varmış. Bana dediler, sen onları al gel. Gittim. Şimdi üniversitenin girişi olan yerde jandarma yolu tutmuş. Bakıyorum gelen arabaların bagajlarını arıyorlar, derilere el koyuyorlar. Onlara yaklaşırken önümden bir araba tarlaya uçtu, ama devrilmedi.

Jandarmanın yanına gidince dedim:" Bak ileride bir araba tarlaya uçtu. Bir yardıma ihtiyacı olur, bakıverin." dedim. Olur, bakarız, dediler. Kurban Bayramı'nın birinci günü ve yüreğim hop hop ediyor. Derileri aldık. Bayağı da deri toplanmış. Tam onların oraya gelince kornaya hafifçe dokundum, bir de el selamı çaktım. Geç git dediler.

Şu anki eğitim binamızın 18 derslikli inşaatı ve yanına dernekçe yapılan ek derslikler

Biz: Hocam bir de dernek üyelerinden kimleri hatırlarsınız? Sizden sonra kimler vardı?

Abdüllatif Çantay: Bizden önce Ahmet Kurter Abiler vardı. Allah rahmet eylesin. Biz derneği devraldığımız zaman dört yüz bin lira parası vardı, bir de şu an Şule Yüksel Şenler Anadolu İmam Hatip Lisesi'nin bulunduğu arsa.

Biz: Kaç tarihinde?

Abdüllatif Çantay: 1980'li yıllar. İmam Hatibin talebesi iki bini geçmişti. Hatta koridorlar bölünerek sınıf yapılmıştı. Bodrum katı, caminin altı hep sınıf idi. Ama ihtilal olur olmaz, tabii bir de bu üniversiteye giriş puan farkından dolayı talebe o kadar azaldı ki yani iki yüzlere, üç yüzlere düştü. Bu arada benim kızlarım büyük olduğu için onlar mezun olmuştu. Oğlum da ortaokulu bitirdi. Liseye gidecek. Sınıftaki bütün arkadaşları diğer liselere kayıt yaptırdılar. Onlar üç arkadaşlar ama babaları olarak biz birlik olup imam hatibi okumaları için karar verdik. Dedim ki oğlum bak, atletizmde bir çıta var hani. Çıta yükseldi. O arkadaşların atlayamadı, alttan geçti gitti. Siz üç arkadaş ayrılmayacaksınız ama yurt içi ama yurt dışı biz sizi okutacağız dedik. Babalarınızla konuştuk, karar verdik. Bizi de kırmadılar, devam ettiler. Üçü de maşallah üniversite bitirdi. İş güç sahibi oldular.

Biz: Hocam malum dernek deyince Ahmet Karatoprak Hoca'yı mutlaka tanırsınız.

Abdüllatif Çantay: Eski Cami açıldığı zaman tabii daha biz o zaman çocuktuk. İlkokuldaydık ama dayım Kara Toprak Hoca'yla iyi tanışırlarmış.

Biz: İsmi neydi hocam?

Abdüllatif Çantay: Ahmet Demircan. Esnaftı kendisi. İşte Recai Gürcan'ın babası Hasbi Amca'yla beraber onlar hep beraber bir ekipti. İslam'a nasıl hizmet edebiliriz? Bütün düşünceleri buydu. Hatta babamın halasının oğlu lise ikinci sınıftayken babası İbrahim Bey Camii'nin imamı. Ezan yasaklanmış. O da çıkıyor minareye ezanı Arapça haliyle okuyor.

Halkevi de Yavaşçaların döviz büfesinin üzerinde, oradan tabii ezanı duyuyor. Hoparlör yok ama duyuluyor o zaman. Bu ezanı kim okuyor diyor. Diğer bir hoca taleben okuyor diyor. Vay ben ona sorarım diyor. Ve sınıfı geçirmiyor. İki sene kalıyor. Daha sonra buradan tasdiknamesini alıp Bursa'ya gidiyor. Bursa'dan mezun oluyor. Sonra tıp fakültesinde geçiyor ve doktor oluyor.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay ile ilgili başka neler söylemek istersiniz?

Abdüllatif Çantay: Ben Hasan Basri Çantay'ın üçüncü nesil yeğeniyim. Şöyle ki Hasan Basri Çantay, dedem Abdullah Çantay'la kardeş çocukları oluyorlar. Vefatından birkaç sene evvel onun evine yakın yine ona ait bir eve taşındık. Tanıma şerefi ancak o zaman oldu. Ben on dört yaşındayken 1964 yılında vefat etti. Ben, kardeşim ve yeğenim Arapça dersi aldık. Tabii bu arada hep dersle geçmiyordu. Bize Kuvayı Milliye hatıralarını da anlatıyordu. Kendisinin uzun namlulu bir tüfeği, bir tane toplu tabancası bir de Büyük Millet Meclisi'nin hediye ettiği bir mavzeri vardı.

Şu anki eğitim binamızın 18 derslikli inşaatı ve yanına dernekçe yapılan ek derslikler

Hasan Basri Çantay, ilk Büyük Millet Meclisi'nde seçiliyor. Sonra cumhuriyet kurulduktan sonra biz vazifemizi yaptık deyip memlekete dönüyorlar. Memlekette de ilme veriyor kendini. Kırk hadis kitabını ve Kur'an-ı Kerim mealini yazıyor. Tabii burada yazarken de birtakım ilahi yardımlar da oluyor. Şöyle ki Kur'an-ı Kerim'de bir yere geliyor. Bir türlü mana verip geçemiyorlar. Bu birkaç gün sürüyor. Tabii evi şimdiki Çantay Camisi'nin orada. Namaza çarşıya geliyor. Yatsı namazını kılıyor. Giderken tam parkın oradan vergi dairesine dönerken ortada bir yatır var. Orada biri karşısına geçiyor:" Selamünaleyküm, sen Kur'an-ı Kerim meali mi yazıyorsun?" diyor. "Evet, yazıyorum." diyor. "Bir ayete geldim takıldım." diyor. Manasını meçhul olarak vereceksin ve şöyle vereceksin diyor. Hasan Basri amca gözlerini yumuyor, hemen şöyle ayeti gözlerinin önünden geçiriyor. Allah razı olsun senden. Doğru söyledin diyor. O zat devam ediyor. "Senden bir şey rica etsem." Buyur diyor. "Bu kabrin taşını yaptırıver." diyor. Hasan Basri amca bir iki adım atınca: "Bu saatte nereye gidecek." diyor. Eve götüreyim, misafir edeyim. Sabahleyin yolcu ederim. Dönüyor, bakıyor ki kimse yok. Anlıyor ki o kabirdeki zat kalkmış. Kendisini irşad etmiş. Tabi daha sonra mezar taşını yaptırmış. O parkında bir hikâyesi var tabii. Şöyle ki: Bu Başçeşme mezarlığı yokken orası şehrin mezarlığıymış. Stadyumun olduğu yer. İlyaslar Mezarlığı idi. Yol sonradan açılmış. Mustafa Kemal, İran Şahı Rıza Pehlevi'yle Balıkesir'e gelmiş, şimdiki orman Bölge Müdürlüğü'nün oradaki binasında kalıyorlar. Sabah kalkınca bakıyor. Şah

Rıza diyor ki orası park mı? Harf devrimi de olmuş. Oradaki mezar taşları hepsi Arap harfleriyle yazılı. Evet diyor, hemen emir veriyor: Orasını derhal park yapın diyor. Orası Türkiye'de Osmanlı mezarlığından kaldırılan ilk mezarlıktır. O mezara gelince o yolun ortasındaki mezarı bir türlü kaldıramıyorlar. Kaldıramayınca bu burada kalsın diyorlar. Yani o parkın da böyle bir hikâyesi var. Ben parktan geçerken kimler nerede yatıyor büyüklerimiz tarif etti. Orada hep okur geçerim ama maalesef bunu bilmeyen yeni nesil onun üzerinde tepiniyor, oynuyor. Milleti bu hale getirmişler. Hayret ediyorum. Yeniden aslımıza dönmemiz lazım. Dün bir söz işittim. Kamusumuza el uzatanlar, namusumuza el uzatmıştır diye. İnşallah aslımıza döneriz yine.

Biz: Allah razı olsun. Çok teşekkür ederiz hocam.

Ahmet Karatoprak Hoca

Okulumuzun banisi Hafız Ahmet Karatoprak Hoca, 1922 yılında Gönen'de doğmuştur. Kendisi gibi hafız olan babası Kafkasya kökenli Abdullah Bey, annesi ise Rumeli'den Gönen'e göç etmiş bir ailenin kızı olan Zehra Hanım'dır.

Gönenli Mehmet Efendi'ye de hafızlığını yaptıran Abdullah Karatoprak, oğlu Ahmet Karatoprak'ın da hocası olmuştur. Ahmet Karatoprak 12-13 yaşlarında babasının himayesinde hafızlığını tamamlamıştır. 1937'de ise Gönenli Mehmet Efendi, Ahmet Karatoprak hocayı İstanbul'a götürür. İstanbul'da kıraat ilmini tamamlayıp Arapça olarak icazetnamesini alır.

1940 yılında 18 yaşında iken İstanbul Fatih Camii'nde müezzin olarak göreve başlayan Ahmet Karatoprak, sonra Süleymaniye Camii'nde müezzinliğine devam etmiştir.

Süleymaniye Camii'nde görevi devam ederken Balıkesir Müftüsü Naci Çıkrıkçı Bey açılması düşünülen Kur'an kursu için Gönenli Mehmet Efendi'den bir öğretici ister ve Ahmet hocaya Balıkesir yolu görünür.

1948 yılından itibaren "Karatoprak Hoca" diye tanındığı Balıkesir'de hizmetleri ölene kadar devam eder. Balıkesir'de ilk görev yeri Yeşilli Camii Kur'an Kursu'dur. Bir süre sonra öğrenci sayısındaki artış nedeniyle kurs mekânı yetersiz gelmeye başlar. Karatoprak Hoca Karaoğlan Camii'ndeki boş odaların Kur'an eğitimi için kullanılabileceğini düşünür. Ancak bu odaların tadilat ve tamiratının yapılması gerekir. Bütün gayretler seferber edilir. Ne ki bir süre sonra burası da yetersiz gelmeye başlar. Karatoprak Hoca'nın büyük gayret ve çabalarıyla 1952 yılında Yıldırım Camii Kur'an Kursu hizmete açılır.

Kur’an Kursu Karatoprak Hoca’nın çalıştığı mekân değil; evi, ailesidir. Yirmi dört saat öğrencilerinin başındadır. Disiplinlidir ve yeri geldiğinde tatlı sert olmayı becerebilen birisidir. Öğrencilerini hafızlığa başlatmadan önce iki rekât şükür namazı kıldırır.

Öğrencilerine karşı ilmiyle, bilgisiyle olduğu gibi hâl, hareket davranışlarıyla da örnek bir insandı.

1963 yılında ilkokul diploması olmamasına rağmen Balıkesir valisi Kazım Arat Bey’in teklifiyle Balıkesir İmam Hatip Okulu'nda Kur’an-ı Kerim dersi öğretmeni olarak derslere girmişti. Karatoprak Hoca sadece göreviyle değil çevresiyle de çok ilgiliydi. Balıkesir’de İmam Hatip Okulu'nun açılması konusunda büyük gayret gösterdiği gibi öğrenci toplanması konusunda köy köy dolaşarak büyük emeği geçmiştir.

O yıllardaki su sıkıntısı nedeniyle Balsu Derneği'nin çalışmalarına destek olmuştur. Balsu Derneği'nin görevi içme suyu temin etmek ve bedava hizmet sunmaktır. Son güne kadar çalışmalarını sürdüren Ahmet Karatoprak Hoca 27 Haziran 2008'de vefat etmiştir.

Karatoprak Hocanın Balıkesir'de ilk görev yeri Yeşilli Camii Kur'an Kursudur. Bir süre sonra öğrenci sayısındaki artış nedeniyle kurs mekânı yetersiz gelmeye başlar. Karatoprak Hoca Karaoğlan Camii'ndeki boş odaların Kur'an eğitimi için kullanılabileceğini düşünür. Ancak bu odaların tadilat ve tamiratının yapılması gerekir. Bütün gayretler seferber edilir. Ne ki bir süre sonra burası da yetersiz gelmeye başlar. Karatoprak Hoca'nın büyük gayret ve çabalarıyla 1952 yılında Yıldırım Camii Kur'an Kursu hizmete açılır ve hâlen hizmete devam etmektedir...

Kur'an Kursu Karatoprak Hoca'nın çalıştığı mekân değil evi, ailesidir. Yirmi dört saat öğrencilerinin başındadır. Disiplinlidir. Yeri geldiğinde tatlı sert olmayı becerebilen birisidir. Öğrencilerini hafızlığa başlatmadan önce iki rekât şükür namazı kıldırır.

Öğrencilerine karşı ilmiyle, bilgisiyle olduğu gibi hâl, hareket davranışlarıyla da örnek bir insandı. Temiz ve düzenli giyinmeyi sever, mihraba geçtiği zaman pantolonunu değiştirirdi. Bu davranışını yakınları bir süre pantolonunun ütüsünün bozulmasından korktuğu için yaptığını zannetmişler fakat daha sonra görev hassasiyetinden kaynaklandığını anlamışlardı. Namazı adab-ı erkân üzere kıldırırdı. Öğrencileri Karatoprak Hoca'nın minbere çıkışını, oturuşunu, okuyuşunu dikkatle takip eder ve onu örnek almaya çalışırlardı. Türkçeyi çok iyi kullanırdı. Balıkesir'de İmam Hatip Okulunun açılması konusunda büyük gayret gösterdiği gibi öğrenci toplanması konusunda köy köy dolaşarak büyük emeği geçmiştir. İnsanların dertlerini dinler, sıkıntılarını paylaşır. İnsanlar onunla konuşunca hayrı ve doğruyu tercih ederlerdi. Çevresine devamlı ümit telkin ederdi.

Karatoprak hocamız, kendisini takip edenlere de fırsatları iyi değerlendirmelerini şu beyitle dile getirmiştir:

> "Karatoprak söyler sözün, yaşla doldu iki gözün
> Hakka yönelt dışın özün, sonra fırsat kalır sanma."

Her gelen gitmeye, her doğan ölmeye mahkûm. Allah'tan geldik yine O'na gideceğiz. Bulduklarımızı kaybedeceğiz, kaybettiklerimizin yerine yenileri gelecek, gelenler iz sürecekler, takip edecekler gidenleri. Ne var ki görevini tamamlayıp gidenler, eşine az rastlanır nadir şahsiyetler olunca daha bir hüzün veriyor insana. Bir Karatoprak Hoca daha kolay yetişmeyecek belki ama onun yetiştirdiği öğrencileri izinden yürümeye gayret edecekler inşallah.

Biri erkek olmak üzere üç çocuk babasıydı. Oğlu Ali Rıza Karatoprak'ın ifadesi ile disiplinli, planlı, programlı bir aile reisidir. Ayrıca Karatoprak hocamızın şu şiiriyle de şairlik yönü dikkat çekmektedir:

KALIR SANMA

Gafil olma insanoğlu, bu can sende durur sanma
Harap olur kâşaneler, mal-ü mülk kalır sanma!

Can-ü ciğer evlât anan, kardeş ayal hem de baban
Dostlar ile hem akraban, ebed burada kalır sanma

Sen de bir gün gideceksin, yerin nasıl göreceksin
Ah-ü figan edeceksin, başka türlü olur sanma!

İman ile bezenirsen, Hak rızasın kazanırsan
Cennet içre gezinirsen, gayri keder kalır sanma!

Karatoprak söyler sözün, yaşla doldu iki gözün
Hakk'a yönelt dışın özün, sonra fırsat kalır sanma! 1975

O, Balıkesir için sembol, iz bırakan bir kişi olarak 2008 yılında Haziran ayının 27'sinde Hakk'a yürümüştür. Allah (cc) kendisinden razı olsun, mekânı cennet olsun.

Okulumuzun Banisi Ahmet Karatoprak Hoca'nın İmam Hatip Nesline Seslenişi[35]

Saygıdeğer misafirlerimiz,

İnsanoğlu dünyaya gelir, hep büyümek ister. Büyüdükten sonra da hasretle geriye bakar. İnsan, Cenab-ı Hakk'ın vermiş olduğu kuvvet ve kudretle koşar, kaçışır ama zaman gelir ki, takdir edilen her şey olur. Deriz ki şu arkadaşlarımız öldü. Şu arkadaşımız davaya çok güzel hizmet etti diye. Biz de bu arkadaşların yanında bulunuverdik, bir şeyler yapmaya çalıştık. Ben Kur'an Kursu Öğretmeni olarak yaptıklarımızın kâfi gelmediğini iddia edenlerden birisiyim. Mutlaka İmam Hatip Okulunun yapılması gerekir diyenlerden biriyim. Sebebi de şu;

Müsbet ve manevi ilimlerle mücehhez olmayan insanın başarılı olması kolay değildir. Bizim yetişme tarzımız farklı oldu. Fakat münevver din adamı yetiştirmenin bu memlekete ne kadar lazım olduğunu arkadaşlarımızla beraber idrak ettik. Kollarımızı sıvadık, koşmaya çalıştık, bir şeyler yapmaya gayret ettik. Yapabildik veya yapamadık orası ayrı. Onu Cenab-ı Hakk'ın takdirine bırakıyoruz.

Evlatlarım! Bu milletin size ihtiyacı var, Kur'an Kursu'nda olsun, imam hatip okulunda olsun fark etmez. Bu milletin size ihtiyacı var. Tahsilinizi

[35] Ahmet Karatoprak Hoca, Bu Konuşmasını 2005 Yılı Temmuz Ayında Balıkesir İmam Hatip Lisesi Mezuniyet Gecesinde Yapmıştır.

tamamladıktan sonra dönüp bu millete bir şeyler vermek ve bu konuda gayret göstermek bir vefa borcudur.

Sakın ha, maddi imkanları esas alarak yaşamayın. Zinhar, maaş alayım, köşeme çekileyim demeyin. Kendinize de milletinize yazık edersiniz. Bu millet, biriktirdiği kuruşlarıyla ibate ve iaşenizi sağladı. Bunun karşılığını vereceğinize inanıyorum. Bu inancımdan da şimdiye kadar Cenab-ı Hak yüzümü kara çıkarmadı.

İmam Hatip Okullarından yetişenler, bu milletin manevi kumandanları oldular. Millete önder oldular. Yol gösterici oldular. İnsanlara dünya ve ahiret saadetini yaşatmak için ellerinden geleni yaptılar ve yapmaya da devam ediyorlar.

Bugün İmam hatip okulumuzdan mezun olan yavrularımıza selametler diliyorum. Onlar da hizmetlerine devam etsinler arkadan gelenler de şunu bilsinler ki,

Bu Millet; kendisine hizmet edenleri asla unutmadı, unutmayacak da.

Balıkesir Muhtarlar Birliği

1951 yılında Balıkesir Merkez Mahalle Muhtarları, mahalle sakinlerinin adına Milli Eğitim Bakanlığı makamına dilekçe yazarak gerekçelerini yazmak suretiyle Balıkesir'de İmam Hatip Okulunun açılması için girişimde bulunmuşlardır. Balıkesir Muhtarlar Birliğinin dilekçesi şöyledir:

Tarihi: 26 Kasım 1951
Numarası: 3201

Millî Eğitim Bakanlığı Yüksek Katına / ANKARA

Devletimizin Müslüman Türk milletinin ilmi ve irfan yolu ile saadet ve selâmetine kavuşması için her veçheden vücuda getirdiği ve getirmekte olduğu başarıların medyunu şükranıyız.

Bu defada 7 ilimizde İmam Hatip Mekteplerinin açılacağını haber aldığımıza göre memleketimiz halkının 25 seneden beri aşk ve hasretle beklediği bu müessesede lâyemut ruhunun tenmiyesi uğrunda Balıkesir'de de varlığını görmek azmindedir.

Bu itibarla memleketimizin mücavir illerle de olan muvasala kabiliyetinin de yerinde olması hasebiyle bu ilm-i irfan yuvasının da bir de Balıkesir'de teessüsünün icrasına yüksek saygı ve sevgilerinizle milletimiz namına rica ve istida eyleriz.

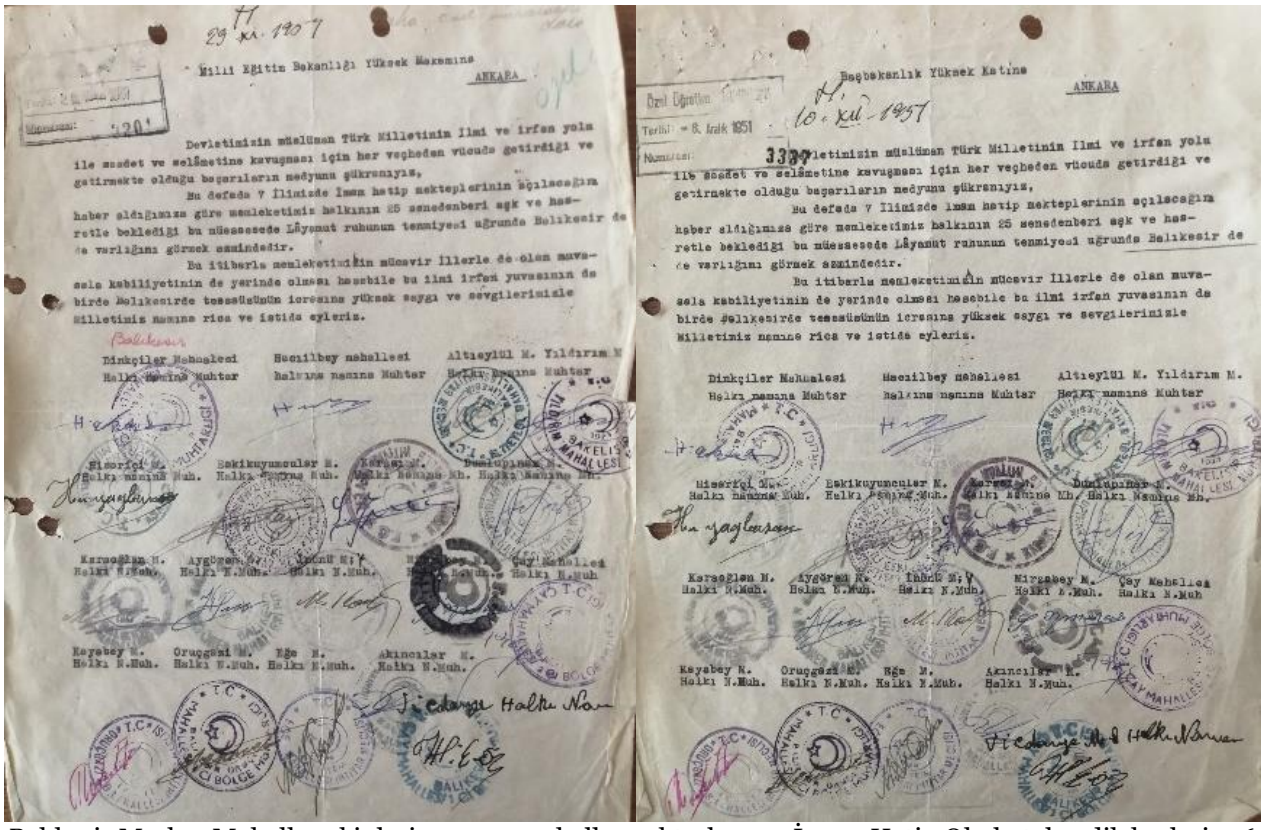

Balıkesir Merkez Mahalle sakinleri namına mahalle muhtarlarının İmam Hatip Okulu talep dilekçeleri- 26 Kasım/8 Aralık 1951[36]

Dilekçede imzası olan muhtarlıklar:

Dinkçiler Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Hacıilbey Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Altıeylül Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür
Yıldırım Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Hisariçi Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Eskikuyumcular Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür
Karesi Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Dumlupınar Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	İnönü Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür
Karaoğlan Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Aygören Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Mirzabey Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür
Çay Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Kayabey Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Oruçgazi Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür
Ege Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	Akıncılar Mahallesi Halkı Adına Muhtar Mühür	

[36] Din Öğretimi Genel Müdürlüğü arşivi

Cihat Bilgehan

1923'te Ankara'nın Keskin ilçesinde doğdu. 1933'te Mardin Gazi İlkokulunu, 1940 yılında Balıkesir Lisesini bitirdi. 1944 yılında Ankara Hukuk Fakültesinden mezun oldu. 1947'de Tatvan Sulh Hâkimliğine, 1949'da Salihli Ceza Mahkemesi Hakimliğine, 1952'de de Salihli Asliye Hukuk Hâkimliğine tayin edildi. 1955 yılında istifa etti, Balıkesir'de avukat olarak çalışmaya başladı.

1961'de yapılan seçimlerde kurucusu olduğu Adalet Partisi'nden Balıkesir Milletvekili seçildi.20 Şubat 1965'te Ürgüplü Koalisyon Hükümetinde Milli Eğitim Bakanı oldu.

27 Ekim 1965'te kurulan I. Demirel Hükümetinde önce Devlet Bakanlığına, 14 Kasım 1966'da da Maliye Bakanlığına getirildi. V. Demirel Hükümetinde 21 Temmuz 1977 ile 5 Ocak 1978 tarihleri arasında ikinci kez Maliye Bakanı oldu. Aynı hükümette 14 Ekim 1977'den 28 Ekim 1977'ye kadar da Millî Savunma Bakanlığına vekâlet etti. 1961'den 1980'e kadar Balıkesir Milletvekilliğini aralıksız sürdürdü.

1981 yılında Balıkesir'in Burhaniye ilçesinde vefat etti.

Balıkesir Milletvekili Cihat Bilgehan'ın gayretleri ile okulumuza bir araç alınmıştır. Bunun üzerine İmam Hatip Lisesi Fakir Öğrencileri Koruma Derneği Başkanı Ahmet Kurter aşağıdaki teşekkür mektubunu yazmıştır:[37]

> Sayın
> Cihat Bilgehan
> T.B.M.M. Balıkesir Üyesi / ANKARA
> Öğrencilerimizin İrşad hizmetlerini çevremizin en ücra köylerine kadar götürmelerini öteden beri arzuluyorduk. Bu arzunun gerçekleşmesi lisemizin sahip olacağı bir araba ile mümkün olacaktır.
>
> Zat-ı alinizin, teşrii görevinizin başından beri okulumuza duyduğunuz yakın alaka sebebiyle, bu mübrem ihtiyacımızın yerine getirilmesi hususunda himmetinizi talep ettik.
>
> 1977 Mart başında çok şükür gayretlerinizle arabamıza kavuşmuş bulunuyoruz. Yapacağı vazifenin ulviliği sebebiyle, fevkalade bir ecre nail olmuş oluyorsunuz.
>
> Balıkesir İmam-Hatip Lisesi camiası olarak bu kadirşinaslığınızı daima hayırla yad edeceğiz. Nice yıllar memleketimize ve milletimize devlet adamı olarak hizmete vesile kılmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz eder, saygılar sunarım.
>
> Ahmet Kurter
> İmam Hatip Lisesi Fakir Öğrencileri Koruma Derneği Başkanı

[37] Balıkesir İmam Hatip Lisesi arşivi

Dernek Başkanları

Okulumuzun Hamisi Balıkesir Kur'an-ı Kerim Öğretimini Koruma Derneği 1951'den itibaren İmam Hatip Okulunun açılması için büyük gayret sarf etmişlerdir. 1965'te Okul Aile Birliği Derneği de Kur'an-ı Kerim Öğretimini Koruma Derneği yöneticileriyle beraber hareket ederek okulumuza ve camiamıza hizmet etmişlerdir. Ayrıca gerek İlme Hizmet Derneği gerek Balıkesir İmam Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği gerek Balıkesir İmam Hatip Okulları Platformu ve gerekse Balıkesir ÖNDER dernekleri ve bu dernekler adına muhterem başkanları ekipleri ile üyeleriyle birlikte okulumuza ve camiamıza nice hizmetler yapmışlardır.

Burada, elimizdeki belgelerden tespit edebildiğimiz kadarıyla bazı dernek başkanlarını, dernek üyeleri ve mensuplarını zikretmek şükran borcumuzdur.

Abdulgafur Ertürk
Ahmet Akyıldız
Ahmet İnce
Ahmet Kahraman
Ahmet Karatoprak
Ahmet Kurter
Ali Demirbaş
Arif Fırat
Av. Celal Gökler
Bayram Göktaş
Davut Boztaş
Emin Mumcu
Erdoğan Akça
Erhan Akyıldız
Halil Taş
Hamdi Savaş
Hasan Işık
Hasbi Gürcan
Hüseyin Adın
Hüseyin Ataç
İbrahim Koçaşlı
İbrahim Salı
M. Zeki Aktaş
Maruf Çaksu
Mehmet Karatoprak[38]
Mehmet Reşat Ersoylu
Mustafa Kutlu
Mustafa Parmaksız
Mücahit Can
Necati Cengiz
Nihat Güneş
Niyazi Erülgen
Recai Gürcan
Şerafettin Cesur
Şükrü Aydoğan
Yahya Yılmaz
Yahya Yılmaz
Zeki Keskin

Hacı Mehmet Fevzi Köylü

1891 yılında Burhaniye ilçesinde doğmuştur. Çiftçilik, zeytincilik ve bir dönem de fırıncılıkla uğraşmıştır. Sağlığında Burhaniye Devlet Hastanesi'nin ikinci katını bütün donanımıyla birlikte yaptırmıştır. Ölümünden sonra vasiyeti üzerine, Burhaniye Hacı Mehmet Fevzi Köylü Yatılı Anadolu İmam Hatip Lisesi yaptırılmıştır. 1977 yılında vefat etmiştir.[39]

Hayırsever Hacı Mehmet Fevzi Köylü vasiyetinde mirasıyla yatılı bir imam hatip lisesi ve daha sonra geriye kalan parayla da endüstri meslek lisesi yapılmasını vasiyet etmiş,

[38] Ahmet Karatoprak Hocamızın diğer ismi Mehmet'tir.
[39] Balıkesir Hayırseverleri, s. 56

vasiyetinden kısa bir süre sonra da vefat etmiştir. Vasiyet Tenfiz Memurluğunun sorumluluğunda inşaat için çalışmalara başlanmıştır.

Hacı Mehmet Fevzi Köylü vasiyetinde imam hatip lisesi şartını koyduğu için şu an eğitim veren Burhaniye Hacı Mehmet Fevzi Köylü İmam Hatip Lisesi binasının başka bir eğitim kurumu tarafından kullanılması mümkün olmamıştır. 2004-2005 eğitim-öğretim yılının başında Mersin-Bozyazı'daki soydaş öğrencilere hizmet veren Mersin Bozyazı İmam Hatip Lisesi'nin buraya taşınmasının kararlaştırılması sonucunda okul Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nin şubesi şeklinde eğitim öğretime açılmıştır. 2006-2007 Eğitim-Öğretim döneminde ise bugünkü müstakil haline getirilmiştir.

Halil Kasapoğlu

Okulumuz pansiyonu temel atma töreni- 10 Mayıs 2013
(Oturan şapkalı, Halil Kasapoğlu)

İbrahim Ethem ve Ayşe Kasapoğlu'nun 4. Çocuğu olan Halil Kasapoğlu 15 Mayıs 1929 yılında Balıkesir'de doğmuştur. Balıkesir de bir mahalleye adını veren Hacı İsmail ve Kasap Hacı Halil beyin torunlarındandır.

Halil Kasapoğlu eğitimine Balıkesir de başlayıp İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde bitirmiştir. 1970 yılında mandıracılık peynir imalatı ile iş hayatına başlamıştır.

Hak Krem Peynir Ticaret unvanı ile İstanbul, İzmit ve Bursa ağırlıklı olmak üzere birçok illere krema ve peynir satışı yapmıştır.

1956 yılında Fatma Aliye Hanım ile evlenmiştir. Çocukları olmamıştır. 2000 yılında eşi Fatma Aliye Kasapoğlu adına kimsesiz ve maddi zorluklar çeken çocukların barınabilmesi için Fatma Aliye Kasapoğlu Kız Yetiştirme Yurdunu yaptırıp devletimize hibe etmiştir.

2007 yılında ticari unvanı olan HAK (Halil Kasapoğlu) ismiyle HAK VAKFI kurulmuştur. İkinci yurt binasını vakfa bağışladı. Vakfın başarılı bir şekilde, yurdu işletmesi nedeniyle üçüncü yurt inşaatını 2010 yılında yaptırdı ve vakfa bağışladı. Vakfın her iki yurdunda 300 üniversite öğrencisi kız barınmaktadır ve her yıl yaklaşık 100 öğrenciye burs verilmektedir.

2013 yılında da şu an kullandığımız Anadolu İmam Hatip Lisesi yurdunu yaparak devletimize hibe etmiştir.

Hamdi Erdem

Okulumuzun 9 Ocak 1958'de yerel resmi açılışında Balıkesir Müftüsü Hamdi Erdem duası ile eğitim öğretim başlamıştır. Öğrencilerimizin ilk mesleki uygulamaları okulumuzun açıldığı ilk dönem başlamıştır. 1959 yılında Balıkesir Müftüsü Mehmet Hamdi Erdemin tensipleriyle okulumuz öğrencileri Eski camide ilk mesleki uygulamalarını icra etmişlerdir

Hulusi Zarplı

1883 yılında Balıkesir'de doğmuştur. Balkan Harbine gönüllü olarak, Birinci Dünya savaşına yedek subay olarak katılmış ve Meşrutiyetin ilanından sonra ticaretle uğraşmaya başlamıştır. Birinci Dünya Savaşı sırasında İzmir'in işgalinden önce ilk defa İzmir'de toplanan Müdafa-i Hukuk Kongresine Balıkesir Belediye Reisi sıfatıyla katılmış olup, İzmir'in işgalinden sonra Müdafaa-i Hukuk Şimal cephesi merkez azlığına ve Soma, Bergama Milli Kuvvetler Komutanlığına atanmıştır. Daha sonra Alaşehir, Balıkesir 1, 2. ve 3. Müdafaa-i Hukuk Kongrelerine Milli Kuvvetler Komutanı sıfatıyla, Sivas ve Erzurum Kongrelerine Balıkesir Murahhası sıfatıyla katılmış ve çeşitli cephelerde savaşmıştır. TBMM tarafından İstiklal Madalyası ile taltif edilmiş, İkinci TBMM'ye Balıkesir mebusu olarak girmiştir. Babası Nuri Zarplı adına İlköğretim Okulu yaptıran Hulusi Zarplı 25 Mayıs 1968 tarihinde vefat etmiştir.

Balıkesir'de bir İmam hatip okulunun açılması için ilk müracaatı yapan Millî Mücadelenin öncülerinden 1918'de Balıkesir Belediye Başkanlığı yapan Hulusi Zarplı olmuştur. Hulusi Zarplı 1953'de Eski Kuyumcular mahallesindeki arsasını babası Nuri Efendi adına bir İmam hatip okulunun açılması için bağışlamıştır.

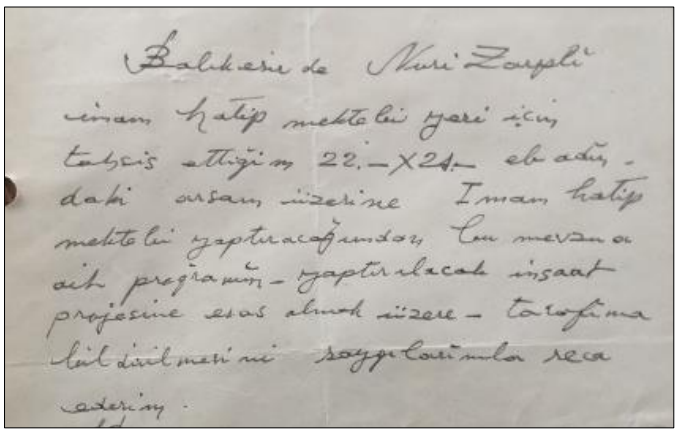

Babası Nuri Zarplı adına imam hatip okulunun açılmasını talep eden Hulusi Zarplı'nın dilekçesi -1953[40]

İbrahim Koçaşlı

1935 yılında Konya ili Ermenek ilçesi Halimiye (Tepebaşı) nahiyesinde doğdu. İlköğrenimden sonra 1953'te hafızlığını tamamladı. Diyanet İşleri Başkanlığının açmış olduğu Müftülük-Vaizlik ve Feraiz imtihanlarını kazandı. Almış olduğu vaizlik vesikası ile 2 yıl İstanbul'da Fatih, Yeni Cami, Sultan Ahmet vb. camilerde vaizlik yaptı. 1959 'da Balıkesir vaizliğine tayin edildi.

Balıkesir'de görev yaptığı yıllarda okulumuzla yakından ilgilendi. Okulumuzun Okul Aile Birliği Yönetim Kurulunda görev aldı. Okulumuzun sosyal kültürel faaliyetlerine katkıda bulundu. 1972 yılında Ankara İlahiyat Fakültesinden mezun oldu.

Erzurum ve Edirne Müftülüğü yaptı. Diyanet İşleri Başkanlığında çeşitli görevlerde bulundu. Selimiye Cami'de vaizlik görevinde iken emekliye ayrıldı.

İbrahim Koçaşlı'nın cenazesine dönemin Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu ve Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Hasan Kamil Yılmaz katılmışlardır. (Edirne Olay Gazetesi)

Evli ve bir çocuk babası olan Koçaşlı, 82 yaşında 08 Temmuz 2015 yılında vefat etti.

[40] Din Öğretimi Genel Müdürlüğü arşivi

İbrahim Koçaşlı Hoca'nın Armutalan Köyü ile ilgili şiiri:[41]

19.10. 967 de bu köye geldim ismi Armutalan
Çok çalışkan insanı var bunda yoktur yalan
Pek azimli kadın, erkek, öğretmeni, hocası
En gencinden tutta doksanlık yüzlük kocası

Temizlemiş her tarafına hatta kahve halı kilim
Bundan başka söz söylersen kurur doğrusu dilim
Çıplak değil yem yeşildir bütün dağlar
Ziraatın yardımıyla dikilmiş epeyce bağlar

Kurmuşlar çok muazzam büyük bir kütüphane
Geliyor yurdun her tarafından kitaplar tane tane
Bu akşam buradadır beraber iki müfettiş
İmama çalış dendi senin için hayırlı iş

Böylece sözünü kesecek vaiz
Armutalanlıları Allaha emanet ederiz biz.

Basılmış Eserleri:

Sünen-i Ebu Davud, Hac Rehberi,[42] Sevadd'ü-l Azam-Manzum İslam İlmihali, Darim-i Kaside-i Nuniye Terceme ve Şerhi, el-İtkan fi Ulumu'l-Kur'an Tercümesi mevcuttur.

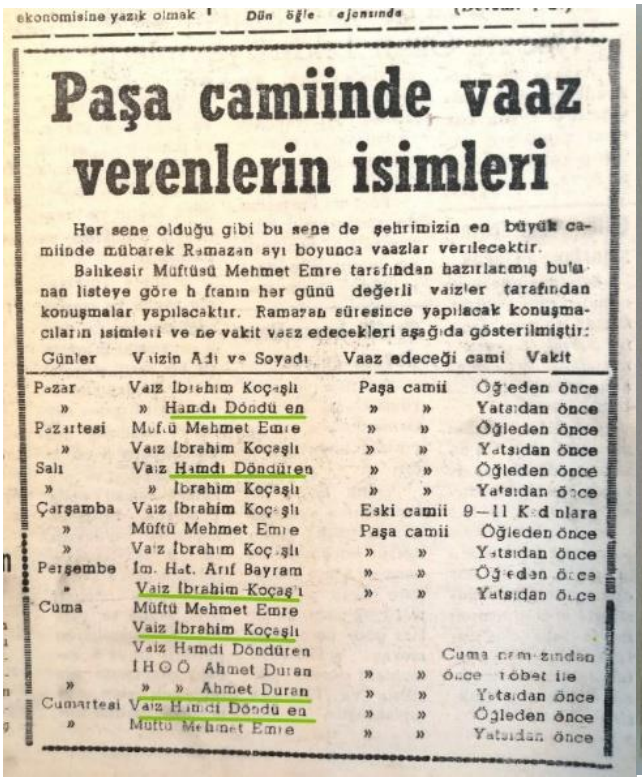

ekonomisine yazık olmak Dün öğle ajansında

Paşa camiinde vaaz verenlerin isimleri

Her sene olduğu gibi bu sene de şehrimizin en büyük camiinde mübarek Ramazan ayı boyunca vaazlar verilecektir.

Balıkesir Müftüsü Mehmet Emre tarafından hazırlanmış bulunan listeye göre haftanın her günü değerli vaizler tarafından konuşmalar yapılacaktır. Ramazan süresince yapılacak konuşmacıların isimleri ve ne vakit vaaz edecekleri aşağıda gösterilmiştir:

Günler	Vaizin Adı ve Soyadı	Vaaz edeceği cami	Vakit
Pazar	Vaiz İbrahim Koçaşlı	Paşa camii	Öğleden önce
»	» Hamdi Döndü en	» »	Yatsıdan önce
Pazartesi	Müftü Mehmet Emre	» »	Öğleden önce
»	Vaiz İbrahim Koçaşlı	» »	Yatsıdan önce
Salı	Vaiz Hamdi Döndüren	» »	Öğleden önce
»	» İbrahim Koçaşlı	» »	Yatsıdan önce
Çarşamba	Vaiz İbrahim Koçaşlı	Eski camii	9—11 Kadınlara
»	Müftü Mehmet Emre	Paşa camii	Öğleden önce
»	Vaiz İbrahim Koçaşlı	» »	Yatsıdan önce
Perşembe	İm. Hat. Arif Bayram	» »	Öğleden önce
»	Vaiz İbrahim Koçaşlı	» »	Yatsıdan önce
Cuma	Müftü Mehmet Emre		
	Vaiz İbrahim Koçaşlı		
	Vaiz Hamdi Döndüren		Cuma namazından
	İHOÖ Ahmet Duran	» »	önce röbet ile
»	» » Ahmet Duran	» »	Yatsıdan önce
Cumartesi	Vaiz Hamdi Döndü en	» »	Öğleden önce
»	Müftü Mehmet Emre	» »	Yatsıdan önce

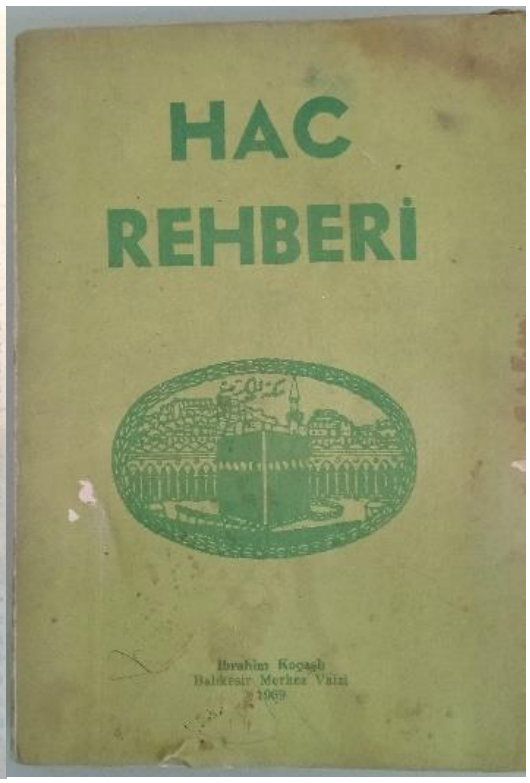

4 Kasım 1970 Çarşamba

[41] Adın, Hikmet (1973). Cumhuriyetin 50. Yılında Kalkınmada Örnek Köy, Armutalan, Emek Matbaası, Balıkesir

[42] Balıkesir İmam Hatip Lisesi Arşivi

İbrahim Naci Çıkrık

Ahmet Karatoprak Hocanın Balıkesir'e gelmesine vesile olan Balıkesir Müftüsü İbrahim Naci Çıkrık

İbrahim Naci Çıkrık, Balıkesir'de açılması düşünülen bir Kur'an Kursu için Balıkesir Müftüsü olarak Gönenli Mehmet Efendi'den bir öğretici ister. Gönenli Mehmet Efendi de en iyi talebelerinden biri olan ve Balıkesirli olması hasebiyle Ahmet Karatoprak Hocayı gönderir. Ahmet Karatoprak Hoca daha sonra Balıkesir'de İmam Hatip Okulunun açılmasını sağlamış hem Balıkesir'e hem de tüm Türkiye'ye hizmet etmesine vesile olmuştur. Aynı zamanda İbrahim Naci Çıkrık Balıkesir Müftüsü olarak da Balıkesir'de bir İmam Hatip Okulunun açılması için resmi makamlarla yazışmalar yapmıştır.

Balıkesir Müftülüğü 'nün 12/1/953 Tarih ve 6 Sayılı yazı örneği

1- Ocaktaki Talimat ve Genelgeler Mucibince vaazlara layık olduğu önemle devam edilmiş ve edilmekte bulunmuş olup halkın mühim bir kısmının rağbeti meşhuttur. Gençler alelekser sinemalara ve diğer eğlence Mahallerine ve Romanlara tehalükle devam etmekte oldukları ve bu halin ahlakları üzerinde tesiri olduğu görülmekte olduğundan imkanın müsaadesi dairesinde irşadat yapılmakta ise de matlup semere elde edilememektedir. Bu hususu takdir eden Hükümetimiz mekteplerin bazı sınıflarına Din dersleri koymak suretiyle bu yaranın tedavisine tevessül ettiği görülmekte ise de maksadı temin edemediğinden bu cihete bir kat daha önem verilmesi ve hiç olmazsa ortaokullara da din dersleri konulması zaruret halindedir.

2- Önemli işlerden biri de imam hatip yetiştirmektir. Şehir ve köylerde inhilal eden imamlık ve hatiplik hizmetlerine istekli çıkanlar, tüzükteki bilgilerden mahrum olduklarından imtihanlarda muvaffak olamamakta ve cihetler münhal kalmaktadır. Bunun için imam hatip mekteplerinin tezyidi esbabının istikmali en ehemmiyetli umurdandır. İl merkezinde te bazı ilçe ve bucak merkezlerinde mahdut Programlı Kur'an Kursları mevcut olması ihtiyacı karşılayamayacağı müstani arz ve izahtır. Menfi fikir ve Propagandalar karşısında halkı irşat ve dini müdafaa edecek münhal vazifeleri işgal ve din hizmetlerini ifa edecek ehliyetli ve bilgili din adamlarına acil ihtiyaç vardır Binaenaleyh **ilimiz merkezinde bir İmam Hatip Okulu'nun tesis ve küşadına delâlet buyurulması hususunda** işbu rapor tanzim ve Yüce huzurunuza takdim kılındı.
Aslı gibidir.
28/1/953

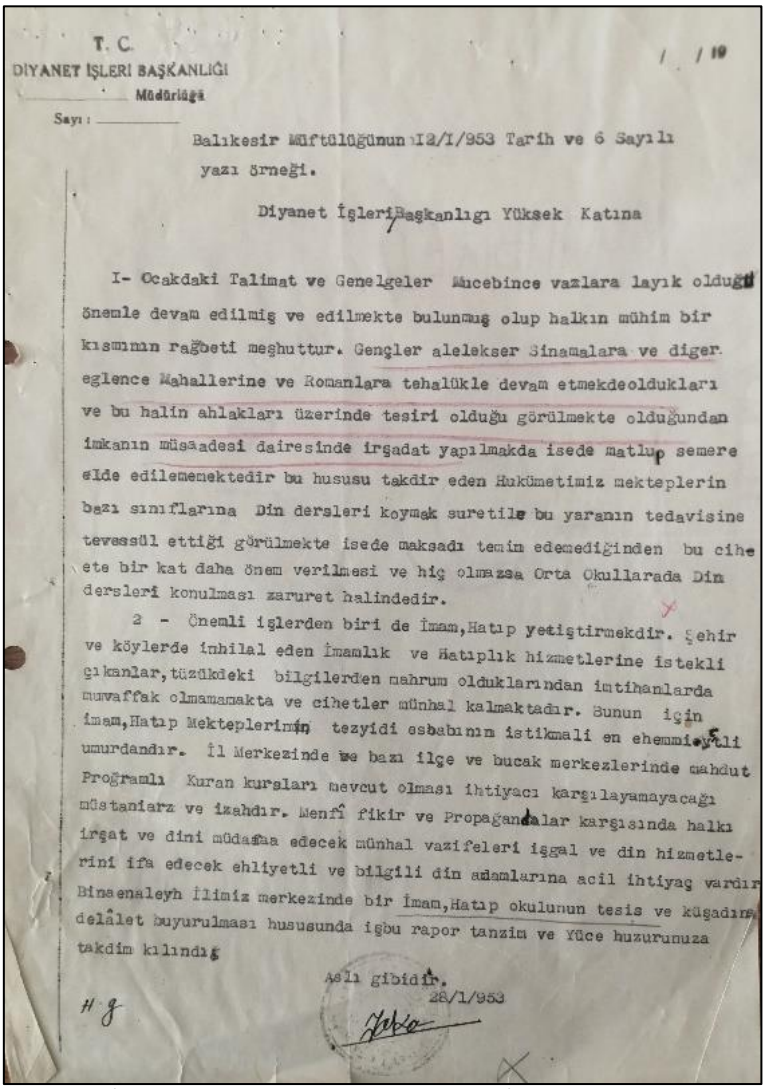

T. C.
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
Müdürlüğü

Sayı :

/ / 19

Balıkesir Müftülüğünun 12/I/953 Tarih ve 6 Sayılı yazı örneği.

Diyanet İşleri Başkanlığı Yüksek Katına

I- Ocakdaki Talimat ve Genelgeler mucebince vazlara layık olduğu önemle devam edilmiş ve edilmekte bulunmuş olup halkın mühim bir kısmının rağbeti meşhuttur. Gençler alelekser Sinamalara ve diger eğlence Mahallerine ve Romanlara tehalükle devam etmekdeoldukları ve bu halin ahlakları üzerinde tesiri olduğu görülmekte olduğundan imkanın müsaadesi dairesinde irşadat yapılmakda isede matlup semere elde edilememektedir bu hususu takdir eden Hükümetimiz mekteplerin bazı sınıflarına Din dersleri koymak suretile bu yaranın tedavisine tevessül ettiği görülmekte isede maksadı temin edemediğinden bu cihete bir kat daha önem verilmesi ve hiç olmazsa Orta Okullarada Din dersleri konulması zaruret halindedir.

2 - Önemli işlerden biri de İmam,Hatıp yetiştirmekdir. Şehir ve köylerde inhilal eden İmamlık ve Hatıplık hizmetlerine istekli çıkanlar,tüzükdeki bilgilerden mahrum olduklarından imtihanlarda muvaffak olmamamakta ve cihetler münhal kalmaktadır. Bunun için İmam,Hatıp Mekteplerinin tezyidi esbabının istikmali en ehemmiyetli umurdandır. İl Merkezinde ve bazı ilçe ve bucak merkezlerinde mahdut Proğramlı Kuran kursları mevcut olması ihtiyacı karşılayamayacağı müstaniarz ve izahdır. Menfî fikir ve Propagandalar karşısında halkı irşat ve dini müdafaa edecek münhal vazifeleri işgal ve din hizmetlerini ifa edecek ehliyetli ve bilgili din adamlarına acil ihtiyaç vardır Binaenaleyh İlimiz merkezinde bir İmam,Hatıp okulunun tesis ve küşadına delâlet buyurulması hususunda işbu rapor tanzim ve Yüce huzurunuza takdim kılındı.

Aslı gibidir.
28/1/953

Balıkesir Müftüsü İsmail Naci Çıkrık'ın Balıkesir'de İmam Hatip Okulu açılması için gösterdiği çaba- 1953[43]

İlhan Aytekin

Siyasetçi- Milletvekili İlhan Aytekin, 1941 Balıkesir doğumludur.

21. Dönem Balıkesir Milletvekilliği yapmıştır. 1993 yılında Aydın Menderes ile birlikte Büyük Değişim Partisi'nin kuruluşunda yer aldı, Genel Başkan Yardımcısı oldu. 1994 yılında Demokrat Parti'ye katıldı. Demokrat Parti'de Teşkilattan Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı yaptı. Son olarak 1999 Türkiye genel seçimlerinde Doğru Yol Partisi'nden Balıkesir 1. sıradan Milletvekilli seçilerek 21. dönem Milletvekilliği yapmıştır.

[43] Din Öğretimi Genel Müdürlüğü arşivi

Evli ve iki çocuk babasıydı.

Balıkesir Milletvekili İlhan Aytekin'in gayretleri ile okulumuza bir araç alınmıştır. Bunun üzerine İmam Hatip Lisesi Fakir Öğrencileri Koruma Derneği Başkanı Ahmet Kurter aşağıdaki teşekkür mektubunu yazmıştır.[44]

> Sayın İlhan Aytekin
> TBMM Üyesi / ANKARA
>
> Yorulmak bilmeyen bir enerji ve engel tanımayan bir azimle, tam bir devlet adamı sıfatı ile deruhte ettiğiniz İlimiz Milletvekili görevinde, sayısız hizmetler ifa ettiniz. Bu meyanda, Üniversitenin bütün şubelerine kamil, vakur, öğrenciler gönderen aydın, çalışkan din görevlileri yetiştiren maarifimizin göz bebeği İmam-Hatip Liselerine, hassaten Balıkesir İmam-Hatip Lisesine olan hizmetlerinizi okulumuz bütün fertleri ile hayırla yâd edecektir.
>
> Himmetinizin ve gayretinizin neticesi olarak kavuşmuş bulunduğumuz arabamızın tekerlerinin her dönüşünde sevap hanenize hesapsız sevap yazılmasını Cenab-ı Haktan niyaz ediyoruz. Nice yıllar devlet adamı olarak sıhhat ve afiyet içerisinde aziz milletimize ve memleketimize hizmet etmeniz için Yüce Rabbimize dua ediyor, gözlerinizden öpüyoruz.
> Ahmet Kurter
> İmam Hatip Lisesi Fakir Öğrencileri Koruma Derneği Başkanı

İsmail Dayı

Yayıncı, politikacı, milletvekili olan İsmail Dayı 1926'da Balıkesir Dursunbey'de doğmuştur. Babası Ali Bey, annesi Ragibe Hanımdır.

İlköğrenimini Dursunbey'de tamamladı. Bursa Erkek Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitim gördü.

İstanbul'da Milli Türk Talebe Birliği ve Türk Kültür Ocağı'nın düzenlediği toplantılarda yetişti. 1960 yılında Yağmur Yayınevi'ni kurdu. Nurettin Topçu'nun önderliğinde kurulan Milliyetçiler Derneği'nin faaliyetlerine katıldı. Aydınlar Kulübü ve Aydınlar Ocağı kuruluşunda faaliyet gösterdi.

1983 yılında Anavatan Partisi kurucuları arasında yer aldı. İstanbul ve Balıkesir Parti İl Teşkilatlarının kuruluşlarında görev üstlendi. 6 Kasım 1983 ve 29 Kasım 1987 Genel Seçimlerinde Balıkesir'den milletvekili seçildi. 1984 yılında kurulan Mehmet Akif Ersoy Fikir ve Sanat Vakfı'nın kurucuları, Türkiye Yazarlar Birliği'nin destekçileri arasında yer

[44] Balıkesir İmam Hatip Lisesi Arşivi

aldı. 19 Mart 2008 tarihinde Ankara'da vefat etti. Doğum yeri olan Dursunbey'de toprağa verildi.

Evli ve 2 çocuk babasıydı.

Balıkesir Milletvekili İsmail Dayı okulumuz bünyesinde İngilizce ağırlıklı Anadolu bölümünün açılması için 20 Temmuz 1990'da Milli Eğitim Bakanı Avni Akyol'dan talepte bulunarak bölümün açılmasını sağlamıştır.

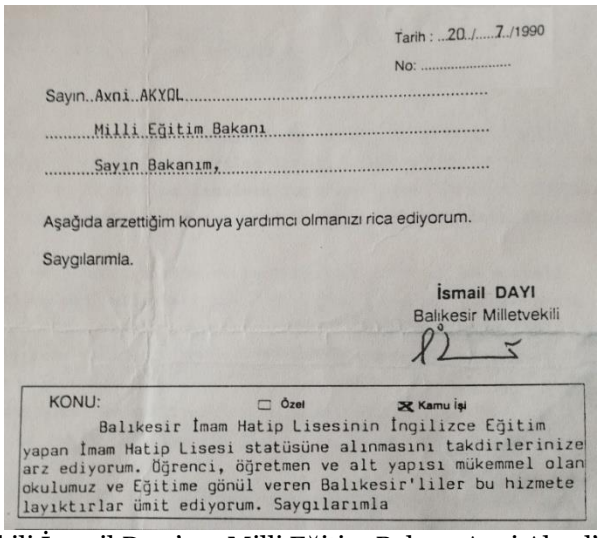

Tarih : ...20../.....7../1990

No: .....

Sayın..Avni..AKYOL.....

.....Milli Eğitim Bakanı.....

.....Sayın Bakanım,.....

Aşağıda arzettiğim konuya yardımcı olmanızı rica ediyorum.

Saygılarımla.

İsmail DAYI
Balıkesir Milletvekili

KONU: ☐ Özel ☒ Kamu işi

Balıkesir İmam Hatip Lisesinin İngilizce Eğitim yapan İmam Hatip Lisesi statüsüne alınmasını takdirlerinize arz ediyorum. Öğrenci, öğretmen ve alt yapısı mükemmel olan okulumuz ve Eğitime gönül veren Balıkesir'liler bu hizmete layıktırlar ümit ediyorum. Saygılarımla

Balıkesir Milletvekili İsmail Dayı'nın Milli Eğitim Bakanı Avni Akyol'a yazdığı dilekçe[45]

Mahmut İnan

1939 yılında Bigadiç İlçesinin Çaldere Köyü'nde doğdu. İlkokulu dışardan bitirdi. Hıfzını babasından ve Kepsut Çarşı Camii İmam-Hatibi Hafız Cemal Batur Hoca Efendi'de tamamladı.

1954 yılında İstanbul Edirnekapı Camii İmam Hatibi Abdullah Efendi'den sonra Eyüp Sultan Camii İmam Hatibi Hacı Hafız Said Efendiden tedris ettiği talimi daha sonra Üsküdar eski Müftüsü Hafız Abdullah Yazıcı'dan ikmal etti.

1957 yılında Kepsut Koca Mehmet Karabay Camii'nde müezzin kayyımlık görevine askerlik dönüşü 1959-1962 yılları arasında Balıkesir Merkez Hoca Kuyusu Camii'nde devam etti. 1965 yılında İmam Hatiplik görevine Kavukçu Camii'nde başladı. Daha sonra Köprübaşı, Yıldırım ve Zağnos Paşa camilerinde devam etti, 24 Ocak 1994 yılında da emekli oldu.

[45] Balıkesir İmam Hatip Lisesi Arşivi

Mahmut Hoca Efendi'nin görev yaptığı 1965-1994 yıllar süresince Ramazan aylarında mukabele yanında hatimle teravih namazı kıldıran sayılı hafızlardan ve yüzlerce hafız, imam hatip, müezzin kayyım ve Kur'an Kursu Öğreticisinin yetişmelerinde Kur'ân-ı Kerim, tecvid, ta'lim dersleri vermek suretiyle emeği geçmiş nadir şahsiyetlerdendir.

Mahmut İnan Hocamız, okulumuz Okul Aile Birliği Derneğinde hizmetleri olmuştur. Okulumuzun gerek örgün gerekse yaygın öğrencilerine tecvit ve kıraat dersleri vermiştir. Okulumuzun il içinde ve il dışında yapılan etkinlerine her fırsatta katılarak bizleri yalnız bırakmamıştır. Son zamanlara kadar da vakit namazlarını tatbikat camiinde bizlerle beraber eda etmiştir.

Hocamız 18 Aralık 2024'te vefat etmiştir.

Mahmut İnan Hocamız okulumuzun bir etkinliğinde

Maruf Çaksu

Maruf Çaksu Hocamızın okulumuz Okul Aile Birliği Derneğinde hizmetleri olan birisidir. Okulumuzun banisi Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili bir biyografi kitabını camiamıza kazandırmıştır. Balıkesir eğitim ve yazar dünyasının sevilen ve saygın isimleri arasındaki Maruf Çaksu Hocamız, Türk Ocakları Balıkesir Şubesi eski başkanlarından olup Balıkesir Yazar ve Şairler Derneği üyesi ve Birlik Gazetesi köşe yazarlarından idi. 13 Ocak 2016 yılında vefat etmiştir.

Balıkesir emektar hafızları ve okulumuza hizmetleri sebkat eden zevat

1- Yaşar Çoban (İmam), 2- Hafız Burhan Güler (İdareci), 3- Hafız Mehmet Yakut (K. Kursu Hocası), 4- Hafız Yıldırım Tümer (Emekli), 5- Maruf Çaksu (Yazar, okulumuz okul aile birliği başkanı), 6- Hafız Rıdvan (Lokanta sahibi), 7- Celalettin Bozal (Terzi), 8- Celal Çakar (İmam), 9- Hafız Ahmet Karatoprak (Oklumuzun banisi), 10- Ali Akdeniz, 11- Burhan Olu (İmam)

Maruf Çaksu Hocamızın 1996'da Balıkesir Birlik Gazetesi'nde yayınlanan İmam Hatip Liseleri ile ilgili yazısı aşağıdadır.

"İmam Hatip Liseleri, diğer meslek liseleri meyanında telakki ediliyor. Halbuki İmam Hatip Liseleri, diğerleri gibi birer Meslek Lisesi değildir. Bu liseler, aynen yabancı dil ağırlıklı liseler gibi, dini bilgilerin ağırlıklı olarak okutulduğu liselerdir. Kamu Yönetimi, Otelcilik, İnşaatçılık vs. bütün bunlar birer meslektir. Fakat din olarak İslâmiyet, bir meslek değildir, milletin inanç sistemi ve bu inanca uygun olarak yaşama tarzıdır. Batıda bir meslek olarak ruhban sınıfı vardır. İslamiyet'te ise yoktur. Batıda yeni doğan çocuğun vaftizini mutlaka kilisede papaz yapacaktır. İslamiyet'te yeni doğan çocuğun kulağına ezanı kim olsa okuyabilir. Batıda cenaze işleri mutlaka papaza aittir. İslamiyet'te cenaze namazını cami imamı kıldırmak zorunda değildir. Bir yakınının kıldırması esastır. Kısacası İslamiyet'te din konusu bir meslek değildir. Milletin bir özelliği ve hayat tarzıdır. Öyleyse İmam Hatip Liselerini bir meslek lisesi olarak göremeyiz. YÖK dahi İmam Hatip Liselerini bugüne kadar genel liseler arasında mütalaa etmiş, meslek lisesi olarak kabul etmemiştir. Öyleyse, İmam Hatip Liselerini meslek liseleri statüsünde görmememiz gerekir. Aynen yabancı dil ağırlıklı liseler gibi dini bilgilerin ağırlıklı olarak okutulduğu liseler olarak mütalaa etmemiz daha doğru olacaktır."

Necati Emre

1954 yılında Balıkesir ili Sındırgı ilçesi Çılbırcı köyünde dünyaya geldim. Değirmenci Osman (Koca Mustafa) ile ev hanımı Ayşe'nin oğluyum. İlkokulu köyümüze 6 km uzaklıkta olan Mumcu köyünde 1966 yılında bitirdim. Sonrasında Sındırgı Ortaokuluna başladım. Ortaokulu bitirmeden Sındırgı'nın meşhur hafızlarından Yaşar Akkuş'un görev yaptığı kuran kursuna başladım. 2 yıl sonrasında Manisa Demirci İmam Hatip Okuluna başladım. Ortaokulu orda tamamlayıp, 1972 yılında devlet parasız yatılı sınavını kazanarak Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne geçiş yaptım. Lise zamanında okulumuzun güreş takımında müsabakalara katılarak okulumuzu başarı ile temsil ettim. 1976 yılında mezun olarak Gönen Çakmak köyünde imam hatip olarak görevime başladım. Sonrasında sırasıyla Sındırgı Çoturtepe (Bayramşah) ve Kocakonak köylerinde imam hatiplik görevine devam ettim. 2003 yılında emekli oldum. Emekli olduktan sonra Sındırgı İmam Hatip Derneği'nde göreve başladım. Yaklaşık 20 yıldır İmam Hatip Derneğinin çalışmalarına idari düzeyde katılmaktayım.

Üzerimizde emeği olan tüm hocalarımıza, dar-ı bekaya irtihal ettiyse Allahtan rahmet diliyor, hayatta olan hocalarımıza ise sıhhat ve afiyetler dileyerek ellerinden öpüyorum.

Necati Emre Hocamız Sındırgı İmam Hatip Lisesi etkinliğinde konuşurken- 2008

Soldan sağa: M.İbrahim Tepe, Necati Emre ve Hüseyin Çakal
2023

Osman Ernur ve Eşi Ayşe Ernur

Okul arsasının 1.000m²'lık bir kısmı hayırsever Osman Ernur ve eşi Ayşe Ernur tarafından bağışlanmıştır.

Sabri Erçoban

1890 yılında Bulgaristan'dan gelen göçmen bir ailenin 1920 yılında İnegöl'de dünyaya gelmiş büyük oğludur. Ailenin büyük oğlu olarak tahsil hayatı ortaokul 2.sınıf sonrası devam edememiş, baba mesleği olan çilingirlik, ziraat aletleri, at/kağnı arabaları yapım ve onarımlarını öğrenmiştir. 4 yıllık askerliğinde Bando bölüğünde tüm nefesli aletleri çalmayı öğrenip, İnegöl'e döndüğünde belediye bando şefliğini de baba mesleğinin yanında yürütmeye devam etmiştir.

1959 yılında tarihi kitap ve askeriye mehter takımını inceleyip gazete kâğıdı ile patron çıkartarak mehter elbiselerini evde diktirmek suretiyle Kaşıkçı İlkokulunda ilk mehter takımını kurmuştur.

Sabri Erçoban Hocamız bir mehter icrasında

O günkü askeriye mehter takımına benzer, tam teşekküllü olarak İnegöl Belediyesinde ilk sivil mehter takımı kurulmasına öğretmenlik ve başkanlık yapmıştır. Devam eden bir, iki yıl içinde Bursa Mehter Takımını oluşturmuş. Mehterbaşı olarak Türkiye ve Avrupa'nın farklı şehirlerinde resmi geçitlerde hem şehrini hem de ülkesini temsil etmiştir. 30 Temmuz 1990 yılında hakkın rahmetine kavuştuğu güne kadar ecdat aşkının arkasında çalışmaya devam etmiştir.

Okulumuzda profesyonel Mehter çalışmalarına katkı sağlayan Sabri Erçoban Hocamız, 1960'lı 1970'li yılların şartlarında İnegöl'den Balıkesir'e gelip gitmeleri büyük bir fedakarlığın göstergesidir. Bu bir imam hatip sevdasıdır. Bu bir meslek sevdasıdır. Hocamızın hizmetlerini şükran ve minnetle yad ediyoruz. Sabri Erçoban Hoca'mızın muhterem oğlu Burhan Erçoban Hocamızla yaptığımız görüşmede yaptığımız çalışmalardan duydukları memnuniyeti dile getirerek "… Ecdadını ve vatanını seven örf ve adetlerine bağlı böyle bir babanın oğlu olmaktan gurur duyuyorum. Balıkesir'den İbrahim

Tepe Hoca ve Mikail Hoca'ya bu çalışmaya vesile oldukları için teşekkür ederim." İfadelerini kullanmıştır. Biz de kendilerine bu güzel duyguları için teşekkür ederiz.

Sadettin Karslı

Okulumuz tatbikat camiinin yapımına önemli katkısı bulunan hayırseverlerden biri de Hacı Sadettin Karslı'dır. Babası İbrahim Efendi, annesi Fatma Hanımdır. Balıkesir İzmirler Mahallesinde 1316 tarihinde doğmuştur.

Okulumuz tatbikat camii kitabesi

Arşiv belgelerinden tespit edebildiğimiz kadarıyla hayırsever Hacı Sadettin Karslı, 14 Mart 1963 tarihli vasiyetnamesiyle Karayer mevkiindeki 612m² tarla, Medine boğazı civarındaki yaklaşık 950m² bağ, Dinkçiler mahallesinde 302m² alana sahip içinde ev, iki dükkân ve bahçesi olan mal varlıklarını Balıkesir İmam Hatip Okulu'na bağışlamıştır. Okulumuza yapılan bu önemli bağışlar Hacı Sadettin Karslı'nın eşi Hacer Hanım'ın vefatından sonra okulumuzun uhdesine geçmiştir. Tatbikat Camiinin yapımı esnasında doğan ihtiyaç üzerine bu gayrı menkuller satılmış elde edilen gelirle caminin tamamlanması için harcanmıştır.

Süleyman Akbulut

1944 doğumlu olan Süleyman Akbulut, Sındırgı İmam Hatip Lisesi Derneği'nin kurucularından olup halen yönetim kurulunda bulunmaktadır. Sındırgı İmam Hatip Lisesi'nin açılmasında ve sonraki aşamalarında çok emeği olan 45 yıllık dernekçidir. 28 Şubat sürecinde, köy köy, şehir şehir dolaşmak suretiyle okulun ayakta kalmasını sağlamıştır. Şehir dışından gelen öğrencilere barınma, yeme ve içmelerini temin etmiştir. Bunun yanında 5 katlı kız yurdu yapılmasını sağlayıp Sındırgı İmam hatip Lisesine kazandırmıştır. Hizmetlerine hala devam etmektedir.

Süleyman Akbulut Hocamızın hizmetlerine yakinen şahit olan Sındırgı İmam Hatip Lisesi eski müdürlerinden ve mesai arkadaşımız muhterem Halil İbrahim Yaşar Hocamız, Süleyman Akbulut Hocamızla ilgili şunları ifade etmiştir.

Bir İmam Hatip Sevdalısı: Süleyman Akbulut

Halil İbrahim Yaşar
(Sındırgı Anadolu İmam Hatip Lisesi Eski Müdürü)

Sındırgı ya giderseniz sizi girişte iki tarafı çınar ağaçlarıyla kaplı serin ve gölgeli 'Çınarlı Yol' karşılar. Çınar ağaçları altında ilerlediğiniz yolun sonunda, sade bir mesken ve içinde yaşayan 'Yaşayan Ulu Çınar' Süleyman Akbulut Abimizi bulursunuz. Soyadı gibi, kara bulutları dağıtıp bir 'Akbulut' olarak Sındırgı'yı kaplayan Süleyman Akbulut ağabeyimiz, Sındırgı İmam Hatip Lisesiyle nasıl özdeşleştiğini görürsünüz.

Süleyman Akbulut Hocamız Sındırgı İmam Hatip Lisesinin bir etkinliğinde- 2007

Çünkü o, ilçenin sembolü imam hatip sevdalısı ve imam hatip öğrencisinin hamisidir. Kendisi imam hatip de okumamış ancak imam hatiplere öyle gönül vermiştir ki, görme engelli olduğu halde hizmette engel ve sınır tanımayan bir yapıya sahiptir. Allah (cc) gözlerinin ferini kalbine indirmiş, bu kalple imam hatip sevdalısı ve hizmetkârı olmuştur.

Bir ömrü imam hatip hizmetine adayan Süleyman Akbulut un hayatı imam hatip hatıraları ile doludur. Türkiye'nin neresinde İmam Hatipler Platformu veya toplantısı olsa Süleyman ağabeyimiz oradadır. Temsil gücü kuvvetli imam hatip öğrencilerine oldukça müşfik ve ihtiyaçlarını karşılamada da o kadar kabiliyetlidir.

Süleyman Akbulut Hocamızın öncülüğünde yapılan Sındırgı İmam Hatip Lisesi Kız Öğrenci Yurdu İnşaatı- 2008

Her eğitim öğretim yılı başında kız öğrencilerin okul kıyafetlerini hazırlayabilmek için esnaf ve dikim evleriyle kıyasıya pazarlık yapar ve okul açılışında Sındırgı İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin diğer okullardan farklı bir kolej görünümünde okul önünde hazır olmasını sağlar. Gözlerinin okul formalarının renk ve şeklini görmediği halde kaliteden ödün vermeyen Süleyman ağabeyimiz henüz okulun kız yurdunun olmadığı yıllarda okulun kız öğrencilerini okul çevresinden kiraladığı evlerde barınma ve iaşelerini sağlayarak uzun yıllar bu hizmeti sürdürdüğünü Sındırgı halkı da bizlerde hatırlamaktayız.

Süleyman Akbulut ile Sındırgı Anadolu İmam Hatip Lisesi bir bütün olarak geçmişe damga vurmuştur. Kendi işinden feragat ederek imam hatip hizmetinde fedakârane bir ömür sürmüştür. Kendisine bu azim, gayret ve fedakâr hizmetleri dolayısıyla tüm İmam Hatip camiası olarak müteşekkir olduğumuzu belirtmek isterim.

Kendisine hizmet ve çalışmalarını yaparken daima yanında ve yardımında bulunan emekli imam hatip Necati Emre Hocamıza ve Süleyman Abimize bu faaliyetlerinin karşılığını Allah'tan (cc) dünyada güç, kuvvet, kıyamet gününde de cennet ve cemalullah olarak vermesini diler ve yaşadığı sürece nice sağlıklı, hayırlı ve uzun ömürler dilerim.

25 Temmuz 2023
Halil İbrahim Yaşar
2010-2014 Sındırgı Anadolu İmam Hatip Lisesi Müdürü

Turhan Dökmecioğlu

Turhan Dökmecioğlu 1926 yılında Edremit'te doğmuştur Girit göçmeni bir ailenin dört çocuğundan biridir. Önce babasını daha sonra annesini yitiren Turhan Dökmecioğlu teyzesinin himayesinde büyümüştür. İlkokul mezuniyetinden sonra çeşitli işlerde çalışmıştır. Askerlik hizmetini gönüllü gittiği Hakkâri de tamamladıktan sonra ayakkabıcılık, pazarcılık, inşaatçılık yapmıştır. Daha sonra kerestecilik ve ömrünün sonuna kadar zeytincilik yapmıştır. Kerestecilik ve Zeytincilik üzerine kurduğu işyerleri halen faaliyettedir. Okulumuzun bulunduğu 11 000m2 arsayı 1991 yılında İmam Hatip Okulu yapılmak üzere bağışlamıştır. 2006 yılına kadar Edremit İmam Hatip Lisesinin kullandığı arsa üzerine İmam Hatip Ortaokulu binası yapılarak 2016 yılımda Edremit Turhan Dökmecioğlu İmam Hatip Ortaokuluna tahsis edilmiştir. 2 erkek 1 kız babası olan hayırseverimiz 13 Temmuz 2003 yılında vefat etmiştir. Kabri Edremit Mezarlığındadır.

Yakup Akdeniz ve Eşi Mihriye Akdeniz

Hayırsever Yakup Akdeniz ve eşi Mihriye Akdeniz, Cengiz Topel caddesinde bulunan eski Balıkesir Halk Eğitim Merkezi binası yerinde 2015 yılında Muhammed Birgivi İmam Hatip Ortaokulu için yeni bir bina yapmışlardır. Bu bina isim değişikliği ile Yakup Mihriye Akdeniz İmam Hatip Ortaokulu adıyla eğitim öğretime başlamıştır. Daha sonra bu okul Yakup Mihriye Akdeniz İmam Hatip Lisesine dönüştürülmüştür.

OKULUMUZUN İDARECİ VE ÖĞRETMEN YÜZLERİ

OKULUMUZUN BAZI İDARECİ VE ÖĞRETMEN YÜZLERİ

Bu bölümde okulumuza ve camiamıza hizmetleri sebkât eden kendilerine ulaşabildiğimiz veya kendileri ile ilgili veri bulabildiğimiz bazı idareci ve öğretmenlerimizin biyografilerine ve hatıralarına yer verilmiştir.

Abdullah AZMAN

1949 yılında Balıkesir'in İvrindi İlçesinin Mallıca Mahallesinde doğdu. İlkokulu Mallıca Mahallesinde okudu. 1969- 1970 öğretim yılında Balıkesir İmam-Hatip Okulu'ndan mezun oldu. Yükseköğrenimini Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nde yaptı ve 1974 yılında mezun oldu. Lise, İmam Hatip Lisesi, Ortaokul ve ilköğretim okullarında çalıştı. Bu okullarda Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliği ile İmam-Hatip Lisesi Meslek Dersleri Öğretmenliği ve idarecilik yaptı.

Okulumuzda ise 1985- 1990 yıllarında Meslek Dersleri Öğretmenliği, 1991-1997 yılları ile 2005 – 2010 yılları arasında iki defa Okul Müdürlüğü yapmıştır.

Öncülük yaptığı hizmetlerinden bazıları:

1- Artvin İmam Hatip Lisesi binası ve yurt binası yapımı
2- Balıkesir İmam Hatip Lisesi binası (şu an hizmet veren bina)
3- Balıkesir İmam Hatip Lisesi yemekhane ve yurt binası yapımı
4- Balıkesir Şule Yüksel Şenler Kız İmam Hatip Lisesi binası ve yurt binası yapımı
5- Balıkesir Hafız Ahmet Karatoprak Kur'an Kursu yapımı
6- Balıkesir Kayabey Ortaokulu öğretim binası yapımı

Abdullah Azman Hocamızın okulumuz yayın organı Merve Dergisinin "Selamlama" başlığındaki beyanatlarından bir demet:

Selam

“Bugün her birimiz kendi kendimize ve açık kalplilikle birbirimize sunu sorabilmeliyiz: Biz ne yaptık ne yapıyoruz ve de yapmalıyız? Yıllar sonra geriye dönüp baktığımızda, bizden sonra gelenlere miras olarak bırakabileceğimiz bir eserimiz var mı? Hiç değilse bu yola bir katkımız olmuş mu? En azından mevcutları koruyabilmek, kadrini kıymetini bilmek ve onlara yenilerini eklemek için bir gayretimiz var mı?

Bu arada kurulusundan bugüne kadar idarecisi, öğretmeni, öğrencisi ve okul personelinin; müftüsü, vaizi, imamı ve bütün diyanet mensuplarının; özellikle okulumuz için çırpınan adsız kahramanların çabalan da asla küçümsenmemeli ve unutulmamalıdır.

Onlar ki, yıllar yılı deri toplayarak, gerektiğinde köy köy dolaşıp yardım sağlayarak ve tabiri caizse cami önlerinde dilenerek bu dev eseri elbirliği ile meydana çıkarmışlardır. Bildiğimiz, bilmediğimiz, hatırladığımız, unuttuğumuz.. Hepsi, büyük küçük herkes üzerine düseni yapmıştır. Hepsini hayırla anıyoruz.

Bizler ve bugünün nesli, onlara çok şey borçluyuz. Her vesile ile dile getirdiği gibi, üzerine basa basa bir defa daha söylemekte yarar görüyorum: Bana göre onlar görevlerini yapmışlardır. Sıfırdan başlayıp bize bu dev eserleri miras olarak bırakmışlardır. Bu milletin çocuklarına çok büyük imkânlar bağışlamışlardır.

Bana göre bu da çare ve çözüm değil. 18 derslikli ek bina, belki bizi geçici olarak üç-beş sene rahatlatacaktır. Daha sonra ise yine tıkanacak, aynı noktaya, bugünkü duruma gelinecektir. Şu hâlde okulumuzun geleceği açısından köklü çözümler bulmak mecburiyetindeyiz.

Bu noktada, belki bana: “Peki çözüm ne? Siz ne düşünüyorsunuz? Ne yapalım, neler yapmalıyız?” diyeceksiniz.

Hepimizin bildiği gibi 1991-1992 öğretim yılında okulumuzun bünyesinde Anadolu İmam-Hatip Lisesi açılmıştır. Şu anda 4 sınıfımız mevcuttur, Gelecek yıl 6 olacak ye her geçen sene büyüyecek. Her şeyden önce Anadolu İmam-Hatip Lisesi'nin arsası temin edilip satın alınmalı ve buraya en kısa zamanda binası yapılıp taşınmalıdır. Anadolu İmam Hatip Lisesinin hayatiyet kazanabilmesi içinde bu gereklidir.

Diğer taraftan Balıkesir’imiz hızla büyüyor. Buna paralel olarak nüfusu da hızla artıyor. Biz, kısa vadede hangi tedbirleri alırsak alalım, gelecekte mevcut okul binalarımız hiçbir zaman ihtiyacımıza cevap vermeyecektir. Öyleyse meseleyi uzun vadede ele alıp düşünmek mecburiyetindeyiz. Bunun içinde Balıkesir’imizin dört bir yanından arsalar bulup şimdiden hazinliğimizi yapmalıyız. Mesela Plevne, Kızpınarı, Gündoğan, Paşaalanı mevkilerinden. Arsalar bulmalı ve buralara zaman içinde yeni okullar yapabilmeliyiz. Ancak bunları başarabildiğimiz ölçüde görevimizi yerine getirmiş olabileceğimize ve gelecek nesillere bir şeyler bırakabileceğimize inanıyorum. Bu büyük hedefleri gerçekleştirmek için de her şeyi bir tarafa birikip el ele vererek hepimiz üzerimize düşeni yapabilmeliyiz.”

Merve 1993 Sayı 1 Sayfa 3-4

Hasan Basri Çantay

“Affınıza sığınarak bugün burada bir eksiğimizi de belirtmeden geçemeyeceğim

Hasan Basri Çantay merhum, Balıkesir’imizin yetiştirdiği gerçekten çok büyük bir âlim. Böyle olmasına rağmen, Balıkesirliler ona layık bir külliyeyi hâlâ inşa edememişiz. En kısa zamanda Hasan Basri Çantay külliyesi kurulmalıdır. Bugünkü Hasan Basri Çantay camiinin yerine muhteşem bir cami yaptırılabilir. Yanı başına konferans salonları, Hasan Basri Çantay Kütüphanesi kurulabilir. Büyük bir külliye, büyük bir kültür sitesi haline getirilebilir. Balıkesir Müftülüğünün öncülüğünde bu büyük eseri gerçekleştirebilmeliyiz.

Diğer taraftan O'nun adı hiçbir okulumuza verilmemiştir. Yeni açılacak bir okulumuza Hasan Basri Çantay ismi verilmelidir. Bu eksikliklerimizi en kısa zamanda gidererek onlara karşı vefa borcumuzu yerine getirmeliyiz.

Gecemizin hazırlanmasında emeği geçen bütün kişi, kurum ve kuruluşların hepsine, hassaten Sayın Aydın Bolak, Prof. Dr. Süleyman Yalçın, Doç. Dr. Müçteba Uğur, Doç. Dr. Selçuk Eraydın ve Aydın Ayhan Beylere, siz hemşerilerimize tekrar teşekkür eder, nice gün ve gecelerde buluşmak, beraber olabilmek dileğiyle hepinize saygılar sunarım.”

Merve 1993, Sayı 2, Sayfa 3

Selam

“29 Ekim 1993 Cuma günü saat 13.30 da18 derslikli ek öğretim binamızın temeli atılmıştır. 1993 birim fiyatları ile keşif bedeli 5 milyar liradır. Bodrum üzerine üç katlolup çatı katına da salon yapılacaktır. Daha sonra ilave edilmesi düşünülen 12 derslikli bölüm ile birlikte 30 derslikli büyük bir okul binasına kavuşmuş olacağız.

Yeni yapılacak bu binanın bodrumunun yarısına çamaşırhane, banyolar ve tuvaletlerin yapılması; diğer yarısına da odun ve kömür depoları ile kalorifer tesisatının yapılması planlanmıştır. Okulumuzun birçok sıkıntı ve problemini giderecek olan bu binanın en kısa zamanda bitirilmesi gerekmektedir.

Çok iyi hatırlıyorum, 1960'lı, 70'li yıllarda Balıkesir’de 5-6 tane orta dereceli okulumuz mevcuttu. Bunlardan bir tanesi de İmam Hatip Lisesi idi. Bugün sadece merkezde 25- 26 tane orta dereceli okulumuz bulunmaktadır. Yani 5 kat artmıştır. Buna karşılık İmam-Hatip Lisesi hala tektir. Çok değil, 5 sene sonra bu okulun mevcudu 3 bini geçecektir. Ve bu okulun kapasitesi de bu mevcudu taşımayacaktır. Geleceği düşünmeliyiz ve tedbirini şimdiden amaliyiz

Diğer taraftan, hepinizin bildiği gibi 1991- 1992 öğretim yılında okulumuz bünyesinde açılan Anadolu İmam Hatip Lisemiz var ve her gecen sene biraz daha büyüyor. Bu bünyede kaldığı sürece işlevini yerine getirmesi ve açış amacına uygun eleman yetiştirmesi çok zordur. En kısa zamanda bu okulun binasının da yapılması ve kendi binasına taşınması lafzımdır.

Sizlerden bugüne kadar hiç eksik etmediğiniz desteğinizi, bundan sonra da sürdürmenizi, maddi ve manevi her türlü yardımlarınızı istiyorum.”

Merve 1993 Sayı 3 Sayfa 3

Bitsin Artık

“Son günlerde İmam Hatip Liseleri kamuoyunun gündeminden hiç düşmedi. Basın, radyo ve televizyonlarımızda hep İmam Hatip Liselerimiz gündeme getirildi. Sanki Türkiye’de başka bir konu kalmamış gibi ısrarla bu okullarımızın dile dolanması üzücüdür ve üzücü olduğu kadar da düşündürücüdür.

Kuruluşundan bugüne kadar hiçbir okulumuz. Bu kadar çok dile dolanmamış, hedef alınmamış, yıpratılmak istenmemiştir. Yine üzerinde bu kadar çok konuşulan başka bir okulumuz daha mevcut değildir sanıyorum. Hatta diyebiliriz ki. Cumhuriyet tarihimizde hiçbir eğitim kurumumuz, İmam Hatip Liselerimiz kadar saldırıya uğramamış, hor ve hakir görülmemiş, aşağılanmamıştır.

Bu durum, bu eğitim yuvalarımıza gönül veren halkımızı cidden üzmektedir, kaygılandırmaktadır. Ve aynı zamanda yaralamaktadır.

Hele hele İmam Hatip Liselerinin Türkiye Cumhuriyeti rejiminin temellerine dinamit koyan, yıkmaya çalışan okullar olarak gösterilmesi veya bu imajın yaratılmaya çalışılması veya bu yolla gözden düşürülmek istenmesi de çok yanlıştır. Çok hatalıdır. Aksine İmam Hatip Liselerimiz kadar devletimize ve cumhuriyetimize sahip çıkan, sözde değil, özde bağlı olan ve bu konuda da gerçekten samimi olan eğitim kurumlarımız ender bulunur. Her vesile ile İmam Hatip Liselerimizi dillerine dolayanlar, bu gerçeği asla unutmamadadırlar.”

Merve 1994 Sayı 4 Sayfa 3

Yeni Sınıf Geçme Yönetmeliği

“Bu yeni Ortaöğretim Kurumları Sınıf Geçme Yönetmeliği, bütün okullarımızda bir öğretim yılı uygulanmıştır. Bu yönetmeliğin ne getirip ne götüreceği, iyi veya kötü tarafları zaman içinde uygulanarak daha iyi görülecek ve anlaşılacaktır.

Görüldüğü gibi Liselerimizde okuyan öğrencilerimizin Liseyi bitirinceye kadar okumaları gereken dersler, Ortak genel kültür dersleri, alan/bölüm dersleri, Alan/bölüm seçmeli derslerime seçmeli dersler olmak üzere dört ana grupta toplanmıştır.

Okutulacak bütün bu derslerin neler olduğunu haftalık ders saatleri sayılarını ve hangi yıllarda okutulacakların belirleme yetkisi de Talim ve Terbiye Kuruluna bırakılmıştır.

15. Milli Eğitim Şûrası'ndan sonra Talim ve Terbiye Kurulu, bu yetkisini kullanarak alanlara kaynaklık edecek dersleri, alan derslerini, artan seçmeli ve diğer seçmeli dersleri belirlemiş; ayrıca ders saati sayılanı ile hangi derslerin hangi sınıflarda okutulacağı kararını da almıştır. Talim ve Terbiye Kurulunun bu kararlar, Mili Eğitim Bakanımız Sayın Turhan Tayan’ın onayından sonra 2455 sayılı Tebliğler Dergisinde yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

2455 Sayılı Tebliğler Dergisinde yayımlanan Ders Dağıtım Çizelgeleri incelendiğinde görüleceği gibi, alınan kararların en dikkat çekici tarafı, İmam-Hatip Lisesi öğrencilerine alan seçme imkânının verilmemiş olmasıdır. Bütün Liselerimize alan/bölüm seçme imkân tanınırken nedense İmam Hatip Lisesi öğrencilerine bu hak verilmemiş ve mağdur edilmişlerdir. Böylece çeşitli zamanlarda basınımızda çıkan "İmam Hatip Lisesi öğrencilerine Üniversite kapıları kapanıyor, mezunlarının yolları kesiliyor vs." tarzındaki haberler doğrulanmıştır. Oysa Sayın Milli Eğitim Bakanlarımız, Başbakanlarımız, hatta

Cumhurbaşkanımız İmam Hatip Liseleri ve mezunları aleyhine bir icraatın düşünülmediğini defalarca açıklamışlar ve teminat vermişlerdir. Talim ve Terbiye Kurulu'nun bu tasarrufunun yanlış olduğu çok açıktır. Bugün yüzbinlerce öğrenci ve velimiz, ümitle Talim ve Terbiye Kurulu'nun bu hatadan dönmesini ve yapılan yanlışlığın düzeltilmesini beklemektedir. İmam Hatip Lisesi'nde okuyan öğrencilerimize de alan seçme hakkı verilmelidir. İsteyen ve başarılı olan her öğrenci, istediği alanı seçme hakkına sahip olabilmelidir. Alan seçme hakkının verilmemesinde ısrar etmek ise çok yanlış olur.

Evet, İmam Hatip Liselerimizi bir meslek lisesi olarak değil, genel liselerle ayni kategoride görmemiz daha doğru olacaktır. Bu okullarımızda okuyan öğrencilerimize de alan seçme imkânı verilmelidir."

Merve 1996 Sayı 6 Sayfa 2-3

Başlarken

"Günler çok çabuk gelip geçiyor. Yeni bir öğretim yılına sanki dün başlamış gibiyiz. Oysa 2006-2007 öğretim yılına başlayalı aylar oldu.

Ramazan'dı, Kurbandı, bayramdı, tatildi derken, hiç farkında olmadan 7 ay geride kaldı ve nerdeyse sene sonuna geldik. Yakında, göz açıp kapayıncaya kadarki kısa bir süre sonra, bu öğretim yılını da bitirmiş olacağız. Demek istediğim, günler, âdeta su gibi akıp geçiyor. En değerli, en kıymetli hazinemiz, zaman. Ama en çok boşa geçirip harcadığımız şey de yine zamanımız. Ne yazık ki çoğunu boşu boşuna tüketiyoruz, hiç kıymetini ve değerini bilemiyoruz.

Daha sonra da derslerimizin yanı sıra geleceğimiz için çalışmalıyız. Okulumuzu bitirdiğimizde istediğimiz üniversiteye girebilmek için şimdiden hazırlanmalıyız, herkesten daha çok çalışmalıyız. "Önümüz kapalı" vs. gibi bahanelerle tembelliğimize kılıf aramamalıyız. Bizim köyde: "Gün doğmadan neler doğar" diye bir özdeyiş vardır. Şafakla birlikte veya sabah oluncaya kadar nice muştulara kavuşulabileceğini ifade eder. Pek yakında önümüzde ne kat sayı problemi kalacak ne de başka bir engel. O günler mutlaka gelecek ve bizler şimdiden o günlere hazırlanmalıyız. Bıkmadan, usanmadan, durmadan, dinlenmeden, gece gündüz demeden çalışmalıyız. Unutmayalım ki, bugün çalışmayıp gezenler ve zamanını boşa harcayanlar, bir ömür boyu gezeceklerdir. Ne kendilerine ne de vatan ve millete hayırları olmayacaktır. Ama iradesini kullanıp çalışanlara, zor olanı başaranlara gelince; işte yarınlar onlarındır. Zaten bize de durmak yaraşmaz, yürümeliyiz, koşmalıyız ki yarınlar bizim olsun.

Diğer taraftan, İmam Hatipli örnek insandır. Kılığıyla, kıyafetiyle, disipliniyle, çalışmasıyla, ahlakı ve terbiyesiyle, kısaca her şeyiyle örnek bir nesildir. Her şeye boş vermişlik, tembellik, dağınıklık, pasaklılık bize yakışmıyor. Moda ve akımlara uyarak başkalarının yaptıklarını aynen taklit edip yapmaya çalışmak bizim gençliğimize gitmiyor. Jöle gibi, favori, saç ve sakal tipleri gibi. Uymuyor bize ve bu özenti hoş durmuyor üzerimizde. Biz farklıyız ve farklı olmak mecburiyetindeyiz de. Aynı zamanda okulumuzu, sınıfımızı, bahçemizi, yaşadığımız çevreyi, bulunduğumuz ortamı, kullandığımız her mekânı çok temiz tutmalı, okulumuzun eşyasını korumalı, hor ve kötü kullanmamalıyız. Yazmak, çizmek, kırmak, dökmek, kirletmek bize asla yakışmıyor. Bize yakışanı yapmalıyız."

Merve 2007 Sayı 8 Sayfa 3

Ahmet Bekdüz

Biz: Hocam hem bir Balıkesirli hem de okulumuzun bir önceki müdürü olarak okulumuz hakkında neler söylemek istersiniz?

Ahmet Bekdüz: Okulumuzdaki süreci 2003 yılından itibaren takip ediyorduk. Balıkesir Anadolu İmam Lisesinde 2014 yılı Eylül ayında göreve başladık. Yeni kurulan ekibimizle beraber okulumuza yaklaşık sekiz yıl hizmetimiz dokundu. Bu süre içerisinde tabii ilk defa Şule Yüksel Şenler Kız İmam Hatip Lisesi açılınca o yıl itibariyle sadece erkek öğrencilerimiz kalmıştı. 600 civarında öğrencimizle beraber eğitime hep beraber devam ettik. Hem yönetim olarak hem eğitim olarak öğretmen arkadaşlarımızla beraber tabii güzel çalışmalarımız oldu. Güzel hizmetler oldu.

2015 yılında fiziki anlamda öğrencilerimiz en iyi imkânlara kavuşsun anlayışıyla okulun iç ve dış cephe boyasının yapılmasını sağladık. Giriş katındaki bölümü, okul idari bina kısmını, kapı ve pencereleri, sınıf ve koridorları yeniledik. Özellikle pencerelerin yenilenmesi hususunda bir noktaya değinmek istiyorum. Pencerelerin açılır kısmının yukarıda, sabit kısmının aşağıda bulunması güvenlik açısından önemli olduğunu biz vurgulayınca o şekilde yapıldı. Daha sonra baktık ki iş sağlığı ve güvenliği açısından da ne kadar doğru bir çalışma yapıldığını ve o yıldan sonra da Milli Eğitim'de yapılan binalarda pencere sistemlerinin de bizim istediğimiz tarza dönüştürüldüğünü gördük.

Pansiyon binamızı dizayn ederek öğrencilerin kalabileceği gerekli çalışmalar yapıldı ve bunlarla ilgili birçok çaba sarf edildi. 2016 yılında Balıkesir'de belki birçok yatılı okulda bulunmayan imkânların yani lokanta havasına dönüşerek, her türlü ayrıntısının düşünerek güzel bir mekan haline getirilmesi ve bütün lazım olabilecek her türlü araç gereci yani yemekhane mutfak kısmının dahil yenilenmesi bu dönemde oldu.

Yine 2016 yılında pansiyonda öğrencilerimizin ihtiyaç duyduğu her türlü teknolojiyle alakalı ihtiyaç duyan malzemelerle donatılmış olması da bu dönemde sağlanmış oldu. Aynı zamanda konferans salonu da yine bu dönemde yapıldı. Çünkü düzenli bir konferans salonumuz yoktu. Böylece yaklaşık 7-8 sene hem ortaokul hem de lise öğrencilerine katkı sağlamış oldu.

Okul müdürümüz Ahmet Bekdüz'ün gayretleriyle yapılan okulumuz konferans salonu- 2016
(Şimdiki Balıkesir İmam Hatip Ortaokulu binası salonu)
Sağdan sola: Ahmet Bekdüz, Yazar Sinan Yağmur, Meslek Dersleri Öğretmeni Ahmet Şarlı

Halı sahamızın yapılması, bahçe düzenlemelerinin yapılması hem ortaokulun hem lise kısmının bahçelerinde oyun alanlarının genişletilmesi, çalışma alanlarının genişletilmesi de bu dönemde yapılan çalışmalardı.

Mesleki uygulama açısından önemli olan cemaate açık olan camimiz yerden ısıtmalı kalorifer sistemine geçilmesi, bütün pencerelerinin değişimi bu dönemde sağlanmış oldu.

2018 yılında elektrik kesintilerine karşı üç bina hatta cami dâhil büyük bir jeneratör kuruldu. Yatılı bir okul olmamız hasebiyle de bu bir ihtiyaçtı. Sıkıntı yaşanıyordu. Jeneratörün kurulmasıyla beraber o da giderilmiş oldu.

Daha önce okul binasında lavabolarda sıcak suyumuz yoktu. Çocuklar abdest alırken zorlanıyorlardı. Ama 2018 yılında pansiyon binasındaki kombiye bağlanarak okul binasına da sıcak su sağlanmış oldu.

Özellikle 2018-2019 yıllarında komple okul binasının çevresi su ve akıntılara karşı komple kaplaması yapıldı. Yine camiyle beraber yemekhanenin bir metrelik kısma kadar olan kısmı, kalebodur kaplamasıyla beraber suya ve neme karşı bir önlem alınmış oldu. Yine yemekhane girişinin önü çatıyla beraber kaplanarak kantin kısmı hatta arka kısım da dahil

buralarda güvenli oturma alanları oluşturmuş oldu. Öğrencilerin yemekhane sırasında ve yemekten sonra kantin içinde değil, dışarıda da rahat oturabilmeleri için mekânlar oluşturuldu.

Bunun dışında 2019-2020 yıllarında öğrencilerimize iki tane atölye kazandırmış olduk. Birincisi, teknolojiyle öğrencilerin buluşmasını sağlayan Robotik Kodlama Atölyesi; diğeri öğrencilerin el becerilerini geliştirmek hem de hat sanatını öğrenmeleri için Görsel Sanatlar Atölyesi.

Kürsü Gazetemizi yılda en az iki defa basımını yaparak sadece okulumuzdan değil il merkezindeki imam hatip okullarımızın haberleri, imam hatip camiasıyla alakalı haberlerimizi Kürsü Gazetesine toplayarak onun da yayınını düzenli olarak sağlamıştık. Bu, okulumuz adına yapılan güzel bir kültürel çalışmaydı.

Okul Tatbikat Camisinin pencerelerinin değişmesi ile ilgili de şöyle bir hatıramız olmuştu: Pencerelerin sağı solu biraz açık olduğu için dedik ki pencereleri komple ısı camla beraber, çift camla beraber yeni yaptıralım. İl Milli Eğitime söylediğimiz oldu destek olunabilir mi diye. Biz bunları düşünürken bir gün bir hacı ağabey çıktı geldi. Dedi ki hocam caminin pencerelerini değiştirmeyi düşünüyormuşsunuz. Biz de hacı ağabeyle beraber değerlendirdik. Dedi ki bizim az bir paramız var. Bir de hayır yapmak istiyoruz. İzin verseniz de bu pencereleri biz değiştirsek olur mu? Dedim vallahi hacı ağabey Allah razı olsun dua ederiz. İyi olur. 16.000 lira paramız var dedi. Tatbikat Camimizin görevlisi imam hatip Halil İbrahim Hoca'm ilgilendi. Hacı ağabeyin ayırdığı para tam yetecek bir şekliyle pazarlık yapıldı. Hacı abi tamamını karşılamış oldu. Bizim pencereler takıldı. Camlarıyla beraber değişimi yapıldı. Aradan çok fazla zaman geçmedi hacı abinin vefat ettiğini öğrendik. Hacı abi son vefat etmeden önce yapmış olduğu hayır işi caminin pencerelerinin komple camlarıyla beraber değiştirilmesi oldu. Biz hayırlı bir işe niyetlenelim. Rabbim öyle kapılar açıyor ki o kapıların açıldığını hep beraber görürüz.

Diğer bir hatıra ise, 2014 yılının sonlarıydı ki bir hacı ağabey çıktı geldi. İsmini de söylemiş olayım. Yakup Akdeniz. Bu ağabeyimiz bizim odada birkaç kişinin olduğunu görünce içeriye girmedi. Sonra misafirler kalkınca baktım hacı ağabey koridorda. Tabii ben de tanımıyorum. Dedim hacı ağabey hoş geldin, sefa geldin. Sakın müdür beni tanımadı deme belki devamlı gelip giden biri olabilirsin. Ben de daha yeni geldim. Kimseyi tanımıyorum. Tanışmış olacağız. O da hocam ben de ilk defa geliyorum bu okula dedi. O zaman gel beraber oturalım hem çay içelim hem tanışalım. O esnada hacı ağabey dedi ki: “Hocam ben öğrencilere üç bin lira zekat getirdim” deyince Hacı ağabey Allah razı olsun. Sizler gibi hayırseverler sayesinde hem öğrencilerimizin ihtiyaçlarını gideriyoruz hem de okul ve pansiyon binaları yaptırıyoruz. Bunların hepsini işte böyle hayırsever kişilerin katkılarıyla, sizlerin sayesinde yaptırdık. Allah sizlerden razı olsun diye dua ederken hacı abi beni dinlememeye başladı. Kafadan hesaplar yapıyor o esnada. Ve ben de anlamakta zorluk çekiyordum. Daha sonra hocam sen bana bir çay daha söyle dedi. Bir çay daha söyledik. Bu arada beklemediğimiz bir teklifte bulundu. Dedi ki “Hocam sizin okul binasına ihtiyacınız var mı?” Bu defa ben şöyle durdum duraksadım. Dedi ki “Okul binasına ihtiyacınız varsa ben size bir okul yaptırayım” dedi. Ben bir anda şaşırdım tabii. Dedim hacı ağabey Altıeylül’de bir okul yapılması düşünülüyor. Hatta yer de hazır, imam hatip lisesi olarak yapılacak. Ciddi bir niyetin varsa hemen gidelim İl Milli Eğitimle görüşelim. Yere beraber bakalım dedim. Neyse hacı ağabey dedi ki “Yengenle akşam konuşurken bir şeyler yapalım diye düşünmüştük. Sen de şimdi burada böyle dua ediverince hoşuma gitti. Ondan bir imam hatip lisesi yapıp verelim diye aklıma geldi.” Tabii bu karar üzerine, o zamanki İl

Milli Eğitim Müdürümüz Yusuf Cengiz Beydi. Gittik, görüştük. İşte şu anki Yakup Mihriye Akdeniz İmam Hatip Lisesi'ni yaptıran hacı ağabey, Yakup Hacı ağabeyimiz. Bizim orada belki bir ilgilenmemiz, dua etmemiz Allah razı olsun dememiz onun o okul binasını yapmasına yaptırmasına vesile oldu elhamdülillah.

Ahmet Cengiz

Hocamız 1966 Armutalan doğumludur. İlk ve ortaöğretim Balıkesir'de tamamladı. Okulumuza 1977'de kayıt yaptırarak 1984'te mezun oldu. Okulumuzu 253 numara ile okudu. 9 Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden 1989'da mezun oldu. On beş yıl öğretmenlikten sonra okul idareciliği yaptı. Balıkesir il milli eğitim müdür yardımcılığı görevlerinde bulundu. Okulumuzun ilk yapılan tüm binalarında eğitim öğretim gördü.

Hocamızın mesajı şöyledir:

"Tüm öğretmenlerime saygı ve hürmetler ederim. Vefat edenlere Allah'tan rahmet dilerim. Cenab-ı Hak, hak yolda daim eylesin. Hak yolun yolcusu olacak hayırlı nesil yetiştirmede yar ve yardımcımız olsun."

Ahmet Duran

Ahmet Duran Hocamız, okulumuz mehter takımının oluşmasında ve devam etmesinde büyük emekleri olmuştur. Öğrencilerimizin mesleki becerilerinin gelişmesine ciddi katkılar sağlamıştır. Okulumuz ilk musiki korusunu oluşturan bir hocamızdır. Yazdığı İmam-ı Azam ile ilgili kitabını aynı zamanda tiyatroya uyarlayarak okulumuzda sergilemiştir.

Okulumuzda öğretmenlik yapan Ahmet Duran Hocamızın kızı Şadiye Mirgün Duran Hocamız, Arapça Hocamız Zeynep Beyza Akbıyık'a aşağıdaki notu göndermiştir:

> "Sayın hocam hayırlı günler. Babam yıllarca hizmet etmiştir. Ben de hem bu okulda okudum hem de meslek hayatımın son 12 yılını bu okulda öğretmenlik yaparak tamamladım. Benim bildiğim babamla ilgili okul arşivinde tüm fotoların olduğudur. Evet, babam inanılmaz sosyal cesarete sahip biriydi. Mehter takımını kurdu. İmam Azam'la ilgili kitabı var. Aynı kitabı okulda tiyatro yaptı. Hafta sonları evde durmaz köylerden öğrenci toplardı. İmam hatipli ruhu onda vardı. Maalesef okulda çalışırken bazılarının bu ruhu kaybettiğini gözlemlemiştim. Babamın öğrencileri Ahmet Şarlı ve İmam Azam rolünü oynayan Eski Camii eski imamlarından Ahmet Erdoğan Hocalar daha iyi anlatırlar. Çünkü bunları toplayıp geceleri camileri gezerdi. Başarılar."

Okulumuz mezunlarından Mehmet Yıldız Hocamız Ahmet Duran Hocamızla ilgili şunları söylemiştir:

> "Allah rahmet eylesin. İlk hocalarımızdan Ahmet Duran Hoca'mız vardı. Çok babacan, çok sevecen bir hocaydı. Çok güzel şeyler anlatırdı. Hafızdı kendisi aynı zamanda. Benim dikkatimi çeken bir özelliği derse gelirken içeriye girmeden dışarıda yavaş yavaş bir şeyler okuyarak gelirdi hep. Biz içeriye girdiğimiz zaman susmamızı söylerdi ve derdi ki: Çocuklar şimdi Kur'an-ı Kerim'i böyle okuyacağız. Biz de Onun öğrettiği şekilde okumaya çalışırdık."

Okulumuz mezunlarından Abdullah Sert Hocamız Ahmet Duran Hocamızla ilgili şunları söylemiştir:

> "Ahmet Duran hocamız bizlere bir Kur'an-ı Kerim sevdası aşılamıştır."

Okulumuz mezunlarından Ahmet Erdoğan Hocamız Ahmet Duran Hocamızla ilgili şunları söylemiştir:

> "Beşinci sınıftayken İmam-ı Azam Piyesini oynadık. Allah razı olsun hem mehterde hem piyeste hocamız Ahmet Duran Hoca bizim başımızdaydı. Tabii bu İmam-ı Azam piyesinin yazarı da Ahmet Akçael'le beraber Ahmet Duran Hocamızdı. Ahmet Duran Hoca'mız İstanbul'da meşhur bir Kur'an Kursunun bir numaralı öğrencisiymiş. Saadettin Kaynak'tan da ders almış. Dini musiki dersimize geliyordu. Bize ilahiler öğretiyordu. Yalnız Çok güzel ilahi söylüyordu. Ben mesleki tatbikat kolundaydım. Ramazan'da her akşam bir camideydik biz. Ahmet Duran Hoca'mız mihrapta, teravihi Rahman Suresi'yle kıldırıldı. Biz de Mustafa Bodur, Recai Gürcan ve diğer arkadaşlarımız da ilahi grubundaydık. Kadir Gecesi daima imam hatip okulunundu. Kadir Gecesi'nde müdürümüz Feyzullah Türker vaaz eder, Ahmet Duran Hocamız teravih kıldırırdı.

Okulumuz mezunlarından Ahmet Görmüş Hocamız Ahmet Duran Hocamızla ilgili şunları söylemiştir:

> "Öğretmenlerimizden Ahmet Gürtaş, Mücteba Uğur, Feyzullah Türker, Veli Işık Kalyoncu, Mehmet Yumuk, Ahmet Duran özellikle namaz kılmamız üzerinde çok duruyorlardı."

Okulumuz mezunlarından Enver Akıncı Hocamız Ahmet Duran Hocamızla ilgili şunları söylemiştir:

> “Bende, Ahmet Duran, İsmail Çakırhan, Muammer Erden, Ahmet Akçael, Türkçe Öğretmeni Sadık Ünal, Matematik Öğretmeni Şifa İmrek’in emekleri vardır. Ahmet Duran Hocamız bize İmam-Hatip ruhunu verdi.”

Okulumuz mezunlarından Dr. Hüseyin Yayla Hocamız Ahmet Duran Hocamızla ilgili şunları söylemiştir:

> “Sınıftaki Yusuf Sulak ile Hafız Salih Kahraman ağabeyler sabah namazına kaldırırdı. Sağ olsunlar. Hele Ahmed Duran Hocamız nöbetçi iken yurt binasının girişinde “Bak daha hala yatıyorlar” diye gür sesiyle bir seslendi mi hepimiz yataktan fırlardık.”

Abdullah Gündem

1974 yılında Bursa’nın Karacabey ilçesinde doğdu. İlkokulu Ulubatlı Hasan İlköğretim okulunda bitirdikten sonra ortaokul ve liseyi Karacabey İmam Hatip Lisesinde okudu. Daha sonra Balıkesir Üniversitesi’nde Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliğini bitirdi. O yıllarından sonra Balıkesir sevdalısı oldu.

1998 yılında Urfa’da öğretmenliğe başladı. Burada bir müddet çalıştıktan sonra çok sevdiği Balıkesir iline tayin istedi. Balıkesir’in ilçelerinde bir müddet çalıştıktan sonra il merkezine atandı. Merkezde FEKAL’de ve Balıkesir İmam Hatip Lisesinde görev yaptı. Daha sonra Kocaeli’ye tayin oldu. Orada üç yıl durabildi. Sevdalısı olduğu Balıkesir’e tekrar geri döndü. İl merkezinde bir müddet görev yaptıktan sonra 2023 Temmuz ayı itibarıyla kendi isteği ile emekliye ayrıldı. Şu an resmi veya özel kurumlarda bireysel olarak eğitim faaliyetlerini devam ettirmektedir.

Kürsü Gazetesi Nasıl Kuruldu, Niçin Kuruldu?

Biz yaptıklarımızı anlatmayı sevmeyen bir camianın mensubuyuz. Çok önemli işler başarmışızdır ancak bunu herkesin bilmesini istemeyiz. Böyle davranmamızda amellerimizin ahirete dönük olmasınız etkisi çok büyük. Hepimiz biliyoruz ki Allah için yapılmayan hiçbir amelin ahirette karşılığı yok. Bazı faaliyetler de vardır ki doğası gereği bir başkasına duyurulmak zorunda. Bu faaliyetler bir okula aitse okulun daha iyi öğrenciler tarafından keşfedilmesi ve talep edilmesi için okulun hedef kitlesine mutlaka yapılanlardan bahsetmelisiniz.

İşte ben de bu düşünceyle Balıkesir İmam Hatip Lisesinin sesi olacak bir gazete çıkarmaya karar verdim. Adını da “Kürsü” olarak belirledim. İsminde hatip olan bir okula kürsü yakışırdı. O zamanlar imkânlar kısıtlıydı. Okulumuzun bütçesi dardı. Gazete demek masraf

demekti. Güçlü bir kaynak bulmalıydık. Bu gazetenin çıkmasının gecikmesi anlamına geliyordu.

Üniversite yıllarında duyduğum bir cümle o günden bu güne benim önümü açmıştır. "Mükemmel iyinin düşmanıdır." Ne zaman büyük çaplı çok güzel işler planlasam. Baktım o işi planladığım şekilde yapamayacağım. İkinci bir plan yaparak imkânları ve şartları değiştirip ilk plan kadar güzel olmasa da iyi bir iş ortaya koymaya çalışırım. Ben de "Hiç olmazsa A3 kâğıdına arkalı önlü siyah beyaz çekeriz. Fotokopi makinesiyle de çoğaltır, çevremize dağıtırız." diyerek yola çıktım.

Okula gazete çıkaracağımı duyurdum. Öğrencilerden düzyazılar, şiirler topladım. Okulun faaliyetlerinin anlatıldığı öğrencilerin yazılarının ve şiirlerinin yer aldığı iki sayfalık A3 kağıdından oluşan siyah beyaz ilk gazetemizi fotokopi makinesinde çoğaltarak öğrencilerin ailelerine ve çevremize dağıttık. Gazetemiz acemice de olsa oldukça ilgi görmüştü. Bir dahaki sayımıza daha çok yazı ve şiir geldi. Yine iki sayfa olmasına rağmen biraz daha ustalaşmıştık.

Sekizinci ve dokuzuncu sayımızı lise bölümümüz ve ortaokul bölümümüz için ayrı ayrı çıkardık. O zamanlar bizim okulun bünyesinde ortaokul bölümü de vardı. Onuncu sayıya geldiğimizde gazetemiz dört sayfaya çıkmış ve renklenmişti. Bu iş için profesyonel bir gazeteci arkadaştan yardım aldık. Artık elimizde rengârenk ve keyifle okunan bir gazete vardı.

13. sayımızda sayfamız 6 oldu. 14. sayımızda ise sayfalarımız 8'e çıktı. İki sayfalık siyah beyaz fotokopi gazetesinden iki yıl olmadan 8 sayfalık renkli bir gazeteye dönüşmüştük. Gazetemiz o kadar güçlenmiş ve zenginleşmişti ki Sadece bizim okulda değil Balıkesir merkezinde bulunan tüm imam hatip ortaokul ve liselerinde olan başarıları haber yapan bir gazete olmuştu. Bizim gazete bir anlamda imam hatiplilerin sesi olmuştu.

Yıllar önce genç yaşta Bursa'da kaybettiğimiz çok sevdiğim Yusuf Adalan ağabeyimin bir sözünü buraya almak istiyorum. Aynı zamanda bu kişi benim kişiliğimin gelişmesinde büyük katkıda bulunmuştur. O derdi ki "Denemeyi bırakmayı deneme" Biz de hiçbir zaman yılmadık, denemeyi bırakmadık. Denedik oldu. Gece gündüz çalıştık. Gazetemizi büyüttük. Ben okuldan ayrıldıktan sonra sağ olsun İbrahim Tepe Hoca'mız gazeteye sahip çıktı. İbrahim Hoca'mız bayrağı Murat Oral Hoca'mıza devretti. Sonra Mikail Dalmış Hocamız aldı. Şu an İbrahim Hoca'mız ile Mikail Hocamız beraber gazetenin yükünü tekrar üstlenmiş durumdalar. Emeği geçen herkesten Allah razı olsun. Gazetemiz her geçen gün hem kalite olarak hem tanınırlık açısından her geçen gün büyümektedir hamd olsun.

Bu gazetenin başarılı olmasında tek katkıda bulunan ben değilim tabi ki. Öğrencilerimizin de katkıları çok büyüktür. Balıkesir İmam Hatip Lisesinin fedakâr öğrencileri olmasa biz yayınımızı bu derece geliştiremezdik. Ben bu yazımda özellikle gazetemizin başlangıç aşamasında yoğun gayretleri olan Mustafa Bilal Dönmez'e, Murat Salı'ya ve Hamza Gündüz'e yürekten teşekkür etmek istiyorum. Onlardan sonra da gazetede görev alan buraya sığmayacak kadar çok sayıda öğrencilerimizin emeğini de göz ardı edemeyiz tabi ki. Emeği geçen her öğrencimizden Allah razı olsun. İyi ki varsınız gençler. Sizler olmasaydınız bizler tek başlarımıza bu işleri başaramazdık. Allah herkese kaliteli yol arkadaşları nasip etsin. Allah'a emanet olun.

Ahmet Gürtaş

2 Temmuz 1940 tarihinde Konya Beyşehir ilçesinin Doğanbey kasabasında doğdu. İlkokulu 1952 yılında Doğanbey'de, 1953 yılında hafızlığını tamamladı. 1953'te İzmir İmam-Hatip Okulu'nda öğrenime başladı. 1955-1956 öğretim yılında naklen Konya İmam-Hatip Okulu'na geçti, 1960'ta buradan mezun oldu. İmam-Hatip Okulu'nda iken üst sınıftaki Hayrettin Karaman ve dışarıda İbrahim Atay, Abdülmecit Ünlükul[46] ve Hacıveysizâde Mustafa Kurucu[47] gibi bazı hocalardan ders aldı.

1960'ta İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'ne kaydoldu. Buradaki talebeliği sırasında Beşiktaş Cavit Ağa Camii'nde imam-hatiplik yaptı. İki dönem talebe cemiyeti başkanlığını yürüttü.

1964'de İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nden mezun oldu. 1964-1966 yılları arasında okulumuzda meslek dersleri öğretmenliği ve müdür yardımcılığı yaptı.

1966 yılında Konya Yüksek İslam Enstitüsü'ne Arap Dili ve Edebiyatı öğretim görevliliğine atandı. Bu görevini 1982 yılına kadar sürdürdü. 1972-1974 yılları arasındaki askerliğini yaptı. 1980 yılında MEB Talim ve Terbiye Kurulu üyeliği yaptı.

1982-1984 yılları arasında Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı, 1984-1988 yıları arasında ise TDV İslam Ansiklopedisi Kurucu Müdürlüğü görevlerinde bulundu.

1989 yılında Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne Arap Dili ve Belagati bilim dalı öğretim görevlisi olarak atandı. 1989-1993 yılları arasında devlet bakanlığı müşavirliği görevini de yürüttü. 7 Şubat 1994 tarihinde din eğitimi doktoru unvanını aldı. 1999 yılında ise doçent oldu.

Arapça, Farsça ve Fransızca bilen Ahmet Gürtaş, 8 Aralık 1999 tarihinde Konya'da vefat etmiştir.

---

[46] Abdülmecit Ünlükul, Büyük Âlim Bediüzzaman Said Nursi'nin kardeşi olup Konya İmam Hatip Okulu'nda öğretmenlik yapmıştır.

[47] Hacıveyiszâde Mustafa Kurucu, Konya'nın ileri gelen alimlerinden olup Konya İmam Hatip Okulunun banisidir.

Feyzullah Türker

Feyzullah Türker Hocamızla ilgili çalışmamızın 1. cildinde müdürlerimiz başlığı altında geniş bilgi verilmiştir. Feyzullah Türker Hocamızla ilgili bilgisine başvurduğumuz muhterem mahdumları Prof. Dr. Selman Türker Hocamızın gönderdiği yazı kayıtlarımızdaki tekrarlardan sarf-ı nazar ile takdim ediyoruz.

Bugün 04 Eylül 2022 kısa bir süre önce Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesinin öğretmenlerinden İbrahim Tepe Hoca telefonla arayarak, kuruluşundan bu yana Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesine emeği geçen, idarecilik yapan hocaların öz geçmişlerinin yer alacağı bir kitap hazırladıklarını ve ilgili olarak muhterem babama ait öz geçmişin tarafımca yazılıp yazılamayacağını sordu. Ben de memnuniyetle bu görevi kabul ettim. Bu vesile ile aile bireylerimizle birlikte, babamıza ait öz geçmişi burada olduğu gibi kısaca kaleme aldık.

Buradaki bilgiler, şu an 88 yaşında olan başta annemiz Melahat Türker, ablalarım Şeyma Özcan ile Berrin Özen olmak üzere bazı yakın arkadaş ve akrabalarımızın hafızasında kalan yaşanmışlıklardan özetlenmiştir.

Bu bağlamda BAİHL özelinde böyle bir çalışmanın yapılmasını sağlayan başta okul yönetimine, Muhammed İbrahim Tepe ve Mikail Hocaya ve emeği geçen diğer zevata ailemiz adına teşekkür ediyorum. Oluşacak eserin yararlı olmasını diliyorum.

Doğumu:

Babam, 22 Nisan 1950 yılında Bulgaristan'dan Türkiye'ye göç eden bir muhacirdir. Atalarımız 15. YY. sonlarında o toprakların fethinden hemen sonra Karaman'dan Bulgaristan'a gönderilmişler. Bilindiği gibi Bulgaristan, Osmanlı döneminde 1393-1878 yılları arasında 485 yıl ülke sınırlarımız içinde yer almıştır. İşte babam bu ülkede, 07.03.1929 tarihinde, Osmanpazarı'na bağlı Tekke-i Kebir köyünde dünyaya gelmiş. Babası Hafız Recep Efendi, Annesi Fatma Hanımdır.

Tekke-i Kebir köyü (Obitel), Osmanpazarı (Omurtag)'na 14 km, Şumnu (Şumen)'ya ise 58 km uzaklıkta bir köydür.

İlkokulu 1940 yılında, Bulgaristan Osmanpazarı Tekke-i Kebir, halk arasındaki değişiyle Tekkeler'de bitirdi. 1943'te Osmanpazarı Türk Rüştiyesini bitirdi. Lise tahsilini, 1947'de Bulgaristan Şumnu Medresetü'n-Nüvvab Mektebi Tali (lise) Kısmında tamamladı.

Medresetü'n-Nüvvab Mektebi:

Mektep hakkında bazı kaynaklarda (1, 2 ve 3) şu bilgiler yer almaktadır. Bilindiği gibi, 1877-1878 tarihli Rus-Türk Savaşı neticesinde yeniden kurulan Bulgaristan devleti topraklarında

çok sayıda Müslüman-Türk azınlığı kaldı. Yeni şartlarda yaşamaya başlayan bu topluluğun birçok ihtiyaçları olduğu gibi, eğitim-öğretim ihtiyaçları da vardı. Birinci Dünya Savaşı sonuna kadar Müslüman halkın ortaokul üzerinde eğitim kurumları bulunmuyor, Bulgar okullarına giden öğrenciye ise çok nadir rastlanıyordu. Bu yüzden ortaokul üzerinde eğitim verecek yeni bir okul kurma fikri gündeme gelmeye başladı.

Bulgaristan'ın 1908 yılında bağımsızlığını ilan etmesi ve 1909 yılında Osmanlı devletinin bunu tanıması üzerine iki devlet arasında bir anlaşma imzalandı. Kısa bir zaman sonra ise Balkan Savaşları patlak verdi. İkinci Balkan Savaşından sonra 29.09.1913 tarihinde Osmanlı ile Bulgaristan devletleri arasında İstanbul Anlaşması imzalandı. Bu anlaşma gereğince dinî önderler yetiştirilecek bir okul kurulması kararlaştırıldı. Fakat bu defa araya Birinci Dünya Savaşı girdi. Okulun açılması da ondan sonraya kaldı. 1920 yılında dönemin Baş müftüsü Süleyman Faik Efendinin emriyle sekiz kişiden oluşan bir ulema ve eğitimci heyeti Şumnu'da toplanarak kurulacak olan lise ve yüksek kısımları bulunan Müslüman-Türk okulunun müfredat, program ve yönetmeliğini hazırladı. Akabinde 1922 yılının Ağustos ayında Bulgaristan Dışişleri ve Dinler Bakanlığının emriyle Şumnu'da (Şumen'de), 1744 yılında Şerif Halil Paşa tarafından yaptırılan ve halen mevcudiyetini devam ettiren, Şerif Halil Paşa Camii (Tombul Camii) Külliyesi (Fotograf 1) ile külliyenin hemen yanı başındaki binada (Fotograf 2) Medresetü'n-Nüvvab adlı ilim ocağı kuruldu.

Süreç içinde Bulgaristan'a komünist idare hakim olunca 1947 yılında önce okulun programı değiştirildi, kısa bir zaman sonra da dinî eğitim tamamen kaldırıldı. Bu yüzden Medresetü'n-Nüvvab Okulu, 1950 yılında tamamen dinî özelliğini kaybederek kapanmış oldu.

Medresetü'n-nüvvâb'dan mezun olanlar müftü, müftü vekili, imam ve şer'iyye mahkemelerinde kâtip olabiliyordu. Ayrıca öğrenciler, Bulgaristan Türkleri'nin din hizmetlerini ifa etmek üzere ramazan aylarında müslümanların bulunduğu bölgelere giderek halkı irşad ederlerdi. Bu sayede bir yandan tecrübelerini arttırırken bir yandan da kendilerinin ve okullarının ihtiyaçları için yardım toplarlardı. Okulun kuruluşundan belli bir süre sonra mezunlara öğretmenlik hakkı verildi. Mezun öğrenciler Türk Okullarında öğretmenlik yapabiliyorlardı.

Nüvvâb mezunları arasında onlarca şair, yazar, gazeteci ve yüzlerce din adamı ve öğretmen çıkmıştır. Medresetü'n-nüvvâb 1950 yılından itibaren fiilen kapalı olmasına rağmen Medresetü'n-nüvvâb hocaları ve mezunları Bulgaristan Türklerinin fikren ve manen gelişmesine katkıda bulunmuşlardır. Ayrıca Bulgaristan'dan Türkiye'ye yaşanan göçler sebebiyle de Medresetü'n-nüvvâblıların, Türkiye'ye de büyük hizmetleri olmuştur. 1940'lı yıllardaki Türkiye'nin içinde bulunduğu sosyal ve siyasi hayat neticesinde dini eğitim verecek yetişmiş insan kaynağı oldukça kıttı. Bu şartlar altında Atavatan'dan Anavatanlarına göç eden eğitimli göçmenler Türkiye'nin bu ihtiyacını gidermede önemli derecede katkı sunmuşlardır. Yakın tarihimizde ülkemizde yetişen birçok alim, diğer göçmen alimlerin yanında Medresetü'n-nüvvâblı alimlerin katkısı ile yetişmişlerdir.

Günümüzde biri Şumnu'daki Medresetü'n-nüvvâb'ın binasında olmak üzere açılan üç İmam-Hatip Lisesi ve Sofya'da kurulan Yüksek İslâm Enstitüsü, Medresetü'n-nüvvâb'ın tâlî ve âlî kısımları gibi Bulgaristan müslümanlarının din görevlisi ve din âlimi ihtiyacını karşılamak üzere hal-i hazırda faaliyet göstermektedir. Bu okulların faaliyetlerinde dahi Medresetü'n-nüvvâblıların katkısı devam etmektedir.

Babamın Baba Dedesi İsmail Çavuşoğlu Mehmet Ağa:

Babamın dedesi Mehmet Ağa (Fotoğraf 5), hem çiftçilik hem de ticaret ile uğraşan 9 çocuklu bir baba. Çocuklarının adları sırasıyla; Halil, Ümmügülsüm, Ali, Hafız Recep, Ahmet, Halime, Nefize, İsmail Ezherli ve İbrahim. Hafız Recep (Fotoğraf 6) babamın babası. Yani dedem. Mehmet Ağa, çiftçiliğin yanında o dönemin şartlarında memleketinde günümüzdeki marketçilik ve sarraflık mesleklerini bir arada yürütüyormuş. Çocuklarının İslami eğitim alması için onları daima desteklermiş. Bu meyanda dedem Hafız Recep Türker ile amcası İsmail Ezherli'yi (Fotoğraf 7), İslami eğitimlerini almaları için Mısır El-Ezher'e göndermek istemiş. İsmail amca bunu kabul etmesine rağmen dedem kabul etmemiş. İsmail amca 1923 yılında önce İstanbul'a, sonra 1925'te Mısır'a, Ezher'e giderek tahsilini tamamlamış ve 1940 yılının Aralık ayında Ezher Şeriat Üniversitesinden mezun olarak, 1941 yılında Bulgaristan'a dönmüş. Recep dedem ise Bulgaristan'da kalarak hafızlığını tamamlamış.

Babamın El Ezher Üniversitesi Mezunu Amcası İsmail Ezherli:

İsmail Ezherli, babamın amcası olması yanında aynı zamanda Medresetü'n Nüvvab Okulundan da hocasıdır.

Rahmetli babamın amcası ve Medresetü'n-nüvvâb Mektebinden hocası Mısır El-Ezher Mezunu Müderris İsmail Ezherli (1906-1976)

İsmail Ezherli 1906 yılında, şimdi Bulgaristan sınırları içinde bulunan Osmanpazarı Tekke-i Kebir Köyü'nde doğdu. İlk tahsilini Köyü'nde yaptı. Osmanpazarı Rüştiyesi'nden 12 Temmuz 1923 yılında mezun oldu. Mezuniyet sonrasında İstanbul'a giderek, İmam-Hatip Mektebi'nin 3. Sınıfında bir sene okudu. İsmail Ezherli'nin talebe olduğu bu ilk yılda, 3 Mart 1924 tarihinde, 430 numaralı yasayla Türkiye'de Arap harfleriyle yazılan kitaplar yasaklı hale getirildi. Kur'an öğrenimi de 'Tevhid-i Tedrisat' uygulamasıyla kaldırıldı. Bu yasa ile okulu kapatılan İsmail Ezherli, 12.Ekim.1925 tarihli tasdikname ile buradan ayrılarak Ezher'de okumak üzere Kahire'ye gitti. Aralık.1940'ta Ezher Şeriat Fakültesi'nden mezun olarak 1941 yılı başında Bulgaristan'a döndü. 16.01.1941 tarihinde Şumnu'daki Medresetü'n-Nüvvab'a müderris olarak tayin edildi. 30.09.1949 tarihine kadar bu medresede Kur'an-ı Kerim, Ulûm-u Diniye, Arapça, Tefsir, Hadis ve Fıkıh hocalığı yaptı. 16.12.1949'da Türkiye'ye göç etti. 25 Şubat-28 Haziran 1950 tarihleri arasında İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi'nde tasnif memuru olarak çalıştı. Diyanet İşleri Başkanlığı Müşavere ve Dini Eserleri İnceleme Kurulu'nda memur olarak 29.06.1950'de göreve başladı. 04.12.1950'de Müşavere ve Dini Eserleri İnceleme Kurulu Mümeyyizliği 'ne, 05.05.1951'de de Kurul Üye Yardımcılığına tayin edildi. 24.07.1957'de Ankara Leblebicioğlu Camii Hatipliği'ne, 22.09.1958'de Ankara İlahiyat Fakültesi Arapça Okutmanlığına tayin edildi. Bu görevde iken 31.01.1966 tarih ve 6/5908 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeliği'ne tayin edildi. Kurulun Danıştay Kararı ile iptalinden sonra 31.12.1966tarih ve 6/7502 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile teşkil edilen

Kurul'da tekrar yer aldı. 08.03.1967'de Kurul Başkanlığı'na atandı. Danıştay kararı ile Kurul ikinci defa iptal edilince, 24.04.1970'de Çankaya vaizliğine tayin edildi. 06.12.1973'de bu görevden emekli oldu. 26.07.1976 tarihinde vefat etti.

Fatih Sultan Mehmet, Arap Dilinin Anahtarı, Hz Ebu Bekir (Dr. Lütfi Doğan ile birlikte, Suyuti'nin Tarihu'l Hülefa adlı eserinden tercüme), Muhammed Aleyhisselam'ın Peygamberliği (M. Asım Köksal ile Arapçadan Tercüme), Zekat ve Açıklamalı ve Alıştırmalı Arapça Grameri isimli eserleri vardır.

Medresetü'n-nüvvâb'Mektebinden Mezun Olması

Lise tahsilini, 1947'de Bulgaristan Şumnu Medresetü'n-Nüvvab Mektebi Tali (lise) Kısmında tamamladı. Mezuniyeti sonrası Köyündeki ilkokulda 3 yıl süreyle öğretmenlik yaptı.

2009 yılında bir sempozyum dolayısıyla Bulgaristan'a gitmiştim. Bu vesile ile babamın köyüne de uğradım. Bir grup arkadaşımla akşam vakti ulaştığımız Osmanpazarı Tekke-i Kebir köyüne girdiğimizde akşam ezanı okunmaya başladı. Ezan sesinin geldiği yöne doğru gittik. Köydeki bir evin mescide dönüştürülmesi ile oluşmuş minaresiz bir mescit ile karşılaştık. İçeri girdiğimizde yaklaşık 70'li yaşlarda iki ihtiyarla karşılaştık. Namaz öncesi yaptığımız sohbette babamın bu iki ihtiyarın ilkokul hocası olduğunu öğrendik. Onca yıl geçmesine rağmen rahmetli babamdan saygıyla, hürmetle, sitayişle bahsetmeleri çok hoştu. İhlasla yapılan gayretli çalışmalar boşa gitmemişti. Ülkelerindeki onca din karşıtı ortama rağmen bu iki öğrenci, 50 yıl sonra dahi dini vecibelerini yerine getiriyorlardı.

Tekeler Köyü Camii ve İki Kişilik Cemaati (14 Kasım 2009)

Kaldığımız yere dönecek olursak, 1947 yılında Bulgaristan'ın siyasi rejimine tamamen komünist ideoloji hâkim olunca devletin dine karşı tavrı değişti. Bütün dinlere karşı tavır alındı. Halk dinsizleştirilmeye çalışıldı. Bu işi de toplumun önde gelen şahsiyetleri vasıtasıyla yapılmaya çalıştı. O dönemde tahsil yapabilenler çok az sayıda olduğu için rejim Türk azınlığa karşı Feyzullah Hoca gibi toplumun önünde olan, saygı duyulan şahsiyetler aracılığıyla bu işi gerçekleştirmeye çalışır. Bunu gören Feyzullah Hoca 1951'deki göç dalgasından yaklaşık bir yıl önce, 12.04.1950 yılında Türkiye'ye hicret eder.

Türkiye'ye Hicreti

İnancı uğruna 21 yaşında tek başına sadece tahta bir bavul içindeki eşyaları ile Türkiye'ye göç eder. Bulgaristan çıkışında gümrükte Bulgar görevliler askerlik yapmadığı için askerlik parası ister. Beraberindeki tanıdıklarından aldığı ödünç para ile bu ödemeyi yapar ve Türkiye'ye geçer.

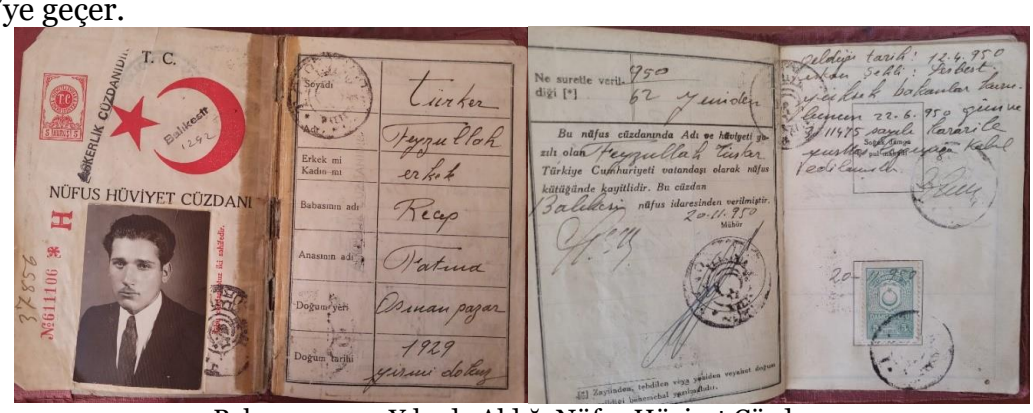

Babamın 1950 Yılında Aldığı Nüfus Hüviyet Cüzdanı

Balıkesir'e gelen babam annesinin dayısının evine yerleşir. Onların yanındayken öğretmen olabilmek için Balıkesir Necati Bey Öğretmen Okulunda[48] bir yıllık lisans tamamlama eğitimine başlar.

Bir yıllık tamamlama eğitimini ikmal ederek aldığı 25.06.1951 tarih ve 1428 numaralı diploma ile öğretmenlik hakkını elde eder.

Necati Bey Öğretmen Okulunda okurken para kazanmak için amelelik yapmayı dener. O yıllarda ikamet ettiği mahallede yapımına başlanan Balıkesir Devlet Hastanesi inşaatında çalışır. Elleri kalem tutmaya alışkın olduğu için bedeni işlere alışkın olmayan elleri su toplar ve yara olur. İşi bırakır. Bunun üzerine kalem işi arar. Çarşıda bir otelde kâtip olarak çalışmaya başlar.

Bir süre sonra Necatibey Öğretmen Okulu Müdürü babama, nerede kaldığını sorar. Babam dayısının evinde kaldığını söyleyince; "Bundan sonra sen burada kalacaksın, burada yiyeceksin" diyerek babamı yatılı öğrenci olarak okulun yurduna yerleştirir. Böylece babam eğitimini kolaylıkla tamamlar. Allah o müdürden razı olsun. Mekânı cennet olsun. Cenab-ı Hak dünyada O'nun gibi iyilerin sayısını ve etkinliğini artırsın. Ne güzel bir amel, ahlak. Allah bizlere ve neslimize de böyle ameller nasip etsin.

Babamın çalıştığı yerlerden birisi de Balıkesir Tren Garının hemen yanındaki İstasyon Büfesidir. Okul dışındaki boş vakitlerinde büfede çalışmaktadır.

Büfe sahibi de annemin babası, dedem Şaban Sakarya'dır. Kendisi de şimdiki Makedonya'nın Pirlepe şehrinden daha önce göçmüş bir muhacirdir. Kendini 'insan sarrafı' olarak tanımlayan dedem babamın karakterini, şahsiyetini çok beğenir. Bu vesile ile babam, annem Melahat Türker ile 7 Ağustos 1952 yılında evlenir. 11 Temmuz 1953 tarihinde Balıkesir'de dedemin evinde ablam Şeyma Özcan dünyaya gelir.

---

[48] Necati Bey Öğretmen Okulu, kuruluş yıllarında ilkokullara öğretmen yetiştirmek üzere ortaokul üzeri üç yıl eğitim veren bir okul idi. Okul, 1910 yılında tarihi Balıkesir Lisesi ile Saat Kulesi arasındaki sokakta bulunan Behçet Paşa Konağı'nda Karesi Dârü'l Muallîmini adıyla hizmete girdi. Değişik binalarda hizmet verdikten sonra; Nisan 1932'de yatılı öğretmen okulu olarak tasarlanmış yeni binasına taşındı. Binanın temeli 1927'de dönemin Millî Eğitim bakanı Mustafa Necati Bey tarafından atılmıştı. 1928'de apandisit patlaması sonucu aniden ölen Mustafa Necati Bey'in anısına 1928'de okula Necati Bey Öğretmen Okulu adı verilir.

Dedem Şaban Sakarya ve anneannem Hafız Kadriye Sakarya

Muhtereme Anacığım Melahat Türker-2022

Babam Türkiye'ye girerken borç alarak ödediği askerlik parasını bu çalışmalar karşılığında aldığı ücretlerden biriktirerek öder.

1951 yılında Balıkesir Dursunbey Hamzacık köyüne öğretmen olarak atanır.

Hamzacık ve Çatalçam Köylerinde İlkokul Öğretmenliği

Evlilik öncesi Balıkesir'in Dursunbey ilçesine bağlı Hamzacık köyü ilkokulunda 1 yıl bekâr olarak çalıştıktan sonra, evleneceği için tren istasyonuna yakınlığından dolayı Dursunbey'in Çatalçam Köyü'ne tayinini aldırır ve burada annemle birlikte 4 yıl süreyle kalırlar.

Ablam Berrin Özen, oğlu Furkan ve gelini Müge ile birlikte yıllar sonra 2018 yılında babamın görev yaptığı Çatalçam Köyünü görmek isterler. Köye gittiklerinde arabalarını köy kahvesinin önünde durdururlar. 70 yaşlarda bastonlu kıraathane sakinleri "Hoş geldiniz. Kimlerdensiniz?" diye sorduklarında ablam, "Feyzullah Türker Hocanın kızıyım, tanıyor musunuz?" der. Hepsi hemen "Feyzullah Hocamızı tanımaz mıyız? Bizim hocamızdı" derler. Babamın öğrencileri ile sohbet esnasında babamla ilgili hatıralarını naklederler:

- Babamın onları trenle Savaştepe'ye götürdüğünü, gezdirdiğini,
- Balıkesir'e götürdüğünde onları dedemin evinde misafir ettiğini,
- Annemin kız öğrencilere kuaförlük yaptığını, saçlarını kestiğini,
- Öğrencilerin önlüklerini diktiğini anlatırlar.

Bu samimiyeti ortaya koyan başka bir tespitimi daha aktarmak isterim. Ben çocukken, 1970'li yıllarda Balıkesir'deki evimize Babamın ilkokul öğretmeni olarak görev yaptığı köylerden sık sık yatılı misafirlerimiz gelirdi. Köylerinden Balıkesir'deki işlerini halletmeye gelirler ki, işleri genellikle hastane-tedavi işleri olurdu, işlerini bitirene kadar birkaç gün bizde yatılı misafir kalırlardı. Annem ve babamdan misafirlerimiz hakkında hiçbir olumsuz söz ya da tavır işitmez, görmezdik. Onlara gayet güzel misafirperverlik gösterirler; yedirirler, içirirler, yatılı olarak misafir ederler ve uğurlarlardı. Ben bunun çok erdemli bir eylem olduğunu çok seneler sonra idrak ettim. Bu olguyu doğal olarak o yaşlarda anlayamıyor insan, ancak yıllar sonra idrak edebiliyor. Görev aşkı, insana saygı, hümanizm, mesleğini her yönüyle hayatın her safhasında icra edebilmek bu olsa gerektir.

Çatalçam Köyünde öğrencileri ile

Öğretmenlikten fakülte öğrenciliğine

Bu beş yılın sonunda babam İlahiyat fakültesinde okumaya karar verir. Öğretmenliği bırakarak; 1956 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde tekrar öğrenci olur.

Kararı uygulamadan önce annemin onayını alır. Daha sonra Şaban dedeme durumu açar. Dedem de sen eşini ve kızını düşünme, onlar bize emanet sen kendini idare edebilirsen Ankara'ya gidebilirsin der.

İlk iki yıl annemi ve ablamı Balıkesir'de Şaban dedemin yanında bırakarak Ankara'ya okumaya gider.

İlkokul öğretmenliği yaparken, mayıs ayında okullar kapandıktan sonra annemle babam yaz tatillerini Balıkesir'de dedemin evinde geçirirler. Bu esnada babam dedemin işyerlerinde (birisi tren istasyonundaki büfe, diğeri milli kuvvetlerde, belediyenin karşısındaki market) çalışarak dedeme yardımcı oluyormuş. Dedem de babama destek olmak amacıyla o yıllardaki öğretmen maaşı kadar aylık ücret ödüyormuş. 5 yıl boyunca bu şekilde elde ettiği tasarruflarla daha sonra okuyacağı ilahiyat fakültesinde öğrenci bütçesine katkı sağlamıştır.

Babam, daha sonra Balıkesir İmam Hatip Okulunda öğretmenlik yapacak olan arkadaşları, Fahrettin Kovancı ve Seyfi Aksakal Hocalarla birlikte aynı öğrenci evinde kalır. Bu birlikte evin alış-verişleri babama, yemek işleri Seyfi Hocaya, bulaşık işleri de Fahrettin Hocaya aittir.

Babam Ankara İlahiyat Fakültesinde son sınıf öğrencisi iken sınıf arkadaşları ve kızı Şeyma ile- 24 Nisan 1960

İlk iki yılı bekâr olarak öğrenci evinde idare eden babam, 2. yılın sonunda annem ile ablamı Ankara'ya getirir. Ev olarak, İncesu'da Onkoloji Hastanesinin yanında üç katlı bir binanın çatı katını kiralar. Bir oda ve çatı uçlarındaki iki boşluktan ibaret bir ev.

Babam 3. Sınıfa giderken yapılan İngilizce sınav neticesi Amerikan Kütüphanesine memur olur. Bu işi babamın fakültedeki İngilizce öğretmeni Miss Gordon tavsiye ve refere etmiş. Miss Gordon babam sınavı kazandıktan sonra babamla beraber kütüphane müdürünün yanına gitmişler. Miss Gordon yolda babama ne kadar ücret istersin? diye sorduklarında cevap vermemesini onlara bırakmasını tembihler. Babam da denileni yapar ve dolgun bir maaşla işe başlar. Annemin ifadesine göre verilen maaş o yıllardaki mebus maaşına yakınmış.

Daha sonra Miss Gordon "Hanımın çalışıyor mu?" diye sorar. Babam da çalışmıyor ama terzilikten anladığını söyler. O da ateşe hanımlarının terzi ihtiyacı olduğunu söyler. Annem de de bu teklifi kabul eder. Annem onların Amerika'dan gelen elbiseleri daraltıp; bollaştırıyor, bunun karşılığında günlük ücret ödüyorlarmış. İki yıl boyunca annem bu şekilde devam etmiş. Hatta annemin terziliğini beğenmişler ve arkadaşlarına da tavsiye etmişler. Annem iki yıl boyunca diğerlerinin de terziliğini yapmış.

Annem Ankara'da iken Babamın amcası İsmail Ezherli'nin evine sık sık gittiklerini, birbirlerini çok sevdiklerini, çok iyi vakit geçirdiklerini anlatır. İsmail Ezherli'nin eşi Hatice yenge de annemi çok severmiş.

Son sınıf öğrencisiyken 6 Mayıs 1960 tarihinde ablam Berrin dünyaya gelmiş. Berrin'i çok seven müdüre hanım babamlara çocuk eşyaları, çocuk karyolası ve çocuk portbebesi hediye etmiş.

Babam, 31 Ekim 1960 tarihinde mezun olur. Mezuniyet sonrası o devirde bayağı güzel gelir getiren bir işe sahip olduğu için babamın amcası Fakülte bitince mevcut işine devam etmesini önermiş. Babam da ben Allah'a söz verdim öğrenci yetiştireceğim, gençlerin eğitimi için çalışacağım diyerek bu öneriyi kabul etmez ve o zamanın şartlarına göre öğretmen maaşından daha yüksek gelire sahip olan Amerikan Kütüphanesi Memurluğunu bırakarak öğretmen olabilmek için Millî Eğitim Bakanlığına müracaat eder. Çekilen kura neticesi Konya İmam Hatip Okulu ilk görev yeri olur.

Annemle Babam, Ankara İlahiyat Fakültesinden mezun olduktan sonra ev eşyalarını (1 karyola, 1 divan, 1 çocuk karyolası, 1 halı, biraz mutfak eşyası) trene yükleyerek Balıkesir'e dönerler. O zaman dedemin kendisinin de oturmakta olduğu, büyük bir bahçe içinde 2 katlı dört dairelik bir evi vardı. Annem ile babam geçici olarak dedemin yanına yerleşirler.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ
İLÂHİYAT FAKÜLTESİ

LİSANS DİPLOMASI

Ankara üniversitesi İlâhiyat Fakültesinde usulüne göre verilmesi gerekli imtihanları 1959 - 1960 yılında Pek iyi derece ile başarmış olan 1929 tarihinde Bulgaristan'da doğmuş Feyzullah Türker'e bu lisans diploması verilmiştir.

31. X. 1960 Ankara

DİPLOMA Nº 133

REKTÖR
Ord. Prof. Suut Kemal YETKİN

DEKAN
Prof. Dr. Neşet ÇAĞATAY

Feyzullah Türker'in Lisans Diploması- 31 Ekim 1960

İlk Görev yeri Konya İmam Hatip Okulu

30 Ocak 1961'de Din Dersleri Stajyer Öğretmeni olarak Konya İmam Hatip Okulunda göreve başlar. Aynı yıl yaklaşık 9 ay sonra, 07 Ekim 1961 tarihinde Balıkesir İmam Hatip Okulu Meslek Dersleri Öğretmeni ve Müdür Yardımcısı Ali Rıza Köksoy bey ile becayiş yaparak Balıkesir İmam Hatip Okuluna naklen tayin olur.

15-20 sene kadar önce bir ÖSYM sınavında Sınav Sorumlusu olarak Konya İmam Hatip Lisesinde görevlendirildim. Okulun müdürü Bekir Hoca da bina sorumlusu olarak görevliydi. Sınavı başlattıktan sonra öğretmenler odasında Bekir Hoca ile sohbete başladık. Meğerse Bekir Hoca babamın öğrencisi imiş. Babam ile ilgili izlenimlerini anlattı, babamın okulda kaldığı odayı gösterdi. Babamın boş kaldığında sürekli kitap okuduğunu söyledi. Teneffüslerde arkadaş gruplarına katılmayan tek başına duran öğrencilerle ilgilendiğini. Onların yanına giderek bir probleminin olup olmadığını soruşturduğunu anlattı. Babamı hayırla yâd etti.

Babamın Konya'dan Balıkesir'e dönecek olmasından dolayı, benim doğumuma 15 gün kala, anneannem hemen karşı dairede kiracısı olarak oturan Lütfiye teyzeye bir alttaki henüz boşalan daireye taşınmalarını rica eder. Lütfiye teyzeler alt kata geçer. Boşalan yer boya badana yapılarak babamların/bizim daire hazırlanır. Bu daireye taşındıktan 15 gün sonra, 22 Ekim 1961 tarihinde ben dünyaya gelmişim.

Babamın ilk görev yeri Konya İmam Hatip Okulu

Lütfiye teyzeler ile daha sonra, 1967 yılında, İzmir'den Balıkesir Harman sokaktaki evimize taşındığımızda komşu olduk. Onların iki katlı evi hemen bizim evin karşısındaydı. Arada bir sokak vardı. Geçmişte yaşamış oldukları, 'kiracı-ev sahibi' ilişkisinden dolayı kendileri ile çok sıcak komşuluk ilişkileri yaşadığımızı hatırlıyorum. Annem ile Lütfiye teyze sık sık birbirlerini ziyaret edip, muhabbet ederlerdi. Ramazan öncesi yufka açma gibi bazı işlerini tüm mahalle sakinleri ile birlikte imece usulü ile hallederlerdi. Lütfiye teyzenin eşi Turhan amca, askeri havaalanında teknisyen olarak çalışmış bir emekliydi. Elinden her türlü tamirat işi gelirdi. Ne zaman bir tamirat işimiz olsa kendisini çağırır, tamirat için ricada bulunurduk. O'da yüksünmeden gelir arızayı giderirdi. Allah mekânlarını cennet etsin çok güzel insanlardı.

Bu detayı, o dönemdeki insani ilişkilerin ne denli sıcak ve samimi olduğunu ortaya koymak için aktardım. Günümüzde kaç kiracı eski ev sahipleri ile böyle akraba ilişkisi içinde olabiliyor acaba?

Balıkesir ve Sakarya Adapazarı İmam Hatip Okullarında görev

Yukarıda da belirtildiği gibi babam, ilk görev yeri Konya'dan sonra, 07 Ekim 1961 tarihinde Balıkesir İmam Hatip Okulu'nda Meslek Dersleri Öğretmeni olarak göreve başlar. Burada meslek dersleri yanında, Farsça derslerini de okutmuştur. 20 Ekim 1961 tarihi itibariyle Fahri Ersin Bey'in tensibiyle müdür yardımcısı olarak görevlendirilir. Bu görevini 25 Ekim 1964 yılına kadar devam eder.

Balıkesir İmam Hatip Okulu Öğretmenleriyle

Feyzullah Türker Hoca, 26 Ekim 1964'te Adapazarı İmam Hatip Okulu Müdürü Abdullah Fındık Beyin Balıkesir İmam Hatip Okulu'na Müdür olarak atanması üzerine, münhal olan Adapazarı İmam Hatip Okulu'na müdür olarak tayin edilir. Bu tayine dedem çok üzülür ve arkamızdan ağlar. Bu görevi 22 Temmuz 1965 tarihine kadar sürdürür.

Babam Adapazarı'nda iken, Adapazarı Kur'an Kursları Koruma Derneği tarafından inşa ettirilen Tozlu Camii Kebiri mütevelli Heyeti üyeliği yapar.

İzmir İmam Hatip Okulunda görev

İzmir İmam Hatip Okulu müdürünün açığa alınması üzerine babam bu defa 05 Ağustos 1965 tarihinde İzmir İmam Hatip Okuluna müdür olarak atanır. Bu görevi Aralık 1967 tarihine kadar ifa eder.

Babam İzmir'de okulun mehter takımını kurar. Mehteranın giysilerini annem bir ay boyunca uğraşarak evinde diker. Rahmetli anneannem Hafize Kadriye Hanım da Balıkesir'den gelerek elbiselerin dikimine yardımcı olur. Bu şekilde okulda ve İzmir'de ilk Mehter Takımı oluşturulmuş olur. Kurulan mehter takımının üyelerinin çalıştırılması ve yetiştirilmesini de babam üstlenir.

1966 Yılı İzmir İHO Mezunları

İzmir İmam Hatip Okulu Konak'ta, Arap Fırını yakınındaydı. Okulun en üst katında, çatı arasında okul müdürüne tahsisli bir lojman vardı. Bugünkü tabirle 2+1 daire. Biz orada kalıyorduk. Okulun hemen yanında iki katlı bahçeli evde komşumuz Necati Bey ve Nursabah Hanımlar oturuyordu. Aksekili olan Necati amca, Çankaya'da tekstil ticareti ile uğraşan dindar bir kimse idi. Ailemizin samimi ilişkiler içinde olduğu en iyi dostlarımızdandı. İzmir İmam Hatip Okulu, Okul Aile Birliği üyesi idi. Okulun baniliğini yapan iş adamlarından birisiydi. Bugün 90 yaşında olan annem, Nursabah Hanım hala iletişim halindedirler. Ablalarım da çocukları Sühendan ve Zühal Hanımlarla irtibatlarını sürdürmektedirler.

Tekrar Balıkesir İmam Hatip Okuluna dönmesi

Babam, İzmir İmam Hatip Okulu müdürlüğü yaparken tekrar Balıkesir İmam Hatip Okuluna gelmek için 13 Ekim 1967 tarihinde Din Eğitimi Genel Müdürlüğüne (Din Öğretimi Genel Müdürlüğünün o dönemdeki adı) bir dilekçe yazar. Bu dilekçe etkili olur ve

02 Aralık 1967 tarihinde Balıkesir İmam Hatip Okulu Müdürü Abdullah Fındık Bey ile becayiş yaparak Balıkesir İmam Hatip Okulu Müdürü olarak tekrar Balıkesir'e döner. Müdürlük görevini aralıksız sürdürürken Yunanistan'ın Gümülcine ilinde Celal Bayar Türk Lisesinde dört yıl boyunca görev yapar.

Rahmetli Babam Balıkesir İmam Hatip Okulu Müdürü iken- 1967-1970

Rahmetli babam Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun üçüncü müdürüdür. Okula ilk atanan Fahri Ersin Hocadan sonra Abdullah Fındık Hoca ve babam Feyzullah Türker Hoca sırayla müdürlük yapmışlardır. Balıkesir İmam Hatip Okulu diğer okullara göre daha sonra kurulmasına rağmen, şehrin sosyal ve kültürel faaliyetlerinde başı çeken okuldu. Tabii bunda okulun hocaları ile öğrencilerinin üstün gayretleri yanında Balıkesir halkının verdiği tam desteğin etkisi büyüktü.
Yapılan sosyal ve kültürel etkinlikler arasında şunlar sayılabilir: kandil geceleri merkezi camilerde ve okulda yapılan özel programlar, ramazan aylarında ve Cuma günleri öğrencilerin çeşitli camilerde yaptıkları Mesleki Tatbikat Çalışmaları ile çeşitli kültürel faaliyetler (Akif Gecesi Programları, Kültür Gecesi Programları, 18 Mart Çanakkale Zaferi Etkinlikleri, 29 Mayıs Fetih Gecesi Etkinlikleri vb.)

Rahmetli babam tıpkı İzmir İmam Hatip Okulunda olduğu gibi Balıkesir İmam Hatip Okulu'nda da Mehter Takımı kurmuştur. Mehter Takımı yukarıda sayılan çoğu etkinlikte yer almış ve halkın yoğun ilgisini çekmiştir. Bunu kesin yargıyla söylüyorum çünkü 9-10 yaşlarındaki halimle bunu bizzat gözlemlemiştim. Babam yukarıda anılan birçok etkinliğe beni de götürürdü. Okulda, Paşa Camiinde, bayram alanlarındaki resmigeçitlerde, spor salonlarında tertiplenen pek çok etkinliği dün gibi hatırlıyorum. Hatırladıklarımdan birisi, resmigeçitlerde Mehter Takımının gördüğü büyük ilgidir. Bayramlarda resmigeçit yapan unsurların içinde en büyük ilgiyi Mehter Takımı görürdü. Mehter Takımı geçerken coşkulu bir alkış tufanı kopardı. Alkışın yanında halkın bir kısmı marşlara iştirak ederdi. Hatta tören sonrası dönüşte, resmigeçit alanından imam Hatip Okuluna kadar Mehter Takımına eşlik, hatta iştirak ederlerdi. Mehter Takımı da tıpkı resmigeçit alanında gibi onlarla birlikte aynı düzende marşları çalarak, söyleyerek Okula kadar yürürlerdi. Paşa Camiinde Okul hocaları ile öğrencilerinin icra ettikleri vaaz ve ilahileri de hatırlıyorum. Özellikle "Gelin Allah diyelim.." ilahisini. O yaşta ilahide geçen "gelin" terimini damadın yanındaki "Gelin" olarak algıladığım için kafamda soru işaretleri oluşurdu. Bir de Kurtdereli Mehmet

Spor Salonundaki okullar arası yapılan güreş müsabakalarında yaşadığım heyecanı hala hatırlarım. Okul Güreş takımı oldukça başarılı müsabakalar çıkarırdı.

Balıkesir İHO Mehter Takımı 18 Mart 1968

Balıkesir İHO Mehter Takımı 29 Ekim 1976

Gümülcine Celal Bayar Türk Lisesi'nde Görev Yapması

31Aralık 1970/30 Eylül 1974 tarihleri arasında yaklaşık dört yıl boyunca Gümülcine Celal Bayar Türk Lisesinde görev yaptı.

Yunanistan'daki Türk azınlığı ile de hızlıca kaynaşmıştır. 1974 yılında bu görevden döndükten sonra dahi Batı Trakyalı Türklerin her kesimi ile irtibatını koparmamıştır. Bu

irtibat mektuplaşma ve ziyaretleşme ile uzun yıllar devam etmiştir. Çünkü babam orada da tıpkı Türkiye'de olduğu gibi Yunanistan'daki Türk Azınlığının dini ve milli değerlere bağlı olarak yetişmesi için üstün gayretle çalışmıştır. Yunanistan'daki Müslüman gençlerin Türkiye'de okuyabilmesi için gençleri ve ailelerini teşvik etmiştir. Balıkesir İmam Hatip Lisesi ile ikili anlaşma imzalanmasını sağlayarak onlarca gencin tahsilini Türkiye'de yapmasına vesile olmuş, onların önünü açmıştır.

Batı Trakyalı bir öğrencisinin Türkiye'de bir İmam Hatip Okulunda okuyabilmesi için öğrencisi adına kendi el yazısı ile yazdığı dilekçe

Bu gençlerden pek çoğu, Üniversite eğitimlerini de Türkiye'de tamamlayarak; meslek sahibi olmuşlardır. Bunlar arasından pek çok bürokrat, politikacı ve iş adamı çıkmıştır. Bunlardan birisi de halen Bursa Osmangazi Belediye Başkanı olan Mustafa Dündar Bey'dir.

Babam, yurtdışı görevinde gösterdiği "gayret, feragat ve örnek çalışmalardan" dolayı TC Dışişleri Bakanlığı ve Gümülcine başkonsolosluğu tarafından "Teşekkür" payesi ile taltif edilmiştir.[49]

Yaz tatili olunca annem ve ablam ile birlikte babamın yanına Gümülcine'ye biz de giderdik.

1970'li yılların başında babam Gümülcine'ye giderken kullandığımız aile pasaportu.

Tekrar Balıkesir İmam Hatip Lisesine dönüş

Gümilcine'de yaptığı dört yıllık görevden sonra 01 Ekim 1974'te tekrar Balıkesir İmam Hatip Lisesine dönmüştür. Emekli olduğu Haziran.1985 yılına kadar herhangi bir idari görevde bulunmaksızın yaklaşık 11 sene boyunca meslek dersleri öğretmeni olarak çalışmıştır.

Babamın aktif olarak öğretmenlik yaptığı son dönemde görev yapan meslektaşları şunlardır: Mustafa Gökoğlu, İbrahim Dönder, Mehmet İnce, Hasan Çardak, Necdet Girgin, Hasan Akkeçi (Eray), İsa Demir, Mehmet Ceyhan, Hakkı Ersoy, Mustafa Hamitoğlu, Cemil Çiftçi, Orhan Parlak, Mehmet Durak, Hikmet Güneş, Hasbi Eyiol, Halil Akbıyık, Çetin

[49] TC Dışişleri Bakanlığı 13.01.1975 tarih ve 203.5 sayılı yazısı ve MEB Bakanı Prof. Dr. Safa Reisoğlu imzasıyla

Özgen, Selahattin Hoca, Halil Demircan, Halit Çalışkan, Tüzenur Demir (Uysal), Sadık Ünal, İbrahim Terzi, Sevcan Ataç, Fatma Hoca Hanım, Sadettin Yapıcı, Mehmet Kabakçı, Salih Dülger, Süreyya Çanakçı, Yusuf Akbulut, Yusuf Özenç, İsmail Ok vd.

Ailesi

Annem 1 Ocak 1934 Balıkesir doğumlu. Babası Şaban Sakarya, annesi Hafız Kadriye Sakarya.
Annem ilkokulu, Balıkesir Gazi İlkokulunda, Orta Okulu ise Akşam Kız Sanat Enstitüsü Dikiş Bölümünde okumuş. Okul bitince babamla evlenmiş.

Annem köye gidince ağır köy şartlarını görüyor ve şaşırıyor. Köyde su yok. Babam çözüm olarak; bir varile musluk taktırıyor, onu da tahtadan yapılan bir sehpaya yerleştiriyor, 1-2 günde bir aşağıdaki bir mahalle çeşmesinden hortumla varile su doldurarak susuzluğa çare buluyor.
Babam camiye gittiğinde annem evde tek başına kalamıyor, korkuyor. Bunun için komşunun evine misafir oluyor.

Yukarıda da geçtiği gibi babam üç çocuk sahibi: Ablalarım Şeyma ile Berrin ve ben. Ablam Şeyma Özcan 1953 doğumlu. Balıkesir Kız Enstitüsü Çocuk Gelişim mezunu. Mezuniyetten kısa bir süre sonra, İzmir'deki dostlarımız Necati Bey ve Nursabah Hanımın dünürcü başlıkları Makine Mühendisi Mehmet Özcan ile evlenirler. Halen İzmir'de oturan ablamın 5 çocuğu vardır: Emine, Abdurrahman, Hatice, Yasin ve Halil İbrahim.

Berrin Özen, 1980 yılında Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirir. 1981 yılında Bursa Karacabeyli olan Enerji Mühendisi Talat Özen ile evlenir. 2017 yılında görev yaptığı Bursa Bilge Malcıoğlu İlkokulu'ndan emekli olur. Enişte Talat Özen de BASKİ Genel Müdürü olarak görev yaptığı en son görevinden 2019 yılında emekli olur. Bursa'da ikamet etmektedirler. İki çocukları vardır: Ahmet Sena ve Furkan.

Hafız Recep dedem son derece vakur bir insandı. Tam bir Osmanlı beyefendisiydi. Bu durumu mahallemizde oturan bir İngiliz ailenin dikkatini çekmiş olacak ki dedemin fotoğrafını çekmek için kendisini eve davet etmiş. Dedem de bu davete tek başına gitmemek için beni de yanına alarak davete icabet etti. İngiliz bayanın polaroid bir makine ile dedemin fotoğraflarını çektiğini hatırlıyorum.

Dedemle ilgili bir hatıram var ki hatırladıkça içim yanar. Türkiye'ye göç ettikten sonra yanılmıyorsam 1970 yılında bir Cumhuriyet Bayramı'nı görmek istedi. 10 yaşlarındaki Selman'a, 'hadi bayrama gidelim' dedi. Böylece birlikte, o zaman istasyonun hemen önüne kurulan bir tribüne oturan protokol mensuplarının önünde gerçekleştirilen resmigeçit törenlerini izlemek üzere bayram alanına gittik. Protokol tribününün hemen yanından ayakta töreni izlemeye başladık. Dedemin başında siyah astragan kürkten bir kalpak vardı. Kısa bir süre sonra işgüzar bir polis memuru yanımıza gelerek kalpağını çıkarması gerektiğini söyledi. Hayatı boyunca başı açık bulunmayan dedem, dışarıda kalpakla, evde ise sarığıyla dolaşırdı. Buna rağmen 80 yaşındaki dedeciğim de bu 'emre' uydu. Önce cebinden abdest alırken kullandığı geniş mendilini çıkardı, mendilin dört köşesindeki uçlara birer kör düğüm attı, sonra kalpağını çıkararak, bu düğümlü mendili takke gibi başına taktı. Bu olaydan çok etkilendim. Son derece sığ ve lüzumsuz bir uygulama. Dedemin aşkla, özlemle yıllarca gözünde tüten anavatanında böyle bir muamele görmesi çok üzücü. Keşke yaşanmasaydı. Ama maalesef o yıllar öyleydi.

Rahmetli dedem Osmanlı'nın son temsilcilerindendi. Bulgaristan'da Türk azınlığından büyük hürmet görür, sözüne itibar edilirmiş. Birisi öldüğünde miras paylaşımı için dedeme gelirler, mevcut durumu anlatırlar ve dedemden mirası pay etmelerini isterlermiş. Dedem de İslam hukukuna göre mirası taraflara taksim edermiş. Mirasçılar da bunu kabul ederek, dedemin verdiği kararı uygularlarmış. Bu durum, çok büyük bir haslet. Demin asaleti yüzüne, haline yansıyordu. Aynı havayı küçük yaşıma rağmen rahmetli kardeşinde, İsmail Ezherli Hocada da fark ediyordum.

Rahmetli dedem Türkiye'deki şartları Bulgaristan'ın çok ötesinde olumlu bulmuş. Buradaki nimetleri görünce anneme 'Melahat, Allah ömrümüzü biraz uzatsa da buradaki nimetlerden biraz istifade etsek.' demiş.

Rahmetli dedem hicretinden altı sene kadar sonra Balıkesir'de Hakk'ın rahmetine kavuştu. Mezarı Balıkesir Başçeşme Mezarlığı'ndadır.

Emekliliği

16 Haziran 1985 yılındaki emekliliğinin hemen sonrası 19 Ağustos 1985'te annem, Şeyma ablam ve Mehmet eniştem ile birlikte kara yoluyla hacca gitti. Daha önce de 1977 yılında da meslektaşları, talebeleri ve dostlarıyla birlikte umreye gitmiştir.

Emekliliği boyunca Balıkesir'deki gençlerin eğitimi için çalışmalarına devam etmiştir. Emekli olmadan önceki gibi yine mutat olarak geceleri kalkarak teheccüt namazını kılar, sabah ezanı vaktine kadar farklı birkaç kaynaktan tefsir okurdu. Okuduğu tefsirlerin önemli bulduğu metinlerin altını çizer kenarlarına Osmanlıca notlar alırdı.

Sabah namazı vakti gelince de camiye giderdi. Mahallemizde evimize yakın cami olmasına rağmen genelde yürüyerek Eski Cami'ye ya da Paşa Camii'ne giderdi. Bunun sebebinin, o cami imamlarının kıraatları ile okumak için seçtikleri ayetlerin mana olarak daha etkileyici olduğunu söylerdi. Diğer vakit namazlarını da camide kılmaya özen gösterirdi. Camiye gidemediğinde evde cemaatle namaz kılardık. Çoğu zaman da 16-17 yaşıma rağmen beni imamete geçirirdi. Herhalde imamlığa alışmam için. Nitekim daha sonra üniversite öğrencisi olunca arkadaşlarım da çoğu zaman beni imam yapıyorlardı. Babamın bu uygulaması bana bu konuda epey tecrübe, öz güven ve kolaylık sağlamıştı.

Muhterem babacığım ihtiyaç sahibi bazı öğrenciler ile yoksulların durumunu iş adamlarına söyler onlar da babam vasıtasıyla yardımda bulunurlardı. Babam da kendisine verilen sadaka ve zekât yardımlarını ihtiyaç sahiplerine aktarırdı. Bu tutum, yardımlarının gerçek ihtiyaç sahiplerine ulaştığı için, iş adamlarının da hoşuna giderdi. Babam peyder pey dağıttığı bu yardımları kendi parası ile karışmaması için çok titiz davranır onları ayrı bir yerde tutardı. Hatta bakiye kalan cüz'i miktardaki paraları küçük zarflara koyar, üzerine notunu yazar, daha sonra ihtiyaç sahibine ulaştırmak için dosya içinde tutardı.

Gıda Mühendisi olmam hasebiyle 1988 yılında çok değerli asistan arkadaşım Sait Gezgin ve iki eniştemle birlikte Balıkesir Merkezde, Ziraat Bankasının hemen karşısında, Şekerci Orhan'ın bitişiğinde Beşyıldız Unlu Mamuller fırınını açmıştık. Konya'da Selçuk Üniversitesi'nde asistan olduğum için dükkânı babama güvenerek açmıştık. Rahmetli babam bu güveni boşa çıkarmadı ve vefatına kadar dükkânın başında durdu, idare etti.

Başkasına ait paraları kendi parasına karışmaması için babamın emanet paraları muhafaza şekli

Muhterem babacığım çok imanlı ve ihlaslı bir mü'mindi. Hoşsohbet, neşeli, çalışkan ve dinamik bir insandı. Çok iyiniyetliydi. Hitabeti düzgündü. İnancına bağlı olarak yaşamının her yönünü şekillendirmiştir. İnancı doğrultusunda yaşamayı ilke edinmiş ve bu ilkeyle etrafına, öğrencilerine ve özellikle gençlere yönelik şevk içinde fedakârane çalışmalar yapmıştır. Görev yaptığı okulların özellikle Balıkesir İmam Hatip Okulunun kuruluşuna ve gelişimine büyük katkı sağlamıştır. Çoğu defa mesaiden eve 22.00'den sonra gelirdi. Biz ve yakın çevresi bunlara şahitlik etmiştir.

Sevgili babacığım, 16.Mayıs.1993 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

Babamın ölümünden sonra rastladığım o dönem Balıkesir Aydınlar Ocağı başkanı, Diş Hekimi Osman Karagöz ağabey, babamın vefatının Balıkesir için çok büyük kayıp olduğunu, Balıkesir gençlerinin her türlü sorununda babama başvurduklarını ifade etmiştir. Yine Paşa Camiinde kılınan cenaze namazından sonra taziye için yanıma gelen daha önce tanışmadığımız 70 yaşlarındaki bir arkadaşının ağlayarak taziyede bulunması ne denli sevildiğinin göstergesiydi.

Kendisini hala özlüyorum, sürekli dua ediyor, sürekli rahmetle anıyorum. Kendi yaptığı işler, yetişmesine vesile olduğu öğrencilerinin yaptığı işler sadak-i cariyesi olsun. Ruhu şad olsun, mekânı Firdevs cenneti olsun.

Muhterem Babacığım, Balıkesir Başçeşme Mezarlığı, 1.Ada, 1. Yol, Ayşe Karaman Çeşmesinin 20 m altında medfundur.[50]

[50] Balıkesir Büyükşehir Belediyesi Mezarlık Bilgi Sistemi

İbrahim Dönder

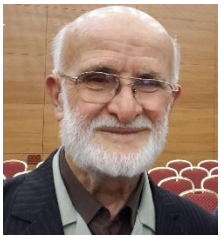

Balıkesir'in merkeze bağlı Orhanlı köyünde 1941 yılında doğdu. İlkokulu köyünde bitirdi. Yıldırım Camii Kur'an-ı Kerim Kursu'nda iki yıl okudu. Bu kursta iken, yaş haddi dolmadan İmam Hatipte okuyabilmek için, arkadaşlarıyla birlikte, inşaatı süren İmam Hatip okulu inşaatında fiilen, cami kapılarında, mahalle aralarında kapı kapı deri ve yardım toplamada çalıştı.

Balıkesir İmam Hatip Okulunun açılışı gecikince, 1957 yılında bin bir macerayla, zar zor, kendini İzmir İmam Hatip Okuluna attı.

1972'de askerlik dönüşü, Balıkesir Karesi Ortaokuluna din dersi öğretmeni olarak atandı ve bu okulda müdür yardımcılığı yaptı. 01 Ocak 1976 da Balıkesir İ.H.L. meslek dersleri öğretmenliğine nakli yapıldı. 1977 ve 1984'de öğretmen ve öğrencilerle birlikte, unutamadığı umre gezisinde bulundu. 01.12.1995 de resmen emekliye ayrıldı. Kalan ömrünü, 18 yıl tahsil ve 30 yıl resmi hizmetin birikimini, en verimli olarak değerlendirmek niyetinde ve niyazında. Üçü kız dört çocuğunu Balıkesir İ.H.L. den mezun etmekten gurur duyar, torunlarını da i.H.L' de okutmayı nasip etmesini Allah'tan niyaz ederiz. Okulumuzdan 1996'da emekli olmuştur. (Merve 1996, Sayı 6, Sayfa 19)

İbrahim Binay

İbrahim Binay; 1951, Mehmet, Emine

İlkokulu Balıkesir Bakacak Köyünde, orta ve lise tahsilini Balıkesir İmam Hatip Lisesinde yaptı (1971). Daha sonra Muharrem Hasbi Lisesi'nde fark derslerini vermek suretiyle Genel Liseyi de bitirdi (1972). 31 Ocak 1972'de "İmam-Hatip" olarak memurluğa başladı. 1974-1975 Eğitim-Öğretim yılında Necati Eğitim Enstitüsü'ne girdi. 1976-1977 Eğitim- Öğretim yılında Enstitüyü bitirdi. 20 Kasım 1977'de İmam-Hatip Lisesi'ne Türkçe öğretmeni olarak atandı. 1985 yılı Kasım ayına kadar bu okulda öğretmen olarak çalıştı.

18 Kasım 1980 yılında Balıkesir'de yayınlanmakta olan ve İbrahim Binay'ın da Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğünü yaptığı "Karesi Bülteni'nde" zamanın Balıkesir Müftüsü Nurullah Soyak Beyefendi'nin yazmış olduğu "Fetva ve Hayat" adlı makalesinin yayınlanmasından dolayı Müftü ile beraber tutuklandı. Bir ay tutuklu kaldı. Daha sonra 163. Madde

kapsamında Balıkesir Ağır Ceza Mahkemesinde yargılandı. Yayınlanan bu yazıda suç unsuru olmadığı anlaşıldığından, Beraat ile neticelendi.

KARESİ BÜLTENİ

Yıl : 1, Sayı : 7 - 8 Ekim-Kasım-1978 Fiatı: 250 kş.

Sahibi : Hüseyin Çolak Sorumlu Müdür : İbrahim Binay

Yönetim Yeri : Din Görevlileri Derneği
Yeni Hâl Binası üstü Nu. : 11 Balıkesir

Haberleşme Adresi : P. K. Nu. 188 Balıkesir

YAYINA HAZIRLAYANLAR

Ahmet ERDOĞAN — Osman TARĞAL
H. Mustafa SARI

Dizgi—Baskı : Emek Matbaası BALIKESİR

1985 yılı Kasım ayında Balıkesir Çiğdem Batubey İlköğretim Okulu'na Müdür Vekili, 1986 yılı ocak ayında ise asaleten bu okula Müdür olarak atandı. Başarılı bir idarecilik sürecinde birçok Eğitim Yönetimi Semineri'ne katıldı. 1991 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde lisans tamamlaması yaparak, dört yıllık fakülte mezunu oldu. 2002 yılı aralık ayında Balıkesir Milli Eğitim Müdür Yardımcılığına Valilik görevlendirmesi ile başladı. 07 Temmuz 2003 tarihinde de asaleten Milli Eğitim Müdür Yardımcılığı'na atandı. Emekli olan İl Milli Eğitim Müdürü, Vekâleti İbrahim Binay'a bıraktı. Daha sonra bu göreve Millî Eğitim Bakanlığı tarafından görevlendirildi. 2005 yılında asaleten atanması teklifi için müracaat yapıldı. Fakat "MİT" güvenlik soruşturmasında 1980 yılı Kasım ayında tutuklanması ve 163. Maddeden "Laikliğe aykırılıktan yargılanmasından dolayı" Cumhurbaşkanına teklifi yapılmadı.

İmam Hatip Lisesi mezunu olmam benim için Rabbimin en büyük lütfudur. Tahsil hayatım bu sayede rahat imkanları bol bir şekilde geçmiştir. Devletimizin bekası, milletimizin huzur içinde yaşayabilmesi İmam Hatip'te yetişen nesiller sayesinde olacaktır.

Çocuklarımızı böylesi okullarda yetiştirelim. Ne mutlu İmam Hatip nesline, selam olsun bu yolda yürüyenlere.

Hocamız 23 Haziran 2024 tarihinde vefat etmiştir.

Halil Akbıyık

Halil Akbıyık Hocamızın, okulumuz Arapça Öğretmeni ve yeğeni Zeynep Beyza Akbıyık'a verdiği bilgiler şöyledir:

Ben 120 numaralı Halil Akbıyık. 02 Ağustos 1947 tarihinde doğdum.1960 yılında Balıkesir İmam Hatip Okuluna kayıt yaptırdım ve 1968'de de mezun oldum. Okuldan mezun

olduktan sonra bir yıl imamlık yaptım. Ardından 1973 yılında Yüksek İslam enstitüsünü bitirdim. Sırasıyla 1973 Bursa Keles Kur'an-ı Kerim öğretmenliği, 1975 Savaştepe öğretmen okulu din dersi öğretmenliği, 1978-1979 Susurluk ortaokulu din dersi öğretmenliği ve 1979-1980 Balıkesir merkez imam hatip de görev yaptım. 1997 yılında da emekli oldum.

Mehter takımında çalışmıştım. Müdür yardımcılığı yaptım. Hayattaki başarılarımı çok çalışmaya bağlıyorum. En çok hatırladığım öğretmenlerim Eryurt Yasun, Ahmet Gürtaş, Feyzullah Türker'dir. Ahmet Karatoprak çok sevdiğim bir kişidir. Hasan Basri Çantay'ın okulu ziyaret ettiğini hatırlıyorum. Binanın yapımını hatırlamıyorum, ama camiye yardım toplamıştık.

Soldan sağa: Halil Akbıyık, Prof. Dr. Hamdi Döndüren ve Tarihçemizin yazarlarından İbrahim Tepe

İlkokula giderken Kur'an-ı Kerim öğrenmiştim mevlit okuyordum. Akşam köye döndüm mevlit varmış oraya çağırdılar bir öğretmenin mevlidi ama hatırlamıyorum annem de öbür odadan mevlidi dinlemiş. Babama ortaokula oraya giderse bildiklerini unutur demiş ve sabahına oradan kayıt alıp imam hatibe kayıt oldum. Bugün olsa yine oraya giderdim her şeyimi imam hatibe borçluyum.

Mehmet İnce

Balıkesir'in Susurluk ilçesinde 1940 tarihinde doğdu.

İlkokulu Susurluk'ta orta ve liseyi İzmir İmama Hatip okulunda tamamladı. 1966 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünden mezun odu.

1960'li yıllarda orta ve liselerde Din dersleri öğretmeni olarak çalıştı. Askerden sonra 1971 de Çanakkale Biga İmama Hatip Okulunda göreve başladı. 1973 yılında Balıkesir İmam Hatip Okuluna meslek dersleri öğretmeni olarak tayin oldu.

Okulumuzda uzun yıllar hizmet ettikten sonra 1994 yılında emekli olmuştur.

Mehmet İnce Hocamız, bize gönderdiği yazıda öğretmenlik yıllarını şöyle özetlemiştir:

> Balıkesir İmam Hatip Okuluna geldiğimde 12-15 civarında öğretmen vardı. Hafız olduğum için idare daha çok bana Kur'an-ı Kerim derslerini verirdi. Tabi Arapça Tefsir. Hadis vs. dersler verilirdi. O günkü gençler daha mütevazı ve derslere ilgileri yanında hafif tartışmayı da severlerdi. Hafız öğrenciler tecvit konularında biraz mesafeli idiler. Tartışmalar olur ama kısa zamanda halledilirdi.
>
> Okulun Tatbikat Camii bizim çalıştığımız yıllarda yapıldı. Balıkesir Kur'an-ı Kerim Öğretimini Koruma Derneği, okul idareci ve öğretmenleri ile hayırsever halkımızın yardımlarıyla yapıldı. Öğretmenler gerektiğinde köylere gider para buğday un gibi maddeleri ve verilenleri toplarlardı. Kur'an-ı Kerim'den ikmale kalan öğrenciler asker dönüşü sınava girerler öyle mezun olurlardı.
>
> Tatbikat Camiinin Mimar Mühendisi, Yüksek Mimar Mühendisi Ömer Kirazoğlu idi. İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünde bizim Sanat Tarihi dersi hocamızdı. Mekânı cennet olsun. Biga'da birlikte çalıştığımız arkadaşımız Erol Ayyıldız'a ve Balıkesir İmam Hatip Okulunda beraber çalıştığımız merhum arkadaşlarımıza Allahtan rahmet diliyorum. Mekanları cennet olsun. Okulumuzun tüm idareci ve öğretmenlerine selam ve saygılar…
>
> Bu çalışmayı başarıyla yürüten Sayın İbrahim Tepe ve Mikail Dalmış kardeşlerimize ayrı ayrı teşekkür ederim.

Mehmet Yıldız

Biz: Hocam, eğitim hayatınızdan biraz bahsedebilir misiniz?

Mehmet Yıldız: 1961 yılında İmam Hatip Okulu'na kaydoldum. 1967 senesinde oradan, 1971 yılında da İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünden mezun oldum. İmam hatip Okulu'nda sosyal faaliyetlere çalışmalarına teşvik eden Feyzullah Türker müdürümüz vardı. Allah gani gani rahmet eylesin. Feyzullah Hocamızın gayretleriyle okulumuzda bir Mehter takımı kurma çalışması yapıldı. Ve bu çalışmanın içerisinde ben de bulundum. Bursa'dan bir rahmetli mehterci hocamız vardı. Bursa Mehter Takımı Başkanı Sabri Bey. Bizi zurna çalmada, hakkari çalmada ve benzeri müzik aletlerini kullanmada O yetiştirdi. Bu arada ordunun bandosundan askerler geldi. Bizleri eğitti. Balıkesir Ordu Donatım Okulu'ndan geldiler. Ve biz 1965 senesinde ilk defa mehter takımı ile törenlere, Milli bayramlara katıldık. Kırk beş kişilik falan bir mehter grubumuz vardı. Manyas ve Dursunbey'deki birtakım faaliyetlere çağrıldık. Ve böylece mehter takımı, halkın üzerinde olumlu, güzel bir etki meydana getirdi. Ben hiç unutmuyorum Paşa Camii'nin yanından geçerken ben zurna ekibi başkanıydım. Bazı kadınların, yaşlı kadınların ağladığını gördüm. Bayram törenlerine giderlerken mehter takımıyla yürüyüşümüzü görünce biraz duygulandı halk. Mezun olduktan sonra da törenlere geldik. Ara ara İstanbul'da okurken törenlerde ihtiyaç olursa bizi çağırıyorlardı. 1971 yılında okulu bitirdikten sonra Gökçeada'da vaizlik yaptım. Askerlikten sonra da Ayvalık'ta vaizlik ve Ayvalık Lisesi'nde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği yaptım.

Şimdi 1971-1973 arası Gökçeada'da vaizlik yaptım. Ve Gökçeada'da askere gittim. 1974 senesi sonuna kadar askerlik yaptım. Askerliğimi de İstanbul'da yaptım. 1975'ten itibaren Ayvalık Müftülüğünde iki sene kadar vaiz olarak çalıştım. Orada Ayvalık Lisesi Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği görevine atandım. 1977'nin sonuna kadar Ayvalık'taydım. 1977 de açılan İzmir İmam Hatip Lisesi'ne kurucu müdür olarak atandım. Tabii binaları yoktu, yerleri yoktu, geçici yerlerde birtakım sıkıntılarla çalışmalara başladık. Ve daha sonra oradaki sosyal faaliyetlerimizle beraber okulun yapımıyla ilgili çalışmalar yaptık. On altı derslikli bir okul yapımı konusunda çalışmalarımız oldu. Pansiyonuyla birlikte okulu bitirdik. On üç yıl orada müdürlük yaptım. O müdürlükten sonra biraz yoruldum herhalde. Kendi isteğimle ayrılmak istedim. 1995 yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu'na geldim. Ve orada 28 Şubat tarihine kadar çalıştım. 28 Şubat'tan sonra da emekliliği istedim ve emekli oldum. Tabii ben devam ettim çalışmalarıma. Diyanet İşleri Başkanlığı'nda Mustafa Kutlu'nun olduğu zamanda bana bir görev vermek istediler. Başkanlıkta konuştuk. Gönen'e eğitim merkezi açılacakmış. O eğitim merkezinin açılması konusunda benden destek istediler. Biz orada 1998'den itibaren çalışmaya başladık. Dört senede de orada çalıştım. Oradaki çalışmalarımız din görevlerini, özellikle kırsaldaki din görevlerini birer aylık kursa tabi tutmak şeklindeydi.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay'ın okula katkısıyla ilgili neler duydunuz? Neler söyleyebilirsiniz?

Mehmet Yıldız: Hasan Basri Merhum, camide ders verirken iki üç defa katıldım. Onun dışında esasen kendisini 1964 senesinde 18 Mart Çanakkale Programı yapıldı İmam Hatip Lisesi'nde. O programda Hasan Basri'yi çağırdılar. Orada konuşma yaptı

Hasan Basri Bey. Ordu'nun duasını okudu bize. Daha sonra Hasan Basri Bey'le o anda çekilmiş fotoğraf. O anda çekilmiş fotoğraflarımız falan vardı. Onunla ilgili eserlerde basılmış fotoğraflar var. O zamanki hocalarımızdan Mücteba Uğur Bey, Yaşar Bey vardı. Onların kendisinden ders aldığını, evine gittiğini öğrenmiştik.

Biz: Hocam Ahmet Karatoprak hocanın okulumuzun banisi olması cihetiyle okulumuza yaptığı hizmetleri, sizlere yaptığı katkılar hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Mehmet Yıldız: Hocamız çok gayretli, çok çalışkandı. Sık sık okula gelir, müdürümüz Fahri Ersin Bey onunla görüşür, okulun ve öğrencilerin ihtiyaçlarını temin ederdi. İmam hatip Lisesi Yaptırma Derneği'ndeydi. Biz ilk yıllarda iki yıl Eski Cami'de kaldık. Sabah namazı kaldırır, ders çalışmayan öğrenci varsa onları uyarır, ikaz eder, böyle çalışmamızın gerekli olduğunu bizlere ihtar ederdi. Arkadaşlarımızdan hafız olanlar onun talebesidir. Tabii bizler mezun olduktan sonra, hayata atıldıktan sonra hep görüştük kendisiyle. İsmen hitap etmezdi, evlat derdi bizlere. Karatoprak Hoca'nın sempatisi vardı.

Biz: Hocam, Fahri Ersin, Mücteba Uğur ve diğer hocalarınızla ilgili neler söylersiniz?

Mehmet Yıldız: Rahmetli Yaşar Kılkış Hoca'mız vardı. Onunla birlikte bizi yönlendirirlerdi. Pansiyonda etütlerde hep yanımızdaydılar. Mücteba Uğur Hocamız da İlahiyattan hocaydı. Ara ara görüşmemiz oluyordu. Ancak öğrencilikten sonra daha fazla görüşüyoruz. Konyalı Ahmet Gürtaş Hoca'mız vardı. O'nun çok emeği oldu bizlere. Ahmet Gürtaş gayretli, mücadeleci bir hocamızdı. Allah rahmet eylesin. İlk hocalarımızdan Ahmet Duran Hoca'mız vardı. Çok babacan, çok sevecen bir hocaydı. Çok güzel şeyler anlatırdı. Hafızdı kendisi aynı zamanda. Benim dikkatimi çeken bir özelliği derse gelirken içeriye

girmeden dışarıda yavaş yavaş bir şeyler okuyarak gelirdi hep. Biz içeriye girdiğimiz zaman susmamızı söylerdi ve derdi ki: Çocuklar şimdi Kur'an-ı Kerim'i böyle okuyacağız. Biz de Onun öğrettiği şekilde okumaya çalışırdık. Onun vesilesiyle musikiye merak saldım. Tasavvuf müziği eserlerini neyle süslerdim.

Öğrenciler çok dikkatini çekti bu şekilde okumam. Önce bir ilahi okuyordum. İlahi okuduktan sonra Kur'an-ı Kerim'den kısa bir bölüm okuyordum. Ve yavaş yavaş o makamda Kur'an-ı Kerim'i süslendiriyordum. Yani öğretmenlik hayatımda da özellikle din görevlilerinin musiki yönden ne kadar ihtiyacı olduğunu bilen bir kişi olarak böyle uyguluyordum. Genel denetim vardı okulda, hatta bakanlık müfettişi dersime geldi. Gelince ben tabii aynı tekniği uyguladım. Müfettiş Bey: "Yirmi beş yıllık müfettişim. İlk defa böyle bir öğretmenle karşılaştım." Dedi. Sonra hocam uygun değilse ben klasik şekilde dersi vereyim dedim. Hayır, çok beğendim dedi.

Biz: Hocam, mehteri Ahmet Duran Hoca'mız mı çalıştırıyordu?

Mehmet Yıldız: Ahmet Duran Bey çalıştırmazdı. Feyzullah Bey kendisi çalıştırırdı. Feyzullah Bey mehter marşlarının notasını bulmuş. Nota da biliyordu biraz. O bizzat kendisi öğrenerek bize aktarırdı. Ahmet Duran Hoca'mız sadece Kur'an-ı Kerim, mevlid gibi konularda bize destek olurdu.

Biz: Hocam, biraz da okulun fiziki yapısından, pansiyondan, sınıflardan, ısınmasından bahsedebilir misiniz?

Mehmet Yıldız: Okulumuz sobalıydı. Eski yıkılan binada çalıştık, eğitim gördük biz. Otuz, otuz beş kişilik sınıflarımız vardı. İlk yıllarda Eski Cami'de caminin etrafındaki Kur'an Kurslarında kaldık. Daha sonra bina yapıldı. Bir kat yaptılar. Üzerine şap atılmış. Beton tabii. Kışın yağmur yağdığı zaman da üzerimize su damlardı. Battaniyelerimizin üzeri rutubet olurdu. İlk yıllarda sıkıntılı günler geçirdik. Pansiyon binası imkânsızlıklar nedeniyle yapılamadı. İkinci kat daha sonra yapıldı. Allah razı olsun yapanlardan, yaptıranlardan.

Öğrencilerimiz Eski Cami'den gelen hafızlardı ve yaşları büyüktü. Abi diye hitap ederdik onlara. Şimdi aynı arkadaşları gördüğümüz zaman yine abi diye hitap ediyoruz.

Biz: İmam hatip nesline ne demek istersiniz?

Mehmet Yıldız: İmam hatip nesli Türkiye'de çok ihtiyacı olan bir nesil. Biz çok zor şartlarda okuduk. Zor şartlarda okuyan insanlar biraz daha mücadeleci oluyor. Şimdiki neslimiz daha rahat okuyor. İmkânları çok iyi. Ümit ederiz ki onlar bu imkânlarını çok güzel değerlendirirler. Teknolojik imkânlar, okulun maddi imkânları, öğretim kadroları çok güzel. Bu nedenle öğrencilerimizin hocalarını güzel dinlemelerini ve derslerine daha dikkatli çalışmalarını tavsiye ediyorum. Sadece okulla bağlı kalmasın gençlerimiz, kültürel faaliyetlere katılsınlar. Okuyacağı eserleri iyi okusunlar, iyi anlasınlar, anlamadıklarını da büyüklerinden sorsunlar.

Allah sizlerden razı olsun. Yani bugüne kadar tabii böyle bir çalışma yapılamadı. Sebepler vardır mutlaka; demek ki sizin gibi arkadaşlarımıza nasip olacakmış.

Müfit Eryurt Yasun

İstanbul İmam Hatipteki Kayıt- 1951[51]

Müfit Eryurt Yasun Hocamız, 1958'de açılan okulumuzun birçok ilklerine sahip önemli bir hocamızdır. Yüksek İslam Enstitüsünden mezun olup okulumuza ilk atananlardandır. Okulumuzun en genç öğretmenlerinden biri olmuştur. İstanbul İmam Hatip Okulundan Hasan Basri Çantay'ın talebesi olmuştur. Aynı zamanda en genç idarecilerimizden biri olarak okulumuz tarihine ismini yazdırmıştır. Okulumuzun ilk mezunlarından Nuri Dönder Hoca'mız vasıtasıyla 22 Nisan 2023 Cumartesi günü Ramazan Bayramının 2. günü kendileriyle bir mülakat yapmak nasip oldu. Bu önemli ve tarihi mülakatı takdim ediyoruz.

Biz: Hocam öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Müfit Eryurt Yasun hocamız kimdir?

Müfit Eryurt Yasun: Şöyle ifade edeyim. Memleket olarak Bandırma'nın nahiyesi Edincik'liyim. 1937 yılında doğmuşum. 1946 yılında Edincik'te İlkokula gittim. 1951'de İstanbul İmam Hatip Okulu'na başladım. İstanbul İmam Hatip Okulu'nun ilk kayıtlı öğrencilerinden ve ilk mezunlarındanım. İlkokula devam ederken dördüncü sınıfta hafızlığa başladım. Sonra iki senede hafızlığı bitirdim, sonra bir sene böyle bir boşluk oluştu. Ama ben hafızlığı devam ettirmek istiyordum. Zaman zaman kendime imreniyordum. Bu düşünce nereden geldi bilemiyorum. Herhalde aile kuşağından eski bir damar var. Oraya çekmişiz. Sonra duyduk ki imam hatip okulu açılıyormuş. Yani dini bir kurum. O kadar hoşuma gitti ki, çok sevindim. İmtihana girdik ve kazandık. İstanbul İmam Hatip, ilk açılan İmam Hatip. Biz de ilk öğrencileri olduk. Dağdağalı bir devreydi. Yedi senenin sonunda okulu bitirdik. Dediler ki "işiniz bitti." Şimdi ne olacak? Yedi sene okuduk. Aldığımız diploma lise diploması değil. Bu diploma ne işe yarar? Siz medarı iftiharımızsınız. Bu ülkeyi siz kurtaracaksınız. Ne yapacağız yani. Diplomayla mi kurtaracağız? Bunun bir karşılığı yok mu? Bize şimdi ne görev verilecek? Nasıl kurtaracağız? Gibi sorular bizi meşgul ediyordu. O sene çok sıkıntılı geçti. Yüksek tahsil yapabilmemiz için lise diploması alabilmek gerekiyordu. Ben lise diploması alabilmek için mecburen başvurdum. Bütün sınıfların bütün derslerinden imtihana girmek gerekiyordu. Sonra biraz değişti. İmtihanlara girdim. Bir tek Fransızca kalmıştı. Tam o esnada Yüksek İslam Enstitüsü açıldı. Sevindik. Dışardan liseyi de hala bitiremedim. O diplomayı da alamadım yani. Alsaydım bir başka yere gidecektik herhalde. Allah'ın lütfu yeni tahsilin devam etmesiymiş. 1959'da İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü imtihanlarına girdik, kazandık. Dört yıl İstanbul Fındıklı'da bir İlkokul binasında tedrisat gördük. 1963 yılında oradan mezun oldum. İstanbul Yüksek İslam'ın da ilk mezunlarından olduk.

[51] Mustafa Öcal, Öncü 7'ler, İstanbul, MEB Yayınları 2021, Ankara

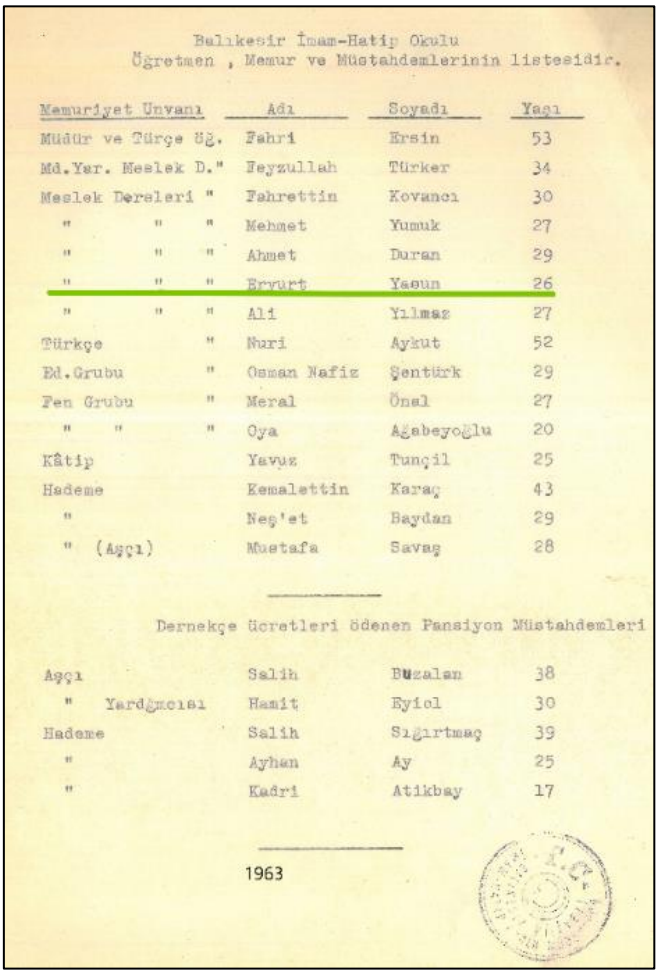

Balıkesir İmam-Hatip Okulu
Öğretmen , Memur ve Müstahdemlerinin listesidir.

Memuriyet Unvanı	Adı	Soyadı	Yaşı
Müdür ve Türçe Öğ.	Fahri	Ersin	53
Md.Yar. Meslek D."	Feyzullah	Türker	34
Meslek Dersleri "	Fahrettin	Kovancı	30
" " "	Mehmet	Yumuk	27
" " "	Ahmet	Duran	29
" " "	Eryurt	Yasun	26
" " "	Ali	Yılmaz	27
Türkçe "	Nuri	Aykut	52
Ed.Grubu "	Osman Nafiz	Şentürk	29
Fen Grubu "	Meral	Önal	27
" " "	Oya	Ağabeyoğlu	20
Kâtip	Yavuz	Tunçil	25
Hademe	Kemalettin	Karaç	43
"	Neş'et	Baydan	29
" (Aşçı)	Mustafa	Savaş	28

Dernekçe Ücretleri ödenen Pansiyon Müstahdemleri

Aşçı	Salih	Buzalan	38
" Yardımcısı	Hamit	Eyiol	30
Hademe	Salih	Sığırtmaç	39
"	Ayhan	Ay	25
"	Kadri	Atikbay	17

1963

Okulumuz öğretmen ve personel kadrosu- 1963[52]

Sonra görev için kuralar çekildi. Ben İstanbul'u seçmiştim. Hayrettin Karaman'ın da Balıkesir çıktı. Onunla becayiş yaptım. Böylece benim ilk görev yerim Balıkesir İmam Hatip Okulu oldu. Daha öğrenciliğin o heyecanından sıyrılamadan 1963 yılında Balıkesir'e geldik. Öğrenci gibi öğretmen olduk. Şimdi bana soruyor öğrenciler. Çok etkiliydiniz hocam. Biz sizden çok şey öğrendik. Bunun sırrı ne? Evet, öyle, Ben de düşünüyorum, diyorum ki: Ya ben sizin gibi öğrenciydim. Heyecanım orada. Her şeyi bilen bir insan değil öğrenmeye devam eden bir insandım. Ve öğrenci olduğum için sizleri de öğrenci gibi kabullendim. Oradan kaynaklanıyor diye cevap veriyorum. Hemen hemen üç sene Balıkesir'de görev yaptım. Okul yatılı idi tabi. Ben pansiyonda da görev yapıyordum. Dolayısıyla çocuklarla da içli dışlı olduk. Biraz da sıcaklık, bağlılık, dostluk, kardeşlik, abilik bundan kaynaklandığını tahmin ediyorum. Sonra çocuklarımız da garip, hep dışarıdan köylerden gelmiş olan zarif çocuklar. Maddi durumları zayıf olan çocuklar. Bu da, kenetlenmede rol oynuyordu. Güzel heyecanlı bir öğretmenlik yaptım. Allah razı olsun çocuklar da ararlar demek ki az da olsa bir iz bırakmışız. Balıkesir'de 3-4 yıl kaldım. Ondan sonra askerlik ve hayatın diğer evreleri başladı.

[52] Balıkesir İmam Hatip Lisesi arşivi

Müfit Eryurt Yasun (İkinci sıra sağ en baştaki)

Biz: Hocam, okulumuzun da ilk idarecilerindensiniz. Neler söylemek istersiniz?

Müfit Eryurt Yasun: Evet, idarecilik yaptım. Aynı zamanda okulun yanında bir pansiyon vardı. Orada yönetici durumundaydım. Okul şehrin dışındaydı. Başka bir hayatımız yoktu. Okul vardı, çocuklar vardı. Okulun ihtiyaçları vardı. Şehirle bir irtibatımız yoktu. Haftadan haftaya belki şehre inersek inerdik.

Biz: Hocam, Hasan Basri Çantay'la ilgili neler söylemek istersiniz?

Müfit Eryurt Yasun: Hasan Basri Çantay İstanbul İmam Hatip Okulu'ndan benim Farsça öğretmenim idi. Bizim Farsça derslerimize girdi. Okula geldiğini pek hatırlamıyorum. İstanbul'da imrendiğim hocalardandır. Enteresandır, yazılı yapardı. O yazılı kâğıtlarını bir inceleyişi vardı her satırına not düşmek suretiyle not verirdi. Çok sistemli bir insandı. Ve bize derdi ki: "Farsçayı size üç ayda öğreteceğim." Bize ümit aşılamıştı. Balıkesirliydi biliyorsunuz. Bağ evi vardı. Ben arkadaşlarla birlikte oraya birkaç defa sohbetine gittim. Onun dışında okulla münasebeti pek olmadı diye hatırlıyorum. Ben Balıkesir'e geldiğim zaman ilahiyatçı arkadaşlar vardı. Mücteba Uğur vardı mesela. Çok iyi yetişmiş bir arkadaştı. Onların temasları daha sık olurdu. Bunları hatırlıyorum.

Biz: Hocam, okulla ilgili neler hatırlarsınız? Biraz önce söylediniz. Şehrin dışında bir yerdeydi. Yani o zamanki durumu bize biraz tasvir edebilir misiniz?

Müfit Eryurt Yasun: Şimdi okul yatılı bir okuldu tabii. Daha çok öğrenciler civar köylerden gelmişlerdi. Sonradan yatılı okul imkânına kavuştular. Yemeklerini orada yiyorlar. Ama şehrin içinde olsaydı bu samimiyet bu beraberlik bu bilgi aktarımı herhalde olmazdı.

Biz: Hocam, mesela bizim en çok merak ettiğimiz şey şu: Kimi dinlediysek özellikle sizden bahsettiler. Malum biz de öğretmeniz. Yani öğrencilere bir şeyler vermeye çalışıyoruz ama öğrencileri öyle çok da etkilediğimizi düşünmüyoruz. Diyoruz ki acaba o hangi ruhtu? Hocalarımız ne yaptı da öğrencileri bu kadar etkiledi? Aradan yetmiş sene geçmiş. Hala hayırla yad ediliyorlar, şükranla yad ediliyorlar. O ruh neydi? Onu yakalamaya çalışıyoruz. Onu da kitaba yansıtmaya çalışıyoruz. Neler söylemek istersiniz?

Biz: Öyle tahmin ediyorum ki o öğrenciler Nevzat Aşık olsun, Ahmet Aydın olsun, Burhan Güler olsun, onların anlattıklarından belki bir şeyler elde edilebilirsiniz. Ben ne verdiğimi pek bilemiyorum. Ben de düşünüyorum. Neden etkili olduk? Mesela ben spora düşkündüm. Çocukların bağlanması biraz da ondan mı kaynaklandı? Onu bilemiyorum. Çocuklarla birlikte oynardık. Maç yapardık. Böyle senli benli. Gurur yoktu. İlk sene güzel bir hava oluşmuştu. Ondan sonra okulun yatılı olması bir de şehirden uzak yerde olması bunu sağladı. Ondan sonra belki böyle samimiyet, o sporun katkısı da mı vardır? Onu bilemiyorum.

Biz: Allah razı olsun Hocam, Sizleri rahatsız ettik bize zaman ayırdınız teşekkür ederiz. Çok memnun olduk.

Müfit Eryurt Yasun: Güzel, güzel. Çok teşekkür ederim. İlginiz çok güzel. Biz yazın Edincik'e gidiyoruz. Dört ay orada oluyorum. Ondan sonra bazen öğrenciler ziyarete geliyorlar. Onlar vasıtasıyla sizi de bekleriz inşallah.

Mustafa Solak

Hocamızın bize gönderdiği metin şöyledir:

Allah hayalinizden geçenleri, kader diye alnımıza yazmış ve hayalleriniz gözünüzün önünde bir bir gerçekleşmiştir. Henüz öğretmenliğinizin 4. yılında, mezunu olmaktan onur duyduğunuz okulunuza meslek dersleri öğretmeni olarak atanmışsınız, bundan sonra size düşen bütün varlığınızla bu ülke, bu şehir ve bu okul için çalışmak, üretmek ve kaliteye katkı sağlamak olmalıdır. Girmiş olduğunuz derslerinizde zamanı iyi kullanarak, öğrencilerin bilgi, beceri ve yeterliliklerini geliştirmenin zaten sizin asli göreviniz olduğunu, ancak ders dışı etkinliklerle öğrencilerinizin gönül dünyalarına yapacağınız dokunuşların çok daha verimli olacağını düşünmektesiniz.

Öğretmenliğin her kademesinde çalışılarak burada geçirilen yaklaşık on beş yıllık hizmet sürenizce öğretmen, veli ve öğrencileriniz ile unutulmaz hatıralar yaşarsınız. Siz önemsemez, unutsanız bile gün gelir o anı tekrar yaşarsınız.

Bir arkadaşımla Bigadiç'teyiz. Parkta oturmuş dinlenirken yıllar sonra karşılaştığım ve yanımıza gelen eski öğrencilerimizden Akın; ''Bir akşam, sizin aracınızla arkadaşlarımızı da yanımıza alarak bizi çarşıya götürüşünüz vardı, sonra da geri gelişimiz, onu asla unutamam, o yediğimiz dondurmadaki tadı hala arıyorum. Belki de asıl unutamadığım; sizin bize ayırdığınız zaman, bizim kendimizi değerli hissetmemize olan o güze katkınızdır'' diyecektir.

Zaman o kadar hızla geçer ki onu durduramazsınız, belki durduramazsınız ama o güzel kıymetli anları aileniz ve sevdiğiniz insanlarla paylaşarak keşkesiz hatıralar biriktirirsiniz.

Zaman olur, hiç bitmesin istersin, an gelir bütün genişliğine rağmen dünya size dar gelir, her ikisine de katkı sağlayanlar sizin uzağınızda olanlar değildir.

Bir zamandır, okulumuzda huzursuzluk, tedirginlik ve kargaşa ortamı hâkim. Bu durumu, öğretmen, öğrenci ve veli yaklaşımlarında fazlasıyla görmek mümkündür. Sınıf ortamlarında, derslerinin başında, arkadaşları ve öğretmenleri ile olması gereken çocuklar, olması gereken yerde değildirler. Okul çevresi; derslerine girmesine izin verilmeyen öğrenciler, sınıflarda barındırılmayan, eğitim-öğretim ve fırsat eşitliği haklarından mahrum bırakılan öğrencilerle doludur. Ne onların ne de sizin meramınızı anlatabileceğiniz bir yer yoktur. İmkân ve kabiliyetlerinizle, o çocukları eğitim-öğretim ortamlarında tutabilmenin yollarını arar ve onların bu süreçten en az zararla çıkmalarına katkı verirsiniz. Bu amaçla, kurul ve komisyonlarda, öğrencilerimizin tecziyeleri değil onların kazanılmaları gerektiği düşüncesiyle birlikte hareket ettiğimiz değerli öğretmen arkadaşlarımı ve veli temsilcilerimizi hayırla yad ediyorum.

Soğuk bir kış günü, aylardan Aralık ve oruç ayındayız. Cuma günü sabah okula geldiğinizde masanın üzerinde bir kararname, kararnamede Ayvalık'ta bir ilköğretim okuluna, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni olarak atandığınız yazar. Sahi Ayvalık buraya ne kadar mesafedeydi? Bizim şu an ki yerimizde bir evimiz, ailemiz, çoluk çocuğumuz var mıydı? Biz bu durumda parçalanmış aile olmayız, aile bütünlüğümüz bozulmuş olmazdı değil mi? Her şeye rağmen çantanızı alır, gurbetin yolunu tutarsınız ama iyi insanlar dünyanın her yerinde vardır. Dünyamızı kurtaracak olan da bu iyilik hareketleridir.

Bu yer değişikliğinin sebebinin ne olduğunu; tam doksan gün sonra İdare Mahkemesi kayıtlarından ancak öğrenirsiniz. Buraya kadar neden gönderildiğiniz konusunda hiç kimseden bir cevap alamamışsınızdır. Dosya içeriğinde aleyhinizde sunulan tek delil olarak, aynı okulun ortaokul kısmında öğrenci olan kızınızın başörtülü fotoğrafı gösterilmiştir. Bazı kişiler tarafından bu durum asla tahammül edilebilecek bir hal olmadığına kanaat getirilir ve senaryo bu şekilde gerçekleşir. İşte o zaman yaşadığınız bu sürecin bunun bir sonucu olarak gerçekleştirildiğini anlarsınız.

Soldan sağa: Kadir Tümer, İsmail Yavaş, Mustafa Solak, Yusuf Karapınar

Ayvalık'taki okulunuzda görevinize başlar, bir odalı, bahçeli mütevazi bir ev tutar, bundan sonraki öğretmenlik mesleğinize burada devam edersiniz. Mesleki yaşamınızın bu bölümünde de çok güzel dostluklar edinirsiniz.

Hz. Peygamber'in (sav) bir sözünü sıkça anarım:

"Müminin durumu gıpta ve hayranlığa değer. Çünkü her hali kendisi için bir hayır sebebidir. Böylesi bir özellik sadece mü'minde vardır. Eğer bir genişliğe (nimete) kavuşursa şükreder; bu onun için hayır olur. Eğer bir darlığa (musibete) uğrarsa sabreder; bu da onun için hayır olur." (Müslim, Zühd, 64)

Yaşam; Cenab-ı Hakkın lütfu ile sadece "nimetlere kavuşma" ya da "musibetlere uğrama" alanından ibaret değildir. Şer gibi gözüken hayır da hayır gibi gözüken şer de bizim içindir.

Bir gün şadırvanda, paçalarını dizine kadar, kollarını da omuzuna kadar sıvamış, abartılı bir şekilde abdest olan bir öğrencinizi görürsünüz.

-Hayırdır, bu hal nedir? diye sorduğunuzda,

-Abdestle yıkanan yerlerin yarın zorda kalmayacağını söylediniz ya öğretmenim, cevabını alırsınız ve bunun son günlerde yaşadığınız en güzel karşılaşmalardan biri olduğu inancıyla, Allah'a şükredersiniz.

Hepinizi Allah'a emanet ederken, okulumuz camiasına hayır hizmetleri ile emeği geçen herkesi saygı ile anıyor, Rahmet-i Rahman'a göçmüş olanlarımıza Allah'tan gani gani rahmet, kalanlarımıza da hayırlı uzun ömürler diliyorum.

Özcan Konuk

Okulumuzun yayın organı Merve Dergisinde yayınlanan Özcan Konuk Hocamızın yazısı şöyledir:[53]

Hasan Basri Hoca'mızın Bende Bıraktığı İzler

Merhum Hasan Basri Çantay Hoca'mızı ilk defa 1962-1963 yıllarında görme bahtiyarlığına erdim. O yıllarda, Hasan Basri Çantay camiine yakın oturuyorduk.

O'nu, orta boylu, bembeyaz sakallı, nurani yüzlü, mütebessim bakışlı tatlı haliyle namazda saftaki huşu ile duruşunu ve cami bahçesindeki vakur yürüyüşünü o günkü gibi hatırlıyorum.

Cuma namazlarını mahfilde kılardı. Namazdan çıkışta çocukların başlarını okşar, adlarını sorar ve kendilerine para vererek sevindirirdi, Bir defasın- da bana da adımı sormuştu. Ben, Özcan Konuk deyince: "Konuk, ne demektir." dedi. Ben de misafir anlamına gelir efendim,

[53] Merve 1993, Sayı 2, Sayfa 28

dedim. O: "Bundan sonra Ahmet Özcan Konuk olsun." diyerek isim konusunda hassas davranılması gerektiğini ihsas ettirmişlerdi.

İkindi namazlarından sonra, kendisinin yaptırdığı ve kendi adıyla anılan camide zamanın müftüsü, vaizi ve ilgi duyan zevata Şifa-i Şerif adlı kitabi tercüme ederek açıklamalarda bulunduğunu hiç unutmam.

1303 Hicri, 1887 Miladi yılında Balıkesir'de dünyaya gelen merhum hemşerimiz Hasan Basri Çantay, 16 yaşında babadan yetim kalmıştı. 1903 yılında yazdığı bir şiirle Balıkesir Mutasarrıfı (Valisi) Ömer Ali Bey'in dikkatini çekmiş, iltifatına mazhar olmuştu. Artık O, vefat ettiği 3 Aralık 1964 yılına kadar çileli, mücadeleli bir ömür geçirecektir.

Nitekim Yunan işgalinde Kuvayı- Milliyenin ön saflarında; Vatan evladını galeyana getirmek, imanları coşturmak, Milli birliği korumak için basın hayatında; ilmi ve dini eserlerin müellifi ve nihayet O'nu TBMM'de çok sevdiği kader arkadaşı Mehmet Akif'le beraber idealleri uğrun hummalı bir çalışma sürdürdüğünü görüyoruz. Ne tevafuktur ki, vefatının sene-i devriye- sinde, Okulumuzca Hasan Basri Çantay Camii'nde düzenlenen anma programında, Hasan Basri Çantay Hoca'mızın hayatını anlatma görevi şimdi Ankara İlahiyat Fakültesi'nde Doçent olan öğretmenimiz Mücteba Uğur Bey tarafından emr-i vaki ile bana verilmiştir.

Merhum Hocamıza Yüce Allah (cc) 'tan rahmetler niyaz eder, şefaatine nailiyetler dilerim.

HASAN BASRİ HOCA'MIZIN BENDE BIRAKTIĞI İZLER

Özcan KONUK
Müdür Yardımcısı-Mes.Ders.Öğr.

Merhum Hasan Basri Çantay Hoca'mızı ilk defa 1962-1963 yıllarında görme bahtiyarlığına erdim. O yıllarda, H.B.Çantay camiine yakın oturuyorduk.

O'nu, orta boylu. bembeyaz sakallı, nurani yüzlü, mütebessim bakışlı tatlı haliyle; namazda saftaki huşu ile duruşunu ve Cami bahçesindeki vakur yürüyüşünü o günkü gibi hatırlıyorum.

Cuma namazlarını mahfelde kılardı. Namazdan çıkışta çocukların başlarını okşar, adlarını sorar ve kendilerine para vererek sevindirirdi. Bir defasında bana da adımı sormuştu. Ben "Özcan Konuk" deyince, "Konuk ne demektir" dedi. Ben de " misafir anlamına gelir efendim" dedim mahcupça. O, "bundan sonra Ahmet Özcan Konuk olsun" diyerek isim konusunda hassas davranılması gerektiğini ihsas ettirmişlerdi.

İkindi namazlarından sonra, kendisinin yaptırdığı ve kendi adıyla anılan camiide zamanın müftüsü, vaizi ve ilgi duyan zevata Şifa-ı Şerif adlı kitabı tercüme ederek açıklamalarda bulunduğunu hiç unutmam.

1303 Hicri, 1887 Miladi yılında Balıkesir'de dünyaya gelen merhum hemşehrimiz Hasan Basri Çantay, 16 yaşında babadan yetim kalmıştı. 1903 yılında yazdığı bir şiirle Balıkesir Mutasarrıfı (Valisi) Ömer Ali Bey'in dikkatini çekmiş, iltifatına mazhar olmuştu.

Artık O, vefat ettiği 3 aralık 1964 yılına kadar çileli, mücadeleli bir ömür geçirecektir.

Nitekim, Yunan işgalinde Kuvay-ı Milliye'nin ön saflarında; Vatan evladını galeyana getirmek, imanları coşturmak, Milli birliği korumak için basın hayatında; ilmi ve dini eserlerin müellifi ve nihayet O'nu T.B.M.M. de çok sevdiği kader arkadaşı Mehmet Akif'le beraber idealleri uğrun hummalı bir çalışma sürdürdüğünü görüyoruz.

Ne tevafuktur ki, vefatının sene-i devriyesinde, Okulumuzca Hasan Basri Çantay Camii'nde düzenlenen anma programında, Hasan Basri Çantay Hoca'mızın hayatını anlatma görevi şimdi Ankara İlahiyat Fakültesinde Doçent olan öğretmenimiz Mucteba Uğur Bey tarafından emr-i vâki ile bana verilmiştir.

Merhum Hocamıza Yüce Allah (c.c.) 'tan rahmetler niyaz eder, şefaatine nailiyetler dilerim.

Hocamızın Merve dergisindeki yazısı, 1993, Sayı 2, Sayfa 28

Salih Dülger

Salih Dülger Hocamız, Bursa'da doğdu. Bursa İmam Hatip Okulu ve Bursa Erkek Lisesi'nden mezun olduktan sonra İzmir Yüksek İslam Enstitüsü'nü bitirdi. 1977 yılında başlayan öğretmenlik hayatı, 2006 yılında emeklilikle sona erdi. Halen Balıkesir'de yaşamaktadır. Okulumuzda uzun yıllar meslek dersleri öğretmeni olarak görev yapan Salih Hocamız, Balıkesir'de ve Kütahya Simav ilçesinde farklı okullarda da görev yapmıştır. Balıkesir'de sevilen, sayılan ve imam hatip neslinin yetişmesinde katkısı olan bir şahsiyettir. Emekli olmasına rağmen toplumda ilmi çalışmalarda aktif hizmetler yapmaktadır. Cemiyetlere katılmakta sürekli toplumla iç içedir. Balıkesir'deki birçok sivil toplum kuruluşunda hizmetleri ve katkıları vardır. Kendini öğrenmeye ve öğretmeye adamıştır

Hocamızla okulumuzun tarihi üzerine konuştuk. Kendi dilinden kendisini tanıma fırsatımız oldu. Yaptığımız o sohbeti sizlerle paylaşıyoruz.

Biz: Hocam kendinizi bize tanıtır mısınız? Salih Dülger Hocamız kimdir?
Salih Dülger: 1955'te Bursa'da doğdum. Anne-Baba Bulgaristan göçmeni olan bir ailenin evladıyım. 1965-66 ilkokulu bitirdim. İlkokul öğretmenim Ömer Hoca Erzurumlu güçlü bir imana sahip babayiğit insandı. O'nun bize katkıları sebebiyle İmam Hatip okulunu Bursa merkezden tercih eden beş arkadaştan biri oldum… 1966-67 eğitim yılında Bursa İmam Hatip'e kaydoldum. O tarihte Babam Almanya'daydı. Ailenin Başında değildi. Beni emanet ettiği lakabı Amcaoğlu olan Bursa Ağır ceza reislerinden Hüseyin Bey'e gitmemi istedi. Büyükbabamla Heykel önünde Valilik binasında Hüseyin Bey'in makamına gittik. O beni bir ortaokula göndermek için çok dil döktü. O zamanlar, Bursa'da Süleyman Çelebi Ortaokulu şöhretti. Ben de ilkokul hocamın etkisiyle- ki benim İmam hatip okulunda okuma kararımda çok katkısı vardır- İmam Hatip'e gideceğimi söyledim. O tarihlerde İmam Hatip'ler unvan olarak lise değildi. İmam Hatip Okulu'ydu. Sonrası olmayan okullar. Yani mezun olanlar üniversitelerin hiçbirinde okuma hakkına sahip değildi. Hatta ilahiyat Fakültesi de buna dâhildi. 1966'dan 1975 yılına kadar böyle gitti. 1975'de ortaokul kısmı kapatıldı ve milli eğitimde unvanı lise oldu. 1975 yılına kadar imam hatip okulu demek, Millî Eğitim Bakanlığı'nın açılışına izin verdiği dini eğitim yaptırabilen fakat mezunlarının üniversiteye gidemediği eğitim kurumu demekti. Amcaoğlu Hüseyin beyin "ölü yıkayıcısı mı olacaksın" şeklindeki ısrarına rağmen ben İmam Hatip okulunu seçtim ve gittim.

Biz: Hocam Anne- Babanızdan kısaca bahseder misiniz?
Salih Dülger: Babam, Ramadan (Ramazan değil), Annem Zülfiye. Onlar 1930'larda doğmuşlar. Bulgaristan'dan göçmen gelmişler. 1950 yılında ve Bursa'ya yerleşmişler. 0 tarihte Annem 15 babam 20 yaşında. Babam inşaatçıydı. Ben inşaatların (harç, kireç, ahşap vb.) kokusuyla okudum. Onun için hemen araya sıkıştırayım. Ben çok cesur bir öğretmenlik yaptım. Bunun önemli sebeplerinden birisi çok şey elimden geliyordu. Memuriyet hayatım bitse, piyasada inşaat ile ilgili her şeyi yapar ve rızkımı temin edebilirdim.

Biz: Hocam çocukluk ve gençlik yıllarınızda unutamadığınız bir hatıranız mutlaka vardır. Bizimle paylaşabilir misiniz?
Salih Dülger: Annem elimden tuttu Mahallemizin okulu olan Davutkadı İlkokulu'na kayıt yaptırdı. Şimdi okulun ismi değişmiş. Okul binası yeniydi. Okulun öğrenci girişinden merdivenlerden çıktık. Ben henüz okul sınıf falan hiçbir şey bilmiyorum. Okula girişte karşı duvarda koca göbekli sakallı eli tespihli farklı çizilmiş, karikatür yani temsilî bir resim, bizim Nasrettin Hoca ve ayaklarının altında bir yazı. Çok Sonra okumayı öğrenince beş yıl her gün o yazıyı okudum. "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" altına da Nasreddin Hoca yazmışlar. Gerçekte söz Rabbimizin. Ancak ben yaklaşık yirmi yaşıma kadar bunun ayet meali olduğunun bilgisine sahip olmadığım için, Nasrettin Hoca'nın sözü zannettim. Çocuk hafızası görseli alıyor ve unutmuyor. Karikatürün altında âyet meâli notu olsaydı, beni o karikatür Kur'an'la tanıştırır, Kur'an da beni Allah'a ulaştırırdı. Zannımca eğitim sistemimizin eksiği budur. Mesela bu okulda bir yemekhane var. Yemekhaneye yemek adabı ilgili sözler yazılırken; içinde Şükür, Hamd, nimeti veren Allah, israf vb. şeyler yazılabilir. Böylece yemekhaneye giren her genç ruh dünyasının da gıdasını alır. Bunlar kıymetli şeyler ve yapılabilir şeyler. Yani bu işin ruhu buradan geçiyor. İstanbul'da bir arkadaşım vardı. 1981 yılında Simav endüstri meslek lisesinde görevlendirilince arkadaşıma o tarihten sonra her yıl bir kitap listesi gönderdim. Her kitaptan üç dört tane de olabiliyordu. Sene boyunca bu kitapları öğrencilere dağıtıyordum. Zira haftada 40 dakika ile din öğretilemez Okulumuzun pansiyonu var. Etütlere kitaplar konulmalı ve okumaya dair özel programlar geliştirilmeli.

Salih Dülger Hocamız her fırsatta öğrencilerimizin eğitimine katkı sağlamaktadır.

Biz: Hocam okurken neleri hedeflemiştiniz, hedeflerinize ulaşabildiniz mi?
Salih Dülger: Okurken öğretmen olmayı hedefleyerek okumadım. Vaiz olmayı hedefleyerek de okumadım. Hiçbir hedefim yoktu. Bu cümle yanlış anlaşılabilir. Zira insan hedefsiz olmaz. Babam dedi ki "Okulu bitir, Bursa Belediyesi'ne çöpçü kadrosuna koyarız seni." Okurken hiçbir hırsım olmadı. Yani kazanayım, rahat yaşayayım, makam vb. gibi. Ancak tek hedefim oldu. O da Kur'an'ı kendi dilinde anlamak ve gücüm yettiği kadar yaşamak. 1969 yılı itibariyle de kendimize bir çizgi belirledik. Dedik ki biz, İslami ilimleri anlamalıyız, yaşamalıyız ve anlatmalıyız. Muhtemelen 1966'lardan sonra usul usul konuşmaya başlamış olmam lazım, yani öğrendikçe konuştuğumu biliyorum. Ama resmi

değil, fakat 1974 yılından bu tarafa her türlü imkânı zorlayıp, bildiğimi insanlarla paylaşıyorum. 1974'te Yüksek İslam birinci sınıfta iken bu işe başladım. 1974'te sivil toplum örgütü çalışmam oldu. Bursa'da Pınarbaşı'nı Güzelleştirme Derneği'nin Şubesi'ni Bursa Merkezde Davutkadı mahallesine açılmasına birkaç arkadaşla vesile olduk. Ki ben de mahallemin gençlerini topluyordum. Orada onlara İslam'ı bildiğim kadarıyla anlatıyordum. O tarih bu tarih konuşuyoruz. Dolayısı ile düzenli olarak okuyorum. Elhamdülillah,

Biz: Hocam okul yıllarınızdan biraz bahseder misiniz? Üniversiteye nasıl gittiniz?
Salih Dülger: 1973 yılına kadar Bursa İmam Hatip Okulu'nda okudum. Üniversite imtihanlarında İmam hatip mezunlarına o tarihte Türkiye'nin tek ilahiyat fakültesi olan Ankara ilahiyata bile girme hakkı verilmediği için pek çok arkadaşımın yaptığı gibi Bursa Erkek Lisesi'ni aynı sene dışarıdan bitirdim. Yani aynı yılda iki lise mezunu oldum. Ben Bursa Erkek Lisesi diploması ile üniversite imtihanlarına girdim. İmam Hatip Okulu diploması ile Yüksek İslam Enstitüsü imtihanlarına girdim. Her ikisinden de başarılı oldum Elhamdülillah. Ancak Kur'an'ın dilini öğrenmeyi çok arzu ettiğim için, Babama dedim ki ben Bağdat'ta okumak istiyorum. Niçin? Diye sormadı. Babamın güzel tarafı buydu. Bana aslında Bursa'da İhtiyacı vardı. Bağdat'a gidip Ne yapacaksın? Diyebilirdi. Demedi. 1973'te Ankara'dan beni ve iki arkadaşımı trene bindirdiler. Bağdat'a gittim. İki gün üç gece trenle yolculuk yaptım. A'zamiye Üniversitesine kayıt yaptırdım. A'zamiye Üniversitesi yeni açılmıştı. Evraklarımızı tamamladık. Bağdat'ta üniversite kayıtlarının süresi bitmiş olmasına rağmen bunu başardık. Biz 3 kişiydik aynı okuldan. Efendim bu uzun, çok uzun bir hikâyedir. Fakat kültür ataşesi bizim evraklarınızı imzalamadı. Hâlbuki Irakla kültür anlaşması vardı. 60 Iraklı Türkiye'de okuyordu. Karşılığında 60 Türk'ünde orada okuması gerekiyordu. Ama ateşe orada olanlara zulmediyordu. Bize dedi ki: Avrupa'ya gidin, dans etmesini öğrenin. Nasıl sinirlendim. Ateşe ile Çok sıkı bir kavga ettik. 17 yaşındaydım. Şimdi olsa belki cesaret edemem. Mesela ona dedim ki: ben daha yolun başındayım. Okurum senin başına gelirim bu yaptıklarının bedelini ödetirim. İşte böyle deli cesareti. Orada kaydımızı yaptırdık ama evraklarımızı kültür ataşesi imzalamayınca okuyamadık. Ya kaçak okuyacaktık ya da gelecektik. Ki kaçak okuyanların akıbeti çok kötüydü. Yol arkadaşlarım da dediler ki "sen bir yerleri kazandın. Memlekete dönelim" Ve döndük.

Biz: Hocam sonra neler oldu? Neler yaptınız?
Salih Dülger: Sonra İzmir'e döndüm Yüksek İslam'ı kazanmıştım. 1973'te Yüksek İslam'a başladım. İstanbul Bursa'ya daha yakın iken takdir-i Huda bunlar, İzmir'i seçtim. O tarihlerde mali gücümüz yok. Şartlar müsait değil. Ailemiz Dediler ki: İzmir'de akrabalar var biraz ilgilenirler. Efendim İzmir Yüksek İslam'da iken biraz da kitap merakı sebebiyle özellikle 3. sınıftan itibaren pek derslere girmiyordum. Okul kütüphanesine gidip özellikle tercümesi yapılmış Arapça kitaplarla tercümelerini yan yana koyuyordum. Bu bana çok katkı sağladı. Sonraki yıllarıma çok etki etti. Sonra bir şeyler okutacak mahir bir kimse aradım. İmam Hatipten benim hocam olan Mehmet Erdem İzmir'deydi. 6 ay kadar Onunla orada "İbare" okuduk. "İhtiyar" isimli bir fıkıh kitabı. Hocamın Bursa'ya tayini Çıkınca tekrar yeni bir kılavuz aradık ve bulduk. Yaşlıca biri idi. Emekli hâkimdi. Arapçası çok mükemmeldi. Abdullah Arığ. Kabul etti Onunla "Hidaye" isimli bir esere başladık. İki arkadaşla birlikte. Bayağı birinci cildi okuduk. Ne oldu? En son O da hastalandı. Sonra vefat etti. Durağı cennet olsun. Rabbim rahmet etsin. Sonra Bursa'da bir emekli müftü buldum Ondan bir daha "Hidaye" kitabına başladım. O hocam da hastalandı. Dedim anlaşılan bize ilim nasip olmayacak. Bir daha da bir üstadın önüne diz çökmek nasip olmadı. Yani okuduklarımız neyse o kadarla kaldı. Şu an okumalarım devam ediyor.

Biz: Hocam Balıkesir'e nasıl geldiniz? Kendiniz mi tercih ettiniz? Nasıl oldu?
Salih Dülger: 1977'de Balıkesir'e nokta tayin ben istedim. O günkü şartlar öyle gerektirdi. O zamanlar tercih yazıyorsunuz Balıkesir yazdım. Afyon yazdım. 1977'de Balıkesir İmam Hatip Lisesine geldim. Balıkesir'i hiç tanımıyorum, akrabam yok. Sokağını mahallesine bilmezdim. Garajda sordum. İmam hatip okuluna nasıl giderim? Yolu tarif ettiler. Sırtımda emanet bir ceket, babam zengin değil, takım elbisem yok. Şurada Koray Lisesi var. Alt tarafta, orada bir han vardı. Ama Han olarak çalışmıyor olabilir. Orada bir ay kaldım. Tabii ki çok zor, gürültü, derse hazırlanacaksın ders işleme yöntemlerinde tecrüben yok. Okul müdürü -Allah rahmet eylesin -Burhan Şavlı ki okulun 4. veya 5. müdürü olmalı. Bu okulun tarihinde çok önemli insanlardan birisidir. Çok çok değerli, çok çok kaliteli bir insandı, çok kibar hoş bir insan idi. Allah ondan razı olsun. Sizin hemşeriniz (İbrahim Tepe'ye işaretle) idi. Göreve başladıktan bir ay sonra beni çağırdı ve sordu "evli misin?" Evli olmadığımı söyleyince, dedi ki "Sen yönetmeliğe göre tabii belletmensin. Burada kalacaksın" Benim de canıma minnet, yerim yok, yurdum yok, okul pansiyonuna yerleştim.

Salih Dülger Hocamız ve tarihçemizin yazarlarından M.İbrahim Tepe Eski Cami hafızlık merasiminde-2022

Biz: Hocam yeri gelmişken o dönemlerden biraz bahseder misiniz?
Salih Dülger: O zamanlar sağ sol kavgası var. Ülkücüler var. Sağcılar var, solcular var. Benim bulunduğum yerde ülkücü arkadaşlar nedense benden çekinmediler müdürün odasını basmaya karar verdiler. Şimdi yaşlandığım için anlatıyorum. Ben de gittim müdür baş muavini Emin Mumcu'ya anlattım. Böyle böyle arkadaşlar müdür beyin evini basmaya karar vermişler. Oda Burhan Beye haber vermiş. Burhan Bey de "Ya deli misiniz? Dağ başında mı yaşıyoruz. Olur mu? Böyle şey" demiş. Ama o gece Ülkücülerden birkaç kişi – Tabii okul dışından- müdür beyin evini bastılar, kapısını kırdılar. Ondan sonra Burhan Hoca benim çıkışımı verdi. Dedi "senin çıkışını vermezsem, senden bilecekler." Pansiyondan çıktım. Şurada okul çıkış kapısının eşiğinde durdum. Nereye gideceğimi bilmiyorum. Bir yeri tanımıyorum. Geleli 1,5 ay olmuş, pansiyona yerleşeli 15 gün olmuş. Hiç unutmuyorum; bir arkadaş- ismi İbrahim- Sındırgılıydı. Okulumuzun 1973 veya 74 mezunlarından, Hala ahbabımdır, görüşüyoruz. "Ne yapıyorsun?" dedi. Vallahi nereye gideceğimi düşünüyorum çıkışımı verdiler gönderdiler nereye gideceğimi bilemiyorum dedim. "Ya hocam gel düşünme. Hanımı tütüne gönderdim, sen karar verinceye kadar ev boş bizde kalırsın." Dedi. 15 gün orada kaldım, Allah razı olsun. O zamanlar biri bir yerden bir yere gidince ilgilenecek sivil toplum örgütleri yaygın değildi, Tanışlar da yoktu. Allah

misafiri deyip gidilirdi. Ben Bağdat'a giderken de falana git diye bir tavsiye ile gitmedim. "Git Allah kolaylık versin." Dediler.

Ben okulumuzda o dönem iki buçuk sene çalıştım. 1979 Mart ayına kadar. Bir sürü olaylar oldu uzun hikâyeler. Ben bunlara girmek istemiyorum. Allah'a şükür hiç kimseyle de küslüğüm olmadı. Küsenler oldu ama ben küsmedim. 1979'un Mart'ında soruşturmanın selametine binaen Ticaret Lisesine aldılar beni. Disiplin kuruluna müdahaleden 7-8 meslek dersi hocamız dilekçe vermişler. Neyse uzun hikâye oralara girmeyelim. Çünkü o arkadaşlarla hala oturup konuşuyorum, yiyip içiyorum. Çünkü mahşer var, her şey orada yerine oturur. Bugüne kadar kimseye düşmanca bakmadım. Çünkü benim şahsi bir davam olmadığı için Allah alacağımı alacak. Ben çok şeyler gördüm bu anlamda. Allah bizi affetsin.

Biz: Okula nasıl başladınız? O günkü şartlarda öğretmenler ve meslekçilerle ilişkileriniz nasıl idi?
Salih Dülger: Elhasıl, 1977'de burada göreve başladım. Öğretmen arkadaşların içinde meslek derslerinde, Arapça ve Farsça branşlarında çok güçlü olanlar vardı. O yüzden bana liseden Arapça vermediler. İşte yine de lise ayarında ders ücreti alabileyim diye (o zamanlar lise de derse girenler 18 saat, ortaokulda derse girenler 15 saat ücret alıyordu.) Bana lise birinci sınıflardan dört sınıfın "Ahlak bilgisi" dersini verdiler. Haftada birer saat, neyse onları geldik geçtik. Bir de sanırım geldiğimin üçüncü ayıydı. Bir gün cumaya 2 saat vardı. Baş Muavinin odasına girmiştim "Ya hocam" dedi "Cuma hutbesi okuyacak öğrenci hazırlayamadık. Bize Cuma namazı kıldırır mısın? Okur musun cuma hutbesini?" Cumaya iki saat var, normalde yeni başlamış bir öğretmen hadi hazırlanayım der. Elhamdülillah benim bir yıl fahri imamlığım oldu. İrticali hutbeler okudum. Birde kürsüye iyi kötü bir inişim çıkışım olmuştu. Olur dedim. Çıktım işte irticali bir hutbe okuyunca arkadaşlar demişler "Tamam bu meslekçi olur" O zamanlar öğretmenler kurulu karar veriyordu, öğretmenliğe başlayıp başlayacağınıza. Bir yıl sonra öğretmenler kurulu toplanıyor. İttifakla "bu yapar veya yapamaz" diye bir karar veriyordu. Asalet tasdiki böyle gerçekleşiyordu.

Salih Dülger Hocamızın okulumuzdaki bir konferansı- 2018

Biz: Peki hocam anlaşılan öğretmenler kurulundan onay almışsınız. Sonra neler yaptınız?
Salih Dülger: 1977-1978 de ben burada evlendim. 1978 yılında Şubat ayında. Bir Kardeşim bana düğün hediyesi olarak "et-Terğib ve't-Terhib" isimli hadis kitabının Arapçasını getirdi. Türkçesi var şu anda "korkutma ve teşvik hadisleri" diye tercüme edildi dört ciltlik. O zamanlar tercüme kitaplar azdı. Bendeki de deli cesaret, olacak şey değil. Bir ay sonra baktım kitap kitaplığımda duruyor. İki ay geçti yine duruyor. Ne olacak? Dedim. Aldım birinci cildini gittim müftülüğe. Allah rahmet eylesin. Müftülükte şef Hafız Mustafa

Sarı Hoca vardı. Çok kaliteli bir hafız ve çok kaliteli bir insandı. Dedim ki ‘’bana irşat programında yer ver. Okulumuza en yakın Zahire Pazarı caminde, istiyorum ki biraz da öğrenci gelsin. Cumartesi Pazar ikindi namazından sonra hadis okuyacağım’’. Hâlbuki kimseden bu kitabı okumamışım. İlim geleneğinde icazetin yoksa anlatamazsın. Fakat kimden icazet alacaksın, bekleyecek vakit yok. Ben orda kürsüye çıktım. Cumartesi-pazar ikindiden sonra. Ne zor iş yaptığımı daha sonra anladım. Ben buradan alınana kadar yaklaşık bir buçuk sene devam etti. 75 ile 125 arası değişen bir cemaati vardı. Dolayısıyla okul dışında öğrenci ile eğitim anlamında ilk ilgilenme sürecim odur. Hatalar yaptım yani. Dediğim gibi icazetin yok. Bir gün kumar meselesine ilişkin hadislere geldiğimde ayeti kerime oraya alınmış. Maide 90. Ayet, “Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar (putlar) ve fal okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki, kurtuluşa eresiniz.” Sonu لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ diye biter. Arapçada لَعَلّ ihtimal ifade eder. Orada dedim ki ayet-i kerimedeki ifadeye göre bir insan bunları terk etse de ihtimaldir Allah onu affeder. Sekiz sene sonra Elmalılı tefsirinde dikkatimi çekti. لَعَلّ Allah hakkında kullanılırsa kesinlik ifade ediyor. O yüzden şu çevrede ne kadar düğün vb. Cemiyeti'ne katıldıysam her cemiyette söyledim Arkadaşlar ben bu cümleyi söyledim. Bu ayette ‘’lealle’’ kelimesi ihtimal değil kesinlik ifade ediyor. Benden duyan varsa sözümü geri aldım. Hiç değilse 30 defa söylemişimdir. Çok uzun yıllar tekrarladım. Ben şunu söylemek istiyorum. Aslında benim kürsü dersi yapmamam lazımmış. Çünkü dedim ya “sen bunu okut diye icazet almadım”

Biz: Hocam kürsüleri kullanırken cemaatle ilişkilerimiz nasıl olmalıdır?
Salih Dülger: bir hatıradır. İbrahim Bey Camii'nde Hadis okuyorum. 1987’lerden sonra benim Balıkesir’e ikinci gelişimde. Ders o zaman için perşembe günleriydi. Bir hadisi şerifte bir kelime geçti. İyi bildiğim bir kelime ama anlam oturmuyor. Karşımda bir hoca efendi vardı. Dedim: söyle şu manayı da söyleyelim. O da Sükût etti. Cemaate dedim: bana müsaade edin haftaya çalışıp geleyim. Ben bunu rahatça cemaate söylüyorum. Veya bakıyorum orada bir Hafız oturuyorsa bir ayette takılmışsam diyorum hocam ne susuyorsun şu ayeti oku da cemaate söyleyelim. Çünkü kürsü benim değil. Ben de tek başıma yeterli değilim. Onun için konuşmalar da çok rahat oluyorum. Çok Bereket buldum manen çok kazandım.
İmam Hatip Camisi’nde sabah dersleri yaptım. Öğle tatillerinde ben eve gitmiyordum. Camiye geçiyordum. Öğrenci de beni biliyordu. Yemeği yiyen geliyordu. Orada bir iki hadis, bir iki ayet, öyle bir ömür geçirdim. Elhamdülillah

Biz: Hocam okulumuz dışında hangi okullarda görev yaptınız bunlardan biraz bahseder misiniz?
Salih Dülger: Bu buraya 1977’de geldim. 1979 Mart’ına kadar görev yaptım. 1979 Mart’ından 1981 Temmuz’a kadar Balıkesir Ticaret Lisesinde görev yaptım. Buradan Kütahya Simav Sanat Okuluna verdiler. 1981 Temmuzundan 1987 Temmuzuna kadar Simav’da kaldım. Simav’ın 90 küsur köyü vardı. Ben 80 küsurunu üçer dörder defa gezdim. Hatta o zamanlar da Simav’da pek araç yoktu. Çok uzun hikâye. 29 yaşımda bisiklete binmeyi öğrendim. Her hafta sonu cumartesi günü bisikletle evden çıkıyordum 7-8 tane Köyü dolaşıyordum köy odalarında oturuyordum. İnsanlarla sohbet ediyordum sonra eve dönüyorum. Yani takribi aşağı yukarı 30 kilo metre mesafeye kadar bisikletle gidiyordum. Dağlık bir yer orası, kolay değildi. Özür dilerim Rabbime şikâyet değil, yani zahmetli bir işti. Allah bana kolaylık verdi. Yani bundan zevk alma nasibini verdi. Zaten bir insan bir işten zevk alırsa işin zorluğu kalmaz. Yani ben Yaptığım işten zevk aldığım için müfettiş gelmiş gitmiş, şuymuş buymuş ben buna aldırmadım.

Sonra 1987 Temmuz'unda tekrar burayı istedim. Onun sebebi var kendim istedim geldim. Ben 1979 Mart'ında buradan ayrıldım. Balıkesir Ticaret lisesinde bir buçuk sene görev yaptım. Orada da vukuatlarım oldu. Üç seneden on seneye kadar ağır cezada yargılandım. Sonra cezayı Milli Eğitim'e havale ettiler. 1987'de Balıkesir İmam Hatip'te tekrar göreve başladım. 1999'da burada okul müdürünü kurul toplantısında tehditten bir soruşturma daha akçıldı. Buradan aldılar 1999'da tekrar Hacı İlbey'e verdiler. Bir eğitim öğretim dönemi orada görev yaptıktan sonra norm fazlası olduğum için Gaziosmanpaşa Lisesi'ne verdiler. 2000'den 2004 yılına kadar orada kaldım. Sonra öğretmenliğimin sonuna doğru geldiğim için İmam Hatibe dönmek istedim. Devlet Bahçeli Mesut Yılmazların çıkardığı yönetmeliğe göre lise din kültürü öğretmenleri liselerde branş öğretmeni kaldılar. Hâlbuki benim diplomam din dersi, ahlak bilgisi dersi, felsefe grubu dersleri ve imam hatip meslek dersleri branş karşılığıydı. Yani diplomamın dörtte birini geçersiz saydılar. Ben aşağı yukarı üç ay bunun mücadelesini verdim. Dosyalar hazırladım meclis başkanlığı dâhil, İdare amirlerine, sendikalara, her yere yazdım. Benim dört branşım var. Bir, İmam Hatip Lisesi meslek dersleri öğretmeniyim. İki, Felsefe öğretmeniyim. Üç, liselerde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi ve imam hatip liselerinde meslek dersleri öğretmeniyim. Felsefe öğretmenliği hakkımı kullandım. Simav'da felsefe derslerine girdim. Son geldiğimde Gaziosmanpaşa Lisesi'nde de Felsefe grubu derslerine girdim. Sonra ben bu okula meslek dersleri öğretmeni olarak gelmek istedim, baktım bütün kapıları tıkamışlar. Yani bizim arkadaşlarımız da kapıların açılması için Allah var yol açmadılar. Sonra hikâyesi uzun tekrar bu okula meslek dersleri öğretmeni olarak atanmayı başardım.2004-2006 yılları arasında burada İki sene çalıştım 2006'nın mart ayında emekli oldum. O zaman okul müdürü Abdullah Azman Hoca dedi ki, "Yapma hiç değilse 30 seneyi bitir." Emekliye ayrıldım? Aslında biraz erkendi. Zira 1996 yılında okul dışında haftada sabit on bir programım vardı. Seminerler konferanslar cami konuşmaları, sabah ayrı, akşam ayrı, ikisini birden taşımam zorlaştı birini bırakmam lazımdı, Sonuçta öğretmenlikten ayrılacaktık. 2006'da dilekçemi verdim. Hatta sezon sonunu beklemedim.

Biz: Hocam Simav'dan buraya tekrar dönüş yaptığınızı biliyoruz. Sonra ne oldu da ayrıldınız? Bundan biraz bahseder misiniz?

Salih Dülger: Evet Simav'dan döndükten sonra 1987'de İmam Hatip'te tekrar göreve başladım 99'da burada okul müdürünü kurul toplantısında tehditten bir soruşturma daha açıldı. 28 Şubat'ın devamında benim çocuklarım burada okuyordu. Okul müdürüne dedim ki ben çocuklarımı buraya aklı başında gönderiyorum. Psikolojilerini bozan şeyle uyguluyorsunuz. Her akşam tedavi ediyorum. Bir gün tedavi edemezsem şu duvarın dışında bir dünya var ben de oradayım. Hesabını da sen yap. Arkasından müfettiş geldi. Hatta arkadaşlar dediler yine gideceksin. Yine aldılar beni. O tarihte çok düşünmüşler. Hani dağ köylerine versek Dursunbey gibi bir yere versek bu dava açar yine gelir. Şimdi Karesi İlçe Milli Eğitim'in olduğu yerde Hacı İlbey İlkokulu vardı. İki yüz öğrencili bir okuldu. Balıkesir'in en zayıf okuluydu. Niye vermişler biliyorum. Benim bir talebem orada öğretmenlik yapıyordu. Haftada toplam 8 saat branş dersi var. 4 saatini bana verdiler. Haftada iki gün ikişer saat derse giriyorum. Üç buçukta gidiyorum, beş buçukta çıkıyorum. Bana dediler ki aman hocam haricinde okula uğrama. Tam bir sene gezdim. Çocuklarla temas olmasın diye.

Biz: Hocam biraz özele inersek, zamanınızı nasıl değerlendiriyorsunuz. Neler söylemek istersiniz?

Salih Dülger: Elhasıl Balıkesir beni öğretmen yaptı. Ben geldiğimde öğretmen değildim. Öğretmenlik düşünerek de kendimi programlamadım. Böyle bir çalışmam da olmadı. Sadece kitap okuyordum. Hala da okuyorum. Her halde beş bine yakın kitabım vardır. Çeşitli kaynaklar var. Tefsirlerden hiç yoksa elli çeşit tefsir vardır. Ansiklopedilerden, İslami kaynaklardan, alıyorum bakıyorum. Günlük okumam dört saatin altına düşmüyor. Günlük 19 saat okuduğum zamanlar oldu. Öğrencilerle kavga etmedim, yapmadım yani. Öğrencilerin bana nefretle bakmış olacağını düşünmüyorum. Bir tane çıktı onunla da görüştüm. O da yanlış bir şey kalmış aklında oturduk anlattım. Sonra o nefreti kesildi. Ben İnsanların gözlerine bakarım gözlerinde nefret varsa, sebep bensem gidip özür dilerim. Eğer o nefreti kendi büyütmüş ise onu anlatmaya çalışırım bu nefrete gerek yok. Balıkesir'de bu kadar vakit geçirdim. Buradan çıkıp Paşa Camii'ne kadar yürüsem, herkese selam verebilirim. Tüccar dâhil olmak üzere herkese hâl hatır sorabilirim. Sevmeyen mutlaka vardır. Olması tabiidir. Ancak nefret eden olmadığını düşünüyorum. Çünkü benim bir tek davam var Allah'ın kitabı. Allah'ın kitabı en büyük davadır.

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ Şimdi kabaca bu.

Biz: Hasan Basri Çantay Hazretleri'nden biraz bahsedebilir misiniz?

Salih Dülger: Bu okulun açılışı 1958'dir. Dolayısıyla Hasan Basri Çantay sağdır. Benim bu konuda sözü Nevzat Aşık, Burhan Güler gibi hocalarıma bırakmam gerekir. Çünkü ben Çantay hocamıza yetişmedim. Çantay –Allah O'na rahmet etsin- hakkında bu okuldan ilk şahitlerin çoğu sağdır. Onların bu konuda söyleyecekleri çok şeyler var. Sadece sonraki yıllarda, ben önünü sonunu okumaya başlayınca gördüm ki Abdülhamid'le kavgalı yaşamış. Ondan kaçtığı için iki sene Kepsut dağlarında silahlı gezmiş. 1960'lı yıllarda kendisini hala Tanzimatçı diye tanıtabilecek bir Tanzimat yaklaşımı var. Ömer Ali Bey diye burada mutasarrıflık yapan bir zat elinden tutup yetiştirdi. 16 yaşlarında iken babası bir yangında bütün mülkünü kaybediyor. Mutasarrıf Ömer Ali Bey onun elinden tutmuş, "Hudayinabit" yani Arapçayı ve Farsçayı bütün güzellikleriyle öğrenmiş. Fransızcayı öğrenmiş. Yanlış hatırımda kalmadıysa 17'ye yakın Sivil Toplum Örgütü kurmuş. Kızılay ve benzerleri gibi. Galiba 5 veya7'ye yakın dergi ve gazete çıkardı. Sonra Alaca mescit toplantısında bulunmuş. Sonra Akhisar bölgesindeki, Kırkağaç bölgesinde Yunana karşı Kuvayı milliye hareketini organize edenlerden birisi olmuştur. Büyük bir cephe oluşmasında çok katkısı olmuştur. Kesinlikle zamanımızda '' işte 20'lerde veya 1930'larda gericilerden örümcek kafalılardan memleketi kurtardık" diyenlerin tezinin aksine hem dini çok iyi bilen, hem ciddi bir hoca olan, hem de milli mücadelenin içinde bütün aktifliğiyle yer tutan bir adam Çantay. Sonra iyi bir ilmi var. 10 kere 40 hadis namıyla çok değerli bir kitap yayınlamıştır. 1953-55 yıllarında. Ancak 1970'lerden bu tarafa maalesef kitabın baskısı olmadığı için kimse de yok. Bende üç cildi de vardı. 73-74'lerde almıştım, sonra maalesef kaybettim. Kıymeti bilinmemiş, sonra bir arkadaşımda 10 kere 40 hadisin İki cildini buldum, fotokopi yaptım kitaplığıma koydum. Çantayı, ben bu okula geldiğimde hatıralarını ziyaretlerini anlatmışlardı. Ama ilmi yapısıyla talebeye aktarılmamış bir insandır. Şu an Merkez İmam Hatip başta olmak üzere öğrencinin Çantay'ı ve ilmi kalitesini çok duyduklarını düşünmüyorum. Mesele şu; (en azında yapılacak bir iş olsun) ben isterim ki bu okulun bir koridoru Çantay'ın eserleri, çıkardıkları gazeteler, fotoğraflarıyla yer alsın. Hasan Aycın da böyle. Çantay salonu olsun. Aycın salonu olsun. Çocuklar bunu görmeli. Mesela Bursa'da Özal'ın kurduğu Göçmen Konutları semtindeki İmam Hatip Ortaokulunda bir koridorda tamamen Hasan Aycın'ın karikatürleri romanları ve çocuk kitapları vardır. Ama mezunu olduğu bu okulda tanınmıyor. Bir de Balıkesir'le ilişkisini herkesin bilmediği Balıkesir

yakın tarihi açısından önemli biri, İsmail Hakkı Uzunçarşılı. "Karesi Meşahiri" adlı bir eseri vardır. Ama Uzunçarşılıyı duyan yok. Hâlbuki Osmanlı arşivleri için önemli biri. Her ay veya iki ayda bir bile olsa bu kişiler anlatılmalı ve tanıtılmalıdır. Öğrenci ilgi göstermiyor, olabilir. Görsellerle zenginleştirirsiniz. Eserleri koyarsınız.

Şimdi ben Balıkesir'de yaşasaydım bile Çantay 1964'te vefat ettiği için tanıyamayacaktım. 1969 yılında benim aldığım ilk kitap Çantay Mealidir. Çantay'ı öyle tanıdım. Ben o meali dikkatlice ve senelerce okudum. Çantay'ı bizatihi görmedim. Ama Çantay üzerine gerek Kepsut'ta ve gerekse Balıkesir'de birkaç konuşma yaptım. Ben biraz konuşmalarda, yani farklılık diyebilirim buna. Bir adamı böyle sadece özel nitelikleriyle anlatıp geçmeyi sevmiyorum. Bugün ne olmuş, bugüne ne bırakmış ona bakarım. Çantay merhum, bu okulun ilk öğrencilerinin muhabbetlisi. Çantay'ın sohbet arkadaşı Evciler Köyü'nden Müftü Nuri Efendi. Onun oğlu Mehmet Bahaeddin'le bir müddet dostluğum pekişti. Şimdi Rahmetli oldu. Allah rahmet eylesin. Çantay ile ilgili O'ndan pek çok hatıra dinledim. Çünkü Çantay, oraya gidiyormuş o buraya geliyormuş, bir miktar kıssa dinleme imkânım oldu. Çantayı yakından tanıyan Selçuk Eraydın'dan okuduklarım var. Kepsut'ta Çantay'a sevdalı bir Mehmet Çoban'la tanıştım. Uzun yıllar yol arkadaşımda oldu, dostum oldu. Âlim birisi değildi, ama arif birisiydi. Yani Müslümanların gölgesine sığınacağı birisiydi. Çantay'a Kepsut'tan yürüyerek elma getirirmiş. Çantay'ın "İşte oğlumuz" dediği adamlardan birisi. Dolayısıyla Çantay'ın en azından kimliği ile ilgili bu dostlardan övücü şeyler duydum. Balıkesir'de Çantay ayarında daha önce yetişmiş insanlar olmakla birlikte Balıkesirliler onları hiç tanımıyor. Özellikle 1900'lerde yaşamış bir "Melek Hocalar" var. Melek Hoca lakaptır. Ailesinden çocukları hala sağ olanları var. Torunları var. Ama Balıkesirliler bunları tanımıyor. Balıkesirli kendi âlimlerini tanımıyor. Çantay'ı da tanımıyordu ben geldiğimde. Çantay konuşulmuyordu o tarihlerde. Sonra araştırmacı bazı arkadaşlar eser ve sempozyum tarzı çalışmalar yaptılar da bir nebze tanıma yolu açıldı.

1992'de İmam Hatip Lisesinin öncülüğünde buranında ilk mezunlarının konuşmacı olarak yer aldığı bir sempozyum yapıldı. 3-4 arkadaş birlikte Salih Tozan'da Çantay'ın farklı yönlerini anlattılar. Çantay ile ilgili birkaç salon konuşmaları oldu. Kısacası Çantay 1966'larda benim için ilimdi. Çünkü 68 de mealini almışım. Hala diyorum Çantay'ın mealini yakalayacak ayarda ikinci bir meal hemen hemen yok. Hamdi Döndüren Bey de meal yaptı. O da bu okulun mezunu. Ancak Hamdi abimizin yaptığı meal ile Çantay'ın çok farklı. Kalite açısından ölçemem ama Çantay'ın Mehmet Akif Ersoy gibi edebi yönü var. Türkçeyi çok iyi kullanabiliyor. Şunu söyleyebilirim. Çantay'ın rahle-i tedrisinden gıyaben

geçtim. Elhamdülillah, İlahiyata Mehmet Bayyiğit Hoca dekan olarak gelince biraz daha gündem oldu.

Biz: Malumunuz okulumuzun banisi Ahmet Karatoprak Hocadır. Ahmet Karatoprak Hoca'yla ilgili neler söylemek istersiniz?
Salih Dülger: Karatoprak Hoca ile cemiyetler de beraber olduk. 75 yaşında iken sesinin bir başkasının sesiyle kıyaslanamayacak kadar mükemmel olduğunu gördüm. O tarihlerde طلع البدر علينا ilahisini söylüyorduk. Lütfullah Göktaş isimli öğrencime dedi ki (bu okul mezunudur. Şu an Vatikan Büyükelçisidir) "Oğlum, ses tellerimi Allah bana vermiş bozulmasın diye dondurma yemedim ömrümde" Çok dikkatli, çok kibar bir insandı. Tabii saygı uyandırmış insanlar üzerinde. Kendisine ilkokul diploması olmadığı için "Sen cahilsin" demişler. O da 3 ay içinde ilkokulu bitirmiş. Gönenli merhum Mehmet efendinin talebesidir. Ve hocası onu Balıkesir'e hizmet etsin diye göndermiş. Bu okulun temellerinin atılmasına vesile olmuştur. Talebelerinden pek çok öğretmen ve Hafız vardır. Oğlu Ali Rıza Karatoprak kardeşimiz sağdır. Onunla görüşülebilir konuşulabilir. Karatoprak Hoca buraya da çok seyrek geliyordu maalesef. Burada Karatoprak Hoca'nın kıymetini açığa çıkaran Abdullah Azman Hoca'dır. İlk defa onu anma programını o yaptı. Okulun Camisinde kendisine aşır okutturdu. Kayıt altına alındı. Şu an internet ortamında o tilavet var.

1977'de buraya geldiğimde arkadaşlara dedim ki, bu çevrenin âlimlerini ziyaret edelim. Sıraya koyduk. Karatoprak da onlardan biriydi. Dediler ki, Karatoprak Hoca hemen buyurun gelin demeyebilir. Öyle kaldı ziyaret, ama sonra görüştük. Sarı Hoca'yı programa aldık. Kış sebebiyle gidemedik. Havran 'da Hafız Nurettin efendiye gitmiştik. Çevredeki ilim sahiplerini dolaştık Elhamdülillah. Karatoprak Hocanın adını ilk defa 1977-78 yılında arkadaşlar bana söylediler.
Biz: Son olarak çocuklarınızdan da bahsetmek isterseniz dinleyebiliriz.
Salih Hoca: Rabbimin yardımı ile üç çocuk büyüttüm. Üçü de buradan mezun. Balıkesir İmam Hatip Mezunudurlar. Biri öğretmen, benim kitapları okuyabilecek kabiliyette. Biri sivil toplum örgütlerinde çalışıyor. Efendim, biri de Bursa'da psikolojik danışman rehber. Allah onlara uzun ve bereketli ömür ve ahirette cennet versin.

Biz: Hocam teşekkür ediyoruz. Allah razı olsun. Bize zaman ayırdınız sizleri dinleme ve tanıma fırsatımız oldu.
Salih Dülger: Cenâb-ı Hak emeklerinizi zayi etmesin. Rabbi Zülcelâl cennette yaşatsın.

Seyyit Ahmet Arvasi

Seyyid Ahmet Arvasi 1934 tarihinde Ağrı Doğubayazıt'ta doğmuştur. Babası Abdülhakim Efendi, annesi Cevahir hanımdır.

İlkokulu Van ve Doğubayazıt'ta, ortaokulu Erzurum'da bitirdi. Liseyi yine Erzurum Öğretmen Okulu'nda okuyarak 1952'de mezun oldu. İlk tayin yeri olan Konya Doğanbeyli İlkokulu'nda üç yıl öğretmenlik yapmıştı. 1958'de Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümü'nden mezun oldu.

1959 – 1971 tarihlerinde okulumuz Balıkesir İmam Hatip Okulu dâhil Balıkesir il ve ilçelerinde farklı okullarda öğretmenlik yapmıştır.

Van Alparslan Öğretmen Okulu Meslek Dersleri Öğretmeni iken 22 Eylül 1959 tarihinde Balıkesir Savaştepe İlk öğretmen Okulu'na Meslek Dersleri Öğretmeni olarak tayin olmuş bu görevine de 18 Kasım 1959 tarihinde başlamıştır.

1961-1962 öğretim yılında "okulun öğretim ve eğitim faaliyetlerinde, ders dışı çalışmalarda ve okul-çevre münasebetlerinde gayret ve normalin üstünde bir başarı gösterdiğinden" Milli Eğitim Bakanlığı tarafından taltif edilmiştir.

1965 yılında Savaştepe İlk öğretmen Okulu'nda Meslek Dersleri Öğretmeni iken bu görevinden ayrılarak 8 Kasım 1965 tarihinde Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü Meslek Dersleri Öğretmenliği 'ne tayin olmuştur.

01 Ekim 1968 tarihinden 31 Ocak 1969 tarihine kadar Necati İlk öğretmen Okulu'nda müdür yardımcılığı görevini yürütmüştür. Balıkesir'de 1971 yılına kadar görev yaptıktan sonra bu yıl Bursa Eğitim Enstitüsü'ne naklen tayin olur. Bursa'da yaklaşık dört yıl görev yaptıktan sonra 1976 yılında İstanbul Fikirtepe Eğitim Enstitüsü'ne tayin olur. 1979'da siyasi çalkantılar sebebiyle Kırşehir'e sürgün edilse de siyasi çalkantıların durmaması üzerine eken yaşta emekliliğe ayrılmıştır.

Birçok dergi ve gazetelerde yazıları yayınlanmıştır. Hergün Gazetesi'nde "Türk-İslam Kültürü" yazıları, Türkiye Gazetesi'nde "Hasbihal" başlıklı yazıları, Kendini Arayan İnsan, İnsan ve Ötesi, Türk-İslam Ülküsü, Devletin dini olur mu? Eğitim Sosyolojisi, Milletlerin İtibarı, İlm-i Hal, Manevi Yönelişler, İnsanın Yalnızlığı, Diyalektiğimiz ve Estetiğimiz vb. adlı kitapları,

1979 da emekli olan Seyit Ahmet Arvasi, 31 Aralık 1988 tarihinde İstanbul'da vefat etmiştir.

&&&

Seyit Ahmet Arvasi Hocamızla ilgili daha detaylı bilgi almak hem de hocamıza karşı bir vefa için muhterem mahdumları Mehmet Murat Arvasi Hocamızı aradık. Kendilerine Van İmam Hatip Lisesinden alt devremiz olan Diyanet-Sen Van Şube Başkanı Nurullah Arvasi

Hocamız vasıtasıyla ulaştık. Mehmet Murat Arvasi Hocamızla keyifli bir sohbetimiz oldu. Merak ettiğimiz her şeyi sorduk. Kendileri de sağ olsunlar tüm sorularımıza samimiyetle cevap verdiler. Hocamızla yaptığımız sohbet şöyledir:

Biz: Hocam bizim bildiğimiz Abdülhakim Arvasi Hazretleri'yle Seyit Ahmet Arvasi Hoca'mızın babası Abdülhakim Arvasi Hazretleri'nin isim benzerliği hakkında neler söylemek istersiniz?

Mehmet Murat Arvasi: Abdulhakim Arvasi Hazretleri ile bizim tarafın dedeleri altıncı kuşakta birleşiyor. Benim dedem Abdülhakim Arvasi yeni doğduğu vakit kamuoyunun bildiği Abdulhakim Arvasi Hazretleri bizim Doğubayazıt'a geldiklerinde dedeme kendi isimlerini vermişler. Onun için dedemin ismi de Abdülhakim'dir. Bazısı o zatın torunu zanneder babamı. Hâlbuki öyle değil. Yani dedemize o ismi vermek. O zatın bizim köyümüzü Doğubayazıt'ta ziyaret etmesi büyük bir şeref. Gençliğinde de Abdulhakim Arvasi Hazretleri dedemle çok yazışmışlar. Hatta Ermeni, Rus işgalleri sırasındayken hayati tehlike atlatmış dedemiz. Daha sonra babam Erzurum'a, oradan Konya'ya, oradan Balıkesir'e geliyor.

Biz: Hocam, Seyyit Ahmet Arvasi Hoca'mızın doğum tarihi bizdeki resmi kayıtlara göre 1934. Fakat siz 1932 olarak ifade ettiniz. Bunun sebebi ne olabilir?

Mehmet Murat Arvasi: Gerçek olan 5 Şubat 1932 tarihidir. Ama o bölgede harp, fakirlik, sıkıntı olması nedeniyle ekonomik yardımdan yararlanmak için yaygın olarak erkekler geç, kızlar da erken yazdırılırmış.

Biz: Hocam, hocamızın annesinin ismi nedir?

Mehmet Murat Arvasi: Cevahir Hanım. O aslında Azerbaycan'ın içinde yaşıyormuş o zaman. Rahmetli dedem O'nun "Seyyide" olduğunu, muhtaç kaldığını duymuş, buraya getirmiş ve Onunla evlenmiş.

Biz: Hocam, şimdi Seyit Ahmet Arvasi Hoca'mızın ilkokula Van'da başladığı ama Doğu Beyazıt'ta bitirdiği, ondan sonra ortaokula da Ağrı'da başlayıp Erzurum'da bitirdiği anlatılıyor. Bu durum, hocamızın baba mesleğinden mi kaynaklanıyor yoksa başka bir sebepten mi?

Mehmet Murat Arvasi: O zaman küfrün, dinsizliğin, İslam düşmanlığının en çok kuvvetli olduğu zamanlar maalesef. "Lise kilisedir" diyerek kimse çocuklarını okullara göndermiyor. Yakın bildikleri esnafın yanında çalışıversin diyorlar. Dedem de kesinlikle hiçbir çocuğunu okutmak istemiyormuş ama bir gün Seyyid Abdulhakim Hazretleri'nin mürşidi Seyyid Fehim Arvasi Hazretleri'nin oğlu Muhammet Mahsun Hazretleri'ni dedem ziyarete gidiyor. O zat dedeme: "Senin bir Ahmet isminde bir oğlun varmış. Van'a gelip onu görmek istiyorum." demiş. Dedem de: "Efendim buyurun" diyor ve hakikaten aradan kısa bir süre sonra geliyor. Dedem de babamı bir kuyumcu arkadaşın yanına sokmuş. Babam orada çalışıyor. Muhammed Mahsun Hazretleri oraya teşrif etmişler. Göz göze gelince babam diyor ki bir anda sanki başka bir âleme gittim ve sanki böyle bütün ruhumu okudu. "Bu çocuğu ziyan etme, heba etme, onu kuyumcudan al, okut." Buyurmuşlar. Babam kararını değiştirmiş. Ondan sonra Erzurum'a gönderiyor. Nihayetinde Gazi Eğitim Enstitüsü'nde okuduğu zaman anlıyor küfrün ne kadar şiddetli olduğunu. Tabii bütün çilesi, tefekkürü oradan başlıyor. Bir yandan İslam Alimlerini okuyor, bir yandan da batı filozoflarını. Beyninde ikisini çarpıştırıyor. Uzun bir beyin müsademesinden sonra "Kendini Arayan İnsan", "İnsan İnsan Ötesi Büyüktür." eserlerini yazıyor rahmetli. Bir yandan da küfrün en azgın müfettişleriyle mücadele ediyor. Komünistler, "Aman ha bu adamı dinlemeyin. Bu adam büyücüdür, insanı çok kötü etkiler." Diye propaganda yapıyorlar. Derslerine girmeme, derslerini protesto etme gibi terbiyesizliklerde bulunuyorlar. Hatta kaç defa öldürmeye teşebbüs etmişler. Fakat Allah'ın izniyle imanlı bir gençlik yetiştirdi ve bunu başaramadılar. Birçok konferans ve seminerlere katıldı. En son 1988

yılında Milli Eğitim Şurası'na gitmiş ve orada şuranın bir numarası olmuş. Daha sonra kalp rahatsızlığı nedeniyle 1988 yılının sonu itibariyle 57 yaşında vefat etti. Allah rahmet eylesin.

Biz: Balıkesir yıllarıyla ilgili neler hatırlarsınız? Ne söylemek istersiniz?

Mehmet Murat Arvasi: 1959'da Balıkesir Savaştepe'ye geliyor babam. Ben orada doğmuşum. 1965'te de merkeze gelmişiz. Türkiye'de yetmişli yıllar komünistlik hareketlerinin yoğun bir şekilde yaşandığı dönemler. Babam siyasi yönden neler yapmalı, kimi desteklemeli gibi konularda istişareler ediyor. Neticede ülkücüleri seçmiş. İstidatlı gençlerden yani sohbetini anlayan, itiraz etmeyen, dinleyen gençleri tespit etmiş onları işlemiş, işlemiş ve giderek kaliteli bir hale getirmiş onları. Tabii devlet daha sonra babamdan doğu Anadolu bölgesi halkı hakkında yardım istemiş. Onlara brifing vermiş. Hatta KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş Bey babamla görüşmek istemiş. Onunla da özel olarak görüşmüş.

Biz: Hocam, Seyit Ahmet Arvasi Hoca'mızın İstanbul hayatı ile ilgili biraz bilgi verebilir misiniz?

Mehmet Murat Arvasi: Şimdi şöyle söyleyeyim. Balıkesir'deyken yine bir hoca rahmetli babama bir mektup yazıyor. Bu mektup bazı menfi müfettişlerin ellerine geçince babamı çağırıyorlar. "Sen kimsin, tarikat mısın?" Demişler. Neticede haksız bir şekilde babamı Bursa'ya sürmüşler. 1971-1972 öğretim yılıydı. Bursa da tabii komünistlerin elinde. Duymuşlar Ahmet Arvasi diye bir faşist öğretmen geliyor. Orada da rahat bırakmadılar. Ama güzeldi o yıllar. Bursa tarihi maneviyatı çok olan bir şehir. 1971'den 1976'ya kadar Bursa'da kaldık. Sonra oradan da İstanbul'a sürdüler.

Babam İstanbul Fikirtepe Eğitim Enstitüsündeydi. İstanbul'a geldiğinde İstanbul kurtarılmış bölgeydi. Komünistler İstiklal Marşı okutmuyorlardı. Milliyetçi öğretmenlerle tanışıyor. Ülkücü çocuklar çalışıyor ama sahipsiz. Hepsi başsız, hepsini organize ediyor, örgütlüyor. Bir gün öğretmen ve öğrencilerle anlaşıp İstiklal Marşı'nı okurlar. İlk defa böyle bir şey olunca komünistler köpürmüşler. Babam derslere giriyor, protesto ediyorlar, dinlemiyorlar, kendi aralarında konuşuyorlar. Rahmetli sebatla, kararlılıkla dersini ve davasını anlatmaya devam etmiş. Öğrenciler içerisindeki muhalif grup ayrılmış, babam diğer öğrencilerle beraber derse devam etmişler. Mescitte namaz kılmışlar. Mescidin koridorlarından ezan sesleri yükselmiş. Hükümet o zaman İstanbul Fikirtepe'de neler oluyor diye tahkikat yaptırmış. O sene mezun olan gençlerin öğretmenliklerini iptal ettirmişler. Ayrıca hocaların her birini de bir yere sürmüşler.

Biz: Ahmet Arvasi Hocamızı nereye sürdüler?

Mehmet Murat Arvasi: Kırşehir'de komünistlerin hâkim olduğu bir liseye yedek öğretmen olarak sürüyorlar. Tabii babam hep rapor alıyor, gitmiyor. En son emeklilik dilekçesini vererek emekli oluyor.

Biz: Hocam bu değerli bilgilerden dolayı teşekkür ederiz. Allah razı olsun.

Mehmet Murat Arvasi: Ben de teşekkür ederim. Babamla ilgili güzel bir çalışma yapmışsınız. Başarılar dilerim.

Tahir Korucuoğulları

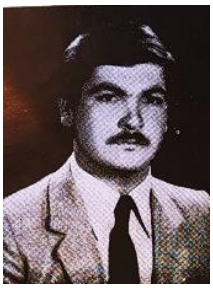

1958'de Balıkesir'de doğdu. İlk, orta ve liseyi Balıkesir'de bitirdikten sonra Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü'nden 1979'da Sosyal Bilgiler Öğretmeni olarak mezun oldu. Okul hayatı Boyunca, özellikle liseli gençlere Türk Milliyetçiliği Ülküsünü anlatabilmek için, her türlü kültürel çalışmaların içinde yer aldı. Gençlerin siyasete ve fikri çalışmalara katılımını arttırmaya yönelik faaliyetleriyle, milliyetçiliğin halk kitleleri tarafından benimsenmesi ve itibar görmesi yolunda çalışmalar yaptı.

Sırasıyla Gölköy (Ordu) Lisesi ile Balıkesir'de Kepsut Lisesi, Karesi ve Armutalan Ortaokullarında görev yaptı. 1982'de tamamladığı askerlik görevinin ardından, Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne tayin oldu. 1987 yılına kadar bu lisede T.C. İnkılap Tarihi derslerini okuttu. Şu anda çok önemli kadro ve pozisyonlarda görev alan birçok değerli öğrenciyi bu dönemde yetiştirdi. 1990 yılında, kendi isteği ile kamu görevinden istifa etti. Ağırlıklı olarak inşaat sektöründe çalışmalarını devam ettirdiği 1990-1998 yılları arasında, Balıkesir'de kazandığını Balıkesirlilerle paylaştı. Bu dönem aktif olarak siyasetle de uğraştı. Aynı yıllarda, başta Türk Ocakları olmak üzere, milliyetçi dernek ve kuruluşlarda Kuruculuk ve Yöneticilik şeklinde aktif görevler üstlendi.

2004 yılında, yeniden kamu görevine döndü ve 2008 yılında emekli oldu. 1998 yılında başladığı özel eğitim kurumu kurucu ve yöneticiliğini 2019 da bıraktı. Girişimciliğinin ve çalışkanlığının yanında, toplumun her kesimiyle barışık olması ile dikkat çeken bir kişiliğe sahiptir. Çeşitli gazete ve dergilerde makaleleri yayınlanmıştır. 29 Mart 2009 Mahalli İdareler Seçimlerinde Balıkesir Belediye Meclis Üyesine seçilmiş, milletvekilliği aday adaylığı için 4 Mart 2011'de bu görevinden ayrılmıştır.

2017'den bu yana Türk Ocakları Şube Başkanlığını yürütmekte olan Tahir Korucuoğulları'nın eşi emekli öğretmen olup iki çocuk ve iki torun sahibidir ve Almanca bilmektedir.

Veçhi Ersun

Veçhi Ersun 1322/1906 yılında Balıkesir'de doğmuştur. Babası Eşref Beydir. İlköğrenimini Hasan Çelebi Mektebinde orta öğrenimini ise Balıkesir Sultanisinde tamamlamıştır. Halkalı Ziraat Mektebi ve Darülfünun Eczacılık mektebinde kısa süre okumuştur.

Uzunçarşılı İsmail Hakkı Uzunçarşılı'nın tavsiyesiyle Balıkesir Lisesi iptidai kısmına muallim olarak göreve başlamıştır. Bu arada Hukuk Fakültesine kaydolur ve buradan mezun olur. Hayatına hukukçu olarak değil öğretmen olarak devam eder. Musikiye yatkınlığıyla birçok müzik aletini kullanabilmiştir. Okulumuz Balıkesir İmam Hatip Okulu dahil birçok okulda toplam 45 yıl öğretmenlik yapmıştır. Okulumuzun açıldığı ilk yıllarda müzik derslerine girmiştir.

Balıkesir'de dernek faaliyetlerinde öncü bir isimdir. Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında okulumuz müdürlerinden Halil Fevzi Efendi gibi Vecihi Ersun da Memleket Hastanesinin yapımı için emek harcamıştır.

Ön sıra en sağdaki Veçhi Ersun Hocamız

GÖNÜL COĞRAFYAMIZDAN GELEN ÖĞRENCİLER

OKULUMUZUN GÖNÜL COĞRAFYAMIZDAKİ YÜZLERİ

Bu bölümde gönül coğrafyamızdan gelen hocalarımızın hayat hikayelerine ve çalışmalarına yer verilmiştir.

Ahmet Hacıosman

Okul numarası: 1007
Okula kayıt: 1975
Mezuniyet: 1980

1958'de Gümülcine'nin (Yunanistan) Mastanlı Mahallesinde, rençber bir ailenin üç evladından bir erkek evladı olarak dünyaya geldim. İlkokulu Mastanlı Azınlık İlkokulunda, daha sonra beş yıllık Medrese-i Hayriyyeden mezun oldum. Daha sonra Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne başvurduk ve orta üçten eğitimimiz devam ettik. 1975'te başladık ve 1980'de mezun olduk. Daha sonra eğitimime İstanbul Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde devam ettim. 1984'te mezun oldum.

Mezuniyetten sonra doğduğum yer Gümülcine'ye döndüm.
Vaaz ve İrşad Heyetine katılarak insanlarıma camilerde, kürsülerde vaaz vermeye başladım. Vaaz ve İrşad Heyeti'nin yayın organı olan "Hakka Davet"in imtiyaz sahipliğini üstlenerek basın alanında çalıştım. Tekke Camii'nin hatiplik vazifesini aldım. 1985 yerel seçimlerinde Gümülcine Belediye Meclis üyesi seçildim.

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan ve Gümülcine Eski Milletvekili okulumuz mezunu Ahmet Hacıosman Bey

7 Nisan 1990 milletvekili genel seçimlerinde bağımsız Güven Listesinden Dr. Sadık Ahmet, Mustafa Hafız Mustafa ile birlikte bağımsız milletvekili adayı oldum. Dr. Sadık Ahmet ile beraber Dostluk-Eşitlik Barış Partisi kurucuları arasında yer aldım. 1990'da 1. Genel Kongrede Genel Sekreter seçildim. 1997'de Dostluk Eşitlik Barış Partisinin Genel Başkanlığına seçildim.

Ayrıca Balkan Gazetesi adında Dr. Sadık Ahmet'in Sahibi olduğu gazetenin Sorumlu Müdürü olarak 5 yıl boyunca basın alanında hizmet ettik.

2002-2006 yılları arasında Rodop Evros Vilayet İl Meclisi Üyeliği seçimlerinde en çok oyu alan birinci il meclis üyesi olarak seçildim. 2003 yılında Rodop Vali Yardımcılığı'na getirildim. 2007 yılına kadar bu görevde bulundum. 16 Eylül 2007 yılında Pasok Partisi Milletvekili seçildim. Dört dönem milletvekilliği yaptım.

Ahmet Hacıosman Hocamızın öğrenci kimliği- 1975
(İmzası olan müdürümüz, Burhan Şavlı)

Şimdi de: Somali, Sudan, Çat, Uganda, Filipinler, Moro gibi ülkelerde su kuyuları, yetimhaneler gibi vs. yerleri ziyaret ederek hizmet çalışmalarında bulunuyoruz. Bölgemde de her türlü hizmeti fi sebilillah tecrübelerimle, birikimlerimle hem Yunanistan da hem de Türkiye'de yardımcı olmaya devam ediyorum.

Ahmet Hacıosman Hocamız STK çalışmaları kapsamında Afrika Ülkelerinde

İlkokulu bitirdikten sonra Gümülcine Medrese-i Hayriyye'ye kaydımı yaptırdım. Evden o zaman aldığım ruh beni oraya gitmemi sağladı. Daha okul hayatıma devam etmek için Balıkesir İmam Hatipte eğitimimize devam ettik. Orta bölümden mezun olduktan sonra Hasan Hasan ve Hasip Semerci ile beraber Ankara'ya Millî Eğitim Bakanlığına gittik. Düz liseye geçmek için. Orada bize yardımcı olan akrabam, yetkililerle görüşmeye girmezden önce bize: "tekrar düşünün" dedi. 1976 senesinde o meşakkatli yolculuğa rağmen akrabamızın tavsiyesi üzerine bu düşüncemizden vaz geçtik. Tekrar imam hatip lisesindeki eğitimimize devam etme kararı aldık. Çok mutluyum. Eğer ayrılmış olsaydım, ölünceye kadar vicdan azabı çekerdim ve ölünceye kadar içimden çıkmazdı. Çok mutluyum. İmam Hatipliyim diye.

Batı Trakya İmam-Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği

Gerek okulumuzdan mezun olan öğrencilerimiz ve gerekse Türkiye'de farklı imam hatip liselerinden mezun olan öğrenciler mezuniyetlerinin akabinde gönül coğrafyamızdan geldikleri ülkelerine döndüklerinde harika hizmetler vermektedirler. Müslüman kardeşlerinin dini eğitimlerine hizmet etmekle beraber hem kendi aralarında ittifak ederek güç kazanmaktadırlar hem de Türkiye'den mezun oldukları okulları irtibatlı olarak fikir alış-verişi ve istişarelerde bulunmaktadırlar.

Gönül coğrafyamızda imam hatip mezunlarının yaptığı büyük hizmetlerden birini de Batı Trakya İmam-Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği gerçekleştirmektedir. Dernek Başkanı Mehmet Emin Ahmet Hocamızla yaptığımız istişareler neticesinde hocamız, dernek tanıtımı ile ilgili aşağıdaki yazıyı göndermişlerdir:

BATI TRAKYA İMAM HATİP LİSESİ MEZUNLARI VE MENSUPLARI DERNEĞİ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
IMAM ΧΑΤΙΠ
IMAM HATIP HIGH SCHOOLS GRADUATES ASSOCIATION OF GREECE

(BİHLİMDER)

Batı Trakya İmam-Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği 2011 yılı itibarıyla Yunanistan'da resmi süreç tamamlamış, 10 yıllık bir birikim ve birlikteliğin sonucunda İmam-Hatip Lisesi mezunları ve mensuplarından oluşan derneğimiz yeni kurulmuş olmasına rağmen Batı Trakya'nın önemli sivil toplum kuruluşlarından biridir.

Batı Trakya'nın bölgeleri olan Dedeağaç, Gümülcine ve İskeçe'yi kapsayacak şekilde Türkiye'nin farklı İmam-Hatip Liselerinden mezun olmuş, toplumun her alanında hizmet ve görevlerde bulunan, yine bu okullardan almış olduğu kültür ve ahlak gereği gönül bağını muhafaza eden, irtibatını sağlam tutan, İmam-Hatiplilik bilinç ve ruhunu diri kılmak niyeti ve gayretinde olan imam hatiplilerden oluşmaktadır.

Ağırlıklı olarak kültür ve sanat faaliyetleri yürüten derneğimiz etkinlikleri kapsamında bilinçlendirici, eğitici konferans ve seminerleri yanında sanat faaliyetlerini zikretmek, gezi ve benzeri çalışmalarını da saymak mümkündür. Her yıl düzenlediği geleneksel iftarlar ve konuklarıyla Batı Trakya Müslüman Türk azınlığına yeni bir soluk ve heyecan katmıştır.

Batı Trakya Hakkında

Yunanistan'ın 13 coğrafi bölgesinden biri olan Batı Trakya, doğuda Meriç Nehri ile Türkiye'den, batı da Karasu Nehri ile Makedonya'dan ayrılmıştır. Kuzeyde Rodop dağları ile Bulgaristan'dan ayrılmakta, güneyi ise Ege Denizi ile çevrili bulunmaktadır.

Batı Trakya 1913'te kurulan "Batı Trakya Hükümeti Müstakilesi" sınırları esas alındığında, bir kısmı Yunanistan'ın, diğer bir kısmı da Bulgaristan'ın sınırları içinde kalmaktadır. 1923

Lozan Antlaşması'yla sınırları yeniden çizilen Batı Trakya ise bugün tamamen Yunanistan idaresinde bulunan bir bölgedir.

Batı Trakya, Doğu Trakya ile Batı Rumeli'yi birleştiren bir köprü olarak kabul edildiğinden, Avrupa devletlerinin politikalarında önemli bir yer tutmuştur. Batı Trakya, 8.578 km² olup, İskeçe (Ksanthi), Gümülcine (Komotini), Dedeağaç (Aleksandrapoli) olmak üzere üç ayrı vilayetten oluşmaktadır.

Batı Trakya'nın nüfusu 365 bin olup nüfusun 150 bini Müslüman Türk azınlık mensubudur. Haziran 2011 verilerine göre Yunanistan nüfusu 10.815.197 olarak belirtilmiştir.

Batı Trakya, Türkiye sınırları dışında kalmasına rağmen, birçok noktada Türkiye ile benzer özelliklere sahiptir. Yakın bir geçmişe kadar nüfusun çoğunluğunu Müslüman Türklerin oluşturması ve bölgenin Lozan'a kadar Türk idaresinde bulunması, Batı Trakya'nın Müslüman Türk kimliğinin devam etmesinde önemli rol oynamaktadır.

Derneğimizde düzenlenen bir konferans

İletişim adreslerimiz

Adres: Kan Paleologu 14. Komotini 69100 Yunanistan/Greece
Tel & Fax: +30 25310-73441
E-mail: bilimder@gmail.com
WEB: www.bihlimder.org
Facebook: https://www.facebook.com/bihlimder.bihlimder
X (twitter): @bihlimder https://twitter.com/bihlimder

Belal İbrahim Khıl

Belal İbrahım Khıl, Afganistan'dan gelen bir öğrencimizdir. Türkçeyi burada öğrenmiş ve kısa zamanda da buradaki şartlara uyum sağlamış başarılı bir öğrencimiz. Okumayı çok seviyor ve derslerine çalışıyor. 2022-2023 Eğitim öğretim yılında Balıkesir Milli Eğitim Müdürlüğünün düzenlediği "Yeter ki Okusun" projesine katılarak okulumuzda en çok kitap okuyan ve okuduğunu anlayanlar arasında 1. olmuştur. Okulumuzda bir tören düzenlenerek ödülü verilmiştir. Törenin akabinde öğrencimiz Belal İbrahim Khıl, Afganistan'dan Balıkesir'e uzanan hicret serüvenini ve proje dolayısıyla aldığı ödülle ilgili duygularını şöyle dile getirmiştir:

2019 yılıydı. Etraf kalabalıktı farklı farklı etnik kökenli insanlar görüyordum. Ailemle bekliyorduk. Uçakların inişini ve kalkışını görebiliyordum. Her şey hazırdı sadece uçağı bekliyorduk. Cebimdeki son Afgani para 100 Afganiydi ve bunu hatıra olarak sakladım. Babam akrabalarımızla telefonda vedalaşıyordu. Uçak nihayet geldi. İlk defa uçağa bineceğim için çok heyecanlıydım. Uçağa girdik ve yerimizi aldık. Yerim tam da cam kenarındaydı böylece dışarısını kolayca görebiliyordum. Uçmaya başladık. O anki duygularımı ifadede kelime bulamıyorum. Artık çok geniş bir alanı görebiliyordum. Yol almaya başladık. Kahvaltımız geldi. Kahvaltımı afiyetle yedim. Camdan dışarı bakarken şunu fark ettim ki dağlar, tepeler hiç bitmiyordu. Bu şekilde ülkemin dağlık bir alan olduğunu ve kırsal yerleşmenin çok fazla olduğunu fark ettim. Nihayet İran'ın bir kenti olan Meşhed'e vardık. Havalimanından çıkış yaptık. İran'ın başkenti olan Tahran'a gitmek için tren bileti almayı düşündük ama uygun bir saate bulamadık. O yüzden otobüs bileti aldık. Tahran'a vardığımızda Âzadi Meydanına arabanın gelip Türkiye sınırına yakın olan Tebriz'e doğru götürmesini bekliyorduk. Beklerken de biraz meydanı gezdik. Bu Meydan İran'ın güzel ve ünlü yerlerindendir. Araba geldi ve Tebriz'e doğru yol almaya başladık. Sonunda sınıra yakın bir yerde yeşil tepelerin olduğu bir yerde bir gece konakladık. Sabah erken saatlerinde uyandık ve araçla belli bir yere kadar gittik. Sonra akarsudan itibaren yürümeye başladık. Sınırı belirleyen yola ulaştık ve gözetleme kulelerini görebiliyordum ve artık Türkiye topraklarındaydık. Tabii bizim için tehlike daha bitmemişti. Tepeleri aştıktan sonra minibüse bindik ve Van'da bir evde akşama kadar konakladık. Karanlık çöktükten sonra bizi karakolun yakınlarına bıraktılar. Biz ne yapacağımızı şaşırdık ve dağılmaya başladık. Orada bir restoran vardı ve abi bize gelin yemek, içecek ikram edelim dedi biz de abiyi kırmadık gittik masaya oturduk. Misafirperver Türklerin ilk misafirperverliğini daha gelir gelmez görmüş olduk. İlk defa Türk yemeği yiyecektik. Tam yemek yemeye başlayacakken polis geldi ve bizi aldı. Karakola götürdüler. Ailesi olmayıp tek gelenleri ayırdılar. Aileler kaldı ve diğerlerini götürdüler. Bizim parmak izlerimizi aldılar ve bazı sorular sordular. Bir hafta orada kaldık. Bir haftanın sonunda geçici bir kimlik belgesi verip Balıkesir'e gitmemiz gerektiğini söylediler. Çünkü nüfus yerleştirmelerine göre

düzenlenmişti. Balıkesir'e biletimizi aldık. Gebze'de aktarma yaptıktan sonra Balıkesir'e ulaştık. İlk olarak ev kiraladık. Sonra nüfus, elektrik, su gibi işlerimizi halletmek için bayağı uğraştık. Çünkü Türkçe bilmiyorduk ve her zaman yanımızda tercüman bulundurmamız gerekiyordu.

"Yeter ki Okusun" projesinde yer alan öğrencilerimiz

Okula yazılmak için ilçe milli eğitim müdürlüğüne gittik. Tercüman eşliğinde ve Ali Hikmet Paşa ortaokulunda 7. sınıfa yazıldık. Okulun ilk günü benim için çok heyecanlıydı ve Türkçe bilmiyordum. Okula çantasız gitmiştim ve arkadaşlarım bana çantan nerede diye sorduklarında hiçbir şey anlamıyordum ama o gün okulda ilk olarak çanta kelimesinin anlamını öğrenmiştim. Öğretmenlerle tanışmakta çok zorlandım. Matematik hariç diğer dersleri hiç anlamıyordum. Tabii bu durum çok sürmedi. 2 ya da 3 ay gibi bir sürede Türkçeyi öğrendim. 2019-2020 eğitim öğretim yılı bitmişti ve 2020-2021 eğitim öğretim yılı başlamıştı. Artık yeni bir heyecan yaşıyordum ve Türkçe yazıp konuşabiliyordum. Ben 8. sınıftayken sene sonunda LGS diye bir sınava gireceğimizi öğrendim. Afganistan'da böyle bir sistem yoktu. Derslerimde başarılıydım. Öğretmenlerin gözdesi olmuştum özellikle matematik öğretmenimin. Salgından dolayı dersler online devam ediyordu. Bir telefona sahip olduğumuz için ben EBA destek noktası olan okuluma sabahın erken saatlerinde uyanıp giderdim ve okulun açılması için kapıda beklerdim. Okullar tatil olduğu için okul geç açılıyordu. Derslerime hep düzenli olarak katılırdım. Karlı ve soğuk günlerde bile okula giderdim. Sene sonuna ulaştık ve geri sayım başladı. Son günlerde çok heyecanlıydım ve çok sıkı çalışıyordum. LGS sınavına girmiştim. Sınav sonucunu merakla bekliyordum. Sınav sonuçları açıklandıktan sonra tam istediğim puanı alamamıştım ama yüzdelik dilimim gayet iyiydi. Sonuçta Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesini kazandım ve o günden beri buradayım.

“Yeter ki Okusun” projesi kapsamında En çok kitap okuyan öğrencimiz ödülünü alırken- 2023
Soldan sağa: Proje Koordinatörü Fisun Genç, İl Milli Eğitim Müdürü Ali tatlı, Öğrencimiz Belal İbrahim Khıl, Okul Müdürümüz Fatih Yılmaz, Din Öğretimi Şube Müdürü Cemalettin Yüceer

Okullar tekrar açıldı. Lisenin ilk günü çok heyecanlı geçmişti yeni arkadaşlar edindim. Öğretmenlerimle tanıştım. Okulun öğretmenleri ve idaresi nasıldır diye çok merak etmiştim ama öğretmenlerim gerçekten çok iyilerdi benimle ilgilendiler ve yardımcı oldular. Her birini ayrı ayrı seviyorum. Okul ve sınıflar çok güzeldi özellikle boyası. Okulumuz 1958’de açılmış. Öğretmenlerim sorularıma her zaman özenle cevap vermişlerdir. Okulumuzda aynı zamanda sosyal etkinlikler, yarışmalar gibi birçok faaliyetler yapılır. Teknoloji tasarım ve hattatlık atölyeleri gibi katılabileceğimiz atölyeler bulunmaktadır. Hattatlık atölyesinde İbrahim Tepe hocamızla bazen sergiler yapıyoruz. Okula iyice alışmıştım. 2. Dönem 2. Yazılılar bir hafta sonra başlıyordu. Çok sevdiğim coğrafya öğretmenim Denizli’ye bir gezi düzenlemişti hemen ismimi yazdırdım ve gezi gününü dört gözle bekledim. Annem sabah erkenden kaldırdı. Okula geldiğimde gidecek otobüsün kalkış zamanı gelmişti. Çantamı aldım ve hızlı adımlarla giderek otobüse yerleştim ve yolculuk başladı. İlk olarak Salda gölüne gittik. Hava şansımıza hafif yağmurluydu. Çıkışta birkaç hediyelik eşya aldık. Oranın güzelliğini ve önemini hocamız anlattıktan sonra oradan ayrıldık. Keloğlan mağarasını da ziyaret ettik. Gezimiz çok güzel gidiyordu. Öğlen yemeğini yedikten sonra Pamukkale’ye gittik. Orada bir çok turist vardı. Ben İngilizce biliyordum ve bir Hindistanlı abi ile tanıştım. Pamukkale’den ayrıldık ve gezimiz bitmişti. Balıkesir’e doğru yola çıktık. Yorgunluk üstüme çökmüştü. Balıkesir’e Allah şükür ki kazasız belasız ulaştık. Benim için gezi çok güzel geçmişti. Çünkü ilk defa bir okul gezisine katılmıştım. Sonra sınavlar bitti yaz tatili başlamıştı. Okullar tekrar başlayınca artık 10. Sınıf öğrencisi olmuştum. O yıl okulumuz, Mukaddime Sempozyumu, şiir dinletileri, okulumuzun ilk mezunlarıyla buluşma, kariyer buluşmaları, coğrafya sergileri gibi birçok etkinlik düzenlemişti.

O yıl da dolu dolu geçti. Bu okula geldiğimden son derece memnunum. Bugün 10. Sınıf 2. Dönem 2. Yazılısı bitti ve bir eğitim- öğretim yılı daha bitiyor. Böylece size Afganistan’dan başlayan ve bugüne kadar olan süreci özetlemiş oldum umarım size en güzel şekilde anlatabilmişimdir. Saygı değer okul müdürümüz Fatih Yılmaz’a, müdür başyardımcısı

Hüseyin Çakal'a, sınıf öğretmenim Tülay Güneş'e, İsmail İnan'a, Canan Karakuzu'ya, İbrahim Tepe'ye, Hasan Yalçın'a ve diğer tüm öğretmenlerime saygılarımı iletiyorum.

Kitap okumayı çok seviyorum bu sene İl Milli Eğitim Müdürümüzün yürüttüğü "Yeter ki Okusun" projesi kapsamında okulumuzda en çok kitap okuyan kişi oldum. İl Milli Eğitim Müdürümüzün elinden ödülü almak benim için tarifi imkânsız bir sevinç oldu.

Dr. Merzuk Grabus

Biz: Muhterem hocam öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Merzuk Grabus Hocamız kimdir?
Dr. Merzuk Grabus: Teşekkür ederim. Ben 1985 yılında Bosna Hersek'in Travnik şehrinde dünyaya geldim. İlk ve ortaokulu köyümde okudum. 2005 yılında Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nden mezun oldum. Mezun olduğum yıl Bursa Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne başladım. 2009 yılında bu Fakülteden mezun oldum. Aynı yıl okuduğum Fakültede İslam tarihi ana bilim dalında yüksek lisansa başladım. 2011'de yüksek lisansımı bitirdim. Medine dönemini kapsayacak şekilde "Peygamber Efendimiz (sav)'in Arap Kabileleriyle Münasebetleri" konulu tezimle mezun oldum. Daha sonra aynı Üniversitede doktoraya başladım. Doktoramı da hakeza İslam tarihi alanında yaptım. Şubat 2016 tarihinde Balıkesir Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne İslam Tarihi Bilim Dalında öğretim görevlisi olarak atandım. 2020 yılında "Hulefâ-i Râşidîn Döneminin İslam Tarihinde Belirleyici Rolü (Hz. Ebû Bekir Dönemi)" konusuyla doktoramı tamamladım. Daha sonra gerek erken dönem İslam tarihiyle alakalı araştırmalara devam ettim. Bununla birlikte Osmanlı sonrası Bosna Hersek tarihi özelde de Bosna Hersek uleması ve âlimleriyle alakalı pek çok makale bildiri vesaire çalışmalarında bulundum. Şu anda da Balıkesir Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde İslam Tarihi Ana Bilim Dalında hizmete devam ediyoruz.

Biz: Hocam Bosna Hersek'ten buraya gelişiniz nasıl oldu? Bu bir proje çerçevesinde mi oldu?
Dr. Merzuk Grabus: Evet bir proje çerçevesinde oldu. Bu proje Türkiye Diyanet Vakfı'nın bir projesiydi. TDV. 1990'lı yılların sonu itibariyle Balkan Ülkeleri-(Bosna Hersek, Bulgaristan, Makedonya, Kosova, Arnavutluk)- başta olmak üzere Kıbrıs ve Kırım'dan İmam Hatip Lisesi'nde okutmak üzere öğrenci getiriyordu. Biz de Türkiye Diyanet Vakfı ile Bosna Hersek Diyaneti yani Bosna Hersek İslam Birliği Riyasetinin projesi kapsamında İmam Hatip Lisesi'nde okumak üzere14 Eylül 2001 tarihinde Türkiye'ye geldik. Bu proje önce Bursa'da başlamıştı. 1999 depreminden sonra daha güvenli olduğu gerekçesiyle yurtdışından gelen öğrencileri Mersin'in Bozyazı ilçesinde bulunan Bozyazı İmam Hatip Lisesine aktarılmıştır. Bizler Mersin-Bozyazı Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde okumaya başladık. Ben ilk üç sınıfı Mersin Bozyazı'da okudum. Hazırlık sınıfı, lise bir, lise ikinci sınıfı burada bitirdik. Mersin Bozyazı'nın coğrafi olarak Balkanlardan uzak olması hasebiyle Türkiye'nin batı tarafında bir şehirde okuma talebimizi 2003 yılında TDV yetkililerine bir toplantıda iletmiştik. Zira bir eğitim-öğretim yılı boyunca memleketimize gidemiyorduk. O yıllarda bugünkü gibi bir ulaşım kolaylığı söz konusu değildi. İlgili yetkililer de bunu değerlendireceklerini söylediler. Fakat bu talebimiz o sene yerine

getirilmeyince bu manada bir umudumuz kalmamıştı. 2004-2005 eğitim öğretim yılı başında yine mutat hal üzere Eylül ayının ortasında okula geldik. Okula geldiğimizde Balıkesir'e gidilebileceği yönünde bir şayia yayıldı. Fakat bunu bir resmi kanaldan duymadık. Öğrenciler nereden duydularsa böyle bir şey konuşulmaya başlandı. Normal eğitimimize devam ediyorduk. Zannedersem 30 Eylül günü olması lazım. Bizleri Balıkesir'e nakledecekleri yurt idaresi tarafından duyuruldu. Akabinde 01. 10. 2004 tarihinde bizler Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi'ne nakledildik. O sene hazırlıkta okuyan 90 arkadaşımız üç şube olarak Burhaniye'de bulunan Fevzi Köylü İmam Hatip Lisesine nakledildi. Esasen öğrencilerin tamamı bu okulda eğitime devam etmesi gerekiyordu ancak bina kapasitesi noktasında bazı eksiklikler olduğu için bütün öğrencileri alacak vaziyette değildi. Ondan dolayı üst sınıflar Balıkesir merkeze alınmıştı. Bendeniz öğrenci temsilcisiydim. Burhaniye'de okuyan arkadaşlarımızı Balıkesir'den giderek zaman zaman ziyaret ederdik.

Merzuk Grabus Üniversitede okurken Balıkesir'e yaptığı ziyaret- 2009
Soldan sağa: Yusuf Karapınar, Merzuk Grabus ve Mustafa Memiş

Biz: Hocam sonuçta talepleriniz doğrultusunda sizleri Balkanlara yakın bir bölgede bulunan okulumuza naklettiler. Her iki yeri değerlendirdiğimizde talepleriniz karşılandı mı? Neler söylemek istersiniz?

Dr. Merzuk Grabus: Tabii burada şunu ifade etmek isterim. Hakikaten Bozyazı'dan sonra Balıkesir bizim için çok farklı bir ortam oldu. Hatta bazı yönleriyle Bozyazı ile kıyaslanmayacak kadar farklılık söz konusuydu. Zira Bozyazı'da gurbette okuyan bizlerin çok fazla bir sosyal hayatı söz konusu değildi. Ancak birlikte okuduğumuz arkadaşlarla sınırlıydı. Hafta sonu Anamur'a gitmek suretiyle bir hava tebdili söz konusu oluyordu. Hafta içi ise hayat tamamen okul ile yurt arasında geçiyordu desek yeridir. Bütün sosyal hayatımız bunlarla sınırlıydı. Fakat Balıkesir'e geldiğimizde böyle olmadı. Yani gerek halkın teveccühü gerekse o dönemde hocalarımız, idarecilerimiz ilk geldiğimizde hakikaten olağanüstü bir teveccühü bizlere gösterdiler. 28 Şubat sonrası olduğu için şu an eğitim binası olarak kullanılan bina boş idi. Bizleri yurt olarak tanzim edilen en son kata yerleştirdiler. Alt katlarda da akşamları etüt yapardık. Binada mescit, ütü odası, valizhane vb. birimler vardı.

Biz: Hocam Türkiye Diyanet Vakfı'nın farklı ülkelerle yürüttüğü bu projeyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Dr. Merzuk Grabus: 1975'te kurulan Türkiye Diyanet Vakfı'nın o günden bugüne yapmış olduğu en hayırlı hizmet olarak görüyorum. Çünkü burada mezun olan öğrenciler Osmanlı bakiyesi olan ülkelerde İslam hakikatlerini anlatıyor, güzel hizmetlerde bulunuyorlar. Yani daha sonra Afrika ülkeleri de dâhil olmak üzere Balkanlar ve Türki Cumhuriyetlerden gelen öğrenciler tabiri caiz ise aynı anne- babanın farklı coğrafyalarda yaşayan evlatları olarak birliği, beraberliği ve ümmet anlayışını burada öğrenip ilgili bölgelere götürmeleri son derece manidardır. Din-i İslam'ı, Türk kültürünü ortak tarihe sahip olan bu bölgelerde Türkiye'nin birer gönül elçisi olarak yaşattıklarına şahidim. Buradan mezun olanlar hali hazırda çok önemli vazifeler ifa ediyorlar. Bu da Türkiye Cumhuriyeti'nin ilgili bölgelerle ilişkileri bakımından son derece önemli bir hizmettir. Bu hizmet hususunda Türkiye Diyanet Vakfına, Diyanet Vakfının şahsında bu necip millete şükran borçlu olduğumuzu ifade etmek isterim.

10 C Sınıfı- 2005

Biz: Hocam Balıkesir'e geldiğinizde yerleştirme işlemlerindeki süreç nasıl işledi? Biraz bahsedebilir misiniz?
Dr. Merzuk Grabus: O zaman okul ile cami arasında bulunan ve sonra risk nedeniyle yıkılan pansiyon binasında yer olmadığı için bizi o zaman için boş olan ve şimdi eğitim binası olarak kullanılan lise binasının son katına yerleştirdiler. Eğitimimizi şu an ortaokul binası olarak kullanılan binada gördük. Tabi o zaman orta kısım yoktu. Geldiğimiz tarihten tahmin ederim iki hafta sonra Ramazan ayı başladı.

Geldiğimizde okul müdür vekili Mustafa Solak Hoca'ydı. Pazartesi tören esnasında o sabah yapmış olduğu konuşma daha önce Bozyazı'da hiç duymadığımız bir konuşmaydı. Özellikle "Ensar" ve "Muhacirun" kardeşliğinden bahsettiğini ve buralı öğrencilere bizlerin Osmanlı coğrafyasının bakiyesinden geldiğimizi, kardeş olduğumuzu, ona göre bir misafir anlayışıyla bizlere bakmaları gerektiğini vurgulamıştı. Gerek kendileri gerekse diğer öğretmenlerimizle bizlerin yetişmesi için ellerinden gelen gayreti göstereceklerini ifade ettiler. Hocamızın o gün yaptığı bu konuşmada yetişmemiz için işaret ettiği meselelerde gerek kendisi ve gerekse kastettiği idareciler ve öğretmenlerin bunu zaman içerisinde hakkıyla yaptıklarına şahit olduk. Mustafa Hocamız akşamları zaman zaman bizlerin yanına gelir, her türlü meseleyle ilgilenirdi. Herhangi bir arkadaşımızın bir sıkıntısı olduğunda öğrenci temsilcisi olduğum için beni arayıp mutlaka sorunları benimle paylaş derdi. Tabii bunun yanı sıra okul müdür yardımcısı, öğrenci arkadaşların çok sevdiği merhum Yusuf Karapınar Hocamız, çok candan ve samimi bir şekilde öğrencilerle ilgilendiğine şahit olduk. Akşamları zaman zaman gelip pansiyonda bize rehberlik eder, etütlerde öğrencilerinin yanına gelerek ders çalıştırır, yakinen onlarla ilgilenir, sorunlarını dinlerdi. Sorunların çözümünde temsilci olarak benimle istişare ederdi. Hakikaten

olağanüstü, belki de bir öğrenciye verilmesi gereken bir değerden veyahut ilgiden çok daha fazlasını yapmıştır. Hocamız 15 Ekim 2015 tarihinde Hakk'a yürüdü. Allah rahmet eylesin. Mekânı cennet olsun.

Yusuf Karapınar Hocamızın Merzuk Grabus'u Bursa'da ziyareti- 2008

Biz: Hocam burada bulunduğunuz süre içerinde unutamadığınız ve sizi etkileyen bir olay ve bir hatıranız varsa bizimle paylaşabilir misiniz?
Dr. Merzuk Grabus: Evet şu hikâyeyi daha doğrusu olayı paylaşmadan geçemeyeceğim. Kendisini tekrar tekrar rahmetle anıyorum. Yusuf Karapınar hocamızın ne kadar hamiyetperver olduğunu anlatan şöyle bir olaya şahit olduk. Bir gün Bosnalı bir arkadaşımızın -ki bu arkadaş anne ve babasını Bosna Savaşı'nda kaybetmişti ve şehit çocuğuydu- bir kardeşi vardı. Kendisine halası ve eniştesi bakıyorlardı. 2004 veya 2005 eğitim öğretim yılı içerisinde idi. Eniştesinin vefat ettiği haberi gelmişti. Hakikaten arkadaşımız yıkılmıştı. Çok üzülmüştü, oraya da gidemiyordu. Bu sefer kardeşi ne olacak? Hatırladığım kadarıyla halasının üç dört tane çocuğu var. Onlara bakamaz hale gelmişti. Böyle bir durumda Mustafa Solak Hoca'yla, Yusuf Karapınar Hoca gelip ilgilendiler. Bir sonraki sabah daha ders başlamadan Yusuf Hocam beni aramıştı. Odasına gittim gözyaşı içinde dedi ki **"Benim dört tane çocuğum var. Ben bu meseleden çok müteessir oldum. Dolayısıyla Muammer'le bir konuş, ikna et. Kardeşini buraya getirsin. Onun da kaydını bu okula alalım. Yengenizle de bu konuyu istişare ettim kendi çocuklarıma baktığım gibi onlara da bakacağım."** Allah rahmet eylesin. Allah indinde bu niyetini kabul etsin. Tabi arkadaşla görüştüğümüzde diğer akrabalardan birilerinin bu velayeti üstlendiği dolayısıyla gerek kalmadığı anlaşıldı.

Biz: Hocam Ramazan ayı demişken o sene malum sizin de Balıkesir'de ilk günleriniz ve ilk seneniz. O sene Ramazan ayını nasıl geçirdiniz?
Dr. Merzuk Grabus: Tabii o döneme dair yine Bozyazı'da çok yaşamadığımız ama burada yaşadığımız bazı hatıraları paylaşmak isterim. Ramazan geldiğinde okulda Müdür yardımcısı olarak görev yapan Ahmet Şarlı Hocamız maddi olarak sıkıntı çeken arkadaşlarla ilgilendi. Esnaf ve diğer insanlardan fitre ve zekât toplar ve ihtiyaç konumunda olan arkadaşları tespit etmek için beni arardı. Böylece ilgili arkadaşlara taksimat yapılırdı. Bunu defalarca yaptığına şahit oldum. Aynı Hocamız zaman zaman kıyafet noktasında esnaftan veya hayırseverlerden kıyafet getirip arkadaşlara dağıttığına şahit olduk. Ramazan ayı içinde dönemin Dursunbey Belediye Başkanı aynı zaman Sarı Hocanın torunu Mehmet

Ruhi Yılmaz Bey'in iftar yemeğine Mustafa Memiş Hocamızla gittiğimizi hatırlıyorum. O da önemli hatıralar arasındadır. Hakeza böyle bir iftar yemeği için Bandırma'ya da gidildi.

Biz: Hocam bu süreçte okul günleriniz nasıl geçiyordu. Alışabildiniz mi?
Dr. Merzuk Grabus: Tabii zaman içinde bütün problemlerimiz çözüldü diyebilirim. Mesela arkadaşlarımızın Kur'an-ı Kerim'e ihtiyaçları vardı. Bunu dile getirdiğimde Mustafa Solak Hocamız hassasiyet gösterip arkadaşların tamamına Kur'an-ı Kerim dağıttılar. Böyle güzel bir hizmet oldu. Gurbette olmamız hasebiyle zaman zaman karşılaşılan problemler oluyordu. Maddi olsun manevi olsun tüm sorunlarımızla ilgileniyorlardı. Zaman zaman arkadaşlarımız rahatsızlandığında bunu gripten tutun önemli bir hastalığa varıncaya kadar Mustafa Solak Hocamız bizzat kendi arabasıyla arkadaşları hastaneye götürürdü. Arkadaşlarımıza rapor lazım olduğunda bir problem olduğunda çözülmesi için sağlık ocağı veya hastanedeki yetkililerle görüşerek problemi çözdüklerine şahit olduk. Şöyle bir hatırayı da aktarmak isterim. Bozyazı'da Halit Bildirici diye bir Hocamız vardı. Her hafta perşembe günleri bir saatini ayırır akşam olsun veyahut da mesai saatlerinden sonra olsun yurdun mescidine gelir tefsir ve hadis anlatırdı. Buraya geldiğimizde aynı taleple Mustafa Solak ve Yusuf Karapınar Hocalarımızın yanına gittik. Onlar da Salih Dülger Hoca, Ahmet Cengiz hocalarla bunu paylaştılar. Bu hocalarımız da zaman zaman gelerek yurtta bu tür faaliyetleri düzenlendiler. Salih Hoca'mızdan hakikaten istifade ettik. Ahmet Cengiz Hoca'dan bu manada çok istifade ettik. Yani sadece resmi dersler değil, resmi dersler dışında böyle alternatif sohbetler, seminerler düzenlendi. Burada özellikle bu öğrencilerin dine, hizmete müteallik konular yer aldı. Öğrencilerin gidip hizmet edeceği bölgelerde daha faydalı olması adına ona uygun konular seçilerek işlendi. Salih Dülger Hoca Allah selamet versin. Hakikaten âlim bir insan, duruşuyla, bilgisiyle, ilmiyle öğrencileri etkiledi ve sevgisini kazandı. Daha önce duymadığımız pek çok konuyu ondan öğrenme fırsatımız olmuştu. Misal Bulgaristan kökenli âlim Ahmed Davutoğlu gibi nice âlimlerin hayat hikâyesini ve hizmetini Hocamızdan dinlemiştik. Bir başka Hocamız Orhan Silay Hocaydı. Benim dersime girmemişti ama hocamız akşamları belletmenlik yapardı. Orhan Hoca'nın yanında akşam birkaç arkadaşla aşır ezberlerdik. Birçok kişi de bunu bilmez. Orhan Hocamızın çok güzel sesi ve çok güzel Kur'an'ı Kerim okuması vardır. Kendilerinden istifade ettik. Pek çok arkadaşın aşır ezberleyip hocaya dinlettiğini biliyorum. Hoca fedakârlık yapar, dinlerdi. Yeni aşır ezberleme hususunda bizi teşvik ederdi. Böyle bir güzel yanı oldu. Allah cümlesinden razı olsun.

Müdür Yardımcısı Mustafa Memiş, Merzuk Grabus ve gönül coğrafyamızdan gelen diğer öğrenciler
Bandırma gezisinde- 2005

Biz: Hocam sizin de tabi olduğunuz bir proje kapsamında okudunuz. Tecrübelerinizden istifade ile böyle bir proje ile farklı coğrafyalardan gelen kardeşlerimizle ilgilenecek hocalarımıza nasıl bir öneriniz olabilir?
Dr. Merzuk Grabus: Farklı coğrafyalarda yetişen insanların kültürleri, yaşadıkları, almış oldukları eğitim haliyle farklı olur. Dolaysıyla buraya gelen arkadaşlara eğitim verecek kadronun ilgili bölge ve kültürlerini iyi tanımaları gerekir kanaatindeyim. Bununla birlikte yabancı dil bilmeleri mutlaka şart olması gerekir. Kültürel farklılıklardan doğan bazı sıkıntılar yaşanması tabiidir. Ülkesinde garipsenmeyecek bir davranışın burada garip karşılanabileceği veya tam tersine durumların söz konusu olabileceğinin farkında olmak icap etmektedir.

Biz: Hocam Bozyazı'dan buraya geldiğinizde kaç kişi idiniz?
Dr. Merzuk Grabus: Balıkesir merkeze 136 kişi geldik. Son sınıf olarak 36 kişiydik. Geri kalan 100 arkadaş lise bir ve lise ikinci sınıflarda okuyorlardı. 90 kişilik hazırlık şubeleri ise Burhaniye'deki İmam Hatip Lisesine başlamıştı.

Biz: Hocam sizin mezuniyetinizden sonra nasıl oldu takip edebildiniz mi?
Dr. Merzuk Grabus: Tabii biz 2005'te mezun olduk. Daha sonra Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde eğitim hayatına devam ettik. Arkadaşlarımın bazıları İlahiyat eğitimine devam ederken bir kısmı ise farklı branşlara yöneldi. Bir kısım da ülkesine dönerek hizmet etmeye başladı.

Bizden sonra gerek Balıkesir gerekse Burhaniye'de arkadaşlarımız eğitim öğretimlerine devam ettiler. Ancak 2006-2007 eğitim öğretim yılı itibariyle oluşan bazı sorunlar nedeniyle Türkiye Diyanet Vakfının aldığı kararla yurtdışından gelen öğrenciler tek merkezde toplandı. Kayseri Uluslararası Mustafa Germirli Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde eğitime devam edildi. O zaman tek okul iken bildiğim kadarıyla şimdi Konya, Bursa, İstanbul, Kayseri gibi büyük şehirlerde uluslararası statüde imam hatip liseleri hizmet vermeye devam ediyor. Tabii burada şunu da ifade etmem lazım. Bu çocukların buraya okumak üzere gelmelerinin bir nedeni en azından Balkanlar bazında düşündüğünüzde bu tür okulların orada eksik olmasındandır. Misal Yugoslavya'yı düşündüğünüz zaman elli senelik bir sosyalizm-komünizm rejimi var. Tek açık olan okul Gazi Hüsrev Bey Medresesi idi ve burada da sadece imam yetiştiriliyordu. İmam yetiştirildiği için de üniversiteye gitme imkânı yoktu. Üniversiteye gidecekse başka bir liseyi bitirmesi gerekiyordu. Bir sürü zulüm vardı. Bu zulümleri atlatabilmek adına ancak komünizm yıkıldıktan sonra eski Osmanlı medreseleri İmam Hatip Lisesi seviyesinde açıldı. O yıllarda bu okullarda okuyabilmek için çok müracaat olurdu. Yani talep çok fakat gerek kadro noktasında gerekse bina noktasında bunların tamamını alma gücü, imkânı yoktu. Böyle bir açığı kapatmak adına öğrencilerin bir kısmı yurtdışına gönderiliyordu. Bosna'dan bildiğim kadarıyla her sene on, on beşer öğrenci buraya imam hatip okumak üzere gönderiliyordu. Tabii burada aynı zamanda ailelerin büyük bir fedakârlığı feragati oluyordu. Yani o yaşlarda ortaokulu bitirmiş bir çocuğu yurt dışına göndermek kolay bir şey değildir. Fakat din eğitimi almak üzere böyle bir şey yapılıyordu. En azından Bosna'yı kastederek bunu söyleyebilirim. Ama bunun yanı sıra mesela Arnavutluk veyahut da diğer bölgelere baktığınız zaman farklı şeyler de oldu. Dini tedrisatın mümkün olmadığı bölgelerden de öğrenci buraya geldi. Dolayısıyla amaç noktasında Diyanet Vakfı'nın hakikaten çok önemli bir hizmetidir bu. Yani bu arkadaşlar burada okuyup daha sonra oralara dönüp hizmet etsinler diye yetiştiriliyorlardı. Bu öğrenciler gerek imam hatipte, gerekse ilahiyat ve ilahiyat sonrasında yüksek lisans doktora da dâhil olmak üzere Diyanet Vakfı tarafından verilen bu hizmet ile eğitimlerine devam ediyorlar. Bu arkadaşlarımızdan hepsinden olmasa da birçoğundan haberdarız. Çok güzel hizmetlerde bulunan arkadaşlarımız vardır. Öğretmen olan, din görevlisi, imam, müezzin, müftü olanlar olduğu gibi siyasete atılan arkadaşlarımız da oldu. Ticari noktada veyahut da

Türkiye'den gitmiş oralarda birtakım sivil toplum kuruluşlarında çalışan arkadaşlarımız da vardır. Yunus Emre Enstitüsü gibi TİKA gibi yerlerde çalışan veya Türkçe öğrendiği için tercüman olarak çalışan pek çok arkadaşımız da var. Dolayısıyla bu projenin hakikaten başarılı bir proje olduğunu söylememiz mümkündür. Yapılan bu hizmetlerin neticesinde yurtdışında birçok ülkede de artık imam hatipler vardır. Durum böyle olunca da bu ülkelerden Türkiye'ye gelen öğrencilerin sayısında da bir azalma gözlemlenmektedir. Bildiğim kadarıyla şu anda Bosna'dan gelen iki tane öğrenci var. Çünkü şu an için artık bir ihtiyaç yok. Yani oralardaki okullar çoğaldı. Kadrolar güçlendi. Böyle bir ihtiyaç kalmadı. İlahiyat noktasında veyahut da Bosna örneğinde olduğu gibi böyle bir şey yakalamamış ülkeler açısından bunun devam etmesi önemlidir. Osmanlı'nın yıkılmasıyla birlikte coğrafi sınırlar bizi ayırsa da hepimiz aynı medeniyetin devamıyız. Müslümanlar bir elin parmakları gibi veya bir vücudun uzuvları gibi tektir. Ben her zaman şunu söylüyorum. Bir din görevlisi olmaya namzet olan kişinin dünyanın neresinde olursa olsun Arapça Türkçe hatta buna belki Farsçayı da dahil edebiliriz bilmesi lazım. Bu tür dillere mutlaka ihtiyacı vardır. Yani bu ortak tarihimiz için çok mühim bir meseledir. Kültür ve edebiyat açısından da böyledir. Her şeyden önce dini açıdan bu bir ihtiyaçtır. O bakımdan bu öğrencilerin buraya gelmesiyle hem dini tedrisat görmüş oldular hem de aynı zamanda Türkçeyi güzel bir şekilde öğrenerek ilgili bölgelere döndüklerinde böyle bir alternatif dil noktasında hizmet yapma veya hizmet verme imkânına da kavuşmuş oldular.

Bandırma- 2005

Biz: Hocam öğretmenlerinizin size yaklaşımları ile ilgili neler söylemek istersiniz?
Dr. Merzuk Grabus: Yukarıda zikrettiğim Hocaların yanı sıra özellikle bizlere çok hizmeti ve emeği geçen Mustafa Memiş Hocamızı burada anmayı bir borç bilirim. Hocamız daha önce burada görev yapmış o sırada başak bir okulda idarecilik yapıyordu. Fakat hakikaten her hafta sonunu bizimle geçiren, hatta hatta zaman zaman idareden izin alarak akşamları belletmen görevini sırf bizlere hizmet için yapardı. O sene İstanbul, Dursunbey ve Bandırma gezileri düzenlenmesinde çok büyük emekleri geçmişti. Mustafa Memiş hocamız köken itibariyle Bosnalıdır. Bir imam hatip sevdalısı olması hasebiyle hakikaten olağanüstü gayret ve ilgilerini görmüş olduk. Arkadaşlarımızın herhangi bir sıkıntısı olduğunda gelip ilgilendirdi. Arkadaşlarımızla birlikte hocamızdan bu manada pek çok şey öğrendik. Yani bir öğrenciyle nasıl ilgilenilebileceği, Allah için neler yapılabileceğini bu bahsettiğim hocalardan hakikaten görmüş olduk. Bizim hayatımıza ışık tutmuş olduklarında dolayı bunu söylemem bir borçtur. Mustafa Memiş, Mustafa Solak, Yusuf Karapınar, Ahmet Cengiz, Orhan Silay, bu beş hocamızın şöyle bir ortak özelliği vardı.

Bizler mezun olduktan sonra, Bursa'da okuduğumuz yıllarda zaman zaman hafta sonu bizi buraya davet ettiklerini ve evlerinde ağırladıklarını, bayram günü icabında ailesiyle herkesin vakit geçirdiği bir dönemde sizler gurbettesiniz dolayısıyla yabancılık çekmeyin bayramda buraya gelin dediklerini ve bu manada ilgilendiklerini biliyoruz. Allah cümlesinden razı olsun. Sağ olanlara sıhhat ve afiyet, vefat edenlere Allah'tan rahmet niyaz ederim…

Biz: Hocam burada okudunuz tekrar buraya gelerek İlahiyat Fakültesinde öğretim görevlisi olarak hizmet veriyorsunuz. Bu konuda bir şey söylemek ister misiniz?
Dr. Merzuk Grabus: Buna vesile olan hocalarımızı her an dua ve şükranla anmaktayım. Tabii ki İlahiyatta hizmet etmek benim için Rabbimin en büyük ihsanıdır. Burada o yıllarda tanıdığım Hocalarım, tanıdıklarım tekrar gelmeme vesile olmuştur. Hocalarımla bir araya geldiğim zaman İmam Hatip yıllarında geçen hatırları yad ettiğimiz oluyor.

Biz: Hocam malum burada bir sene kaldınız. Balıkesir'in geçmişinde hizmet eden sizin memleketten olan Sarı Hoca'dan haberdar oldunuz mu?
Dr. Merzuk Grabus: Bosna Hersek kökenli âlim Mehmet Ruhi Turan veya nam-ı diğer Sarı Hoca'yı ilk olarak Mustafa Memiş ve Salih Dülger Hocalarımızdan duymuştum. O dönemde torunu Mehmet Ruhi Yılmaz Beyle tanışmıştık. Son yaptığım çalışmada Sarı Hoca ile ilgili oldu. Şüphesiz Balıkesir'in maneviyatı noktasında çok hizmetleri olan bir âlimdir. Hasan Basri Çantay, Gönenli Mehmet Efendi ve Ahmet Karatoprak Hoca gibi Sarı Hoca da Balıkesir'de maşerî vicdanda iz bırakan âlimlerden birisidir. Allah rahmet eylesin.

Biz: Hocam malum siz Türkiye'ye geldiğiniz yıllarda Türkiye'de 28 Şubat dönemi dediğimiz karanlık bir dönem yaşanıyordu. Dışardan baktığınızda bunu nasıl yorumluyordunuz?
Dr. Merzuk Grabus: Biz imam hatipte okuduğumuz yıllarda bir başörtüsü sorunu vardı. Ve maalesef dışarıdan gelen öğrenciler bunu bir türlü anlayamıyorlardı. Yani nasıl olur? Burası bir İmam Hatip Lisesidir. Dini tedrisatın yapıldığı, görüldüğü bir yerdir. Kız öğrenciler, başörtülü Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nin ancak avlusuna kadar gelebiliyorlardı. Avlusunun hemen ana girişinin sağında bir ayna vardı. O ayna aşağı yukarı insan boynundaydı. Oraya kadar başörtülü girip, başörtüsünü, çantasına koyduktan sonra okula girebiliyorlardı. Akşam evlerine dönerken de başörtüsünü tekrar takarlardı. Bunlar hakikaten bizi çok üzen hadiselerdi. Başta hiç anlam veremediğimiz bir olaydı. Türkiye gibi %99'u Müslüman olan bir ülkede böyle bir zulüm nasıl olur diye kara kara düşündüğümüz olurdu.

Biz: Hocam aklımıza gelen sorular bunlar. Bunlara ek olarak bir şey söylemek ister misiniz?
Dr. Merzuk Grabus: Bu tür hizmetlerin devamı hakikaten dini açıdan, kültürel açıdan, birlikteliğimizi sürdürmek açısından önemlidir. Bundan dolayı başta Türkiye Diyanet Vakfı olmak üzere bu necip millete ve Türkiye Cumhuriyeti devlet yetkililerine, Din Öğretimi Genel Müdürlüğü yetkililerine teşekkürü bir borç bilirim. Ayrıca okulun tarihi ile ilgili böyle bir projeyi düşündüğünüzden dolayı başta İbrahim Hoca ve Mikail Hoca olmak üzere diğer ilgilenen hocalara da müteşekkirim.

Ersoy Şehrin

Batı Trakya Yunanistan'ın İskeçe İli'ne bağlı Ilıca Köyü'nde dört kişilik bir ailenin ilk çocukları olarak 1983 yılında dünyaya geldim. Burada zorunlu ilkokul eğitimini gördükten sonra Türkiye'ye orta ve lise eğitimimi tamamlamak için Balıkesir şehrine gittim. Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne 1995 tarihinde kayıt oldum. Ana ocağımdan ilk ayrı kalışım idi. Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne büyük bir heyecan ve arzuyla başlamıştım. Bu süreçte okulumun bana kattığı birçok şey oldu. Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nin gösterdiği ilgi evimde olduğumu hissettirmişti. Hocalarım, arkadaşlarım her konuda yardımcı olup destek çıktılar. Ana dilimiz olan Türkçeyi düzgün bir şekilde konuşmayı ve anlamayı öğrettiği, bunun yanı sıra ahlak derslerini çok iyi bir dille anlattığı, dinimizi nasıl yaşamamız gerektiğini içime kazımıştı adeta Balıkesir İmam Hatip Lisesi. Altı yılın ardından Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nden 2001 tarihinde mezun oldum. Aynı yıl Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazandım ve eğitimime orada devam ettim. 2006 yılında Ankara Üniversitesi'nden mezun olup memleketim olan Batı Trakya'ya döndüm. Batı Trakya'ya döndükten sonra siyaset ile uğraşmaya başladım. İki dönem köyümün Nahiye Müdürlüğü'nü yaptım. Şu an evli ve bir çocuk babasıyım. Aynı zamanda Avukatlık işleri yapıyor bir yandan da emlakçılıkla uğraşmaktayım.

Fuad Abdısalan

Somalili öğrencilerimizden 2016 yılında mezun olduğunda artık Türkçeyi biliyordu. Ve duygularını Türkçe anlatabiliyordu. Aşağıdaki yazıda öğrencimiz duygularını şöyle dile getirmiştir:[54]

Ben Fuad Abdısalan Hacı Husseın, Hayat hikayem ile ilgili birkaç meseleyi paylaşmayı düşündüm.

Somali'den yani kendi ülkemden yurt dışına ilk çıkışım Türkiye'ye oldu. Somali'nin başkenti Mogadişu'nun Aden Adde hava limanında uçağa bindim. Çok heyecanlıydım. Türkiye'ye gelecektim. Türkiye nasıl bir yer çok merak ediyordum. Yolculuk yedi saat sürdü. Mogadişu'dan Ankara'ya geldim. Bu hayatımda yaşadığım önemli bir değişiklik idi.

[54] Kürsü Gazetesi, Haziran 2016, Yıl: 3, Sayı: 17, sayfa:9

Hayatımdan görmediğim, yaşamağım şeyleri ilk defa görüyor ve yaşıyordum. Hava çok soğuktu o zamana kadar havanın soğukluğu nasıl bir şey bilmiyordum ama artık hissediyordum hava beni çok etkilemiş üşümeye başlamıştım. Üzerimde iki ceket vardı. Fakat ben üşüyordum.

Ankara'dan Kastamonu'ya otobüsle yola çıktım. Otobüs sekiz saat veya on saat sürdü, Kastamonu'nun İhsangazi ilçesine vardım. Dizime kadar kar vardı. Ardından yemekhaneye geçtim orada sıra vardı sıraya geçtim. Ceket ve eşofman dağıtılıyordu onu aldıktan sonra yemek yemeye geçtim. Ama yemekleri çok değişikti. Yemek olarak çorba ve bulgur pilavı vardı. Yemek aldıktan sonra yemedim. Ben zaten soğuktan öleceğimi sanıyordum. Yemekten sonra pansiyona geçtim. Benim kaldığım yer ikinci kattaydı odaya geçtim eşyaları yerleştirdim.

Namazımı kıldım ondan sonra uzanmaya başladım. Hemen uykum gelmemişti yeni ortamda olduğum için Allah'a şükür ettim sonunda yattım. Sabah namazı için kalktım namazımı kıldıktan sonra tekrar yattım. Kalktığımda saat 09.00'du. Kahvaltı için yemekhaneye gittim. O gün Türkçe öğrenmek için kursa adımı yazdırdım ikinci gün kursa başladım. Hoca sınıfa geldiğinde ayağa kalktım. Sonra hoca "merhaba" dedi ve bir şeyler söyledi. Dediklerinden hiçbir şey anlamıyordum sonra tahtaya yazı yazdı ama bilen yoktu. Adın ne diye sordu? Cevap veremedim tekrar etti adın ne, nasılsın gibi kelimeler öğrendim. O zaman Türkçeyi öğrenmek için çok zorlandım ama sonunda Türkçeyi yavaş yavaş konuşmaya başladım 5-6 ay sonra Türkçeyi öğrendim. Kurs bitti derken zaman öyle bir çabuk geçti ki bugüne geldim. İşte mezun oluyorum. Türkçeyi öğrendim. Türkiye'yi çok sevdim. Hayatımın en güzel anıları burada geçti çok mutluyum. Buraya gelmeme vesile olan devlet büyüklerime saygılarımı arz ediyorum. Emeği geçen herkese ve her şey için teşekkürler.

Fuad Abdısalan Hacı Hussein 12 A 1932

Günel Şehrin

1983 yılında Yunanistan'ın İskeçe İline bağlı Ilıca Köyü'nde doğdum. Altı kişilik bir ailenin dördüncü çocuğuyum. Ailem çiftçilik ve odunculukla uğraşıyor, geçimimizi böyle sağlıyoruz. İlkokul eğitimimi burada tamamladıktan sonra 1995 yılında dil, din ve ahlak bilgisi eğitimi almak için anavatanımız olan Türkiye'ye gelerek Balıkesir merkez İmam Hatip Lisesi'ne kaydımı yaptırdım. Okulumuzun yurdunda yatılı olarak kaldım. Burada hocalarımız, ailemizin sıcaklığını ve şefkatini hiç esirgemediler. Tıpkı evimizdeymişiz hissiyatını yaşattılar. Altı yıllık bir eğitimden sonra içimde bir buruklukla dönmüştüm Batı Trakya'mıza. Bir süre baba mesleği olan odunculukla uğraştım. İskeçe ilimizin müftülük çatısı altında İskeçe ilinin bir köyünde İmam Hatip görevine tayin edildim. Halen müftülük çatısı altında çalışmaktayım. Evli ve iki çocuk babasıyım. Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ndeki bana bu eğitimi veren hocalarımdan Allah razı olsun.

Hafız Mustafa Mohamed Abukar

2012 yılında gelen Somalili öğrencilerimiz her geçen gün Türkçeyi daha iyi yazabilir ve konuşabiliyor. Öğrencilerimiz Somali'den geldikten bir yıl sonra öğrendikleri Türkçe ile bir pazar gününü şöyle anlatmıştır:[55]

Benim adım, Mustafa Mohamed Abukar. 18 yaşındayım. Pazar günü saat 05.30'da kalktım. Allah rızası için sabah namazımı kılmaya çalıştım. Namazdan sonra yavaş adımlarla yurdun yolunu tuttum. Saata baktığımda saat 06.20 idi. Hafız olduğum aklıma geldi. Allah rızası için bir cüz Kur'an okudum. Saate baktım. Saat 07.00 idi. Kahvaltıya bir saat daha vardı. Kahvaltıyı beklerken yatağıma uzandım. O sırada Somali'de geçirdiğim günler aklıma geldi. Annemi, kardeşlerimi, ağabeyimi, kız kardeşimi düşündüm. Gözümden birkaç damla yaş geldi. Onları çok özlemiştim, Annemi öpmek isterdim, ama bu şimdi imkânsızdı.

Ailemi düşünürken birden saatin 08.00 olduğunu gördüm. Yavaş yavaş yürüyerek dolabımın yanına geldim. Ceplerimi araya araya anahtarımı buldum. Bardağımı alarak hızlı adımlarla yemekhanenin yolunu tuttum. Yemek yedikten sonra tekrar yurda gittim.

Öğleden sonra saatime baktım. Saat 14.00 olmuştu. Balıkesir'de yaşayan Somalili dostlarımız gelmişti. Onlarla okul bahçesinde top oynamaya başladım. İki saat top oynadıktan sonra arkadaşlarımdan ayrılıp tekrar yurda gittim. Duş alıp elbiselerimi değiştirdim. Daha sonra internet kafeye gittim. İki saat interneti kullandıktan sonra yurda geri döndüm. Saat 18.00 olmuştu. Hemen abdest alıp camiye doğru gittim, akşam namazını cemaatle kıldım. Sonra akşam yemeğini yemek için yemekhaneye gittim. Daha sonra arkadaşlarla yatakhaneye gittim. 20 dakika yatağımda dinlendim. İçimde bir sıkıntı vardı. Canım ders çalışmak istemiyordu. O sırada etüt başlamıştı. Ben ağlayarak etüde katıldım. Bedenim Türkiye'deydi ama kalbim ise Somali'de, ailemin yanındaydı. Annem gözümün önünden gitmiyordu. Anne! Bütün yaptıkların için sana teşekkür ediyorum.

Mustafa Muhammed Abuker 10 D 1425

[55] Mustafa Muhammed Abukar, Kürsü Gazetesi 2014, Nisan, yıl: 2, sayı: 11, sayfa:2

Hicabi Duran

Ben Hicabi Duran. Sizlere Yavruvatan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nden yazıyorum. Özelde Balıkesir Anadolu İmam-Hatip mezunu, Genelde İmam Hatipli olmaktan bütün İmam Hatipliler gibi gururlu ve mutluyum hamdolsun. Şu an bir Din gönüllüsü olarak Lefkoşa Gönyeli Camiinde İmam Hatip olarak görevimi ifa ediyorum. 2004-2006 yılları arasında Diyanet Vakfı aracılığıyla okulumuzda okuma fırsatı buldum. O dönemi şu an hatırlayınca hocalarımızı sınıf arkadaşlarımı, okul arkadaşlarımı, hayatta olmayanlara Rabbim rahmet eylesin, zaman çabuk geçiyor. Halihazır hayatımda unutamadığım anıların birçoğu o döneme ait. Diyanet Vakfı aracılığıyla 9 ülkeden gelerek bizleri bağrına basan okul yönetimini öğretmenlerimizi bizi kendi kardeşi yerine koyan okul arkadaşlarımızı halen özlemle ve sevgiyle anıyorum. Toygar Mahallesi, Asri Mezarlığı, Sakarya Mahallesi, Fuar, Bahçelievler, İstasyon vs. halen dün gibi aklımda.

Bizler için 9 ülkeden gelip gurbette okumak aslında kolay değildi, fakat okulun etrafındaki komşuların bizlere sıcak davranışı muhabbeti bizleri evimizde gibi hissettiriyordu. Özellikle ramazanlar o kadar güzel geçiyordu ki çok feyizleniyorduk. Bu minvalde Balıkesir muhafazakâr, temiz, iyi niyetli insanların yaşadığı bir yer olarak aklımda kalmış. Liseden sonra Yakındoğu İlahiyat Fakültesi'ni okudum. Ve doğup büyüdüğüm Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde görevime başladım hala devam ediyorum. Sizlere bu satırları yazdığım ülke, coğrafi olarak çok küçük 2004 yılında Kıbrıs'tan beraber gidip okuyup arkadaşlarımla şu an meslektaş ve arkadaş olarak devam ediyoruz. Kısa aralıklarla buluşup lise yıllarımızı, hocalarımızı yâd edip hatırlıyoruz. Özellikle Ahmet Şarlı hocamızı çok seviyoruz. Allah hayırlı uzun ömür versin. Hayallerimizi gerçekleştirmemize yardımcı olan öğretmenlerimize teşekkür eder, yazımı şu an okuyan öğrenci, veli, mezun tüm kardeşlerime Kıbrıs'tan selam eder, dua beklerim.

10 C sınıfı, Salih Dülger Hocamız ve Hicabi Duran- 2005

OKULUMUZUN ÖNDER YÜZLERİ

OKULUMUZUN ÖNDER YÜZLERİ

Bu bölümde okulumuzdan mezun olmuş ve kamuoyuna mal olmuş bazı hocalarımızın özgeçmişlerine ve hatıralarına yer verilmiştir.

Abdullah Sert

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ اَجْمَعِينَ

Hocamızın bize gönderdiği okul yılları ile ilgili yazıları şöyledir:

İsmim Abdullah Sert, 1948 yılında Tavşanlı'nın Kuruçay Köyü'nde dünyaya geldim. İlkokulu Kuruçay'da tamamladım. 1959 yılında ilkokulu bitirince babamla birlikte ilk defa Balıkesir'e gittim. İmam Hatip Lisesi henüz 1958-1959 yıllarında yeni açılmış ve sadece birinci sınıf öğrencilerine eğitim vermekteydi. Niyetim İmam Hatip Lisesi'ne kayıt olmaktı fakat yeni kayıt olacak öğrencilerin çoğunlukla yaş ortalamaları benden büyüktü ve bazı arkadaşlarla aramızda altı yaş gibi büyük bir fark vardı. Hem küçük yaşta olmam hem de yatılı kalacak olmam sebebiyle babam beni orada bırakmaya cesaret edemedi ve tekrardan Tavşanlı'ya geri döndük. Tavşanlı ortaokuluna kayıt oldum ve 1962 yılında Tavşanlı ortaokulundan mezun oldum. 3 sene önce kayıt olamadığım imam hatip lisesine dördüncü sınıftan başlamak üzere tekrardan geldim. O dönemde ortaokul mezunlarının İmam Hatip Lisesi'nin orta öğretim son sınıfına kayıt olma imkânı vardı ve bende bu imkânı kullanarak 1962-1963 senesi öğretim yılında Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne kayıt oldum. Okul numaram 270 idi ve dört sene boyunca bu okulun öğrencisi oldum. Kişiliğimizin ve İslami heyecanlarımızın oluşmasında, yeni dost çevreleri edinmemizde ve İslami dergilerle buluşmamızda kısacası İslami anlayışımızda bu okulun büyük bir tesiri olmuştur. Bu öğrenim sürecimde hem güzel hocalarla tanışma hem de güzel arkadaşlar edinme imkânım olmuştur. 1965-1966 öğretim yılında yedinci sınıfı, devre birincisi olarak Hamdi Döndüren bey, ikinci olarak ise bendeniz bitirdim. Bu dört yıllık süre içerisindeki yaz tatillerinde Balıkesir vaizi olan İbrahim Koçaşlı hocamızın özel talebesi oldum ve aynı zamanda Balıkesir müftüsü Mehmet Emre Hocamdan da kısa bir müddet sarf-nahiv ve hadis dersleri aldım. Okuldan mezun olunca hocalarımızın teşvikiyle İslam Enstitüsü tedrisatı başlayıncaya kadar 52 Evler Mahallesi'nde üç ay kadar bir süre imamlık yaptım. Daha sonra yüksek İslam Enstitüsü sınavlarına girdik. Bu sınavlarda Hamdi Döndüren Bey'le Türkiye birinci ve ikincisi olarak İslam enstitüsüne kayıt yaptırdık. Okuduğumuz İmam Hatip Lisesi binası, okulun ilk binasıydı ve kalorifer yoktu. Sınıflarda soba bulunurdu ve kısmen de,

Balıkesir dışında bir konumda yer almaktaydı. Okulun hemen yanında pansiyon binamız vardı ve muhtemelen 100 kişi kadar öğrenci aynı katta kalıyorduk. Sadece binanın birinci katı açıktı ve birinci katın yarısı yatakhane ve diğer yarısı ise yemekhane olarak kullanılıyordu. Yatakhanedeki bir kısım ranzalara yer darlığı sebebiyle ayakucundan girilirdi. Okul döneminde her hocamızın bizde emeği vardır. Fakat bazı hocalarımızın İslami yaşayışları ve talebelere gösterdikleri ilgi, bizlerde özel hatıralar ve izler bırakmıştır. Bu kişiler özellikle Müdür muavini merhum Feyzullah Türker Hocamız, Arapça Hocamız Merhum Ahmet Gürtaş, Kur'an-ı Kerim Hocamız Ahmet Duran Bey, hocamız olmasının yanı sıra aynı zamanda yurt müdürlüğü de yapan Eryurt Yasun Bey, bizi dergilerle buluşturan Veli Işık Kalyoncu Hocamız ve ortaokul mezunu olarak gelen beş arkadaşa özel ilgi gösteren Mücteba Uğur Hocamızdır.

Abdullah Sert Hocamız ve diğer bazı hocalarımız okulumuzda- 5 Haziran- 2023

İslam Enstitüsü'nde okurken lise fark dersleri sınavlarına girip Kütahya Lisesi'nden lise diploması aldım ve İstanbul Hukuk Fakültesi'ne kayıt oldum. 1970 yılında İslam Enstitüsünü bitirince Diyanet İşleri teşkilatında Karadeniz Ereğli'si merkez vaizliği görevini üstlendim, fakat kurum içi görevlendirme ile İstanbul'da görevimi gerçekleştirdim. Bu yıllarda İstanbul'da talebe cemiyetinde görev aldım. Yine bu yıllarda Mahmut Sami Ramazanoğlu ve Musa Topbaş Efendilerin sohbet halkalarına dâhil oldum. Ayrıca bu süreçte Diyanet İşleri'nde görevime devam ederken Hukuk Fakültesi'ni tamamladım. Hukuk mezuniyetinin ardından avukatlık stajını da tamamlayıp İstanbul Vakıflar Başmüdürlüğü'ne atandım. Oradaki görevimin ardından Vefa İlim Yayma Yüksek Tahsil Talebe Yurdu müdürlüğüne tayin oldum. 1980 yılında bir yayın evi kurmam teklif edildi ve Erkam Yayın ve Sanayi Ticaret A.Ş şirketinin kuruluşunda yer aldım. Bugün Erkam Yayınevi'nin genel müdürlüğünü ifa etmekle beraber aynı zamanda Aziz Mahmut Hüdayi Vakfı yönetim kurulu üyesiyim.

Okul döneminde boş kalan zamanlarımda genellikle mesleki tatbikat kolunun faaliyetlerinde bulundum. Muhtelif zamanlarda Balıkesir merkezde ve kaza ve köylerde okulumuz adına yapılan dini hizmet ve faaliyetlerde arkadaşlarımla beraber görev aldım. **Hayattaki başarılarımın temelinde Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde bize kazandırılan İslami şuur, İslami heyecan ve dava heyecanı bulunmaktadır.** Gerçekten Ahmet Gürtaş hocamız bize farklı bir heyecan ve şuur vermiş, hoca olarak rol model biri olmuştur. Veli Işık Kalyoncu hocamız bizi İslami dergilerle buluşturmuş ve Ahmet Duran hocamız bizlere bir Kur'an-ı Kerim sevdası aşılamıştır. Okulun yapımında özellikle Mehmet Karatoprak ve Nihat Güneş hocaların çok büyük emekleri olmuştur, aynı zamanda imam hatip öğrencileri ile yakinen ilgilenmişlerdir. Karatoprak hocamız Eski Cami Kur'an Kursu'nda, bir Kur'an muallimi olarak Balıkesir'de binlerce hafızın yetişmesine vesile olmuştur. Balıkesir'de bizde iz bırakan müstesna insanlardan biri Hasan Basri Çantay hocamızdır. Kendileri zaman zaman okulumuzdaki Mehmet Akif'i anma günlerine katılırlar ve hatıralarını paylaşırlardı. Ayrıca kendi adlarına yaptırdıkları Çantay Cami'nde Şifa-i Şerif dersleri okutmuşlardır. Bu derslere Balıkesir müftüsü, vaizi ve imam hatip okulu hocalarımızdan Mücteba Uğur bey ve bazı hocalar iştirak etmişlerdir. Merhum Çantay hocamız beyaz cübbe ve beyaz takkesini giyer ve kitaplarını koluna alarak camisinde bir halka oluşturur ve çok huzurlu bir şekilde ders takriri yaparlar. Dersten sonrada bir meşrubat ikramında bulunup kendisine sorulan sorulara itina ile cevap verirlerdi. Bu arada Balıkesir'de yaşayışları ile İslam'ı temsil eden güzel insanlar ile zaman zaman buluşmalarımızda olmuştur. Bu insanların bir kısmı okul aile birliğinde hizmet etmiş ve bir kısmı da imam hatipteki talebelere özel muhabbet ve ilgi göstermiştir. Hatırlayabildiğim kişiler arasında kuyumcu Arif ağabey, merkez otelin sahibi Hafız Efendi, Hasan Erkahraman Efendi, Cem Kitapevi ve Simav Kitapevi sahipleri hafızamızda izler bırakan güzel insanlardır. Özellikle birinci, ikinci ve üçüncü dönem mezunlarımızı yakinen tanıdığımız için onların, ülkemizin ilim camiasına hizmet ettiklerine şahit olduk. Bu kişiler arasında ilk dönem mezunlarından Prof. Dr. Nevzat Aşık Bey, Prof. Dr. Erol Ayyıldız Bey, bizim dönemimizden Prof. Dr. Hamdi Döndüren Bey, arkadaşlarımızdan Osman Ersan Bey, Ali Çiftçi Bey, İsmail Akman Bey, eğitim camiasında önemli hizmetler vermiş Sabri Yılmaz Bey (uzun yıllar medyada çalıştı) ve bir sonraki dönemden Ali Aşçı Bey (Balıkesir heyecanını Afrika'nın muhtelif ülkelerine taşıdı) bulunmaktadır. Bunlara ilaveten sonraki dönemlerde siyasette ve sivil hayatta farklı mesleklerde yer alarak, kendileri ile iftar edilecek arkadaşlarımızda olmuştur.

Abdullah Sert Hocamızın okulumuz öğrencileri ile sohbeti 5 Haziran 2023

İmam Hatip Lisesi'ni o yaşlarda özgür iradem ile tercih ettim. Bugün de etrafımdaki gençlere özellikle imam hatipte okumalarını tavsiye ediyorum ve bugün dahi ortaokula başlayacak olsam yine imam hatip lisesinden başlamak isterim.

Son olarak ise okulumuza, inşasından başlayarak eğitime devam ettiği müddetçe maddi ve manevi emekleri geçen bütün himmet ve hizmet erbabına dualarımı ve teşekkürlerimi arz ederim.

Ahmet Eren

Ahmet Eren Hocamızla yaptığımız sohbette hocamız bize şu bilgileri vermiştir:

"İmam Hatiplere devletin bir yardımı yoktu. Hatta fazla derslerde koyarlardı ki millet imam hatipten soğusun. İlk defa Mehmet Yumuk döneminde devlet katkısıyla okulumuza ek bina yapıldı. Ben Konya'da okurken duymuştum. Ali Ulvi Kurucunun babası Hacıveysizade İbrahim Efendi imam hatiplere para toplandığında hutbede cübbesini çıkarıp atıyor. "Bu da imam hatiplere feda olsun" demiş ve milleti coşturmuştur. İlim Yayma Cemiyetinin çok büyük hizmetleri ve katkısı oldu. İdeal öğretmenlerimiz çoktu. Allah rahmet eylesin Mücteba Uğur hocamızın üzerimizde etkisi çok oldu. Ahmet Duran hocamız hakeza üzerimizde hakkı çoktur. Mehmet İnce hocamız vardı (Ekrem Başaranın kayınpederi).

Ahmet Gürtaş hocamız vardı. Çok aktifti. Hizmet için yaratılmış bir şahsiyet idi. Bizleri toplar vaaz eder, yazın kurslar açardı. Bizi yetiştirirdi. Büyük bir vazife aşkı vardı. İhtilalden sonra bizi imam hatipten soğutacak öğretmenler gönderirlerdi. Kur'an Türkçe olacak derlerdi.

Çok kitap okurduk. Ali Rıza Temel arkadaşımız vardı. Çok okurdu. Unutmuyorum Mevdudi'nin şu cümlesini söylemişti. "Milliyetçi muhafazakâr hükümetler döneminde İslamiyet pek neşvünema bulmaz. İktidar bizdendir, derler. Millet rehavete kapılır. Karşı grup olursa millet daha da kenetlenir." Yurtta kalıyordum. Rahmetli Feyzullah Türker mutlaka cemaatle namaz kıldırırdı. Feyzullah Türker'in ömrü burada geçti. Bakarsın sahurda, bazen de başka bir vakitte gelir:" haydi çocuklar beraber namaz kılalım, okuyalım." derdi. Okulun mehter takımını çalıştırırdı. Mütalaa esnasında sesi güzel olan arkadaşlarımıza Kur'an'ı Kerim okuttururdu, biz de dinlerdik. Naif Dural arkadaşımızın sesi çok güzeldi. Nail arkadaşımızın Avrupa İslam Teşkilatında çok hizmetleri oldu."

Ahmet Erdoğan

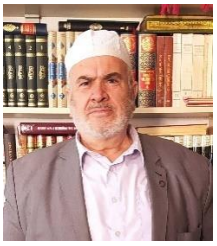

Biz: Hocam, Ahmet Erdoğan Hocamız kimdir? Talebeliğinizden günümüze kadar anlatabilir misiniz?

Ahmet Erdoğan: Bismillahirrahmanirrahim. Ben Ahmet Erdoğan. 20 Nisan 1952 tarihinde Balıkesir Bigadiç İlçesi Esenlik Köyü'nde dünyaya geldim. İlkokulu köyümde okudum. İlkokul o zaman beş yıldı. İlkokulu bitirdikten sonra Balıkesir'in meşhur, Eski Cami Kur'an Kursu'nda hafızlık yaptım. Hafızlığı bitirdikten sonra 16 yaşından gün almışım. Kayıt için okula geldiğimde baş muavin Hasan Yayın Hoca'mız verdiğim fotoğrafları geri vermedi. Yarın öbür gün askerlik muayenesi gelecek orada kullanırız dedi. Elhamdülillah 1967'de girdiğimiz Balıkesir İmam Hatip Okulu'nu 1974 yılında elhamdülillah bitirdik. Okuldaki sosyal etkinlikleri, sosyal faaliyetleri çok seviyordum. O zaman İmam Hatip Okulu dört sene ortaokul, üç sene de lise toplam yedi seneydi. Ben ortaokul ikide mehter takımına girdim. Sonra Turgutlu mehterinden bir hocamız geldi bizleri yetiştirdi. İlahiyat Fakültesi Emekli Dekanı Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit, ben ve diğer arkadaşlar halk dilinde borazan denilen trompet çalıştık. Hakikaten on beş günde ağzımız yara oldu. Trompeti çalmak çok zor. Neticede dördüncü sınıfta bizi mehter başı yaptılar. Ta ki okul bitesiye kadar mehter başı olarak devam ettik. Allah rahmet eylesin Mustafa Sarı, Osman Targal ve diğer arkadaşlarla beraber Halk Eğitim Merkezi'nde açılan tiyatro eğitimine katıldık. Muzaffer hocamız bize tiyatro dersi verdi. Onunla beraber "Büyüksün Allah'ım" isimli bir piyes hazırladık. Fakat oynamak nasip olmadı. Çünkü emniyet tarafından engellendi.

Mehteranbaşı Ahmet Erdoğan ve Öğretmenimiz Ahmet Duran Hocamız, Eski Kervansaray Oteli (Şimdiki TTM) önü- 1966

Mehter bize çok şey katkı. Arkadaşımız Merhum Hafız Mustafa Sarı'nın katkılarıyla yöresel ve ulusal birçok oyunları öğrendik. Bu vesileyle iyi bir tiyatro eğitimi aldık. Mehterde önemli görevler üstlendik. Merhum Mustafa Sarı zaman zaman Balıkesir'deki düğünlere katılarak düğünü renklendirirdi. Halkın beğenisini kazanarak imama hatip okuluna karşı algılarını olumlu etkilerdi. Mustafa Sarı, Muğla Zeybeği, Pamukçu Dengesi, Harmandalı, Zeybek gibi milli oyunları iyi bildiği için bize de öğretmişti. Okulda Yeşilay Haftası'nda oynadık. Beşinci sınıftayken İmam-ı Azam Piyesini oynadık. Allah razı olsun hem mehterde hem piyeste hocamız Ahmet Duran Hoca bizim başımızdaydı. Tabii bu İmam-ı Azam piyesinin yazarı da Ahmet Akçael'le beraber o hocamızdı.

Okul bittikten sonra ben Kur'an Kursu Öğretmeni oldum. 1974-1976 yıllarında Kur'an Kursu Öğretmeniyken aynı zamanda Eğitim Enstitüsü akşam eğitimi Türkçe Bölümü'nü kazandım. 1976'da Balıkesir Eski Cami'ye imam oldum. Türkçe Bölümü'nden 1980'de mezun oldum. Burada imamlığa devam ederken 1983 yılında Eski Cami'de sınav açıldı. Diyanet İşleri Başkanlığı İstanbul Haseki Eğitim Merkezi Tayyip'e Bölümü'nü kazandım ve oradan mezun oldum. Elhamdülillah 1983-1986 Haseki Eğitim Merkezi'nde Abdurrahman Gürses üstadımızın rahle-i tedrisinde aşere takrib okuyarak üstadımızdan icazetname ve Diyanet İşleri Başkanlığı'mızdan da diplomamızı aldık. Bu arada şunu da söylemek istiyorum: Abdurrahman Gürses Hocamıza icazet merasiminden sonra hocam hakkınızı helal edin deyince "Talebe okutursanız hakkım helal, okutmazsanız iki elim yakanızda" demişti. Eski Cami imamı olarak Haseki'ye gittim. Daha önce Kur'an Kursu Öğretmenliği müktesebatım olduğu için görevi Bakırköy ilçesi Haznedar Kur'an Kursu Öğretmenliğine naklettik. Orada da 10 yıl Kur'an Kursu Öğretmenliği yaptık. Elhamdülillah orada 1986-1996 yıllarında Kur'an Kursu öğretmenliği yaparak güzel hafızlar yetiştirdik.

1986 yılında Almanya'nın Hamburg şehrine görevli olarak gittim. 6 senede orada görev yaptıktan sonra Türkiye'ye döndüm. 2002 yılında Zağanos Paşa Camii'ne imam oldum. Bekir Bozkurt, Mehmet Topu ve Allah rahmet eylesin Ali Poyrazlı Hocalarımızla görev yaptık. Bekir Bozkurt ve ben imamdık; Mehmet Topu da Ali Poyraz'da caminin müezziniydi. Burada da 2008 yılına kadar Paşa Camii imamlığı yaptım elhamdülillah. Son olarak da tekrar Eski Camide Kur'an Kursu Öğretmenliği yaparak 2015 yılında emekli oldum.

Biz: Üstadım İstanbul'da görev yaparken kimlerle teşrik-i mesainiz oldu?

Ahmet Erdoğan: Şöyle, İstanbul'da maneviyata damga vuran Gönenli Mehmet Efendi Hoca'mız kursumuza geldi. Biz de misafir oldu. Her gün bir ilçede vaaz ediyordu. Cumartesi günü de şeyde Eyüp Sultan Camii'nde vaaz ediyordu. Burada eski camide müezzin Sındırgı'nın Düvertepe Köyü'nden İbrahim Ethem diye bir talebesi vardı hocamızın. Ben Haseki'den izne gelince "Gönen Mehmet Efendi Hocama selam söyle" dedi. Onun yanına yaklaşılmıyor, etrafı çok kalabalık oluyor dedim. Sonra seni nereden tanıyacak dedim. Gönenli Mehmet Efendi Hoca'mız cumartesi günü öğlen namazından önce vaaz etti. Namazı kıldırıp dışarı çıktı, fakat etrafı kalabalık. O sırada Hocamız imam odasına geçecek. Neyse iki kişinin omzunun arasından kafamı uzattım. Tam benim yanıma gelince dedim ki: Hocam Balıkesir'den İbrahim Ethem'in selamı var. "Aleykümselam" dedi. Hatırladınız mı diye sorunca: "Hatırlamam mı, hatırlamam mı" dedi. "Sındırgı Düvertepe Köyü'nden Çağış'ta imam" dedi. "Ne yapıyor o şimdi" dedi. Ben de utandım, sıkıldım tabii.

Bir de Gönenli Mehmet Efendi Hocamız hapishaneye girişini anlatmıştı. "Beni idamlıkların yanına verin." demiş. "Ne diyorsun" demiş müdür? "İdamlıkların yerine verin" demiş. Koğuşa girince elini kulağına koyarak "Narın da hoş, nurun da hoş" kasidesini okuyunca hepsi karşısına oturmuş. Kasideyi bitirdikten sonra Mehmet Efendi "İnsan" diye bir başlamış ve uzunca bir sohbet etmiş. Kur'an öğrenmek isteyenlere Kur'an öğretmiş.

Bir de Mahmut Efendi İsmail Ağa camiinin imamıydı. Pazar günleri İsmail Ağa Camii'ndeki sohbetine katılırdık. Bizim kursta onun yakınları vardı. Hakkı Soylu Hoca'mız ile Ali Rıza Hoca'mız. Mahmut Efendi Ali Rıza Hocaya enişte derdi. Sabah namazında oraya vardığımızda sabah namazını Hafız Hakkı kıldıracak diye kürsüden işaret ediyordu. Bizim haznedar Kur'an Kursunun yönetici ve dernek başkanı Süleyman Soylunun da amcası olan Hakkı Soylu 'ya sabah namazını kıldırtırdı. Kur'an Kursundan üç arkadaş odasına giderdik. Bazen geri gönderirdi. Bir gün yine odasına gittiğimizde: "İşte bu Ahmet Hocamız, Balıkesirli" dediler. Şöyle sağ elini uzattı benim yüzüme. Şöyle değdirdi. "Aaa bu Balıkesirliye de sakal yakışır" dedi. Ben de sakal yoktu o zaman, onun o söylemesinden sonra da sakalımızı bıraktık.

Biz: Hocam bir de okul yıllarında sizi etkileyen size rol model olan hocalarımızdan biraz bahseder misiniz? Kimler vardı?

Ahmet Erdoğan: Meslek dersi hocalarımızın çoğu örnek, takva sahibi insanlardı. Konyalı Muhammed Erden ve Ahmet Duran Hocalarımız gibi. Ahmet Duran Hoca'mız İstanbul'da meşhur bir Kur'an Kursunun bir numaralı öğrencisiymiş. Ahmet Duran Hoca'mız Saadettin Kaynak'tan da ders almış. Dini musikiye de geliyordu bize ilahiler öğretiyordu. Yalnız Çok güzel ilahi söylüyordu. Ben mesleki tatbikat kolundaydım. Ramazan'da her akşam bir camideydik biz. Ahmet Duran Hoca'mız mihrapta, Rahman Suresi'yle kıldırıldı teravihi. Biz de Mustafa Bodur, Recai Gürcan ve diğer arkadaşlarımız da ilahi

grubundaydık. Kadir Gecesi daima imam hatip okulunundu. Kadir Gecesi'nde Feyzullah Türker müdürümüz vaaz eder, Ahmet Duran Hocamız teravih kıldırırdı. Müftümüz Mehmet Emre idi. Allah rahmet eylesin, müsaade ederdi. Kadir Gecesi'nde Paşa Cami bizim olurdu. Her akşam bir camiye giderdik biz. Ahmet Akçael Hocamız vardı. O da sonra Balıkesir'den milletvekili oldu. O da meslektaşları gibi iyi bir aktördü. Bizi yönlendirir, bilinçlendirirdi. Sınıfımız Ali Rıza Bir, Ahmet Vedat Güneş, Ali Ulvi Temel gibi arkadaşlarımızın olduğu iyi bir sınıftı. Sınıfta öğrenciler birbirleriyle şakalaşırken Ahmet Akçael sınıfa girince onları hiç azarlamadan masaya çantasını bırakır biz ne yapıyorsak o da onu yapardı. Ama çok güzel bir hatipti. Çok güzel bir ders işlerdi. Sanat Tarihine gelirdi. Hakikaten bize değer veren, bizi böyle uyandıran bir hocamızdı Allah razı olsun. Müdürümüz Feyzullah Türker hocamız çok disiplinliydi. 5/A sınıfında Arapça dersine gelirdi. Tabii kendisi Batı Trakyalı olduğu için Arapçası çok güzeldi. Mehter takımını çalıştırırdı. Ahmet Duran da çalıştırırdı ama o marşları da bildiği için bizi takip eder, bizimle çalışırdı. Bir de Muzaffer Eryüksel ağabeyimiz vardı. O makyaj ve rejisörlük yapardı.

Biz: Hocam Balıkesir'de de görev yapan biri olarak Ahmet Karatoprak Hoca'mızı mutlaka yakinen tanırsınız. Onunla ilgili neler söylemek istersiniz?

Ahmet Erdoğan: Ben Eski Cami'ye talebe olarak geldim. Bahçede öyle duruyoruz. Ezana da çok az zaman var. Hocanın da koğuşların sonunda bir iki odalık lojmanı vardı. 1973-1974 yılları idi. Ona demişler ki: "Ya Kur'an kursu öğretmenliği ya imamlık birini tercih et." demişler. O da ben kursu bırakıp camide imamlığa devam edeyim, demiş. Yıllarca hutbeleri irticalen okudu. Çok güzel bir hatipti. Kur'an-ı Kerim'i de güzeldi tabii. O da Gönenli Mehmet Efendi'nin talebesi. Balıkesir'e gelişi ise şöyle: Gönenli Mehmet Efendi'ye gelmişler. Balıkesir'e bir hoca istiyorlar" demişler. Karatoprak da Sultanahmet'te müezzin. Neticede Gönenli Mehmet Efendi Ahmet Karatoprak'ı Balıkesir'e gönderiyor. Önce Yeşil Cami'nde sonra Karaoğlan Camii'nde görev yapıyor. Talebe fazlalaşınca eski camiye geliyor. Bununla birlikte Ahmet Karatoprak Hoca birçok hafızın yetişmesine vesile olmuş, öğrenci üzerinde derin izler bırakan bir hocamızdı. Allah rahmet etsin. Bayram Hoca'yla Rasim Kabacık hocalarımız vardı. Sonra hafızlık hocamız Erzurumlu Abdullah Aldır Hoca'mız geldi. Abdullah Hoca'mız da Kesik Paşa İsmail Efendi'nin talebelerinden olup ondan aşere okumuş. Abdullah Aldır Hocamız Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altıkulaç döneminde 1976 yılında açılan Haseki Eğitim Merkezi'nin ilk kursiyerlerindendir. Aşere-takrip eğitimi iki kısımdan oluşur. Birisi Mısır tariki, diğeri İstanbul Tariki. İstanbul Tariki'ni Abdurrahman Gürses Hoca Efendi; Mısır tarikini de Oflu Aşık Kutlu Hoca Efendi okutuyordu. Abdullah Aldır Hoca'mız Mısır tarikiyle Aşere Tayyibe'yi okumuş.

Biz: Allah razı olsun. Üstadım bir de malum bu çalışmayı ilk defa yapıyoruz. Balıkesir'de ilk çalışma olacak. Bunu nasıl karşıladınız?

Ahmet Erdoğan: Vallahi bizim için çok güzel bir hatıra, çok sevindim. Hakikaten geç kalınmış bir çalışma. Cenab-ı Hak bunu sizlere nasip etmiş. Allah hayırlı ömürler versin.

Biz: Üstadım son olarak İmam Hatip nesline mesajınız ne olur?

Ahmet Erdoğan: Allah onların adetlerini çoğaltsın. Cenab-ı Hak onlara şuurlu bir şekilde yaşamayı nasip etsin. Bol bol okumalarını tavsiye ediyorum. Okumak çok önemli. Akıllı telefonlar bunları okumaktan alıkoyuyor, bağımlılık yapıyor. Tabii biz üzülüyoruz. Artık kendi ders kitabını bile okumuyorlar. Allah onlara bol bol kitap okumayı nasip etsin inşallah. Amin.

Ahmet Görmüş

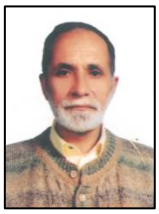

Ahmet Görmüş Hocamız kendilerini şöyle ifade ettiler:

1948 yılında Savaştepe/Soğucak köyünde doğdum. İlköğrenimimi köyümde tamamladım.1960-1967 yılları arasında Balıkesir İmam Hatip Okulunda okudum.1968 yılında Savaştepe Zafer Camii imam-hatipliği yaptım ve ayrıca müftülük bünyesinde memur olarak da bir müddet çalıştım.1969-1972 yılları arasında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünü bitirdim. Malatya /Darende Lisesinde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliği yaptım. Darende İmam Hatip Lisesinin açılmasında çalıştım.1974-1978 Savaştepe İmam-Hatip Lisesinin açılmasında hizmetlerim oldu. Yine Savaştepe'de Eğitim Şefliği yaptım.1978'de Balıkesir Lisesinde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni olarak çalıştım.1988-1990 yılları arasında ise Savaştepe Öğretmen Lisesinde okul müdürlüğü yaptım. Son olarak da 1999 yılında Balıkesir Lisesinden emekli oldum. Halen Balıkesir'de ikamet etmekteyim. İmam-Hatipli olmaktan gurur duyuyorum.

Ben zor şartlarda okudum. Her gün trenle köyüme otuz km gidip geliyordum.

Öğretmenlerimizden Ahmet Gürtaş, Mücteba Uğur, Feyzullah Türker, Veli Işık Kalyoncu, Mehmet Yumuk, Ahmet Duran özellikle namaz kılmamız üzerinde çok duruyorlardı. Ahmet Gürtaş pazar günleri ücretsiz Arapça kursu veriyordu. Mücteba Uğur akşam dersten sonra Hasan Basri Çantay Hocanın yanına gidiyordu. Fransızca öğretmenimiz dersi öyle öğretmişti ki enstitüde okurken sıkıntı çekmedim. Daha sonra lisede Fransızca okuttum.

Ahmet Görmüş Hocamız 19 Aralık 2023 tarihinde vefat etmiştir.

2023 İmam Hatip Okullarının Kuruluşunun Yıldönümü nedeniyle düzenlenen etkinliğe Ahmet Görmüş Hocamız (Mavi tişörtlü olan) ve diğer hocalarımız katılım sağlarken.

Ali Aşçı

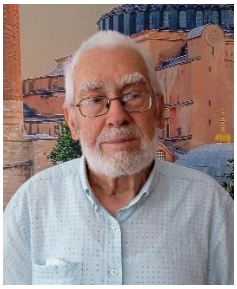

1948 yılında merkeze bağlı Halalca Köyü'nde doğdum. İlkokul'u köyde okudum.
Ben elhamdülillah ilk elli kişi içine girerek parasız yatılı olarak okudum. Enstitü'de Tasavvuf derslerimize Mahir İz Hoca girerdi. O'ndan çok istifade ederdik. Yeraltı caminin imamı Abdülhamid'in Han'ın Selanik'te Baş İmamlığını yapmış Ali Üsküdarlı Hoca 80 yaşında bize derse gelirdi. Ömer Kirazlıoğlu Hoca'nın da derslerine katılmak nasip oldu. Hoca bize daima İslamiyet'i ve O'nu nasıl temsil etmemiz gerektiğini anlatırdı.

1971'de Siirt'e gittim ve orada üç yıl kaldım. Siirt'te çok güzel dostlar edindik.1974 Eylül ayında Balıkesir İmam Hatip Lisesine geldim. O zaman Müdür Burhan Şavlı idi. 1978 yılında ise İvrindi İmam Hatip Lisesine tayin istedim. İvrindi'de iki sene kaldım. 1980'den 2000 yılına kadar Balıkesir İmam Hatip'te çalıştım ve emekli oldum.

2 sene de köy de imamın yanında okudum. Hoca: "Sizin hafızlık kabiliyetiniz kuvvetli dedi. 6 ayda hafız olursunuz." dedi. İlkokulu bitirdikten sonra Eski Cami'ye gittik. Babam Karatoptorak Hoca'ya:

> "Bu masum, hafız olmak, hafızlıktan sonra da İmam Hatip'e gitmek istiyor." dedi. Karatoprak Hoca da: "Hafızlıkta zorlanıyorlar, 2- 3 sene de ancak oluyorlar. Yaşları büyüyor, bu sefer de İmam Hatip'e kayıtta sorun yaşıyorlar." dedi.

5. sınıfta öğretmenler hangi okula gideceklerini öğrencilere soruyorlar. Bana da öğretmenim sorunca ben de İmam Hatip'e gideceğimi söyledim. O da: "Ölü mü yıkayacaksın, başka okula git." dedi. En az 15-20 arkadaşımız vardı. Hepsi diğer okullara gittiler. Ben de 1960 yılında İmam Hatip'e kaydoldum. Bizler üçüncü dönem kayıt yaptıranlarız. 1966-1967 dönem mezunuyum.

Pansiyonumuz sadece tek kattı, üstü açıktı. Üst taraf beton, yağan yağmur alta geçiyordu. Yataklarımızın üzeri rutubetli olurdu. Onları bezlerle silerdik. İmam Hatip'te yatılı olarak 4 sene kaldım. İlk üç sene Dinkçiler Mahallesi'nden gittim geldim. Oradan İmam Hatip'e gelmemiz en az 45-50 dakika sürüyordu. İmam Hatipte namaz kılma konusunda Feyzullah Türker Hocamızın bize çok faydası oldu. Ahmet Gürtaş Hocamız bizi çok iyi takip ederdi.

Pansiyonda Arapça ve Fıkıh kursları açarak bizleri desteklerdi. İl Müftüsü Mehmet Emre ve İl Vaizi İbrahim Koçaşlı derslere gelirdi.

1967'de İmam Hatip'ten mezun olunca İstanbul Yüksek İslam'a yerleştim.150 kişi alıyorlardı.

Ahmet Karatoprak Hoca, Hasbi Gürcan, Nihat Güneş, Ahmet Kurter öğrencilere çok kolaylıklar gösterdiler, yardımcı oldular. Okulla ve camiiyle çok ilgilendiler. Pansiyonda 250 öğrenci kalıyordu. Bu sayı bizim idareciliğimiz zamanında 400'e çıktı. Yakın camilere uygulamalara giderdik.

Mehter Feyzullah Hoca'yla başladı. Tabi 12 Eylül'e girince mehter yasaklandı.

Kamerun'da bulunan bir öğrencimin Afrika'ya daveti üzerine Afrika ülkelerine gittim ve orada Aziz Mahmut Hüdayi Vakfı'nın eğitim kurumlarında gönüllü olarak öğretmenlik yaptım.

Ali Rıza Temel

Okulumuz mezunlarından Muhterem Ali Rıza Temel Hocamızla bir sohbet gerçekleştirdik. Ali Rıza Temel Hocamız, okulumuzun üçüncü dönem mezunlarındandır. Okulumuzun tarihi ile ilgili önemli hatıraları vardır. Hasan Basri Çantay üstadımızla olan münasebetlerinden Zağanos Paşa Camii kürsüsündeki vaazlarına kadar birçok önemli olayın kahramanıdır. Kendileriyle yaptığımız sohbeti sizlere takdim ediyoruz.

Biz: Hocam öncelikle bizleri kırmayıp kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Hocam kendinizden biraz bahseder misiniz? Ali Rıza Temel kimdir?

Ali Rıza Temel: Bendeniz 1946 tarihinde Manisa'nın Demirci ilçesine bağlı Çanakçı Köyü'nde doğdum. İlköğrenimimi Balıkesir'in Bigadiç ilçesinin Çömlekçi Köyü'nde tamamladım. Ortaokul ve liseyi okulumuz Balıkesir İmam Hatip Okulu'nda tamamladım. Okulumuzun 125 numaralı öğrencisiydim. 1967'de mezun olunca imtihansız olarak Manisa'nın Turgutlu ilçesine vaiz olarak atandım. İzmir Yüksek İslam Enstitüsü'nü bu görev esnasında bitirdim. Sonra 1976'da İstanbul'da açılan Haseki İhtisas Eğitim Merkezinin ilk kursiyer ve mezunlarından oldum. Yurtdışında Brüksel İslam Merkezi'nde Türk Temsilcisi olarak çalıştım. Eğitim Merkezi Öğretim Görevlisi olarak emekli oldum. Emeklilik resmiyettedir. Hizmette emeklilik olmaz.

Biz: Okulumuza kayıt yaptırdığınız vakit neler hissettiniz? Hayatınıza nasıl bir etkisi oldu?

Ali Rıza Temel: 1960 yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu'na kaydolmakla hayatımın en önemli dönüm noktası başlamış oldu. Böylece millete ve ümmete yararlı olmanın önü açılmış oluyordu.

Biz: Hocam okuduğunuz dönemde halkın İmam Hatip Okulu'na karşı genel bakışı nasıldı? Biraz bahsedebilir misiniz?

Ali Rıza Temel: O tarihte İmam Hatip Okulları'nın mahiyeti pek bilinmiyordu. Hatta bazı kesimlerce irtica yuvası olarak tanımlanıyordu. Maddi ve manevi atmosfer rahat değildi.

Biz: Hocam, okuduğunuz ilk dönemlerde okulun genel durumu ve barınma ile ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Ali Rıza Temel: Okulumuz ilklerden sayılırdı. Henüz okulun yurdu yoktu. Okul yurdu açılınca biraz rahatladık. İmkânlar kıttı. İaşe ve ibate durumu şimdiki durumlarla mukayese edilemezdi. Bütün imkânsızlıklara ve okulumuzla ilgili olumsuz havaya rağmen azim ve gayreti elden bırakmadık. Biz iki sene Yıldırım (Eski) Camii Kur'an Kursu'ndan okula gidip geldik. Cami imamı ve okulumuzun yapımında büyük emeği geçen Mehmet Karatoprak Hoca Efendi'nin himmet ve himayelerine mazhar olduk. Karatoprak Hoca kıraati ve sesi güzel bir imamdı. Son derece disiplinliydi. Sabahları tüm öğrencileri; "Namaza!" nidasıyla uyandırırdı. Tüm öğrenciler anında ayağa kalkmış olurdu.

Biz: Hocam birazda okul idaresinden ve ilk öğretmenlerinizden bahsedebilir misiniz?

Ali Rıza Temel: Okulumuzun ilk müdürü Fahri Ersin idi. Meslek hocalarımız Yüksek İslam Enstitüsü'nün ilk mezunlarıydı. Ahmet Duran, Eryurt Yasun, İsmail Çakırhan, Ahmet Gürtaş gibi hocalarımız yanında Ankara İlahiyat mezunu hocalarımız da vardı. Mücteba Uğur, Feyzullah Türker, Fahrettin Kovancı gibi…

Biz: Hocam birazda okul başarılarından ve yapılan müsabakalardan bahseder misiniz?

Ali Rıza Temel: Spor müsabakalarında münazaralarda başarılı olduk. Mektebimiz göz dolduruyordu. Camilerde tatbikat yaparak ileriki görevlerimize hazırlanıyorduk. İmkânsızlıklara rağmen bugüne kıyasla başarının daha yüksek olduğunu söyleyebilirim.

Biz: Hocam varsa başka hatıranız, dinleyebilir miyiz?

Ali Rıza Temel: Lise 1. sınıfta Zağanos Paşa Camii'nde vaaz ettiğimi hatırlıyorum. Mahalli gazetelerde yazılarımız yayınlanıyordu. Meslek dersleri yanında Sağlık Bilgisi, Kanun Bilgisi gibi 40 çeşit dersimiz vardı. Kanun Bilgisi dersine Balıkesir Emniyet Müdürü'nün geldiğini hatırlıyorum. Bize: "Ben hayatımda sizin gibi terbiyeli öğrenci görmedim." demişti. Necati Eğitim Enstitüsü'nden staja gelen öğretmenler korku ve tereddüt içinde gelirken staj sonunda bizden ayrılmanın üzüntüsünü yaşarlardı.

Biz: Hocam okulumuzun açıldığı ilk günden bugüne özelde Balıkesir'in genelde ülkemizin maneviyatına ve kültürel zenginliğine nasıl bir katkısı olmuştur? Neler söylemek istersiniz?

Ali Rıza Temel: Okulumuzun Balıkesir ve civarının manevi ve kültürel anlamda zenginleşmesinde önemli rolü olduğu inkâr edilemez. Mezunlarının pek çoğu farklı sahalarda, yurt içi ve yurt dışında önemli görevler üstlendiler. Çok sayıda akademisyenimizin olduğunu da ifade etmeliyim.

Biz: Hocam daha önce dönem arkadaşlarınız hocalarımızla sohbet ederken sizlerden sitayişkârane bahsettiler. Çok kitap okuduğunuzdan ve aktif olduğunuzda ve arkadaşlarınıza sohbetler yaptığınızdan bahsettiler. Hatta Ahmet Eren Hocamız şöyle demişti: "Ali Rıza Temel arkadaşımız vardı. Çok okurdu. Unutmuyorum Mevdudi'nin şu cümlesini söylemişti. -Milliyetçi muhafazakâr hükümetler döneminde İslamiyet pek neşvünema bulmaz. İktidar bizdendir der. Millet rehavete kapılır. Karşı grup olursa millet daha da kenetlenir.-" Ne demek istersiniz?

Ali Rıza Temel: Hocamızın ifade etmiş olduğu bu cümleleri net olarak hatırlamıyorum. Sınıfı geçebilecek kadar ders çalışır, geri kalan zamanı yeni çıkan mecmua ve kitapları okumakla değerlendirmeye çalışırdım. Çarşamba günleri Üstat Necip Fazıl'ın çıkardığı Büyük Doğu Mecmuası ile ay sonunda Rahmetli Nurettin Topçu'nun Hareket Dergisi'ni alıp okumanın heyecanını yaşardım. Duyduğum bazı eserleri de İstanbul'dan getirtir arkadaşlarımla paylaşırdım.

Biz: Hocam okulumuzda birçok hatıranız var şüphesiz. Bizim merak ettiğimiz Hasan Basri Çantay Hazretleri ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Ali Rıza Temel: Balıkesir İmam Hatip Okulundayken pek çok hatıralar yaşadım. Bunların belki en önemlisi Balıkesir'in medar-i iftiharı Hasan Basri Çantay Hocamızdan bizzat Akif'in "Ordu'nun Duası" şiirini bestesi ile meşk etmek olmuştur. Merhum Hocamız da kendi caminde Şifa-i Şerif dersi verirdi. Hocalarımız da onun derslerini takip ederdi.

Biz: Hocam son olarak ne demek istersiniz? Mesajınız nedir?

Ali Rıza Temel: Günümüz imkânlarının eskiye nispetle çok daha fazla olduğu düşünülürse bugünün gençlerinin daha fazla gayret etmesi ve kendilerine sağlanmış olan imkânların hakkını vermesi gerekir. Gençlerimizin, günümüz dünyasının ve ülkemizin geldiği durumu doğru okuyup değerlendirerek kendilerini günün şartlarına göre yetiştirmesi gerekir. Çünkü insanlığın gerçek anlamda ümidi ancak gayretli, bilgili, iyi yetişmiş, inançlı ve azimli gençleri olacaktır.

Ayrıca bizler biliyoruz ki, Balıkesir İmam Hatip Okulu kökü sağlam, dalları ufku sarmış ulu bir çınardır. Bu ulu çınarın gölgesinde yetişenlere ve yetişeceklere selam olsun.

Enver Akıncı

1952 Balya Yenikavak doğumluyum. İlkokulu Yenikavak Köyünde okudum. Ortaokul ve liseyi Balıkesir İmam-hatip Okulunda okudum. Üniversiteyi, Erzurum Fen Fakültesi Matematik Bölümünde okudum. İmam Hatipte bütün sınıfları okudum. (1-7) Üniversiteyi bitirdikten sonra 1980 yılında Balıkesir Lisesine matematik öğretmeni olarak atandım. 1981-1986 yıllarında Tokat/Reşadiye İmam Hatip Lisesinde öğretmen olarak çalıştım.

1986-1989 yılları arasında Çanakkale Tevfikiye Ortaokulu müdürlüğü görevlerinde bulundum. 1989-1992 arasında Balıkesir Marmara İlçe Milli Eğitim Şube müdürlüğü yaptım. 1992- 2010 yılları arasında Balıkesir Ticaret Odası Lisesi müdürlüğü yaptım. En son 2010 yılında Balıkesir Lisesi Müdürlüğüne atandım 2014 yılında bu okuldan emekli oldum.

Ne yazık ki, fotoğraflarda kalan eski(ilk) binada paralı okudum. Acı, tatlı yaşanmış anılarımız var muhakkak. Bende, Ahmet Duran, İsmail Çakırhan, Muammer Erden, Ahmet Akçael, Türkçe Öğretmeni Sadık Ünal, Matematik Öğretmeni Şifa İmrek ve okuduğum dönemdeki dört müdürümün emekleri var. Bize:

Ahmet Duran; İmam-Hatip ruhunu verdi.
İsmail Çakırhan; okuma aşkı, özgüven ve dinamizm kazandırdı.
Muammer Erden; yaşamıyla güzel ahlakı öğretti.
Ahmet Akçael;jeopolitik/ siyasal ve hukuksal yapıların önemini kavrattı.
Sadık Ünal Hoca; toplum, millet ve devlet adına çalışmanın önemini yaşayarak ve yaşatarak öğretti (Okuldaki bugün var olan ağaç ve palmiyeler onun eseridir).
Şifa İmrek Hanım; nezaketi, zerafeti ve temiz giyinmeyi öğretti.

Müdürlerimden, her dem zamanı ve mekânı aşan gönüllerin nasıl inşâ edileceğini öğrendim. Neticede okul ve öğretmenlerim bir bütünlük içinde Büyük şair ve düşünür Sezai Karakoç' un diliyle “Hayat bir koşu ve bir yarıştır.” ilkesini kazandırdı. Üzerimde hakkı olan her birini rahmet, minnet ve şükranla anıyorum.

İmanım ve inancım gereği arkadaşlarımı hâlâ hatırlar, arar ve görüşmelerimi yaparım. Rahmeti Rahman’a kavuşanlara Allah’tan gani gani rahmet, yaşayanlara hayırlı, huzurlu ve sağlıklı uzun ömürler niyaz ederim. Nazmi Dündar, Mustafa Baydemir, Metin Kokmaz, Mustafa Memiş, Mustafa Sarı, Mehmet Şener ve Adil Aydın. Hepsinin kendilerine özgü eksantrik özellikleri vardı. Hepsi dava ve çile insanlarıdırlar.

Okulun yapımında köyümüz halkından olup, köyümüzde İmam-hatiplik yapan Hakkı Artar ve Hasan Canbulat hocalarımızdan köyümüzden ve çevre köylerden katkı sağlandığını dinledim. Ahmet Karatoprak Hoca, okulumuzun ruh mayasını atan öncü, kılavuz, dertli ve çilekeş, okul, öğrenci ve dava sevdalısı olarak gördüm, bildim ve şahidim. Ekibindeki Nihat Güneş ve Hasbi Gürcan vb. de aynı hasletlerle donanmış bugünün “Diriliş Nesline” nefes

veren erenlerimizdirler. Ruhları şâd olsun. Hepsinin mekânı ve makamları âlî olsun inşallah. Biz öğrencilerin kusurlarını görmediler, daima affedici oldular ve sorunun çözümüne odaklı idiler. Dernek yöneticilerinin her birinin ülke, insan, öğrenci, gelecek ve İslâm sevdalısı olduklarının şahitleriyiz.

Diğer dava adamı insanlar: Mustafa Sarı (Yıldırım Camii imam-hatibi), Hakkı Duman (Bandırma Müftüsü- Emekli), Recai Gürcan (Kuyumcu-Esnaf), Hasan Aycın (Çizer-Yazar), Prof.Dr. Nevzat Aşık, Prof. Dr. Erol Ayyıldız, Prof. Dr. Nesimi Yazıcı, Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit, Abdülbaki Ataç, Cemal Öztaylan, Mustafa Canbey vd.

Rahmetli dedem İshak Akıncı' nın tercihi ve teşvikiyle tâbi ki. Allah ondan razı olsun. Müslümanca yaşamak ve Müslümanca ölmek için imam hatibi yine tercih ederim. Neslime ve çevreme temel önerimdir.

Gönenli Mehmet efendinin yönlendirmesi neticesinde Ahmet Karatoprak ve ufuk ve çığır açıcı ekibi ve gönül erlerini; "Diriliş Neslinin" yetişmesi ve gelişmesi için mal, can ve yüreklerini vakfeden vakıf insanlarının her birini rahmet, minnet ve şükranla anıyorum.

Fahrettin Değirmenci

Fahrettin Değirmenci Hocamızla yaptığımız bu mülakat, okulumuz tarihi açısından çok önemli mülakattır. Her cümlesi dikkatle değerlendirilmesi gereken bu önemli mülakatı sizlerle paylaşıyoruz.

Biz: Hocam, öncelikle kendinizi tanıtabilir misiniz? Fahrettin Değirmenci Hocamız kimdir?

Fahrettin Değirmenci: Çanakkale Bigalıyım. 1948 yılında Biga Arapçeşme köyünde doğdum. 1962 yılında ilkokulu bitirdikten hemen sonra Balıkesir İmam Hatip Okulu'na kayda gittim. O dönemde talep çok olduğu için sınav yapıldı. Oldukça kalabalık bir grup vardı. Velhasıl sınavı kazandım. 1962 yılında okula başladım. 1970'te mezun oldum. 1965'te Okul ilk mezunlarını vermiş. 5 sene sonra da biz Balıkesir İmam Hatip okulundan mezun olduk.

1970'te mezun olduktan sonra, imam hatip olarak kendi ilçemde Biga'da iki sene bir köyde görev yaptım. Necati Öğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra vatani görevimi yapmak için ilk etapta Sivas'a daha sonra ise Ağrı'ya gittim. Askerliğimi tamamladıktan sonra Manisa merkeze bağlı Otmanlar denilen köyde sınıf öğretmenliğine başladım. Orada 3 sene öğretmenlik yaptım. Köylüler, beni çok ama çok sevdiler. 1980 ihtilalinde köylüler Vali Refik Kitapçı'ya giderek: "Biz öğretmenimizden çok memnunuz onu köyden çıkarmak

istemiyoruz. Yeri geldiğinde imamlık yapıyor, imamın yokluğunu hissettirmiyor. Asli görev öğretmenlik çocuklarımıza ders veriyor eğitip öğretiyor." demişler.

Vali Refik Kitapçı, Milli Eğitim Müdürü Mehmet Tevfik Elmasyazar'ı çağırıyor. Diyor ki: "Bak, köylüler bunu göndermek istemiyor, ihtiyar heyeti ile birlikte geldiler. Durum nedir?" Milli Eğitim Müdürü dosyayı getiriyor diyor ki: "Sayın Valim! Fahrettin Değirmenci Ankara'ya gitmiş, işini doğrudan Ankara'dan yaptırmış, tayinini Manisa'dan Çanakkale'ye çıkarmıştır."

Hatırımda kaldığı kadarıyla Eylül ayının 12'sinde geceleyin oradan ayrıldım. Evet, çok güzel zamanlar geçirdik, köylüler çok memnundu. Hala haberleşiriz.

Biz: Hocam ne kadar öğretmenlik yaptınız, öğretmenlikten mi emekli oldunuz?

Fahrettin Değirmenci: 26 sene öğretmenlik yaptıktan sonra 1995'te tam öğretmenler gününde 24 Kasım günü emekli oldum. Çanakkale'ye geldim. Çanakkale de Vali Hüsnü Tuğlu'dan plaketimizi aldık. Ondan sonra meslek hayatımıza noktayı koyduk. O günden bugüne emekliyim.

Biz: Hocam Çanakkale'ye geldiğinizde nelerle karşılaştınız ve neler yaptınız?

Fahrettin Değirmenci: Çanakkale'ye geldim. Çanakkale'de dünyanın savaşı yapılmış 250.000 şehidin olduğunu söylüyoruz hakkında bol bol konuşuyoruz ama maalesef mehter yok. Ne yazık ki tarihi bir yerde mehter kurulmamış. Manisa'da bir ilçede 23 Mehter vardı. Hemen çalışmalara başladım. Çanakkale'mize ilk mehteri kazandırdım. Mehteri kurdum. Şu anda devam ediyor.

Öğrencilerimiz ve kanun derslerine giren Balıkesir Emniyet Müdürü Recep Rüştü Ünsal- 1964

Biz: Hocam emekli olduktan sonra neler yaptınız. Ne ile uğraşıyorsunuz?

Fahrettin Değirmenci: Emekli olduktan sonra durmadık çalıştık. Çanakkale'de 53 at arabası vardı. At arabaları meydanda sağda solda yaz kış devamlı çalışıyor. Sokaklar pis vesaire. Her taraf leş gibi kokuyordu. Belediye başkanı bunları engellemiyordu. Ben de partinin elemanlarını faaliyete geçirmek kaydıyla at arabalarını buradan kaldırın ve bunun bir yolunu yordamını bulun diye devamlı sıkıştırırdım. Yazışmalar yaptım. Yazışmalarım hala duruyor saklıyorum. 2008'de verdiğim bu mücadele sonuç verdi. Belediye encümen kararıyla Şubat 2009'dan itibaren bu arabalar kaldırıldı. Diğer bir hususta kurduğumuz

mehterle 2015 yılında Viyana'ya gittik. Bizi, Yunus Emre Enstitüsü çağırdı, bir hafta Viyana'da kaldık. Viyana'da Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın yapmış olduğu savaşların yerlerini görme imkânımız oldu. Askeri müzede fotoğrafları, eserleri ve savaş malzemeleri var. Viyana'dan Belçika'ya geçtik. Vikinglerin olduğu memleket. En büyük şehir Amsterdam'a gittik. Rusya dâhil 15 tane askeri mızıka derneği gelmiş. Amsterdam'da konserler verdik. Orada bir Fransız asker bizimle ilgilendi. Onu görevlendirmişler. Fransız spiker 15 askeri mızıka konserinin sonunda sıra bize geldiğinde kullandığı şu ifadeyi hiç unutmadım, unutmayacağım da: "Yıllardan beri Osmanlı demeye çekindik, hakaret ettik. Ve bunu da reva gördük. İşte şu an Osmanlı Mehteri geliyor." Osmanlı'nın mehteri deyince mest oldum elhamdülillah. 15 günün sonunda tekrar yurdumuza döndük.

Biz: Hocam başka bir meşguliyetiniz var mı?

Fahrettin Değirmenci: Çanakkale Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı'ndan aldığım belgeyle 20 seneden bu yana rehberlik yapıyorum. Gerçek tarihimizi anlatmaya çalışıyorum. Ne kahramanlıklar yapılmış bunu gençlerimize aktarmaya çalışıyorum. Abartmadan gerçek bilgileri aktarmaya çalışıyorum. Ülkemizin 81 ilinden özellikle Mart-Nisan-Mayıs aylarında yoğun olarak Çanakkale'ye ziyarete geliniyor.

Biz: Hocam, okul yıllarına dönelim. Sizi kim okula kaydetti? Neden İmam Hatip Okulunu tercih ettiniz?

Fahrettin Değirmenci: Köyümüzde babamdan ziyade ilerisini gören kişiler vardı. Onların çocukları var. Onları İmam Hatip'e yazdırmaya niyet etmişler. Bir akşam vaktinde kahvede babama da söylüyorlar. "Biz çocuklarımızı Balıkesir İmam Hatip Okulu'na yazdıracağız. Oraya götüreceğiz. Senin oğlun da okulu bitirdi. Başarılı bir çocuk. Geleceği parlak görünüyor. Sen de gel beraber gidelim çocuklarımızı yazdıralım. Onları hayatta ekmek sahibi yapalım, baltaya sap olsunlar." Babam da "hay hay tamam" diyor. Ben de köy çocuğuyum. Gündüz hayvanların peşine gidiyorum çobanım. Akşam köye geldim. Rahmetli babam dedi ki hazır ol bakalım. Seninle yarın Balıkesir'e gidelim. Balıkesir'e deyince şok oldum. Balıkesir'i haritadan biliyoruz. Ama nedir nasıldır? Bilmiyoruz. Velhasıl kelam hazırlığımızı yaptık sabahleyin otobüse bindik. O zamanlar da şartlar iyi değildi. Bandırma yolu asfalt değil, tozda dumanda ilerledik. Üstümüz başımız toz duman oldu. İmam Hatip Okulları halk arasında kabul görüyordu. İmam Hatip okullarından çıkanlar şu oluyor bu oluyor öğretmen oluyorlar diye. Ben de zaten onu istiyorum. Ne güzel öğretmen olmak. Bir dönem köylerde öğretmene devlet gözüyle bakılmış. Öğretmenin beyanı devlet tarafından esas alındığı için öğretmenin büyük bir saygınlığı vardı. Dolayısıyla ben de öğretmen olacağım diye seviniyordum.

Okula gittik. Sınava aldılar bizi. Sınavları kazandık. Sınav kazandıktan sonra tekrar bizi dağıttılar.

Biz: Hocam, hangi sınav?

Fahrettin Değirmenci, İmam Hatip Okulu'na Giriş Sınavı. Talep çok. Yer yok. Dolayısıyla sınav yapıp en başarılılarını alıyorlardı. Çanakkale'de İmam Hatip yok. Çanakkale'deki öğrenciler Balıkesir'e gidiyor. Balıkesir'e çevreden çok talep var. Zaten Balıkesir İmam Hatip Okulu bir nevi bölge okulu gibi. Bursa'da Çanakkale'de ve diğer bölgelerin çoğunda imam hatip okulu yok iken Balıkesir'de var idi. Kütahya'dan, Bursa'dan, İzmir'den, Manisa'dan birçok arkadaşımız vardı.

Biz: İl dışından gelen arkadaşlarınızı hatırlıyor musunuz?

Fahrettin Değirmenci: Evet. Hatırladığım kadarıyla en uzak yerden gelen arkadaşımız Şaban, Düzce'den gelmişti. Mehmet Yağmur Ağabeyimiz vardı. Sivas Yıldızeli'nden gelmişti. Mehmet Yağmur Ağabeyimiz aynı zamanda okulumuzun ilk kayıt yaptıran öğrencilerinden idi.

Biz: Hocam, biraz okuldan, öğretmenlerinizden ve ilk idarecilerimizden bahsedebilir misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Bizim okulun ilk müdürü Fahri Ersin'di. Türkçe öğretmeni idi. Kendisi Osmanlıca eğitimi aldığı için Osmanlıca yazardı. Biz Türkçe not alıyorduk, O Osmanlıca yazıyordu. Osmanlıca yasak olmasına rağmen daha pratik olduğu için Osmanlıcayı kullanıyordu. Latince harfleri eğri büğrü yazardı. Latinceyi beceremiyordu. Nuri Tektaş Hoca'mız vardı. O da Osmanlıca yazardı. Fahri Ersin'in bir hatırasını burada kısaca anlatayım. Kısa bir dönem bize Türkçe dersine geldi. Dedi ki:

> "Yunanlıların işgal yılları idi (1918-1920). Yorgancıların orada ilk Misakı Milli toplantısının yapıldığı cami vardı (Alaca Mescit). Annem bizi geceleyin komşulara oturmaya götürüyordu Balıkesir'de elektrik yok, cep gemici feneri ile komşulara gidiyoruz. Bir de bakıyoruz ki ta köşede Balıkesir Lisesi'nin yanında Yunan askeri duruyor. Annem diyordu ki "Fahri dikkatli geç gevezelik yapma askerlerden herhangi bir zarar gelmesin." Bu şekilde yanlarından yavaşça geçiyorduk. Üst komşuya giderek orada oturur, belli bir süre sonra tekrar geriye dönerdik. Asker, orada nöbet tutmaya tekrar devam ederdi."

Fahrettin Değirmenci Hocamızın okulumuzu ziyaretleri- 23 Mayıs 2024
Soldan sağa: Okul müdürümüz Fatih Yılmaz, Fahrettin Değirmenci Hocamız ve okulumuz meslek dersleri öğretmeni M.İbrahim Tepe

Biz: Hocam diğer idarecilerden kimleri hatırlıyorsunuz?

Fahrettin Değirmenci: Biz okurken müdür olarak Fahri Ersin'le tanıştık, daha sonra Müdür Muavini Feyzullah Türker vardı. Bulgaristan göçmeni idi. Biz de Bulgaristan göçmeniyiz. Köylerimizin yakın olduğunu Bulgaristan'a gittikten sonra öğrendim. Fahri Ersin'den sonra Abdullah Fındık geldi. Ispartalı idi.

Abdullah Fındık İzmir'e yerleşti. Abdullah Fındık 'tan önce Feyzullah Türker İzmir'deydi. Feyzullah Türker İzmir'den Balıkesir İmam Hatip okuluna müdür olarak geldi. Yıllar sonra müdür muavinliği yaptığı okula müdür olarak geldi. Ondan sonra birçok müdür geldi. Mehmet Yumuk, Abdullah Azman ve diğerleri. Abdullah Azman benim sınıf arkadaşım. Sonra okulumuza müdür oldu.

Biz: Allah razı olsun hocam. Feyzullah Türker'den biraz bahsedebilir misiniz? Feyzullah Türker Hocamızla ilgili neler söylersiniz?

Fahrettin Değirmenci: Feyzullah Türker Hoca, çok çalışkan bir hocamızdı. Çok çalışkan, gece biz mütalaada ders çalışırken o da odasında devamlı bir şeyler yazar, çizer dosyalarla uğraşırdı. Hatta oğluyla tanıştım. Telefonla görüşüyorum. Konya'da üniversitede gıda mühendisliği profesörü. Okuldan ayrıldıktan sonra hocalarımı unutmadım. Hep özlem duydum. Hatta rüyalarıma bile girerdiler. Hani geçmişe karşı da bir özlem var ya. 1987 yılında Balıkesir'e lisans tamamlama sınavlarına geldim. Feyzullah Türker Hocamı göreceğim dedim. Emekli olmuştu. Evi Toygar Camii'ne yakındı. Cuma namazını kıldık. Cuma'dan sonra kapıda beklemeye başladım. Biri çıktı sakal bırakmış. İlkin tereddüt ettim acaba o mu diye? Şaşkınlığımı attıktan sonra hocamın ellerine sarıldım. Şöyle bir baktı. Sen kimsin? Sen O musun? Dedi. Sohbet ettik. Hasret giderdik. Beni çok severdi. Dedim ki siz gecenizi gündüzünüze katıp okulun geleceği için gece sabahlara kadar çalışıyordunuz. Sabahleyin bizi namaza kaldırırdınız. Eğer suyumuz yoksa Toygar Camii'ne götürür orada abdest aldırır namazı kıldıktan sonra tekrar getirirdiniz.

Fahrettin Değirmenci Hocamızın 9/A sınıfındaki sohbetleri- 2024

Biz: Hocam Feyzullah Türker Hoca'nın Mehteri çalıştırdığını duyduk. Bu konuda bildiklerinizi paylaşabilir misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Evet, Mehter kurulacak diye söylendi. Diğer illere gidilecek. Hatta talep olursa dış ülkelere gidilecek, dendi. Ne kadar seviniyoruz. Biz de gezmeye gideceğiz falan. Bursa İnegöl'den rahmetli Sabri Erçoban Hocamızla anlaşmışlar. Sabri Bey mehteri kurdu. Hemen hemen her hafta sonları gelirdi. Allah razı olsun bize mehteri öğretti. Balıkesir'e güzel bir hizmeti oldu. Balıkesir Mehter ile tanıştı. Belirli günlerde Mehter çalıyorduk. Vatandaşlar mehtere çok ilgi duyuyorlardı. Çok duygulananlar oluyordu. Hiç unutmam Milli Kuvvetler Caddesi'nden Ali Hikmet Paşa Meydanı'na çıkarken yaşlı bir teyzenin hüngür hüngür ağladığını gördüm. Demek ki tarihi gözünün önüne canlandırmış, Osmanlıda mehterin ne anlama geldiğini biliyordu ki mehteri karşısında görünce duygulanmış ve ağlıyordu. Buna bizzat şahit oldum. Bir yandan yürüyorum bir yandan da göz ucuyla o teyzeye bakıyorum. İşte böyle.

Daha sonra Biga'ya geldik. Biga İmam Hatip Okulu'ndaki mehter de onun eseridir Mehter takımını kurduk. İcraatlar yaptık çok şükür maya tuttu. Halk mehteri tanıdı, sevdi ve sahip çıktı. Etkinliklere sık sık çağırıyorlardı.

Biz: Hocam biraz da okuldan, okulun fiziki yapısından çekilen sıkıntılardan bahsedebilir misiniz? Nasıl bir ortamda okudunuz?

Fahrettin Değirmenci: Biz 1962'de okula geldiğimizde Balıkesir İmam Hatip Okulu yapılmıştı. 1967-1968'lerde okulun batı kısmına bir uzantı yapıldı. Sınıflar azdı. Talebeleri almıyordu. Dolayısıyla oraya bir ilave yaptılar. Dışarıdan hiç belli olmuyordu. Hiç öyle çatlak patlak vesaire yoktu. Batı kısmına boydan boya sağlı sollu ikişerden altta 4 sınıf yukarıda yine 4 sınıf toplam 8 sınıf kazandırılmış oldu. Biz geldiğimizde pansiyon bir buçuk katlıydı. Pansiyonun alt kısmı, camiye bakan yönünde yemekhane vardı. Onun arka tarafı mescit ve koğuştu. Yerimiz çok dar idi. Yazın üst katı tamamladılar. Mescidi üst kata aldılar. Allah rahmet etsin dernek başkanı Mehmet Karatoprak Hoca sık sık gelir giderdi. Başkan yardımcısıyla birlikte fedakârca çalıştıklarına şahit olduk. Allah onlardan razı olsun. Okulun ne ihtiyacı varsa bunları kendi aralarında değerlendirirler ve icraata koyarlardı. Daha sonra pansiyona bir kat daha ilave yapıldı ve 3 kat oldu. Biz mezun

oluncaya kadar çatı da yapıldı. Biz gittiğimiz yıllarda kalorifer sistemi olmadığı için belirli salonlarda sobalarımız vardı. Kömürle ısınırdık. Geceleyin sobaya kömür atılır çalışacaklar sobanın yanında ders çalışırlardı. Saat gece 10.30 yatma saati idi. Dersini yapamamış beceremmemiş ezberleyememiş onlar çalışmaya devam ederlerdi. Hatta mescitte oturup ders çalışırlar bile vardı. Herkeste bir hedef vardı. Zamanı çok iyi değerlendirmeye çalışıyorlardı. Hatta hatta bazı arkadaşlarımıza zaman yetersiz gelirdi. Yer yok. Oda soğuk olmasına rağmen ders çalışırlardı. Kalorifer sistemi yoktu. Ortada soba yanar bütün kat ısıtılmaya çalışılırdı. Zaman zaman damlamalar da olurdu. Bu bile bize zevk verirdi. Hocalarımız bizi sürekli ileriyi düşündürten sözler söylerler idi. Neyse gelelim kalorifer meselesine. Yanlış hatırlamıyorsam 1967-68 yıllarında kalorifer tesisatı kuruldu. Kalorifer tesisatı kurulunca yemekhanenin altında bir odayı kalorifer odası yaptılar. Kalorifer odası yapılırken ustalarla beraber bizde çalıştık. Tak tuk seslerle o dönemi bitirdik. Bu arada pansiyonun önünde okula bakan tarafta büyük bir kireç kuyusu vardı. İnşaat henüz bitmediği için kireç kuyusu hemen hemen her sene kireçle dolu olurdu. Okulun etrafında ihata duvarı yoktu. Arka yemek atıklarının atıldığı normal variller vardı. Köyden bir amca da gelir bu atıkları götürür hayvanlarına verirdi. Böylece atıklarda israf olmamış olurdu. Okulun yanında çimenlik bir yer vardı. Allah rahmet eylesin okulumuzun ilk mezunlarından Erol Ayyıldız posta memuruyla orada güzel bir güreş yapmışlardı. Bu çok güzel bir hatıra olarak kaldı.

Soldan sağa: Osman Nuri Uçar, Feyzullah İbiş, Fahrettin Değirmenci, İbrahim Tepe, Hüseyin Çakal

Biz: Hocam, okulun bahçesi ve bahçede var olan ağaçlarla ilgili bilgi verebilir misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Bizim dönemde okulun bahçesinde palmiye ağaçları yoktu. Bizim dönemimizde Mustafa Kutlu vardı. Daha sonra Balıkesir Müftüsü oldu. Mustafa Kutlu ağaç dikme konusunda hassastı. Orada değişik yerde çam ağaçları dikiyordu. Onlara basılmasın diye etrafına küçük tahtalarla vesaire çivileyip onları koruyordu. Bizim zamanımızda öyle palmiye yoktu. Zaten Balıkesir'de öyle palmiye geleneği yoktu.

Biz: Hocam, biraz önce bahsettiniz ama okulumuzun banisi Hafız Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili biraz daha detaylı bilgi verebilir misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Ahmet Karatoprak Hocanın oğlu Ali Rıza Karatoprak ile aynı sınıfta okuduk. Hafız Ahmet Karatoprak Hoca Yıldırım Kur'an Kursunda görevli idi. Kendisi aslen Gönenli idi. Çok disiplinli ciddi bir kişiydi. Laubaliliği sevmezdi. İmam Hatip Okulu'na gönül vermiş İmam Hatip Okulu'nu yaptırmış ve onunla ilgilenmiş.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Fahrettin Değirmenci: Hasan Basri Çantay okula gelirdi. Etkinliklere katılırdı. Hasan Basri Çantay ile ilgili diğer arkadaşlarımız daha fazla bilgi verebilirler. Bir akşam Mehmet Akif Ersoy'u anma toplantısı yapıldı. Toplantı yemekhanemizde yapıldı. Hasan Basri Çantay'a da haber vermişler. O da rahmetli geldi. Ona söz hakkı verildi. Sahneye çıktı bir hatırasını anlattı. "Bu çok önemli" dedi. Dedi ki

> "Gündüzden Mehmet Akif Bey ile İstanbul Fatih'te konuştuk. Mehmet Akif dedi ki "Akşam senin evinde toplanalım oturalım çay kahve içelim sohbet ederiz" ben de tama dedim söz verdim. Ancak akşama doğru hafa çok değişti. Kar lapa lapa yağmaya başladı. Ben de unuttum. Bir yere misafirliğe gittim. Geldiğimde bir de baktım ki sokak lambasının altında direğin altında birisi bekliyor. Kendi kendime düşündüm jetonum düştü. Eyvah Mehmet Akif gelecekti. O mu acaba diye tereddütle yanına yaklaştım. Baktım gerçekten o. Bana çok sert baktı dedi ki: "Laf ağızdan bir kere çıkar. Bana gündüz söz verdin. Beni burada bekletiyorsun" dedi. Çok mahcup oldum. Çok üzüldüm. Mehmet Akif, bundan sonra bir şey demeden ayrıldı ve gitti. Uzun süre benimle konuşmadı."

Daha sonra Hasan Basri Çantay, Mehmet Akif ve Ekmelettin İhsanoğlunun babası Mehmet İhsan Efendi ile birlikte Mısır'a gitmek zorunda kaldı. Bunlar, yayınlanmayan hatıralardır.

Havaalanına giderken parkın altında Hasan Basri Çantay Camisi var. Arkadaşımın eniştesi o camide müezzindi. Cumartesi günü ikindi namazında camide namaz kıldık. Hasan Basri Çantay da namazda idi. Namazdan sonra bizi görünce müezzine "kim bunlar?" diye sordu. Müezzin dedi ki, "bunlar geleceğin imamı, hatibi, müezzini, vaizi, müftüsü olacaklar. Bunlar İmam Hatip İmam Hatip talebesi" dedi. Hasan Basri Çantay dedi ki: "Arjine de poitrine" yani "sağlam göğüs" demektir. Bunu hala unutmam ne dedi diye merak ettim. Bir sınıf arkadaşım arkadaşım vardı. Adı Bahtiyar Adışen idi. Daha sonra müftü oldu. Balıkesir ve ilçeleri olmak üzere, Yozgat, Uşak, Elazığ vs. müftü ve müftü yardımcılıklarında bulundu. Balıkesir Lisesi'nde Fransızca öğretmenliği yapmış, bir öğretmen okulumuzun hemen üst tarafında otururdu. Bahtiyar ondan Fransızca sözlük almıştı. Dedim şu sözlüğü

verir misin? Bana verdi kelimeyi buldum. Meğer sağlam göğüs anlamına geliyormuş. Hasan Basri Çantay'ın göğsü ağrıyordu. Onun için söylemiş bu lafı. Evet, böyle bir hatıramız da var.

1964 Aralık ayı idi. Dediler ki Hasan Basri Çantay vefat etmiş. Din dersine girecektik. Müdürümüz Fahri Ersin, Feyzullah Türker ve diğer öğretmenlerimiz son sınıftaki abilerimizden Hamdi Döndüren olmak üzere bir grupla beraber cenaze namazı için gittiler.

Biz: Hocam dersinize giren öğretmenlerinizden bahsetmiştiniz. Bunlardan biri de Seyyid Ahmet Arvasi'dir. Bu hocamızdan biraz bahseder misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Seyyid Ahmet Arvasi, dersimize 1968-1969'da geldi. Savaştepe Öğretmen Okulu'nda öğretmen idi. Yetenekli, donanımlı idi. Dolayısıyla Necati Öğretmen Okulu'na alıyorlar, orada öğretmenlik yapıyordu. Bakıyor ki Balıkesir İmam Hatip Okulu var. Okulumuz henüz lise statüsünde değildi. Zannedersem 1973'lerde lise oldu. Seyyid Ahmet Arvasi demiş ki "İmam Hatip Okulu talebeleriyle tanışmak istiyorum. Buradan ders alacağım. Burada ders isteyeceğim. Oraya verirlerse seve seve giderim." Öğretmenimiz Şehit Ahmet Arvasi ile tanışmak nasip oldu. Allah rahmet etsin. O günden hala defterlerim vardır. Bak hala hatıra olarak saklıyorum. Van PTT Müdürlüğü'nde görevli kardeşi Tahir Arvasi ile tanıştık. Seyyid Ahmet Arvasi, dersimize girmeye başladı. Psikoloji dersimize giriyordu. Haftada bir iki gün gelirdi. Bize ders verirken güzel veciz sözler söylüyordu. Biz bunları not almaya yetiştiremiyorduk. Necip Fazıl'dan söylediği şu sözü hiç unutmuyorum. "Renkleri ince ince ne anlatırsın köre, konuşun insanlarla akıllarına göre."

Biz 120 kişi olarak 1. sınıfa başladık. 7. sınıfta 24 kişi kalmıştık Yozgat'tan bir arkadaşımız geldi onunla 25 kişi olduk. Seyyid Ahmet Arvasi bir gün dedi ki: "Evlatlarım. İmam olmayın. İmamlık belli kişilerin yaptığı bir vazife. Orada ihtiyarlar var, adamın görmesi gitmiş, sağır, zamanı gelmiş camiye gelir gider. Küçük talebelerle uğraşın, öğretmen olun. Ben de yardımcı olacağım." Allah razı olsun. Sınıfımızdaki 25 kişiden 13 kişi Necati Öğretmen Okulu'na gittik. Müracaatımızı yaptık sınavlara girdik, kazandık, okuduk ve öğretmen olduk. Seyyid Ahmet Arvasi'nin çok ama çok büyük emeği geçti. Yılbaşı gecesi evine gittik. Yanında Resul Aşık vardı. Süreyya Çanakçı ve diğer 6-7 kişi evinde yılbaşı gecesi sohbete gittik. Çok ikramda bulundu ve: "Şimdi öğretmenliği kaldırdık. Öğretmeniniz değilim. Beni bir abiniz olarak kabul edeceksiniz. İçinizde sigara içenler vardır." deyip ortaya paketi koydu. "İçenler içsin." dedi. Biz içmiyorduk. İçenler bol bol sigara içtiler. Çok güzel bir gece geçirdik. Sinemanın altında Balıkesir Nikah Salonu denilen

bir yer vardı. Orada bir konferans verdi. Şehadet parmağını "Allah bir" diye kaldırdı. O zaman fotoğraf çeken fotoğrafçılar o fotoğrafı o şekilde basmışlar. 31 Aralık 1988'de vefat ettiği zaman o resimle bütün Türkiye'ye vefat haberi duyuruldu. Allah rahmet eylesin.

Biz: Hocam, o dönemde İmam Hatip Okulu mezunlarını öğretmenliklere alıyorlar mıydı?

Fahrettin Değirmenci: Şimdi onu da hemen söyleyeyim. O dönemlerde Türkiye genelinde İmam Hatip Okulu'nu bitiren çocukların yüzde sekseni, yüzde doksanı öğretmen okullarını kazanıyorlar öğretmen oluyorlar. Bu durum, İmam Hatiplere karşı olanları son derece rahatsız etmişti. Dediler ki, bunlar bizim için son derece tehlikeli. Derhâl bu dışarıdan girişleri yasaklayalım. Ve yasakladılar. Biz birkaç günle işi kurtardık. Bizden sonra girişleri kaldırdılar. Ama bazı arkadaşlarımız vardı. Bu konuda imtihanları vermek için Koray Lisesi'ne gittiler. Mesela Ramazan Akkuş arkadaşımız vardı. Şu anda Bursa'da doktor. Oldukça başarılı da bir doktordur. Okulun yıldız talebesi idi. 205 numaralı arkadaşımızdı.

Biz: Hocam, sizin okuduğunuz dönemde okulumuzda kız öğrenciler var mıydı? Neler hatırlıyorsunuz?

Fahrettin Değirmenci: Çok enteresan bir soru sordunuz. Doğru bizim mezun olduğumuz sene dört tane kız öğrenci geldi. Balıkesir İmam Hatip Okulu'na ilk kez 1969-1970'te birinci sınıfa dört tane kız öğrenci kayıt yaptırdı. Biri Nevzat Âşık'ın kız kardeşi, biri Rahmetli Erol Ayyıldız'ın kız kardeşi, biri kuyumcu Arif Fırat'ın kızı ve bir kız öğrenci daha vardı. Onu şimdi hatırlayamadım.

1988'de Van'da bir hizmet içi eğitim kursuna katıldık. Isparta veya Burdur hangisi olduğunu şimdi tam hatırlayamadım Hasan Hüseyin adında bir müdür dedi ki: "Türkiye'de ilk kız öğrencileri İmam Hatip'e kabul eden benim. Ondan sonra yurt genelinde bir anda yayıldı."

Biz: Hocam okulda iken içme suyunu nasıl temin ediyordunuz?

Fahrettin Değirmenci: Okulun ön tarafında sarnıç vardı. Motoru vardı. Motor okul ve pansiyondaki demir depolara su basardı. Okulun doktoru vardı. Ankaralı idi. Yıl 1966-1967 yıllarıydı. Sağlık Bilgisi dersimize gelirdi. Büyüteçte suları incelemiş. Oradan numune almış bir bardak. Götürmüş çalıştığı yerde incelemiş. Bize dedi ki: "Sakın bu sudan içmeyin. İçi mikrop kaynıyor. Depo demir olduğu için kalaylanmıyor. Her taraf kükürt tutmuş vs." Ama

onun dışında şebeke suyu vardı tabii ki. Balıkesir Belediyesi'nin vermiş olduğu şebeke suyu. Onu da kullanıyorduk.

Biz: Hocam biraz da okulun birimlerinden biraz bahseder misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Bizim okuduğumuz son dönemlerde yanlış hatırlamıyorsam 1967'de revir vardı. Hasta olduğumuzda genellikle Balıkesir Devlet Hastanesi'ne giderdik. Büyük bir kütüphanemiz yoktu maalesef. Küçük bir odaya kitaplık koymuşlardı, çok fazla kitabımız yoktu. Ödevlerimiz olduğunda ve bir konuda bilgi almamız icap ettiğinde Balıkesir postanesinin tam karşısında kütüphane vardı. Oraya giderdik. Kütüphane, saat kulesine çıkarken sağ tarafta idi. Oraya giderdik. Orada gerekli bilgileri materyalleri toplar sonra tekrar okulumuza dönerdik.

Fahrettin Değirmenci Hocamız, okulumuz müze ve materyal sergisini incelerken

Biz: Hocam bir de okul başarılarından mesleki çalışmalardan bahsedebilir misiniz?

Fahrettin Değirmenci: Evet, okulumuz futbol, güreş, kros, voleybol gibi birçok müsabakalarda rüştünü ispat etmişti. En başarılı olduğumuz alan güreş idi. Her seferinde şampiyon olurduk. Güneşte elimizi tutacak, elimizi bükecek bir güç, bir kuvvet yoktu. Mesleki çalışmalar kapsamında Paşa Camii'ne giderdik. Orada Mevlitler okunur, Kur'an-ı Kerim tilavet edilir, dua vesaire o gece o şekilde halkla beraber, cemaatle beraber ihya ederdik. O çalışmalarımız fevkalade okulumuza güzel puan kazandırıyordu. Okulumuzun reklamı oluyordu aynı zamanda. Özellikle Nevzat Aşık, Hamdi Döndüren ki Hamdi Döndüren daha sonra 1968 veya 1969 idi Balıkesir merkez vaiz oldu. Hiç unutamadığım bir etkinliğimiz oldu. Zağanos Paşa Camiindeydik. 342 no'lu arkadaşımız Veli Öztürk çok güzel bir konuşma yaptı. Dua etti. Çok güzel hazırlanmıştı. Okula çok güzel bir puan kazandırdı. Allah rahmet eylesin.

Biz: Hocam eklemek istediğiniz başka bir konu var mı?

Fahrettin Değirmenci: Evet bir bilgi daha vereyim. Balıkesirli olup Sırpsındığı Savaşında, Haçlıları bir gece içki âleminde yakalayıp sıkıştırıp onları kılıçtan geçiren Hacı İlbey var. Balıkesir Lisesi'nin hemen yan tarafında çamlığa giderken mermer taşı üzerinde Hacı İlbey'in ruhuna Fatiha. Öyle bir yazı var. Bizim Türkçe öğretmenimiz Nuri Bey vardı. Osmanlıca okur yazardı. O mezarın Hacı İlbey'e ait olduğunu o söylüyordu. Yıllar sonra tarihle ilgilenmeye başlayınca bunu gündeme getirdim. Sayın Numan Kurtulmuş Bey

Kültür Bakanı iken, kendisine bir mektup yazdım. Dedim ki böylesine deha bir kişi, haçlıları tek başına bozguna uğratmış birinin kabri böyle olmamalı. Balıkesir'e de Hacı İlbey'in şanına, şöhretine yakışmıyor. Onun şanına ve şöhretine layık bir türbe, bir mezar, bir anıt yapılmasını sizlerden özellikle istiyorum dedim. Numan Kurtulmuş Bey yazıyı Balıkesir Valiliği'ne göndermiş. Balıkesir Valiliği harekete geçti. Beni o gün tam beş defa aradılar: "Gel bize yeri göster." Ben de: Nasıl göstereyim? Ben Çanakkale'deyim dedim.

Biz: Hocam okulda bulunduğunuz dönemlerde şehirdeki sosyal faaliyetlere katılır mıydınız?

Fahrettin Değirmenci: Evet, 1970 yılının mayıs ayında Necip Fazıl Kısakürek, Balıkesir'e konferans vermek için geldi. Balıkesir Değirmen Boğazı'na geldi. Değirmen Boğazı'nda onu karşıladık. Abdullah Azman ve diğer arkadaşlarımızla Balıkesir'i gezdirdik. Vicdaniye Mahallesi, Mecidiye Mahallesi, Zağanos Paşa Camiini gezdirdik sonra Kervansaray Oteli vardı garajın yanında Oraya kadar götürdük: "Çocuklar, ben yorgunum. Konferansa kadar bir izin verin, yatayım, istirahat edeyim konferansta buluşuruz." dedi. Tamam, üstadım dedik, biz oradan ayrıldık. Konferansın konusu, "Yolumuz, halimiz, çaremiz" idi. Şan Sineması'nda konferans verdi. Salon, tıklım tıklım dolu idi. Bigalı olan bir arkadaşımız vardı. Babası Balıkesir Orman Bölge Müdürlüğü'nde şoförddü. Çok rica etti dedi ki: "Üstadım Sakarya şiirini sizden dinleyebilir miyiz?" Necip Fazıl dedi ki: "Evladım ben onu yazalı çok oldu. Yanıldığım olursa ne olur yanlışımı düzeltin." dedi ve okudu. Çok güzel bir gece oldu.

Yıllar sonra İstanbul Sultanahmet Camii'nin bahçesinde kitap fuarı var idi bundan yirmi beş sene evvel. Necip Fazıl Kısakürek'in eserlerinin satıldığı standa uğradım. Standla ilgilenen ile tanıştık meğer oğluymuş. Babasının Balıkesir'e gelişini anlattım. Çok memnun oldu. Bana babasının "Gençliğe Hitabe"sini hediye etti.

Biz: Hocam teşekkür ederiz bize zaman ayırdını. Çok güzel bir mülakat oldu.

Fahrettin Değirmenci: Ben de teşekkür ederim. İnşallah faydalı bir şeyler söylemişizdir.

Halil Taş

Biz: Hocam Halil Taş kimdir? Önce kendinizden biraz bahsedebilir misiniz?

Halil Taş: 1952 Balıkesir Ovabayındır köyünde doğdum. İlk dini eğitimimi köyümdeki cami hocasından aldım. İlkokuldan sonra Arapça ve medrese eğitimini yine köyümüzün imamından aldım. 1967 yılında Balıkesir İmam Hatip Okuluna kayıt yaptırdım ve 1974 senesinde mezun oldum. Okulumuz gündüzlü okudum. O zaman nehari diyorlardı. Ben nehari okudum. Bir sene özel bir yurtta kaldım. Mezuniyetten sonra 1975 yılında Balıkesir Dursunbey'de imam hatiplik görevinde bulundum. 1980 yılında İzmir Yüksek İslam Enstitüsünden mezun oldum. Diyanette vaiz olarak atandım. 1985-1990 yılları arasında Almanya'da yurtdışı görevde bulundum. Manisa Turgutlu ve Trabzon'da vaizlik yaptım.

1994 yılında İsviçre'de din görevlisi olarak İsviçre-Türk Diyanet Vakfı Başkanlığı ve İsviçre Din Hizmetleri Müşavirliğine vekâleten görev yaptım. Balıkesir'e 2003 yılında geldim Balıkesir'de il vaizi olarak göreve başladım. 2016 yılı ekim ayında emekliye ayrıldım.

Gerek görevde iken ve gerekse emekli olduktan sonra imam hatip liseleri dernek ve platformlarında görevler yaptım. Dernek olarak Balıkesir'e Şule Yüksel Şenler Kız İmam Hatip Lisesini kazandırdık. Aynı okulun yurt binasının kaba inşaatını bitirdikten sonra Milli Eğitime bağışladık. Hafız Ahmet Karatoprak Hafızlık Kuran Kursunun yapılmasına vesile olduk. Halen okulumuz derneğindeki görevim devam etmektedir.

Biz: Hocam, hayatınıza dokunan ve unutamadığınız öğretmenlerinizden biraz bahsedebilir misiniz?

Halil Taş: Okulda talebe iken okulun irşad ekibinde idim. Başımızda hocalarımız ilçelere köylere vaaz, hutbe ve kandil gecelerinde program yapmak için giderdik. O yıllarda Muammer Erdem hocamız, Mehmet Yumuk Hocamız, Ahmet Duran gibi hocalarımız bize rehberlik yaparlardı. Bu hocalarımızdan çok istifade ettik. Allah kendilerinden razı olsun. Daha sonraki hayatımızda bu çalışmaların çok etkisi olmuştur.

Biz: Hocam okuduğunuz dönemlerde okulumuza katkısı olan kimler vardı neler söylemek istersiniz?

Halil Taş: O dönemlerde Ece Amca diye hayırsever biri vardı. O bizim amcamızdı. Bayrak merasimlerine gelir konuşur bize nasihat ederdi. Onun sözleri hala kulaklarımızda çınlamaktadır. Okul okul gezer nasihat derdi. Ön sıradan bazı arkadaşlarımızı çıkarır derdi ki, "Bakın çocuklar ben sigara içmiyorum. Yukarı doğru zıplar. Siz de içmeyin sağlığınız bozulmasın." Diye tavsiyelerde bulunurdu. Şu an onun adına yapılan Ece Amca İlkokulu vardır. Okulumuza maddi anlamda herhangi bir katkısı olmadı. Daha çok Recai Gürcan'ın babası Muharrem Hasbi Gürcan'ın katkısı oluyordu. Kuyumcu Arif Fırat'ın katkısı oluyordu. Bunlar Balıkesir'in zenginleri arasında sayılıyorlardı. Gerek dernek gerekse okula çok katkıları olmuştur.

Biz: Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Halil Taş: Ahmet Karatoprak Hoca Eski Cami'de çok hafız yetiştirdi. Derslerine sohbetlerine katılırdık. Konuşmasını ve giyinmesini gayet iyi bilen birisi idi. Örnek bir insan idi. O dönemlerde Esnaf Halalcalı Hafız Remzi hoca vardı. Sesi çok güzeldi. Karatorak Hoca ile sesleriyle güzel hizmetleri oldu. Beraber programlara giderlerdi.

Biz: Hocam, okulumuzun fiziki yapısıyla ilgili neler söylemek istersiniz?

Halil Taş: Okul o dönemin şartlarında şehrin dışında bir yerde idi. Salı pazarından bu yana hiçbir yapı yoktu. Okulun önü çamurdu. Çamurun içinde sıra olurduk. Soba külü dökerlerdi. Çamur olmasın diye. Okulumuzda kalorifer yoktu. Soba ile ısınıyorduk. Odun kömür yakardık. Buradan eski camiye Cuma namazı için toplu halde giderdik.

Okula girdiğimizde müdür odası da öğretmenler odası da sağ tarafta olduğunu hatırlıyorum.

Biz: Okulda yapılan mesleki ve kültürel çalışmalardan biraz bahsedebilir misiniz?

Halil Taş: Okulumuzda irşat ekibi vardı. Diğer okullarla spor karşılaşmaları olurdu. Bazen Muharrem Hasbi ile de karşılaşmalarımız olurdu. Voleybol, futbol vs. karşılaşmalarımız olurdu. Okulda öğrenciler arasında münazaralar olurdu. Bir taraf olumlu bir taraf olumsuz yönü ele alır münazara yaparlardı. Milli günlerde şöyle bir mehterle çıkardık. Törende en son bizim okul geçit yapardı. Herkes beklerdi. Ve hayran hayran bakarlardı. Mehteri Şaban Hoca çalıştırırdı. Şimdi Edremit'te yaşıyor. Ben de mehterde görev aldım. Biz son sınıfta iken "İmamı Azam Piyesini" iki defa sergiledik. Ben İmamı Azamın talebesi İmam Muhammed'in rolünde idim. Rolümdeki replikleri hiç unutmam. İmamı Azam Beni talebesi İmam Yusuf'a gönderiyor. Ben de gidip soruyorum, "Üstadım. Bir adam temizlikçiye temizlemesi için elbisesini verse temizlikçi de vatandaşın elbisesini kaybetse tanzim eder mi etmez mi" diye. Döndüm İmam-ı Azam bana soruyor. "Sordun mu?" diye sordum diyorum. "Peki ne dedi?" diyorum ki, dedi ki "eğer temizledikten sonra kaybolmuşsa tanzim etmez. Gelip alması lazım idi. Yok temizlemeden kaybetmiş ise tanzim eder. Kusur kendisindedir." dedi. Programa Balıkesir Valisi Niyazi Akı gelmişti. Sahneye çıktı bizi tebrik etmişti. Duvar gazetemiz vardı. Ahmet Akçeel hocamız vardı. Onun zamanında "sesimiz" diye gazetemiz vardı. Ben sınıf başkanı idim. Ahmet Akçeel "muhtar" derdi git gazeteleri getir. Ben de gider İncirli Caminin yanında matbaa vardı oradan alır gelirdim. Sınıflarda da duvar gazeteleri vardı her sınıf duvar gazetesine yazılar yazardı.

Zamanımız dolu dolu geçerdi. Bizim dönemde ortaokul dört sene idi. Orta kısmını bitiren diyanette imam olarak görev alabiliyordu. Çünkü çok sağlam bir temel vardı. Okula gelmeden önce çoğu Kuran Kursunda okumuş, ya hafız ya yarım hafız veya Kur'an-ı Kerim'i çok iyi bilenler idi. Şimdiki duruma göre yaşları büyük idi.

Biz: Hocam sizin dönemde okulumuzda kız öğrenciler var mıydı?

Halil Taş: Tam hatırlamıyorum. Ama tek tük vardı. Fakat kaç kişi idi hangi sınıflarda idi hatırlamıyorum. O zamanlar galiba yeni yeni kız öğrenciler alınmaya başlamışlardı. O dönemde kız öğrencilerin başları açıktı. Gelip giderlerdi.

Biz: Hocam, etkinliklerde hangi arkadaşlarınızla daha çok çalışırdınız.

Halil Taş: Bizim sınıfta Ahmet Şarlı vardı. Diğer şubede Ahmet Erdoğan vardı. Beraber etkinliklere katılırdık. Halil Tipi, Recai Gürcan ve diğer arkadaşlarımız vardı.

Biz: İmam hatip nesline mesajınız ne olur?

Halil Taş: İmam Hatip nesli bu milletin can damarıdır. Onun için çok kaliteli talebeler yetiştirmemiz lazım. Bunun içinde velilere öğretmenlere okula ve idarecilere çok görevler düşmektedir. Akademik başarıdan önce ahlak ve maneviyat olması gerekir. Sadece akademik başarı yetersizdir. Ahlak ve maneviyat kazandırıldıktan sonra elde edilecek akademik başarının bir anlamı olur. Yoksa sadece akademik başarı ruhsuz olur. Yani öğrenci hem bilgisayarı, tekniği, tekolojiyi bilecek ve ibadetini zamanında yapmasını bilecek. Öğrencilerimizi çift taraflı yetiştirmemiz lazım çünkü bu millet imam hatiplerden çok şey bekliyor. Ve nihayet beklediğine de değdi Cenabı Hak, İmam Hatipli bir cumhurbaşkanını nasip etti. İnşallah bunun arkası da gelir.

Biz: Hocam teşekkürler

Halil Taş: Ben de teşekkür ederim.

Dr. Hüseyin Yayla

İvrindi Kayapa 1959 doğumluyum. İvrindi ilçesi Kayapa ilkokulundan sonra 1970 yılında 1/A şubesinde 730 no'lu öğrenci olarak başladım. Benden önce ağabeyim İsmail Yayla İstanbul İmam Hatip Lisesine başladı. Babam bu sebeple midir? Bilemem benim de İmam Hatip okuluna gitmemi istedi. Büyük ağabeyim Abdullah ile kayıt için Balıkesir'e birlikte geldik. Bana "Hüseyin burada okuyacaksın ancak imam değil doktor, mühendis olacaksın."

Demişti (kendisi o zaman mühendis idi) 7-A sınıftan 1977 yılı haziranda mezun oldum. 1977 yılında İlim yayma cemiyeti, Türkiye'deki İHL mezunlarından başarılı 3'er öğrenciyi İstanbul Draman semtindeki okulda üniversite hazırlık kursuna davet etmiş idi. Ben de Salih Kahraman ve Şükrü Yiğit ile birlikte o kursa gittim. Aynı yıl Cerrahpaşa Tıp Fakültesini kazandım. 1983 Nisan döneminde mezun oldum. Mayısta Rize ili İyidere SSK Hastanesinde pratisyen doktor olarak 2 yıl mecburi hizmeti tamamladım. 1985 yılı haziran ayında Erciyes Üniversitesi çocuk sağlığı ve hastalıkları asistanlığına başladım.

Hüseyin Yayla Hocamız

1990 yılında Manisa Alaşehir Devlet Hastanesinde, 1991 yılında da Kütahya Simav Devlet Hastanesinde bir müddet çalıştım.1991 yılı haziran ayında askerlik vazifesini Sarıkamış Asker Hastanesinde yerine getirdim. 1993 yılından beri İstanbul'da bazı özel klinik ve hastanelerde çalıştım. Şu anda da Özel Medipol Koşuyolu hastanesinde doktor ve idareci olarak çalışmaktayım. Balıkesir İmam Hatip Lisesi ilk göz ağrımız. 11 yaşında iken evden ayrılmıştım. Ancak okuldaki ağabeylerimizin himayesi ve şefkati ile hiç zorlanmadım. Sınıftaki Yusuf Sulak ile Hafız Salih Kahraman ağabeyler sabah namazına kaldırırdı. Sağ olsunlar. Hele Ahmed Duran Hocamız nöbetçi iken yurt binasının girişinde "Bak daha hala yatıyorlar" diye gür sesiyle bir seslendi mi hepimiz yataktan fırlardık. İsmail Çakırhan Hoca Kuran-ı Kerim dersinde sınıfı 3'e ayırırdı. Hafızlar, Mollalar ve okumayı henüz bilmeyenler diye. Hafızlar cüz okur. Mollalar ezber yapar. Hoca bilmeyenlerle uğraşırdı. Ali Cezayirli Hocamız ilk geldiğinde dine soğuk idi. Zamanla öyle değişti ki Cuma namazını bütün hocalardan evvel ön safta kılardı. İlk yıllar cuma günleri ders yarım gün, Cumartesi yarım gün idi. Cumaları üçer beşer gruplarla akın akın camilere giderdik. Namazı üst sınıf ağabeylerimiz kıldırırdı. Namazdan sonra cami çıkışında "Bizim Sesimiz" adında ağabeylerimizin çıkardığı gazeteyi cemaate dağıtırdık. İnsan isterse (irade), gayret ederse (amel) tevfik Allah'tandır. Bu minval ile bu günlere geldik Elhamdülillah. Durmak yok. Yola devam ediyoruz vesselam.

Kamil Akkaya

Biz: Hocam, Kamil Akkaya Hocamız kimdir? Kendinizi bize tanıtır mısınız? Yani okulumuza kayıt yaptırma sürecinden görev yaptığınız döneme kadar özetlerseniz memnun oluruz inşallah.

Kamil Akkaya: 1954 Balıkesir Kepsut Işıklar doğumluyum. İlkokulu köyümde okudum. İlkokul bittikten sonra Eski Cami Kur'an Kursunda üç sene okudum. Abdullah Aldır Hocamız bizimle ilgilenirdi. Oradan imam hatibe kaydımızı yaptırdık. Yedi sene imam hatipte okuduktan sonra Kepsut Çal Kandil Köyü'ne tayinim çıktı. Orada iki buçuk sene görev yaptım.

Kamil Akkaya Hocamız (oturanlardan sağdan ilk)

Çal Kandil Köyü'nde iki buçuk sene görev yaptıktan sonra askere gittim. Asker dönüşü Kepsut Mezitler Köyü'nde 21 sene beş ay görev yaptıktan sonra emekli oldum. Şu anda da köyümde yaşamaktayım.

Biz: Hocam, Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili ne bilirsiniz hocam? Bizimle paylaşır mısınız?

Kamil Akkaya: Ahmet Karatoprak hocamız ben Eski Cami Kur'an Kursu'na geldiğimde Eski Cami'nin imamıydı. Aynı zamanda dernek başkanımızdı. Okul için çalıştığını

duyardık. Tabii biz okulda öğrenciyiz. Karatoprak hocamız bize karşı gayet iyi davranırdı. Hatta İmam Hatip'te okuduğumuz süre zarfında bile karşılaşmamızda çok iyi davranırdı.

Biz: Hocam, öğretmenlerinizden biraz bahsedebilir misiniz?

Kamil Akkaya: Ben de iz bırakan en başta Ahmet Gürtaş Hocamız vardı. Hadis dersine gelirdi. En çok etkilendiğim hocalardan birisi odur. İsmail Çakırhan fikri yönden bize çok yardımcı oldu. Yani daha orta ikinci sınıftayken dil dersine gelirdi. Bize çeşitli sorular sorar. "Bunları cevaplandırın. Bir dahaki derse cevaplarını isterim." derdi. Yani böyle bizi devamlı teşvik ederdi.

Biz: Hocam çok teşekkür ederiz.

Kamil Akkaya: Ben de teşekkür ederim.

Mustafa Kutlu

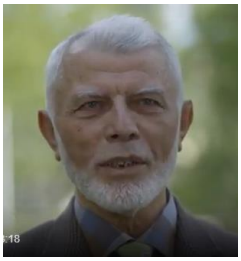

Mustafa Kutlu Hocamız, 1949 yılında Kütahya Merkez Bölücek köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okudu. İlkokuldan sonra Balıkesir Müftü Yardımcısı olan dayısı Kamil Hoca Efendi'den Arapça, Fıkıh ve Hadis dersleri aldı, 1961 yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu'na girdi ve 1968 yılında mezun oldu. Aynı yıl Konya Yüksek İslam Enstitüsü'ne kayıt oldu ve 1972 yılında bitirdi.

Memuriyete 1968 yılında Balıkesir Merkez Toygartepe Camii İmam-Hatibi olarak başladı. Yükseköğrenimi yıllarında Eskişehir Mahmudiye ve Kütahya Emet ilçelerinde vaizlik, Konya Merkez Akali Efendi Camiinde İmam-Hatip olarak görev yaptı.

14 Ekim 1994 CUMA

EGE

Hasan Basri Çantay Kütüphanesi açıldı

BALIKESİR Yaptığı çalışmalarla Balıkesir'e cambık kazandıran İl Müftüsü Mustafa Kutlu, son olarak şehre büyük bir kütüphane binası kazandırdı.

Balıkesir'in 1'inci dönem milletvekili, 'Kur'an-ı Hakim ve Meal-i Kerim' isimli 3 ciltlik eserin mütelifi merhum Hasan Basri Çantay'a ait 1000 kitap, İl Müftüsü Kutlu'nun gayretleri ile inşa edilen kütüphanede yerini buldu.

Yurdumuzda (Ankara-Kocatepe hariç), müftülük binası dışında ilk defa Diyanet'e ait müstakil bir kütüphane kurularak hizmete açıldı. Hasan Basri Çantay adı verilen binanın açılışında konuşan İl Müftüsü Mustafa Kutlu, şöyle dedi: "Merhum Çantay, Balıkesir'imizin yetiştirmiş olduğu çok değerli bir alimdir. 1000'e yakın kitabını müftülüğümüze hediye etmiştir. Bu kitapların içerisinde çok değerli el yazası kitaplar vardır. Biz ayrıca 3 bin kitap daha ekleyerek bu kütüphaneyi halkımızın istifadesine sunduk. Kütüphane ile birlikte Balıkesir'de görevliler için lokal, gezici ve misafirhanenin yer aldığı 4 katlı binayı 1 yıl içinde tamamladık. Müftülüğümüzün karşısındaki arsayı hazineden aldık; belediye başkanımız hafriyat çalışması, kazı, çakıl yardımı yaptı. Özel idare müdürü kaloriferleri yetkilerini verdi. Bayındırlık müdürlüğü plan ve projesini çizdi. Hayırsever halkımız çimento, kireç, kanal kazımı ve para yardımlarıyla bize destek oldu. Böylece 750 milyon liraya mal olan değerli bir eser ortaya çıktı."

MUSTAFA KUTLU
1947-
Balıkesir İl Müftüsü

1947 yılında Kütahya'nın Merkez Bölcek köyünde doğdu. 1958 yılında İlkokulu bitirdi. Ortaöğretim öncesi Müftü olan dayısından Arapça okudu.

1961 yılında Balıkesir İmam-Hatip Lisesi'ne girdi. 1968 senesinde mezun oldu. Aynı yıl Konya Yüksek İslam Enstitüsü'ne giren Mustafa KUTLU, bu okuldan 1972 yılında mezun olmuştur.

Memuriyete 1968 yılında başlayan Mustafa Kutlu, Balıkesir Toygartepe ve Konya Akif Efendi camilerinde İmam-Hatiplik, Emet, Mahmudiye, Türkeli, Bozüyük İlçeleri ile Kütahya ilinde Vaizlik; Türkeli, Tavşanlı, Bozüyük ve 2.defa Tavşanlı ilçelerinde Müftülük yaptı. 15.12.1976-17.04.1978 tarihleri arasında Kütahya İli Müftülüğüne vekalet etmiştir.

Tavşanlı İlçesi Müftüsü iken Adıyaman İli Müftülüğüne atanan ve 26.03.1990 tarihinde göreve başlayan Mustafa KUTLU, buradaki görevi sırasında: Güneydoğu Anadolu Projesine (GAP) paralel olarak bölgede verilmesi gereken Din Hizmetleri konusunda Diyanet İşleri Bakanlığına ve GAP İdaresi yetkililerine çeşitli teklifler sunmuştur.

29.09.1992 tarihinde Balıkesir'de göreve başlayan Mustafa KUTLU evli ve 2 çocuk babası olup, Arapça bilmektedir.

Balıkesir ile ilgili bir kitapta Mustafa Kutlu Hocamız (Hikmet Adın, Dursunbey[56])

1972 yılında Sinop Türkeli ilçesine önce vaiz daha sonra müftü olarak atandı. Türkeli Müftüsü iken kısa dönem askerliğini Isparta' da yaptı, 1975 yılında Kütahya Tavşanlı İlçe Müftülüğü ne atandı. 7 Aralık 1976-17 Nisan 1978 tarihleri arasında Kütahya İl Müftü vekili olarak görev yaptı. O dönemin şartları içinde asaleten tayin gerçekleşmediği için Kütahya Merkez Vaizliğine atandı. Daha sonra istifa ederek bir süre ticaretle meşgul oldu.

26 Eylül 1981 tarihinde Bilecik Bozüyük vaizi olarak yeniden memuriyete başladı. Aynı ilçede müftü olarak görev yaptı. 1985 yılında Kütahya Tavşanlı ilçesine 2. Kez müftü olarak atandı. 1990 yılında Adıyaman İl Müftülüğü ne tayin edildi. 29 Eylül 1992 – 06 Kasım 2002 tarihleri arasında Balıkesir İl Müftüsü olarak görev yaptı.

06 Kasım 2002 tarihinde Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına atandı. Balıkesir İl Müftüsü iken girdiği yurtdışı sınavı dolayısıyla 19 Temmuz 2003 tarihinde Bakü Büyükelçiliği Din Hizmetleri Müşavirliği ne tayin edildi. Yurda dönüşte Konya İl Vaizi olarak göreve başladı ve 25 Ağustos 2006 tarihinde Konya İl Müftülüğü' ne atandı. Bu görevde iken 18 Şubat 2008 tarihinde emekli oldu.

Emekli olduktan sonra çeşitli vakıf ve derneklerde görev yapan Mustafa Kutlu halen doğduğu köyde ikamet etmektedir. Evli ve iki çocuk sahibidir.

Mustafa Kutlu Hocamız, Balıkesir'de gerek imam hatip iken ve gerekse il müftüsü iken okulumuzun bir mezunu olarak okulumuzla yakinen ilgilenmiştir. Okulu Aile Birliği Toplantılarına ve okulumuzun sosyal kültürel faaliyetlerine katılmıştır. Balıkesir'de bir İlahiyat Fakültesinin kurulması gerektiğini dile getirdi bu konuda da mücadele etti. Hasan Basri Çantay ile ilgili birçok çalışma yaptı. İl Müftüsü olarak okulumuzun düzenlediği Hasan Basri Çantay Paneline katkı sağladı. Mustafa Kutlu Hocamız, hakkında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından belgesel hazırlanan bir zattır. Biz de okulumuza, Balıkesir'e ve camiamıza hizmetleri geçen muhterem hocamızdan kitabımız için belirlediğimiz başlıklarla ilgili bir yazı istedik. Hocamızın gönderdiği yazı ve konu başlıkları aşağıdadır:

[56] Hikmet Adın, Tarihi Coğrafya ve Sosyolojik Açıdan Dursunbey ve Çevresi 2001, s. 100

Hasan Basri Çantay

Balıkesir'imizin yetiştirdiği büyük İslam âlimi Hasan Basri Çantay'ın şahsiyeti ve eserleri ile ilgili makale ve kitaplar yazılmış, konferans ve paneller düzenlenmiştir. Bu eserlerden biri de kendisinden ders alan ve o sırada Balıkesir İmam-Hatip Okulunda Meslek Dersleri Öğretmeni olan Mücteba Uğur hocamızdır. (Hasan Basri Çantay Türkiye Diyanet Vakfı Yayınlan 1994 Ankara) Öğrenciliğimiz döneminde kendisi ile doğrudan görüşmem olmadı. Ancak okulumuzda her yıl yapılan Mehmet Akif'i anma törenlerine geldiklerinde sohbetini dinlerdik. Okul idarecilerimiz ve öğretmenlerimiz kendilerine çok hürmet ederlerdi. Biz de geliş gidişinde yol boyunca selamlardık, Hasan Basri Çantay Hocamızın vefatından sonra kitaplarından bir kısmı il Müftülüğüne bağışlanmıştır. Biz de 1994 yılında il Müftülüğü olarak Onun adına bir kütüphane yapılmasına karar verdik ve il Müftülüğü binasının (Şimdiki Karesi Müftülüğü Binası) karşısındaki hazineye ait arsaya Kütüphane binası yapılarak hizmete açıldı. Onun kitapları ve Müftülüğümüzdeki diğer kitaplar bu binaya taşınarak halkımızın ve özellikle öğrencilerimizin istifadesine sunuldu. Balıkesir'imizde zaman zaman Hasan Basri Çantay'ı anma programları düzenlendi. Yeni Ses Gazetesi tarafından 1995 yılında yapılan paneli örnek olarak sunmak isterim. 1954 yılında Hasan Basri Çantay tarafından yaptırılan caminin yerine hocamız adına bir külliye yapılması gündeme geldi, Caminin yanındaki meşruta ve boş alanlar da tarihinde hizmete değerlendirilerek Hasan Basri Çantay Külliyesi yapıldı.

İlahiyat Fakültesi yine gündemde

Balıkesir Müftüsü Mustafa Kutlu, Yüksek Öğretim Vakfının son toplantısında Balıkesir üniversitesine sahip çıkılması için vaaz ve hutbeler verebileceklerini söylerken, "Balıkesir'e bir ilahiyat fakültesi de kurulmalı. Bu potansiyel var" dedi.

Balıkesir Müftüsü Mustafa Kutlu, Balıkesir Üniversitesi için camilerde vaaz ve hutbe verebileceklerini söylerken, İlahiyat fakültesi ya da İlahiyat Meslek Yüksekokulu kurulmasını istedi.

*Devamı4'de

"İlahiyat ters tepebilir"

Müftü Mustafa Kutlu'nun önerisini değerlendiren Balıkesir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Asım Yücel, "biz bağnaz değil, aydın din adamı yetiştirmeliyiz. Yoksa bazı sakıncalar doğabilir" dedi.

Balıkesir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Asım Yücel, ilahiyat fakültesine olumlu bakıklarını ancak çok dikkatli olmak gerektiğini söyledi.

"Her toplumun bir dini var, dinsiz bir toplum düşünmek mümkün değil" diyen Yücel, " Din adamlarının iyi bir şekilde yetiştirilmesi gerekiyor, ne yazık ki Türkiye ya da islam ülkeleri olarak aydın din adamları yetiştiremiyoruz. " dedi.

Müftü Kutlu'nun daha öncede boyle bir öneri ile geldiğini ve kendisine yanlarında olduklarını söylediğini belirten

*Devamı 4'de

MÜFTÜ'DEN ÖNERİ

Balıkesir Müftüsü Mustafa Kutlu Yüksek Öğretim Vakfının toplantısında Balıkesir'e bir İlahiyat Fakültesi kurulması yolundaki istekleri dile getirirken, her türlü desteğe hazır olduklarını söyledi. Balıkesir'in İlahiyat Fakültesi için önemli bir potansiyele sahip olduğunu belirten Kutlu'nun konuşması alkışlarla desteklendi.

BALIKESİR POLİTİKA

21/12/1992 Pazartesi 36-1653 TARAFSIZ SİYASİ GAZETE 1500 TL (KDV DAHİL)

Balıkesir Yüksek Öğretim Vakfı Genel Kurulu önceki gün büyük bir katılımla toplandı.

Hafız Ahmet Karatoprak

Merhum hocamız Balıkesir İmam-Hatip Okulunun açılması ve binasının yapılması konusunda çok gayret göstermiş ve Allah'ın izniyle başarılı olmuş bir zattır. Okulun ilk öğrencileri çoğunlukla Onun talebesi ve hafızlarıydı. Ben Yıldırım Camii Kur'an Kursunda okumadım ve yurdunda kalmadığım için öğrencilik yıllarıma dair hocamla ilgili bir hatıra nakledemiyorum. Daha sonraki yıllarda, Balıkesir'deki görevim sırasında, zaman-zaman kendisiyle bir araya geldik. o, İslam'ı yaşamasıyla, kıraatıyla, hitabetiyle, nezaketiyle, sosyal yapısıyla, azim ve gayretiyle örnek bir hoca efendi idi. Ahlakla yoğrulmuş kâmil bir mü'mindi.

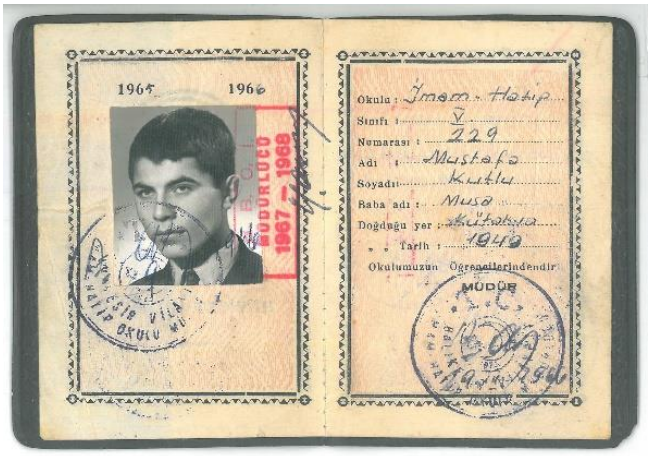

Mustafa Kutlu Hocamızın Balıkesir İmam Hatip Okulundan aldığı öğrenci kimlik kartı

Balıkesir İmam-Hatip Okulu

1. Okul binası ve çevresi

Okula başladığım Eylül-1961 de Okulumuz iki katlı bir bina ve tek katlı bir pansiyon binasından ibaretti Okul çevresinde ev yoktu. Etrafı bağ bahçe ve tarla idi En yakın yerleşim alanı Zahire Pazarı, Vicdaniye mahallesinin evleri, Toygar tepesindeki evler ve Devlet Hastanesinin çevresindeki evler idi. Pansiyon binasına ilk defa bizim dönemde girildi. Yatılı öğrenciler daha önce Yıldırım Cami Kur'an Kursunda kalıyordu. Tek katlı Okul pansiyonumuzun sağ tarafı yatakhane ve mescide ayrılmış. Sol tarafı mutfak ve yemekhane. Yatakhane salon gibi geniş bir alan, 150 kişilik ve tek sobalı. Yağmur ve kar yağdığında üst kat olmadığı için, bazı yerlerden su damlacıkları inerdi. Yemekhane masaları ise uzunca ve mozaikten yapılmıştı. Belki o günkü şartlar ve imkânlar bu kadardı. Cenab-ı Hak emeği geçenlerden razı ve hoşnut olsun. Binlerce vatan evladının dini eğitim ve öğretimine esile oldular.

2. Bazı okul anıları

Okulun ilk açıldığı yıl yaşça okul çağını geçmiş hafız ağabeylerin kayıtları yapılmış Onlar 4. Sınıfa geçmiş, biz 1.sınıftayız. Okulun ilk günlerinde yaşça büyük gördüğümüz bu zatlar öğretmenlerimiz sanarak selamladık. Biz nereden bilelim ki meğer onların çoğu öğrenci imiş.

İlkokuldan sonra müftü olan dayım Kamil Çavdar hoca efendiden Arapça okudum ve fıkıh dersleri almıştım. Okula başladıktan sonra arkadaşlarımın dini sorularına cevap verdikçe

ve Arapça derslerindeki farklılık nedeniyle adımız müftüye çıktı. Yıllar sonra nasipmiş memuriyet hayatımın çoğu bu ünvanla geçti Allaha şükür.

Ayakkabılarımı tamire götürmüştüm. Ayakkabıcı amca nerede okuduğumu sordu. İmam-Hatip Okulunda deyince "Evladım ben Cumhuriyet Döneminde İmam ve Hatip Mektebinde okudum. Okulu kapattılar mezun olamadım. İşte böyle ayakkabı tamirciliği yapıyoruz" demişti. Meğer önceki yıllarda Balıkesir'de imam hatip okulu varmış. 3.sınıftan itibaren yatılı okumuştum. 1968 Haziran'ında mezun olduk ve köyüme döndüm. Harmanda çalışırken rahmetli Hacı Dedem elinde sarı bir zarfla gülerek geldi. "Oğlum tayinin çıkmış, hayırlı olsun" dedi. Onaya baktım. Okulumuza yakın Toygartepe Camii ki, biz son sınıftayken inşaatı başlamıştı. Caminin ilk imam hatibi ben oldum. Özellikle Cuma namazına hocalarımız da gelirdi. Velhasıl öğrenciliğimiz devam etti. 36 çeşit ders hangi okulda var bilmiyorum. 7 yıl boyunca bu derslere çalıştık. İmtihan olduk ve elhamdülillah başardık. Bu derslerin listesiyle, 7 yıl içinde hangi hocaların hangi derslere girdiğine dair çetele tutmuşum. Öğrenciliğim sırasında hazırladığım bu cetveli bir hatıra olarak Okulumuza gönderiyorum. Öğrenci Hüviyet Cüzdanımı da Okulumuz arşivine hediye ediyorum.

Sayfa : 3 ÜLKÜMÜZ 15 Aralık 1967

CAMİLER

Şu camiler islâmiyetin temeli
Onları güzel tutmak her müslümanın emeli
Yanında bir tane zarif minaresi
Ne hoş oluyor. Onun göklere yükselmesi.

İşte bir cami, karşınızda duruyor.
İçinde müslümanlar namazlarını kılıyor
Üzerinde süzülüyor yuvarlacık kubbesi
Yanında buz gibi akıyor, şadırvanlı çeşmesi

Müezzin minareye çıkmış ezan okuyor
Bunu duyan müslümanlar camilere koşuyor.
İçerisi ne kadar serin ne kadar temiz
Burası Allah'ın evi bizim evimiz.

Zeki Kardaş IV—A No. 428 İ.H.O.

Arkadaşlık

Arapçadan tercüme eden
Mustafa Kutlu
İ.H.O, 7. Sınıf Öğrencisi

(Bu yazı arkadaşlık ve dostluk hakkında büyük zevâtın sözlerini ihtiva etmektedir.)

— Hz. Ali: Arkadaşsız adam sağsız sol gibidir.

« Sana samimi arkadaşlar lâzımdır. Çünkü onlar dayanacağınız sırtlar ve direklerdir»

« Bin tane dost ve arkadaş bir düşmandan daha azdır»

— Zeyyâd: Kişinin kazandığı en iyi iş arkadaş edinmektir. Çünkü onlar, zamanın ve hadise-

Sayfa : 5 ÜLKÜMÜZ 15 Aralık 1967

Nazmi Dündar
İmam Hatip Okulu IV A

Allah yolunda birleşelim

Ey kardeş gel ayrılma bizden
Gel hep beraber Allah diyelim
Bir kat daha üstünlük kazanırız sizden
Gel ey kardeş Allah yolunda birleşelim.

Süsleyerek dillerimizi Allah kelimesiyle
Komünistleri ayaklar altında
Gidelim camiye elbisemizin en temiziyle
Gel ey kardeş Allah yolunda birleşelim

Allah yoludur bizi kurtaracak yol
İslâmiyet ne sağ dinler ne sol
Bu sağ sol bitip olsun artık tek kol
Gel ey kardeş Allah yolunda birleşelim

Niçin İslâm'ı Allah yolunda birleşelim
Hatta bir kısmınız sapık yollara gidersiniz.
Yapmayın bunu böyle bir gün cezasını
çekersiniz
Gel ey kardeş Allah yolunda birleşelim.

Neylerim ben leninmiş ernin baban
Unutma hey din düşmanı unutma
Hepsi amma hepsi boş senin çaban
Gel ey kardeş Allah yolunda birleşelim.

Gerçek Aşk

Mustafa Kutlu
İ.H.O. Öğren. 7. Sınıf

İnsanda yaşayış maddi ve manevi olarak iki cephelidir. Maddî hayatın temsilcisi vücut; mananın da ruhtur.

Hayatımızı insanca devam ettirebilmek için ikisinide beslemek gerekir.

Beden gıda ile, ruh ise iyilik doğruluk kısacası aşk ile beslenir ve doyurulur. Gerçek bu olmasına rağmen çoğu zaman, tek taraflı olarak maddi hayatımıza önem verir ve manayı unutur gideriz. Yaşantımız büsbütün madde kaplar o kadar ki adeta biz —madde oluruz.

Zavallı insan, devrinin madde çukuruna dalmış, feryatlar imdatlar arasında selâmet yolunu ihtirasın buğlu gözleriyle arama çabasında ama heyhât görmekten âciz ve galil.

Hal böyleyken bazan sahte bir Hedeyle O'nu (Allah'ı) sevdiğini iddiaya kalkışır. Oysaki bu

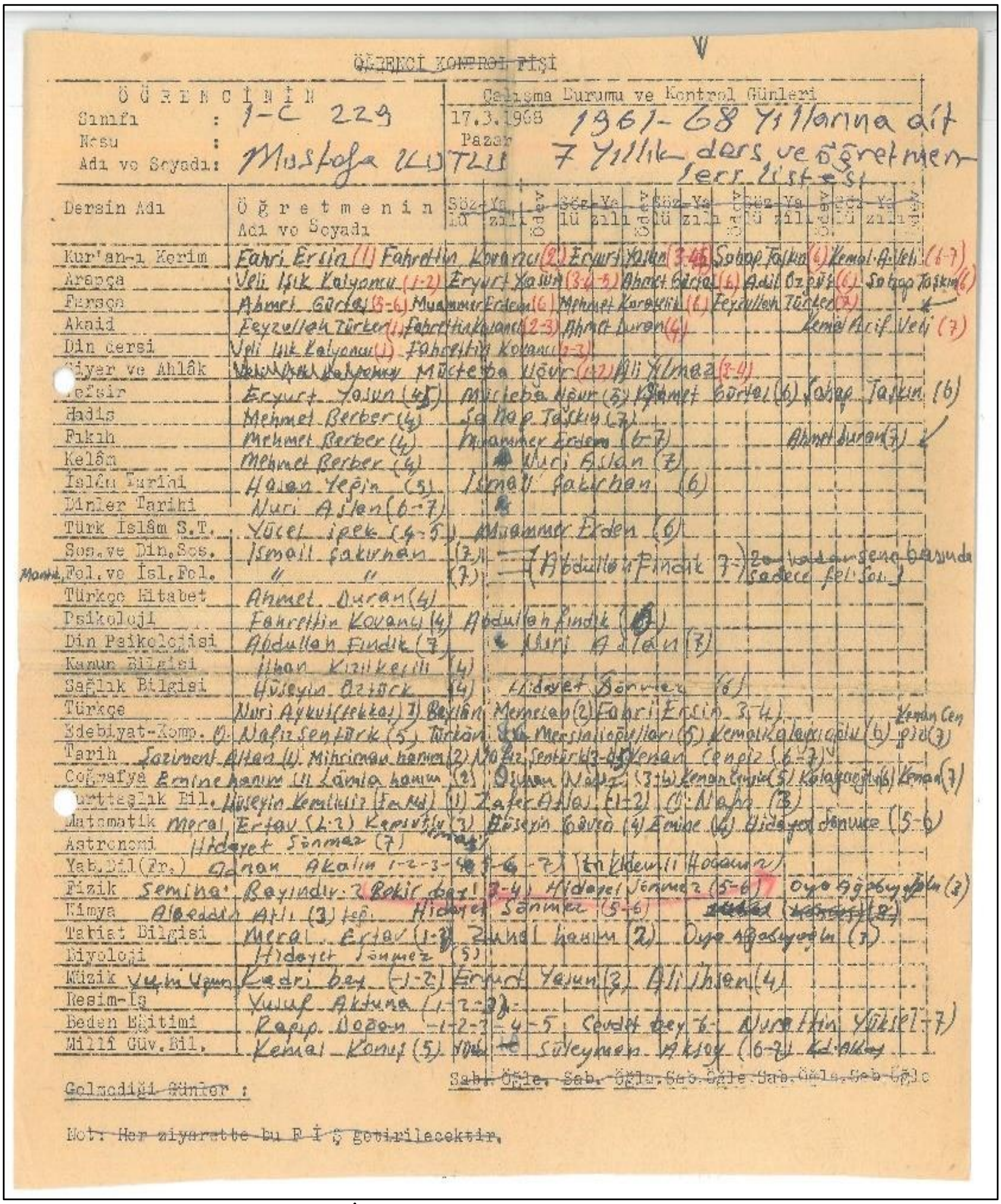

ÖĞRENCİ KONTROL FİŞİ

ÖĞRENCİNİN
Sınıfı : 1-C 229
Nosu :
Adı ve Soyadı: Mustafa KUTLU

Çalışma Durumu ve Kontrol Günleri
17.3.1968 Pazar
1961-68 Yıllarına ait 7 yıllık ders ve öğretmenleri listesi

Dersin Adı	Öğretmenin Adı ve Soyadı
Kur'an-ı Kerim	Fahri Ersin (1) Fahrettin Kovancı (2) Eryurt Yaşun (3-4-5) Sahap Taşkın (6) Kemal A. Veli (6-7)
Arapça	Veli Işık Kalyoncu (1-2) Eryurt Yaşun (3-4-5) Ahmet Gürtaş (6) Adil Özgür (6) Sahap Taşkın (6)
Farsça	Ahmet Gürtaş (5-6) Muammer Erdem (6) Mehmet Karaçelik (6) Feyzullah Türker (7)
Akaid	Feyzullah Türker (1) Fahrettin Kovancı (2-3) Ahmet Duran (4) Kemal Arif Veli (7)
Din dersi	Veli Işık Kalyoncu (1) Fahrettin Kovancı (2-3)
Siyer ve Ahlâk	Mücteba Uğur (1-2) Ali Yılmaz (3-4)
Tefsir	Eryurt Yaşun (4-5) Mücteba Uğur (5) Ahmet Gürtaş (6) Sahap Taşkın (6)
Hadis	Mehmet Berber (4) Sahap Taşkın (7)
Fıkıh	Mehmet Berber (4) Muammer Erdem (6-7) Ahmet Duran (7)
Kelâm	Mehmet Berber (4) Nuri Aslan (7)
İslâm Tarihi	Hasan Yeğin (5) İsmail Çakırhan (6)
Dinler Tarihi	Nuri Aslan (6-7)
Türk İslâm S.T.	Yücel İpek (4-5) Muammer Erdem (6)
Sos. ve Din. Sos.	İsmail Çakırhan (7) Abdullah Fındık 7- (2. kadar sene başında sadece fel. sos.)
Mantık, Fel. ve İsl. Fel.	〃 〃 (7)
Türkçe Hitabet	Ahmet Duran (4)
Psikoloji	Fahrettin Kovancı (4) Abdullah Fındık (6)
Din Psikolojisi	Abdullah Fındık (7) Nuri Aslan (7)
Kanun Bilgisi	İlhan Kızılkeçili (4)
Sağlık Bilgisi	Hüseyin Öztürk (4) Hidayet Sönmez (6)
Türkçe	Nuri Aykut (tekkeli) (1) Beyhan Memecan (2) Fahri Ersin 3-4 Kenan Cengiz (7)
Edebiyat-Komp.	(1) Nafiz Şentürk (5) Türkan Mersinlioğulları (5) Kemal Kalaycıoğlu (6) Kenan Cengiz (7)
Tarih	Sazivent Altan (1) Mihriman hanım (2) Nafiz Şentürk (3-4) Kenan Cengiz (6-7)
Coğrafya	Emine hanım (1) Lâmia hanım (2) Osman Nafiz (3-4) Kenan Cengiz (5) Kalaycıoğlu (6) Kenan (7)
Yurttaşlık Bil.	Hüseyin Kemalkılıç (Fakülte) (1) Zafer Atlas (1-2) O. Nafiz (3)
Matematik	Meral Ertav (1-2) Kemsütlü (3) Hüseyin Çavra (4) Emine (4) Hidayet Sönmez (5-6)
Astronomi	Hidayet Sönmez (7)
Yab. Dil (Fr.)	Adnan Akalın 1-2-3-4-5-6-7 Ertdem (1 Hocanın)
Fizik	Semiha Bayındır 2 Bekir bey 3-4 Hidayet Sönmez (5-6) Oya Ağabeyoğlu (7)
Kimya	Alaeddin Atlı (3) Hidayet Sönmez (5-6) (8)
Tabiat Bilgisi	Meral Ertav (1-2) Zuhal hanım (2) Oya Ağabeyoğlu (7)
Biyoloji	Hidayet Sönmez (5)
Müzik	Vehbi Uçum Kadri bey (1-2) Eryurt Yaşun (3) Ali İhsan (4)
Resim-İş	Yusuf Aktuna (1-2-3)
Beden Eğitimi	Rapip Doğan 1-2-3-4-5 Cevdet bey 6 Nurettin Yüksel 7
Millî Güv. Bil.	Kemal Konuş (5) Süleyman Aksoy (6-7)

Sab. Öğle. Sab. Öğle. Sab. Öğle. Sab. Öğle. Sab. Öğle

Gelmediği Günler :

Not: Her ziyarette bu F İ Ş getirilecektir.

1961-1968 Yıllarında Balıkesir İmam Hatip Okulunda hangi sınıflarda hangi öğretmenlerin derslere girdiğini gösteren Mustafa Kutlu Hocamıza ait bir pusula.

3. Mesleki, sosyal ve kültürel faaliyetler

Okul idarecilerimiz ve öğretmenlerimiz çok çalışkan, samimi, ihlaslı ve idealist insanlardı. Eğitim ve öğretim hizmetlerini en güzel şekilde yürütürken, aynı zamanda mesleki, sosyal, kültürel ve spor etkinlikleri de yürütürlerdi. Elbette şimdiki hocalarımız da böyledir.

Okulumuzun içinde ve dışında birçok etkinlik yapılırdı. Okullar arası bilgi yarışmaları, münazaralar, konferanslar, mübarek gün ve gecelerde başta Zağanos Paşa Cami olmak üzere çeşitli camilerde programlar yapılırdı. Okulumuzun Mehter Takımı Milli ve Dini bayramlarda halkımızın gönlüne taht kurar ve heyecan verirdi. Arkadaşların bazıları Yeşilay ve Kızılay gibi hayır derneklerinde hizmet ederdi.

Okulumuzda Duvar Gazetesi çıkarılır, öğrencilerin şiir ve yazıları burada yayınlanırdı. Ayrıca bazı arkadaşların şiir ve yazıları Balıkesir'de çıkan mahalli gazetelerde yayınlanırdı. Okulumuzun ilk mezunları verdiği yıl 03 Temmuz 1965 tarihinde yemekhanede bir tören düzenlendi. Aynı yıl biz de 4.sınıftan (orta kısımdan) mezun olmuştuk. Bizim sınıfın toplu fotoğrafı ile okul yöneticilerine ait fotoğraf ekte sunulmuştur.

Mustafa Kutlu Hocamız mezunlar gününde

Bir başka hatıra: Yılını tam hatırlamıyorum. Son sınıflardaydık. Merhum Üstad Necip Fazıl Kısakürek Balıkesir'e konferans vermeye gelmişti. Belediye salonunda konuşacaktı. Salon doldu taştı. Konuşurken biz devamlı alkışlıyorduk. Olur olmaz yerde alkışladığımızı hatırlatarak kızdı. "Devamlı alkışlamayın" dedi. Biz de sustuk, alkışlamadık. Bir müddet sonra konuşmasına ara verdi ve sustu. Sonra Şimdi yeridir. "Alkışlayın" dedi. Herkes coştu ve alkış sesleri sokaklara taştı.

Muhterem Hocam İbrahim Bey ve Mikail Bey,
Okulumuzla ilgili yaptığınız çalışmaları her türlü tebrik ve takdirin üstünde görüyorum. Cenab-ı Hak razı ve hoşnut olsun, başarılar ihsan eylesin, gönül dolusu selamlar.

Mustafa Memiş

Biz: Muhterem hocam! Mustafa Memiş Hoca'mız kimdir? Tevellüdünüzden, günümüze kadar özetleyebilir misiniz?

Mustafa Memiş: Hocam teşekkür ederim.14 Mayıs 1950 Susurluk'un Alibeyköy'ünde doğdum. İlkokulu köyümde tek öğretmenli birleşik sınıflı bir okulda okuyarak mezun oldum. İki yıl köyümüzde köy imamının yanında Kur'an-ı Kerim'i okudum. Daha sonra da

1963-1964 öğretim yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu orta birinci sınıfına başladım. O yıl okulumuzun ilk mezunları son sınıfta idiler. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun ilk mezunlarıyla okuma fırsatımız oldu. 1972 yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu'ndan mezun oldum. Mezuniyetten sonra lise diploması alabilmek için bir yıl Muharrem Hasbi Koray Lisesi Edebiyat Bölümü'ne devam ettim. 1974 yılında Erzurum Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne girdim. 1978 yılında mezun oldum. İlk görevime 21 Mart 1979'da Batman İmam Hatip Lisesi'nde başladım. Ve 5,5 yıl Batman İmam Hatip Lisesi'nde öğretmenlik yaptıktan sonra 1984 yılında Balıkesir Lisesi'ne geldim. İki yıl orada görev yaptıktan sonra Zühtü Özkardaşlar Lisesi'ne geçtim. Yaklaşık 15 yıl Zühtü Özkardaşlar Lisesi'nde çalıştım. Zühtü Özkardaşlar'dan Rahmi Kula Anadolu Lisesi'ne geçtim. 1998-2000 yılları arasında iki yıl Balıkesir İmam Hatip Lisesinde çalıştım. Oradan tekrar Zühtü Özkardaşlar Lisesi'ne geçtim. Dört yıl Zühtü Özkardaşlar'da çalıştıktan sonra eğitim hizmetleri müdürlüğüne oradan, Halk Eğitim'e oradan da çıraklık okuluna geçtim. 14 Mayıs 2015'te yaklaşık kırk sene hizmetten sonra emekli oldum.

Biz: Allah razı olsun. Muhterem Hocam! Okula kayıt yaptırdığınız dönemdeki öğretmenlerinizden, arkadaşlarınızdan ve okula kayıt sürecinizden biraz bahsedebilir misiniz?

Mustafa Memiş: Okula kaydolmak için gittiğimde bizden velimizi istediler. O dönemde Balıkesir merkezinde tanıdığımız kişilerin sayısı çok azdı. Benim amcamın hanımı kendisinin okuma yazması da yoktu. İmza yerine elinde bir mührü vardı. O mührle benim velim oldu ve Balıkesir İmam Hatip Okulu'na kayıt yaptırdık.

Biz: Hocam, Hasan Basri Çantay'la ilgili neler söylersiniz?

Mustafa Memiş: Ben birinci sınıftayken mezuniyet töreni yapıldı okulun bahçesinde. O törene kendisi de o zaman gelmişti. Bu tören akşam olmuştu. Hasan Basri Çantay'ın daha önce adını da bilmiyorduk. Öğretmenlerimiz de kendisine son derece saygılıydılar. O yüzden Hasan Bas Çantay'ı sağlığında İmam Hatip Okulu'nda görme fırsatım oldu.

Biz: Hocam, Ahmet Karatoprak Hoca'mızla ilgili neler söylemek istersin?

Mustafa Memiş: Ahmet Karatoprak Hoca'mızın talebesi olmadım ama 1951 yılında Balıkesir'e Gönenli Mehmet Efendi'nin tavsiyeleriyle gelen Ahmet Karatoprak Eski Cami'deki Hafızlık Kur'an Kursu'nda çalışmalarını duyuyorduk, biliyorduk. Ahmet Karatoprak'ın Balıkesir İmam Hatip Okulunun yapımında, açılışında çok büyük bir emeği vardır. Ahmet Karatoprak, Hamdi Savaş, Hasbi Gürcan ve Ahmet Kurter bildiğim kadarıyla, o derneğin kurucuları arasında. Karatoprak Hocamız hafızlığa çalışan öğrencilerin içerisinde dersini veremeyenleri inşaata getirip çalıştırdığını daha önceki ilk mezunlardan biliyorum. Onlardan defalarca dinledim. Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun taşında, toprağında, kuruluşunda her şeyinde Ahmet Karatoprak'ın büyük bir hizmeti var. Onunla beraber dernekte çalışanlardan biri de Cemalettin Kent'tir. Balıkesir İmam Hatip Okulu Türkiye'de bildiğim kadarıyla ilkler arasında, bu bölgenin de ilk İmam Hatip Okulu'ydu. Çevre illerimizden hiçbirinde imam hatip okulu yoktu. Onun için bizim arkadaşlarımızın içerisinde Kütahya'dan, Manisa'dan, Çanakkale'den, Bursa'dan gelen çok arkadaşımız vardı.

Biz: Hocam, Feyzullah Türker ve Fahri Ersin Hocalarımızdan biraz bahseder misiniz?

Mustafa Memiş: Bizim okula ilk geldiğimizde okul müdürümüz Fahri Ersin'di. Feyzullah Türker müdür yardımcısıydı. Eryurt Yasun müdür yardımcısıydı. Daha sonra Fahri Ersin'in ayrılmasından sonra Feyzullah Türker müdür oldu.

Biz: Hocam bir de okulun fiziki yapısından biraz bahsedebilir misiniz?

Mustafa Memiş: Şimdi 1963-1964 öğretim yılında kayıt yaptırdığımda tek binamız vardı. Biz orta birinci sınıfta dört şube idik. Isınma, sobayla yapılıyordu. Bahçede, bir katı bitirilmiş bir pansiyon vardı. Üst kat daha inşaat halinde idi. Üst katları daha sonra yapıldı. Zaten okulun çevresinde aşağı yukarı hiç ev yoktu. Tarlaların arasındaydı. Önünden Üçpınar yolu geçerdi. Üçpınar yolundan dört beş merdivenle bahçeye çıkılırdı. Kapı bile yoktu. Bahçenin etrafında diğer tarlaların sınırları ve evlerin avluları vardı.

Biz: Hocam siz idareci olduğunuz zamanlarda gönül coğrafyamızdan gelen öğrencilerimiz vardı. Onlarla ilgili sizden bayağı bahsettiler. Neler söylemek istersiniz?

Mustafa Memiş: 2004 yılında Türkiye Diyanet Vakfı tarafından Türkiye'ye Balkanlar'dan ve Kafkaslar'dan gelen öğrenciler Mersin'in Bozyazı ilçesinde tahsil görüyorlardı. 2004 yılında bunlar Balıkesir'e getirildiler. Üç ve dördüncü sınıfları Balıkesir Merkez İmam Hatip Lisesi'nde; bir ve ikinci sınıflar ise daha önce binası yapılmış ama açılışına bir türlü izin verilmemiş olan Burhaniye Mehmet Fevzi Köylü İmam Hatip Lisesi'nde okudular. Burhaniye İmam Hatipte Balıkesir İmam Hatibin bir şubesi olarak ancak eğitime başlayabilmişti. Bu öğrencilerden bir kısmı Bosna'dan gelenlerdi. Bosna'dan, Kosova'dan, Makedonya'dan, Bulgaristan'dan, Gürcistan'dan, Çeçenistan'dan hatta Yunanistan'dan gelen öğrenciler vardı. Bu öğrencilerden özellikle Balkanlar'dan gelenlerle ana dilim Boşnakça olduğu için, onlarla biraz yakın bir bağımız oldu. Onlarla zaman zaman okulda, zaman zaman iftar programında bazen de küçük geziler yaparak bu gelen kardeşlerimizle ilgilenmeye çalıştık. İstanbul, İzmir veya Bursa'daki bir programa götürme gibi faaliyetlerimiz de oldu. O öğrenciler şimdi Balkanlar'ın hemen her tarafındalar. Ben de oralara gittiğim zaman memnuniyetle, şerefle bu hatıraları canlandırıyoruz.

Müdür Yardımcısı Mustafa Memiş Hocamız ve Dr. Merzuk Grabus- 2004

Biz: Hocam bir de kısaca okuduğunuz dönemde sosyal, kültürel ve mesleki faaliyetler hakkında neler söylemek istersiniz?

Mustafa Memiş: İmam hatipte okuduğumuz dönemde biraz futbolla ilgileniyordum. Okulun futbol takımında oynuyorduk. Voleybol takımımız Balıkesir'de il birincilikleri kazanmıştı. Güreş takımımız gayet iyiydi. Onlar da il birincilikleri kazandılar. Sporda İmam Hatip iyi durumdaydı. Zaman zaman tiyatrolar oynardık. Hiç unutmam Ahmet Akçael öğretmenimiz vardı. Onun yazdığı İmam-ı Azam Ebu Hanife oyununda ben de rol almıştım.

Biz: Hocam, imam hatip nesline mesajınız ne olur?

Mustafa Memiş: İmam hatip nesli imam hatipler bize göre bu memleketin Türkiye'mizin harcıdır. İmam hatipliler dikkate alınmadan Türkiye'yi, Türk milletini anlamak, bana göre mümkün değildir. Çünkü imam hatipliler bu memleketin her türlü çilesini çekmiş. Çok zorluklar yaşamış diğer okullarda bulamayacağımız kadar zorluklarla karşılaşmış bir nesildir. Biz imam hatipte okuduğumuz yıllarda aramızda ilkokulu bitirilenler arasında şehirden gelenlerin sayısı küçük bir nispeti teşkil ediyordu. Köyden gelen bu gençler kendileriyle müthiş bir dayanışma içerisindeydik. Onun için imam hatipli olmanın şerefini yaşadık. Çocuklarımızı imam hatibe gönderdik ve Türkiye'de imam hatiplerde okuyanların bugün Türkiye'nin yönetiminde yer almaları dolayısıyla onlarla beraber paralel yaşamış, yürümüş olmanın mutluluğunu şerefini bugün de yaşıyoruz.

Biz: Hocam teşekkürler.

Mustafa Memiş: Ben de teşekkür ederim.

Mustafa Sarı

Yıldırım Camisinin ve Balıkesir Halkının sevgisine mazhar olan Mustafa Sarı 1947 yılında İvrindi İlçemizin Ayaklı köyünde dünyaya geldi.

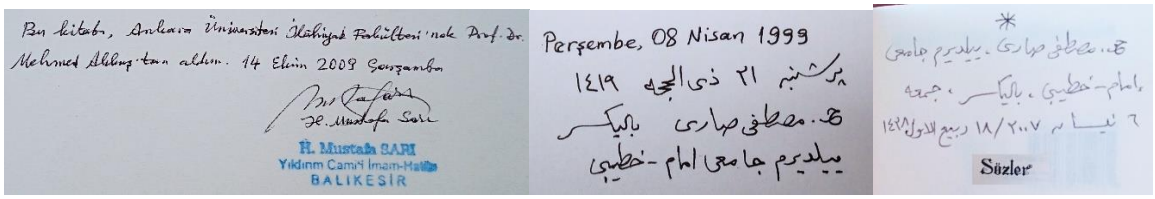

Mustafa Sarı Hocamızın kitap kapaklarına yazdığı nisbet notları

İlkokulu köyünde okuyan Mustafa Sarı. Orta ve lise eğitimini Balıkesir İmam Hatip okulunda yatılı öğrenci olarak okudu. Ortaokul ve lise eğitimi sırasında edebiyata olan yatkınlığından dolayı okula gelen dünya klasikleri ve Türk Edebiyat Klasiklerini kendi söylemi ile 1200 kitaba şöyle bir göz atmış. Edebiyat dergilerini kısıtlı olan parası ile abone

olarak takip eden Mustafa Sarı Hoca 1968 yılında İmam olarak Aydın İli Nazilli İlçesi Bereketli köyüne İmam olarak atandı.

Mustafa Sarı Hocamız okulumuz pansiyonunun önünde- 1967

Daha sonra Balıkesir-İvrindi İlçesi Karaçepiş Köyü, Ayşebacı Köyü, Askerlik dönüşü Yenice Köyü, Merkez Şamlı Camii, Tepebaşı Camii, Maltepe Camii, İbrahim Ağa camii, Kızpınar Camii, Zağanos Paşa ve Yıldırım (Eski) Camilerinde İmam Hatiplik yapan Mustafa Sarı Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirip, Aynı Üniversitede Yüksek lisans eğitimini Kelam ve İslâm Felsefesi üzerine yapmıştır. Mustafa Sarı Hoca, İmamlık mesleği yanında öğretmenlikte yapmıştır. İlk öğretmenlik vazifesini Ankara Köstence Ortaokulunda yapan Mustafa Sarı, Balıkesir 23 Nisan İlköğretim Okulu, Altuğ Koleji ve Merkez Endüstri Meslek Lisesinde Din Dersi öğretmenliği yapmıştır. İyi bir edebiyatçı olan Mustafa Sarı, Hasan Basri Çantay konulu panellerde panelist olarak görev yapmış ve Balıkesir ve İlçelerinde yayınlanan gazetelerde dini makaleleri yayınlanmıştır. Modern bir din adamı olarak bilinen Mustafa Sarı, ayrıca yurt dışında Din görevlisi olarak görev yaptı. Mustafa Sarı Hoca, Arapça, Farsça, Fransızca ve Flamanca biliyordu.

Nail Dural

Biz: Hocam, Nail Dural Hocamız kimdir. Kendinizi bize tanıtır mısınız?

Nail Dural: Eyvallah. Efendim ben, Nail Dural, 6 Nisan 1945 Gönen, Ekşidere doğumluyum. 1956'da hafızlığa başladım. Hafızlığı Gönen'de Merhum Hafız Hikmet Hocam'da yaptım. 1961-1962 ders yılı başı itibariyle Balıkesir İmam Hatip Okulu'na 168 numara ile kaydoldum. İmam hatip okulundan 1967-1968 ders yılında mezun oldum. Okulda iken parasız yatılı olarak okuduğumuz için parasız yatılı olarak okuyanlar Diyanete dilekçelerimizi vazife almak için verdik. Bir nevi mecburi hizmet gibi. Ben yaz tatilinde

İstanbul'a gelip orada bir vazife ararken Gönen'den rahmetli babamdan bir telgraf aldım. Bursa Elmasbahçeler, Akbaşak Camii imamlığına görevlendirildiniz diye. O haberi alınca İstanbul'dan doğru Bursa'ya geldim. Bursa Elmasbahçeler Akbaşak Camii'nde imam hatip okulu mezunu olarak 1968 yılında ilk görevime başladım. Aşağı yukarı bir yıl orada kaldıktan sonra 1968-1969 ders yılı Konya Yüksek İslam Enstitüsünü kazandım. Görevimi de Konya'ya naklettim. Dolayısıyla 1972-1973 ders yılına kadar dört yıl orada hem görev yaptım. Oradan mezun olduktan sonra tekrar Bursa'ya döndüm. Bursa'da 1972-1973 yılında Kapalı Çarşının altında Cumhuriyet Caddesi'nde, Ertuğrul Cami imam hatibi olarak göreve başladım. Bir yıl kadar orda görev yaptıktan sonra Çekirge Murat Hüdavendigar Camii imamlığına nakledildim. Oradan da 1977'nin dokuzuncu ayında Almanya'nın Berlin şehrine gri pasaportla din görevlisi olarak görevlendirildim.

Balıkesir İmam Hatip Okulu'na kayıt olayı kayda değer birkaç hatıra var. Onu nakledeyim size.

Biz: Buyurun lütfen.

Nail Dural: İmam Hatip Okuluna ilk kaydolmaya gittiğimde 16 yaşımı üç ay geçiyormuş. Okulun ilk müdürü, Allah rahmet eylesin. Fahri Ersin çok disiplinliydi. Ben de ilkokul diplomasını dışarıdan aldım. Hafızlığa başladığım için ilkokulu okuyamamıştım. Böyle olunca okuma becerim çok düzgün değildi. Normal süreden üç ay da geçtiği için okula girişte sorun yaşadım. Fahri Ersin Bey itiraz etti. "Üç ay geçmiş, bu ilkokul diplomasını dışarıdan almışsın" dedi. Elime bir kitap verdi. "Oku bakalım şu kitabı" dedi. Ben kem küm edip okumaya çalışınca "Bu okumayla sen günde altı saat, sekiz saat dersi yapamazsın. Sen git en iyisi evlen" dedi. Okula almak istemedi. Durum böyle olunca Allah rahmet eylesin Karatoprak Hocamız Gönenliydi. Hafızlık yaptığım hocamın da arkadaşıydı. Hocama haber verdik. Böyle böyle okula almıyorlar. Üç ay geçmiş falan deyince Hocamız, Karatoprak Hocayla hemen irtibat kurdu. Karatoprak Hocanın referansıyla tekrar Fahri Ersin müdürümüzün önüne çıktık. Müdürümüz: "Madem Karatoprak Hocayı tanıyorsun da niye söylemiyorsun" dedi. Herhangi bir problem olmadan okula kaydetti. Birinci sınıf üç şubeydi. İlkokula dayalı gelen, yaşı küçük olan arkadaşlarımız 1 A sınıfına, biraz büyük olanları 1 B sınıfına, bizim gibi yaşı geçmişi olanları da bir 1 C sınıfına aldılar. Ders yılı başında Fahri Ersin Bey müdürümüz, hoca olmadığı için boş olan Kur'an-ı Kerim derslerimize giriyordu. Hocamız elinde dosya, masada oturuyor. Çocuklardan kime işaret ederse "Oku bakalım" diyor. O da okumaya başlıyor. Çanakkaleli bir arkadaşımız Mülk Suresini okurken (إِنْ أَنتُمْ) diye ihfa yapıyor. O zaman (takdir edersiniz) çocuklar Kur'an kurslarından falan geliyorlar. Altyapıları güçlü olan çocuklar. Doğru okuyor çocuk. O müdahale etti masadan. (إِنْ أَنتُمْ) ihfasız "inentüm" dedi. Arkadaşım doğru öğrendiği için doğruyu okuyor. Okuyunca tekrar müdahale etti. Üçüncüye "inentüm" okuyunca kalktı masadan. Elindeki dosyayla çocuğun kafasına değdirerek ikaz etti. Şimdi ben tabii müdahale etmek istiyorum ama yine de yaş itibariyle tecrübeli olmamdan dolayı düşündüm kendi kendime dedim ki ben şimdi bu çocukların arasında bu müdahaleyi yaparsam müdür bana takar ben en iyisi zil çaldıktan sonra yanına gidip öyle söyleyeyim dedim. Nihayet zil çaldı. Müdür Bey koridorda giderken arkasından koşarak yetiştim. Zaten kayıt esnasında problemle okula kabul edildiğim için, hafız olduğumu biliyordu. Dedim ki, size bir şey söyleyebilir miyim? "Buyur" dedi. Hocam o arkadaşım tecvit kuralına göre ihfayı uyguluyor. İhfa yapıyordu. Siz ona müdahale ettiniz dedim. Onun üzerine "Ya öyle mi" dedi, ve yürüdü. İkinci derse gelince daha sınıfta mümessil de seçilmemişti. Arkadaşlar

Kur'an'ı Kerim okurken Fahri Bey bana dedi ki "Nail dinle" Ben dinlemeye başladım. Yine elinde dosya var. Kendisi dosyasıyla meşguldü. Çocuklar yine okuyorlar. Kur'an-ı Kerim'e olan aşinalığımız veya hizmetimiz diyelim. Bizim yüzümüzü ağarttı. Sıra mümessil seçimine geldi. Müdür Bey dedi ki "Mümessil Nail olsun." Böylece 1 C sınıfı mümessili olarak başladım. Mezun oluncaya kadar da hep sınıf mümessili olarak devam ettim. Tam yedi sene.

Biz: Hocam okula gittiğinizde çevrenizde nasıl karşılandı?

Nail Dural: Okula gittiğimiz çevremizden bizi tanıyanlar ebeveynlerimize "Çocukları başka gönderecek okul bulamadınız mı? Çocuklarınızı ölü yıkayıcısı mı yapacaksınız?" şeklinde bildiğiniz malum telkinlerde bulunuyorlardı. Bugünün ifadeleriyle mahalle baskısı vardı. Buna rağmen böyle bir netice hâsıl oldu elhamdülillah.

Bu arada, bir hatıramı daha sizinle paylaşmak isterim,

Biz: Buyurun lütfen.

Nail Dural: Okuduğumuz yıllarda tatil dolayısıyla Bandırmaya giderken otobüste yanımda ki koltukta oturan bir beyefendi, bir müddet yolculuktan sonra dönüp bana:

- Sen öğrenci misin? diye sordu.

- Evet öğrenciyim. Dedim

- Nerede okuyorsun?

- İmam hatip okulunda okuyorum. Diye cevap verince.

- Alaycı bakışlarla,

- Başka okul bulamadın mı oğlum. Diyerek sözlerine devam etti,

Müslümanların cahilliğinden, geri kalmışlığından, görgüsüzlüğünden, nezaketsizliğinden dem vurarak tenkitlerine devam etti. Bir müddet sonra ben de gençlik heyecanı ile savunmaya geçtim. Bandırma'da tanıdığım bir numune-i imtisal bir insan geldi aklıma. Dönüp kendisine:

- Siz nereye gidiyorsunuz efendim?

- Bandırmaya

- İster misiniz efendim, sizi Bandırma'da biriyle tanıştırayım? İslam'da ilim nedir, edep nedir, nezaket nedir ve temizlik nedir? Hiç kitap okumadan onun şahsında bunları öğrenesiniz. Adam şaşkın bir tavırla,

- Olur, niye olmasın tabi ki. Dedi

Bandırma otogarında otobüsten indik yürüyerek sahile yakın Haydar Çavuş Camii yanındaki bir pastaneye götürdüm. Siz kapıda bekleyin efendim. Diyerek içeri girdim, pastane çalışanına işyerinin sahibi Ali Öztaylan amcayı sordum. "Abdest almak üzere aşağı indi" diye cevap verdi. Ben de hemen bodruma indim. Merhum Ali Öztaylan amca, kollarını sıvamış abdest almaya hazırlık yapmıştı. Beni görünce: "Ooo evladım hoş geldin" Hoş buldum diye vakit geçirmeden söze girdim ve yolda geçen olayı kısaca özetledim. Getirdiğim bey kapıda sizinle tanışmak üzere bekliyor dedim. Tevazu ifadesi ile "Estağfurullah" diye mırıldanarak beraberce kapıya yöneldik. Kapıda bekleyen misafiri davetkâr bir tavırla içeriye buyur etti. Tanışma faslı bitene kadar bekledim. Ben Gönene

gidiyorum diyerek kendilerinden müsaade alıp ayrıldım. İki ya da iki buçuk ay geçmişti ki, teneffüste okulun bahçesinde arkadaşlarla koştururken birini arıyor hissini veren biri gözüme ilişti. Dikkatlice baktığımda benimle beraber yolculuk yapan o insanı elleri arkasında bağlı vaziyette oyun oynayan bizlere baktığını gördüm. Tanıyınca beni görsün diye yaklaştım kendisine, beni fark eder etmez bana doğru yürürken “Ooo evladım, seni arıyordum” dedi. Kısa bir kucaklaşmanın ardından: “Oğlum beni çok güzel bir insanla tanıştırdığın için seni özel olarak tebrik etmeye geldim.” Dedi.

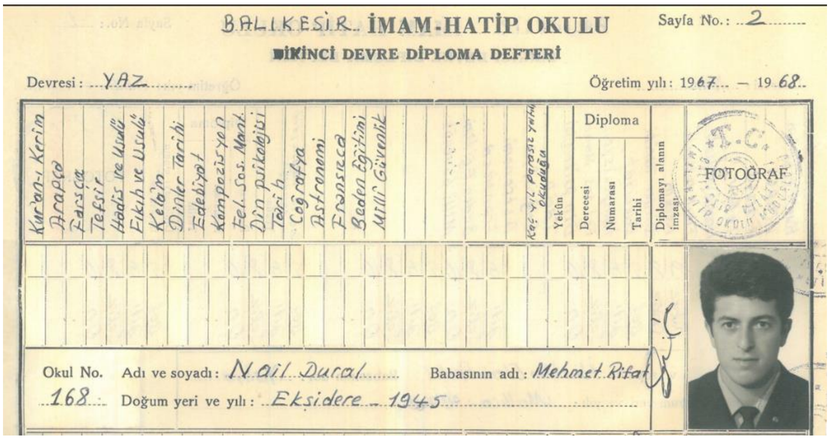
BALIKESİR İMAM-HATİP OKULU Sayfa No.: 2

BİRİNCİ DEVRE DİPLOMA DEFTERİ

Devresi: YAZ Öğretim yılı: 1967 – 1968

Kur'an-ı Kerim	Arapça	Farsça	Tefsir	Hadis ve Usulü	Fıkıh ve Usulü	Kelâm	Dinler Tarihi	Edebiyat	Kompozisyon	Fel. Sos. Mant.	Din psikolojisi	Tarih	Coğrafya	Astronomi	Fransızca	Beden Eğitimi	Millî Güvenlik	Kaç yıl parasız yatılı okuduğu	Yekûn	Diploma Derecesi	Diploma Numarası	Diploma Tarihi	Diplomayı alanın imzası	FOTOĞRAF

Okul No. 168 Adı ve soyadı: Nail Dural Babasının adı: Mehmet Rifat

Doğum yeri ve yılı: Eksidere 1945

Biz: Hocam Ahmet Karatoprak Hoca’nın, hocanızın arkadaşı olduğunu söylediniz. Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili başka neler söylemek istersiniz?

Nail Dural: Evet, sonradan Ahmet Karatoprak Hocamızın İmam Hatip Okulu’nu Yaptırma ve Yaşatma Derneği Başkanı olduğunu öğrendik. Sene başında okulun açılış konuşmasını Dernek Başkanı Ahmet Karatoprak Hocamız yaptı. İlk defa “tolerans” kelimesini ondan duydum. Tolerans kelimesi hiç duymadığım bir kelime idi. Onun için dikkatimi çekti unutmuyorum. Yani ilkokul mezunu bir hoca olmasına rağmen Karatoprak Hoca çok güzel konuşurdu. Çok güzel bir hatipti. Tok bir ses tonu vardı. Dolayısıyla o meziyetleriyle hocamız gerçekten Balıkesir’e hizmetleriyle damga vuran biri idi. Kur’an Kursunda hafız yetiştirmesi, imam hatip okulu yaşatma derneği başkanlığı yapması vs.

Okulumuz İlahi Korosu
1- Meslek Dersleri Öğretmeni Ahmet Duran 2- Yusuf Konuk 3- Nail Dural 4- Mehemt Ali Önsüz 5- Ahmet Derin

Biz: Hocam okul sıralarında iken mesleki çalışmalar nasıldı? Neler söylemek istersiniz?

Nail Dural: Üst sınıflara geçtiğimizde mesleki tatbikat kolu kuruldu. Zağanos Paşa Camii'nde Kandil Gecelerinde program yapıyorduk. Sanırım üçüncü sınıf öğrencisi idik. O programların birinde bu fakir de mihrapta idi. Arkadaşlar mevlit okudular. Nevzat Aşık gecenin hatibiydi. Bende "Allah Adın Zikredelim" bahrini okudum. Rahmetli İsmail Akman "Veladet Bahrini" okudu. Onları hatırlıyorum. Hepsi güzel arkadaşlardı. Çok başarılı bir program olunca, Karatoprak hocamız coştu müezzinden mikrofonu aldı. Hocamın ağzından duyduğum sözleri çok iyi hatırlıyorum. Dedi ki "İşte sizin 25 kuruş vererek (Demek ki o zaman imam hatip okulunu yaptırmak için yardım topladıklarında insanlar 25 kuruş verebiliyormuş) inşa ettiğiniz, ihya ettiğiniz o güzel müesseselerimizde, o gül bahçelerinin gülleri bunlar." diye takdim ederken bizleri. O tok sesiyle bağıra bağıra cemaate memnuniyetini ifade ederek konuştuğunu hatırlıyorum.

Biz: Hocam Avrupa'da görev yaptığınızı öğrendik. O günlerden biraz bahsedebilir misiniz? Ne gibi hizmetler yaptınız?

Nail Dural: O zaman şimdiki gibi devlet kadroları ile yurt dışında görev almak yoktu. Din görevlisi olarak Çalışma Bakanlığı kadrolarında atanma oluyordu ama gri pasaportla. Malumunuz gri pasaport görevlendirme pasaportudur. 1982'de devlet kadroları yurt dışında verildi. O zaman Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Süleyman Ateş Hocamızdı. Süleyman Ateş hocamız iyi bir hoca efendidir. Verdikleri görevi ben bir aylığına kabul ettim. Öyle Ankara'ya gittim. Hoca Efendi bana kızarak "Bir ay olur mu ya? Bu çocuk oyuncağı mı? En azından bir sene gideceksin." Dedi. Hocam ben bir sene kalamam diye itiraz ettim onun üzerine dediler ki "O zaman 6 ay kalacaksın" Ben de altı ay kalmayı kabul ettim. 6 sonunda Türkiye'ye döndüm. Türkiye'de ki görevime devam ederken Berlin'de ki arkadaşlar ısrarla benim tekrar Berlin'de görevlendirilmem için Ankara'ya gelip gitmişler. Bir yıl müddetle beni normal vatandaş pasaportu ile Berlin Fatih Camiinde dernek himayesiyle göreve başlattılar, 1980 yılında Berlin İslam Federasyonunu kurmak ve başkanı olmak nasip oldu. Her yıl kongre olmasına rağmen kardeşlerimiz devamlı fakiri seçtiler. Berlin'de camiler fabrika depoları gibi yerlerde idi. Hep kiralık yerlerde. Orada 1982 yılında bir vakıf kurduk. Berlin İslam Vakfı diye. O vakıf da gayrimenkul satın almaya başladı. Şu anda Berlin'de yüze yakın cami var. Bu yüze yakın caminin aşağı yukarı kırk elli tanesi sıfır temelden camidir ve hepsi Müslümanların mülküdür. O vakıf sayesinde böyle bir şey elde edildi. O vakfın da elhamdülillah yirmi beş yıl başkanlığını yaptım. 2011 yılında da Bursa'ya döndüm. Halen Bursa'da bir cemaatin temsilcisi olarak sohbetlerime devam ediyorum.

Biz: Allah razı olsun hocam. Ne güzel hatıralarınız var. Hizmetleriniz daim olsun inşallah. Hocam malumunuz okuduğunuz yıllarında Hasan Basri Çantay hayatta. Hasan Basri Çanta'yla ilgili neler söylemek istersiniz?

Nail Dural: Ben ilk defa Hasan Basri Çantay hocamızı okulumuzda tertip edilen, Mehmet Akif Ersoy gecesinde tanıdım. Gece küçük bir temsil de vardı. O temsilde ben de sala okudum. Sesim güzeldi. Hocam salayı çok beğendi. Hususi olarak beni çağırdı. Ben de elini öptüm ve dua ettiler. Hasan Basri Çantay Hocamızın hususi duasını aldım. Ondan sonra arkadaş grubuyla da bir defa evlerini ziyarete gittik. Ama daha çok hocalarımız Hasan Basri Çantay Hocamızı ziyarete giderlerdi. Talebeler haliyle pek gitmeleri yoktu. Bilmezlerdi o işleri. Ama bir defa evine gitmek bize nasip oldu.

Biz: Hocam Ahmet Karatoprak Hocamızdan biraz bahsettiniz ama burada biraz daha detaylandırabilir misiniz? Okulumuzda ilk dönemlerde Kur'an-ı Kerim derslerine de girmiş. Neler söylemek istersiniz?

Nail Dural: Ahmet Karatoprak Hoca, sesi güzel, Kur'an-ı Kerim'i çok güzel okuyan ayrıca hafız olan ve hafız yetiştirmede tecrübeli. İstanbul'dan gelmiş, İstanbul'da hafızlığını tamamlamış, oradaki hoca efendilerle talim terbiye okumuştur. Orada görmüş o işleri. O tecrübelerle Balıkesir'e geldiğinde bir milletvekili karşılanır gibi Balıkesirliler onu tren istasyonunda öyle karşılamışlar. Gönenli Mehmet Efendi'nin aracılığıyla Mehmet Karatoprak Hoca Balıkesir'e gelmiş. Bildiğim kadarıyla Eski Camide yani Yıldırım Camii'nde Kur'an Kursunda yıllarca orada hafız yetiştirdi. Çok disiplinli, otoriter, cemaat karşısında da otoriter. Talebeler üzerinde de otoriter ama talebelerin tamamı onun otoritesini kalben benimsemişler. Öyle sevecen bir otoriteyle çok güzel hizmetler yapmış. Balıkesir'e damgasını vuran bir hocamız. Allah rahmet eylesin

Biz: Üstadım okuldan da biraz bahseder misiniz? Okuduğunuz dönemde okul, pansiyon ve mescidin durumu hakkında neler söylemek istersiniz?

Nail Dural: Pansiyonun ilk katının hasır betonu atılınca pansiyonda kalmaya başladık. Ama kışın Balıkesir'in soğuğu çok dehşet oluyordu. Kömür sobası vardı. Aşağı yukarı 80-100 civarında öğrenci kalıyordu. Mehmet Yumuk Hoca Allah rahmet eylesin. Sabah namazına öğrencileri kaldırırken mutlaka nükte yaparak kaldırırdı. Bina yeni ve çok rutubetli idi. Biz de kalktığımızda battaniyelerimizin üzerinde sanki çiğ yağmış olarak

görürdük. Yukarıdan hasır betonun arasından damlacıklar damlardı. Hava soğuk olduğu için buz oluşurdu. Battaniyeleri kafamıza çekerdik. Ancak nefes alabiliyorduk. Bu şartlarda orada okumaya başladık. Yemekleri başlangıçta eski camide yiyorduk. Pansiyon yapılınca yemeklerimizi pansiyonda yemeye başladık. Hayatımızın yedi yılı orada geçti elhamdülillah. İyi kötü günlerimiz oldu. Birinci bina o zaman tek binaydı. Birinci binada okuduk. Zamanla katlar ve yatakhaneler eklendi. Ondan sonra şartlar biraz daha iyi oldu. Koğuşlara alındık rahat ettik. Mesela o rutubetten dolayı kalp romatizması olan İvrindili bir kardeşimiz vardı ismini unuttum şu anda. Kalp romatizmasından vefat etti. Allah rahmet eylesin.

Biz: Hocam malum okuduğunuz dönemde okul şehrin dışında bir yerde. Şehre giderken, gelirken zorlanıyor muydunuz? Neler söylemek istersiniz?

Nail Dural: Okul şehrin dışında derken aklıma şöyle bir hadise geldi. O zaman sıcak su yoktu. Malum gençlik, ergenlik dönemi, gençler sık sık ihtilam oluyorlardı. Sabahleyin sabah namazını kılmak üzere kalkıyoruz bakmışız ihtilam olmuşuz. Gruplar halinde Yıldırım Camisinin hemen karşısında bir hamam vardı. Yanlış hatırlamıyorsam aklımda kaldığı kadarıyla Hamamcı Halit ağabey vardı. Orada yıkanırdık. Gusül abdestini alır o ıslak saçlarımızla poyraza karşı tekrar okula dönerdik. Okula gelinceye kadar kulaklarımız donar, saçlarımız donardı. Her tarafımız adeta buz tutardı. İlk yıllarımız bu şartlarda geçti.

Biz: Hocam hakikaten sizin dönemdeki hocalarımız bu dava uğruna çok meşakkat çekmişler. Cenab-ı Hak hizmetlerinin mükafatını versin. Hocam okulun iç ve dış fiziki yapısıyla ilgili neler söylemek istersiniz.

Nail Dural: Evet, o dönemde sadece okul binası vardı. Etrafı hep çamurdu. Okulun önünde biraz çakıl vesaire vardı. Hemen arkası tarlaydı. Kuru olduğu zamanlarda biz orada top oynardık. Okul faaliyetlerinde mesleki tatbikat kolu dışında Malazgirt Zaferi'nin temsil etmiştik. Malazgirt Zaferi'nde rol almıştım. Onu hatırlıyorum. Onun dışında okullar arası futbol maçlarına yavaş yavaş girmeye başladık. Ama biz tabii topu nerede bulacağız? Hepimiz köy çocuklarıyız. Efendim mendilden, kâğıttan falan top yapıp onlarla oynuyoruz. Balıkesir Erkek Lisesi'yle maçımız var. Fakir de sol bek oynuyorum. Ama adamlar habire bize gol atıyorlar. Bizim arkadaşlar da tribünlerde onlarla atışıyor. Çünkü onlar bize "İmam.. İmam.." diye dalga geçiyorlar, biz imamlar maç bitiminde ağız dalaşıyla başlayan kavgalarla belediye binasının önüne gelene kadar devam ediyordu. Tatbikî maçta yenilen imamlar kavgada galip geliyordu.

Kız Enstitüsüyle İmam Hatip Okulu arasında münazara yapıldı. O zaman okullar arası münazaralar yapılırdı. Münazaranın konusu da Kız Enstitüsü; "Kadın Himayeye Muhtaç Değildir" İmam Hatip Okulu da "Kadın Himayeye Muhtaçtır" tezini savunuyordu, Tabi biz galip geldik elhamdülillah. Hitabet konusunda yine farklı bir kazanımımız vardı. Demek ki hitabet konularında diğer okullara baskın geliyorduk.

Biz: Hocam okulda başka ne gibi etkinlikler yapardınız? Hangilerini hatırlıyorsunuz?

Nail Dural: Malazgirt Zaferi temsilini yapmıştık. Alparslan rolünde Abdulbaki Ataç arkadaşımız vardı. Bu arkadaşımız sonradan avukat oldu. Daha sonra Ticaret ve Sanayi Bakanlığı yaptı. Bir de papaz rolünde Mehmet Çağırtkan arkadaşımız vardı. Tavşanlı Ulu Cami imamlığından emekli oldu. Onun "Papaz, papaz.. Başardık" diye repliğini tekrar ederek kendisine latife yapar eğlenirdik.

Biz: Üstadım bir de öğretmenlerinizden biraz bahseder misiniz? Sizinle ilgilenmeleri, en çok hayatınıza dokunan hocalarınız kimler idi? Neler söylem istersiniz?

Nail Dural: Vallahi hocalarımızdan hatırladığım kadarıyla kendisini öğrenciye sevdiren hocalarımızdan; Ahmet Duran, Ahmet Gürtaş Allah rahmet etsin. Gerçekten Ahmet Gürtaş Hocanın talebe üzerinde çok etkisi oldu. Ahmet Gürtaş, Arapça hocamızdı. Çok hayranlık bıraktı. Öğrenciler ona hayran oldular. Hatta onun hayranlığıyla bizim sınıftan aşağı yukarı 13 civarında arkadaşımız Konya Yüksek İslam'ı tercih etti. Yani Ahmet Gürtaş hocamızın sevdasına Konya'ya gittik. Tabi Ahmet Gürtaş hocamız Konya Yüksek İslam Enstitüsüne hoca olarak geçtiği için. Bizde Konya'yı tercih ettik. En az Ahmet Gürtaş Hocamız kadar bizim hayatımıza dokunan yine Konyalı olan Muammer Erdem, Eryurt Yasun, Feyzullah Türker Hocalarımız öğrencilerin üzerinde takva yönüyle çok güzel izler bıraktılar. Hakikaten çok güzel bir tasavvufi tavırları vardı. Hayatımıza kalbimize dokunan hocalardı.

Hatta yanlış hatırlamıyorsam altıncı sınıfta idik. 23 Nisan tatilinde Muammer Hocamız bize Konya gezisi tertip etti. Gezi için gelen otobüs okulun önünden kalkarken öğrenciler büyük bir heyecanla o yıllarda yeni kurulan Balıkesir Spor taraftarının sloganını seslendirerek, " Bal.. bal.. bal, kes.. kes.. kes, balkes... balkes..." diye hep bir ağızdan haykırınca Muammer Hocamız büyük bir üzüntüyle bize dönerek, "Böyle bir seyahat'e Besmele, dua ve zikirlerle yola çıkılır" diye ikazda bulundu. Hocamızın bu sitemli sözleri üzerine, bazı arkadaşlarımız homurdandılar, bazıları ise tavsiyesini dinleyip dualar okudular.

Sonra gecenin bir vaktinde, İnegöl'den sonra hem yokuş ve virajı bol olan yol güzergahımızda, Şoförün: "Takoz koy, takoz koy " diye acı feryadıyla irkildik. Otobüsümüz geri geri gidiyordu. Birden muavin aşağı fırlayıp kendinden beklemeyen bir çeviklikle takozu tekerleğin altına koyuyor ama tokozun faydası yok. Allah korudu da otobüs uçurum tarafına değil dağ tarafına dayanınca rahat bir nefes aldık. Bu olayın üzerine hocamız tabii tekrar yola revan olunca ister istemez o arkadaşlara da "Kalkarken böyle böyle kalktık. Çok büyük imtihan geçirdik. Aklınızda kalsın. Hayat boyu bunu unutmayın" dedi.

Biz: Hocam, sizin döneminizde mehter takımımız var mıydı? Varsa biraz bahsedebilir misiniz?

Nail Dural: Evet, Ahmet Duran Hocamız mehteri çalıştırıyordu. O yıllarda kuruldu. Mehter takımında fakirde mehteran başı idi elhamdülillah. Yani o marşları söyleten kişi idim. Okulumuz önemli günlerde, törenlerde mehter takımıyla Balıkesir halkının hayranlığını kazandı. Mehter takımını kuranlardan Allah razı olsun o yıllarda gerekliydi böyle bir şey. O mehter sayesinde öğrencilerin morali yükseldi. Halkın müthiş bir teveccühü oldu. Diğer okullar da böyle değil. Komplekse girdiler yani. Okulun çok çok büyük bir başarısıydı. Onu biz de hissettik. Yürürken de hissettik. Bakışlardan da hissettik teveccühten de hissettik.

Biz: Hocam geriye dönüp baktığınızda nasıl bir duygu ön plana çıkar. Neler söylemek istersiniz? İmam hatip nesline mesajınız ne olur?

Nail Dural: Vallahi benim üç evladım var. Üçü de imam hatip menşeli. Birisi avukat, birisi meslek dersleri öğretmeni, birisi de İstanbul Medeniyet Üniversitesi'nde doçent. Üçü de imam hatip mezunu. Yüz evladım olsa hepsini de imam hatip okuluna veririm . İmam hatip okulu gerçekten müstesna okullardan. Yani İstanbul İmam Hatip Okulu olsun. Konya İmam Hatip Okulu olsun. Bu okulların açılışına vesile olan insanlar gerçekten çok samimi insanlarmış. O samimi insanların samimiyeti nispetinde bu okullar elhamdülillah yetmiş yıllık bir zaman dilimi içerisinde çok hizmetler verdi. Hiç kimse bize milletvekili olun, şöyle yapın, böyle yapın diye alternatifli bir şey söylemediler. Böyle bir telkinde de bulunmadılar.

Kendi tabii akışı içerisinde yetmiş yıllık bir zaman dilimi içerisinde şu anda gördüğünüz gibi imam hatip okulu mezunları Türkiye'nin siyasi iradesinde söz sahibidirler elhamdülillah. Yedi sülaleme de çocuklarınızı imam hatip okuluna verin diye tavsiye ederim.

Biz: Hocam son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mıdır? Varsa buyurun lütfen.

Nail Dural: Dua ediyorum. Tebrik ediyorum. Bu çalışmayı yapan sizlere Allah başarılar nasip etsin. Çok güzel bir çalışma yapıyorsunuz. Allah razı olsun. Teşekkür ederim. Çok duygulandım hocam. Allah razı olsun. Cenab-ı Hak muvaffak eylesin.

Recai Gürcan

Esnaf, Kuyumcu
1954 Balıkesir doğumludur. Okulumuz 1974 mezunudur. Halen Balıkesir Kuyumcular Derneği Başkanlığını yürütmektedir.

Balıkesir İmam Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği Kurucu ve 1. Dönem Başkanlığını yapmıştır. Merhum babası Muharrem Hasbi Gürcan ve kayınpederi Hamdi Savaş Hocalarımızın okulumuzun yapımında büyük emekleri olmuş ve hayatları boyunca da okulumuzun hamisi olmuşlardır.

Recep Durak

1960 yılında Bigadiç/İskele köyünde doğan Recep Durak Hocamız ilkokul eğitimini beş öğretmen değiştirerek kendi köyünde bitirdi. Bigadiç Ortaokulunda üç yıl okuduktan sonra lise öğrenimini Balıkesir İmam Hatip Lisesinde tamamladı.

1978 yılında liseyi bitirdi. Okulumuzda okuduğu yıllarda okulumuz futbol takımında yer aldı. İmam-hatip sınavına ve üniversite sınavlarına katıldı. Aynı yıl hem imam-hatiplik belgesini aldı, hem de Erzurum Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümünü kazandı.

Erzurum'da kaldığı dört yıl boyunca kendisini çok yönlü geliştirme fırsatı buldu. Toplantılara, sohbetlere katıldı. Millî Görüş çizgisindeki arkadaşlarıyla birlikte İhsan Süreyya Sırma Hocanın sohbetlerine katıldı.

1983 yılında fakülteyi bitirdikten sonra askerliğini yedek subay olarak dört ay Ankara/Polatlı Topçu Füze Okulunda yaptı. Akabinde askerliğini Ağrı-Patnos'ta tamamladı. Orduda subay olarak kalmak istedi ise de o yıllarda ordu içerisinde namaz kılmak ve diğer ibadetleri ifa etmenin hoş karşılanmadığı yıllar olduğu için imam-hatip lisesi mezunu olmasından dolayı bu talebi kabul edilmedi, 1985 yılında terhis oldu.

Askerliğin akabinde 1986 yılında Bigadiç/İskeleköy Belediyesinde memur olarak göreve başladı.

1992 yılında öğretmen olarak Mardin-Midyat'a tayin oldu. Üç sene Midyat'ta görev yaptı. Fransızca, Türk Dili ve Edebiyatı ve Türkçe derslerine girdi. Daha sonra sınıf öğretmeni olarak uzun yıllar görev yaptı.

1- Abdullah Yavuz, 2- Mustafa Dalgıç, 3- Mustafa Adışen, 4- Hüseyin Aycın, 5- Fizik Öğretmeni Ali Bey, 6- ....., 7- Ahmet Avcı, 8- Recep Durak, 9- ..., 10- Mehmet Uygur, 11- Yüksel Selçuk, 12- Hüdaven Çabuk, 13- Ahmet Kayacan, 14- Şerif Ali Uyar

1995 yılında Dursunbey'e bağlı Güğü köyüne tayin oldu. Üç sene görev yaptıktan sonra Dursunbey Sabahattin Gündüz İlkokuluna tayini çıktı. Dursunbey'de toplam on beş yıl çalıştıktan sonra Balıkesir/Karesi Ali Hikmet Paşa İlkokuluna tayin oldu. İmam-Hatip Lisesi yurdunda on beş yıla yakın belletmenlik yaptı. Lise yıllarının geçtiği okulunda öğrenim gören öğrencilerle birlikte olmaktan, onlarla ilgilenmekten memnun oldu, mutluluk duydu.

Geleceğimizin mimarı olacak olan gençlere Kur'an ve Sünnet çizgisinde yürümenin önemini anlatmaya çalıştı. İman ve ibadetin ilk olarak dikkat edilmesi gereken güzel davranışlar olduğunu kavratmaya çalıştı.

Başarılı bir öğrencilik hayatı yaşayan hocamız, fikir hayatındaki önemli değişiklikleri imam-hatip lisesinde yaşadı. İmam hatipli olmanın önemini bu yıllarda kavradı. MTTB'nin çalışmalarına katıldı. Necmettin Erbakan Hocanın fikirleri kendisine yol gösterici oldu. Millî Görüş çizgisinde hizmetlerini sürdürdü.

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan sayesinde Müslümanların başörtüsü ve katsayı zulmü gibi prangalardan kurtulduğu bugünleri görmenin mutluluğunu yaşadığını ifade eden

hocamız, halefi olan öğrencilerimize, çok çalışıp vatanımıza, milletimize ve İslam dünyasına sahip çıkmaları tavsiyesinde bulundu.

Çocuklarını da imam-hatip lisesinde okutan hocamızın çocuklarının üçü de öğretmendir. Büyük oğlu Hasan Durak sınıf öğretmeni, küçük oğlu Hüseyin Durak edebiyat öğretmeni, kızı da Bilişim Teknolojileri öğretmenidir.

Yaklaşık kırk yıllık memuriyet ve öğretmenlik hayatında yüzlerce öğrencinin hayatına dokunarak ve onları hayata hazırlayan ve sorumluk bilinci taşıyan birer bire olarak yetiştiren Recep Durak Hocamız evli ve üç çocuk babası olup Şubat 2025 tarihinde emekli olmuştur.

Sami Günnü

Sami Günnü Hocamız 1966 yılında Balıkesir ili Kepsut ilçesi Ahmetölen köyünde doğdu. İlkokul eğitimimi burada bitirdi. Ortaokul ve lise eğitimimi ise Balıkesir İmam Hatip Ortaokul/Lisesinde tamamladı. Çocukluktan beri hayali olan öğretmenliğe adımlarını Balıkesir Necatibey Eğitim Fakültesi Coğrafya Bölümüne girerek attı. Üniversiteyi bitirdikten sonra Manisa'da çeşitli okullarda öğretmenlik ve idarecilik görevlerinde bulundu. Ardından girdiği görevde yükselme sınavı neticesinde önce Şube Müdürlüğüne ardından İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne atandı. Halen olarak Karesi İlçe Milli Eğitim Müdürü olarak görev yapmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır.

OKULUMUZUN PERSONEL YÜZLERİ

OKULUMUZUN PERSONEL YÜZLERİ

Bu bölümde ise eğitim camiamızın pek görünmeyen yüzlerini göstermeye gayret ettik. Cumhuriyet döneminden günümüze okulumuza ve camiamıza hizmetleri geçen personel ağabeylerimizin biyografilerine ve hatıralarına yer vermeye çalıştık. Cumhuriyet döneminde hangi personellerimizin hizmet ettikleri bilgilerine ulaşamadık ama 1958'de açılan okulumuzda görev yapan birçok personel Cumhuriyetle büyüyen büyüklerimiz.

Okulumuza atanan personellerden Abdüssabur Şahin, 1328/1912 doğumlu olup okulumuzun ilk yıllarında hizmet etmiştir. Bir diğer personel, Kemalettin Karaç'tır. Kemalettin Karaç, 3 Mart 1336/1920 Balıkesir doğumludur. 4 Mart 1959 yılında okulumuzda göreve başlamıştır. 3 Mart 1964 tarihine kadar okulumuzda hizmet etmiştir.

Diğer bir personel ise, Mustafa Tekin olup 1930 Balıkesir doğumludur. 9 Kasım 1959 tarihinde okulumuzda göreve başlamış yaklaşık altı ay sonra 1 Mayıs 1960 tarihinde ayrılmıştır.

Okulumuzda personel olarak görev yapanların çoğu Balıkesir İmam ve Hatip Mektebinin açıldığı 1923 ve sonraki yıllarda doğmuşlardır. Diğer bazı emektar personellerimizden;

A. Çetin Haznedar
Abdüüsabur Şahin,
Adem Karani,
Ahmet Selamet,
Aydın Adın,
Ayhan Ay,
Bayram Göktaş,
Celal Karabıyık,
Cemil Güneş,
Cengiz Ünal,
İsmail Türkoğlu,
Mustafa Karaca,
Mustafa Karaca,
Mustafa Karaduman,
Mustafa Savaş,
Neşet Baydam,
Osman Aygüroğlu,
Ömer Doğrar,
Özcan İbikoğlu,
Raif Atmaca,
Salih Sertmaç,
Sümgü Meral,
Şahan Afacan,
Yakup Necmi Torun,
Yavuz Tunçil, vd. sayabiliriz.

Okulumuzda görev yapan personellerimizden bazıları

Abdüssabur Şahin- D.1328/1912	Kemalettin Karaç- D.1336/1920	Hüseyin Ömür- D.1923	Hasan İbiş- D.1341/1925

Mehmet Parlak- D.1341/1925	Mustafa Tekin- D.1930	Mustafa Bayrak- (D.1931- ...)	Sevim Teoman- D.1935

Gürbüz Kayabaşı

Biz: Gürbüz Ağabey öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Gürbüz Ağabeyimiz kimdir?

Gürbüz Kayabaşı: Ben 1961 yılında Ağrı'nın Eleşkirt İlçesi'nin Yücekapı Nahiyesi'nde dünyaya geldim. İlk orta ve lise öğrenimimi Ağrı'da tamamladım. Meslek hayatıma 1985 yılında Ağrı Naci Gökçe Lisesi'nde teknisyen olarak göreve başladım. Daha sonra İl Milli Eğitim'e bağlı demir doğrama atölyesinde çalıştım. 1 Şubat 1988 yılında Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde göreve başladım. Emekli olana kadar okulumuzda hizmet yaptım.

Biz: Gürbüz Ağabey, burada göreve başladığınız ilk yıllardaki izlenimleriniz nelerdi? Neler söylemek istersiniz?

Gürbüz Kayabaşı: Dediğim gibi 1988'de burada göreve başladım. Müdürümüz Allah rahmet eylesin Mehmet Yumuk Beydi. Rahmetli çok iyi bir müdürümüzdü. Çok severdik onu. İmam Hatipe elinden geldiği kadar yardımcı olmaya çalıştı. Hatip bir insandı. 1993'te görevden ayrıldı. Sonra rahmetli oldu. 1993'ten sonra okul müdürümüz Abdullah Azman Bey oldu. Onunla iyi zamanlarımız oldu. 28 Şubat sürecinde Abdullah Bey'i buradan sürdüler.

Emeklilikten sonra Gürbüz Kayabaşı ağabeyimizin okulumuza ziyaretleri- 2021
Soldan sağa: Hüseyin Çakal, Gürbüz Kayabaşı, M.İbrahim Tepe, Ali Gün

Biz: Gürbüz Ağabey, 28 Şubat'tan söz açılmışken o döneme ait neler hatırlarsınız. Bizimle paylaşabilir misiniz?

Gürbüz Kayabaşı: Bir gün müdürün odasında oturuyorduk. İçeriye Milli Güvenlik Dersine giren Albay sert bir şekilde içeri girdi. Müdür Bey tavizsiz bir şekilde: "Burası bir makam odasıdır. Böyle içeri giremezsiniz. Dışarı çıkın kapıyı çalın öyle içeri girin." dedi. Albay dışarı çıktı kapıyı çaldı içeri girdi. Müdür Bey'den kız öğrencilerin başörtülerini açmasını istedi. Abdullah Bey buna karşı çıktı. "Sen öğretmensen görevini yap. Öğretmen değilsen doğru kışlaya." dedi. Tabi bu olaydan kısa bir zaman sonra Abdullah Bey'in tayini çıktı. Tabi bu olayla bir ilgisi var mıydı? yok muydu? bilmiyorum. Müdür Bey'i sürdüler. Ondan sonra birkaç tane müdür geldi. Onların içerisinde başörtüsü yasağını amansız uygulayanlar oldu. Mustafa Solak müdür başyardımcısıydı. Milli Eğitim Müdür Yardımcıları kız öğrencilerin okuldan atılmasını istediler. Okulun bitmesine 40-45 gün vardı. Yanlış hatırlamıyorsam Mustafa Bey ve diğer bir idareciler çocukların mezun olmasına az kaldı. Hafif bir cezayla kurtarırız diye düşünmüşler. Milli Eğitim bunu fark etmiş ki Mustafa Bey'i görevden aldılar. Mustafa Bey'in tayinini Ayvalık'a çıkardılar. Ondan sonra başka bir müdür geldi. Çok sıkıntılı günler geçirdik. Çok değerli öğretmenlerimizin tayinlerini çıkardıklarını hatırlıyorum. İdarecilerin ifadesine göre 3000'e yakın olan sayımız 160'lara kadar düşmüştü.

Bu dönemde benim de tayinimi Milli Eğitim Müdürlüğü'nün demir doğrama atölyesine çıkardılar. Ne bileyim herhalde iş yaparım diye aldılar. Arif Nalbant Bey yazdığı yazıda "Teknisyenimi elimden aldınız. Okulun işleri aksadı." Demiş. Bunun üzerine beni apar topar geri gönderdiler. Bizim okulun mezunlarından olan Zühtü Özkardaşlar Lisesinin Müdürü Necati Yaşar vardı. Okulumuza vekâleten müdür yaptılar. Öğleden sonra gelip imza atıp gidiyordu. Okulumuzu asıl yöneten müdür başyardımcımız Arif Nalbant'tı. Arif Nalbant'ı da istediklerini yapmadı diye Susurluk'a sürdüler. Sonra Mustafa Solak Bey okul müdür vekili olarak geldi. Arkasından 2004'te Abdullah Azman Bey tekrar geldi.

NÇ Hanım'a başı türbanlı diye ceza verdiler. Fatma Emin Kutvar Lisesi'ne tayinini çıkardılar. Eğer göreve peruklu şekilde gelirse görevden alacağız demişler. NÇ Hanım ağlaya ağlaya başını açarak gitmek zorunda kaldı. Ondan sonra bir sene çalışıp emekli oldu.

Gürbüz Kayabaşı ağabeyimizin emekliliği dolayısıyla verilen veda yemeğinde okul müdürümüz Ahmet Bekdüz'ün, hizmetlerinden dolayı Gürbüz Kayabaşı ağabeyimize plaket takdimi- 24 Kasım 2021
Soldan sağa: Ahmet Bekdüz, Gürbüz Kayabaşı ve Okul Aile Birliği Başkanı ve Tatbikat Camii İma-Hatibi Halil İbrahim Gümüş

Biz: Gürbüz Ağabey, Yurtdışından gelen öğrencilerimizle ilgili hatırladığınız varsa paylaşabilir misiniz?

Gürbüz Kayabaşı: Yurtdışından gelen öğrencilerin sayısı iki yüz kadardı. Bunların bütün masraflarını Diyanet Vakfı karşıladı. Hepsi de gerçekten çok temiz, ahlaklı öğrenciler idi. İki yıl burada kaldılar. Bizden sonra Kayseri'ye götürüldüler.

Biz: Gürbüz Ağabey, ders çalışan, ön plana çıkan talebeleri hatırlar mısınız? Kimler vardı?

Gürbüz Kayabaşı:1997 yılında okulumuz Fen Lisesi'yle ders başarı oranında yarışır bir seviyedeydi. Bir dönem on bir tane çocuğumuz Tıp Fakültesi'ni kazandı diye hatırlıyorum. Yani okulumuz çok iyiydi.

Biz: Gürbüz Ağabey, siz okulun hangi tür işleriyle daha çok uğraşıyordunuz?

Gürbüz Kayabaşı: Elektrik, doğalgaz hepsine bakardık. Sağ olsun Ramazan arkadaşımız geldi bize çok yardımcı oldu.

Biz: Gürbüz Ağabey, Allah razı olsun. Bir de bizim okulun minibüsü ve pikabı hakkında bilgi verebilir misiniz?

Gürbüz Kayabaşı: Ben 1988 yılında geldiğim zaman eski bir pikapla bir minibüs vardı. Onu ben geldikten bir sene sonra endüstri meslek lisesine termiklik malzeme olarak kullanılmaları için teslim ettik.

Biz: Nereden geldi o araba daha önceden mi vardı?

Gürbüz Kayabaşı: Daha önceden vardı. Minibüs Almanya'dan hibe edilmişti. Minibüsü aşağı yukarı 2000 yılına kadar kullandık. Minibüsü de yine sanat okuluna termiktik malzeme olarak kullanmaları için önerdik. Yerine Okulumuz Derneği Hyundai markalı bir minibüs satın aldı. Onu da 2009'a kadar kullandık. Ondan sonra derneğe teslim ettik. Dernekte ihtiyaçları dolayısıyla sattı.

Biz: Gürbüz Ağabey, verdiğin bu bilgilerden dolayı çok teşekkür ederiz. Sağlıklı ömürler dileriz.

Mustafa Bayrak

Okulumuzun ilk personellerinden Mustafa Bayrak ağabeyimiz Balya Ilıca 1931 doğumludur. Babası Hüseyin Bey annesi Ayşe Hanımdır. İlkokulu kendi köyünde okumuştur.

Vatani görevini 27 Ekim 1951 tarihi ile 37 Ekim 1953 tarihleri arasında piyade onbaşı olarak yapmıştır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
İLK OKUL DİPLOMASI

Mustafa Bayrak Ağabeyimize ait diploma

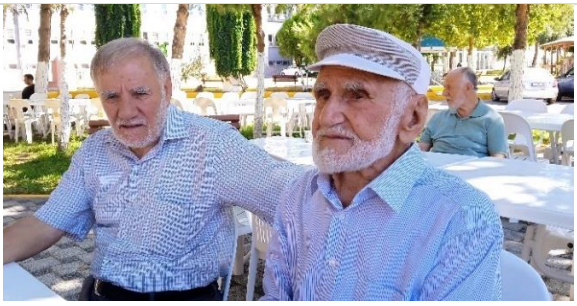

Mustafa Bayrak Ağabeyimiz mezunlar gününde-2023

Mustafa Bayrak ağabeyimiz, 1966'da kendi isteği ile okulumuzda başladığı meslek hayatını hep okulumuzda sürdürmüş ve meslek hayatını 1988 yılında yine okulumuzda noktalamıştır. Okulumuzdan başka bir yerde çalışmamıştır. Tam bir imam hatip sevdalısıdır. Öğrencileri kendi evlatları gibi görmüş şefkat göstermiştir. Okulumuzun mezunlar gününü hiç aksatmaz. Çalıştığı dönemlerde okuyan mezunlarımız, mezunlar gününe geldiklerinde mutlaka Mustafa Bayrak ağabeyimizin yüzünü ararlar. O da aynı yüzleri arar ve sohbet ederler. İlerlemiş yaşına rağmen 2023 mezunlar günü etkinliğimize de katılmıştır. Okulumuzun tarihçesini yazma sürecinde Mustafa Bayrak ağabeyimizle tanışma fırsatımız oldu.

Soldan sağa: Öğrenci İbrahim Naci, Emekli Personel Adem Doğandemir, Emekli Personel, Mustafa Bayrak Ağabeyimiz, Öğretmen M.İbrahim Tepe, Öğrenci Nihat Aydın, Muhammet Emre Bozdemir ve Öğrenci Talha Aksın

18 Ekim 1973 yılında Ankara İmam Hatip Okulu Müdürlüğünün okulumuz personeline bağışladığı 21,60 m kumaştan Mustafa Bayrak ağabeyimize 1,95 m hisse verilmiştir.

Okulumuzda görevli iken 15 Ekim 1988 yılında kendi isteği ile emekliye ayrılmıştır.

Mustafa Bayrak Ağabeyimizi okulumuzda ağırlarken- 16 Ocak 2025

Mustafa Gezgin

Mustafa Gezgin ağabeyimiz, 1960 yılında Susurluk Gökçedere'de doğmuştur. Babası Şerif Bey annesi Fatma Hanımdır.

İlkokulu köyünde okuduktan sonra ortaokulu Balıkesir İmam Hatip Lisesi orta kısmında liseyi ise Balıkesir'de tamamlamıştır.

Meslek hayatına 1983 yılında Balıkesir Öğretmenevi personeli olarak başlayan Mustafa Gezgin, bu görevinin 199 yılına kadar sürdürmüştür. 1999 yılında 23 Nisan İlkokulunda naklen tayin oldu. 2000 yılında ise okulumuzda Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni olarak

göreve başlamıştır. Okulumuzdaki görevini 2007 yılında emekli olana kadar devam ettirmiştir.

Meslek hayatında başarılı çalışmalar yapan Mustafa Gezgin birçok defa aylıkla ödüllendirme, takdir ve teşekkür belgeleri almıştır. Okulumuzun 10 EE 535 ve 10 Ev 641 plakalı araçlarını uzun süre kullanmıştır.

Mustafa Gezgin ağabeyimizin on parmağında on marifet olan birisidir. Meslek hayatında sahip olduğu bu özellikleri kullanmıştır. Yeri geldiğinde aşçı olmuş döner kesmiş yeri geldiğinde şoför olmuş eğitime katkı sağlamış yeri geldiğinde ise memuriyet görevi yapmıştır. Emekli olduktan sonra da hizmetlerine devam etmiştir. Almanya Münih'te Miraç Camiinde aşçı olarak görev yapmıştır. Balıkesir'de bir sürücü kursunda ihtiyaç halinde eğitmenlik görevi de yapmaktadır.

Mustafa Gezgin ağabeyimiz, halen Eğitim-Bir-Sen Balıkesir şubesinde hizmet yapmaktadır.

Mustafa Gezgin Balıkesir Öğretmenevinde (Şimdiki Karesi İlçesi Öğretmenevi) ve Almanya Miraç Camii hizmetinde iken

Ramazan Arslan

Ramazan Arslan ağabeyimiz, 1971 Balıkesir doğumludur. Babası Niyazi Bey annesi Radife Hanımdır. İlkokulu köyünde ortaokulu ise Balıkesir'de okumuştur.

Daha çocukken İmam Hatip Lisesi'ne karşı içinde bir sevgi beslemiştir. Bu sevgi ile hedefine varmak için 1983 yılında kimseye haber vermeden okulumuza kayıt yaptırmak için gelmiştir. Ancak imam hatipte okumasını istemeyen babası kendisini kayıt yaptırmaktan alıkoyar. Okulumuza kayıt yaptıramayan Ramazan Arslan, Eski Cami'de Kur'an-ı Kerim eğitimi almak ister. Babası buna da engel olmak istese de Ramazan Arslan'ın kararlı duruşu ve aşırı isteği ile bu engel aşılır ve 1983-1984 yıllarında Eski Cami'de Kur'an-ı Kerim eğitimi alır. Babasının zoruyla hayata atılır. Ancak içinde imam

hatipte okuma ukdesi hiç çıkmaz. Hayallerini hep imam hatip çatısı altında bulunma sevdası süsler. Bir şekilde benim imam hatipte olmam lazım der. Hep bu gaye ve hedefle hareket eder. Evlenir iki çocuk babası olur. Kendisinin bir ukdesi olan imam hatipte okuma aşkını çocuklarına aşılar. On çocuğum da olsaydı onunu da imam hatipte okuturdum der. Oğlu Metin Arslan ve kızı Esin Arlan okulumuzda okuyarak mezun olurlar. Babalarının imam hatipte okuma arzusunu evlatları gerçekleştirir. İmam hatip aşkı ile yoğrulan Ramazan Arslan'ın bu iki güzide evlatlarına okulumuzda öğretmenlik yaptım. Biri ilahiyat mezunu meslektaşımız olan bu öğrencilerimde, babalarından kendilerine geçen imam hatip sevdasını gördüm.

Ramazan Arslan, eşi Gülten Arslan ile birlikte 2005 yılında okulumuzda göreve başlarlar. Ramazan Arslan ve Gülten Arslan'ın evlatları Metin ve Esin anne ve babaları ile birlikte okulumuzda 4 yıllarını geçirmişlerdir. Ramazan Arslan tam bir imam hatip sevdalısıdır. İmam Hatipten (Okulumuzdan) başka bir yerde çalışmayı asla akılına bile getirmek istemez. İmam hatibe hasta, binaya hastadır. Asla iş ayrımı yapmaz her işe koşuşturur. Bunu bir ibadet sevdasıyla yapar. İmam hatipte olmasını Allah'ın bir lütfu olarak görmektedir. A'dan Z'ye ne iş verilirse yapmam/yapamam demez. Yapmamak, yapamamak lügatinde yoktur. Bazen bahçıvandır bahçe düzenlemesi yapar bazen tesisatçıdır su işleri yapar. Bazen marangozdur okulun kapı pencerelerini tamir eder. Bazen camcıdır kırılan camları takar. Bazen aşçıdır yemekhanede aşçımıza yardım eder. Bazen elektrikçidir, elektrikleri lambaları tamir eder. Bazen inşaatçıdır, matkabıyla testeresiyle panoları, masaları, sıraları gözden geçirir. Kısaca okul ve eğitim adına aksayan ne varsa hepsini yapmaya ve eğitime kazandırmaya çalışır.

Ramazan Arslan bu aşk ve şevkle hizmette sınır tanımayan anlayışıyla okulumuzdaki hizmetlerine halen devam etmektedir.

Ramazan Arslan ve okulumuz mezunu kızı Esin Arslan

Ramazan Arslan ve eşi Gülten Arslan okulumuz etkinliklerinde çalışırken

OKULUMUZUN SİYASET, MİLLETVEKİLİ, BÜROKRAT, İŞADAMI VE AKADEMİSYEN YÜZLERİ

OKULUMUZUN SİYASET, MİLLETVEKİLİ, BÜROKRAT, İŞ ADAMI VE AKADEMİSYEN YÜZLERİ

Bu bölümde okulumuzdan mezun olmuş ve topluma mal olmuş hocalarımızın biyografilerine ve hatıralarına yer verilmiştir.

Abdülbaki Ataç

Biz: Muhterem hocam, Abdülbaki Ataç Hocamız kimdir? Okula kaydınızdan günümüze kadar bize özetleyebilir misiniz?

Abdülbaki Ataç: Ben 1950 Balıkesir Çiçekpınar doğumluyum. İlkokulu bitirdikten sonra on bir yaşında Balıkesir İmam Hatip Okulu'na başladım. 1967-1968 yıllarında Balıkesir İmam Hatip Okulu'ndan mezun oldum. O tarihlerde üniversiteye girmemiz konusunda bazı sıkıntılar vardı. O sebeple Muharrem Hasbi Koray Lisesi'nde son sınıfı okudum ve mezun oldum. Sonra da girdiğim üniversite sınavlarında İstanbul Hukuk Fakültesi'ne kaydımı yaptırdım. İstanbul Hukuk Fakültesi'nden 1974 yılında mezun oldum. Balıkesir'de stajdan sonra avukatlığa başladım. Aşağı yukarı 16 sene avukatlık yaptım. Bu arada 1976 yılından itibaren Adalet Partisi Gençlik Kolları'nda görev yaptım. 12 Eylül 1980'de siyaset yasaklısı oldum. Daha sonra Doğruyol Partisi'nde il başkanı oldum. İl genel meclis üyesi oldum. Balıkesir'de üç dönem üst üste Doğruyol Partisi il başkanlığı yaptım. 1991-1999 arası yani iki dönem Büyük Millet Meclisi'nde milletvekili olarak görev yaptım. 1993-1995 yılları arası 50. hükümette devlet bakanı, 51. hükümette de Sanayi Bakanı olarak görev yaptım.1999 yılından sonra siyasetle irtibatımı kestim. Şu anda da Erdek'te emekli olarak hayatımı sürdürüyorum.

Biz: Allah razı olsun üstadım. Okula kayıt süreciniz, öğretmenleriniz, okul müdürü ve okulun fiziki yapısıyla ilgili bizi bilgilendirebilir misiniz?

Abdülbaki Ataç: Balıkesir İmam Hatip Okulu'nun yapılışında halkın bir emeği var. Bir de bazı simge isimler vardı o tarihte. Simge isimlerden ilk akla gelen şüphesiz Ahmet Karatoprak Hocadır. Babam Karatoprakla Hoca ile çok samimi arkadaşlar. Babam da katkıda bulunuyordu ama Karatoprak ismi bu konuda kilit isim olmuştur. Okul müdürümüz Fahri Ersin Hoca'mızdı. Bu arada meslek dersi öğretmenlerimizle tanışmaya başladık. Onlar geldiler, kültür derslerine giren öğretmenlerimiz vardı. Bazıları belki okulunun ne olduğunu tam bilemeden görevlendirilmişlerdi ama buna rağmen çok iyi dostluklarımız, öğretmen öğrenci münasebetlerimiz oldu.

Biz: Allah razı olsun Üstadım bir de Hasan Basri Çantay'la ilgi neler söyleyebilirsiniz?

Abdülbaki Ataç: Hasan Basri Çantay Hocamız okulumuza gelirdi. Ama bizim yaşımız Hasan Basri Çantay'la direkt görüşmeye çok müsait olmadı. O çok değerli bir bilim adamı, Din bilgini, saygıdeğer bir insandı. Okulun faaliyetlerine o da gelir katılırdı. Evi de bizim oturduğumuz eve de yakındı. Hasan Basri Çantay, sadece Balıkesir için değil Türkiye ve İslam âlemi için de önemli bir isimdir.

Biz: Üstadım okuldaki hatıralarınızdan biraz bahsedebilir misiniz?

Abdülbaki Ataç: Benim okuldaki öğrencilik yıllarından kalan hatıralar var. Bir defa bizim önümüzdeki sınıflarda okuyan ağabeylerimiz Erol Ayyıldız profesör oldu. Allah rahmet eylesin. Nevzat Bey profesör oldu. Yusuf Erdemir, Yüksel Haşal, Osman Kaya önemli isimlerdi. Bu arada ben okulun faaliyetlerinde bulundum. Mesela liseler arası münazaralar olurdu. O münazara ekibinde hep olurdum. Mesela Balıkesir'de liseler arası şiir okuma yarışmasında Balıkesir İmam Hatip Okulunun derecesi vardır. Münazaralara katıldığım zaman dördüncü sınıftaydım. Ayrıca Hazreti Ömer piyesi oynadık. Ben de rol aldım. Alparslan piyesini oynadık. Ben Alparslan rolündeydim.

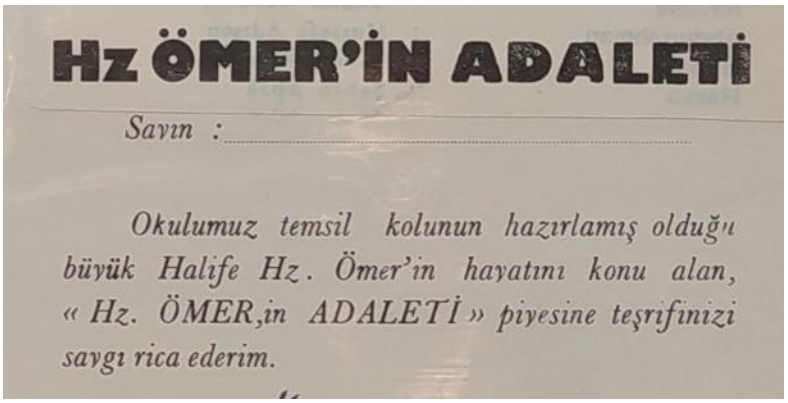

Hz ÖMER'İN ADALETİ

Sayın :.....

Okulumuz temsil kolunun hazırlamış olduğu büyük Halife Hz. Ömer'in hayatını konu alan, « Hz. ÖMER,in ADALETİ » piyesine teşrifinizi saygı rica ederim.

Biz: Üstadım, okuduğunuz dönemde hayatınıza dokunan öğretmenlerden kimleri hatırlarsınız?

Abdülbaki Ataç: Osman Nafiz, Mücteba Uğur, Fizik hocası Hidayet Bey vardı. Onunla da münasebetimiz güzeldi. Üst sınıflarla fikir alışverişinde olduğumuz olmuştur. Hepsinden ufak tefek mutlaka bir şeyler öğrendik.

Biz: Üstadım son olarak İmam Hatip nesline mesajınız ne olur?

Abdülbaki Ataç: Ben, her okulun siyasi düşüncelerden biraz daha uzak kalmasını daha çok ilmi faaliyetlerle iştigalinden yanayım.

Biz: Allah razı olsun. Üstadım malumunuz okulumuzun gerçekten zengin bir tarihi yapısı var. Biz de bu ihtiyaçtan yola çıkarak ilk defa bir çalışma yapmaya başladık. Okulumuzla ilgili böyle bir çalışmanın yapılmasını nasıl değerlendirirsiniz?

Abdülbaki Ataç: Çok önemli, çok teşekkür ederim size. Tebrik ediyorum. Allah başarılı kılsın. Allah yolunuzu açık etsin. İyi bir çalışma yapıyorsunuz. Balıkesir'e geldiğimde sizi ziyaret etmek, çayınızı içmek isterim. Çok memnun oldum. Allah razı olsun.

Biz: Üstadım, duanızı bekliyoruz. Sağ olun. Allah razı olsun. Hayırlı akşamlar.

Ahmet Akçael

1941 yılının şubat ayında Tokat ili Erbaa kazasına bağlı Uluköy (Sonusa) nahiyesinde doğdu. İlkokulu nahiyesinde okudu, 1953 de mezun oldu. 1955 yılında Tokat İmam Hatip okuluna kaydoldu. 1962 yılında mezun oldu. Aynı yıl Konya Yüksek İslam Enstitüsüne girdi. 1966 yılında kısa bir süre İmam-Hatiplik yaptı.

1965-1966 öğretim yılında Konya İmam-Hatip Okulu okul aile birliğinde sekreterlik yaptı. Aynı dönemde Konya İmam Hatip Okulu Koruma Derneği yurdunda (Baruthanede) belleticilik görevinde bulundu. Yine aynı dönemde Konya Beşyolda Hacıveysizade Yurdunun yerinin alınmasında gece gündüz çalıştı. Öte yandan da Konya Yüksek İslam Enstitüsü Tiyatro kolunun başkanlığını yürüttü. 1966 yılında Anadolu'nun fethini Alparslan Romen Diojen piyesinin sahnelenmesinde rol aldı. Tiyatro sahasında ilk denemesini 1948-1949 öğretim yılında Fitoş Dede rolüyle sahneye ilk adımını attı. Tokat İmam-Hatip okulunda da 1961-1962 öğretim yılında Hz. Mevlana'yı canlandırdı.

1965 yılının aralık ayının son haftasında Konya'dan evlendi. Konya dışından gelip de Konya Yüksek İslam Enstitüsünde ilk evlenen Ahmet Akçael oldu. Bu evlilik ten sonra Konya Yüksek İslam Enstitüsü damat okulu adını aldı halk arasında.

1965- 1966 öğretim yıl sonunda yüksek İslam Enstitüsünden mezun oldu. 1966-1967 Öğretim yılında Tokat Gazi Osman Paşa Lisesine Din Dersleri öğretmeni olarak atandı. Gazi Osman Paşa Lisesinde Stajyer öğretmen iken okul gazetesi çıkardı. İki yıl bu Lisede öğretmenlik yaparken Tokat Türk Ocağının kuruluşuna ön ayak oldu. Kısa bir müddet sonra hem Tokat İmam-Hatip Okulu mezunları cemiyetine hem de Tokat Türk Ocağına başkan oldu. Tokatta faaliyet yürüten milliyetçi muhafazakâr dernekler Yeşil köşe ismiyle maruf binada bir araya topladı.

1967'den itibaren Tokatta haftalık "Milli Şuur" Gazetesini çıkardı ve başyazarlığını yaptı. Tokatta münteşir Tozanlı gazetesinin ve matbaasının alınmasına vesile oldu. 1967 yılında ilk defa Türkiye'de Tokat ili ve çevresinde 20 Nisan 571 (Kutlu Doğum) programı hazırlayarak 4 Yıl üst üste halka sundu. Resmi kutlama yirmi küsur yıl sonra başladı.

Milli Nizam harekâtı sebebiyle sorgusuz, sualsiz Balıkesir İmam-Hatip Okuluna meslek Dersleri Öğretmeni olarak sürgün edildi. Milli Eğitim Bakanının talimatıyla mehil müddeti bile kullandırılmadı. Kaderin cilvesi ki, aynı bakanla Mecliste Milli Eğitim Komisyonunda beraber çalıştı. Türkiye'de Milli Nizam harekâtında ilk sürgün olan devlet memuru ünvanını aldı. Merhum Necmeddin Erbakan Hoca Milli Nizam Partisinin Genel idare Kurulu üyeleriyle bu sürgünlük üzerine Tokatta geniş katılımlı bir toplantı yaptı. Sürgün

öğretmen, merhum Erbakan Hocayla bu toplantıyla yüz yüze ilk görüşmeyi yaptı. Bu sürgün dolayısıyla Erbakan Hoca Ahmet Alçael'e "ilk göz ağrım" demiştir.

Sürgün öğretmen, ev eşyasını bir demir hurda kamyonunun üstünde Balıkesir'e nakletti. 1970-1971 öğretim yılında Balıkesir İmam Hatip okulunda vazifeye başladıktan sonra ilk iş olarak, Balıkesir İmam- Hatip Okulu Mezunları Cemiyetini harekete geçirdi. Balıkesir İmam Hatip Okulu meslek dersleri öğretmeni ve sabık müdür muavini merhum Ahmet Duranın gayretiyle Mezunlar Cemiyeti adına "Bizim Sesimiz" adıyla haftalık bir gazete çıkarmaya başladı. O tarihlerde gazete büyük ses getirdi.1973 Seçimlerinin yaklaşması dolayısıyla, , Tokat il Teşkilatı Ahmet Akçael'in gıyabında seçimde Ahmet Akçael'in liste başı olması için Merhum Erbakan Hocaya müracaat ediyorlar. Hoca da: "Bu Akçael' in hakkıdır, Zira Türkiye'de ilk milli Nizam sürgünü odur" diyor. Balıkesir İmam Hatip okuluna sürgün olduğunda henüz vatani görevini yapmayan Ahmet Akçael'i aday yapabilmek için Tokat İmam Hatip Okulu Koruma Derneği Başkanı, emekli öğretmen (merhum) Abdullah Erdem Tokattan Balıkesir'e gelerek yabancı şubeden askere gitmesini ve seçime yetişmesini söylüyor. Ahmet Akçael de askerlik şube başkanını ikna ediyor ve askere gidiyor.

Etimesgut Tank Okulu Gösteri Tatbikat Alayı Tank Taburu 1.Bölükte Tank Asteğmeni olarak görev yaptı. Bütün gösteri ve tatbikatlara katıldı, üstün başarı takdirnamesiyle de ödüllendirildi. İlk defa takdir alan asteğmen o oldu.

1973'te terhis oldu. 12 Mart 1973'te Samsun Lâdik Ortaokulu'na din dersleri öğretmeni olarak tayin oldu. Lâdik'te göreve başlar başlamaz ilk iş olarak Ladik Din görevlileri Derneğini harekete geçirdi. Çok yönlü faaliyet alanı olan bir lokal kurdu. Bu lokal aracılığıyla de 20 Nisan 571 Kutlu Doğum programı hazırdı ve Senaryosunu yazdığı piyeste Merzifon İmam Hatip talebelerinden seçtiği oyun kadrosuyla başoyunculuğunu yaptığı piyesi ve programı gündüz ve gece seanslarıyla Lâdik halkına sundu.

Lâdik'te görevde iken 1973 Seçimleri dolaysıyla Merhum Erbakan Hoca 25 Mayıs 1973'te secimden beş ay önce Akel'e bir telgraf çekerek Balıkesir'de partiyi (Milli Selamet Partisini) seçime hazırlamasını emretti. Hâlbuki Ahmet Akçael'in Tokat'tan liste başı olmasına karar verilmişti. Bu telgraf üzerine Balıkesir'e giderek milli Selamet Partisini seçime hazırlamak için bir Program hazırladı. Talebeleriyle bir araya gelerek Program üzerinde istişarelerde bulundu. İstişareler sonunda Balıkesir'de haftalık bir siyasi seçim gazetesi çıkarmaya karar verildi. ANAHTAR adıyla yayına başlayan gazete seçimden sonra da yayına devam etti.

Seçim sonunda Balıkesir milletvekili olarak parlamentoya girdi. TBMM'de Milli Eğitim ve Meclis Hesaplarını inceleme komisyonlarında görev yaptı. Ayrıca TBMM Gazeteci Parlamenterler kurulunda partisi (MSP)) ve milli gazete adına kurul üyeliği yaptı. Dört yıl boyunca Milli Gazetenin Ankara baskısının sorumluluğunu Merhum Erbakan Hoca Ahmet Akçael'e verdi. Aynı zamanda Millî Gazetede "Taşı Gediğine" köşesinde siyasi makaleler yazdı. Bununla beraber milli gazetenin Parlamento muhabirliğini de deruhte etti.

1975 İkbal Matbaasının kurucu ortağı oldu. Matbaacılık faaliyetlerini sürdürürken "Tevhid Yayınevini" faal hale getirdi, yayımcılık ve dağıtımcılık yaptı 1977-1980 yılları arasında "HİLAL" mecmuasının genel yayın yönetmenliğini ve yazarlığın yaptı. 1977 yılında MEB Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı Başuzmanlığında üç aylık kısa bir süre bulundu. Üç aylık hizmetin bitiminde MEB müşavirliğine atandı. Bakanlık müşaviri iken dışardan Ankara Çankaya İmam Hatip Okulunda meslek dersleri öğretmenliği yaptı. MEB müşaviri iken 1975 de kurduğu "ARA" ajansının faaliyetlerini yoğunlaştırdı. 1980 ihtilalinden üç ay sonra öğretmenliğine geri döndü. Ankara Demetevler Lisesi ve Çankaya İmam Hatip Lisesinde

yedi yıl süreyle öğretmenlik yaptı, milletvekilliğinden sonra öğretmenlik yapan tek insandır.

1 Ocak 1987 yılında emekli oldu. 1989 Kasımının sonunda Konya'ya yerleşti. Halen Konya'da İrşat ve Dayanışma Vakfının danışmanlığını ve Türkiye Diyanet Vakfı Meram Şubesi Yönetim Kurulu üyeliğini (Kanaat önderi olarak) yürütmektedir. 1963 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı yüksek makamının 14 Ocak 1963 tarih ve 1263 Sayılı emirleri gereğince ve Konya Yüksek İslam Enstitüsü Müdürlüğünün 18 Ocak 1963 tarih ve 500 sayılı bildirisi üzerine işbu vesika verilmiştir.

Bu vesika ile 1963 yılından buyana Türkiye genelinde ve yurt dışında fahri vaizlik yapmaktadır. Ahmet Alçeel, hayatının baharında mahkemelerde yargılandı. Çoğundan berat etti. Çoğu davalar düştü, bir davadan da tazminata mahkûm oldu. Ahmet Akçael'in hayatında sosyal, siyasal ve kültürel faaliyetler çok yoğun geçmiştir. Çoğu kez çocukları babalarının
yüzüne hasret kalmıştır.

Bu resmi bilgilerden sonra Muhterem Hocamız Ahmet Akçael ile okulumuz tarihine ışık tutacak önemli bir mülakat gerçekleştirdik. Bu önemli mülakatı aşağıda arz ediyoruz.

Biz: Hocam, yukarıda sizin hayat hikayenizi, mücadelenizi, çalışmalarınızı görev yaptığınız yerler ve yaptığınız görevleri kronoljik olarak verdik. Burada sormak istediğimiz şey biraz Balıkesir özelinde konuşmak istiyoruz. Balıkesir'e nasıl geldiniz? Buradan başlayalım. Buyurun.

Ahmet Akçael: Peki, başlayalım. Balıkesir'e gelmem çok enteresandır. Yukarıda da ifade ettim Tokat'tan buraya sürgün edildiğimde mehil müddeti bile kullandırtmadılar. Resmi hakkım olmasına rağmen Bakan Orhan Oğuz, derhal Balıkesir'e gitmemi istemiş. Feyzullah Türker Bey'i aradım: Tokat İmam Hatip'ten geleceğim. Sizin okulunuza tayin oldum dedim. Apar topar bir araba bulduk. İzmir'e hurda demir götüren bir arabanın üstüne ev eşyalarını koyarak Balıkesir'e getirdik. Müdür beyi sorduk. Müdür beyle tanıştık. "Hocam hoş geldin. Hayırlı olsun. Ev işi ne oldu?" diye sordu. Ben de şimdi eşyalar okulun bahçesinde arabanın üstünde bekliyor. Eşyayı indiririm. Okulun bir odasını işgal ederim. Siz de öğretmenin eşyasını herhalde dışarı atamazsınız dedim. Neyse müdür beyin de yardımıyla İmam Hatip Caddesi civarında bir ev bulduk, oraya yerleştik. Ondan sonra gittim çocukları aldım, geldim.

Biz: Hocam Ahmet Duran Hocamızla ilgili neler söylemek istersiniz?

Ahmet Akçael: Ahmet Duran Hoca'yla ailece görüşüyorduk. Ahmet Duran Hocaya imam hatip okulu mezunlarının cemiyeti var mı? diye sordum. "Var ama kapalı duruyor." Dediler. Derhal harekete geçtik cemiyeti faaliyete geçirdik. Talebeleri, mezunları bulduk. Talebeler okulda okuyanlardı. O zaman Mehmet Bayyiğit dördüncü sınıftaydı. Onların Arapça ve Fıkıh derslerine giriyordum. İlk işimiz İmam Hatip Mezunlar Cemiyeti adına "Bizim Sesimiz" diye bir gazete çıkartmak oldu. Bundan sonra o gazete bayağı ses getirdi. Sonra talebeler o gazetede yazılar yazdılar. Ailesine, eşine, dostuna gazeteyi dağıttılar. Böylece faaliyete başladık.

Hatta İstiklal Marşı'nın yazılışıyla ilgili Ahmet Duran bir hatırasını anlatmıştı. Hasan Basri Çantay Hoca bir gün onlarla sohbet ederken bunu anlatmış. Mehmet Akif Ersoy'la mecliste ayrılmaz ikiliymiş zaten. "O zaman bu nasıl yazıldı? Ne oldu diye sormuşlar." Soru

sorulunca Hasan Basri Çantay Hoca da anlatmış. “Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Tanrıöver çok ısrar etmiş. Mehmet Akif Ersoy bir türlü kabul etmeyince Hasan Basri çantayı bulmuş. Demiş “Mehmet Akif arkadaşındır, senin hatırını kırmaz, ikna et de İstiklal Marşı'nı yazsın.” Demiş. O da “Görüşeyim” demiş. Devamla: “Bir gün meclisten çıktık. Bizim eve gittik. Eve gidince hemen elime kâğıt kalem aldım. Masada bir şeyler karalamaya başladım. Akif Bey içerde sağa sola gidip gelirken benim bir şeyler karaladığımı görünce dikkatini çekmiş bana: “Ne yapıyorsun? Ne yazıyorsun böyle heyecanlı heyecanlı?” diye sordu. Ben de İstiklal Marşı yazıyorum dedim. “Sana mı kaldı İstiklal Marşı'nı yazmak?” deyince ben de ne yapayım. Sen yazma. Ben yazmayayım kim yazacak? Dedim. “Kaç gün var dedi?” Bir iki gün var dedim. Hemen elimden kâğıdı çekti, kalemi aldı, masaya oturdu, başladı yazmaya. İşte İstiklal Marşı’nın yazılış hikayesi budur.” Demiş. Biz o zaman gazetemiz “Bizim Sesimiz”de bu hatırayı yayınlamıştık.

Biz: Hocam Balıkesir’e geldiğinizde okul müdürümüz Feyzullah Türker Bey idi. Haliyle teşriki mesainiz oldu. Ne gibi hatıralarınız oldu? Biraz bahsedebilir misiniz?

Ahmet Akçael: Evet, Feyzullah Türker Bey’le hatıralarımız oldu. Bir gün dersteyim. Hademe geldi “Müdür seni çağırıyor” dedi. O zaman santral yok. Okul müdürünün telefonu vardı. Oradan görüşülüyordu. Geldim müdür bey o yana bu yana dolaşıyor. Çok heyecanlıydı. Dedi ki: “Erbakan Hoca seni telefonda bekliyor. Erbakan Hoca Balıkesir'e gelmiş.” Telefonu alınca Erbakan Hoca: “Ne yaptın, faaliyetler ne âlemde, teşkilatı kuruyor musun?” gibi sorularla bizi sigaya çekti.

Biz: Hocam okulumuzla ilgili başka bir hatıranız varsa paylaşabilir misiniz?

Ahmet Akçael: Balıkesir’e geldiğimde dörtlere, beşlere, altılara, yedilere derse giriyordum. Hatta Sanat Tarihi dersi bizim yan branş olunca Sanat Tarihi Dersini de bana verdiler. İsmet Parmaksızoğlu Millî Eğitim Bakanlığı müfettişiydi. Okulu teftişe gelmişti. Demiş: “Ben Ahmet'in dersine gireceğim.” Biz de tam derse başladık. Sanatın tarifini yapıyorduk. Necip Fazıl'a göre, Ömer Kirazoğlu'na göre bazı tarifler vardı. İsmet Parmaksızoğlu çıktı geldi. Dedim çocuklar su gördük teyemmüm bozuldu. Esas bu dersin hocası geldi. Hemen müfettişe dersi devrettim. Dersten sonra müdür muavini sormuş “Nasıl geçti” diye İsmet Parmaksızoğlu Bey demiş: “Sorma, Ahmet üstün çıktı dersi bize sattı. Dersi bana yaptırdı.” Demiş.

Bir başka hatıram da şu: Bizim okulun bir sene sonu merasimi oldu. Eski okul binasının önünde merdivenlerde mehteri ben yerleştirdim. Hatta mehterin davulunu da öğretmen olarak ben çalıyordum. Balıkesir Valisi Niyazi Akı: “Allah, Allah, bu kadar büyük, gelişmiş talebe de okuyor mu imam hatipte” demiş. Sonra öğrenmiş ki hemşerisi Ahmet Akçael.

Biz: Hocam Balıkesir’de kimlerle teşriki mesainiz oldu?

Ahmet Akçael: Balıkesir'de gıda toptancısı Ahmet Altın, Hasan Er Kahraman, Terzi Fikret Kıpçak, Zülfikar Erol gibi zatlarla görüşür sohbetler ederdik.

Biz: Hocam milletvekilliği süreci nasıl oldu?

Ahmet Akçael: Erbakan Hocayı gıyabi tanıyordum. Partisinin İl Teşkilatını kurduğum halde kendini bizzat görmemiştim. Tokattan sürgün olunca Tokatlı İmam Hatipten bir hocamız onunla görüşüyor. Diyor ki “Ahmet Bey'i sürmüşler.” Bu sürgün, bizim devlet memuru olarak ilk Milli Nizam sürgünümüz oldu. O bizim ilk göz ağrımız oldu. Tokat'ta benim sürgünüm ile ilgili bir program yapmışlar. Beni de çağırdılar. Yönetim olarak

Erbakan Hoca'yla ilk defa orada tanıştım. Teşkilat benim liste başı olarak ilan edilmemi kararlaştırmış. Hoca da kabul etmiş. Listeleri Yüksek Seçim Kurulu'na vermeye bir hafta kala baktık genel kurulu üyesi ve oranın müfettişi olan Zühtü Öğün bizim teşkilatı denetime gelmiş. Bana dedi ki: "Sen Balıkesir'den adaysın." Süreç böyle oldu.

Seçim ekim ayındaydı. Ben hem öğretmenlik yapıyorum Balıkesir'de çalışmalara başladım. Mehmet Bayyiğit seçim asistanım oldu. O'nun babası lokantacı Recep Ağa, Paşa Camii'nin yanında lokantasında yiyip içmemi, oradaki bir odada kalmamı söyledi. "Hiç kimsenin minnetinde kalmayacaksın" dedi. Seçim boyunca Türkiye'de ilk defa seçim gazetesi olarak "Anahtar'ı" biz çıkarttık. Uzun zaman gazete devam etti. Ondan sonra Yüksek Seçim Kurulu'na listeleri vermeye çok kısa bir zaman kala Balıkesir'den liste başı ilan ettiler. Çalışmalara başladık. Çanakkale, milletvekili çıkartmadığı için Hoca dedi ki: "Çanakkale'yi sana bağladık, Esat Coşan Hocayı da sana yardımcı tayin ettik." dedi. Balıkesir'den bir tek ben seçildim.

Biz: Hocam teşekkürler, bize zaman ayırdınız.

Ahmet Akçael: Ben de teşekkür ederim. Başarılar diliyorum. Tüm dostlara selamlar.

Ahmet Akçael Hocamızın eserlerinden bir demet:

Konya'da yazıp sahnelediği, çoğunda da rol aldığı piyesleri:

1- Ezanı Muhammedi
2- Ezanin Gücü
3-Şehadet Şerbeti
4-Sehid Kaniyle ödenen Bakkal Borcu
5-Hay'dan gelip Hay'a gitmek
6- Anzaklı Ömer
7. Hz. Meryem
8-Hz. Hatice
9- Hz. Fatıma
10- Ağır imtihan (Abdulhamid Han)
11. Hz. Hacer
12. Medreseden Zindana

Tokatta Oynanan piyesleri:

1- Plevne Kahramanı Gazi Osman Paşa
2- Dertli Dolap
3- Taş Kesilen Kollar
4- İslam'ın Doğuşu

Basılmış Eserleri:

1- Hüsran
2-Zamâne Çocuğu (piyes)
3- Şikayetname (siyasi belgeler)
4-İslama Göre Dâva Adamı ve Daveti
5- Mufassal Namaz Hocası (İlham Gümüşle birlikte)
6-Ölüm meleği ve Zalim Şeddad
7-İslam Şeriatı Karşısında Batının intiharı (Bu eser: Batılılaşma Uğruna intihar) olarak yeniden basılmıştır
8-Ozlenen Nesil Kuran Nesli
9-Evlilik Cüzdanı
10- İnsanın yolu İSLAM
11- Kelime-i Şehadetin alameti Namaz İbadeti
12-Kainata doğan Risalet Güneşi
13- Ümm-ül Kur'an ve Kalbu'l Furkan (Taziye kitabı)
14- Kur'an'da gerçek mümin
15. Hayat ve Ölüm (Taziye kitabı)

Basılacak Eserleri:

1-İslamda Irkçılığın Hükmü
2- Bizim de ölümümüz Şeb-i Arus Olmalıdır.
3-Sizin Dostunuz Ancak...
4-Cihad Yolundaki Engeller
5- Laisizm
6-İşte Siyonist Yahudi
7- Misyonerlik
8-İnsan ve Evrim Teorisi) (masal)
9-Envar-ul Kur'an.
10-Kur'an Ayı Ramazan
11- Kabe'ye Doğru
12- Sosyal Denge Zekât
13- Deki: Ya Muhammed!
14-Kurandaki Tüm Emir ve yasaklar
15- İslam'da Siyaset günümüzde politika
16- Takva Libası
17-Secdeye gitmeyen bas sinede yüktür.
18- 300 civarında Kürsü Sohbetleri

Ahmet Derin

Ahmet Derin, 1950'de Kütahya'nın Tavşanlı ilçesine bağlı Tepecik kasabasında doğdu. Halil Bey ve Hesna Hanımın oğludur. İlkokulu Tavşanlı'da, orta öğretimini Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde tamamladı. 1971–1972 döneminde İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünü, 1974–1975 döneminde de İstanbul İktisadi Ticari İlimler Akademisini bitirdi. Bu tarihten itibaren serbest muhasebeci-mali müşavirlik yapmaya başladı. 1987 genel seçimlerinde Kütahya milletvekili adayı oldu, fakat kazanamadı. 1991 genel seçimlerinde Refah Partisi (RP) listesinden 19. dönem Kütahya Milletvekili seçilerek parlamentoya girdi. Bu dönemde TBMM Kamu İktisadi Teşebbüsleri Komisyonu Üyeliği ve Meclis Araştırması Komisyonu Üyeliği görevlerinde bulundu. 1995 genel seçimlerinde RP listesinden 20. dönem Kütahya milletvekili seçildi. RP'nin 1998'de kapatılmasının ardından kurulan Fazilet Partisine (FP) katıldı. 1999 genel seçimlerinde FP listesinden 21. dönem Kütahya milletvekili seçildi. FP'nin kapatılmasından sonra Saadet Partisine geçti. 26 Temmuz 2002'de vefat etti. Fransızca, Arapça ve Farsça biliyordu. Evli ve dört çocuk babasıydı.[57]

Ali Rıza Koç

Ali Rıza Koç 06 Nisan 1965 İspir Erzurum doğumlu olup ortaokul eğitimini Eskişehir'de lise eğitimini ise Balıkesir İmam Hatip Lisesinde devlet parasız yatılı okuyarak tamamladı. Boğaziçi Üniversitesi Siyasi Bilimler / Uluslararası İlişkiler Bölümünden 1991 yılında mezun oldu. Mezuniyet sonrası iş hayatına ARK markası altında toplanan turizm, tercüme ve iletişim sektörlerinde Ankara'da başladı. İş hayatının ilk yıllarında yurtdışı tur ve yurtdışı eğitim alanlarında uzmanlaştı. Bu dönemde tercüme ve vize danışmanlığı alanında da yoğun faaliyetler yürüttü. İlerleyen yıllarda ise Türkiye'nin yurtdışında tanıtımına ağırlık verdi. Bu kapsamda Şanghay Expo başta olmak üzere uluslararası expo organizasyonları ile Türkiye'nin tanıtımına büyük katkılar sağladı. Halen tüm ticari faaliyetlerini ARK Grup bünyesinde toplayarak Ark Turizm, Ark Tercüme, Ark Fuarcılık ve Ark Sağlık markalarıyla iş hayatına devam etmektedir. Birçok dernek ve vakfın kuruluşuna katkı yaptı ve halen birçoğunun yönetim kurulunda yer alıyor. 1955 yılında kurulan

[57] TBMM Albümü, c. 3, s. 3015

Türkiye'nin en eski çevre derneği olan ve kamu yararına dernek statüsündeki Türkiye Tabiatını Koruma Derneği'nin ise genel başkanlığını yürütmektedir.

Ali Rıza Koç, evli ve iki çocuk babasıdır. İyi derecede İngilizce ve orta derecede Rusça konuşmaktadır.

Ali Rıza Koç'un 1994 yılından günümüze birçok dernek, vakıf ve kurumda üye, yönetici ve genel müdürlük görevlerinde bulundu. Yaptığı bazı görevleri şöyle sıralamak mümkündür:

- TOBB Strateji Geliştirme Yüksek Kurulu Üyesi
- Ankara Ticaret Odası Meclis Üyesi- Dış İlişkiler Komisyon Başkanı
- Türkiye Tabiatı Koruma Derneği Genel Başkanı
- Avrasya Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi
- TÜRSAB Türkiye Seyahat Acentaları Birliği Danışmanı
- TOBB Acentelar Meclis Başkan yardımcısı
- TOBB Fuarcılık Meclis Üyesi
- IUCN (Uluslararası Çevre Koruma Konseyi) Türkiye Milli Komite Başkan yardımcısı.
- Boğaziçi Mezunları Derneği Yönetim Kurulu Üyesi
- Beşiktaş Jimnastik Kulübü Kongre Üyesi
- Basın Konseyi Üyesi
- Türkiye Yazarlar Birliği Üyesi
- Gençlerbirliği Kongre Üyesi
- Türk Kızılay Derneği Üyesi
- Karayolu Trafik ve Yol Güvenliği Araştırma Derneği Üyesi
- ESAV (Erzurum Vakfı Üyesi)
- İSPAV (İspir Pazaryolu Vakfı) kurucu üye

Yayınlanmış eserleri:
Tarladan Şanghay'a –Destek Yayınları 2012 İstanbul
Karşı Mahalle -Elma Yayınları 2022

Ali Rıza Koç Hocamızla yaptığımız sohbetlerde hocamızın Balıkesir İmam Hatip Lisesindeki hatıraları ve sonraki eğitim hayatı ile ilgili öne çıkan ana başlıkları şöyle zikredebiliriz:[58]

Balıkesir İmam Hatip Lisesindeki bazı hatıralarım

Ablamdan gelen bir mektup ve uzun bir otobüs yolculuğu ile başlayan Eskişehir maceram. Okulun birinci sınıfının sonunda Müdür Yardımcısı İlhan Hoca'nın "Bu sene seni idare ettim, ama seneye idare edemem. Parasız yatılı sınavları var, Sınavlara gir. Kazanırsan devlet sana elbise, ayakkabı verir" sözleri ile noktalanıyordu.

Şimdilerde RTÜK üyesi olan Nurullah Öztürk, Kocaeli Valisi olan Seddar Yavuz, çiftçiliği kendine hayat biçimi olarak seçen Şaban Gül, ticaretle yoluna devam eden Ahmet Fadıl Gürel, İsmail Meriç, Selahattin ve birkaç arkadaşımla beraber parasız yatılı sınavlarına girdik. Yanlış hatırlamıyorsam sınavı kazanan kişi sayısı 10 civarındaydı.

[58] Ali Rıza Koç Hocamızın Balıkesir ile ilgili bu hatıraları kendi kaleminden yazdığı "Karşı Mahalle" isimli kitabının 54-72 sayfalarında yer almaktadır.

Bundan böyle eğitimime Balıkesir Parasız Yatılı İmam Hatip Lisesi'nde devam edecektim. O yaz Eskişehir'de inşaatta çalıştım, kazandığım para ile önce köye gittim, ardından da Balıkesir'e.

Balıkesir yıllarım

İspir'de geçirdiğim yatılı eğitim günlerinden sonra, doğrusu Balıkesir oldukça lükstü. Sanırım o yıl, parasız yatılı bölümüne kaydını yaptıran ilk kişi bendim. Zira okulun yurdunda benden başka kimse yoktu. Uzun bir süre yurtta tek başıma kaldım. Yalnız ve tanımadığım bir şehirde beni zor zamanların beklediğini hissediyordum. Ancak müdür yardımcılarımız Hikmet Güneş ve Ahmet Semerci Hocalar, tüm öğrencilerle olduğu gibi benimle de yakından ilgilendiler.

Okul açılalı birkaç gün olmuştu, elime okul idaresi mühürlü bir belge verdiler, "Ali Hikmet Paşa Meydanı'nda Sümerbank mağazası var, oraya git. Sana oradan bir takım elbise verilecek" dediler. Kendime ait ilk takım elbisem Sümerbank üretimiydi. Arkadaşlarla birlikte gittik Sümerbank mağazasına, görevli getiriyor biz giyiyoruz. Ölçüsü olmuyor, büyük geliyor. "Hah, bak üstüne şıp diye oturdu" diyor, hiçbirimiz ağzımızı açamıyoruz. O ne verdiyse giydik sesimizi çıkarmadan. Gömlek, kravat, takım elbise, ayakkabı. Yaşımız küçüktü, her birimiz ailelerimizden çok uzaktaydık ama bize baba ocağının eksikliğini aratmayan, imkânları ile daha da iyilerini önümüze seren bir "devlet" vardı. Devletin büyüklüğünü o gün anladım.

Balıkesir İmam Hatip Lisesi 7-B sınıfı.
Yer: Şimdiki Balıkesir İmam Hatip Ortaokulu binası önü

Velhasıl devletimiz, ben ve benim gibi Anadolu'nun dört bir yanından gelen evlatlarının eğitimi için her türlü imkânı seferber ediyordu. Ancak, her şeyi devletten beklememek gerektiğinin, bu vatanın bir ferdi olarak üzerime düşeni yerine getirmenin ve devletimin yükünü hafifletmemin lazım geldiğinin farkındaydım.

Kendi harçlığımı kazanmak üzere harekete geçtim. Hemşerilerimin o dönem Balıkesir Belediye binasının inşaatını yaptığını öğrendim. Hafta sonlarını ve akabindeki yarıyıl tatilini belediye binasının inşaatında çalışarak geçirdim.

Yurt arkadaşlarımın hemen hemen tamamı fakir aile çocuklarından oluşuyordu. Kimsenin cebinde doğru dürüst para bulunmazdı. Hafta sonları çalışır, yevmiyemi alır, yurda dönerken bol bol meyve ile yatakhanenin yolunu tutardım. Cafer Sarılı, Cemal Girgin, Ali Kuzgun, Halil Okur, Ramazan Durmaz, Bünyamin Altıntaş başta olmak üzere yatakhane arkadaşlarımın en büyük zevki, dolabımdan meyveleri çaktırmadan alıp yemekti. Sonra da günlerce bunun tatlı tatlı muhabbetini yapar, beni kızdırmaya çalışırlardı.

Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ne başladığım dönemde 12 Eylül askeri darbesinin üzerinden çok zaman geçmemişti. Toplumun her kesiminde olduğu gibi imam hatip liselerinde de müdahalenin izlerini görmek mümkündü. Okul idaresi ağırlıklı olarak ülkücü görüşe sahip öğretmenlerden oluşuyordu. Öğretmenlerimiz her bir öğrencinin üzerine titriyordu. Fakat ideolojik olarak da bizi yönlendirme gayreti içindeydiler. Okulda iki grup vardı: Biri aşırı muhafazakârlar ki biz onlara "Humeynici" diyorduk, diğeri ise "Milliyetçi" grup. Lise eğitimim süresince fikren milliyetçi grubu temsil ettim. Ancak, diğer kesimlerle de her zaman sağlıklı ve iyi ilişkiler kurdum. Bugün halen görüşmekte olduğum ve çok sevdiğim Nurullah Öztürk, Batı Trakyalı Hacı Ağabey, Kahraman Güngör, Nejat Kırcalı, İbrahim Kılıç, Lütfullah Göktaş ve İsmail Meriç bunların başında gelir.

Balıkesir günlerim, aynı zamanda dünya görüşümün şekillendiği dönem olması hasebiyle de benim için son derece önemlidir.

Erbuğ Hocam edebiyatı, Tahir Hocam tarihi sevdirdi. Hüseyin Hocam hem sporu hem insanlığı hem de merhameti tanıyıp öğrenmemi sağladı. Yusuf Özenç idareciliği, Ahmet Semerci Hocam ise matematiği öğretirken, kardeşlik duygusunu yüreklerimize kazıdı.

Hele hocamız Hüseyin Öztürk, "Hababam Sınıfı" filminden hepimizin aşina olduğu Mahmut Hoca'nın bizim okul versiyonuydu. Her birimizi kendi evladı gibi sarıp sarmalar, sinirlendiğinde bile hiçbirimizi incitmezdi. Birçok öğrencisinin yaptığı gibi bugün dahi ne zaman üzerime bir hüzün çökse arar, sesini duyar ve ferahlarım. Allah ona sağlık versin.

Mehmet Yumuk başta olmak üzere Hüseyin Öztürk, Hasan Çardak, Yusuf Özenç, Mehmet Durak, Ahmet Semerci, Ahmet Aydoğan, Oktar Afacan, Erbuğ Gürsoy, Mehmet İnce, Tahir Korucuoğulları, Necdet Girgin ve beden eğitimi dersimize giren Çetin Hoca gibi hocalarım bana, hayat yolunda yürürken küçük taşları toplayarak nasıl büyük binalar yapabileceğimin temel bilgisini aktardılar. Hepsini saygıyla anıyorum.

Dostlarım ılımlı bir yapıya sahip olduğumu söylerler. Sosyal ortamlarda sevdiklerimle birlikte vakit geçirmekten her zaman keyif almışımdır. Okul yıllarımda da bu böyle olmuştur. İmam Hatip Lisesi öğrencisi olduğum dönemde sosyal ve kültürel faaliyetlerin çoğuna öncülük ettim. O dönemde Çanakkale Şehitlerini anma münasebetiyle sahneye konan "Ya Şehit Ya Gazi" adlı tiyatro eserinin icrasında arkadaşlarıma öncülük ettim ve rol aldım. Bu işin asıl önemli yanı eseri okul idaresine kabul ettirebilmekti, ikna kabiliyetimin farkına da o günlerde vardım.

Bana göre başarının en önemli sırlarından bir tanesi "çatışan ve ayrıştıran" değil, "uzlaşan ve uzlaştıran" olabilmektir. Öğrencilik yıllarım da dahil olmak üzere tüm hayatım, bu temel felsefeden beslenmiştir. Lise birinci sınıftan itibaren okula yeni gelen öğrencileri örgütlemek, diğer arkadaşlarım- la aralarında bağlar kurmak, kaynaştırmak ama en çok da birbirleriyle ve idare ile olan sorunlarını çözmek misyonum oldu. Bu konuda okul idaresinin desteğini her zaman arkamda hissetmişimdir.

O günlere dair canlı anılardan birisi, dönem arkadaşımız, şimdinin gazetecisi Ahmet Hakan'ın okuduğu şiire bütün okulun ağlamasıdır. Derslerden artakalan zamanlarda sosyal aktivitelere ağırlık verilirdi. Okulun Kültür ve Edebiyat Kolu başkanlığına seçilmiştim ki genellikle büyük sınıflardan olurdu, sık sık etkinlikler düzenlerdik. Şiir yarışmaları yapardık. Mehmet Akif'in "Bülbül" ile "Çanakkale Şehitleri" ya da Necip Fazıl'ın "Sakarya Türküsü" ile "Zindandan Mehmet'e" şiirlerini büyük bir coşkuyla okurduk.

Zamanın İvrindi Müftüsünün oğlu Ahmet Hakan "Sakarya Türküsünü" okudu, bütün okul hüzünlendi, ağladı. Tabi yarışmada birinci oldu. Ahmet Hakan, çok samimiyetimiz olmamasına rağmen cıvıl cıvıl, gözünde zekâ pırıltısı olan bir öğrenciydi. Yarışmada birinci olunca bir anda okuldaki popülaritesi arttı. Lise sonlara doğru zannedersem, babasının tayininden dolayı bizden ayrılıp başka yere gitmeseydi, okul birinciliği için benimle yarışabilirdi. Hayatımın ilk ödülü olan ilk saatimi de orada aldım. İl genelinde "Çanakkale" konulu bir kompozisyon yarışması düzenlenmişti. Yazdığım kompozisyon birinci seçildi. İl Milli Eğitim Müdürlüğü ödül olarak bir saat göndermişti. Tören düzenlendi, bütün okul toplandı. Okul müdürü Mehmet Yumuk geçti kürsüye, "Bugün çok önemli bir gün yaşıyoruz. Okulumuz Balıkesir'de birinci olmuştur. Okulumuzun öğrencilerinden medarı iftiharımız Ali Rıza..." dedi ve durdu. Kısa bir sessizlikten sonra Hazreti Ali'nin bir sıfatını kullandı, cümlesini "Aliyyül Mürteza" diyerek tamamladı ve beni takdim etti. Kürsüye çıktım, saati koluma taktılar. Öylesine mutlu oldum ki bugün dahi her hatırladığımda aynı sevinci yaşarım. Bu ödül ve saat benim en övündüğüm konulardan biri olmuştur.

Tabi okul müdürü bana "Aliyyül Mürteza" deyince öğrenciler arasında gülüşmeler oldu. Sebebini sonra öğrendim. Türkiye'de AIDS hastalığı yeni duyulmaya başlanmıştı. Hiç unutmam, ilk hastalardan birisinin adı Mürteza'ydı. Ondan sonra arkadaşlarım "Vay, ne haber Mürteza" diye dalga geçtiler hep. Ne demiş atalar, "Her nimetin bir külfeti var."

İlk tatil kaçan tatil

O yıl okulun birincisiydim. Millî Eğitim Bakanlığı ödül olarak başarılı öğrencileri bünyesindeki kamplara gönderiyordu. Balıkesir İmam Hatip Lisesinden de bir kişi Dikili'ye, 15 günlüğüne tatil kampına gidecekti. Okul idaresi bu konuyla ilgili özel olarak toplandı ve Milli Eğitim'e benim adımın gönderilmesini kararlaştırdı. Bir yazıyla bu durum tarafıma bildirildi. Ne büyük heyecandı. İlk defa tatile gidecektim. Okulların kapanmasına az bir süre kalmıştı ve tatil vakti yaklaşıyordu. Beni bir telaş aldı.

Zira tatile gitmem halinde yol ve diğer masrafları karşılayacak ekonomik durumum yoktu. Boşa koydum dolmadı, doluya koydum almadı, tatil kampına gitmemeye, yazı inşaatlarda çalışarak geçirmeye karar verdim. Aksi halde kışın hayatımı idame ettirecek param olmayacak ve sıkıntı yaşayacaktım. Hayatımda ilk kez denize girme fırsatı doğmuştu ama nasılsa önümde daha çok tatil imkânlarım olacaktı.

Tatile gitmek yerine İstanbul'un yolunu tuttum. Yeşilköy Havalimanının genişletme inşaatında çalışmaya başladım. Okullar açıldığındaysa tüm bunlardan habersiz olan hocalarım, "Ali Rıza, iyi dinlenmişsin, iyi tatil yapmışsın" diye memnuniyetlerini dile getirdiklerinde, ben hiç renk vermedim.

Balıkesir İmam Hatip Lisesinde geçirdiğim yıllar, kişiliğimin oturmaya başladığı, dünya görüşümün belirginleştiği dönemdir. Balıkesir misafirlerine iyi davranan, herkesi hoşgörüyle karşılayan geniş gönüllü insanların ilidir. Bazı hafta sonları yakın köylere gitmişliğimiz olurdu. Okuldaki grup arkadaşlarımdan Ramazan Durmaz, Balıkesir'in merkez köylerinden Ovaköylüydü. Bir gün hepimizi köyüne davet etti. Aramızda ev

yemeklerini özlemeyen yoktu. Yer sofrasına oturttular. Erişteye benzer bir yemek yapılmıştı.

Çok esprili bir çocuk olan Ramazan "Ali Rıza bu yemek sizin orada var mı" diye sordu. "Evet var. Buna bizim orada erişte derler. Özel günlerde yapılır" dedim. O da "Peki madem yapılır, ne diye görmemiş gibi saldırıyorsun." dedi. Bu durumda ya küsüp sofradan kalkıp gidecektim ya da hiç oralı olmadan bir güzel karnımı doyuracaktım, nitekim ben ikincisini tercih ettim. Ramazan şaka yapıyordu bana ama anne ve babasından azar işitmekten kurtulamadı. O yıllarda Cafer Sarılı, Bünyamin Altıntaş, Cemal Girgin, Ali Kuzgun, Ramazan Durmaz, Halil Okur, Nurullah Öztürk, Fadıl Gürel, Şaban Gül, Neşat Kırcalı, Seddar Yavuz ve daha sonra Lütfullah Göktaş, sürekli görüştüğüm ve birlikte hareket ettiğim çekirdek arkadaş grubumu oluşturdu.

Ne yaparsak birlikte yapar, birbirimizden ayrılmazdık. Zaman zaman arkadaşlarımın köylerine giderdim. Cafer Sarılı'nın köyünde pamuk topladım, Cemal Girgin'in köyünde çobanlık yaptım, Bünyamin Altıntaş'ın köyünde balık tuttum, İsmail Aslan'ın köyünde dağları gezdim, Seddar Yavuz'un köyünde bol bol kavun karpuz yedim.

Arkadaşlarımın ve ailelerinin misafirperverliği Balıkesir'i o kadar çok sevdirdi ki bana, yıllar sonra Ankara'ya geldiğimde ilk işim, Ankara'daki Balıkesirliler Birliğine üye kaydı yaptırmak oldu.

Hastanede birkaç gün

"Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber. Hiç güzel olmasaydı ölür müydü peygamber." Der. "Ölüm Güzel Şey" adlı şiirinde Türk edebiyatına damga vuran şair, yazar ve düşünür Necip Fazıl Kısakürek.

Hemen dile getireyim, sanatına olan saygım devam etmekle beraber, siyasi görüşleri, hayat tarzı ve kişiliği ile alakalı eskiden sahip olduğum düşüncelerim sonradan değişti. Üstadın ölüm haberini, 1983'ün baharında bir hastane odasında yalnız başıma ağrıdan kıvranırken, acılarıma yoldaşlık etsin diye arkadaşlarımın getirdiği radyodan öğrendim. Bir gece yatakhanede şiddetli karın ağrısı ile uyandım. Öğrencilerini evladı gibi kucaklayan Oktar Afacan Hocamız beni aldığı gibi Balıkesir Devlet Hastanesine götürdü.

Ali Rıza Koç Hocamız Balıkesir Devlet Hastanesindeki ameliyatı esnasında ziyaretine gelen arkadaşları ile

İlk muayenede apandisitimin patlamak üzere olduğu anlaşıldı, apar topar ameliyata aldılar. Ameliyattan sonra hastane odasına yatırdılar. Ailemden uzakta, tek başına olmanın verdiği bir hüzün çöktü üzerime. Radyoyu açtım, haberlerde "Sultanı Şuara olarak da bilinen Necip Fazıl Kısakürek vefat etti." deniliyordu. Kimdi Necip Fazıl?

Sözün başında ifade etmem gerekir ki büyük mütefekkir o vakitler benim gözümde "Necip" ve "Fazıl" idi. Şiirlerinde kendimi bulduğum, diri ve duru Türkçe söyleyişi ile yüreklerimize Anadolu insanının ruhunu nakşeden adamdı. Nesilleri derinden etkilemiş, mısraları ile kitlelerin dönüşümünü sağlamış, mücadelesi ile örnek olmuş bir sanatkârdı. Necip Fazıl;

> Sakarya, saf çocuğu, masum Anadolu'nun,
> Divanesi ikimiz kaldık Allah yolunun!
> Sen ve ben, gözyaşıyla ıslanmış hamurdanız;
> Rengimize baksınlar, kandan ve çamurdanız!
> Akrebin kıskacında yoğurmuş bizi kader;
> Aldırma, böyle gelmiş, bu dünya böyle gider!
> Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;
> Sen kıvrıl, ben gideyim, son peygamber kılavuz!
> Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya;
> Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk, Sakarya!

Mısraları ile bizlere mukaddes yükümüzü hatırlatan, mücadele ruhu ile olmazları oldurma inadı ve azmi veren kişiydi. Büyük üstadın ölüm haberi yüreğimi öyle bir gariplik hissiyle doldurmuştu ki hastane yatağındaki ağrılarımı hissetmez olduğumu bugün dahi tüm canlılığı ile hatırlarım. Daha sonraki yıllarda pek çok görüşüne katılmadığım gibi, hayat tarzı ve insan ilişkileri açısından da çokça eleştiride bulunduğum bir şairimizdi. Tabii şimdi benim için Necip Fazıl neyse Nazım Hikmet de odur. O dönemde tek taraflı verilen eğitimin sakıncalı yönlerinden birisi de sadece bizim mahalleden olanları sevmemizdi.

Namazın kazası var kahvaltının yok

Gençlik demek heyecan demek. Hem öğrenci hem de gençseniz bir miktar haytalık da karışır işin içine. O yıllarda biz de bu hususta üzerimize düşeni yapıyorduk.

Balıkesir İmam Hatip Lisesi yurdunda kalan öğrenciler nöbetçi hocalar tarafından sabah namazına kaldırılırdı. Namazdan sonra kahvaltı edilir ve 2 saat kadar ders çalışılır, akabinde okulda normal derse geçilirdi. Allah'ın her günü mutlaka sabah namazına uyanamayan bir öğrenci olurdu. Bu durum nöbetçi hocaların gözünden kaçmazdı. Yusuf Akbulut Hocanın nöbetçi olduğu sabahların ayrı bir yanı vardı. Yusuf Hoca elindeki sopayla kapıya sert bir biçimde vurur ve çıkardığı gürültü ile bizi âdeta yerimizden hoplatırdı. Tabi bu davranışlar öğrencileri ibadetten soğuturdu. Böyle bir günde yorganı kafama çektim. Sabah namazını kaçırmıştım ama kahvaltı saatine yetiştim. Önce mütalaaya, ardından da normal derse geçildi. Aynı zamanda fıkıh dersimizin hocası olan Yusuf Akbulut sınıfa gelince "Bazı arkadaşlar var ki namaz vakti gelince kalkmıyor amma velakin kahvaltı olunca hiç kaçırmıyorlar, hemen geliyorlar." Dedi. Beni kastettiğini hemen anladım ve "Hocam, namazın kazası oluyor, bunu siz öğrettiniz ama kahvaltının kazası olmuyor" deyiverdim. Bütün sınıftan kahkahalar yükseldi. Yusuf Akbulut bile tebessüm etti.

Türkiye-Arnavutluk milli maçının olduğu bir gün okul idaresi yemekhanede karşılaşmayı izlememize izin verdi. Görüntüsü ikide bir çubuk çubuk olan yemekhanenin

televizyonunun tat vermeyeceği ortadaydı. Ali Kuzgun, Çiko Hasan, Cafer, Bünyamin, Cemal, Ramazan ve ben, gittik kurulduk Sinek Hasan'ın kahvesindeki renkli televizyonun karşısına. Maç bitti, yurda geldik, kapı duvar. Cama vurduk hemen.

Abdullah Azman adında bir meslek hocamız vardı, okulumuza yeni tayin olmuştu. "Ooo, buyurun beyler! Nereden geliyorsunuz? Kahve alır mısınız?" diye alaycı bir biçimde karşıladı bizi.

"Hocam maç izledik" dedik.

Bizi nöbetçi hoca odasına aldı.

"Son sınıflar geç kaldı, onlara birer tane vurdum. Bir daha olmasın! Siz son sınıf değilsiniz ama size son sınıf muamelesi yaparak elinize birer kere vuracağım. Siz beni tanımıyorsunuz. Sizi affederim, içeri alırım ama birer tane elinize vuracağım. Açın elinizi."

Tavuk gibi dizilmişiz. Cafer en önde, ben ardında, diğerleri beni takip ediyor. Cafer gitti, sıranın en arkasına geçti. Ben kaldım en önde

"Aç elini." dedi Abdullah Hoca.

Alıyorsanız alın içeri. Vurmak neyi değiştirecek ki dedim. Abdullah Hoca daha bir sinirlendi.

"Bak hala konuşuyor! Gel bakalım evladım" dedi ve Ali Kuzgunu çağırdı. Ali Kuzgun "En Kahraman Rıdvan" var öyle ya. Gaza getir onu, gitsin Yunanistan'ı işgal etsin! O kadar heyecanlıdır.

Ali Kuzgun: "Ali Rıza açmadıysa ben de açmam! Ali Rıza açsın ben öyle açarım" deyiverince Abdullah Azman Hoca iyiden iye çileden çıktı.

"Vay be! demek siz çetesiniz, hepinizi kovacağım, almıyorum" dedi ve kestirip attı.

Kaldık biz gecenin bir yarısında sokakta. Grubumuzdan Ramazan Sarıca'nın ve Nida'nın evi vardı. Herkesi ayırdım üçer üçer. "Kapıları çalacaksınız, yurttan atıldığınızı söyleyip bu gece kalacaksınız" dedim. Herkese yer buldum ama geriye bir tek Çiko Hasan kaldı. Çiko Hasan o geceyi yatakhanenin altında bulunan banyolarda sıra beklerken oturduğumuz koltuklarda geçirdi.

Sabah hiçbir şey yokmuş gibi geldik okula. Üst baş değiştirdik. Nöbetçi öğrenci geldi. "Ali Rıza seni Müdür Baş Muavini Yusuf Bey istiyor" dedi. Ben anladım durumu. "Abdullah Hoca hepinizi disipline vermiş" dedi Yusuf Hoca. Her ne kadar haylazlık yapsak da okulun en başarılı öğrencileriydik. Yusuf Hoca "Getir bana izin kâğıtlarını" dedi. Bir gün öncesi tarihli doldurttu, arkadaşlara imzalattım. Abdullah Hoca işin peşini bırakmadı, gidip idareye sormuş, Yusuf Hoca da "Onlar izinliydi zaten. Al işte kâğıtları" demiş. Konu böylece kapandı.

Yıllar sonra 2009'da Balıkesir İmam Hatip Lisesinin geleneksel pilav gününde eski dostlarla buluşup o günleri yad ederken, eskiden olduğu gibi yürüyerek Yonca Lokantasında aldık soluğu. Usta aynı usta, lokanta aynı lokanta. 1986'dan beri hiç değişmemiş. Ekmek konan sepetler yenilenmiş sadece, sanki zaman durmuş gibi.

Oturduk boş bir masaya ve az kuru, az pilav istedik. Garson getirdi. Ekmek sınırsız mı dedik. "Evet" dedi. Peki, su sınırsız mı? Dedik. Ona da: "Evet" dedi. Tıpkı 1984 yılında olduğu gibi yemeğimizi yedik. Kişi başı 2 lira hesap geldi. Geriye dönüp baktığımda

“mutluluk yaşadıklarımızın yekûnu” diye düşünüyorum bugün. Allah’a şükürler olsun ki şimdi canımız ne çekerse alıp yiyebilecek ekonomik güce sahibiz. Ama ne o zamanki iştah var ne yediklerimizde o tat ne de sağlığımız buna elverir durumda. Hayat bu olsa gerek.

Hedeflerine doğru adım adım

İmam hatip Lisesi’nde ağır ve ciddi bir eğitim verilir, normal liselerdeki derslerin yanı sıra Arapça, Kur’an-ı Kerim, Fıkıh, Hadis, Tefsir, Siyer gibi mesleki dersleri de okutulurdu. Sabah namazından sonra 2 saat ve akşam yemeğinden sonra 2 saat olmak üzere her gün “mütalaa" denilen zorunlu ders çalışma saatleri vardı. Hiç kaçırmazdım. Hedefim okuldan birinci olarak mezun olmaktı. Zira okul birincileri için üniversite sınavlarında aldığı puana ek bir kontenjan vardı. Daha iyi üniversiteleri tercih edebiliyorduk.

Arkadaşlarımız arasında rekabet had safhada idi. Mütalaa bittikten sonra okulun en sakin yeri olan revire gider, gizlice ders çalışırdım. Balıkesir’in yerlisi olup aynı sıraları paylaştığım arkadaşlarımdan dershaneye gidenlerin kullandığı dergileri alır ve soru çözerdim. Bana soru dergisi getiren arkadaşlarıma bu iyilikleri karşısında revirin anahtarını verirdim.

Okul birinciliği için tabiri caizse canımı dişime takmıştım. Ve başardım, ipi göğüsledim, birinci oldum. Her ne kadar gençliğin verdiği cesaretle haytalık yapsak da grup arkadaşlarımla beraber okulun en başarılı öğrencileriydik. Hemen hepsi de iyi üniversiteler kazandılar. Üniversite sınavına girip kendi kategorimde dereceyle Boğaziçi Üniversitesini kazanınca Balıkesir’deki dershanelerden birisi “Ali Rıza Koç’tan Türkiye Derecesi” diye afiş bastırıp, şehrin her yerine astırdı. Ne yalan söyleyeyim, gururum okşandı ve adımın bir dershane tarafından kullanılmış olmasından hiç rahatsızlık duymadım. Reklamın iyisini de o vakit öğrendim.

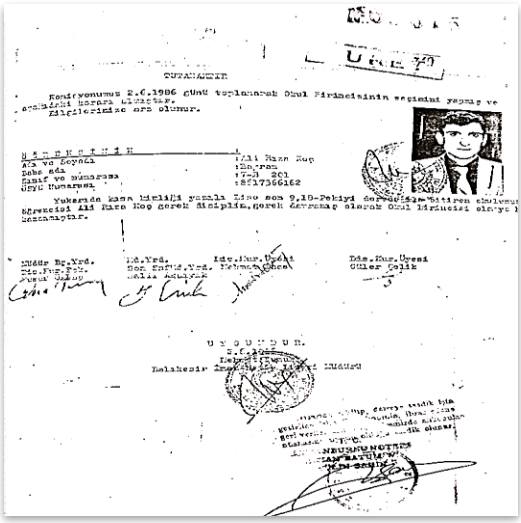

Ali Rıza Koç Hocamıza verilen “Okul Birincisi” belgesi

Burada hoşuma giden sadece yüksek puanlar değil, aynı zamanda davranış ve örnek bir öğrenci olarak gösterildiğim çaba için bu belgenin düzenlenmesi idi.

Geldiğim noktada, yaşadığımız her türlü zorluğa karşı durabilmenin, mutlu olmayı öğrenmemizle mümkün bulunduğunu görüyorum. Mutlu olma sanatı daha çocuk yaştan başlayarak tüm bireylere öğretilmelidir. Mutluluğu öğrenmek için başımıza bir felaketin gelmesi gerekmemeli.

Bahtiyar Adışen

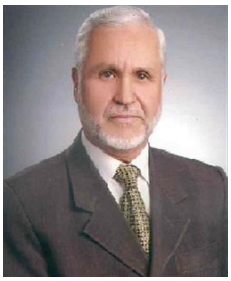

16 Ocak 1949 tarihinde Balıkesir İli Merkez Taşköyü'nde dünyaya geldi. Balıkesir İli Merkez Akçaköy'de İlkokulu, Balıkesir'de İmam Hatip Okulunu, Erzurum'da Yüksek İslam Enstitüsünü 1973 yılında bitirdi. 1973-1974 yılları arasında Ankara İl Müftü Yardımcılığı, 1974-1977 yılları arasında Elazığ İli Karakoçan İlçe Müftülüğü,[59] 1977-1984 yılları arasında Balıkesir İli Burhaniye İlçe Müftülüğü, 1984-1989 yılları arasında Yozgat İli Yerköy İlçe Müftülüğü, 1989-1995 yılları arasında Sakarya İli Karasu İlçe Müftülüğü, 1995-2001 yılları arasında Balıkesir İli Manyas İlçe Müftülüğü, 2001-2009 yılları arasında Balıkesir İl Müftü Yardımcılığı, 2009-2013 yılları arasında Uşak Müftü Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

Bahtiyar Adışen, evli olup üç çocuk babasıdır.

Cafer Sarılı

1968 yılında İzmir'in Tire İlçesi'nin Üzümler Köyü'nde doğdu. İlkokulu Üzümler Köyü'nde, ortaokulu Tire İlçesi'nde, lise tahsilini ise Balıkesir'de tamamladı.

1990 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümünden mezun oldu.1991 yılında Polis Akademisini bitirdi.1991-1994 yılları arasında İstanbul ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde Komiser Yardımcısı olarak görev yaptı.

Mülki İdare Amirliği görevine ise 1994 yılında Uşak Kaymakam Adayı olarak başlayıp, Balıkesir'in Dursunbey İlçesi'nde Kaymakam Vekilliğinde bulundu. Daha sonra sırasıyla; Ordu-Kabadüz, Gümüşhane-Torul, Van- Çaldıran, Ordu-Aybastı, Ağrı-Eleşkirt, Aydın-

---

59 https://elazig.diyanet.gov.tr/karakocan/sayfalar/contentdetail.aspx?ContentId=290&MenuCategory=Kurumsal

İncirliova ve İzmir-Çeşme Kaymakamlığı Manisa İli Gölmarmara Kaymakamlığı, Çınarcık Kaymakamlığı Afyon vali yardımcılığı sonrasında Çorlu kaymakamlığına atandı. Halen İstanbul Fatih Kaymakamı olarak görev yapmaktadır.

Eşi öğretmen olan Kaymakam Cafer Sarılı, evli ve iki çocuk babasıdır.

Ali Hikmet Paşa Spor Tesislerinde Balıkesir Lisesi ile maçımızdan- 1985
Soldan sağa: Cafer Sarılı, Ali Rıza Koç, Cemal Girgin, Ramazan Durmaz ve Mehmet Bay

Ercan Kurter

Balıkesir Savaştepe Karapınar Köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaöğretimini Balıkesir İmam Hatip Lisesinde tamamladı. Yükseköğretiminin ardından birçok okulda öğretmenlik ve idarecilik yaptı.

Balıkesir'de birçok okulda öğretmenlik ve idarecilik yapması mesleğine olan sevgisi, öğrenci ve kendisini okutan öğretmenleriyle sürekli iletişim içerisinde olması ve Balıkesir Eğitim-Bir Sen (Eğitimciler Birliği Sendikası) yönetiminde uzun yıllar görev yapması kamuoyunda tanınmasını sağlamıştır. Halen Balıkesir Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen İl Başkanlıklarını yürütmektedir.

Evli, iki kız babasıdır.

Dr. Adem Kemaneci

1972'de Balıkesir/Halalca Köyünde doğdum. İlkokulu köyde okuduktan sonra Eski Cami'de hafızlığımı tamamladım. 1993'te Balıkesir İmam Hatip Lisesinden, 1999'da Uludağ Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nden mezun oldum. 1996'da fakülte camiinde İmam Hatip olarak göreve başladım. Balıkesir ve İzmir Dikili'de görev yaptıktan sonra 2005 yılında Çanakkale 18 Mart Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'ne Kur'an-ı Kerim öğretim görevlisi olarak geçtim. Farklı yıllarda yapılan hafızlık, Kur'an-ı Kerim'i güzel okuma ve ezan okuma yarışmalarında Türkiye birincilikleri ve dünya dereceleri aldım. 2011 yılında Tefsir Anabilim dalında Yüksek lisansı, 2022 yılında da yine tefsirden doktora çalışmamı tamamladım. Fakültede görevdeyken 2012 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından Kocatepe Camii imamlığına davet edildim. 2015 yılında Cumhurbaşkanlığı Külliyesinde açılan Beştepe millet Camii'ne atandım. Halen 2022'de Köln Merkez Diyanet Akademi'de UİP (Uluslararası İlahiyat Programı) kapsamında imamları yetiştirmek üzere Almanya'ya görevlendirildim. Evli ve 2 çocuk babasıyım.

Eski camide hafızlık yaptıktan sonra hocalarımızın yönlendirmesiyle Balıkesir İmam Hatip lisesine kayıt yaptırdım ve tüm sınıfları okuyarak mezun oldum. Ortaokulun bir kısmını eski binada diğerlerini yeni binada okudum. Okul döneminde Kur'an-ı Kerim'i güzel okuma yarışmalarına katıldım. Hocalarımın yönlendirmesi ve şahsi çalışmalarım neticesinde muvaffakiyetler elde ettik. Özellikle Salih Dülger, Hüseyin Öztürk, Hasbi Eyiol hocalarımızın bize çok katkıları oldu.

Dr. Adem Kemaneci ve okulumuz öğretmenleri, Zağnos Paşa Camii- 2022
Soldan sağa: Ahmet Gerboğa, Hüseyin Çakal, Dr. Adem Kemaneci, Mustafa Gökçel ve Murat Çetin

Okul camisinin yapımı için cumalarda farklı camilere namaz kaldırmaya ve yardım toplamaya giderdik.

Ahmet Karatoprak Hocamızla Balıkesir ve civarında düğün sünnet ve köy hayrı gibi cemiyetlerde çok bulunduk. Merhum hocamız, Mevlid-i Şerif'in yanlış okunmasına onay vermez ve mevlitten olmayan bölümlerin mevlide ilave edilmesini tasvip etmezdi.

Şimdi olsa yine aynı şekilde imam hatibi tercih ederdim.

Dr. Mustafa Canbey

Gazeteci, Eğitimci, Bürokrat ve Milletvekili olan Dr. Mustafa Canbey, 19 Mayıs 1975 tarihinde Balıkesir'in İvrindi İlçesi Akçalören köyünde doğdu. Babası Ali Rıza Bey, annesi Hatice Hanım'dır.

İlköğretiminin ardından İvrindi İmam Hatip Lisesi Orta kısmını tamamlayarak 1989 yılında Balıkesir İmam Hatip Lisene kayıt yaptırdı ve 1993 yılında mezun oldu. Yüksek tahsilini Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü okuyarak tamamladı. Yüksek lisansını, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde "Liderlerin Markalaşması Üzerine Bir Analiz" konulu tezi ile, doktorasını ise İstanbul Üniversitesi'nde, "Kamu Diplomasisinde Kamu Yayıncılığının Rolü, TRT ve Anadolu Ajansı" tezi ile tamamladı.

Ulusal basında 15 yıl gazeteci olarak çalıştı. Siyasal iletişim, medya, kamu diplomasisi ve algı yönetimi konularında akademik çalışmalarda bulundu ve çok sayıda konferans verdi. Plato Meslek Yüksekokulu'nda Medya ve Siyaset dersi verdi. İstanbul Üniversitesi'nde 2016-2017 ve 2017-2018 eğitim dönemlerinde öğretim görevlisi olarak dersler verdi. Basın İlan Kurumu'nda 3 yıl Tekirdağ İl Müdürlüğü yaptıktan sonra 3 yıl da Genel Müdür Yardımcılığı görevinde bulundu.

ÖNDER, Türkiye Yazarlar Birliği gibi sivil toplum kuruluşlarında eğitim, kültür, gençlik ve spor alanlarında aktif olarak faaliyet gösterdi. Öncü Gençlik ve Spor Kulübü'nün Genel Başkanlığını yaptı. Yeşilay ve Marmara Mezunlar Derneği'nin de üyesidir.

27 ve 28. Dönemde Balıkesir Milletvekili seçildi. TBMM Dışişleri Komisyonu Üyeliği, Dijital Mecralar Komisyonu Üyeliği, TÜRKPA Türk Grubu Üyeliği ve AKDENİZPA Türk Grubu Üyeliği görevlerinde bulundu. 2018-2021 yılları arasında AK PARTİ Genel Merkez Tanıtım ve Medya Başkan Yardımcılığı görevini, 2021- 2023 yılları arasında AK PARTİ Genel Başkan Vekili Yardımcılığı görevini üstlendi. TBMM Dışişleri Komisyonu Başkan

Vekili, AKPM Türk Grubu Üyesi ve Türkiye-Arjantin Parlamentolar Arası Dostluk Grubu Başkanıdır.

İngilizce bilen Canbey, evli ve 2 çocuk babasıdır.

Eserleri:

Cephede Bir Muallim Şehit Ethem- 2008
Kamu Diplomasisi ve Medya - 2022

Doç. Dr. Hüseyin Sak

Doç. Dr. Hüseyin Sak,[60] 1950 yılında Balıkesir, Dursunbey'de doğdu. 1973 yılında İstanbul Üniversitesi, İktisat Fakültesi'nden mezuniyetini müteakip, 1979'da Paris-I Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde iktisat doktorası yaptı.

Meslek hayatına 1979 yılı sonunda –İşletmecilik ve Turizm Yüksekokulu adı ile Bursa İTİA bünyesinde iken YÖK Kanunu ile adı değiştirilerek Uludağ Üniversitesi'ne bağlanan ve halen Balıkesir Üniversitesi bünyesinde öğretime devam eden– Balıkesir Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu'nda Kamu Maliyesi Öğretim Görevlisi olarak başladı ve 1982 yılında Yardımcı Doçent unvanı ile İktisat Öğretim Üyeliğine geçti. Adı geçen Yüksekokul 'da akademik fonksiyonlarının yanında idari görevler de üstlenerek, önce Müdür Yardımcısı, ardından da 1982 yılından itibaren Yüksekokul Müdürü olarak görev yaptı. Söz konusu görevini sürdürmekte iken, 1984 yılında naklen Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı Dış Ekonomik İlişkiler Genel Müdürlüğü'ne Daire Başkanı olarak atanan Hüseyin Sak, bu görevinin ardından, anılan kurumda geçirdiği yaklaşık 18 yıl boyunca sırasıyla; T.C. Cidde Başkonsolosluğu Ekonomi ve Ticaret Müşaviri (1988-1991), Ekonomik Araştırmalar Genel Müdürlüğü, "Ekonomik Analiz", "Uluslararası Sermaye Piyasaları" ve "Dünya Ekonomileri İzleme" Daireleri Başkanı (1991-1996), T.C. Bahreyn Büyükelçiliği Ekonomi Müşaviri (1996-1999) olarak çalıştı.

Bürokratik görevlerinin yanı sıra akademik çalışmalarını da sürdürerek 1987 yılında İktisat Doçenti unvanını aldı. Ayrıca, 2000-2002 yılları arasında Başkent Üniversitesi MBA Programında yarı zamanlı öğretim üyesi olarak, "İktisada Giriş" ve "Dünya Ekonomisinde Gelişmeler ve Türkiye Ekonomisi" derslerini verdi.

Bahreyn'deki yurt dışı görevinin ardından atandığı "Hazine Uzmanı" kadrosunda iken, geçici görevlendirme ile Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nda "Sektörel Rekabet ve Tüketici Hakları Dairesi" Başkanlığını üstlenen (1 Nisan 2002) Doç. Dr. Hüseyin Sak, 1

60
https://www.epdk.gov.tr/Detay/OrganizationChartDetail?id=94#:~:text=H%C3%BCseyin%20SAK%20%2D%20%C3%96zge%C3%A7mi%C5%9Fi-,Do%C3%A7.,iktisat%20doktoras%C4%B1%20yapt%C4%B1%20(1979).

Haziran 2002 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan Bakanlar Kurulu Kararı ile Kurul Üyesi olarak atandı. 17 Aralık 2003 tarihli ve 2003/6695 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Kurul İkinci Başkanı olarak görevlendirilmiştir.

Evli ve iki çocuk babası olan Hüseyin Sak, Fransızca, İngilizce ve Arapça biliyordu. 27 Şubat 2022 tarihinde vefat etmiştir.

Halil İbrahim Sağay

Biz: Hocam öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Halil İbrahim Sağay Hocamız kimdir?

Halil İbrahim Sağay: Ben Halil İbrahim Sağay, Balıkesir 1953 doğumluyum. 1971 yılı Balıkesir İmam Hatip Lisesi 7. dönem mezunuyum. İlkokulu Hacı İlbey İlkokulu'nda bitirdim. Daha sonra İmam Hatip Lisesi'ne gittim. 7 sene orada okudum. 1971'de mezun olduktan sonra Diyanet İşleri Başkanlığı'nda beş yıl görev yaptım. Daha sonra da Milli Eğitim'de 22 yıl görev yaptıktan sonra 27 yıl üzerinden emekli oldum. Yükseköğrenimi Necati Eğitim Fakültesi'nde tamamladım. Edebiyat Öğretmeni olarak birçok yerde görev yaptım. Aslantepecik, Balıkesir İmam Hatip Lisesi, Adnan Menderes Lisesi ve en son Rahmi Kula Anadolu Lisesinde görev yaptım. Oradan emekli oldum. Halen Balıkesir'de yaşıyorum.

Biz: Hocam okuduğunuz dönemle ilgili ve arkadaşlarınızla ilgili biraz bahseder misiniz?

Halil İbrahim Sağay: Dediğim gibi Balıkesir İmam Hatip Okulu yedinci dönem mezunuyum. Bizden önceki yedi dönemdeki arkadaşlarımızı, ağabeylerimizi tanıyoruz. Vefat edenlere Allah'tan rahmet diliyorum. Bizden önceki dönemlerde okuyanlar bizlere hem ağabeylik yaptılar hem hocalık yaptılar. Allah onlardan razı olsun. O dönemden aklımda kalanlardan bazılarını sayabilirim. Yeni emekli olan Prof. Dr. Nevzat Aşık, Ovaköy'de yaşıyor. Yine aynı köyden Allah rahmet eylesin Prof. Dr. Erol Ayyıldız ağabeyimiz vardı. Erol Ayyıldız ağabeyimiz Bursa İlahiyatta Arap Dili ve Belagat Profesörü idi. Ramazan Zeybek, Milli Eğitim'de görev yaptı. Allah rahmet eylesin Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde çalışan Lütfi Öz. Emin Mumcu Abimiz de bu ilklerden idi. Bu aklıma gelenler 25-30 kişiydi. Hepsinin yaşları da bizlerden çok çok fazla idi. Bunların çoğu Eski Cami'de Kur'an-ı Kerim'i öğrenmiş rahmetli Ahmet Karatoprak sayesinde İmam Hatip Okulu'na yazdırılmış. Hatta içlerinde öyle zannediyorum ki dört beş kişi okul döneminde evliydiler. Bu ağabeylerden Allah razı olsun. Bunlar ilk defa imam hatibin yolunu düzene koyanlardır. Bu ağabeylerimizin bize ağabeylik yaptıklarını ve bizi terbiye ettiklerini, derslerimizde bize yardımcı olduklarını ve her zaman bize yardımcı olduklarını söyleyebilirim. Allah bizden önceki mezunlardan da bizden sonraki mezunlardan da Allah razı olsun. Ölenlere Allah rahmet eylesin. Biz onlardan razıyız Cenab-ı Hak da inşallah onlardan razı olur.

Biz: Hocam okuduğunuz dönemde okul, idare ve öğretmenlerinizle ilgili biraz bahsedebilir misiniz?

Halil İbrahim Sağay: Biz imam hatip okuluna gittiğimizde ilk müdürümüz Fahri Ersin Bey idi. Türkçe öğretmeniydi. Fahri Ersin Bey herhalde medrese mezunu, hafızlığa çalışmış ve okulumuza müdür olmuştu. Dernek yönetim kurulundaki ağabeylerimizin söylediğine göre Fahri Bey, Kepsut'ta görev yaparken İmam Hatip Okulu'na müdür olması için ikna edilmiştir. O da İmam Hatip Okulu Müdürlüğü'nü kabul etmiştir. İmam Hatip Okulu'na o zaman için müdür olmak, dışarıdaki okulları bırakıp da oraya gitmek bile büyük bir cihattı. Allah ondan razı olsun. Bizim ilk müdürümüz oydu. Biz onun zamanında orada okuduk. Okulun etrafı bütün tarla idi. Şimdiki kapının önüne bir tane çeşme yapılmıştı. O çeşmede lastik ayakkabılarımızı yıkar ayaklarımızı temizler öyle okul alanına girerdik. Çünkü geldiğimiz yol çamur içerisinde idi. Çamur her tarafımıza sıçrardı. Zahire pazarının üst tarafından itibaren tarlaydı. Sonraki yıllarda biraz düzelmeler oldu. Fakat şu çok önemli, müdür Fahri Bey Yüksek İslam Enstitüsü veya İlahiyat mezunu olmamasına rağmen sabahleyin erkenden saat altı buçuk, yedide gelir çocukları birer birer kontrol eder, çocuklara ayakkabılarını çeşmede yıkattırır, sümüğü akıyorsa, sümüğünü siler, ondan sonra hoş geldin evladım der içeriye alırdı. Allah gani gani rahmet eylesin. Böyle bir müdürü gördük. Fahri Ersin Beyden müdür olarak Abdullah Fındık Bey geldi. Feyzullah Türker hocamız vardı. Bu müdürler döneminde okuduk.

Kurucu ve ilk müdürümüz Fahri Ersin'e 24 Kasım Öğretmenler Günü dolayısıyla plaket takdimi- 1982
Soldan sağa: Halil İbrahim Sağay, Fahri Ersin ve Sadık Ünal

Biz: Hocam okuduğunuz dönemde daha çok hayatınıza dokunan hangi öğretmenleriniz oldu? Neler söylemek istersiniz?

Halil İbrahim Sağay: Öğretmenlerimizden hayatımıza dokunan öğretmenlerimiz çok oldu. Hepsi de birbirinden değerliydi. Mesela Muammer Erdem diye Konyalı bir hocamız vardı. Bir de daha sonra Milli Selamet Partisi'nden Balıkesir Milletvekilliği yapan Ahmet Akçael Hoca'mız vardı. Bu öğretmenlerimin benim üzerimde tesiri çoktur. Şimdi camilere yakın oluyorsam, camilerin yapımına veyahut da eksiklerini gidermeye çalışıyorsam, Müslümanları sevmeye çalışıyorsam, kardeş olarak kabul ediyorsam bunda bu hocalarımın etkisi büyüktür. Bu hocalarımız öğretmenliği sadece dersle sınırlı görmezlerdi. Derslerden

sonra da bizimle ilgilenirlerdi. Bu hocalarımız namaza giderken yanlarına muhakkak dört beş tane nazı geçtiği öğrenciyi alır camiye götürürlerdi. O zaman cami bizim pansiyonun ilk katıydı. Pansiyonun ilk katı cami olarak kullanılıyordu. Biz okurken şu anki tatbikat camimiz yoktu. Ama pansiyonun altındaki cami öğrencilerle dolardı. Çünkü Muammer Erdem on tane getiriyordu. Ahmet Akçael yirmi tane getiriyordu. Geceleri evlerinde sohbet yapıyorlardı. Bu sohbetlere katılıyorduk. Bizimle büyük bir insanmış gibi, hoca efendiymişiz gibi ilgileniyorlardı, değer veriyorlardı. Biz de onlardan gördüğümüz üzere imam hatipte görev yaptığımız yıllarda aynı şekilde bir yöntem kullanmaya çalıştık. Yani bir öğretmen eğer dört beş sınıfa giriyorsa her sınıftan en azından bir tane, iki tane elemanı bulup onunla beraber öğlen namazına giderlerdi. Öğrenciler de o öğretmenin etrafında pervane olurlardı. Burada öğretmen öğrenci ilişkisi adeta bir tavuğun yavrusunu kolladığı gibi, kollar yavrularda onun kanatları altına girerlerdi. Adeta öğretmenlerine ve o namaza aşık oluyorlardı. Ondan sonra da o namazı bırakmaları mümkün olmazdı.

Biz: Hocam tamda burada biraz eğitim sistemine bakalım isterseniz. Bugünkü eğitim sistemimizde neden başarılı olamıyoruz? Tecrübelerinize dayanarak neler söylemek istersiniz?

Halil İbrahim Sağay: Bu eğitimimizde gördüğümüz kadarıyla içler acısı bir durum var. Yani öğretim olarak belki bizim dönemimizden çok çok ileri gitmiş olabilir ama ahlaki değerlerin verilmesi biraz zayıf gözükmektedir. İmam Hatip Lisesi öğrencisi mi? Başka bir lise öğrencisi mi? Belli değil. Güzel bir cami yapıldı. O cami yapıldığı sırada ben İmam Hatip Lisesi'nde öğretmendim. Öğretmen olarak öğrencilerimle bilfiil köylerden sırtımızda buğday, arpa, nohut taşıdık. Ve bu şekilde o caminin yapımına katkı sağladık. Camiyi yapanlardan da okulu yapanlardan da Allah razı olsun.

Edebiyat öğretmenlerimizden Halil İbrahim Sağay ve Umre ekibi Halilü'r-rahman Dergahında Urfa- 1985

Belki daha önce arkadaşlar söylemiştir Bizim İmam Hatip Okulu'nu 1950'li yıllarda açılmasına vesile olan Ahmet Karatoprak Hoca'nın adını anmadan geçemeyeceğim. Hamdi Savaş, Recai Gürcan'ın babası Hasbi Gürcan, Ahmet İnce, Mustafa Kahraman Ağabeylerimiz o yıllarda şuurlu olarak hem maddi hem manevi olarak orasını yaptılar. Bizim okumamıza sebep oldular. Ve bizim okuldan aldığımız terbiye bugünkü durumlarda Balıkesir'i İslami yönden belli bir seviyeye getirdi. Eğer bu insanlar o zaman ellerini taşın altına koymasalardı bu imam hatip neslini yetiştirmek çok zor olacaktı. Devlet sadece öğretmen kadrosunu verdi. O binanın alınması, yapılması, inşaatı hepsi bu idare heyeti

tarafından yapıldı. Okul yapılırken birçok gayretli insanlar sanki cami yapılıyor gibi İmam Hatip Okulu'nun inşaatında çalıştılar. Ve bu şekilde o okul meydana geldi. Ahmet Karatoprak Hoca, her sene 50-60 hafız mezun ederdi. Balıkesir'den İzmir'e kadar imamları vardı. Her mihrapta Ahmet Karatoprak'ta okudum diyen hafızlarımız vardı. Kuran'a çok çok hizmet etti. İslam'a hizmet etti. İmam Hatip Okulu'nda bizlerin hocası olarak karşımıza çıktı. Diğer ağabeylerimiz de Ahmet Karatoprak Hoca'yı kırmadılar. Onunla beraber dernekte çalıştılar. Bu şekilde Balıkesir'imizi İslami yönden kuvvetli hale getirdiler. Allah hepsinden razı olsun. Allah rahmet eylesin çoğu vefat etti. Öbür aleme göç ettiler. Ama arkada hoş bir seda bırakabildiler. Bizler de yarın bir gün öbür tarafa gittiğimizde hoş bir seda bırakabilirsek inanıyorum ki yarın kıyamet gününde o hoş sedalar bizi inşallah küçük büyük günahlarımızdan kurtaracaktır. Kurtuluşumuza vesile olacaktır. Allah rızası için yaptığımız bütün işlerden biz öldükten sonra da yine sevap kazanacağız. Artılarımızla beraber yine inşallah Cenab-ı Hakk'ın huzuruna çıkacağız. Allah dünya ve ahiretimizi kazananlardan eylesin amin.

İmam Hatip Okulu'na kızlar alındığı zaman erkeklerle beraber olmaz diye Vacipler Yurdu dernek tarafından kiralandı ve okul olarak kullanıldı. Vacipler Yurdu'nda sadece kızlar okudu. Ben bizzat onlara seksenli yıllarda öğretmenlik yaptım. Orada yedi sekiz tane sınıfımız vardı. Ben 1980'nin Şubatı'nda okula atandım. 1980'den iki sene sonra onlar tekrar İmam Hatip merkez binasına geldiler, kızlara ait sınıflar olduğu gibi karma olan sınıflar da vardı. 1992 yılına kadar böyle devam etti. Ben 1992 yılının ekim ayında ayrıldım. 1995'li yıllarda tamamen karma sınıflar oldu.

Allah rahmet eylesin. Mehmet Yumuk diye müdürüm vardı. Tabi ben öğrenci iken bizim öğretmenimiz idi. Öğretmen olduğumda müdürüm oldu. 1980'nin Şubatı'nda okula geldiğimde birkaç ay sonra da hocam olan Mehmet Yumuk müdür olarak, imam hatip lisesine geldi. Onunla beraber 1992 yılına kadar çalıştık. 1992'de Abdullah Azman Bey müdür olarak geldi. Bundan sonra ben Adnan Menderes Lisesi'ne isteğimle tayin oldum. Evim de Adnan Menderes'teydi. Oraya gittiğimde fahri olarak Adnan Menderes Camii'nin Dernek Başkanlığı'nı yaptım. Orada güzel bir eser meydana getirdik. O caminin yapım aşamasında da yapılmasında da emeğimiz var. İnşallah onun yüzü suyu hürmetine Cenabı Hak işlerimizi kolaylaştırıyordur.

Biz: Hocam Hasan Basri Çantay'la ilgili neler söylemek istersiniz? Neler duydunuz?

Halil İbrahim Sağay: Hasan Basri Çantay burada büyük bir âlim. Balıkesir'in yetiştirdiği en büyük âlimlerden biri diye geçiyor. Biz kendisini göremedik. Ama duyduğumuz kadarıyla Hasan Basri Camisi var ya kendisi o camide bizzat imamlık yapmış, talebe yetiştirmiş, kitap yazmış bir insan olarak karşımıza çıkıyor. İlk Meclis-i Mebusan da Balıkesir mebusudur. Kuvayı Milliyenin kurucularındandır. Okulumuzda o genelde birinci ve ikinci dönemlere gelmiş. Yedinci dönemde artık tamamen Yüksek İslam mezunu öğretmenlerimiz geldi. Ahmet Karatoprak Hoca'yı, Hasan Basri Çantay'ı öğretmen olarak görmedik. Biz o zaman zaten çocuktuk. Çocuk olunca, yani Hasan Basri Çantay oraya gelse bile, biz kimin geldiğinin farkında değildik. Orta birde idik. Onun için kendisiyle muhabbet etmek, tanışmak nasip olmadı. Sonra Hasan Basri İstanbul'da ölmüştür diye ölüm haberini aldık. Üzüldük, gıyabi cenaze namazını kıldık o kadar.

Benim bildiğim Balıkesir'de Kuvayı Millîyi Basri Çantay, Vehbi Bolat ondan sonra üç dört tane hocalar toplanmışlar. Alacamescitte insanları uyarmışlar ve Balıkesir'deki Kuvayı Maliye onların sayesinde kurulmuş. Balıkesir'in kurtulmasında, Türkiye'nin kurtulmasında bu hocalarımızın katkıları inkâr edemez. Hasan Basri Çantay, Mehmet Akif Ersoy gibi

insanlar veya farklı yerlerdeki vatanperverler olmasaydı bunlarla yola çıkılmasaydı vatanın kurtulması mümkün değildi. Bunlar milleti ikna etmişler. Bunların çoğu da daha sonra milletvekili olmuşlar. Sonra da bunların birçoğunun ya kellesi gitmiş ya da yurtdışına çıkmak zorunda kalmışlardır. Hasan Basri'nin Gömeç çukurlarında zeytinliklerde hasırın içerisinde yattıkları rivayet edilir. Görenler, dedelerimiz, babalarımız bunu bizzat anlatırlardı. Milletvekili olmasına rağmen Hasan Basri Çantay'ın Gömeç'te, Burhaniye'de zeytinlerin altında hasır içerisinde yattığı, kaçak olduğu bulunsa daha fazla ceza yiyeceği rivayet ediliyor. Bildiğimiz kadarıyla Mehmet Akif Ersoy Mısır'a kaçmıştır. Bunu gençlerimize anlatmamız lazım. Mehmet Akif'in Mısır'da ne işi var? Ne derdi vardı? Ama kaçmış. Ama bize bunu söylemiyorlar. Karşılığını söylemiyorlar. Sadece Mısır'a gitti. Mısır'da kaldı. Kur'an-ı Kerim'in meal görevi ona verilmişti diye. Bizzat onun sohbetine katılanlardan duydum. "Biz çok büyük hata işledik. Biz aldandık Müslüman aldanmaması lazım. Müslüman basiretli olması lazım. Dirayetli olması lazım." diye itiraf etmiş. Hâlbuki yazacağı mealin mihrapta namazda okutulacağı niyetini sezdiği anda Mısır'a kaçmış ve yazdıklarını da yakmıştır. Ona göre bu hareketle vebalden hiç olmazsa kurtulmuş olacağını düşünmüştür. Cenab-ı Hak, Balıkesir'imizde tekrar Hasan Basri Çantay gibilerini yetiştirmek nasip eylesin. Hasan Basri gibi şuurlu insanları yetiştirmeyi Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum.

Biz: Hocam biraz da öğretmenlerinizden bahseder misiniz? Kimler hayatınıza dokundu? Neler söylemek istersiniz?

Halil İbrahim Sağay: Adnan Akalın diye meşhur bir Fransızca öğretmenimiz vardı. Adam Milli Kuvvetlerde Anafartalar'da dolaşır. Eğer bir öğrenci sinemanın afişlerine böyle bakıyorsa, içeri giriyorsa veya farklı bir davranış sergiliyorsa onları tespit eder. Ertesi gün ders varsa "Tahtaya kalk" der. O Fransızca öğretmenimizden Allah razı olsun. Bugün benim bildiğim o dönemin öğrencilerinden 10-15 tane Fransızca öğretmeni arkadaşımız var. Aklıma gelenler, Mehmet Öztürk, şimdi dekandır. Benim devre Sami Kahraman Fransızca öğretmeni. Ondan önce Mustafa diye bir arkadaşımız vardı. İşletmede öğretmenlik yaptı. Profesör oldu. Yani diyeceğim o yıllarda yetişenlerin çoğu biz okula girdiğimiz zaman ne olacağımızı bilmiyorduk. Hacı İlbey'e giderken arkadaşlar, "Sen ölü yıkayıcısı mı olacaksın?" diye dalga geçiyorlardı. Çocuksun tabii o zaman. Söylenenlerden hemen etkileniyorsun. Şehirde doğmuşsun, büyümüşsün. 140 kişinin içinde şehirden gelen birkaç kişi idik. O zaman Manisa'da, Kütahya'da, Çanakkale'de İmam Hatip Okulu yoktu. Benim arkadaşlarımın çoğu Manisalıdır, Demircilidir, Kırkağaçlıdır, Akhisarlıdır. Oralardan buraya geliyorlardı, yatılı olarak okuyorlardı.

Biz: Hocam okulumuza kayıt nasıl yaptınız. Bu süreci biraz anlatabilir misiniz?

Halil İbrahim Sağay: O dönemde Mehmet Emre Balıkesir Müftüsü idi. Dedemle muhabbeti çok iyiydi. Dedem de onu çok severdi. Mehmet Emre Hoca çok muhterem bir zat idi. Ben de kendisini çok seviyordum. Anlattıklarını yaşayan biri idi. Çünkü yaşayarak insanlara vaaz eden insanların tesiri daha çok oluyor. Her zaman belli oluyor. Yoksa başka türlü insanlara tesir etmek, başka türlü örnek olmak mümkün değil. Mehmet Emre Hoca böyle biri idi. Yani hiç tanımayan biri görse bu olsa olsa Balıkesir Müftüsüdür derlerdi. Allah rahmet eylesin o kadar samimi, bilgili söylediklerine önce kendisi amel eden yaşantısı sakalı, yürüyüşü, konuşması tam bir zattı. Süleymancı idi. Dedem de, ben onun gibi bir hoca olayım diye imam hatip okuluna yazdırdı. Belki de Mehmet Emre Hoca bundan hoşlanmadı bilemiyorum. Çünkü Süleymancıların imam hatip okullarına bakışı malumunuzdur. Böylece biz okula kaydolduk ve okumak nasip oldu. Babam beni başka okula verecekti. Çünkü imam hatip henüz lise değildi. Fakat dedemin ilk torunu olduğum

için dedem benimle yakından ilgileniyordu. Sonuçta okuduk ama üniversiteye giremiyoruz. Muharrem Hasbi Lisesi'ne giderek fark derslerini verdik, oranın diploması ile Necat Eğitim'e kayıt yaptırdım.

Okulumuz öğretmenlerinden Halil İbrahim Sağay riyasetinde Umre'ye giden öğrencilerimiz hareket hazırlığında- 1985

Biz: Hocam okuduğunuz dönemde okulun ve çevresinin fiziki yapısından biraz bahsedebilir misiniz?

Halil İbrahim Sağay: Bizim 1970'li yıllarda içinde okuduğumuz binaların hiçbirisi yok. Pansiyon yıkıldı. Bizim okuduğumuz bina da yıkıldı. Kulakları çınlasın bazı arkadaşlar mezuniyet albümünü yaparken fotoları hilal şeklinin içine yerleştirdiler ve güzel bir albümümüz oldu.

Okulun fiziki yapısıyla ilgili şunları söyleyebilirim. Mesela, bazı arkadaşlarımız dersi kaynatmak için yaş odunları sobaya özellikle atarlardı ki duman yapsın ders kaynasın. O dönemde soba ile ısınıyorduk. İstenmeyen öğretmen geldiği zaman sobaya yaş odun atarlardı. Çocukluk aklı işte. Sınıfın içerisine duman dolardı. Hoca "Ne yaptınız çocuklar?" dediğinde: "Hocam yanıyoruz." dedik. Hâlbuki yakan biziz yani. Böyle hatıralarımız oldu. Bildiğim kadarıyla o zaman için sobalar varillerden yapılıyordu. Varil sobalarında odunu, kömürü atıyorsun. Eğer odun yaşsa tam yanmamışsa tıs tıs her tarafı duman kaplardı bizde öyle okurduk. Odunları kömürleri herkes evinden getirirdi. Götürmezsen üşüyeceksin. Balıkesir'de olduğumuz için en zengin de biz sayılırdık. Babam Hasbi ağabeyi, Hamdi ağabeyi tanıyordu. Onlarla konuşuyordu. Hepsi de okula maddi manevi yardım ederlerdi. Okula ihtiyaca göre odun kömür atarlardı. O yardımlar olmasaydı çok sıkıntı çekerdik. Allah razı olsun çok yardım ettiler. Zaten sistem İmam Hatip Okulu'nun devam etmesini istemiyordu. Halk yardım etti öyle devam etti. Onlar ne kadar engellemeye çalıştılarsa da halkın ve milletin büyük teveccühü vardı sahip çıkması sayesinde İmam Hatipler

günümüze kadar geldi. Bunu yeni nesiller bilsin diye anlatıyorum. Yani öyle kolay gelinmedi bu günlere. Onlar ne kadar engel koydularsa Allah'ın yardımıyla imam hatipler de o kadar gelişti. İmam hatiplerin kalitesi onların beklentilerini altüst edince bu sefer kapatmaya çalıştılar. Yaptılar mı? Yaptılar. İmam Hatiplerin içinden çıkan bir cumhurbaşkanı bu okulları tekrar açtı mı? Açtı. İşte bunun kıymetini iyi bilmemiz lazım Cenab-ı Hak Cumhurbaşkanımızdan razı olsun. Herkesin bir hesabı varsa Allah'ın da bir hesabı vardır. Allah'ın izniyle tam dört dörtlük olmasa da onların isteklerinin tersine bir netice alınmıştır. Onların isteği şu, yarım yamalak imam yetişsin, yarım yamalak doktor gibi milleti mihraptan dinden, imandan uzaklaştırılsın. Ama bu iş tersine dönmüştür. Bizim dönemde büyüklerimiz bizi imam hatibe göndermeden önce Eski Cami'ye gönderiyorlardı. Kur'an eğitimi aldıktan sonra alt yapısı sağlam bir şekilde İmam Hatip'e gelirdik. Okula gelenlerin çoğu hafızdı. Hafız olmasa da yarım hafız veya güçlü bir okuması olan öğrencilerdi. Onun için başarıya ulaştılar. Bugün de Kur'an Kursları ile işbirliği yapıldığını ve gelen öğrencilerin çoğunun Kur'an Kursu'nda alt yapısı sağlam olarak geldiğini görüyorum ve çok memnun oluyorum.

Biz: Hocam okulumuzda öğrenci olarak okudunuz sonra da öğretmenlik yaptınız. Bu nasıl bir duygu? Biraz anlatabilir misiniz?

Halil İbrahim Sağay: Öncelikle şunu söyleyeyim. Bizden önceki ağabeylerimiz Ahmet Karatoprak Hoca'nın talebeleri idiler. Çoğu da belli bir yaşta idiler. Yani olgun idiler. Hafız idiler. Söyleneni anlayan ve kavrayan kimseler idiler. Okula kayıt için de bazıları yaşlarını küçültmüşler. İşte Ahmet Karatoprak Hoca'nın başarısı da biraz buradan kaynaklanıyor. Tabi öğrenciler de kaliteli. Yani bu okullar öyle kolay açılmadı bunun bilinmesi lazım. Yani bunu şimdiki öğrencilerden ziyade öğretmenlere de velilere de aktarmamız lazım. Ben o kanaatteyim. Sizden de rica ediyorum Allah rızası için gençlere sahip çıkın. Belki bizim yaptığımız gibi yapılabilir. Mesela bizde Salih Dülger Hoca'mız vardı. Salih Hoca'nın etrafında 25-30 öğrenci birikiyordu. Ben de on tane birikiyordu. Ben Salih Hoca'ya yetişebilmek için gizli gizli yarış yapıyordum. Yani Salih Hoca'nın bundan haberi yoktu. Neden Salih Hoca benden fazla öğrenciyi camiye götürüyor da ben götüremiyorum diye gizli Gizli gizli hayırda yarış yapıyorduk. Bir tane öğrenciye mutlaka nazın geçer, onunla diğer öğrencilere ulaşacaksın. Öğrenciye şefkat ve merhametle yaklaşırsan gerisi gelir.

Sen "Tohum saç, bitmezse toprak utansın!" Arkamızda hoş bir sada bırakabilmek için maddi ve manevi fedakârlık yapacağız. Bizler yeterli görmeyip, bizden öncekilerin hizmetlerini her bakımdan geçebilmek için her yönden fedakârlık yapmalıyız.

Bu hususta Cenab-ı Hak (cc) hepimizin yar ve yardımcısı olsun.

Hüseyin Adın

Hüseyin Adın hocamız 1968 Balıkesir Merkez Armutalan Köyünde doğdu. Babası Çelik Bey annesi Kıymet Hanımdır.

İlk öğrenimini Balıkesir Merkez Ali Hikmet Paşa ilkokulunda tamamladıktan sonra ortaöğrenimi okulumuz Balıkesir İmam Hatip Lisesi orta kısmında tamamladı. Küçük yaşlarda inşaat ve yapı işlerine merak saldı. 1990'da Erzincan'da vatani görevini tamamladıktan sonra Şelale İnşaat ve Yapı Malzemeleri Limited Şirketini kurdu.

Hüseyin Adın Hocamız, hayata farklı bakan, farklı değerlendiren ve insanın çok yönlü olması gerektiğine inan bir yapıya sahiptir. Kendi işlerini yürütürken diğer taraftan STK, siyaset ve farklı alanlarda hizmetlerde de bulundu. Bu bağlamda 1991-199 yılları arasında Milli Gençlik Vakfı Balıkesir Şubesi kurucu üyeleri arasında hizmetleri oldu. 1995'te Refah Partisi Balıkesir İl Yönetim Kurulu ve Merkez İlçe Yönetim Kurulu Üyeliklerini yaptı. Daha sonra Fazilet ve Saadet Partisi Kurucu il yönetim kurulu üyeliklerini yürüttü.

1997'de okulumuzun orta kısmının kapatılması ile öğrencilerimize sınavlarda katsı uygulaması ile üniversiteye girişlerinin zorlaştırılması ve kız öğrencilerimize başörtüsü zulmünün uygulanması süreçlerinde okulumuza ve öğrencilerimize maddi manevi desteklerini sürdürmüşlerdir. 2002-2007 yılları arasında okulumuz Balıkesir İmam Hatip Lisesi Okul Aile Birliği Başkanlığı görevlerinde bulundu. 2007-2016 yılları arasında ise okulumuz Koruma Derneği Başkanlığı ve Balıkesir İmam Hatip Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği (ÖNDER) üyeliklerinde bulundu.

Balıkesir'in büyükşehir olmasının ardından 2014 yılında yapılan seçimlerde merkez ilçe Karesi Belediyesi Kurucu Meclis Üyeliğine seçildi. 2014-2015 Kurtdereli Güreş Ağalığı yaptı. 2014-2017 yılları arasında Türkiye Bedensel Engelliler Federasyonu Üyeliği ve Türkiye Eskrim Asbaşkanlığı görevlerinde bulundu. Siyaset ve ticaret hobileri arasındadır.

Hüseyin Adın Hocamız, evli üç çocuk ve altı torun sahibidir.

Hüseyin Adın Hocamızla iş yerindeki sohbetimiz

İrfan Şentürk

1971-1973 yılları arasında okulumuzda müdürlük yapan Hafız İrfan Şentürk, okulumuz dahil birçok okulda yöneticilik yaptıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığında birinci sınıf müfettişliği yapmıştır. Akabinde Diyanet İşleri Başkanlığı Olgunlaştırma Dairesi Başkanlığı yardımcı müfettişliği ve Musahhih (İnceleme) Kurulu üyeliği, Paris Büyükelçiliği Yurtdışı Din Hizmetleri Müşavirliği, Diyanet İşleri Başkanlığı başkanlık vaizliği[61] olmak üzere başkanlık bünyesinde farklı görevlerde bulunduktan sonra tekrar Millî Eğitim Bakanlığı Din Eğitimi Dairesi Teftiş Kurulu Başkanlığında Müfettiş ve Başmüfettişlik görevlerinde bulunmuştur.

Kasım Bostan

1962 yılında Balıkesir Kepsut Bükdere Köyünde doğdum. İlköğretime köyümde başlayıp Dursunbey'de tamamladım.1974 yılda Balıkesir İmam Hatip Lisesine girdim.1981 yılında mezun oldum. Üniversite sınavlarında örgün eğitim veren üniversiteye girebilecek yeterli puan alamayınca Anadolu üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi İktisat bölümüne kayıt oldum. Aynı yıl imamlık yeterlilik sınavına girerek almış olduğum yeterlilik belgesi ile Balıkesir Erdek Avşa Adası Yiğitler Köyünde imamlığa başladım.1983 yılında Diyanet İşleri Başkanlığına memur olarak geçtim. Diyanette derleme ve yayın müdürlüğünde memur, şef olarak çalıştım. Sonraki yıllarda Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğünde kurum müdürü, Çevre Bakanlığında şube müdürü, Başbakanlıkta şube müdürü, daire başkanı, başbakanlık müşaviri, ekonomik sosyal kültürel işler başkanlığı gibi görevlerde bulundum.2015 genel seçimlerinde Balıkesir milletvekili seçildim. TBMM'de genel kurul çalışmaları yanında KİT komisyonu sözcülüğü, bütçe komisyonu üyeliği ve Estonya Dostluk Başkanlığı gibi görevlerde bulundum. İmam hatipli yıllara geri dönüp bakacak olursak, bu hayat serüvenimin temelleri orada oluşmuştur. Kişiliğimizin karakterinizin oluştuğu yıllardır o yıllar. Kardeşliği dostluğu arkadaşlığı, fedakârlığı, çalışma azmini o yıllarda öğrendik. Kişiliğimizin oluşumunda büyük emekleri olan hocalarımızı ve dönem arkadaşlarımızı, alt dönem kardeşlerimizi, üst dönem abilerimizi şükranla, minnetle hatırlıyorum hep. O döneme ait hocalarımızın Cemil Çiftçi, Mehmet Durak, Orhan Parlak, Salih Dülger,

[61] Mustafa Okur, Rize İmam Hatip Okulundan Anadolu İmam Hatip Lisesine, 53. Yıl Özel Albümü, 1967-2020, İstanbul, 2021

felsefeci Selahaddin, Mehmet İnce, matematikçi Mustafa, Fransızca hocamız Sevcan Ataç, Emin Mumcu ilk aklıma gelenler. Dönem arkadaşlarımızdan Ali Sakar, Ertuğrul Bilinen, Ali Koç, Hüseyin Babacan, Osman Hayat, Veli Kafa, Neşet Kırcalı, Lütfullah Göktaş, Kemal Karadeniz, Zeki Arslan. Burada ismini zikredemediğim tüm hocalarıma, tüm arkadaşlarıma şükranlarımı sunuyorum. Selam ve dualarımı iletiyorum. Ebediyete intikal edenlere rahmet diliyorum.

Kasım Bostan Hocamız ve arkadaşları- 1978

Mehmet Cemal Öztaylan

Mehmet Cemal Öztaylan,[62] 25 Kasım 1954'te Balıkesir'in Bandırma ilçesinde doğdu. Ali Bey ve Hadiye Hanımın oğludur. İlkokulu Bandırma'da, orta ve lise tahsilini Balıkesir'de tamamladıktan sonra Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümünden mezun oldu. 1972 ve 1991 yılları arasında AP ve DYP'nin çeşitli birimlerinde görev aldı. İl Genel Meclisi ve Ticaret Odası Meclis üyeliği görevlerinde bulundu. Ulaştırma Bakanlığı Müşavirliği görevinde bulundu. Özel sektörde genel müdür ve yönetim kurulu başkanı olarak görev yaptı. Bandırma Belediye Başkanlığına seçilerek bu görevi yürüttü. 1991 genel seçimlerinde DYP listesinden 19. dönem Balıkesir milletvekili seçilerek parlamentoya girdi. Bu dönemde TBMM Başkanlık Divanı kâtipliği ve üyeliği, Anayasa Komisyonu; Sanayi, Teknoloji ve Ticaret Komisyonu; Milli Savunma Komisyonu ve Avrupa

[62] Burhanettin Duran, Parlamento Tarihi, c. 3

Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Parlamenter Asamblesi üyelikleri görevlerinde bulundu. Ayrıca, Meclis Araştırması Komisyonu başkanlığı, Meclis Araştırması Komisyonu üyeliği ve Meclis Araştırması Komisyonu sözcülüğü görevlerinde bulundu. 2007 genel seçimlerinde AK Parti listesinden 23. dönem Balıkesir milletvekili seçilerek tekrar parlamentoya girdi. 24. Dönemde de Balıkesir milletvekili seçildi. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Biz: Muhterem hocam tevellüdünüzden itibaren, okula başlamanız ve bugüne kadarki hayatınızı özetleyebilir misiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: Bandırma doğumluyum. Prof. Dr. Nevzat Aşık'ın babama söylemesiyle Bandırma Ortaokulundan ikinci sınıftan ayrılarak 718 numarayla Balıkesir İmam Hatip Okuluna 1967 yılında başladık. Ben Balıkesir İmam Hatip'in voleybol takımı kaptanıydım. Tahminen 1972-1973 yıllarıydı. Okulumuzu Balıkesir il şampiyonu yaptık. Bölge şampiyonu yaptık. Türkiye şampiyonasına katıldık. O zaman hocalarımızdan bazıları top oynuyoruz, voleybol oynuyoruz diye bize kızıp bağırıp ve hatta döverlerdi. Biz bu başarılardan dolayı taltif beklerken hocalarımızın bile bizi dışlaması bizim ağırımıza gidiyordu. Zaten maça çıktığımızda da "İmam mevlide gel, şeker bitti, imam camiye, top senin neyine" gibi tezahüratlarla zaten demoralize oluyorduk. Aynı zamanda okulun güreş takımındaydım. O zamanki süreçte okulu bitirsen de üniversiteye giremediğin için mecburen bir senede lisede okuyarak orayı bitirmek zorunda kalıyorduk. Şimdi bakın en önemli konu şu: Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde milliyetçi ve mukaddesatçı olan insanlar boyun eğdiği müddetçe Türkiye Cumhuriyeti'nin hiçbir şekilde yönetsel problemi olmaz. Ama burada okuyan çocuklar okulu bitirdikten sonra idare edilen değil idare edeceğim dediği zaman, başhekim olacağım, milletvekili olacağım, başbakan olacağım, cumhurbaşkanı olacağım, kaymakam, vali olacağım dediği zaman problem olmuştur. Ben 10 yıl siyasi yasaklı biri olarak Anayasa Mahkemesi'nde yargılanmış, başörtüsü meselesinden ağır cezada yargılanmış adamım. Bugünkü rahatlığa erişen insanların geçmişte mücadele veren başta Cumhurbaşkanımız olmak üzere onların verdiği mücadeleyi takdirle, şükranla ve minnetle anmasını istiyorum.

Allah nasip etti okulu bitirdik. Ondan sonra Bursa Erkek Lisesi'ne gittik. Bursa'da Tofaş'ta voleybol oynadım. Ondan sonra Balıkesir'de okul arkadaşım Zekai Uysal'la beraber idik. Ben Tofaş'a transfer olurken o da SSK'ya veya Taç Spor'a gitti. Ayrıca genç milli takıma çağrıldık. Liseyi bitirdikten sonra Uludağ Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'ne gittim. Balıkesir'de 1987 yılında Doğru Yol Partisinden İl Genel Meclisi Üyeliğine seçildim.

Doğru Yol Partisi İl Başkanlığı sonra da Balıkesir'den 19. dönem milletvekili seçildim. O görevden sonra devletin çeşitli mekanizmalarında müşavir ve genel müdür olarak görev yaptım. Ondan sonra 2007-2011 yılları arasında Bandırma Belediye Başkanı olarak görev yaptım. 23 ve 24. dönemde AK Parti'den Balıkesir milletvekili oldum.

BALIKESİR

BİRLİK

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

2 AĞUSTOS 1994 — SALI

İman Hatip mezunları biraraya geldi

Öztaylan hasret giderdi

Yangınlardan sonra yağmur

Mehmet Cemal Öztaylan Hocamız mezunlar günümüzde- 1994

Biz: Hocam, okulumuz birçok ilkleri barındırmaktadır. Bu bağlamda Türkiye'de ilk kız öğrenci kaydı yaptıran birkaç okuldan biridir. Bu kayıtlar da sizin okuduğunuz dönemlerde yapılmıştır. Neler söylemek istersiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: Yanlış hatırlamıyorsam bizim okula ilk kayıt yaptıran 7 kız öğrenci vardı. Bunlar içinde Sarraf Arif Fırat ağabeyin kızı Fatma Fırat ve Kevser isminde bir kız öğrenciyi hatırlıyorum. Yanlış hatırlamıyorsam bizim sınıfımızda değildiler. Onların herhâlde altı tanesi bitirdi. Ondan sonra kız öğrencilerin sayısı arttı. Bazı mütedeyyin aileler kızlarını başka okula gönderip de dumura uğramasınlar diye yollamazken imam hatibin açılması ile orada okumalarına müsaade ettiler. Okula sahip çıktılar.

Biz: Hocam, Hasan Basri Çantay'ın okulumuzla ilgili duyduğunuz neler var? Paylaşabilir misiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: Hasan Basri Hazretleri nur içinde yatsın Kurucu Mecliste görev yapmıştır. Havaalanı yolunda cadde üzerindeki evinde gidip bizatihi elini öpmeye mazhar olduğum, şeref duyduğum, sohbetlerine katıldığım bir büyüğümüzdü. Hasan Basri Çantay Hocam, rahmetli babamın dostu idi. Müteaddit zamanlarda Bandırma'ya gelir, babam Tatlıcı Ali Öztaylan'la görüşürdü. Biz Balıkesir'e gelirdik. Yeni Çarşı, Hürriyet Sokak, no:7'de ayakkabıcı dükkânı olan Hasbi Gürcan amcamızla beraber Hasan Basri Çantay hazretlerine gittiğimizi hatırlıyorum.

Ali Öztaylan Hocamız (ilk sıra ortadaki), okulumuzun düzenlediği Hasan Basri Çantay Paneli'nde- 1993

Biz: Hocam, Hasan Basri Çantay'ın okulumuzla ilgili elinizde fotoğraflar var mı?

Mehmet Cemal Öztaylan: Vallahi vardı da şu anda bir şey diyemeyeceğim. Onu bizim Ahmet Aydın Hocam daha iyi bilir. Bende yok. Şimdi babamın kütüphanesi var. Babamın kütüphanesini de İstanbul'da İlim Yayma Cemiyeti'nin bir kütüphanesi var, oraya bağışladık.

Biz: Hocam, Ahmet Karatoprak Hocamızla ilgili neler söylersiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: Ahmet Karatoprak Hocam Allah bin kere razı olsun. Balıkesir'de ilmin ve irfanın önünü açan Eski Camiye gelip köylerden gariban fakir fakat akıllı çocukları toplayarak Eski Cami Kur'an Kursunda onları önce hafızlığa çalıştırıp Allah'ın Kur'an'ını hıfzetmeye vesile olan mübarek müstesna saygıdeğer bir insandır. Hasbi Gürcan'ın da yakın dostu idi. O da baba dostumuzdu. Onlar sayesindedir ki Allah, Allah kelamı hala bu memlekette zikredilmektedir. Nur içinde yatsınlar. Okulumuzu yaptırması, ilgilenmesi. O dönemde paralı yatılıydım. Hasbi Gürcan ağabeyimiz çok hizmet etmiş, dernek başkanlığımızı yapmış, maddi manevi umurunu görmüş bir insandı. Balıkesir'de bizim okulumuza en çok Ovaköy sahip çıkmıştır. O köydekiler aklı, fikri, zikri yerinde olup müstesna insanlardır. O köyden birçok değerli insan çıkmıştır. Mesela hatırladığım bazıları şöyledir: Erol Aydın, Ahmet Aydın, Nevzat Aşık, ortopedik profesörü Mehmet Aşık, Resul Aşık, Süreyya Çanakçı, Ahmet Çanakçı gibi.

Biz: Hocam, okuduğunuz dönemde hayatınıza dokunan öğretmenlerinizle ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: Talebeyle en çok ilgilenen Konya Ilgınlı, Yüksek İslam mezunu Hüseyin Taşkın hocamız vardı. Hüseyin Taşkın hocamız herkese dokunmuştur. İsmail Çakırhan bir ekoldü. Çünkü İsmail Çakırhan Hoca sabah namazından sonra Paşa Camii'nde vaaz ederdi. caminin boş kaldığını ben hatırlamıyorum. Hafızlığı çok kuvvetli olan Sındırgı'nın Yaylabayır köyünden Ahmet Duran Hocam vardı. Nur içinde yatsın. Bunlar bizim hayatımızda iz bıraktılar.

Biz: Hocam, Mehter takımıyla ilgili neler söylersiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: Mehter takımımız vardı. Ben de mehter takımındaydım. Mehter takımıyla okuldan çıkar çarşıyı dolaşır bayram alanına öyle giderdik. Çok güzeldi, onurluydu bizim için. Mehter takımımız, Balıkesir'de hatta Türkiye'de ilklerdendir. Ondan sonra da Allah rahmet eylesin İzzettin Yaşbek tarafından Bandırma'da kurulan bir mehter takımı vardı ki o da çok şahaneydi.

Biz: Üstadım bir de okulun fiziki yapısıyla ilgili neler söylemek istersiniz?

Mehmet Cemal Öztaylan: O zamanki fiziki şartlarda okulumuzda banyo bile yoktu. Biz orada inzal olduğumuzda okuldan çarşıya giderek hamamda yıkanırdık. Öğle vakti yemekhanede kuru fasulye pişmiş olurdu. Sabahleyin çay gelir, kepçeyle dağıtılırdı. Krom bardaklar vardı. İçtiğin zaman dudağın yanardı. Okulumuzda sana yağı vardı onu yedik.

Biz: Muhterem Hocam, Allah razı olsun. Teşekkür ediyoruz. Bize zaman ayırdınız.

Mehmet Cemal Öztaylan: Estağfurullah. Çok sağ olun, var olun.

&&&

Sosyal hayat ve siyasette olmak üzere milletimize hizmet eden mezunlarımız bu hizmetlerine devam etmektedirler. Bu örneklerinden biri de Balıkesir Eski Milletvekili ve okulumuz mezunlarından Cemal Öztaylan'ın TBMM'ye verdiği 3998 sayılı kanun gereği kabristanlar amacı dışında kullanılmayacak, kaldırılmayacak, park, bahçe vs. gibi amaçlarda kullanılmayacak olmasıdır.

Cemal Öztaylan'ın Hizmeti

Okulumuz mezunlarından Balıkesir Milletvekili Sayın Cemal Öztaylan'ın gayretleri sonucu çıkan 3998 sayılı kanun gerçekten son yarım asrın en önemli kanunlarından biri oldu.

Bilindiği gibi, kültür ve tarih hazinesi olan kabristanlar, bir kısım belediyelerin gafleti sonucu kaldırılabiliyor ve yerlerine park, eğlence yeri ve pazar yeri yapılabiliyordu. Böylesine bir sorumsuzluk örneği, dünyanın hiçbir yerinde görülmezken, ülkemizde azınlık kabristanlarına dokunulamıyordu.

Müslüman-Türk olarak yaşamak ve ebediyet vatanına bu kimlikle varmak âdeta ceza sebebi olarak görülüyordu.

Yakın çevremizde Balıkesir, Susurluk, Gönen parkları ecdat kabirleri üzerine kuruldu. Erdek Kabristanının üzerine de pazar yeri yapıldı. Yine bir cennet bahçesi kadar güzel tarihi Edincik Kabristanının bir bölümü, Belediye Binası inşâ etmek için dümdüz edildi, asırlık selviler acımasızca katledildi.

Tarih ve kültür hazinelerimizin korunması, Bandırma İlçe Kabristanının kaldırılmaması için bir ömür boyu mücadele vermiş, gözyaşı dökmüş olan muhterem büyüğümüz Ali Öztaylan Ağabey, gayretin meyvesini milletvekili oğlunun, Cemal Öztaylan'ın çıkması için çırpındığı kanunla aldı.

Artık, sadece Bandırma Kabristanı değil, Türkiye'mizin her yanındaki kabristanlar kesinlikle kaldırılmayacak, başka bir amaç için kullanılmayacaktı; üstelik korunacaktı. Köksüz millet olmaz. " Millet kökü, mâzi olan âtidir" denilmiştir. Ecdada yapılan saygısızlık, kökümüze özümüze yapılmıştı demektir.

Böylesine önemli bir kanunun çıkmasını sağlayan Sayın Cemal Öztaylan'ı yürekten kutluyor, Balıkesir İmam-Hatip Lisesi Koruma Derneği olarak kendisi ile iftihar ediyoruz.

Okul Koruma Derneği Başkanlığı

Cemal Öztaylan Hocamızın Mecliste verdiği önergeden dolayı okulumuz Okul Koruma Derneği Başkanlığının basında yaptığı teşekkür[63]

[63] Merve Dergisi 1994, sayı 4, sayfa 26

Mustafa Dündar

Okul numarası: 1289

1976 -1977 öğretim yılı / 1984 yılı mezunu

Bursa Osmangazi Belediyesi Belediye Başkanı

1965 Gümülcine doğumlu. İlkokulu Yunanistan'da bitirdi ve daha sonra Orta-Lise tahsili Balıkesir İmam Hatip lisesinde tamamladı. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olarak serbest Avukatlık yaptı. Batı Trakya Türkleri Dayanışma Derneği Bursa Şubesi'nin Yönetim Kurulu üyeliğini ve 3 dönem de başkanlığını yaptı. Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kuruluş aşamasında Bursa Osmangazi İlçesi Kurucu Yönetim Kurulu üyeliği ve başkan yardımcılığı görevlerinde bulundu. 3 Kasım 2002 Milletvekili genel seçimleri sonucu 22. Dönem AK Parti Bursa Milletvekili olarak Parlamentoya girdi.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Akdeniz Parlamenter Asamblesi Türk delegasyonu Üyesi ve Türkiye Büyük Millet Meclis Dışişleri Komisyonu sözcülüğü görevini üstlendi. Ayrıca Türkiye Büyük Millet Meclisi Türkiye Yunanistan parlamentolar arası Dostluk Grubu Başkanlığını yaptı. 29 Mart 2009 ve 30 Mart 2014 yerel seçimlerinde Bursa Osmangazi Belediye Başkanlığına seçildi. 31 Mart 2019 yerel seçimlerinde ise Osmangazi'de Cumhur İttifakı adayı olarak seçimlere giren Dündar, aldığı yüzde 51 oyla 3. kez Osmangazi Belediye Başkanlığına seçildi.

Evli ve 3 çocuk babası olup İngilizce ve Yunanca bilmektedir.

Yaptığı ve halen devam eden bazı görevleri:

- Batı Trakya Türkleri Dayanışma Derneği Bursa Şubesi'nin 3 dönem de başkanlığını yaptı.
- Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kuruluş aşamasında Bursa Osmangazi İlçesi Kurucu Yönetim Kurulu üyeliği ve başkan yardımcılığı görevlerinde bulundu.
- 3 Kasım 2002 Milletvekili genel seçimlerinde 22. Dönem AK Parti Bursa Milletvekili seçildi.
- Ak Parti'den 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde Bursa Osmangazi Belediye Başkanlığına seçildi.
- Ak Partiden 30 Mart 2014 yerel seçimlerinde Bursa Osmangazi Belediye Başkanlığına seçildi.
- Cumhur İttifakı 31 Mart 2019 yerel seçimlerinde Osmangazi Belediye Başkanlığına seçildi.

&&&

Mustafa Dündar hocamızın okulumuz öğretmenlerinden ve okulumuz müdürlerinden Feyzullah Türker Hocamızla ilgili düşünceleri:

"Hiç şüphesiz öğretmenlerimizin hepsi bize sahip çıktılar. Fakat bunlar içerisinde en önemlisi Feyzullah Türker (Allah rahmet eylesin) hocamız idi. Gümülcine Celal Bayar azınlık lisesinde öğretmenlik yaptığı için bizleri tanıyıp sahiplendi, bizlerin okulda velimiz oldu. Hem hocamız (Arapça tefsir hadis Kur'an-ı Kerim) hem de bizleri koruyup kollayan gözeten velimiz oldu. Eksik kaldığımız derslerde bizzat okul dışında özel ders verirdi."

Prof. Dr. Hamdi Döndüren

Prof. Dr. Hamdi Döndüren Hocamız, 1943 Balıkesir doğumludur. İlköğrenimden sonra hıfzını ikmal etti. Balıkesir İmam-Hatip Okulu mezuniyetinden sonra İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Balıkesir Barosu'na bağlı olarak bir süre serbest avukatlık yaptı. Balıkesir Merkez Vaizliği ve Çanakkale-Bozcaada Müftülüğü görevlerinde bulundu. Konya Yüksek İslâm Enstitüsü'ne 20 Nisan 1975 tarihinde İslâm Hukuku, Fıkıh Usulü ve Türk Medeni Hukuku dersleri için öğretim üyesi olarak atandı. Aynı görevi, 6 Kasım 1978'den itibaren Bursa Yüksek İslâm Enstitüsü'nde sürdürdü. Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nde 1978'de başladığı doktora çalışmasını 26 Temmuz 1983'te "İslâm Hukukuna Göre Alım- Satımda Kâr Hadleri" konulu doktora teziyle tamamladı. Bursa Uludağ Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi İslâm Hukuku Anabilim Dalında, 1983'te Yardımcı Doçent, 1988'de Doçent ve 1995'te de Profesör oldu. 1986'da Riyad İmam Muhammed Üniversitesi'ne araştırma için gitti ve altı ay süreyle "Ma'hed Ta'lîmi'l-Luga el-Arabiyye (Arap Dilini Öğretim Enstitüsü)" nün derslerini izledi ve dönem sonu katıldığı sınavlarda başarılı oldu. Uludağ Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Temel İslâm Bilimleri Bölümü İslâm Hukuku Emekli Öğretim Üyesidir. Halen Konya Karatay Üniversitesi İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi İslam Ekonomisi ve Finansı Bölümü öğretim üyeliği yapmaktadır. Arapça ve Fransızca bilen Hamdi Döndüren dört çocuk babasıdır.

Çalışmalarımız kapsamında belirlediğimiz başlıklarla ilgili Hamdi Döndüren Hocamızın gönderdiği yazı aşağıdaki gibidir:

Doğumu ve ilköğretim hayatı

Bize aileden anlatılan ve dedelerimizden gelen bilgiye göre; eski dedelerimiz Karaman bölgesinden Balkanlara yapılan göç sırasında, akıncı olarak Bulgaristan'a göç etmiş. 93 harbi diye bilinen (1293 Rumi takvimine göre), 1877-1878 yıllarında Çarlık Rusya'sı ile

Osmanlı Devleti arasında cereyan eden savaş sonrasında, Anadolu'ya vuku bulan büyük göç sırasında dedelerimiz, Balıkesir'e göç etmiş ve Yaylabayır Köyü'nü kurmuşlar. Baba dedemiz köyün girişinde bugün halen makine çeşmesi diye anılan yere, yüz otuz yıl kadar önce, İstanbul'dan getirttiği ve ateşle çalışan bir un değirmenini, yine İstanbul'dan gelen ustaya kurdurmuş ve bir süre çalıştırmış. Diğer yandan köye de ilk bakkal dükkânını açmış. Ancak Anadolu'nun işgali üzerine genç yaşta katıldığı Çanakkale Savaş'ında şehit düşmüştür.

Dört erkek ve üç kız kardeşin altıncısı olarak 1943 yılında dünyaya geldiğimiz zaman, babamız, köyün muhtarı, iyi bir inşaat ustası olarak, dededen gelen girişimcilik ruhu ile köyün kenarında rüzgârla çalışan yel değirmeni kurmuştu. Çocukluğumuzda biz de çiftçilik yanında, bu değirmeni çalıştırıyorduk. Köyün camisi ve köy okulu yine babalarımızın ustalığı ve öncülüğü sayesinde inşa edilmişti. Bütün kardeşlerimiz bu okuldan mezun olmuştuk. En büyük ağabeyim Emrullah Döndüren, İbirler- Çaypınar, Yaylabayır, Batak, Karıncalı ve Reşadiye köy yolları projesinde, mühendise yardımcılık yapmış, aynı mühendis daha sonra, Edremit- Havran Eğmir köyünde açılan Dümeks A.Ş. demir madenine geçince, ağabeyimi de tahlil laboratuvarına şef olarak almıştı. Aynı işi ve mesleği öğrenen ikinci ağabeyim Veysel Döndüren de aynı madende emekli oluncaya kadar sürdürmüştür.

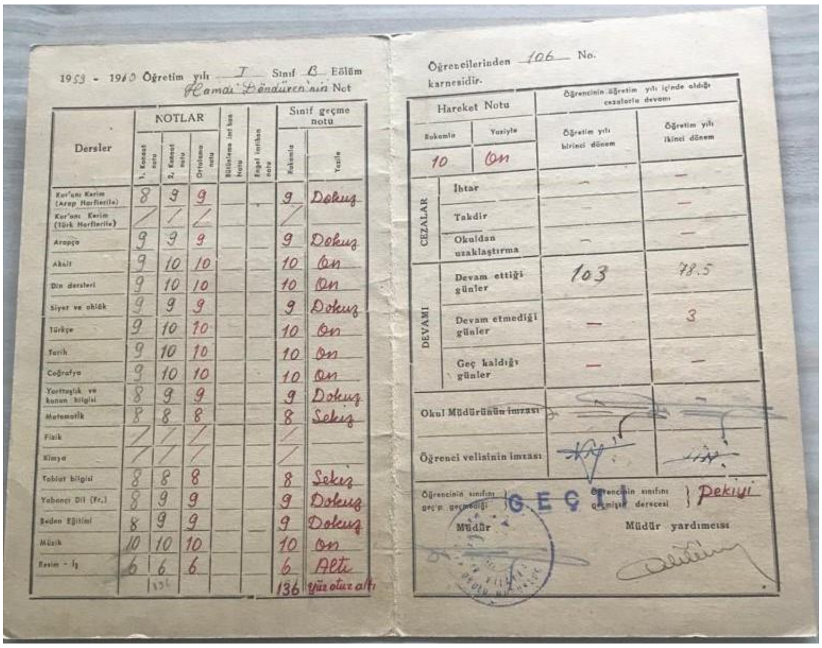

1959 - 1960 Öğretim yılı I Sınıf B Bölüm Hamdi Döndüren'nin Not

Dersler	NOTLAR 1. Kanaat notu	2. Kanaat notu	Ortalama notu	Bütünleme imtihan notu	Engel imtihan notu	Sınıf geçme notu Rakamla	Yazıyla
Kur'anı Kerim (Arap Harflerile)	8	9	9			9	Dokuz
Kur'anı Kerim (Türk Harflerile)	/	/	/			/	
Arapça	9	9	9			9	Dokuz
Akait	9	10	10			10	On
Din dersleri	9	10	10			10	On
Siyer ve ahlâk	9	9	9			9	Dokuz
Türkçe	9	10	10			10	On
Tarih	9	10	10			10	On
Coğrafya	9	10	10			10	On
Yurttaşlık ve kanun bilgisi	8	9	9			9	Dokuz
Matematik	8	8	8			8	Sekiz
Fizik	/	/	/			/	
Kimya	/	/	/			/	
Tabiat bilgisi	8	8	8			8	Sekiz
Yabancı Dil (Fr.)	8	9	9			9	Dokuz
Beden Eğitimi	8	9	9			9	Dokuz
Müzik	10	10	10			10	On
Resim - İş	6	6	6			6	Altı
		136				136	yüz otuz altı

Öğrencilerinden 106 No. karnesidir.

Hareket Notu Rakamla	Yazıyla		Öğrencinin öğretim yılı içinde aldığı cezalarla devamı: Öğretim yılı birinci dönem	Öğretim yılı ikinci dönem
10	On			
CEZALAR		İhtar	–	–
		Takdir	–	–
		Okuldan uzaklaştırma	–	–
DEVAMI		Devam ettiği günler	103	78.5
		Devam etmediği günler	–	3
		Geç kaldığı günler	–	–
Okul Müdürünün imzası				
Öğrenci velisinin imzası				

Öğrencinin sınıfını geçip geçmediği: GEÇTİ
Öğrencinin sınıfını geçmişse derecesi: Pekiyi
Müdür
Müdür yardımcısı

Prof. Dr. Hamdi Döndüren Hocamızın karnesi- 1960

İlkokuldan mezun olunca, bir iki arkadaşımız Savaştepe İlk öğretmen Okulu'na girerken, öğretmenimiz babamdan benim de gitmemi istemiş. Babam, sözü edilen okulda dini hassasiyet görmediği için vermek istememiş. Beni hafızlık için, Balıkesir Yıldırım Camii Kur'an Kursu'na vermiş. Kurs hocalarımız Mehmet Karatoprak ve Şerafeddin hoca, Balıkesir'de çok başarılı hocalardı. Özellikle Karatoprak Çerkez asıllı, çok şık giyinir, her davranışı ve güzel hatipliği ile bize örnek olurdu. Aynı zamanda Yıldırım Camii'nin de baş imamı idi. Sabah namazına geldiğinde, cami avlusu çevresindeki koğuşların tarafında küçük bir seslenmesi yeterli olur, hepimiz, camide yerimizi alırdık. Çok medeni ve üst düzey yöneticilerle rahat diyalog kurabilen Karatoprak hocamızın bizde hiç unutulmayacak hatıraları vardır. Bir ikisini zikredersek, genç kuşaklara örnek olabilir.

1958 yıllarıydı. 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'na bir ay kala, Karatoprak hocamız, valiliğe gidiyor ve şunu söylüyor. "Bayram günü, bütün ilkokul, ortaokul ve lise öğrencileri Milli Kuvvetler Caddesi üzerinde yürüyüşe katılıyor ve halk tarafından alkışlanıyor. Bunlar Milli Eğitime bağlı resmi okullar. Biz de resmi Kur'an Kursu olarak Diyanet İşleri Başkanlığı ve Devlet Bakanlığına bağlı resmi eğitim kurumuyuz. Bu milli bayrama bizim öğrencilerimizin de diğerleri gibi yürüyüşe katılma hakkının olması gerekir." Vali: "Haklısınız ama sizin öğrencilerinizin kıyafeti bu yürüyüşe uygun olmaz." deyince, Karatoprak: "Resmigeçit için, özel kıyafet diktirmek bizim görevimiz, siz yürüyüşe izin verin, on beş gün içinde kıyafetler hazır olur." demiş. Yürüyüş için mutabakat sağlanınca, ertesi gün bir terzi yürüyüşe katılacak bütün öğrencilerin ölçüsünü aldı. Hepimize siyah özel birer kat elbise dikildi. O yıl, seyredenlerin alkışları arasında, liselerin arkasından yürüyüşe katılmıştık. Bu gibi aktiviteler bizim gibi genç kuşaklar için önemli bir moral oluyordu.

İkinci bir olay da, bizim eğitimimizin önünün açılması olayıdır. 1958 yılında ilk olarak Balıkesir İmam Hatip Okulu, biraz gecikmeli olarak açıldı. Eski Cami Kur'an Kursu öğrencileri olduğu gibi, İmam Hatip'e geçti. Biz, hafızlığımız yarıda kalmasın diye o yıl girmedik. Ertesi yıl kayıt için başvurduğumuzda ise, yaşımız on beş gün kadar geçtiği için müdürlük kayıt yapmadı. Karatoprak Hoca bizzat görüştü, yönetmeliğe göre, valilik onayı olmadan kayıt yapılamıyormuş. Bir iki yıl yaşı geçen arkadaşlarımız, vakitli olarak yaşlarını küçültüp kayıt yaptırmıştı. Bizim için böyle bir imkân ve zaman da yoktu. Ben çok üzgün olarak, hafızlığımda bana destek olan Balıkesir'de mukim hafız teyzemin evine gittiğimde, beni üzgün gören, büyük teyzemizin eşi, sebebini sordu, biz de anlattık, yaşımız geçmiş, valilik onayı olmadan kayıt yapılamazmış. Eniştem, tamam dedi. Valiliğe gider derdimizi anlatırız. Beni alarak, valilik yakınında bir arzuhalciye dilekçe yazdırdı. Birlikte, Balıkesir Valisi olan Zahit Kırağlı'nın huzuruna çıktık. "Vali bey, bu benim yeğenim olur, 1,5 yılda Kur'an'ı ezberledi. Tahsile devam etmek istiyor. Birkaç gün yaşı geçti diye kayıt yapmıyorlar, zat-ı aliniz onaylarsanız, önü açılacak." Dedi. Vali, şöyle bir baktı: "İmam Hatibe Okuluna ne gerek var. Benim yeğenim de okula değil, bir tornacının yanına girdi, iyi para kazanıyor. Bu delikanlı için de böyle bir iş düşünebiliriz." Dedi. Bu arada ben söz alarak, Babam beni, tornacı yanına çırak olarak vermez, sadece İmam Hatip'te okutmak istiyor, aksi halde köye dönmem gerekecek. Ben okumak istiyorum deyince, Vali: " Haydi sana da bir şans tanıyalım." dedi ve dilekçeyi onaylayıp, Milli Eğitime havale etti. Bu sayede imam Hatip öğrenciliğimiz başlamış oldu. Her biri merhum olan bu ilgilenenlerin, "Hayra delalet eden, hayrın önünü açan o hayrı işleyen gibidir." hadisinde bildirilen ecre ulaşmasını Cenabı Hak'tan dilerim.

Balıkesir İmam Hatip Okulu hatıraları

Bizim dönemimizde, İmam Hatiplerin Orta kısmı ört, lise kısmı üç yıldı. Bir yıl öğretim fazlalığı, Arapça ve dini dersleri takviye için ön görülmüştü. Sınıflarımızın büyük çoğunluğu hafız veya Kur'an Kursu'nda temel eğitim aldığı için, derslerde başarı oranı yüksek oluyordu.

İlk İmam Hatip Müdürümüz Fahri Ersin çok medeni ve öğrenci sevgisi dolu bir eğitimciydi. Karatoprak hoca da ilk yıllarda Kur'an-ı Kerim derslerine geliyordu. O günkü şartlarda, İmam Hatip yatılı ve okulun bahçesindeki öğrenci yurdu, üzerinde henüz çatısı bile kapanmamış, betonla örtülü idi. Biz ilk yılda Kur'an Kursundan gelip giderken kış günlerinde, çizmeyle gidebiliyorduk. Asfalt, kaldırım veya taş döşeme yoktu. Yollar çamur kaplıydı. İkinci yıl, yatakhanenin üst katında, iki katlı karyolanın üstünde kalırken, gece

yattığımız sırada üst betondan, su damlaları iniyor diye bir çözüm üretmişiz. Betona bir çivi çakıp, ona bağladığımız ipin bir ucunu cam boşluğuna uzatmışız, böylece su sızıntısı, iple birlikte bizim üstümüze inmeden, cam tarafına gidiyordu. Bizim unuttuğumuz bu hatırayı yıllar sonra, mezuniyet gününde, bir arkadaş anlatmıştı.

Hocalarımız çok azimli ve alanlarında yetişkin idiler. Biz de her şeyi anlamaya çalışan bir halimiz vardı. Bir gün kimya dersinde, kimya hocamız, atomun yapısını tahtaya çizip anlatırken şunları söylemişti: "Maddenin atom denen en küçük zerresinin yapısı, ortada bir çekirdek, onun etrafında ışık hızıyla dönmekte olan elektronlardan oluşur." Sınıfımızdan yirmi dört kişiden yirmi üçü Kur'an Kursu'ndan İmam Hatip'e geçmişti. Belli bir alt yapısı olan öğrenciler olarak fizik ve kimya olaylarının gerçeğini anlamaya çalışıyorduk. Kimya hocamıza şunu sormuştum: Taşın toprağın yapısında bu kadar düzenli ve yüzyıllarca devam eden böyle bir elektron hareketi enerjiyi gerektirmez mi? Bu elektronlar enerjiyi nereden alıyor, enerji kaybı olmuyor mu? Hocamız: "Dediğiniz doğru, ancak böyle bir enerji takviyesi konusunda kimya fakültesinde hocalarımız bize bir bilgi vermedi. Eğer enerji kaybı olursa, bu hareket günü geldiğinde durur, durunca da korkunç patlamalar olur, zaten nükleer bombaların patlamasının da, bu harekete dışarıdan müdahale edip, durdurmaya kalkınca, birden ortaya çıkan enerjinin sebep olduğu biliniyor." demişti.

Arapça hocamız, merhum Ahmet Gürtaş alanında örnek bir hocamızdı. Bize hem klasik hem modern Arapçayı lise sona kadar canlı örneklerle öğretmişti. Emsile, bina, avamil'de fiil çekimlerini medrese usulü öğrenmemiz, Yüksek İslâm Enstitü döneminde bile önümüzü açmıştı. Daha sonra Konya Yüksek İslâm Enstitüsü'ne geçen hocamızla, 1976 yıllarında beraber hocalığımız olmuştu.

Balıkesir İmam Hatip Okulu'ndan arkadaşlarımızdan bazıları hakkın rahmetine kavuştu. Cenab-ı Hak'tan her biri için rahmet dilerim. Erol Ayyıldız, İsmail Akman, İsmail Saruhan, Resul Aşık ve Yusuf Demireşik erken dönemde hakkın rahmetine kavuşan arkadaşlarımızdandır. İsmail Akman kıraatı yerinde, sesi güzel bir ilahiyatçı idi. İstanbul Fikirtepe Camisi yanında, uzun süre Eminönü Merkez Camii'nde de görev yapan Akman kardeşimiz genç yaşta vefat etmişti. Uzun yıllar lise müdürlüğü ve din dersi öğretmenliği yapan pek çok arkadaşımız çeşitli şehirlerde emeklilik dönemlerini sürdürüyorlar. Burhan Güler, Atilla Sert, Halil Akbıyık, Abdullah Sert, Mehmet Yağmur, Yüksel Haşal, Şaban Duman, Hüseyin Önder bunlardandır.

Erol Ayyıldız, iyi bir Arapça hocası olarak Bursa İlahiyat Fakültesi'nde uzun süre birlikte hocalık yaptığımız bir meslektaşımızdı. Birkaç yıl önce hakkın rahmetine kavuştu. Onun köylüsü Nevzat Aşık, hadis alanında, İzmir İlahiyat Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak hizmet etti.

İmam Hatip Okulu sonrası hatıralar

1965'te İmam Hatip Okulundan mezun olunca, İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'ne yatılı olarak girdik. Ancak ikinci bir fakülte daha okumak istiyorduk. İmam Hatip diploması ile bu mümkün değildi. Genel Lise diploması şartı vardı. 1966 yıllarında, Balıkesir Muharrem Hasbi Lisesi'nin bütün son sınıf derslerinden sınava girerek, bağımsız lise diploması ile Üniversite sınavlarına girdik ve 2. Öğretim öğrenci olarak İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne kaydımızı yaptırdık. Yüksek İslâm Enstitüsü dersleri saat 13'te bitiyor, Hukuk Fakültesi dersleri saat 14.00'te başlıyordu. Bir saatlik süre içinde, yollarda simit falan yiyerek, gemide namazı kılarak, Üsküdar Bağlarbaşı'ndan, karşıya geçip, Beyazıt

meydanındaki İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin önemli derslerini izliyorduk. Sıddık Sami Onar, Hıfzı Velidedeoğlu, Feridun Ergin gibi hocaların son öğrencileri olmuştuk.

Aynı dönemde İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'nde de yetişkin hocaların en tecrübeli döneminde yararlanmak nasip olmuştu. Mahir İz, Şakir Berk, Hayreddin Karaman, Bekir Topaloğlu, Salih Tuğ hocalar bunlardandır. Mahir İz hocanın ömür boyu iz bırakacak öğütleri oluyordu. Bunlardan birisini aktarmakta fayda var. Çünkü bu öğüdü işitenler, zekâtı önce kendisi uygulamayı mutat hale getiriyor. Üstad bir gün derste şöyle dedi: "Siz buradan mezun olunca, müftü, vaiz veya bir lisede din dersi öğretmeni olursunuz, Düzgün bir maaşınız olur, evlenirsiniz, zaman içinde eviniz, hatta arabanız olabilir. Fakat hiçbir zaman nisap miktarı (80 gram altın tutarı) bir paranız olup da, üzerinden bir yıl geçerek zengin durumda olmayabilirsiniz. Kürsüde, sınıfta zekâtı anlatacaksınız, cemaati zekât vermeye teşvik edeceksiniz, ama kendiniz ömür boyu zekât vermeyeceksiniz. Olur mu böyle bir şey? Size tavsiyem, aybaşında maaşınızı alınca, kırkta birini (yüzde iki buçuk) ayırıp bir fakire verin, cebinize bereketli para girsin. Bunun bereketini, huzurunu hissedersiniz." Dedi. Dedikleri doğruydu. Bugün on bin lira aylık gelirin, %2,5'u, 250 liradan ibaret. Bunu, bir ihtiyaç sahibine verse, geri kalan 9750 TL'nin bereketini görecektir. Bunu, 30 yıl kadar önce Bursa İlahiyat Fakültesi Genel Kurul toplantısında anlatmıştım. Arkadaşlar doğru dediler. Hemen mutemede talimat verilmiş, maaşlardan kesilen %2,5'luk kısım, fakülte vakfına aktarılarak, ihtiyaçlı öğrencilere burs olarak dağıtılmaya başlanmıştı. Hala doksanın üzerinde akademisyen arkadaşımızın bu uygulamayı sürdürdüğünü öğrendim.

Konumuza dönersek, İstanbul'da İstanbul Üniversitesi tarafına bu geliş gidişler arasında ve özellikle hafta sonlarında Cağaloğlu Milli Türk Talebe Birliği salonunda gençlere ideal fikirler veren hoca ve üstatları da izlemeye çalışıyorduk. Necip Fazıl Kısakürek, Sabahaddin Zaim, Muhammed Hamidullah hocalar konferans ve seminerlerini izlediğimiz üstatlar arasındaydı.

Konferans için Balıkesir'e gelen Necip Fazıl Kısakürek

Muhammed Hamidullah Hoca Paris'ten on beş günde bir Edebiyat Fakültesi tarih bölümüne gelir, seminerler verirdi. Bizim de izlediğimiz bir seminerinde Hz. Ali ile Muaviye orduları arasında geçen Sıffin olayını anlatırken, bir öğrenci şunu sordu: "Hz. Ali Allah Resulünün akrabası ve damadı, çok değerli bir sahabe. Muaviye de vahiy kâtipliği yapmış, değerli ve Hz. Ömer döneminden itibaren önce Ürdün, sonra Dımışk'a vali olarak

atanmış, Hz. Osman döneminde Suriye Şam bölge valisi olmuş. Bunlar Sıffin'de kendi aralarında savaşmışlar, ölenler olmuş. Hangi tarafın ölüleri şehit sayılır, hangisi haklı?" diye sordu. Hamidullah Hoca buna Hz. Ali'nin sözü olarak öyle cevap verdi ki: "Sıffin Savaşı devam ederken, bir namaz vakti gelmiş. Hz. Ali tarafından biri yüksek sesle ezan okumaya başlayınca çatışma durmuş ve taraflar namaz için geri çekilmiş. Bu arada Muaviye tarafından da ezan sesi geliyor. İki taraf namazlarını kılıyor. Hz. Ali namazın sonunda selam verince, arkasındaki bir sahabe şu soruyu sormuş: Ya Ali, biz namaz kıldık, karşı taraftan da tekbir sesleri geliyor. Henüz iki tarafın şehitleri gömülemedi, yaralıların yaraları sarılıyor. Hangileri gerçek şehit, hangileri gerçek gazi? Bu soru üzerine, Hz. Ali gözyaşları içinde şu cevabı verir: "Siz bana güvenerek, benim haklı olduğuma inanarak buraya geldiniz, karşı taraf da Muaviye'nin haklı olduğuna inanarak geldi, iki taraftan da ölenler şehit, kalanlar gazidir. Ancak, bu iki tarafı aylar ve yıllar içinde karşı karşıya, çatışma noktasına getirenler kıyamet günü bunun hesabını nasıl verecek, bunu bilemiyorum. Bu hesabı verecek olanların içinde ben de varım." Bu unutulmaz bir cevaptır.

Biz zekâtı ilmihal bilgileriyle okurken, Sabahaddin Zaim Hoca konferanslarında, zekâtı Hz. Peygamber ve dört halife dönemindeki gibi, devlet tarafından zenginlerden alınan, depolanıp, yıl boyunca fakirlere dağıtılan bir kurum olarak açıklıyor ve gençlerin ufkunu açıyordu. Çünkü Hz. Peygamber Muaz bin Cebel'i (ra) Yemen'e bölge valisi olarak gönderirken, zekâtın hangi mallardan hangi miktarda alınacağını bildiren listeleri kendisine yazılı olarak verdikten sonra; "Bu ölçüye göre, zekâtı oranın zenginlerinden al ve oranın ihtiyaç sahiplerine dağıt." talimatını vermişti. Aynı uygulama dört Halife döneminde de sürdürülmüştür. Günümüzde Malezya gibi bazı İslâm ülkelerinde, zekâtın görevliler tarafından alınıp, düzenli olarak ihtiyaç sahiplerine dağıtıldığı biliniyor. Toplanan zekâtın yarısı mahalle ve köylerde görevli cami imamları eliyle dağıtıldığı gibi, diğer yarısını da Devlet merkez zekât fonuna alarak, okullarda öğrenci burslarını, ani sel felaketi, deprem vb. sıkıntılı bölgelerde, evini yerini kaybedenlere desteği bu fondan karşılıyor.

Necip Fazıl üstatla ibretli bir Balıkesir yolculuğumuz olmuştu. Eski Cami Derneği bir konferans için Necip Fazıl'ı İstanbul'dan getirip götürme işini Nevzat Aşık'la ikimizden rica etmişti. Üstadı İstanbul'dan uçakla Bandırma'ya, oradan da karşılamaya gelenler Balıkesir'e götürecekti. Biz Yüksek İslâm Enstitüsü 3, Nevzat Aşık beyler 4. Sınıfta idi. Bir cuma günü üstadı, evinden alıp araçla Yeşilköy Hava Alanına götürdük. Bandırma uçağının kalkmasına bir saat falan kalınca, anons başladı. Anonsta: "Bandırma uçağı bakıma alınmış ve sefer iptal edilmiştir. Yolcular, bir başka güne aktarabilir veya bilet paralarını alabilirler." deniyordu. Biz üstada durumu aktarınca, "Bu bizim konferansımıza karşı hazırlanmış bir sabotedir. Gelin, şimdi olanları göreceksiniz." dedi. Bir görevliye, hava alanı yetkili müdürünün odasını sordu. Üst katta bir yerdeydi. O önde biz arkada, merdivenleri çıktık. Sekreterin, beyefendi bir şey mi var, demesine aldırmadan, evet acil bir durum var diyerek, müdürün odasına girdik. Müdür ayağa kalkarak, bir şey mi var? Dedi. Necip Fazıl: "Evet önemli bir durum var. Bana Necip Fazıl derler, gazeteciyim, beni tanımanız gerekmez. Balıkesir'de konferansım var. Akşam iki saat sonra orada olmam gerekiyor. Şu anda bizi karşılamak için, Balıkesir'den Bandırma Hava Alanına araçlar geldi. Yarın bu olayı gazeteler yazacak, yarından sonra bu makamda kalabilir misiniz, bilemem." Deyince, müdür daha da telaşlandı ve telefona sarılarak bilgi almaya çalıştı. Necip Fazıl: "Bizi arızalı uçakla gönderin, demiyorum, ama böyle bir hava alanında yedek uçak olur." Dedi. Kısa görüşmenin ardından, müdür, "Yarım saat gecikme ile uçak sefere çıkacak, problem yok." Dedi. Oradan ayrıldık. Merdivenlerden inerken, üstadın şu sözlerini hiç unutmam: "Gençler, hak verilmez, alınır, denen olay budur. Biz de başkaları gibi sessiz kalsaydık,

şimdi evlerimize dönecek ve eziklik hissedecektik. Bizim konferansımızı engellemek isteyenler ise sevinecekti." Dedi. Gerçekten o günlerde, bu gibi gençlere önderlik yapan yazar, hoca ve üstatlar izleniyor, Dev Genç gibi gençlik kuruluşlarınca bu gibi engeller yapılıyordu.

Çift alan eğitimimiz devam ederken, hukuku tamamlamak için beşinci yıl boş kalmamak, hizmet etmek ve maddi bir destek de sağlamak amacıyla, Balıkesir Merkez Vaizliği görevimiz de oldu. O günkü bir gazete, bir koltukta üç karpuz, başlığı ile bizim çift alan ve diyanet görevimizi dile getirmişti.

Hasan Basri Çantay

Balıkesir'in yetiştirdiği, önemli ilim adamlarından Hasan Basri Çantay'la ilgili bir hatıramı da zikretmeden geçmek uygun olmaz. Yükseköğrenim ve Balıkesir Merkez Vaizliğimiz sırasında, Çantay hocayı sanırım bayram ziyareti için, dört beş kişi gitmiştik. İl Müftüsü Mehmet Emre, İmam Hatip'ten Mücteba hocamız ve bir iki arkadaşımız daha vardı. Hasan Basri hocanın evinde çaylar içilirken, ibadetlerle ilgili bir konu açılınca üstat şöyle demişti: "İbadetlere sonradan yapılacak ilaveler bidattir, ancak bugün, bilindiği gibi bütün camilerde, müezzinler akşam namazı dışında dört vakit namazlarda, farz için kamet getirmezden önce, üç defa ihlas suresini okuyorlar. Bunun Hz. Peygamber döneminde okunduğuna dair bir delil yoktur. Diğer yandan bunların okunma sebebi, sonradan gelen ve sünneti kılmakta olanların, farza başında yetişmesi diye açıklanır. Hâlbuki "Kur'an okunduğu zaman, onu dinleyin ve susun, umulur ki size merhamet edilir." (A'râf, 7/204) ayetine göre, o namaz kılmakta olan kişi, namaza mı devam edecek, müezzinin okumakta olduğu Kur'an'ı mı dinleyecek? Burada bir çelişki oluyor. Ben müftü olsam, ilan edip, müezzinlerin ihlas okumasını kaldırırdım."

İkinci bir konu da Balıkesir'de Hasan Basri Çantay adına yapılan ilk caminin duvarları çok sade idi, hiçbir yazı veya levha yoktu. Bu konu açılınca: "Camilere, karmaşık, süs yazılarının hattat adı altında okunamayacak şekilde, birbirine örülmüş ve süslenmiş uzun yazılar veya manası falan olmayan levhaların, israf kapsamına girdiğini düşünüyorum." Demişti. Dayandığı delil şuydu: "Kur'an'ın yazılmasından amaç rahat okunabilmesidir. Sırf süs olsun, fazilet olsun diye, okunamayacak kadar küçük yazıyla veya karışık süslü yazıyla yazılan ayet ve surelerin yazılması alimler tarafından mekruh görülmüştür."

Yükseköğrenim sonrası ile ilgili bazı hatıralar

Hukuk Fakültesi'nden de mezun olup, bir de avukatlık stajı yapmak isteyince, resmi görevden ayrılmak gerekiyordu. Üstelik öğrenciliğimizin son yılında evlenmiştik. Bundan sonraki süreçte eşim Müzeyyen Hanım, bütün zorluklarda yanımda olmuş ve bugüne gelmemizde önemli katkısı olmuştur. Kendisine teşekkürlerimi bildiririm. Tabii ki, bütün bu ilim yolculuğundaki meşakkatlerin karşılığı ahrette beklenir. İlim yolculuğunda aynı sıkıntılara çocuklarımızın da katlanması söz konusudur.

Avukatlık stajı sürecinde evlilik sebebiyle maddi desteğe ihtiyacımız da vardı. Özel bir okulun gece kısmında çeşitli dersleri okutmayı üstlendim. Fransızcamı geliştirmek için de, noterlerden tercüme işleri üstlenmiştim. Stajdan sonra baroya kaydolup, avukatlık bürosu

açmışsam da o meslekte 10 ay kadar kaldıktan sonra, "her şey aslına döner" kuralı uyarınca, kürsüye, ilme ve ilmi tebliğe dönme kararı verdik. Çünkü cuma günleri, kürsüden inip, mahkeme koridorlarında dolaşmak ağır geliyordu. Cuma günü, üzüntümden, Kayabey Camii mahfelinin en arka sırasında namaz kıldığımı hatırlarım.

Bu arada askerlik hizmeti için Tuzla Yedek Subay Okulu ve arkasından Malazgirt'te Disiplin Subayı olarak süreci tamamladık. Gittiğimiz yerlerde de ilmin önünü açacak fırsatlar doğuyordu. Bunlardan birisi Malazgirt'te medrese eğitimi gören bir ilim adamından yararlanmak oldu. Daha sonra Zonguldak ve İzmir Müftülüğü de yapan Mustafa Altaş asker arkadaşımızdı. Malazgirt'te merkez cami imamı Ahmet hoca on yedi yıl medrese eğitimi görmüş bir zattı. Kendisine gidip, bize Cezîrî'nin, "Kitabü'l-Fıkh ale'l-Mezahibi'l-erbaa (Dört Mezhebin Fıkıh Kitabı)" okutmasını istedik. Birinci cildi birlikte okuyunca, artık devamını kendimiz de okuyup müzakere edebiliyorduk. Böylece askerlik dönemimiz de fıkıh kültürümüze zenginlik katmıştı.

Malazgirt'te bir hafta sonu, Van/Ahlat ziyaretimiz de unutamadığımız hatıralar arasındadır. Hz. Ömer döneminde Suriye, Irak ve İran tarafları fethedilip İslâm'a girerken, bazı sahabe birlikleri Güney Anadolu'da Diyarbakır'a ve doğuda Van Ahlat taraflarına kadar ulaşmış, komutan Abdurrahman Gazi'nin de şehit düştüğü Ahlat bölgesinde, büyük bir sahabe mezarlığı oluşmuş. Orayı ziyaret etmiştik. Bazı sahabelerin Erzurum'a kadar ulaştıkları nakledilir. 1071 Malazgirt zaferinden dört asır önce, Müslümanların bu bölgelere kadar ulaşması dikkat çekicidir. Aynı dönemde, Eyyüb Sultan Hazretlerinin komutasındaki 70-80 kişilik bir sahabe birliğinin de, Eğe kıyılarından Çanakkale üzerinden İstanbul'a ulaştığı ve orada şehit düştüğü biliniyor.

Askerlik dönüşü Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde öğretmenlik alıp, baroya kayıt yaptırarak, eşin dostun davasına girerim, düşüncesiyle, Ankara Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'ne gittim. Mustafa Çinkılıç genel müdürdü. Doğrudan kendisine durumu arz ettim. Balıkesir'e tayinimi istedim. Çift alan okuduğumu görünce, "Sizin gibi başka bu şekilde çift alan okuyan kimler var?" Diye sordu. İki üç isim vermiştim. "Seni Yüksek İslâm Enstitüsü'ne alalım, orada İslam hukuku yanında, Türk Medeni hukuku ve İnkılap Tarihi dersleri de var. Yararlı olur. Düşünürsen, İzmir veya Konya olabilir. Ancak bunun için Bakanlıktan öğretim görevlisi kadrosu çıkartmayı düşünüyorum. 7-8 aya ihtiyaç olabilir." dedi. Dilekçe ve gerekli belgeleri alarak, başvurumuzu kabul etti.

Ancak, ben tekrar avukatlığa dönmek istemiyordum. Ama bu arada, yatılı öğrencilikten doğan, mecburi hizmet dolayısıyla resmi bir görev almam da gerekiyordu. Aynı gün elimdeki belgelerle, Diyanet İşleri Başkanlığına gittim. Dr. Lütfü Doğan başkan ve Tayyar Altıkulaç onun yardımcısı idi. Daha önce Balıkesir Merkez Vaizliği dosyam olduğu için, tayin kolay olur diye düşünmüştüm. Ne görev istediğimi sordular, hangi görev olursa olsun giderim, dedim. İçeri geçtiler, kapı aralık kalmış, kendi aralarında konuşuyorlar. "Adam çift fakülte okumuş, nereye versek gideceğini söylüyor. Çanakkale Bozca Ada Müftülüğü boşaldı, oraya gönderelim." dediler. Beni çağırdılar, Bozcaada İlçe Müftülüğü kararnamesini hazırlayıp, elime verdiler. On ay kadar da Bozcaada Müftülük hizmetimiz oldu. Müftülük bürosunun da bitişiğinde bulunduğu Köprülü Mehmet Paşa Camii ve vakfı merkezde idi. Daha sonra tanıştığımız, Bozcaada tapu müdürü şunları söylemişti: "Bu vakfa bağlı 152 kadar, Bozcaada kasabası ve çevresinde vakıf yerler var. Ancak bunlar 1940'lardan sonra, Ankara'dan iki satır yazı getirenlere, sembolik paralarla satılmış." diye anlatmıştı.

Yükseköğrenim öğretim üyeliği döneminden bazı hatıralar

Bozcaada'da iken, Konya Yüksek İslâm Enstitüsü'ne 20 Nisan 1975 tarihinde İslâm Hukuku, Fıkıh Usulü ve Türk Medeni Hukuku dersleri için öğretim üyesi olarak atanma kararımız geldi. Aynı görevi, 6 Kasım 1978'den itibaren Bursa Yüksek İslâm Enstitüsü'nde sürdürdük.

Dört yıllık Konya Yüksek İslâm Enstitüsü öğretim görevliliği döneminde, ailece Konya'ya yerleştik ve Mevlânâ diyarının manevi havasını teneffüs ettik. Enstitüde yetişkin ve tecrübeli hoca arkadaşlarımızla güzel günlerimiz geçti. Bugün halen Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesinin seçkin hocaları, bizim dönemimizin seçkin öğrenci ve mezunlarındandır. İl Müftüsü Tahir Büyükkörükçü hocanın hitabetleri gençler üzerinde etkili oluyordu.

Aslen Konyalı olan ve Medine'ye yerleşen, mütefekkir ilim adamı Ali Ulvi Kurucu bey, yaz dönemlerinde Konya'ya gelir ve çarşı tarafında çay sohbetleri olurdu. 1978 yıllarında, onun İmam Hatip Okulları ile şu hatırasını hiç unutmam. Sohbet sırasında Türkiye'de İmam Hatiplerin durumunu sordu. Biz, ilköğrenimden sonra yedi yıllık İmam Hatip Okulu döneminde normal lise dersleri yanında, bir o kadar Arapça, Akaid, Tefsir, Hadis, Fıkıh, Siyer, Din Psikolojisi, Din Sosyoloji gibi temel dini derslerin okutulduğunu söyleyince şöyle bir değerlendirme yapmıştı:

"Osmanlı Devleti döneminde Medreselerde 15'inci yüzyıldan itibaren 4 asır kadar, o günkü pozitif bilim sayılan, kimya, matematik, astronomi, hendese, tıp gibi dersler yanında, Arapça, Akaid, Tefsir, Hadis, Fıkıh, Siyer gibi temel dini dersler okutulur ve kafası çalışan, muhakeme gücü gelişen gençler yetiştirilirdi. İşte Osmanlıyı dünyaya hâkim kılan bu nesillerdi. Ancak 18. yüzyıldan sonra, batı toplumları pozitif bilimlerde ilerlerken, bizde, dini dersler okutuldu, ama dünyevi bilimlerde duraklama yaşandı. 1920'lerden sonra, yeni dönemde bütün eğitim kurumlarına, pozitif ve dünyevi bilimler konulurken, dini bilimler tamamen terk edildi. 1950'lerden sonra İmam Hatip Okulları açılınca, tarihi Medrese eğitiminde olduğu gibi, fizik, kimya, biyoloji, matematik ve astronomi gibi günün pozitif bilimleri yanında, temel dini derslerin okutulması, eğitimde aslına dönmedir. Buradan mezun olan gençlerden, Yüksek İslâm Enstitüsü veya başka fakültelere de gitseler, kendilerinden tarihte olduğu gibi büyük hizmetler beklenir,"

O yıllarda Yüksek İslâm Enstitüsü diploması ile Yüksek Lisans ve doktora yapılamıyor ve bir fakülte mezunu olmak gerekiyordu. Üniversite diplomamızı kullanarak, Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nde 1978'de başladığımız doktora çalışmasını, 26 Temmuz 1983'te "İslâm Hukukuna Göre Alım- Satımda Kâr Hadleri" konulu doktora teziyle tamamladık. Bursa Uludağ Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi İslâm Hukuku Anabilim Dalında, 1983'te Yardımcı Doçent, 1988'de Doçent ve 1995'te de Profesör olduk.

1986'da Riyad İmam Muhammed Üniversitesi'ne araştırma için gittim ve altı ay süreyle "Mac'e Ta'lîmi'l-Luga el-Arabiyye (Arap Dilini Öğretim Enstitüsü)" ne kayıt olarak, derslerini izledim ve dönem sonu katıldığım sınavlarda başarılı oldum.

Uludağ Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Temel İslâm Bilimleri Bölümü İslâm Hukuku Öğretim Üyesi iken, 08 Ocak 2010 yılında emekli oldum.

-Halen Konya Ticaret Odası, Karatay Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesi İslam Ekonomisi ve Finansı Bölüm Başkanı ve öğretim üyesi olarak görevine devam etmekteyim.

Prof. Dr. Kerim Özdemir

Kerim Özdemir, 1953 yılında Balıkesir Sındırgı Alacaatlı köyünde doğmuşum. 1964 yılında Balıkesir Sındırgı Alacaatlı Köyü İlkokulu'nu bitirdim. İmam Hatip Okulu diye bir okulun ne olduğunu köyümüzden okumaya giden öğrencilerden ilkokul son sınıfta iken haberim oldu.

1964-1965 ders yılında Balıkesir İmam Hatip Okulu Orta Kısım 1. sınıfa başladım. 1/C ve 3/B sınıf şubelerinde okudum. Okul numaram 409'du. 3. sınıfta iken parasız yatılı sınavlarda başarılı oldum ve 1967-1968 yılında Ankara Merkez İmam Hatip Okulu'na (Tevfik İleri) gönderildik. Ortaokulun son sınıfını Ankara İmam Hatip Ortaokulu'nda okudum. Ankara İmam Hatip Ortaokulu yıllarında Pansiyon Öğrenci Yönetim Kurulu'nda görev aldım. 1970- 1971 ders yılın haziran ayında Ankara İmam Hatip Ortaokulu'nun lise kısmını bitirdim. 1971 yılı bütünleme sınavları döneminde Muharrem Hasbi Koray Lisesi'nde öngörülen fark derslerini verdim ve Koray Lisesi mezunu olarak Ankara Üniversitesi'ne kayıt oldum. Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Maliye Bölümü'nden 1976 yılında mezun oldum.

1977 yılı başında Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nda Sanayi Teşvik Genel Müdürlüğü'nde çalışmaya başladım. 1978 yılı Nisan ayında Sakarya Mühendislik Akademisi İşletme Mühendisliği Bölümü'nde asistan olarak göreve başladım. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Ana Bilim Dalı'ndan 1989 yılında İktisat doktora derecesini aldım. 1998 yılında İktisat Politikası Doçenti oldum. 2000 yılı başında Balıkesir Üniversitesi'nde doçent olarak başladım, 2004 yılında Uluslararası İktisat Anabilim Dalı'nda Profesör oldum. Balıkesir Üniversitesi Bandırma Sağlık Yüksekokulu'nda müdür olarak görev yaptım. Ayrıca Anadolu Sağlık Lisesi Müdürlüğü'nü yürüttüm. İktisat İdari Bilimler Fakültesi'nde Bölüm Başkanlığı Ana Bilim Dalı Başkanlığı görevlerini de vekâleten yaptım. 2009 yılında Balıkesir Merkez İktisat ve İdari Bilimler Fakültesi'ne dekan olarak atandım, dekanlık görev süresinin bitmesi akabinde Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'ne görevlendirildim. Manas Üniversitesi'nde de Bölüm Başkanı ve Dekan olarak da idari görevlerim oldu. 2014 yılı Kasım ayında Balıkesir Üniversitesi'ne rektör olarak atandım. 2015 yılı Nisan ayında kurulan Bandırma 17 Eylül Üniversitesi'ne tedviren Kurucu Rektör Vekili olarak görevlendirildim ve yeni üniversitenin kuruluşunu gerçekleştirdik. Eylül 2015'te asil rektörün atanması ile ikinci rektörlük görevini sona ermiş oldu. Balıkesir Üniversitesi Rektörlüğü görevi devam ederken 2018 yılında Üniversitelerarası Kurul Dönem Başkanlığı bize nasip oldu. 2018 yılı sonunda rektörlük görevim sona erdi. 4 dönem Bandırma'ya derslere devam ettim. Üniversite Mezunları Dernekleri, Yüksek İslam Enstitüleri mezunları dernekleri ve İlahiyat Fakültesi Mezunları Dernekleri Federasyonu Yönetim Kurulu'na seçildim. İki yıl mali işlerden sorumlu üye olarak görev yaptım. 2020 yılı Ocak ayı sonunda yaş haddine bağlı olarak emekli oldum. Şu anda Birlik Vakfı Balıkesir Şube Başkanlığı görevini sürdürüyorum.

Karatoprak Hoca ile temasımız, bir ramazan günü teravihte bir camide yardım toplama görevinde oldu. Kaldığımız ev Koray Lisesi'ne yakın bir yer olduğu için Yıldırım Camii'ne sık giderdik ve arkasında çok namaz kıldık. Biz başladığımız yıl 1965 yılında Balıkesir İmam Hatip Ortaokulu ilk mezunlarını verdi. 28 Şubat sürecine kadar İmam Hatip'e rağbet çok iyi idi. Bu yıllardan sonra sıradan bir okul olarak görülmeye başlandı. Ayrıca bizim İmam Hatip okuduğumuz yıllarda Diyanet İşleri Başkanlığı'nda görev almak önemli bir hedef idi. O dönemde velilerin çocuklarına din eğitimi sorumluluğunu yerine getiren kurumlar olarak muhafazakâr gençler, vatandaşlar yetiştirme daha önemli olmaya başladı. Bu kurumlar 1977 yılların başlarında sadece mesleğe adam yetiştiren olmaktan çıktı çünkü lise statüsüne kavuştu.

Genelleme olarak şu tespiti de paylaşmak isterim: İmam Hatip Okulları'yla birlikte fakülte ve enstitülerde İslami bilgi ve bilinç düzeyi arttı, camilerdeki cemaatlerin saflarında genç cemaat öğeleri de görülmeye başladı. Bugün farklı düşünce ve anlayışta olan mezunlar olabilir. Fakat ilerleyen zamanda ortam oluştuğunda su mecrasına akacaktır. Hayat plan ve gayret demektir. Gayret olduğunda Allah'ın emekleri zayi etmeyeceğine, her şeyin istenildiğinde olacağına aynelyakin inanmak gerektir.

Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit

Bugün önemli bir röportaj gerçekleştiriyoruz. Balıkesir'imizin ve okulumuzun medarı iftiharı Balıkesir İlahiyat Fakültesi kurucu dekanı ve şimdiki dekanı Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit Hocamızla hoş bir sohbetimiz oldu. Hocamızın birçok hizmetlerini duymuştuk ama bizzat bu hizmetleri kendilerinden dinlemek bizim için tarif edilemez bir anı oldu. Bu tarihi röportajı sizlerle de paylaşıyoruz.

Emirhan Sezen: Değerli dekanımız. Balıkesir İmam-Hatip Okulu mezunu olduğunuzu biliyoruz: Öncelikle okul yıllarından bahseder misiniz?

Mehmet Bayyiğit: Evet takriben 45-50 yıl öncesini hatırlamak, Türkiye'de din öğretiminin bugününü ve gelişimini anlamak ve takip etmek açısından faydalı olacaktır. Okuduğumuz yıllarda İmam- Hatip okulları 5 yıllık ilkokuldan sonra 4+3 olmak üzere 7 yıllıktı. İlk dört yılında ortaokullardaki derslere ilaveten Arapça ve meslekî dersler okutuluyordu. Hatta Kanun Bilgisi, Sağlık Bilgisi... gibi derslerle birlikte hatırladığım kadarıyla 20 civarında ders çeşidiyle birlikte yoğun bir program tâkip ediliyordu. Orta

kısım mezunları isterlerse Diyanet'te görev alabiliyorlardı. Bu okullar o dönem yeterince tanınmıyordu. Daha çok Kur'an Kursu gibi algılanıyordu. İmam-Hatip'te okuduğumuzu söylediğimizde, "maşallah kaçıncı cüzdesin evladım" dediklerini hatırlarım. İmam-Hatiplilik kimliğimizin ortaya çıkmaya başladığı lise dönemimiz nisbeten daha hareketliydi. Hemen hemen her sınıfın bir "Duvar Gazetesi" vardı. İlk denemelerimiz orada çıkardı. Okullar arası münazaralarda, güreş, voleybol, masa tenisi, atletizm... gibi spor yarışmalarında okulumuzun adı duyulmuştu. Sporda, bilgi yarışmalarında önemli başarılar kazanılıyordu. Bu öğrenciler saygılı, edepli, başarılı ve dindardı. Merak uyanmıştı, kimdi bunlar? Bu öğrenciler nerde, nasıl yetişiyorlardı? Muhteşem bir mehter takımımız vardı. Repertuvarıyla, kostümleriyle, hanende ve sazende ekibiyle profesyonel bir performans sergiliyordu. Anma ve kutlama törenlerinde mehter takımımız geçtikten sonra halk dağılırdı. Hatta arkamızdan uzun bir süre tâkip ederlerdi. Onun için törenlerin en sonunda çıkarmaya başlamışlardı. Yine oynanan piyeslerle (İmam-ı Azam Ebu Hanife, İstanbul'un Fethi... gibi), Kadir ve Berat gecelerinde Zağnos Mehmet Paşa Camiinde yapılan programlarla, anma-kutlama etkinlikleriyle halkın gönlü kazanılmıştı. Ayrıca, bir ara müftülükle ortaklaşa irşad ekipleri kurulmuştu. Şehir içindeki camilerde, civar köylerde ve kazalarda yaptıkları hizmetlerle okulumuzun tanıtımı da yapılıyordu. Faaliyetlerimize halkın büyük bir teveccüh gösterdiği, katıldığı, hayranlıkla izlediği dün gibi hatırımdadır. Balıkesirliler uzun yıllardan sonra özlemini duydukları bir okula ve gençliğe kavuşmanın heyecanını yaşıyorlardı. Bunlar ve benzerleri burada sayamadıklarım İmam-Hatiplere olan güveni ve yönelimi arttırdı. Mütedeyyin insanlar çocuklarını özellikle de kız çocuklarını bu okullar sayesinde okutmaya başladılar. Başlangıçta genellikle kırsal bölgelerden gelen çocukların yatılı olarak okuduğu bu okullar, zamanla şehirlileri de cezbetmeye başlamıştı.

Selman Kocabıyık: Peki okulumuzun fiziki durumu, eğitim imkânları nasıldı?

Mehmet Bayyiğit: Malumunuz okulumuz iki binadan müteşekkildi. Eğitim-öğretim yapılan bina, bir de yan tarafında ana binanın çaprazında yatılı öğrencilerin kaldığı pansiyon dediğimiz bina. Pansiyonun alt katında yemekhanesi, birinci katında da büyükçe bir mescidimiz vardı. Mesleki tatbikatların da yapıldığı mescid, öğrenciler için boş zamanlarında oyun ve spor alanı işlevi de görüyordu. Hitabet dersimiz ve mesleki tatbikat da burada yapılıyordu. Her öğrencinin kendi hazırlayacağı hutbe, sınıfın huzurunda burada uygulatılıyordu. Yazdığım hutbeyi hâlâ saklarım. Yine okulumuzun bir kütüphanesiyle bir de fen dersleri laboratuvarımız vardı. Okulumuzun bahçesi topraktı, çevre duvarları yeni yapılıyordu. Beden Eğitimi dersi, okulun çevre düzenlemesini yapan usta ve bazı öğretmenlerimize yardım etmek anlamına geliyordu. Bu konuda Sadık Ünal hocamızı rahmetle analım. Okulumuzun bilhassa sınıflarımızın temizliğinden öğrenciler sorumluydu. Bir hanım hocamız her gün sınıfları gezerek denetim yapar ve en temiz sınıfı seçerek, sınıfın öğretmen masasına "en temiz sınıf" kupasını koyardı. O gün sınıfın gurur günüydü. Derse gelen öğretmenlerimiz sınıfı tebrik ettikçe mutlu olurduk. Kitap ve defterlerimizi gazete kâğıdı ve sağlam olsun diye çimento torbası kâğıdıyla kapladığımızı hatırlıyorum. Eğitimimizin kalitesi açısından, çok değerli öğretmenlerimizin olduğunu söyleyebilirim. Bu okullara ve öğrencilerine kendini adamış, idealist öğretmenlerimiz, onların emekleri, fedakârlıkları unutulmaz. Ders kitaplarımızın dışındaki yayın dünyasından da onlar vasıtasıyla haberdar olduk. Yayınevlerinden toptan indirimli kitap getirtip dağıttığımız olurdu. Ayrıca takip ettiğimiz gazete ve dergiler de vardı. Onlara şükran borçluyuz, hayırla yâd ediyorum. Öğretmenlerimizin hepsini aynı kategoride değerlendirmek mümkün değildir. Bu konuda şunu söyleyebilirim: Tarihimize, kültürümüze, inancımıza sübniminal mesajlarla da olsa bir saldırı olduğu zaman, hiç çekinmeden, saygı çerçevesinde düşüncelerimizi söyleyip tartıştığımız da oluyordu.

Emirhan Sezen: Hocam üniversite döneminiz?

Mehmet Bayyiğit: Üniversiteden önce bir tespit yapmamız gerekiyor. Bugünlere kolay gelinmedi. 7 yıl meslekî derslerin yanı sıra ortaokul ve lise müfredatının tüm derslerini görmemize rağmen "lise" mezunu sayılmıyorduk. Adımız da İmam-Hatip Okuluydu. Lise mezunu sayılabilmek için ya dışarıdan fark derslerini vermek ya da fiilen bir yıl daha herhangi bir düz lisede öğrencilik yapmak zorundaydık. Bizden önce de bizim dönemimizde de ve daha sonra da çok sayıda arkadaşımız istedikleri farklı bir fakülteye gidebilmek için bir yıl daha okudular. Hatta Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi bile İmam-Hatip mezunlarını almıyordu. Ancak, o yıllarda bazı yüksekokullar ve bir-iki akademi ile Erzurum Üniversitesi'nin (rektörü Kemal Bıyıkoğlu'nu rahmetle analım) kapılarını İmam-Hatip mezunlarına açmaya başladıklarına şahit oluyoruz. O dönemde merkezi sistemle öğrenci alımı olmadığı için, her üniversite ve fakülte öğrencisini kendi belirlediği kriterlere ve ilan ettiği puana veya özel sınava göre alıyordu. Bizim mezun olduğumuz 1974'te önümüzde üniversite öğrenimi için seçeneklerimiz şöyleydi: Yüksek İslam Enstitüleri, bir-iki akademi, birkaç yüksekokul, Hacettepe Üniversitesi bazı bölümleriyle, bir de Erzurum..

Mesela puanım tuttuğu halde İstanbul Güzel Sanatlar Fakültesine kabul edilmemiştim. Neyse, birkaç yere kayıttan sonra ki ilgi duymadığım yerlerdi, kaydımı alarak Erzurum'a girdik. Önce Edebiyat Fakültesine, kısa bir zaman sonra oradan da vazgeçerek Nevzat ağabeyin tavsiyesiyle babamın istediği İslami İlimler Fakültesi'ne kaydımızı yaptırdık. O yıllarda Türkiye'de üç çeşit Yüksek Din Öğretimi yapan kurum vardı. Yüksek İslam Enstitüleri, Ankara İlahiyat Fakültesi ve Erzurum İslami İlimler Fakültesi, Yüksek İslam Enstitüleri (sanırım 6-7 tane vardı) 4 yıllık olup, İmam-Hatip Okulu mezunlarını alıyordu. Akademik kariyer yapılamıyordu. Ankara İlahiyat Fakültesi daha önce söylediğim gibi düz liselileri, Erzurum İslami İlimler Fakültesi ise yarısını lise yarısını İmam-Hatip Okulu mezunlarından alıyordu. Malumunuz bu dönem, 1982 Anayasasına kadar böyle devam etti. Daha sonra aynı amaca matuf kurumlar aynı ad altında, aynı programla birleştirilerek hepsi İlahiyat Fakültesi haline getirildi. Bizim öğrencilik yıllarımızda Yüksek İslam Enstitüleri en azından Akademi olabilmek için boykot dâhil birçok mücadelede bulunmuşlardı.

Selman Kocabıyık: O dönem İslami İlimler Fakültesi nasıldı?

Mehmet Bayyiğit: Hazırlık sınıfı olmaksızın 5 yıllık olan İslami İlimler Fakültesi, mezunlarına yüksek lisansa eşdeğer diploma veriyordu. Nitekim ben bu nedenle direkt doktoraya başlayabildim. Yine bugünkü İlahiyatlardan farklı olarak bölümleşme vardı: 1. İslam Hukuku Bölümü 2. Tefsir-Hadis Bölümü 3. İslam Ülkeleri Dilleri ve Edebiyatları Bölümü 4. Kelam ve İslam Felsefesi Bölümü. İlk 2 yıl ortak dersler görülüyor, bir nevi bölümlere hazırlık niteliğindeki dersler tamamlandıktan sonra 3. sınıftan itibaren bölüm tercihi yapılabiliyordu. 3. sınıfa geçip bölüm tercihi yapacağımız yılda, maalesef absürt gerekçelerle, İslam Hukuku Bölümü ile İslam Ülkeleri Dilleri ve Edebiyatları Bölümü kaldırıldı. Ben Kelam ve İslam Felsefesi Bölümünü tercih ederek, oradan mezun oldum. Bölüm tercihimde İzmir/Ödemiş'ten Prof. Dr. Şerafettin Gölcük'ün bölüm başkanı olması da önemli bir neden oldu. Fakültemiz hem kendi mezunlarına hem de dışarıdan başvuranlara lisansüstü eğitim de (Yüksek Lisans-Doktora) veriyordu. Çok değerli hocalarımız oldu. Hemen aklıma gelenler; Prof. Dr. Yusuf Ziya Kavakçı, Prof. Dr. Şerafeddin Gölcük, Prof. Dr. Muhammed Hamidullah, Prof. Dr. Ünver Günay, Prof. Dr. Ali Şafak, Prof. Dr. İbrahim Canan, Prof. Dr. İsmail Cerrahoğlu… Fakültemiz kampüs içinde olduğu için diğer fakülte öğrencileri bizim derslerimize, biz de farklı fakültelerde, ilgi duyduğumuz hocaların derslerini takip edebiliyorduk. Mesela, Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Kaya Bilgegil'in derslerine gittiğimizi hatırlıyorum. Muhammed Hamidullah'ın derslerine dışarıdan; öğrenci, öğretim üyeleri ve halktan çok sayıda dinleyici geliyordu. İlmi müzakereler yapılabiliyordu. Öğrenci dernekleri vardı. Dernekler üniversite içinde her türlü faaliyette bulunabiliyorlardı. MTTB bünyesinde kurduğumuz yöneticiliğini yaptığım Sosyal İlimler Enstitüsü ile her hafta bir konuda farklı bir hocayı, uzmanı veya mülki idareciyi getirerek, önceden ilân edilen program çerçevesinde seminerler verdiriyorduk. Tabii fakülte hayatımızın son yıllarında meydana gelen kamplaşma ve akabinde şiddet ve anarşi üniversitelerdeki bu güzel ortamı bozdu.

Emirhan Sezen: Mezuniyet sonrası?

Mehmet Bayyiğit: 1979'da mezun oldum. Görev için iki seçeneğimiz vardı; ya Diyanet ya da Milli Eğitim. Tabii o yıllarda öğretmenliğe başvurabilmek için "Pedagojik Formasyon Sertifikası" almak şarttı. Öğrencilik yıllarınızda ayrıca Edebiyat Fakültesindeki ilgili bölüme başvurarak kayıt yaptırıyordunuz, görmeniz gereken dersleri takip ederek imtihanlarını da vererek bu belgeyi alabiliyordunuz. Mezun olunca öğretmenliğe

başvurumun yanı sıra lisansüstü eğitim için yurtdışına da (Suudi Arabistan Kral Abdülaziz Üniversitesine) bir başvurum olmuştu. İşlemlerimizi tamamlayıp tam gideceğimizde o gün ihtilal olunca (12 Eylül1980) yurtdışına çıkamadım. Öğretmenliğe başladım. İlk görev yerim Balıkesir Teknik Lise ve Endüstri Meslek Lisesidir. Öğretmenlik yaparken, 1984'te Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde açılan "İlahiyat Doktora Programı"nı kazanarak Bursa İlahiyat'ta Doktora'ya başladım. 1985'de Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde ilan edilen Din Sosyolojisi ve Psikolojisi Anabilim Dalı Araştırma Görevliliği sınavıyla da üniversiteye geçtim. Artık Konya yıllarımız başlamış oldu. 1989'da "Üniversite Gençliğinin Dinî İnanç ve Tutumları" konulu tezimle doktoramı tamamladım. 1991'de Y. Doç., 1995'de Doçent ve 2003'de de Profesörlüğe yükselerek ilmî çalışmalarımı ve eğitim-öğretim faaliyetlerimi sürdürdüm.

Selman Kocabıyık: Bildiğimiz kadarıyla Millî Eğitim Bakanlığı'nda da görev yaptınız. Burada neler yaptınız?

Mehmet Bayyiğit: Evet, 2011 yılından itibaren yaklaşık üç yıl Talim ve Terbiye Kurulu üyeliği ile Başbakanlık Çocukları Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu üyeliğinde bulundum. Çok yoğun ve verimli geçen bu dönemde önemli, kalıcı değişimler, yenilikler kazandırıldı Millî Eğitimimize. İlgi ve yetki alanım itibariyle mesela; ortaokul ve liselere seçmeli Kur'an-ı Kerim, Peygamberimizin Hayatı, ilaveten bizim teklif ettiğimiz Temel Dinî Bilgiler derslerinin konulması, müfredatının hazırlanması ve ilk ders kitaplarının yazılması, Arapça ve Osmanlı Türkçesi'nın seçmeli dersler arasına alınması, İmam-Hatip Ortaokul ve Lise kısımlarının açılarak yeniden yapılandırılmaları… vb.

Emirhan Sezen: Hocam Balıkesir İlahiyatı ne zaman kurdunuz?

Mehmet Bayyiğit: Bakanlıkta çalışırken Balıkesir Üniversitesi Rektöründen, İlahiyat Fakültesine kurucu dekan olarak çalışmam hususunda bir teklif geldi. Bunu memnuniyetle kabul ettim. Balıkesir'de yılların özlemiydi İlahiyat Fakültesi. Daha önce de birkaç teşebbüs olmuş, maalesef akim kalmıştı. Hatta duyumlarımıza göre, bir defasında Meclis Millî Eğitim Komisyonuna gelmiş, fakat Çanakkale'ye kaydırılmıştı. Neyse 2012'de Resmî Gazete'de yayınlanarak fakültemiz resmen kuruldu. Aynı yıl göreve başladım. Akademik ve idarî yapılanmamızı süratle tamamlayarak, bir yıl gibi kısa bir zaman içinde 2013'te eğitim-öğretime başlamış olduk.

Selman Kocabıyık: Hocam kuruluşunuzdan sonraki gelişmeleri ve bugünkü durumunuzu nasıl değerlendirirsiniz?

Mehmet Bayyiğit: Balıkesir İlahiyat Fakültemiz bugün itibariyle 28 genç ve dinamik akademik kadrosu, 800'e yakın öğrencisiyle, kuruluşunu büyük oranda tamamlamış, eğitim-öğretimin yanı sıra bilimsel, kültürel faaliyetleriyle de şehrimizin önemli bir kurumu haline gelmiştir. 2022 yılı yaz aylarında kampüsteki kendi binamıza taşındığımızda, fizikî imkânlarımız da genişleyecek, öğrenci sayımız ve kadromuz da artacak tam donanımlı bir fakülte haline geleceğiz inşallah.

Fakültemizi ilk kurduğumuzda hedeflerimizi; "öğretim elemanlarıyla, öğrencileriyle, bilimsel yayın ve araştırma merkezleriyle, kültürel ve sosyal etkinlikleriyle, ülkemizin saygın, etkin, sayılı eğitim kurumlarına arasına girmek, öğrenci profili itibariyle de, toplumsal ve küresel sorunlara duyarlı, vizyon sahibi bireyleri ülkemize kazandırmak, topluma önderlik yapacak nitelikli insan yetiştirmek, bölgemizin dinî-manevî hayatına olduğu kadar, sosyal ve kültürel hayatına da katkılar sağlamak" olarak belirlemiştik.

Emirhan Sezen: Hedeflerinize ulaşabildiniz mi veya ne kadarını gerçekleştirdiniz?

Mehmet Bayyiğit: Büyük oranda. Kuruluşumuzdan bugüne çok sayıda sempozyum, çalıştay, konferans, seminer, panel, anma toplantıları ve yayınlar yaptık. Balıkesirimizin kültürel-manevi mirasını ortaya çıkaracak, tanıtacak çalışmalar yaptık, yapmaya da devam ediyoruz. Birkaç örnek vermek isterim: İlk defa büyük çapta "Vefatının 50. Yılında Hasan Basri Çantay" Sempozyumu yaptık. 2 cilt halinde yayınlandı. Yine Balıkesirimizin bir başka değeri olan İmam Birgivî ile ilgili uluslararası sempozyum yaptık. O da 3 cilt halinde yayınlandı. Basıma hazır başka kitaplarımız da var: Hz. Peygamber ve Gençlik Sorunları, Pandemi Sürecinde Aile Olmak… gibi. "Balıkesir İlahiyat Dergisi" Ulakbim'de taranan Dergipark'ta yayınlanan uluslararası bir yayın haline geldi. Yine Türkiye'de ilk ve tek olma özelliğine sahip "Manevi-Psikolojik Danışmanlık Uygulama ve Araştırma Merkezimiz çalışmalarını sürdürüyor. Hedeflerimizden birini daha yakın zamanda gerçekleştirdi. O da "Balıkesir İlahiyat Fakültesi Türk Tasavvuf Müziği Topluluğu"dur. Öğrencilerimizle öğretim üyelerimizden oluşan topluluğumuz, uzun bir hazırlanma döneminden sonra ilk konserini geçen ay üniversite gençliğine verdi. "Yunus Emre'den İlahiler-Aşka Düşen Pervaneyim" konulu konsere gençlik büyük ilgi gösterdi. İkinci konserini Belediyenin daveti üzerine İvrindi'de muhteşem bir gece ile gerçekleştiren topluluğumuz, büyük takdir ve beğeni aldı. İnşallah konserlerimiz devam edecektir.

Birkaç örnek dedik ama uzadı, son olarak Balıkesirimizin kültürel mirasını ortaya çıkarmaya matuf, Büyükşehir Belediyemizle yapmayı planladığımız sempozyumu ve tamamlamak üzere olduğumuz Balıkesir'in ilk gazetesi "Karesi"nin çeviri yazı çalışmalarını da ilave etmek isterim.

Selman Kocabıyık: Hocam, fakültemizin Balıkesir ve Türkiye geneli itibariyle yerini, konumunu nasıl değerlendirirsiniz?

Mehmet Bayyiğit: Balıkesir İlahiyat Fakültesi olarak, bu kısa zaman içinde (henüz 10. Yılımızı inşallah 2022 ortalarında idrak edeceğiz) önemli mesafeler katettiğimizi düşünüyorum. Mesela, fakültemizin öğrenciler tarafından tercih edilmesinde, 100'den fazla İlahiyat-İslami İlimler Fakülteleri arasında 22. Sıradayız. Ki bu netice yeni kurulan bir fakülte için önemli bir derecedir. Eğitim-öğretim açısından övünçle söyleyebilirim, Balıkesir Üniversitesi'ndeki bütün fakülteler arasında mezuniyet derecelerinde son 3 yıl boyunca birinciliği fakültemiz öğrencileri almıştır.

Fakültemiz 2021 eğitim-öğretim yılı itibariyle 4. Mezunlarını verdi. Toplamda eğitim-irfan ordusuna 615 kişi kazandırdık.

Takip ettiğimiz kadarıyla mezun ettiğimiz öğrencilerin KPSS sınavlarında başarılı olduklarını hatta derece yapanların bulunduğunu haber alıyoruz. Yine, öğrencilerimizin görev alma hususunda da zorlanmadıklarını, Millî Eğitim, Diyanet ve diğer farklı kurumlara yerleştiklerini veya lisansüstü eğitimlerine devam ettiklerini biliyoruz.

Zaten fakültemizde de öğrencilerimizin bir kısmı Temel İslam Bilimleriyle Felsefe ve Din Bilimleri'nde lisansüstü öğrenimlerini sürdürüyorlar. Çünkü dört yıl önce açtığımız yüksek lisans programlarımız gerek dışarıdan gerekse öğrencilerimiz tarafından oldukça rağbet görüyor. İnşallah yakın zamanda doktora programları da açılır.

Soldan sağa: Mikail Dalmış, M.İbrahim Tepe, Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit, Ahmet Bekdüz, Selman Kocabıyık ve Emirhan Sezen

Emirhan Sezen: Değerli dekanımız son olarak, bizlere, İlahiyat Fakültelerini tercih edecek olanlar başta olmak üzere, neler tavsiye edersiniz?

Mehmet Bayyiğit: Öncelikle, İlahiyat Fakültelerini tercih edecek öğrencilerin, Temel İslami Bilgiler başta olmak üzere, hazırlık niteliği taşıyan ilimlerle (bilhassa Kur'an-ı Kerim ve Arapça…) mücehhez olmalarının onlara büyük avantaj sağlayacağını söyleyebilirim. Çünkü bu durum, İlahiyat tahsilinde başarının, ileri seviyede öğrenmenin anahtarıdır. Bu şekilde gelen öğrencilerin çok başarılı olduklarını görüyoruz. Onun için ortaöğrenim yılları sanılandan çok daha önemlidir ve verimli geçirilmelidir. Diğer yandan, her çağda olduğu gibi ama daha yoğun biçimde çağımızda insanın zaman problemiyle karşı karşıya olduğu bir gerçekliktir. Belki de bu nedenle İslam ulemasının "zaman tanzimi" ve kullanımının önemi ve nasıl olması gerektiğini anlatan müstakil kitaplar yazmaları boşuna değildir. Bilhassa, öğrenme, yetişme çağındaki gençlerin zaman israfına yol açan, etkileyici ajanlardan kurtulmaları, verimli zaman düzenlemeleri yaparak planlı, programlı çalışmaları elzem gibi görünüyor. Mâlâyâninin terki, abesle iştigal edilmemesi, zamanın israf edilmeden, en verimli bir şekilde değerlendirilmesi önceliğimiz olmalı diye düşünüyorum. Boşa geçen zamanı geri getiremezsiniz. İki günü eşit olan aldanmıştır, buyrulduğu gibi.

Gerek İmam Hatipli öğrencilerimizin yani sizlerin gerekse İlahiyat öğrencilerimizin en büyük tutkusu, eylemi okumak olmalı kanaatimce. Yani sürekli bilgi peşinde olmak, hikmeti aramak. Okumadığınız zaman neler kaybettiğinizi, ancak okuduğunuz zaman anlayabileceksiniz. Okumalarınızın sürekliliği sizi, araştırma ve bilgi üretmeye götürecektir.

Bir diğer husus da ideallerinizi yaşamaya çalışmalısınız. Hedefleriniz olmalı. Onlardan asla vazgeçmemelisiniz. Bu duygu ve düşüncelerle hepinize başarılar diliyorum.

Emirhan Sezen-Selman Kocabıyık: Teşekkür ederiz hocam. Sağlık ve afiyetler diliyoruz.

Prof. Dr. Mücteba Uğur

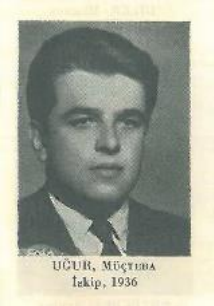

15 Eylül 1936'da Çorum'un İskilip kazasında doğdu. Babası İskilip'te köklü bir aile olan Kacıoğulları'ndan Hasan Fehmi, annesi Zöhre Hanım'dır. Din eğitiminin yasaklandığı bir dönemde ilk dinî bilgileri İskilip Bahabey mahallesi Siracettin sokakta bulunan Sarı İmam lakabıyla tanınan dedesinden ve Töngüt Hoca adıyla bilinen bir hanımefendiden aldı.

1943 yılında ilköğretime başladı. İlköğretim tahsili esnasında Osmanlıcayı öğrendi. 1951'de Çorum Lisesi'ne başladı 1955 yılında bitirdi. Lise yıllarında "Din ve İslâmiyet" adlı ilk yazısı mahallî bir gazetede yayımlandı. Kastamonu Hanönü Medresesi'nde hüsn-i hat icazetini aldı.

1959'da Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl 05 Ağustos 1959 yılında 450 lira maaşla okulumuzda meslek dersleri öğretmeni stajyeri olarak göreve başlamıştır. Okulumuza tayin olan ilk ilahiyat mezunu öğretmendir. Bu dönemde okul müdürümüz Fahri Ersin'in katkılarıyla Hasan Basri Çantay'dan Kadı İyaz'ın Şifa-i Şerif adlı eserinin mukaddimesini, İbn Züreyḳ'in rızık aramayla ilgili kasidesini ve diğer bazı eserleri okudu, tercüme tekniği üzerine dersler aldı.

Okulumuz müdür yardımcısı iken 01 Şubat 1966 tarihinde Kastamonu İmam Hatip Okuluna naklen tayin olur.

Mücteba Uğur(En arka sağdan ilk olan)

1963'te Hacer Hanım'la evlendi. Hasan Basri Çantay'a olan muhabbetinden dolayı oğluna Hasan Basri adını verdi. Selma adında bir de kız çocuğu oldu. 1966'da kurucu müdür sıfatıyla Kastamonu İmam-Hatip Okulu'na tayin edildi ve üç yıl burada görev yaptı. Tokat İmam-Hatip Okulu'nda da hakeza üç yıl müdürlük yaptı.

1972'de Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'ne hadis asistanı olarak göreve başladı. 1974'te Mısır'a gitti. 1978'de Hicri Birinci Asırda İslâm Toplumu adlı teziyle doktorasını tamamladı. 1982'de Riyad'daki Câmiatü'l-İmâm Muhammed b. Suûd el-İslâmiyye'de bir yıl hat ve hadis usulü dersleri verdi. 1985'te doçent, 1995'te profesör oldu.

2003 yılında emekliye ayrıldı. 17 Temmuz 2005'te Ankara'da vefat etmiştir. İskilip kabristanlığına defnedilmiştir.

Prof. Dr. Nesimi Yazıcı

Abdülaziz Bayraktar: Değerli Hocam kendinizi kısaca tanıtır mısınız? Prof. Dr. Nesimi Yazıcı Hocamız kimdir?

Nesimi Yazıcı: 3 Temmuz 1949 Balıkesir'in Gönen ilçesinin Ömerler köyünde doğdum. İlkokul öncesi geleneksel yöntemlerle Kur'an-ı Kerim'i hatmettim. 1961-1968 yılları arasında Balıkesir İmam Hatip Okulunda dördüncü dönem öğrencisi olarak 12 yaşında kayıt oldum. O dönem üç şube olarak kayıt olduk. Okul numaram 167 idi. Bizim dönem öğrencilerinin çoğunluğu hafız idi. Okulun pansiyonunda dört sene kaldım. Maddi imkânsızlıktan dolayı rahmetli Fatma Teyzem 820 TL. Pansiyon parasını yatırmıştı. Sonra parasız yatılı oldum. Okul pansiyonumuzda çevre illerden (Kütahya, Bursa, Manisa, Çanakkale vb.) çok sayıda arkadaşımız vardı.

Abdülaziz Bayraktar: Hocam, okulda okuduğunuz dönemde öğretmenlerinizle ilgili neler söylemek istersiniz?

Nesimi Yazıcı: Balıkesir İmam Hatip Okulunda iyi yetişmiş, kültür dersleri yanında, meslek derslerimizde de özellikle İstanbul Yüksek İslam Enstitülüsü ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun, değerli öğretmenlerimiz vardı. Daha sonraki yıllarda şahit olduğumuz bazı düşüncelerin aksine öğretmenlerimiz günlük siyasi söylemlerden uzak idiler. Tamamen talebeleri yetiştirmeyi hedef edinmişlerdi. İsmini hatırladığım bazı değerli öğretmenlerimizden ilk müdürümüz Fahri Ersin, Müfit Eryurt Yasun, Feyzullah Türker, Veli Işık Kalyoncu, Fahrettin Kovancı, Ahmet Duran, İsmail Çakırhan, Nuri Ünlü ilerleyen yıllarda birlikte çalıştığım Mücteba Uğur ve diğerleri.

Balıkesir İmam-Hatip Okulunda 1967-1968 ders yılında başarıyla mezun oldum. Mecburi hizmetimden dolayısıyla tayin olduğum Akhisar'ın Kırbağları Camiinde müezzin-kayyımlığa başladığım görevimden ikinci ayın sonunda İstanbul-Yüksek Enstitüsüne

devam etmek için ayrıldığımda, imamlığa terfi etmiştim. 1968'de İstanbul-Yüksek Enstitüsü'ne başladığımda Balıkesir'de gerçekten samimi ve çalışkan hocalarımızın olduğunu ve onlar tarafından iyi yetiştirilmiş bulunduğumu daha iyi kavradım.

Eğitimimize Yüksek İslam Enstitüsünde bizim hissettiklerimiz ve yapmak istediklerimiz arasında, Üniversiteye bitirerek bir bakıma imam hatip okullarımızdan aldığımız gücü gösterebilme gibi bir hedefimiz vardı. Balıkesir İmam Hatip Okulundan mezun olduğumuzda üniversite imtihanlarına giremiyorduk. Arkadaşlarımızın çoğu İstanbul'un değişik liselerinde son sınıfın bütün derslerinden veya sonraları bir kısım fark derslerinden sınav vererek aldıkları lise diplomalarıyla, Yüksek İslam Enstitüsü ile birlikte, özellikle İstanbul Üniversitesinin başta Edebiyat olmak üzere çeşitli fakülte ve üniversitelere yerleştiler. Rahmetli babam İmam-Hatip Okulunda lise muadili/dengi öğrenim gördüğüm konusunda kendimi ispat etmemi istiyordu. Bir Üniversiteye girerek bu durumun gerçekliğini göstermemi istiyordu. "Üniversiteye gir de istersen okuma" diyordu. Sonuçta Pertevniyel Lisesi'nde fark dersleri vererek aldığım diploma ile 1971-1972 ders yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap-Fars Dilleri Bölümüne girdim. Bölümümüzde Arapça esas olmak üzere Farsça ile Tarih Bölümünden de Umumi Türk Tarihi ve Osmanlı Müesseseleri ve Medeniyeti Tarihi kürsülerinin programlarına yardımcı sertifika alarak mezun oldum.

1972-1973 yılında İstanbul Yüksek Enstitüsünü bitirdiğimde Edebiyat Fakültesi ikinci sınıftaydım. Okulumu diyanet camiasında görevli olduğum halde okumama müsaade ettiler.

Soldan sağa: Okulumuz öğretmeni Abdülaziz Bayraktar, Okulumuz ilk kayıtlı ve ilk mezunlarından Burhan Güler ve Prof. Dr. Nesimi Yazıcı

Abdülaziz Bayraktar: Hocam, Hasan Basri Çantay'dan istifade ettiniz mi?

Nesimi Yazıcı: Hasan Basri Çantay Balıkesir'in medarı iftiharıdır. Biz kendisinden direkt olarak istifade edemedik. Fakat hocalarımızın bir kısmı ve bizden büyük bazı arkadaşlarımız Hasan Basri Çantay Hocanın rahle-i tedrisinden geçmişlerdi. Hoca Efendi bazen okula gelir giderdi.

Abdülaziz Bayraktar: hocam, Ahmet Karatoprak Hoca ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Nesimi Yazıcı: Ahmet Karatoprak Hoca Gönenlidir. Babamla akran ve tanışırlardı. Ben de çocuklarını iyi tanırım. Hocanın gayreti ve himmeti herkesçe de malum.

Abdülaziz Bayraktar: Hocam son olarak neler söylemek istersiniz?

Nesimi Yazıcı: Uzun bir eğitim öğretim sürecinde idarecilik ve hocalıktan sonra Ekim 2016 yılında emekli oldum. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden emekli olduktan sonra beş yıl devam ettiğim Konya Karatay Üniversitesi (KTO) Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi Dil Tarih Bölümü Ortaçağ Tarihi öğretim üyeliğim 12 Ağustos 2022 yılında sona erdi.

Abdülaziz Bayraktar: Hocam teşekkür ederiz.

Nesimi Yazıcı: Ben de teşekkür ederim

Prof. Dr. Saffet Köse

Biz: Hocam kendinizi bize tanıtır mısınız? Prof. Dr. Saffet Köse Hocamız kimdir?

Saffet Köse: Ben Saffet Köse, 1964 yılında Kepsut'un Eyüpbükü köyünde doğdum. İlkokulu köyümde bitirdim. 1975 yılında Balıkesir İmam-Hatip Okulu'na 478 numara ile kaydoldum. 1-B sınıfında derslere başladım. İlk iki yıl babam ile evde kaldım. O inşaatlarda çalıştı. Annem köyle işleri çevirdi. Üçüncü sınıfta parasız yatılıyı kazandım. Babam köye işinin başına döndü. Sınıfta kalmaksızın okulumu bitirip 1982 yılında mezun oldum ve Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini kazandım, orada öğrenimime devam ettim. Mezuniyetten sonra yaptığınız İmam-Hatip, Araştırma Görevlisi, öğretim üyesi, üniversitede anabilim dalı başkanı, bölüm başkanı, dekan ve rektör olarak görev yaptım. Halen İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Rektörü olarak görevimi sürdürmekteyim.

Biz: Hocam, hangi binada okudunuz? Bina ile ilgili hatırladıklarınız nelerdir?

Saffet Köse: Yıkılan ana binada okuduk. Biz mezun olduktan sonra yenilendi. Sınıfımız tam müdürümüzün makam odasının üzerinde idi. Bazen gürültü sebebiyle uyarılara muhatap olurduk.

Biz: Hocam, okul döneminde katıldığınız yarışmalar ve sosyal etkinlikler hakkında bilgi verebilir misiniz?

Saffet Köse: 1978 yılında yapılan Kur'an-ı Kerim okuma yarışmasındaki okul seçmelerinde birinci olmuştum. Aynı yıl, Balıkesir bölgesinde 11 İmam-Hatip ortaokulu arasında yapılan Kur'an-ı Kerim okuma yarışmasında birinci oldum. Zağanos Paşa Camiinde yapılan finalde de birinci oldum. Bir Kur'an-ı Kerim meali ile kol saati hediye edildi.

Biz: Hocam, hayatta başarılı olmanızı neye bağlıyorsunuz?

Saffet Köse: Beş şey:

1-Allah'ı unutmamak. Bununla iki şeyi kastediyorum:
a-Allah'ın her an murakabesi altında olduğumu idrak
b-Bir başarı varsa onu kendi beceri ve çalışmama değil Allah'ın ihsanına bağlayıp O'na şükretmek
2-Ana-baba duası almak
3-Evde huzur
4-Çalışmada disiplin
5-Her gün en az bir iyilik yapmak

Saffet Köse Hocamız ve öğretmenleri- 1982
1-Nizamettin Deligöz 2- Engin Gökdağ 3- Halil İbrahim Küçük 4-Saffet Köse 5-İsmail Başaran 6-Kadir Birlik 7-Ahmet Özdemir 8- Abdurrauf İnan 9- Sedat Aygün/Beden Eğ. Öğrt. 10-Muammer Aktekin/Sosyal Bilgiler Öğrt. 11- Mehmet Yener 12- Mevlit Gümüş 13-Ahmet Bozdağ 14-Mehmet Ali Turan 15-Mehmet Karabulut 16-Metin Yağlı 17-Saffet Başaran 18-Tuğrul Balkan 19-Münir Dirlik 20-Halil İbrahim Timur 21-Tahir Korkmaz 22-Raif Emek 23- Şaduman Son 24-Kasip Fidan 25-Yusuf Bozkurt 26-Adnan İslimye 27-Erdoğan Cengiz 28- Ahmet Akkoyun 29-Vacip Güven 30-Mustafa Kocabıyık 31-Sefer Korkmaz 32-Ziver Arslan 33- Hüseyin Öztürk/Meslek Ders Öğrt. 34-Çetin Öngen/Beden Eğ. Öğrt. 35-Selahattin Erol/Felsefe Öğrt. 36-Abdurrahman Kurter/Matematik Öğrt. 37-Fehmi Alp Meslek Ders. Öğrt.

Biz: Hocam, en çok hangi öğretmeniniz hayatınıza dokundu?

Saffet Köse: Bütün öğretmenlerimizden sesli ya da sessiz aldığımız çok şey oldu. Giyim-kuşamları, bilgi ve becerileri ile onlardan sessizce çok şey öğrendik. Ancak Hüseyin Öztürk

ve Yusuf Akbulut'u özellikle zikretmek isterim. Yusuf hocam ile şöyle bir hatıram var: İHL son sınıfta Cuma namazı kıldırma uygulaması var. Beni Balıkesir'in en zor camilerinden birisi olan Bağlarsokağı'ndaki Kayabey Camii'ne vermişler. Burada namaz kıldırmanın benim açımdan üç zorluğu vardı:

Birincisi o gün orada Balıkesir'in pazarı kuruluyordu ve ahali oradaydı. Kalabalık bizim gibi tecrübesiz bir gence heyecan veriyordu.

İkincisi o dönemde İHL'ye düşmanlık derecesinde muhalefet eden Süleymancıların yurdu vardı. Onlara karşı başarı gerekiyordu. Çünkü ikinci sınıfta iken kaldığım eve Mecidiye Camii yakındı ve ben hep namazımı orada kılardım, oranın imamı Süleymancı idi, benden hiç hoşlanmaz, zaman zaman tersler, ama cemaatin teveccühü ile ben arasıra burada müezzinlik yapardım. Mesleki başarımızın kendisini huzursuz ettiğini tutum ve davranışlarından gizleyemezdi.

Üçüncüsü de o gün Balıkesir müftüsü Seyfettin Yazıcı hocamız Cuma namazı için Kayabey Camiine gelmişti. İl Müftüsüne Cuma Namazı kıldırmak! Hiç unutmuyorum, o gün kanser haftası dolayısıyla o konuda bir hutbe okumuştum. Yusuf hocam bana şunu söylemişti: "Bak delikanlı! Sen bu görevi başarı ile ifa edeceksin. Fazla heyecana kapılma, sen beni hiç görmeyeceksin, rahat ol. Ben bir direk dibinde namazı kılarım, namaz sonrası beraber bir değerlendirme yaparız" dedi ve beni rahatlattı. Elhamdülillah cumayı hatasız kıldırmıştım. Bunun sebebi babamın bana verdiği bir görevdi. O da şudur: Babam rahmetli okuma-yazmayı askerde öğrenmiş, imzasını zor atar, duraklayarak okurdu ama ilmi olmasa da irfanı olan bir insandı. İHL dördüncü sınıfı bitirdim beşinci sınıfa geçtim ve yaz tatili başladı, köye geldim. Biz bir iki hafta kadar köyde kalır sonra Kepsut'ta Diyanete bağlı bir yatılı Kur'ân Kursu vardı, Kur'ân okuyuşumuzu geliştirmemiz için kardeşim ile beni oraya yazdırır, yaz boyunca orada Kur'ân okurduk. İşte okulun yaz tatiline girmesinin ardından köye geldiğim ilk haftada aramızda hayatımın dönüm noktasını oluşturan bir diyalog oldu. Perşembe günü Kepsut'un pazarı idi. Köyden pazara gitmek üzere sabah hazırlık yaparken beni çağırdı ve: "Köyde hoca yok, yarın cumayı sen kıldıracaksın, hazır ol" dedi. Benim ona itirazım olamazdı ama bu sorumluluk gerektiren bir işti ve bütün cesaretimi toplayarak: "Baba ben Cuma kıldıramam" dedim. Sebebini sorduğunda: "Bize bunu yedinci sınıfta öğretiyorlar, ben daha dördüncü sınıfı yeni bitirdim" dedim. Bana: "Oğlum! Oku kitaptan öğren ve namazı kıldır, bu millet Cuma bekliyor, namaz kılmasınlar mı?" dedi ve: "Bak Yayrum! Bu köyde senin besmeleni çekecek adam yok! Sen şimdi buarada cumayı kıldırır ve hata yaparsan burada ve şimdi yap! Yarın şehre falan gittiğinde 'cuma kıldır' dediklerinde rahat edersin!" diye de ekledi. Sonra köyden Kepsut'a taşıyacak traktöre binip pazarın yolunu tutmak üzere evden ayrıldı. Ben hemen evde buluan merhum Ömer Nasuhi Bilmen'in Büyük İslam İlmihali'ni aldım ve çalıştım. Minberdeki dualara varıncaya kadar ezberledim. Gerçekten iyi hazırlandım ama işin pratiğine gelince iş o kadar kolay olmuyor. Terden ıslanmış vaziyette minbere çıktım, ezan bitinceye kadar oturup kalktım ve hutbeyi okudum. Minberde ikinci hutbe öncesi mutad olduğu üzere tekrar oturdum. İkinci hutbenin hamdele ve salvelesinden sonra tekrar bir daha oturdum. Bu oturuş yoktu ama neyse sonradan öğrendiğime göre bir zararı da yoktu. Kalkıp "إِنَّ اللهَ يَأْمُرُ..." ayetini okuyup minberden indim ve rahatladım. Artık ötesi kolaydı. Hem namazı kıldırmış hem de babamın gönlünü yapmıştım. Rahmetli babamın verdiği bu görev keramet gibi bir şeymiş, o zaman anladım. Bunun Kayabey Camiinde yapsaydım belki de Balıkesir'de o haftanın olayı olurdu. Neyse ki o dönemde sosyal medya denilen bir bela yoktu! Benzer bir olayı daha yaşadım. Diyanet İşleri Başkanlığımızın 20 Nisan Haftasında Türkiye ve Yurt

dışındaki temsilciliklerde kutladığı Kutlu Doğum Haftası Etkinliklerinin sonuncusu Gaziantep'te bir sempozyum ile yapılmıştı. Ben de programın konuklarından birisi idim. İl Müftüsü Ulu Cami'de vaaz etmemi istedi. Ben de vaaz için camiye gittiğimde ilçe müftüsü bir grup genç ile birlikte idi. Hutbe yarışması yapmışlar, o gün yarışmada birinci olan genç hutbe okuyup cumayı kıldıracaktı. Ben vaazımı bitirdim ve mihrabın önüne oturacaktım ama doluydu. Boş yer sadece minberin önü idi. Oraya gittim oturdum ve hava sıcak olduğu için de cübbe-sarığı çıkarıp bir kenara koydum. Cumanın ilk sünneti kılındı, aradan beş-altı dakika geçti gelen giden yok. Cemaatten bir delikanlı geldi ve "hocam, neden minbere çıkmıyorsun" diye fısıldayınca: "Hutbe yarışması yapılmış, birinci gelen genç hutbe okuyup namazı kıldıracak" diye cevap verdim, o da: "Hocam o genç gitti, hutbeyi siz okuyacaksınız ve namazı da siz kıldıracaksınız" dedi ve hemen ben cübbe-sarığı giyip minbere çıktım, önemli gördüğüm bir konuda hutbe irad edip namazı kıldırdım.

Biz: Hocam, kendisini unutamadığınız arkadaşlarınız mutlaka vardır. Neler söylemek istersiniz?

Saffet Köse: İsmail Bakırcan ile daha sıkı bir arkadaşlığımız oldu. Beraber yatılı okuduk. Ancak onların evleri okula yakındı. Annesi vefat etmişti. Babası vardı. Bazen okul çıkışı onların evine giderdik. Babası sert bir yapıya sahipti. Şöyle bir hatıram oldu: Ders çıkışı yine onların evine gitmiştik. Birkaç dakika geç kalmıştık ve pansiyonun kapısı kapanmış öğrenciler etüt için sınıflarına geçiyorlardı. İçeriden de nöbetçi hocanın sesi geliyordu. Etüt sınıflarında ve koğuşlarda mutlaka yoklama alınır gelmeyenlere bunun sebebi usulüne uygun şekilde sorulurdu. İsmail, yemekhane tarafındaki giriş kapısının üzerinde küçük bir balkon vardı ve camdaki demir parmaklıklar üzerinden tırmanarak açık olan balkon kapısından etüd sınıfına geçmeyi teklif etti. Tam tırmanıyorduk ki pansiyondan sorumlu müdür yardımcısı bizi yakaladı ve bir daha bu tür yollara tevessül etmememiz konusunda uyarıda bulundu. Bizi sevdiği için de aynı yolu izleyenlere verdikleri üç gün okuldan uzaklaştırma cezasından muaf tuttuğunu belirtti, peşinden kapıyı açtı, bizi içeri aldı, biz de sınıflarımıza gittik. Benim bir dolma kalemim vardı. Öğretmenlerimiz bu kalemi kullanmayı öğretiyorlar ve ödevlerimizi onunla yapmamızı istiyorlardı. Hatta bazı öğretmenler sınavlarda bile onunla yazmayı şart koşuyorlardı. O zamanlar bu tür kalemleri bulmak zor, bulunsa da almaya paramız bulunmayabiliyordu. Dolayısıyla bu tür eşyayı korumak, kaybetmemek gerekiyordu. Ben dolma kalemimi İsmaillerin evinde unutmuştum. Ertesi gün onu bulmak üzere tekrar gittik ama bulamadık. Geldik yine kapı kapanmıştı. İsmail: "Aynı şekilde pencere üzeri balkondan çıkalım" deyince ben: "Nöbetçi öğretmenin açması için kapıyı çalalım" dedim ve bunu tercih ettim, İsmail de pencereye yöneldi. Ben tam kapıyı çalıyordum ki pansiyondan sorumlu müdür yardımcımız İsmail'i yakalamış, peşine takmış geldi. Bize: "Ben sizi dün uyarmadım mı?" diye sordu. Ben de "sözümü tuttum" dedim ve mazeretimi beyan ettim. Bizi odasına aldı ve kapının arkasından bir kazma sapı çıkardı ve İsmail'e dört, bana da biraz sözümü tuttuğum için iki defa vurdu. Tabii ellerimiz yanıyordu. Etüt sınıfına geldiğimizde bir müddet onun acısının geçmesini bekledik.

Biz: Hocam, okulun veya caminin yapımında çalıştınız mı? Anlatabilir misiniz?

Saffet Köse: Balıkesir İmam-Hatip Lisesi'nin şu anki cami inşaatı sırasında çeşitli köylere teberrulara gittik, namaz kıldırdık ve namaz sonrası cemaatten yardım topladık, kurban bayramlarında deri topladık.

Biz: Hocam, Ahmet Karatoprak Hoca İle ilgili neler söylersiniz?

Saffet Köse: Karşılaşma fırsatımız olmadı.

Biz: Hocam, okulumuzun hamisi Eski Cami derneği, yöneticileri ve ilk yıllardaki çalışmalarla ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Saffet Köse: Eski Cami derneğinin özellikle hafız yetiştirme konusundaki gayretini biliyorum ama çalışma sistemleri ve yönetimi hakkında bilgi sahibi değilim.

Biz: Hocam, Hasan Basri Çantay'ın okulumuzla ilişkisi hakkında bildikleriniz nelerdir?

Saffet Köse: Hasan Basri Çantay 1964'te vefat etmiştir. Ancak onun Balıkesir'de özellikle Cumhuriyet Türkiye'sinin Batı projeleri doğrultusunda şekillendirilmek istendiği bir dönemde İslam'ın bayraktarlığını yapması son derece anlamlıdır ve özellikle Kur'ân Meali çok büyük bir ihtiyacı karşılamıştır.

Biz: Hocam, okulumuzdan mezun olmuş toplumda tanınan hangi mezunlarımızı hatırlarsınız?

Saffet Köse: Sadi Güven (YSK Başkanı); Mustafa Canbey (Balıkesir Milletvekili), Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit, Prof. Dr. Mehmet Eren, Prof. Dr. İsmail Çetin; Ahmet Hakan Coşkun (Gazeteci), Hasan Aycın (Karikatürist) vd.

Biz: Hocam, Neden İmam Hatip'i tercih ettiniz? Şimdi olsa yine tercih eder misiniz?

Saffet Köse: Köyde ilkokulu bitirdim. Okullar hakkında bilgi sahibi değildim. Köyümüzde okuyan tek kişi dayıoğlum idi. Kuleli Askerî Lisesi'nde öğrenci idi. Onun gibi olmak için mutlaka ortaokula gitmek istiyordum. Çünkü ona olan itibarı görüyordum. Ancak babam beni İmam Hatip Lisesine gitmeye ikna etti. Zaten yetişme tarzımız gereği ona itiraz edemezdik. İyi ki de öyle olmuş. Babanın velayet yetkisi nedir ve ne işe yarar diye sorulursa

benim için en iyi örnek budur. Allah ona ve anneme rahmet eylesin. Benim için çok eziyet çektiler. Şimdi olsaydı yine İmam Hatip Lisesini tercih ederdim.

Biz: Hocam, sizce okulumuza ve camiamıza emeği geçen büyüklerimiz kimlerdir?

Saffet Köse: Elbette bu kuruma emeği geçen elleri öpülesi çok insan var. Ama ben yatılı ve ders yoğum bir eğitim içinde olduğumuz için sadece hocalarımız ile sınırlı birkaç şey söyleyebilirim ve ancak kendi zamanım için konuşabilirim ve bu noktada özellikle Feyzullah Türker ve Halit Özkırca'yı hatırlamak isterim. Allah onlara rahmet eylesin. "Okul İşyeri ve İlişkileri Kolu" vardı. Bu kolu tercih eden öğrenciler İmam-Hatip Lisesi'nin şehirdeki görünen yüzü idi. Mübarek gecelerde Zağanos Paşa Camiinde mevlit programları ve diğer dini etkinlikleri yürütürlerdi. Bu öğrencileri programlara hazırlayan Feyzullah hocamızdı. Ders dışında saatlerce hazırlık yapardık. Çok güzel ilahiler öğretmişti. Halk camide bu programlarla mest olur, imam hatip lisesinde kendini bulurdu. Milli bayramlarda mehter takımını Feyzullah hocamız hazırlardı. Halk törenin diğer kısımlarını bırakır ve mehter takımının peşine düşerdi. Halit Özkırca hocamız bizim yurdumuza bakan müdür yardımcısı idi. Çok kahrımızı çekti. Babacan bir tavrı vardı. Yurtta onu gördüğümüzde kendimize bir güven gelirdi. Hocaların dayak ile tanındığı bir dönemde onun güler yüzü, babacan tavrı gerçekten çok değerli idi. Mesela bıkmadan usanmadan koğuşlarda tek öğrenci kalmayıncaya kadar tek tek gezer hepsini mescide namaza indirirdi.

Biz: Hocam verdiğiniz bilgiler için teşekkür ederiz.

Saffet Köse: Ben de teşekkür ederim.

Sadi Güven

Okul numarası: 562

Mezuniyet tarihi: 1972-1973

Balıkesir Dursunbey'de 24 Haziran 1955 tarihinde doğdum. İlkokulu Dursunbey'de okuduktan sonra Balıkesir İmam Hatip Okulunu 7 sene okudum. Dursunbey Lisesinde bir sene okuduktan sonra lise diplomasını alarak İstanbul Teknik Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazanarak bitirdim.

Hatırladığım kadarıyla B sınıflarında okuyup 7 B den mezun oldum. Mezuniyetten sonra Erzurum-Narman, Gaziantep-İslahiye, Tekirdağ-Malkara, Muğla-Fethiye ve Ankara'da hakimlik görevinden sonra Ankara Ticaret Mahkeme Başkanlığı, Adalet Bakanlığı Müsteşar yardımcılığı, Yargıtay Üyeliği, Yüksek Seçim Kurulu üye ve Başkanlığı görevlerinden sonra yaş haddinden 2020 yılında emekli oldum.

Eski binada okudum. Etraf tarla ve üzüm bağlarıyla çevriliydi. Vacipler yurdunda kaldım. Fabrikadan yurda dönüşmüştü. İmkânların olmadığı belki yüz kişinin aynı alanda yattığı sıcak suyun olmadığı soğuktan ellerimizin çatlayıp kanadığı yıllardı.

YSK Eski Başkanı Sadi Güven Hocamız ve okulumuz mezunu Balıkesir Milletvekili Mustafa Canbey Hocamız okulumuz mezunlar gününde- 2023

Tiyatro etkinliğine katıldım. Futbol takımında hep yedek kaldım. İmam Hatip okulunda okumuş olmanın ağırlığını hep taşıdım. Etrafta hep öyle bilindiğim için benim yüzümden inancıma zarar gelmemesi için bulunduğum yerlerde hep herkesten fazla çalışıp en iyilerden olmaya gayret ettim. Bu duygu beni hep motive etti.

İnancımı öğrenerek bir yaşam sürmek isterdim. İlkokulu bitirdiğimde inancımıza hep saldıran ilkokul öğretmenimize bir arkadaş ile beraber imam hatip okulu imtihanlarına gireceğimizi söylediğimizde masasının üzerindeki plastik ördeği atarak bizi kovaladı. Şimdi olsa yine imam hatip okulunu tercih ederim.

Seddar Yavuz

1967 doğumlu olup Eskişehir'e 150 km, Ankara'ya 140 km, şehir merkezlerine uzakta yaşayan çiftçi bir ailenin 6. çocuğuyum. İlköğrenimimi Gümüşkonak kasabasında, orta öğrenimimi Eskişehir İmam Hatip Ortaokulu'nda, lise öğrenimimi de Eskişehir birincisi olarak kazandığım Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde parasız yatılı olarak tamamladım.

Balıkesir İmam Hatip Yatılı Lisesi'nin hayatımda ve kariyerimde çok önemli bir yeri olmuştur. Hep içimde var olan büyük bir adam olma sevdası ile ortaokul 2. sınıfta karar verdiğim bugünkü mesleğime giden yolda; ideallerimi ve değerlerimi kazanmamda, ahlaki ve manevi değerlerle dolu bir eğitimle sosyal beceriler edinerek kimliğimi ve kişiliğimi bulmamda önemi ve katkısı çok büyük olmuştur. Bu vesileyle çok değerli Hocam Hüseyin

Öztürk'e ve diğer hocalarıma şükranlarımı sunuyorum. Nitekim onların sayesinde Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde aldığım iyi bir eğitimle hayalimdeki mesleğe uygun bir fakülte olarak 1984 yılında İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü'nü kazandım.

1988 yılında fakülteden mezun oldum. Üniversiteyi bitirdikten sonra kaymakamlık sınavına girdim ve çok şükür kazandım. Aynı yıl açılan kaymakam adaylığı sınavını kazanarak Adıyaman'da kaymakam adayı olarak mülki idare amirliği görevine başladım. Kaymakam adaylığı stajlarımı tamamladıktan sonra dil, görgü ve mesleki beceri eğitimi için 1 yıl İngiltere'de bulundum.

Yurt dışı eğitim dönüşü sırasıyla Bursa-Harmancık, Kütahya-Aslanapa ve Ankara-Güdül Kaymakam Vekilliklerini yürütüp 1993 yılında Kaymakamlık yeterlilik sınavını üstün başarı derecesi ile kazanarak asaleten Çankırı-Korgun Kaymakamlığına atandım. Korgun Kaymakamlığından sonra Diyarbakır-Eğil Kaymakamlığı, Balıkesir-Dursunbey Kaymakamlığı, Konya-Kadınhanı Kaymakamlığı ve Şanlıurfa-Siverek Kaymakamlığı görevlerini yürüttüm. 22 Ekim 2007 tarihinde Antalya-Kemer Kaymakamlığına atandım ve Türk İdareciler Derneği'nin 2008 yılı "Yılın Kaymakamı" ödülüne layık görüldüm.

28 Ağustos 2009 tarihinden itibaren İstanbul Gaziosmanpaşa Kaymakamlığı görevini yürütürken, Bakanlar Kurulu'nun 16 Şubat 2014 tarihli 2014/5916 sayılı Kararnamesi ile Uşak Valiliğine, 03 Ağustos 2015 tarih ve 2015/7991 sayılı Kararnamesi ile Muş Valiliğine, 13 Haziran 2017 tarih ve 2017/10458 sayılı Kararnamesi ile Ordu Valiliğine, 09 Haziran 2020 tarih ve 2020/274 sayılı Kararnamesi ile Kocaeli Valiliğine atandım. 18 Haziran 2020 tarihinde Kocaeli'ndeki görevime başladım ve halen Kocaeli Valisi olarak görev yapmaktayım.

Evli ve dört çocuk babası, bir torun sahibiyim ve iyi derecede İngilizce bilmekteyim.

Sayın Cumhurbaşkanımızın tensipleri ile Mülki İdare Amirliği görevini büyük bir onurla, gururla yürütmeye çalışmakta ve sevdamız Türkiye Cumhuriyeti Devleti, ay yıldızlı al bayrağımız ve İla-i Kelimetullah şiarımızla gönülden gönüle köprüler kurma gayreti içerisinde mesleğime devam etmekteyim.

Seddar YAVUZ
Dursunbey Kaymakamı

1967 yılında Eskişehir'e bağlı Gümüşkonak kasabasında doğdum. İlk tahsilimi Gümüşkonak'ta, Orta ve Lise tahsilimi Eskişehir'de tamamladıktan sonra 1984 yılında İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümünü kazandım. 1988 yılında Fakülteden mezun olduktan sonra girdiğim kaymakamlık adaylığı sınavını kazanarak 1989 yılında Adıyaman Kaymakam adayı olarak mesleğe başladım.

Harmancık, Aslanapa ve Güdül Kaymakam vekaletlerinde bulundum. Çankırı Korgun, Diyarbakır Ergani ilçelerinde asaleten kaymakamlık yaptım. 15.09.1997 tarihinden bu yana Dursunbey Kaymakamı olarak görev yapmaktayım.

Hikmet Adın, Dursunbey 1994, s. 4

Bu vesile ile bugünlere gelmemde büyük emeği olan Balıkesir İmam Hatip Lisesi'ndeki çok kıymetli hocalarıma bir kez daha şükranlarımı sunar; ebediyete intikal etmiş hocalarıma Allah'tan rahmet, hayatta olanlara sağlık ve afiyet diler, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Yaşar Kılkış

Okulumuz meslek dersleri öğretmeni Yaşar Kılkış, 1 Ekim 1937 yılında Konya/Ilgın'da doğmuştur. Babası Ömer Bey, Annesi Hidayet Hanım'dır.

1960 yılında Ankara İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Mezuniyetten sonra okulumuza meslek dersleri öğretmeni olarak atanmıştır. Okulumuzda göreve başladıktan sonra aynı yıl Eylül ayı celbinde askerlik vazifesini yapmak üzere ayrılmıştır. Terhis sonrası Çorum İmam Hatip Okulu'nda göreve başlamış ise de kısa bir süre sonra tekrar okulumuza naklen tayin olmuştur.

29 Temmuz 1961 tarihinde öğretmenler kurulu kararı ile stajyerliği kaldırılmıştır. Okulumuzda uzun bir süre görev yaptıktan sonra Din Öğretimi Genel Müdürlüğü Şube Müdürlüğüne tayin olmuştur.

Ankara/Çankaya Çukurca Ortaokulu öğretmeni iken 1987 yılında emekliye ayrılmıştır.

Zekai Kafaoğlu

10 Ekim 1961 İvrindi'nin Gökçeyazı Mahallesi doğumluyum. 1967-1972 yılları arasında İlkokulu, 1972-1975 yılları arasında da ortaokulu okudum. Bizim zamanımızda imam hatiplerin orta kısımları kapanmıştı. Ortaokulu Gökçeyazı'da okuduktan sonra lise eğitimi için 1975'te Balıkesir İmam Hatip Lisesine geldik ve 1979'da mezun olduk. Üniversite sınavında İstanbul Üniversitesi Çapa Diş Hekimliği Fakültesini kazandım. 1979 yılında oraya kayıt oldum. 1984'te üniversiteyi derece ile bitirdim. Bir yıl İstanbul'da çalıştım askerliğe kadar. Askerlikte de iki ay Ankara'da temel eğitim gördüm. Yedek subay okulunda da diş hekimleri arasında birinci olmuştum. Birinci olunca kuralar içerisinden tercih yaptırdılar. Tercihler arasında Balıkesir Asker Hastanesi de vardı. Ben de burayı tercih ettim.

Üniversite sınavında İstanbul Üniversitesi Çapa Diş Hekimliği fakültesini kazandım. 1979 yılında oraya kayıt oldum. 1985-1986 İstanbul Esenler Sondurak Dispanseri Diş Hekimi,

1986-1987 Balıkesir Asker Hastanesi'nde diş hekimi (askerlik görevi), 1987-1994 Balıkesir SSK Hastanesi'nde diş hekimi olarak çalıştım. 1986 yılında da özel muayenehanemi açarak da serbest diş hekimliği yapmaya başladım. 2000 yılında Balıkesir'de 24 saat açık ilk Özel Deva Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniğini açarak halkımıza kesintisiz diş hekimliği hizmeti sunduk. 1991-1996 yıllarında meslek örgütümüz Balıkesir Diş Hekimleri Odası Yönetim Kurullarında genel sekreter ve Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundum.

2008 yılında önce Sağlık Bakanlığı Müşaviri ve daha sonra da Balıkesir Diş Hastanesi Kurucu Başhekimi olarak 2013 yılı sonuna kadar görev yaptım.

1994 yılında SSK Hastanesi'nden istifa ederek siyasi hayatımıza adım attık. Sayın Cumhurbaşkanımızın siyaset yaptığı partilerde siyaset yaparak yolumuza devam ettik. Refah Partisi'nde İl Müfettişliği, Fazilet Partisi'nde bir dönem, AK Parti'de İki dönem İl Başkanlığı yaptım. Refah Partisi'nde 1995 yılında, Fazilet Partisi'nde 1999 yılında, AK Parti'de de 2002 ve 2007 yıllarında Milletvekili Adayı oldum.

2013 yılının sonunda kurucusu olduğum Balıkesir Diş Hastanesi Başhekimliğinden istifa ederek 6 Eylül Belediye Başkan Adayı oldum. 30 Mart 2014'te halkımızın oylarıyla seçilecek 6 Eylül Belediyesi'nin Kurucu Belediye Başkanı oldum. Kasım 2017 yılına kadar bu görevi başarıyla yürüttüm. Bu tarihte Balıkesir Büyükşehir Belediye Başkanı'nın istifası ile boşalan Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na meclis üyelerinin oyları ile seçilerek 30 Mart 2019 yılına kadar da bu görevi ifa ettim. Şu anda emekli olup kendi işim olan Deva Ağız ve Diş Sağlığı Merkezleri ve Poliklinikleri ile ilgilenmekteyim.

6 NİSAN 2015 — Kürsü — NİSAN 2015 5

İMAM HATİPLİ OLMAKTAN GURURLUYUM

Okulumuzun 10/B Sınıfı öğrencilerinden M. Bilâl DÖNMEZ ve Fatih ÇETİN okulumuz mezunlarından Altıeylül Belediye Başkanı Zekai KAFAOĞLU ile röportaj yaptı

M. Bilâl DÖNMEZ: Bize kendinizi tanıtabilir misiniz?

Zekai KAFAOĞLU: 1961 İvrindi'nin Göksayazı mahallesi doğumluyum. İlkokul ve ortaokulu orada okudum. Bizim zamanımızda imam hatiplerin orta kısmları kapanmıştı. Ortaokulu Göksayazı'da okuduktan sonra lise eğitimi için 1975'te Balıkesir İmam Hatip Lisesine geldik ve 1979'da mezun olduk. Üniversite sınavında İstanbul Üniversitesi Çapa Diş Hekimliği Eğitim Fakültesini kazandım. 1980 yılında oraya kayıt oldum. 1984'te üniversiteyi derece ile bitirdim. Bir yıl İstanbul'da çalıştım askerliğe kadar. Askerlikte de iki ay Ankara'da temel eğitim gördüm. Yedek subay okulunda da diş hekimleri arasında birinci olmuştum. Birinci olunca kurallar içerisinden tercih yaptırdılar. Tercihler arasında Balıkesir Asker Hastanesi de vardı. Ben de burayı tercih ettim. Aynı dönemde muayenehane de açmak serbest oldu. Hem muayenehanemizi açtık, hem askerliğimizi yaptık hem de düğünümüzü yaptık. Erkekler için askerlik genelde bir ölü dönemdir; ama hamd olsun bizim için çok bereketli oldu. Askerlik bittikten sonra da 1987'de SSK hastanesinde diş hekimi olarak göreve başladık. Hem hastane hekimi hem muayenehaneciliik yaparak 1994'e kadar geldik. 94'te de istifa ederek siyasî hayata atıldık. Sayın cumhurbaşkanımızın siyaset yaptığı partilerde siyaset yaparak geldik. Refah Partisi, Fazilet Partisi ve Ak Parti. Fazilet Partisi'nin kurucu il başkanıydık. Ak Parti'nin kurucu il başkan yardımcısı olduk. 2007'den sonra da diş hastanesinde kurucu başhekimlik yaptık. Şimdi de 30 Mart'ta milletimiz bizi Altıeylül'ün kurucu başkanı yaptı. Kongre ile seçilerek 2003 ve 2007 yılları arasında da iki dönem üst üste il başkanlığı yaptım. 2013'ün sonlarında da Balıkesir büyükşehir statüsü kazandı. Hem büyükşehir belediye başkanı hem Karesi hem de Altıeylül Belediye Başkanı olmak üzere 3 tane başkan adayı lazımdı. Bu konuda parti büyüklerimizden teklif geldi istifa ettik.

Fatih ÇETİN: Sizi siyasete yönelten ne oldu, niçin siyasetçi oldunuz?

Zekai KAFAOĞLU: Doktor kimliğimizi de seviyoruz. Özellikle Balıkesir'de bir sürü insanın dijini çekmişiz, dişini yapmışız, tedavi etmişiz. O şekilde de sağlıkta hizmet etmişiz. En sonunda diş hastanesi başhekimliği yaparak 5 yıl boyunca kamuda ciddi bir hizmette bulunduğuma inanıyorum. Balıkesir'de daha önce diş hastanesi yoktu. Sıfırdan yeni bir hastane kazandırdık. Şu anda da ülkedeki 130 diş hastanesi arasında birinci seçtiğik. İki defa üst üste tam puan aldık, Çok düzenli, tertipli, ergonomik bir bina oldu. Hatta üniversiteler arasında yapılan ergonomi kongresinde diş hastanemiz güzel ve ergonomik bir bina diye sunum konusu oldu. Doğduğumuz büyüdüğümüz yerlere hizmet edebilmek, çok daha fazla insana hizmet edebilmek maksadıyla siyasete atıldık. Memlekete siyasete hizmet edilebiliyor. Siyasî partiler demokrasinin vazgeçilmez unsurları. İnsanlar oylarıyla kendilerini yönetecek yöneticileri seçiyorlar. Kendilerine hizmet edecek yerel yöneticileri seçiyorlar. Biz 172 bin nüfusumuzla Balıkesir'in en büyük ilçesiyiz. 7'den 70'e herkese doğumundan ölümüne kadar hizmet ediyoruz. Bu bana zevk veriyor. Hizmet ettikçe daha fazla mutlu oluyorum. İnsanların işini görmeye, problemlerini çözmeye, onlara mutluluk katmak için siyaset bir araçtır. Onun için siyaseti terk ettim ve şu anda da çok mutluyum. Yaptığım işi severek yapıyorum. Bir insanın başarılı olabilmesi için önce yaptığı işi sevmesi lâzım. Bunun yanında bir de insanları sevmesi lâzım. İnsanlardan kaçarak siyaset olmuyor. Siyasetin maizzemesi insandır. İnsanları çok sevmemiz lâzım. Altıeylül belediyesi olarak da buna dikkat çekmeye çalışarak sloganımızı "Mutlu İnsanlar Şehri Altıeylül" diye belirledik. Tüm projelerimizin merkezinde insan vardı. İnsan odaklıydı ve hedef insanların mutluluğuydu. Yaptığımız projelerin insanları mutlu etmesi lazım. Çünkü her şey insanlar için. Eşref-i mahlûkât yani yaratılmışların en şerefsizi insandır. Her şey insanlara hizmet ediyor. Bütün bitkilerden ve hayvanlar aleminden insan istifade ediyor. Bütün sistemler ve nizamlardan sonra Cumhuriyet, Demokrasi hatta Demokrasi'nin daha ötesini düşünüyoruz , özgürlükler daha çok olsun diye. Bunların hepsinin amacı insanların daha fazla mutlu olmasıdır. Dinler de böyle aslında. İnsanlar mutlu olsun, bir düzen ve ahenk olsun. Hatta sadece bu dünyada değil öbür dünyada da mutlu olsunlar diye indirilmiş. Daha da ötesi düşünülmüş. Bunlardan dolayı hedefimize onu koyduk ve mutlu insanlar şehri Altıeylül dedik. 172 bin insanımızın hiç birisini ötekileştirmeden hizmet etme gayreti içerisindeyiz. Bu çok önemli. Çünkü biz seçilmiş belediye başkanıyız. Herkesin belediye başkanıyız. Zaman zaman bazı kesim kendilerini ötekileştirilmiş hisseder. Biz herkese gönlümüzü ve kalbimizi açık. Hiçbir ayrım gözetmeksizin bir kişi de varsa oraya gidip hizmet götürmek bizim boynumuzun borcudur. Belediye başkanları için şehirdeimin demişler. Yani o şehrin emin insanıdır. Nerede bir sıkıntı varsa bizim gidip bulmamız lazım. Herkes bize ulaşamayabilir. Ulaşamayanlara da bizim ulaşmamız gerekir. Yoksa onun mesuliyeti bizim üzerimizdedir. Hz Ömer diyor ya: "Dicle kenarında bir kurt kuzuyu kapsa, Yaratan gelir ve onu Ömer'den sorar." Bu hassasiyetle çalışmamız gerekiyor.

M. Bilâl DÖNMEZ: Altıeylül Belediye Başkanı olarak konumunuz nelerdir?

Zekai KAFAOĞLU: Öncelikle şunu belirtmeliyim. Bize 81 tane köy bağlandı. Bu köyler ilk defa belediyelik oldu. Özel idare vasıtasıyla hizmetler gidiyordu. Onların beklentileri oldukça yüksek. Onun için kırsal alanlardan başladık hizmete. Oralardaki insanların çok fazla istekleri yok. İsteklerinden bir tanesi; şehir merkezinde olduğu gibi mahalleler içerisinde de parke taşı olmasını, ayaklarının çamurdan kurtulmasını istiyorlar. Çocuklar oyun bahçeleri istirken, büyükler de hayırlarını cemiyetlerini yapabilecekleri kapalı salonlar istiyorlar. Biz de bu noktada 50 tane kırsal mahallemize çocuk oyun bahçelerini kurduk. Diğer mahallelerimizde ilgili çalışmalarımız sürüyor. Aynı zamanda kilit parke taşı döşemelerimiz devam ediyor. Mahalle büyüklüğüne göre yaptığımız sosyal alan çalışmalarımız da devam ediyor. Bu arada öyle enteresan şeyler oluyor ki; mesela Tumalar mahallesine çocuk bahçesinin kurulmuş olması hasebiyle ziyarete gittik. Bayanlar bizden fitness aletleri istedi. Gerçekten günümüzde ilçeler alakalılar. Şehirde ne varsa takip ediyorlar. Biz de şehirde ne varsa oralarda da olucak dedik. Tabi bunun yanında şehir merkezimizde büyük park çalışmaları var. Yeşil alanları ve ağaç sayısını mutlaka arttıracağız. Bu çalışmaların bir kısmı şu an devam ediyor. Bir kısmı ihale aşamasında. 5 yıl sonunda yeşil alan konusunda oldukça zengin bir Altıeylül bizi bekliyor. Okul ve cami bahçelerinde yeşillendirme çalışmaları yapmayı düşünüyoruz. Göğüs hastanesinin bahçesini de tanzim edeceğiz. Sütlücedeki kullanmayan ozoevi ile ilgili de düşüncelerimiz var. Orayı kaldırıp, Balıkesir'e yeşil alan olarak kazandırmayı hedefliyoruz. Gençlere yönelik gençlik, kültür ve sanat merkezleri yapmayı planlıyoruz. Altıeylül Üniversite şehri ama henüz kültür ve sanat merkezimiz yok. Bununla ilgili çalışmalarımız devam ediyor.

Fatih ÇETİN: Altıeylül'ü diğer ilçelerden ayıran özellikler nelerdir?

Zekai Kafaoğlu: Hastanelerin çoğunluğu bizde. Yeni yapılan 1000 yataklı hastane, Atatürk Devlet Hastanesi, Göğüs Hastanesi ve Diş Hastanesi bizim bölgemizde. Yani bir sağlık şehriyiz. Üniversiteler bizde üniversite şehriyiz. Organize sanayi bizde, sanayi şehriyiz. Askeri bölge, askeri havaalanı, stratejik konumlar bizim bölgemizde. Bunun yanında Pamukçu'da termal kaynaklarımız var. Tarım ve hayvancılıkta oldukça ileriyiz. Ova köylerimizin en uç noktalarından bile verim alabiliyoruz. Süt üretiminde ilçeler arasında en önde biz gidiyoruz.

M. Bilâl DÖNMEZ: Belediye Başkanlığının zorlukları nelerdir?

Zekai KAFAOĞLU: Buralar siyasi bir makam. Halk sizi en kolay ulaşılabilecek insan olarak görmeli. İşin teknik boyutu var. Bir sürü teknik işler yapıyorsunuz, teknik elemanlarla çalışıyorsunuz; teknokrat gibi olmanız lazım. Bürokrasi yönü var; bürokrasiden anlamanız lazım. İşin malî ve ekonomik boyutu var bunlardan anlamanız lazım. Belediye başkanının çok yönlü olması lazım. Bunlardan birini ihmal ederseniz olmaz. Hepsiyle ilgilenmeniz lazım. Özellikle halkla ilişkileri ihmal ederseniz olmaz. Belediye başkanının kapısı herkese açık olmalı. Zaman zaman da belediye başkanı halkın arasında olmalı. Halk oy verip seçtiği, belediye başkanı yaptığı insanı zaman zaman kendi arasında görüp çayını içmesini istiyor. Bunlara da dikkat edilmesi gerekir.

Fatih ÇETİN: Projelerinizi nasıl hazırlıyorsunuz?

Zekai KAFAOĞLU: Bir kısmını kendi eklemize hazırlattırıyoruz. Bir kısmını profesyonel firmalardan satın alıyoruz.

M. Bilâl DÖNMEZ: Belediye başkanlığı görevindeyken başınızdan geçen ilginç bir anısı anlatır mısınız?

Zekai KAFAOĞLU: Hergün çeşit çeşit olaylarla karşılaşıyoruz. Vatandaş bizimle ilgisi olmasa da bizi arıyor bazen. Mesela bir vatandaşın kızı kaçmış bizi arıyor. Belediyeyi resmi kurumlar açısından en yakın gördüğü için bizi arıyor.

Fatih ÇETİN: Altıeylül'de eğitim alanında ne gibi faaliyetler yaptınız, bu alanda neler yapmak istiyorsunuz?

Zekai KAFAOĞLU: Okulların bahçelerini tanzim ediyoruz. Milli Eğitimle de işbirliği yaparak deneme imtihanları vs. oluyor onların sponsorluğunu biz yapıyoruz. Önümüzde bir proje var. Daha önce biz mutlu aile projesi yapmıştık. Ardından "Kompuluk yıldır." diye proje yapmıştık. Bunlar tabi bizim öz kültürümüzle, inancımızla ilgili projeler. Şimdi ise "Sofrada sıfır atık" projesi var. Bölgemizde 42 tane ortaokul ve lise var. Bunların tamamında israfla ilgili olarak ikişer defa seminer verilecek. Gençler bizim geleceğimiz. Farklı üniversite gruplarına da yaptıkları proje ile destek oluyoruz. Sponsor oluyoruz.

M. Bilâl DÖNMEZ: Altıeylül halkından ve özellikle öğrencilerden beklentileriniz nelerdir?

Zekai KAFAOĞLU: Bizi izlemeye devam etsinler. Kendi ilçelerine ve oturdukları alanlarına sahip çıksınlar. Bizim göremediğimiz noktalarda mutlaka bize yardımcı olmalarını bekliyoruz. Öğrenci kardeşlerimizden de bol bol proje bekliyoruz.

Fatih ÇETİN: Bir gününüz nasıl geçiyor? Anlatabilir misiniz?

Zekai KAFAOĞLU: Sabah 8.30 da geliyorum. İmzalanacak evraklar oluyor. 250-300 bazen 500 imza attığımız oluyor. Vatandaşlar gelip gidiyor onlarla görüşüyoruz. Başkan yardımcılarıyla müdürlerimizle görüşüyoruz. Buradan ayrılmamız çoğu zaman gece karanlığını buluyor. Zaman zaman katıldığımız açılışlar, törenler, protokoller oluyor. Yoğun tempo içerisindeyiz. Saat 24'ten önce yattığımı hatırlamıyorum.

Fatih ÇETİN: Dişçi kimliğinizle belediye başkanı kimliğiniz size neler katıyor, iki farklı kimliğin çatıştığı oluyor mu?

Zekai KAFAOĞLU: Çatışan kısım yok. Bilakis daha katkısı olan yönleri var. Diş hekimliği estetiğe dönük bir meslek. Belediye Başkanlığında da aynı şekilde. Mesela kent estetiği ve çevre düzenlemeleri estetiği çok önemli. Bu konuda bize katkısı oluyor.

M. Bilâl DÖNMEZ: Biliyoruz ki Balıkesir İmam Hatip mezunusunuz. O yıllarla ilgili ne söylemek istersiniz?

Zekai KAFAOĞLU: İmam hatipli olmaktan gerçekten gurur duyuyoruz. Orada aldığımız derslerin bize çok katkısı oldu. Normal lisede okuduğunuz derslerin aynısını okuyorsunuz. Buna ilave olarak Kur'an-ı Kerim, Arapça, Hadis, Siyer, Akaid, Kelam, Fıkıh gibi dersleri de görüyorsunuz. Hitabet derslerinde kürsüye çıkıp vaaz veriyor, hutbeye çıkıp hutbe veriyorduk. Son sınıfta Göksayazı'da 1 ay ramazan boyunca kürsüde vaaz vermişim. Bunların siyasette başarılı olmamızda çok katkısı oluyor. O yıllar gerçekten çok özlediğim yıllar! Heyecanlı bir dönemdi. Okulun bahçesindeki cami bizim dönemimizde yapıldı. Çok kurban derisi topladık caminin temeline. Arkadaşlarımız güzeldi. Eğitim seviyesi o dönemde olduğça yüksekti. Hocalarımız bizim sağlam yetişmemiz konusunda çok gayretliydiler. Her sene mezunlar günü oluyor. Bu sene Altıeylül Belediyesi olarak inşallah programa sponsor olmayı düşünüyoruz. Çok daha görkemli, çok daha güzel mezunlar günü düzenlemeyi düşünüyoruz.

Fatih ÇETİN: Belediye başkanı olmak isteyenler için neler söylemek istersiniz?

Zekai KAFAOĞLU: Kendilerini iyi yetiştirmeleri, donanımlı olmaları ve insanları sevmeleri lazım.

Balıkesir İmam Hatip Lisesi öğrencilik yıllarından ise şunları söyleyebilirim:[64]

Balıkesir'de mehter takımı sadece okulumuzda vardı. Mehter takımını rahmetli Feyzullah Türker Hoca çalıştırırdı. Mehter takımında davulcuların önünde zil çalma görevi bendeydi. Bütün bayramlarda ve törenlerde biz en son geçerdik. Biz önce geçtik mi bütün çocuklar arkamızdan gelir ve alan boşalırdı. 1980 ihtilaliyle mehter takımımız yasaklandı.

İmam hatipli olmaktan şeref duyuyoruz. Orada aldığımız derslerin bize çok katkısı oldu. Normal lisede okuduğunuz derslerin aynısını okuyorsunuz. Buna ilave olarak Kur'an-ı Kerim, Arapça, Hadis, Siyer, Akaid, Kelam, Fıkıh gibi dersleri de görüyorsunuz. Hitabet dersinde kürsüye çıkıp vaaz veriyor, hutbeye çıkıp hutbe veriyorduk. Son sınıfta Gökçeyazı'da 1 ay ramazan boyunca kürsüde vaaz vermiştim. Bunların siyasette başarılı olmanızda çok katkısı oluyor. O yıllar gerçekten çok özlediğim yıllar. Heyecanlı bir dönemdi. Okulun bahçesindeki cami bizim dönemimizde yapıldı. Çok kurban derisi topladık caminin temeline. Arkadaşlarımız güzeldi. Eğitim seviyesi o dönemde oldukça yüksekti. Hocalarımız bizim sağlam yetişmemiz konusunda çok gayretliydiler. Her sene mezunlar günü oluyor.

Biz daima öğretmenlerimizin bizde oluşmasına katkı sağladıkları İmam Hatip ruhuyla en başarılı bireyler olmaya çalıştık. Tüm hocalarımızdan Allah Razı olsun. Vefat edenlere Allah rahmet etsin.

[64] Bu bölüm, okulumuzun yayın organı Kürsü Gazetesinin Nisan 2015 sayısında M.Bilal Dönmez ve Fatih Çelik öğrencilerimizin yaptığı röportajdan alınmıştır.

OKULUMUZUN ŞEFKAT YÜZLERİ

OKULUMUZUN ŞEFKAT YÜZLERİ

Bu bölümde okulumuza 1969'da ilk kayıt yaptıran ve okulumuzdan ilk mezun olan kız öğrenciler unvanına sahip hocalarımız ile sonraki dönemlerde okulumuzdan mezun olan hocalarımızın biyografilerine ve hatıralarına yer verilmiştir.

Türkiye'de kız öğrencilerin imam hatip okullarına kayıtlarıyla ilgili çalışmamızın 1. cildinde izah ettiğimiz gibi burada da şunu ifade etmek isteriz ki okulumuz, inisiyatif kullanarak Türkiye'de Yozgat ve Çorum İmam Hatip Okullarından sonra kız öğrenci kaydı yapan üçüncü okuldur.[65]

1969'da okulumuza ilk kayıt yaptırarak okulumuza Türkiye'de üçüncü olma unvanını kazandıran Amine Gül, Ayşe Kevser Fırat, Emel Budakoğlu, Emine Ocaktan, Fatma Fırat, Fazile Gürhan, Melek Budakoğlu, Muhsine Aşık, Sündüs Ayyıldız ve Zekiye İlkdoğdu hocalarımızın isimlerini şükranla anmak isteriz.

Elmas Başaran

Elmas Başaran Hocamız ve Arapça Öğretmenimiz Zeynep Beyza Akbıyık- 2023

Okul numarası: 946
Elmas Başaran, 1964 Balıkesir
Okula kayıt tarihi: 5 Kasım 1975
Okuldan mezuniyet tarihi: 1982

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam eğitim hayatınızdan ve hedeflerinizden kısaca bilgi verebilir misiniz?

Elmas Başaran: Hedefimde Kur'an Kursu öğretmeni olmak vardı. Eskilerden okullara kızlar çok gönderilmezdi. Benim annem sağ olsun daha bu konuda duyarlıydı. İmam Hatip'e kızların da alınacağını duyunca okula yazdırdılar beni. O zamanlar Çanakkale'den, Gönen'den, Susurluk'tan gelirlerdi kızlar. Mahmut Hoca'yla iki sene yüzüne Kur'an-ı Kerim okuduk. Peşimizi hiç bırakmazdı çok uğraşırdı bizimle. Darbe zamanında Kur'an Kursu

[65] Mustafa Öcal, Medresetü'l-Eimme ve'l-Hutebadan İmam Hatip Liselerine Bizim Okullarımız, 2011, s.173; Z.Şeyma Arslan & Sema Silkin İmam Olmayacak Kızlar: İmam Hatip Okullarında Kız Öğrenci Varlığına Dair Bir Araştırma 2013 s. 632

Hocalığı sınavı açılmadı. Sınav yok, kadro yok, derken biz de Kuran-ı Kerim'i geliştirdik. Boş oturmak olmazdı.

Daha sonra sınav açıldı. 1984'te Mahmut Hocamız da bizimle beraber Antalya'ya sınav için geldi. Sınavı kazandık, soruşturma ve tayin zamanlarını bekledik.

Emekli Kuran Kursu hocasıyım (Ama talebelik devam ediyor). Hala Arapça üzerine eğitim alıyorum.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam, hangi binada okudunuz?

Elmas Başaran: İlk yıl okulumuzun camisinin karşısında 2 katlı bir evde eğitim aldık. 13 kız 32 erkek başladık. 13 kişi kaldık.

1. Yıl yıkılan binada (ana bina) eğitim aldık.
3. Yıl Vacipler Yurdunda (Muharrem Hasbi'nin çaprazında kalıyor şu an ne durumda bilmiyorum)
4. Yıl ana binada (erkeklerle karışık)
5. Yıl pansiyon binasında (sadece kızlar)
6 ve 7. Yıllar Vacipler Yurdunda

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam, hayatta başarılı olmanızı neye bağlıyorsunuz?

Elmas Başaran: İdeallerime ve azmime bağlıyorum.

Zeynep Beyza Akbıyık: En çok hangi öğretmenlerinizi hatırlıyorsunuz?

Elmas Başaran: Hüseyin Öztürk, İbrahim Terzi, Ali Uyar, Ahmet Semerci, Süreyya Çanakçı, İbrahim Dönder, Mehmet Yumuk, Mehmet Ceyhan, Tüzenur Uysan. Tefsir hocamız Hüseyin Öztürk öyle bir ders yapardı ki hala ismi geçtiğimde içime dokunur, hep ayakta dinç bir şekilde ders yapardı. Hayatımda farklı bir yeri vardır.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam okulumuzla ilgili başka neler söylemek istersiniz?

Elmas Başaran: Okulumuzun camisi yapımında ben küçüktüm ama okulda yardım toplandığını hatırlıyorum. 10 yaşlarındayken ailem Eski Camiye Ahmet Karatoprak Hocanın vaazını dinlemeye götürürdü. Aşırı kalabalık olduğunu hatırlıyorum, hiç boşluk kalmazdı.

Yine okuma fırsatım olsa yine bu okulu tercih ederdim.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Elmas Başaran: Ben de teşekkür ederim. Başarılar diliyorum.

Emine Esen Baydemir

Balıkesir Müftülüğünde görevli olan vaize Emine Esen Baydemir Hocamızla bir röportaj yaptık. Emine Hocamız, okulumuzun bir mezunu olarak röportaj teklifimizden çok memnun oldu. Röportaj için okulumuzun 10 AC sınıfından Fatma Betül Ayaz ile 9 C sınıfından Sinem Kani, hocamızı ziyaret ettiler. Emine Hocamızla yapılan bu keyifli röportajı sizlerle paylaşıyoruz.[66]

Fatma Betül Ayaz: Bize kendinizi tanıtabilir misiniz?

Emine Esen Baydemir: Aslen Balıkesirliyim. Balıkesir'de doğup büyüdüm. Balıkesir Anadolu İmam Hatip mezunuyum. 1989 yılında İzmir İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldum. Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Arap Dili ve Belagatı'nda yüksek lisans yaptım. İlahiyatı bitirdikten sonra Diyanet'te bir sınav açıldığını duyduk. Müftülükte vaizlik sınavı, milli eğitimde ise öğretmenlik sınavı vardı. İkisine de girdim. Öğretmenlik sınavında birinciliği kazanmıştım. Birkaç ay sonra yeniden sınav oldu. Ona da girdim ve yüksek dereceyle sınavı kazandım. Diyanetteki vaizlik sınavını da kazandım. Yüz bayan girmiş sınava, bizim bundan haberimiz yoktu. "Diyanette bayan çalışıyor mu çalışmıyor mu, vaiz ne demek?" ben başlangıçta bunların hiçbirisini bilmiyordum. Babam bir vaize sorarak bilgi sahibi oldu ve öylelikle sınava girdim. Yazılıyı ben de dâhil 15 kişi kazanmış. Daha

[66] Kürsü Gazetesi 2014, Nisan, yıl 2, sayı 11

sonra mülakata çağrıldık. Onu da 8 kişi kazandık. Bir süre sonra Eminönü Müftülüğü 'ne çağırdılar Orada vaizlik görevine başladım. Lakin bu sırada vaizlik yapmadık. Haseki Eğitim Merkezi'nde beş aylık bir kurs gördük. Başkan yardımcısı önderliğinde daha sonradan herkes istediği yere tayin edildi, çünkü biz çok başarılıydık, ben de Balıkesir'e tayin oldum. Burada 1991 yılında göreve başladım. O zamandan beri burada görev yapıyorum. Bu arada yurtdışına da gittim. Fakat Türkiye'de sadece Balıkesir şehrinde görev yaptım.

Sinem Kani: Yurtdışında nerelere gittiniz?

Emine Esen Baydemir: Danimarka'ya Ramazan görevlisi olarak gittim. Kısa süreli görevli olarak Almanya'ya ve uzun süreli görevli olarak da İsveç'e gittim. 2010'da İsveç'ten döndüm.

Fatma Betül Ayaz: Vaizelerin görevleri nelerdir?

Emine Esen Baydemir: Vaizelerin en önemli görevi; bayanlara dini konularda vaazda bulunmak. Burada yaş hiç önemli değildir. Bizim asıl vaaz yerimiz camidir. Bunun dışında başka önemli günlerde daha genel programlar yapabiliyoruz. Düğün salonlarında, konferans salonlarında konuşmak gibi...

Sinem Kani: Müslüman bir toplumun yetişmesinde vaazın rolü nedir?

Emine Esen Baydemir: Biz bayanlara hitap ettiğimiz için burada bayanların çocuk yetiştirmesindeki rolü çok önemlidir. Onlar din konusunda ne kadar bilgili olurlarsa çocuklarını o kadar iyi ve güzel yetiştirirler. Bu yönden vaizlik önemlidir. Ayrıca bizim toplumumuzda okula gitmeyen bayanlar çok olduğu için onları yönlendirmek, onlara nasihat etmek, dinin ne emrettiğini, helal ve haramları onlara anlatmaktır. Bunun hem kendilerine hem çocuklarına hem de çevresine yararı vardır.

Fatma Betül Ayaz: Peki efendim. Bir vaizde bulunması gereken özellikler nelerdir?

Emine Esen Baydemir: Öncelikle bayan vaizin kıyafetinin o göreve uygun olması gerekiyor. Bunun dışında doğru ve dürüst bir kişi olması, verdiği sözü yerine getirmesi gerekiyor. İnsanlara karşı güler yüzlü ve anlayışlı olması, bağırmadan ve kötü söz söylemeden istenilen konuyu açıklaması gerekiyor. Ayrıca yaşantısı da İslam'a uygun olmalı; çünkü insan yaşadığı şeyleri daha rahat anlatabilir. Yaşamadıklarını anlatamaz. Bunlar görevinde daha iyi olmasını sağlar.

Sinem Kani: Vaazlarınızı hazırlarken hangi kaynaklardan faydalanıyorsunuz?

Emine Esen Baydemir: En başta Kur'an-ı Kerim ve hadis kitapları. Tefsirler, fıkıh kitapları.

Fatma Betül Ayaz: İslam tarihinde tanınmış vaizeler var mıdır?

Emine Esen Baydemir: Tarih boyunca elbette var. Başta Hz. Aişe'yi söyleyebiliriz. Hz. Aişe annemiz hadisçi idi, hadisleri çok iyi biliyordu ve talebeleri vardı. Zaten vaizlik öğretmenliğin farklı bir türüdür. O aynı zamanda bir edebiyatçıydı, edebi yönü çok kuvvetliydi. Bu nedenle vaizeliği Hz. Aişe'ye kadar dayandırabiliriz.

Fatma Betül Ayaz: Daha çok hangi kesime vaaz vermekten hoşlanırsınız?

Emine Esen Baydemir: Gençler daha çabuk anladığı için yaşı genç olana hitap etmek güzel olur elbette; ama biz insan ayırt etmiyoruz. Karşımızda kim varsa elimizden geldiğince bilgilendirmeye çalışıyoruz.

Fatma Betül Ayaz: İnsanların sizden beklentileri nelerdir?

Emine Esen Baydemir: Dini konulardaki sorularına cevap vermemizi, güler yüzlü ve alçakgönüllü olmamızı beklerler.

Fatma Betül Ayaz: Vaizlik mesleğini seçmenizde neler etkili oldu?

Emine Esen Baydemir: İlk olarak benim için başörtüsü önemliydi. Ben öğretmenliği kazandım, tayinim çıktı; ama bu görevin sonucunu bilmiyordum. Öğretmenliğe başörtüsünden dolayı başlayamadım. En birinci sebep o; çünkü ben vaizliğin ne demek olduğunu bilmeden başladım o göreve tanıdığım bir örnek de yoktu. Ailemin tek kızıydım, zaten öğretmenlikte doğuya tayin çıktı, ailem de göndermek istemedi. Bence vaizlik çok farklı.

Fatma Betül Ayaz: Bir gününüz nasıl geçiyor? Anlatabilir misiniz?

Emine Esen Baydemir: Bizim her günümüz aynı değil. Camii vaazlarımız, takrir derslerimiz ve müftülükte nöbetlerimiz oluyor. Sosyal hizmetlere gidiyoruz. Herkes farklı yere gidiyor. Ben şu an programa göre huzurevi ve çocuk evlerine gidiyorum. Rehabilitasyon giden de var. Beş gün içinde bunları yapıyoruz. Arada cezaevine gittiğimiz de oluyor. Bunlar rutin olan yapmamız gereken görevlerdir. Bir de köy programlarımız var, her hafta farklı köye gidiyoruz Takrir derslerinde; bir konuyu devam ettiriyoruz. Bunun yanında evde de diğer ev hanımlarının yaptığı işleri yapıyoruz. Diyanette Alo 190 Fetva hattımız var. Arayanların sorularını cevaplıyoruz, istediği kişilere yönlendirerek. Bayanı bayana/erkeğe gibi. Tabii isterlerse. Gerekirse akşamları da çalışıyoruz.

OKULUMUZUN MEZUNLARINDAN
VAİZE EMİNE HANIM'LA BİRLİKTEYDİK

Kürsü gazetesi- 2014

Fatma Betül Ayaz: Biliyoruz ki Balıkesir İmam Hatip mezunusunuz. O yıllarla ilgili ne söylemek istersiniz?

Emine Esen Baydemir: O günler çok özel ve çok güzeldi. Özellikle de halen devam eden arkadaşlıklarımız büyük bir önem taşımakta. İnsan bu yüzden lise yıllarını özlüyor. Dolu dolu geçirmeye bakın derim.

Fatma Betül Ayaz: İlahiyat Fakültesi'nde okumak isteyenler için neler söylemek istersiniz?

Emine Esen Baydemir: Başta Arapça ve İngilizce 'ye çok önem vermenizi tavsiye ederim. Dil bilmek çok çok önemlidir. Özellikle İlahiyat istiyorsanız Arapçanın yanında fıkıh ve tefsire de önem vermelisiniz. Arapça zaten insan beynini çalıştırır, çok güze bir dildir. İmam hatipte ne kadar iyi temel atarsanız sizin için o kadar iyi olur. Şu günlerinizin kıymetini bil Ezberlediğiniz hadisleri hep kullanacaksınız. Okulunuzun kıymetini bilin, derslerde ne veriliyorsa fazlasıyla almaya çalış

Fatma Betül Ayaz: Efendim size çok teşekkür ediyoruz. Bizi fazlasıyla memnun ettiniz ve birçok konuda aydınlattınız.

Emine Esen Baydemir: Ben teşekkür ederim. Her zaman beklerim.

Muhsine Aşık Akbulut

Muhsine Aşık Akbulut Hocamızın bir tablosu

Okulumuzda ilk kız öğrencilerin kayıtları 1969-1970 eğitim öğretim yıllarına rastlamaktadır. Okulumuza ilk kayıt yaptıran kız öğrencilerinden Muhsine Aşık Akbulut hocamızla kayıt sürecini ve sonrası ile ilgili bir mülakat gerçekleştirdik. Arapça öğretmenimiz Zeynep Beyza Akbıyık hocamızın yaptığı mülakat şöyledir.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam, Muhsine Aşık Akbulut kimdir kendinizi biraz tanıtabilir misiniz?

Muhsin'e Aşık Akbulut: 1957 tarihinde 7 çocuklu bir ailenin 5. evladı olarak Balıkesir Ovaköy'de doğmuşum. İlkokulu Ovaköy'de tamamladım. Ağabeylerim Balıkesir İmam Hatip okullarından mezunlar. Ben de okumayı çok istiyordum. O günlerde ağabeyim Prof. Dr. Nevzat Aşık Balıkesir İmam Hatip okuluna sınavla kız öğrenci alınacağını duymuş, ana babamı razı etmişti. İzmir İlahiyatta okutman Resul Aşık (rahmetli) ağabeyim bizi Ovaköy'de iki arkadaşla sınava götürdü. Sınava girdiğimiz salonda 25-30 öğrenci vardı. Belletmenimiz Oya Hanım isminde bayan bir öğretmendi.

Ben 57 numara ile kaydoldum. Arkadaşlarım Fatma Fırat Gökçen 90, Kevser Fırat Beyoğlu (rahmetli) 92, Zekiye İlkdoğdu Gündoğan 106, Emine Ocaktan Binay 109, Melek Budakoğlu 122, Sündüz Ayyıldız 139, Emel Budakoğlu 791 numara ile Balıkesir İmam Hatip Okuluna ilk kayıt yaptıranlarız. Sonradan naklen Fazilet Gürhan, Emine ve Fatmagül kardeşler de bize katıldı. Bu arada Prof. Dr. Nevzat Aşık ağabeyimin tayini Erzurum'a çıktı. Balıkesir'de başörtüsü sorunu var diye ben de abimle gitmek istediğim ve Erzurum kız Ortaokuluna kaydımızı yaptırdık, fakat orada da okul dışında dahi okula gelip giderken başörtüme karıştılar. Öğretmenler başörtümü çıkarmamı söylediler. Ben tekrar Balıkesir İmam Hatip okuluna 2 ay gecikme ile nakil yaptırdım. Derslere yetişmem kolay olmadı Allah razı olsun Resul ağabeyim çok yardımcı oldu. Allah gani gani rahmet eylesin.

İlk görev yerim Balıkesir Kayabey Kur 'an Kursu oldu. Balıkesir'de 25 sene görev yaptım. Kayabey Kur 'an Kursu o zaman Diyanete bağlı idi. İkinci görev yerim evlilik dolayısıyla Akhisar Ulu Camii oldu. Allah razı olsun Akhisar Müftüsü rahmetli Ali Ünal Hocamız çok faaldi. Ondan çok istifade ettik. Akhisar Ulu Camii Kız Kuran Kursunda ilk hafızlığa benim öğrencilerim başladı. İçlerinde bir tanesi Kuran Kursu öğretmeni oldu. Şu anda Balıkesir'de Elmas Başaran, Ayşe Karakoç, Emine Ersan, Emine Yağlı, Sibel Karaca Kuran Kursu öğretmeni olmuş öğrencilerimdir. İlk Kur'an-ı Kerim'i bende ögrenmeleri bana çok mutluluk veriyor. Akhisar'dan tekrar tayinimizi Balıkesir'e istedik. Allah'ıma hamdolsun birçok hafızlık yaptırdığım ve yüzlerce yüzüne okuttuğum öğrencilerim oldu. Rabbim kabul buyursun inşallah. Akhisar'da Şeyh İsa ve Ulu Camide bayanlara yönelik vaazlarımız ve dini programlarımız olurdu. O kadar çok kalabalık olurdu ki cami içi dolar insan seli cami dışına taşardı. Şunu belirtmek istiyorum biz bunları hep İmam Hatip okulunda okuduğumuz ve Allah razı olsun bize imam hatip ruhu veren hocalarımız olması dolayısı ile yapıyorduk. 16 yaşında Kur'an Kursu öğretmeni olmuştum elhamdülillah. Bugün yine yeniden dünyaya gelseniz ne olmak istersiniz diye sorsanız İmam Hatip okulunda okuyup çok sevdiğim mesleğim Kur'an Kursu öğretmeni olmak isterdim. Şu an emekli oldum ama halâ aktif bir şekilde çalışıyorum. Biz, Kur'an'sız yaşayamayız. Kur'an öğretmek öğrenmek bizim her şeyimiz elhamdülillah. Rabbim bu Kur'an yolundan bizleri ayırmasın âmin. En son Balıkesir Altay Camiinde görev yapıp emekli oldum

Evli 4 çocuk annesiyim.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam biraz okuduğunuz yıllardan ve okul hayatınızdan bahsedebilir misiniz?

Muhsine Aşık Akbulut: Okul hayatımızda bazı zorluklarla karşılaştık. Mesela hocalardan bazıları alenen bize:" Siz buraya imam olmaya mı geldiniz, gidin başka okullara." diyorlardı. Bayrak merasimine çıkarken imamlar geliyor derlerdi. Başörtümüzü ancak Kur'an-ı Kerim ve Tefsir derslerinde örterdik önceleri. Sonraki sınıflarda müfettiş girince çıkartın, müfettiş gidince örtün demişlerdi. Herhalde bu son sınıfta oldu. Ben şimdi bakıyorum da bazı İmam Hatipli kız öğrenciler, kıymetini bilmiyorlar. Rehavete kapılmamak lazım. Nerede görsem kız öğrencilere anlatıyorum bu günlere kolay

gelinmediğini. Bizler mezun olmadan bir yıl önce büyük bir şok yaşadık. Orta üçü bitirdik, bundan sonra kızların okula devam etmesi yasak dediler. Döktüğümüz gözyaşı, çektiğimiz acı ise tarif edilmez. Bizler okumak istiyorduk, birileri 1971 yılı okumamızı istemiyorlardı. Sadece imam hatip okullarında erkekler okuyabilir diyorlardı. Neyse ki toplantı üstüne toplantı devam ederken geç de olsa haber geldi. Bizi tekrar son sınıfa kaydettiler. Nihayet bitirdik. Fakat bu olaydan sonra Bazı arkadaşlarımız başka okullara kayıt yaptırdılar, bırakanlar oldu. Biz altı kişi kaldık, karma olmasın diye bize küçük bir sınıf ayarladılar. 4/K sınıfında okuduk, birçok badireden sonra Elhamdülillah mezun olduk

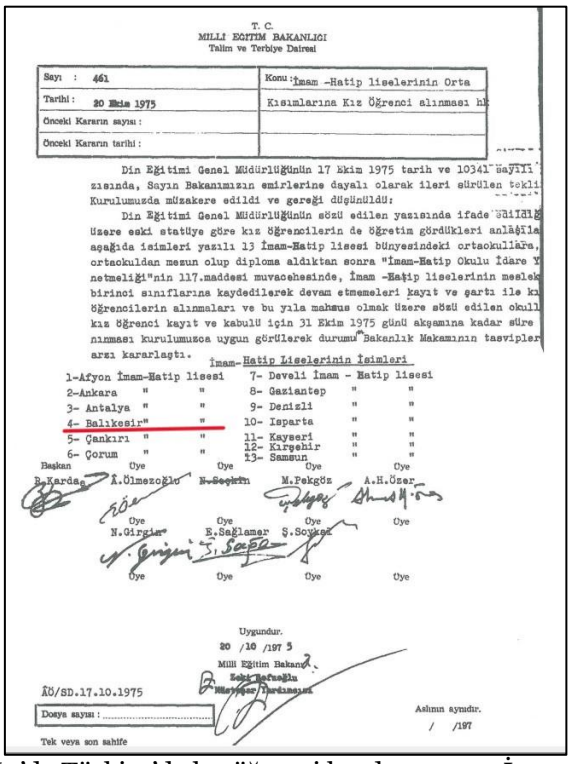

T. C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Talim ve Terbiye Dairesi

Sayı : 461	Konu : İmam -Hatip liselerinin Orta
Tarihi : 20 Ekim 1975	Kısımlarına Kız Öğrenci alınması hk
Önceki Kararın sayısı :	
Önceki Kararın tarihi :	

Din Eğitimi Genel Müdürlüğünün 17 Ekim 1975 tarih ve 10341 sayılı ...zısında, Sayın Bakanımızın emirlerine dayalı olarak ileri sürülen teklif Kurulumuzda müzakere edildi ve gereği düşünüldü;

Din Eğitimi Genel Müdürlüğünün sözü edilen yazısında ifade edilmiş üzere eski statüye göre kız öğrencilerin de öğretim gördükleri anlaşıla aşağıda isimleri yazılı 13 İmam-Hatip lisesi bünyesindeki ortaokullara, ortaokuldan mezun olup diploma aldıktan sonra "İmam-Hatip Okulu İdare Y...netmeliği"nin 117.maddesi muvacehesinde, İmam -Hatip liselerinin meslek birinci sınıflarına kaydedilerek devam etmemeleri kayıt ve şartı ile kı... öğrencilerin alınmaları ve bu yıla mahsus olmak üzere sözü edilen okull... kız öğrenci kayıt ve kabulü için 31 Ekim 1975 günü akşamına kadar süre ...nması kurulumuzca uygun görülerek durumu Bakanlık Makamının tasvipler...arzı kararlaştı.

İmam-Hatip Liselerinin İsimleri

1-Afyon İmam-Hatip lisesi
2-Ankara " "
3- Antalya " "
4- Balıkesir" "
5- Çankırı " "
6- Çorum " "
7- Develi İmam - Hatip lisesi
8- Gaziantep " "
9- Denizli " "
10- Isparta " "
11- Kayseri " "
12- Kırşehir " "
13- Samsun " "

Başkan Üye Üye Üye
R.Karda... Ü.Ülmezoğlu N.Seçkin M.Pekgöz A.H.Üzer...
Üye Üye Üye Üye
N.Girgin E.Saglamer Ş.Soyer...
Üye Üye Üye Üye

Uygundur.
20 /10 /197 5
Milli Eğitim Bakanı
...

ÂÜ/SD.17.10.1975
Dosya sayısı : .....
Tek veya son sahife

Aslının aynıdır.
/ /197

Balıkesir İHO 1969'da Türkiye'de kız öğrenci kaydı yapan 3. İmam Hatip Okuludur.
(1975'te ise 13 okuldan biridir)

Zeynep Akbıyık: Hocam okulumuza ilk kayıt yaptıran kızlar ve ilk mezunlar olarak bu vesile ile toplumda var olan bazı tabuları kırdığınızı biliyoruz ama sizden duymak istiyoruz: Bu iş kolay oldu mu?

Muhsine Aşk Akbulut: Hiç de kolay olmadı. İlk başlarda kızlar kayıt olsun mu olmasın mı haftalarca tartışılmış idarece. Toplumda bırakın kızları, imam hatibe giden erkek öğrencilere bile cenaze yıkayıcı mı olacaksınız diye alayvari hakaret ediliyordu. Elhamdülillah her alanda başarılı ağabeylerimizi görüyoruz. Biz en büyük desteği ailemizden ve aile dostlarımızdan alıyorduk. Balıkesir'in hatırı sayılı aileleri İmam Hatip davasına destek oldular mesela benim velim Allah kendisinden razı olsun rahmetli Hasbi Gürcan idi. Bende ve birçok arkadaşta emekleri vardır, ağabeylerimin velisi de o idi. Veli toplantılarına katılır sonuçları bizimle değerlendirir, maddi manevi destek olurdu. Bu sıkıntılı günlerin geçeceğini geleceğin Hoca hanımları olacağımızı, örnek olmamız gerektiğini tatlı tatlı anlatırdı.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam okuduğunuz dönemle ilgili neler söylemek istersiniz?
Muhsine Aşık Akbulut: Evet bazı şeyleri hatırlamak iyidir, geleceğe ışık tutar. Bu günlere kolay gelinmediğini gençlerimizin bilmesinde fayda görüyorum. Hiçbir zaman rehavete kapılmamamız lazım. Bizim için en acı başımızı açmaktı. Allah'ım affetsin. Çok

şükür 6 kişi mezun olduk Elhamdülillah. İçimizde ukde kalan lise kısmını da dışarıdan bitirmek nasip oldu. Rabbim en kutsal görevi nasip etti.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam biraz da mezuniyet sonrasından bahsedebilir misiniz?
Muhsin'e Aşık Akbulut: Evet 1973 yılında mezun olduk. Lise kısmına kızların kayıt yapmaları engellendi. Adeta zincirler gerildi önümüze. Bazı arkadaşlarımız başka liselere kayıt oldu. Ben başımı açmak istemiyordum. Allah razı olsun İbrahim Coşkun hocamız müdür muavini idi o dönem. Bize: "Muhsine kızım! Diyanet Kur'an Kursu hocalığı İmtihanı açıyor şu tarihte, hazırlanın, katılın dedi. Bizim okulda gördüğümüz Kur'an-ı Kerim dersleri yeterli değildi, ağabeyimden ve hocalarımızdan özel Kur'an-ı Kerim dersi aldık. Ankara'daki sınava katıldık. İlkokul mezunları çoğunluktaydı ama hafız olanları da çoktu. O zaman İmam Hatip 1. devre mezunu İlahiyat mezunu gibiydi. Hatta sonunda bir iki kişi: "Ben imam hatip mezunuyum" demiş. İmtihansız Kur'an-ı Kerim öğreticisi oldu. Elhamdülillah ben, Emine ve Sündüs kazandık, tayinlerimiz çıktı. Ben her hafta eski camiinde ve Kayabey Kubbeli Camiinde çok kalabalık cemaatlere vaaz vermişimdir. Hocalarımız bizlere İmam Hatip ruhunu vermişti. Allah razı olsun. Rabbim kat kat verdi sabrımızın karşılığını.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocalarınızın isimlerini hatırladıklarınız var mı?
Muhsine Aşık Akbulut: İbrahim Coşkun, Mehmet Yumuk, Feyzullah Türker, Ahmet Duran Halit Çalışkan, Halil Demircan, Oktar Afacan, Dursun Işık, İsmail Çakırhan, Emre Türe, Ahmet Kalaycı, Şahap Taşkın, İsmet Bey, Sadık Ünal. Bu arada okulun bahçesindeki palmiyeleri Sadık hocam bizzat elleriyle dikmiştir.

Zeynep Beyza Akbıyık: Teşekkür ederiz hocam
Muhsin Aşk Akbulut: Ben de teşekkür ederim, çalışmalarınızda başarılar dilerim. Rabbim yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'i okumayı, okutmayı ve emirlerini yaşamayı yaşatmayı nasip eylesin. Bir an bile bizleri gaflete düşürmesin. Âmin. Allah'a emanet olunuz.

Sündüs Ayyıldız

Sündüs Hanım, okulumuzun ilk kayıtlı ve ilk mezunlarından Muhterem Hocamız Prof. Dr. Erol Ayyıldız'ın kız kardeşidir. 1957 doğumludur. İlkokuldan sonra 4 yıl ortaokulu Balıkesir İmam Hatip Okulunda okuyarak okulumuz tarihinin kayıtlı ilk kız öğrencileri arasında yer almıştır. 1973 yılında okulumuzdan mezun olmuştur.

Okulumuz Arapça öğretmenlerinden Zeynep Beyza Akbıyık'ın Sündüs Hocamızla görüşmesinde hocamızla yaptığı mülakat şöyledir:

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam okulumuzun ilk kayıtlı kız öğrencilerindensiniz. Neler söylemek istersiniz?

Sündüs Ayyıldız: Evet İmam Hatip Okulunun ilk kayıtlı kız öğrencilerindenim. Allah bizleri rızasından ve Allah'ın rızasının geçtiği yollardan ve Peygamber Efendimiz 'in yolundan ayırmasın. Bize böyle bir lütuf bahşedildi. İmam Hatip'te ilk kız öğrenciler olarak başladık. O zamanlar istenilen bir nesil vardı. Bizi de ailelerimiz okula gönderdi. Hocalarımız çok değerli bilgilerle bizi donattılar. Biz de çok istekli ve gayretliydik elhamdülillah.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam, okuldan sonra ne yaptınız hangi görevlerde bulundunuz?

Sündüs Ayyıldız: Okuldan sonra önce Ankara, Balıkesir, Isparta'da ve başka yerlerde bayan kuran kursu hocası alımı yapılacağını öğrendik. Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan Vaizelerin İmam Hatip mezunu olmasını istediler. Biz Kur'an Kursu hocası olduk. Bize gösterdikleri teveccüh ve Rabbimin rızası ve imam hatip ruhuyla bizde çabaladık. Ankara'da sınava girdik. Türkiye'de yanlış hatırlamıyorsam 20 kişiydik. Önce yazılı sonra sözlü sınav oldu. Allah bize atanmayı nasip eyledi. İlk tayinim Akhisar'a oldu. Elhamdülillah 7 yıl orada görev yaptım. Daha sonra Balıkesir Merkezde Vicdaniye'de görev yaptım. Zahirepazarı Camiinde Kuran Kursu Hocalığı yaptım. Sonrasında emekli oldum. Kur'an Kursu hocalığı yanı sıra fahri vaizelik de yaptım. Emekli oldum ama dinimizde emekli olmak diye bir şey yok. Şu an İstanbul'da yaşıyorum. 11 yıldır evden sohbetlere devam ediyoruz. İmkânlar o zamanlar kısıtlıydı ama gayret ve çabayla ilerliyorduk. Akhisar'da Müftü Şerif Hoca'nın bana katkıları çok fazladır.

Vicdaniye Camiinde haftada bir perşembe günleri sohbet olurdu. O zamana kadar hep erkekler vaaz veriyordu. Sonra hanım hocalar vaaz etmeyince başlayınca gelenler çok heyecanlanırdı. O zamanki kalabalığın verdiği heyecanı anlatmam. Caminin her yeri dolardı. Bizden sonra Emine Baydemir ve Ayşenur Hoca geldiler, biz emekli olduk. Bahçelievler'de Birgivi Camii'nde haftada bir vaaza devam ettim. Sonra İstanbul'a taşındım. Burada da müftülükle konuşmalarımız çok oldu. Ama şartlar çok değişti elhamdülillah. Bugün her Kur'an Kursunda (İstanbul için söylüyorum) 5-6 hocanın olduğunu söylüyorlar. Emekli olduktan sonra hala istekle ve heyecanla Kur'an Kursuna giderim. Sağ olsun onlar da istediğim zaman istediğim yerde sohbet verebileceğimi söylüyorlar.

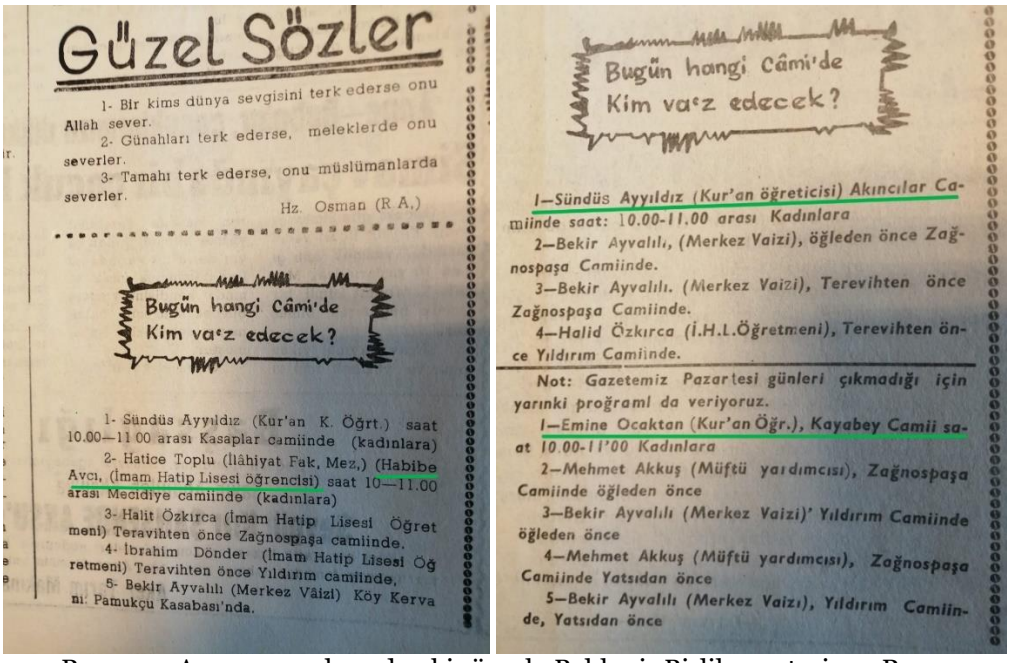

Güzel Sözler

1- Bir kims dünya sevgisini terk ederse onu Allah sever.
2- Günahları terk ederse, meleklerde onu severler.
3- Tamahı terk ederse, onu müslümanlarda severler.

Hz. Osman (R.A.)

Bugün hangi Câmi'de Kim va'z edecek?

1- Sündüs Ayyıldız (Kur'an K. Öğrt.) saat 10.00—11.00 arası Kasaplar camiinde (kadınlara)
2- Hatice Toplu (İlâhiyat Fak, Mez,) (Habibe Avcı, (İmam Hatip Lisesi öğrencisi) saat 10—11.00 arası Mecidiye camiinde (kadınlara)
3- Halit Özkırca (İmam Hatip Lisesi Öğretmeni) Teravihten önce Zağnospaşa camiinde.
4- İbrahim Dönder (İmam Hatip Lisesi Öğretmeni) Teravihten önce Yıldırım camiinde,
5- Bekir Ayvalılı (Merkez Vâizi) Köy Kervanı: Pamukçu Kasabası'nda.

Bugün hangi Câmi'de Kim va'z edecek?

1—Sündüs Ayyıldız (Kur'an öğreticisi) Akıncılar Camiinde saat: 10.00-11.00 arası Kadınlara
2—Bekir Ayvalılı, (Merkez Vaizi), öğleden önce Zağnospaşa Camiinde.
3—Bekir Ayvalılı. (Merkez Vaizi), Terevihten önce Zağnospaşa Camiinde.
4—Halid Özkırca (İ.H.L.Öğretmeni), Terevihten önce Yıldırım Camiinde.

Not: Gazetemiz Pazartesi günleri çıkmadığı için yarınki proğramı da veriyoruz.
1—Emine Ocaktan (Kur'an Öğr.), Kayabey Camii saat 10.00-11'00 Kadınlara
2—Mehmet Akkuş (Müftü yardımcısı), Zağnospaşa Camiinde öğleden önce
3—Bekir Ayvalılı (Merkez Vaizi)' Yıldırım Camiinde öğleden önce
4—Mehmet Akkuş (Müftü yardımcısı), Zağnospaşa Camiinde Yatsıdan önce
5—Bekir Ayvalılı (Merkez Vaizı), Yıldırım Camiinde, Yatsıdan önce

Hocalarımızın Ramazan Ayı programlarından bir örnek, Balıkesir Birlik gazetesi, 1,7 Ramazan 1398/1976

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam hangi binada okudunuz? Okurken katıldığınız sosyal kültürel faaliyetler oldu mu? Biraz bilgi verebilir misiniz?

Sündüs Ayyıldız: Biz ortaokulu yıkılan bina da okuduk. 1-A şubesiydik. 4-A ya kadar okuduk. 8 kişi kaydolduk. 6 kişi mezun olduk. Arkadaşlarımız Muhsine Hoca, Emine Hoca Balıkesir'de görev yaptı. Emine ve Fatmagül Hoca İvrindi'de görev yaptı. Kardeşi Fatma Hoca görev yapmadı. Zekiye İlkdoğdu sıra arkadaşımdı. Ankara'da üniversitede okudu. Kız Meslek Lisesi'nde öğretmenlik yaptı. Melek Hoca ve Emek Hoca ile ilgili bilgim yok. Fazilet Gürkan Susurluklu, görev yapmadı. Okulda erkeklerin münazaraları olurdu onlara katılırdık. Bir etkinlikte Mehmet Akif'i Anma Programında "İmam" adlı tiyatroda bir bayan öğrenci görev alacaktı ve ben kısa bir görev almıştım. Hocalarımızdan hepsini çok severdik. Feyzullah Hoca (müdür) hatta akraba olduk. Ahmet Duran (Arapça), Dursun Işık ve Sadık Ünal (Türkçe) hocalarımızdı. Sadık Ünal sonradan gelmişti. Hakkı Ersoy meslek dersleri öğretmenimizdi.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam Vacipler Yurdu sizin zamanınızda varmıydı? Orada okudunuz mu?

Sündüs Ayyıldız: Vacipler Binası ile ilgili olarak orası erkek pansiyonuydu başta. Sonradan kızlar gelince bina yetmedi, çok kalabalıktı. Adeta Balıkesir için İmam Hatip'in altın yıllarıydı. Kızlar için orayı ortaokul yaptılar. Okuldan çıktığımızda Koray Lisesi'nin orası çok kalabalık kızlarla dolardı.

Zeynep Beyza Akbıyık: Hocam bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Sündüs Ayyıldız: Ben de teşekkür ederim. Geçmişi yad ettik. Başarılar diliyorum.

OKULUMUZUN YAZAR, ÇIZER VE MEDYA YÜZLERİ

OKULUMUZUN YAZAR, ÇİZER VE MEDYA YÜZLERİ

Bu bölümde okulumuzdan mezun olmuş toplumda farklı kademelerde hizmet eden hocalarımızın biyografilerine ve hatıralarına yer verilmiştir.

Dilaver Ayyıldız

1961 yılında Balıkesir-Balya İlçesi Yenikavak Köyü'nde doğdu. İlköğrenimini doğduğu köyde, orta öğrenimini Balıkesir İmam Hatip Lisesi'nde tamamladıktan sonra, 1981 yılında girdiği Konya Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden 1985'te mezun oldu.1986 yılında Bitlis Adilcevaz Lisesi 'ne Fransızca Öğretmeni olarak atandı ve beş yıl kadar çalıştı. Daha sonra Balıkesir'e atanarak çeşitli köy ve merkez okullarında öğretmenlik ve yöneticilik görevlerinde bulundu. 2006 yılından beri Balıkesir İl Milli Eğitim Müdürlüğünde görev yaparken 2014 Haziran'ında Manisa/Gördes İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne Şube Müdürü olarak atandı. Halen Balıkesir Altıeylül Belediyesi Teftiş Kurulu Müdürü olarak görev yapmaktadır. "İfadem" ve "Gülsafa" adlı bir şiir kitapları bulunmaktadır.

Dilaver Ayyıldız Hocamız ve okulumuz mezunu Balıkesir Eski Büyükşehir Belediye Başkanı Zekai Kafaoğlu Hocamız

Okulumuz 1981 mezunu olan Balıkesir Altıeylül İlçesi Teftiş Kurulu Müdürlüğünde görevli Dilaver Ayyıldız Hocamız ile bir sohbet gerçekleştirdik. Dilaver Ayyıldız Hocamız, hem okulumuz mezunu hem de okulumuzda öğretmenlik ve idarecilik yapan birisidir. Balıkesir İl Milli Eğitim Müdürlüğünde de idari görevlerde bulunmuştur. Dilaver Ayyıldız Hocamız okul yıllarını yâd etti. Kendilerine rol model olan öğretmenlerini minnet ve şükranla andı. Mülakatımızın 1. bölümü çalışmamızın 1. cildinde mevcuttur. Kendileriyle yaptığımız sohbetin 2. bölümünü sizlerle de paylaşıyoruz:

Biz: Hocam sizce halkımız çocuğunu neden İmam Hatip'e gönderdi?

Dilaver Ayyıldız: Kimisinin ''güvenli bir limandır'' diye, kimisinin ''hiç olmazsa dinini Kur'an'ını öğrenir'' diye, kimisinin de tam inanç ve şuurla ''iyi bir yerlere Müslüman biri olarak gelsin, devlette söz sahibi olsun'' diye gönderdi çocuğunu bu okula. Bazıları bir akrabası, komşusu o okulda okuyor, "Hadi madem okuyacak bu da o okula gitsin'' diye geldi bu okula. Elbette herkes tornadan çıkmış tek tip bir niyetle yazdırmadı çocuğunu bu okula. Ancak genel ortalama bakılarak bir değerlendirme yapılacak olsa, dindar muhafazakâr bir evladım olsun temennisi 1. sırada geliyorsa, ikinci sırada da güvenli bir ortam olma durumu gelir denebilir. Tabii bu noktada, yani güvenli ortam denirken hem çocuğun fiziki çevresi hem fikir-düşünce dünyasının, inancının güvende olmasıdır kastedilen.

Biz: Hocam okuduğunuz yıllarda imam hatip liselerine karşı tavır neydi? Biraz bahseder misiniz?

Dilaver Ayyıldız: O yıllarda (her zaman) bahsedildiği gibi ve anne babaların kendileri hepsi birer militan, devlete el koyacaklar. Bu yüzden hepsi de çocuklarını bu okula gönderiyorlar. Onlar bakımından (Karşı mahalle) distopik bir birtakım projeksiyonlar yapılırdı. Geleceğe dair "Şu kadar İmam Hatip Lisesi'nde şu kadar öğrenci okuyor, yılda şu kadar öğrenci mezun veriyor, sayıları da gittikçe artıyor. Türkiye'nin nüfus artış hızı ile hesaplandığında, efendim gelecek 10, 20, 30 yılda Türkiye'deki hakimlerin, savcıların, kaymakamların, valilerin yüzde bilmem şu kadarı İmam Hatip Lisesi mezunu olacak, devleti ele geçirecekler, totaliter bir rejim kuracaklar." şeklinde senaryolar yazılır, raporlar yayınlanır, makaleler, televizyon programları yapılırdı. Böylesi bir felaketle(!) karşılaşmamak için çare aranır, öneriler sıralanır; çeşitli odalar ve meslek kuruluşları kimi öneriler içeren rapor üstüne raporlar yayınlıyorlardı. Bütün bu çalışmalar 28 Şubat'a giden

yolun taşlarını döşeme çalışmalarıydı… (Bu engelleme çalışmaları ile aslında kimin önünün açıldığını anlamak için 2016 yılına kadar beklemek gerekti)

Biz: Hocam, okuduğunuz yıllarda öğretmenlerinizle ilgili neler söylemek istersiniz?

Dilaver Ayyıldız: Bazı hocalarımız öğrencilerin okul dışı siyasi-İslami faaliyetlere pek sıcak bakmazlardı. Karşı çıkıp eleştirmez yahut özellikle vazgeçirmek için çaba sarf etmezlerdi. Fakat hal-hareketi ve duruşlarından biz bunu hissederdik. Bazılarının da okul dışındaki dernek-teşkilat çalışmalarına sıcak baktıklarını bilirdik. Bu grup hocalarımız da şu ya da bu teşkilata gidin diye yönlendirmezlerdi fakat teşkilatların tertiplediği konferans, tiyatro, anma etkinliği vb. çalışmalarımızda onları görünce mutlu olur, onların da bizimle aynı kulvarda, aynı düşüncede olduğuna kanaat getirirdik. Özellikle kimi meslek dersleri hocalarının not konusundaki toleranssız, katı tutumları kadim bir mesele olarak hep konuşula gelmiştir İmam hatip liselerinde. Diğer öğretmenlerin (kültür branşları) çoğunun da tam aksine not verme konusunda çok daha toleranslı ve rahat davrandıkları kanaati hep vardır İmam Hatip camiasında. Not konusundaki bu katılık hep aynı gerekçeye dayandırılırdı: Öğrencilerin daha iyi yetişmesi. (Zımnen, diğer branşların öğrencilerin iyi yetişmesi diye bir dertlerinin olmadığı, bu nedenle toleranslı davrandıkları gibi bir yaklaşım vardı).

Öğretmenlerimizden bazıları, bütün imam hatip lisesi öğrencilerinin İslami bir bilince sahip olarak yetişmesi için, rutin öğretmenlik görevleri yanında özel gayret sarf ederlerdi. Salih Dülger, Orhan Parlak, Mustafa Hamidoğlu, Cemil Çiftçi, Feyzullah Türker, Süreyya Çanakçı, Hasan Akkeçi (Eray), Mehmet Durak ve daha birçok hocamız.

Biz: Hocam daha önce 28 Şubat süreci ile ilgili detaylı bilgi vermiştiniz. Burada da kısaca paylaşır mısınız?

Dilaver Ayyıldız: Son müdür döneminde de fişlemeler, muhbirlikler, gizli- açık raporlamalar, kısaca hareketler devam ediyordu. Toplam 2-3 kız öğrencinin bulunduğu 9-10 kişilik bir sınıfın yazılı sınavını öğrencilerin talebi üzerine iptal etmiş, ertelemiştim. Bir hafta 10 gün kadar sonra, müdür beni odasına çağırıp "Dilaver Bey! Filanca tarihte yazılı sınav planlamışsınız, fakat iptal etmişsiniz, niçin iptal ettiniz?" diye sordu. Öğrencilerin talebi üzerine, çalışamadıklarını söyledikleri için iptal ettiğim söyleyince "Ne yani, o gün eylem olduğunu biliyordunuz, biz katılamıyoruz ama siz katılın, destek olun demeye mi getiriyorsunuz? İlla da soruşturma mı açalım hocam?" diye çıkıştı. Siz öyle düşünüyorsanız, siz bilirsiniz diyerek çıktım. Resmi bir soruşturma açılmadı, fakat sömestr tatilinin

tamamlandığı son cuma günü öğleyin, Adnan Menderes Mahallesi'ndeki 23 Nisan İlköğretim Okulu'na geçici görevle görevlendirildiğimi öğrendim.

Biz: Hocam verdiğiniz bilgilerden dolayı çok teşekkür ederiz.

Dilaver Ayyıldız: Ben de teşekkür ederim. Başarılar dilerim.

Eyyüp Yılmaz

Eğitimci, Yazar

Doğum Tarihi:1948 / Bulgaristan
Okul No:42
Kayıt Tarihi: 1961
Mezuniyet Tarihi: 1968

Edebiyatı ve okumayı seven, iyi bir kul olmayı hedefleyen, yaşamı din yolunda hizmet olarak değerlendiren, İyi evlâtlar yetiştirme gayretinde bir baba olan, insanlığın geleceğini İslâm'da gören bir kişi.

Marmara İlahiyat mezunuyum. 38 sene öğretmenlik yaptım. 3'ü roman 5'i şiir sekiz kitabım var. Bunları İmam Hatip Liselerini ziyaret edip öğrencilere bilâücret dağıtıyorum. Şu ana kadar 16.000 kitap dağıttım. Hedefim 20.000'e çıkarmaktır.

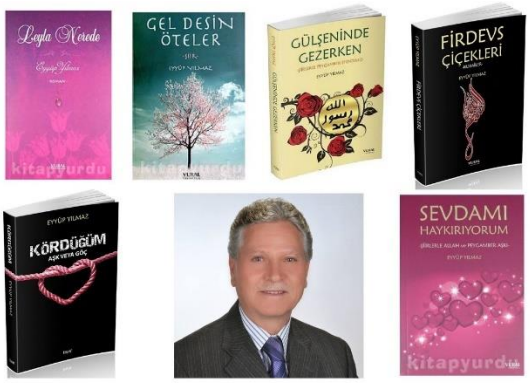

Bütün sınıfları okulumuzda okudum ve mezun oldum. Mezuniyetten sonra İmam hatiplik, müftü yardımcılığı ve öğretmenlik görevlerinde bulundum. Şu an emekliyim.

İlk binada okudum. Hayatta başarılı olmamı disiplinli, düzenli ve çok çalışmaya bağlıyorum.

Hayatımda, Feyzullah Türker, Veli Işık Kalyoncu, Ahmet Duran ve Eryurt Müfit Yasun hocalarım unutamadığım öğretmenlerimiz. Hasan Basri Çantay Hocamızın bir konferansını hatırlıyorum. Bugün dahi bana bir tercih verişe yine imam hatip okulunu

tercih ederim. Çünkü Millî ve manevî değerlere bağlı her bir vatandaş aynı tercihi yapar. Üç çocuğum var, üçü de imam hatipte okudular.

İlk dönem mezunlarından bir grup hocamız okulumuzda
Soldan sağa: İsmail Kul, İlyas Akçam (Misafirimiz), Ahmet Görmüş, Eyyüp Yılmaz, Burhan Güler, Hüseyin Önder, Feyzullah İbiş, Fatih Yılmaz (Okul Müdürü), Süreyya Çanakçı, Mehmet Yıldız, Hüseyin Çakal (Müdür Baş Yardımcısı)

Hasan Aycın

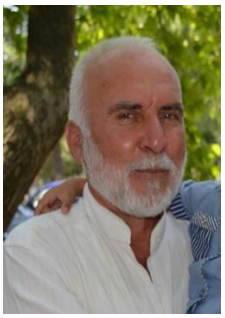

Biz: Hocam kendinizden biraz bahsedebilir misiniz? Hasan Aycın Hocamız kimdir?

Hasan Aycın: Ben, 20 Eylül 1955 tarihinde Balıkesir'in Aslıhantepeciği köyünde dünyaya geldim. İlkokulu 1966 yılında köyümde okudum. İmam Hatip Okulu'na 1966 yılında 581 numara ile kayıt oldum. Balıkesir İmam Hatip Okulundan da 1974 yılında mezun oldum. İmam-Hatip'teyken sınıf gazetesinde karikatür yayınlamaya başladım. 1980 yılında Bursa İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ni bitirdim. 1975-1982 yılları arasında Merinos fabrikasında grafiker olarak çalıştım. Balıkesir'de bir süre pazarcılıkla meşgul oldum. Askerliğimi 1983 yılında kısa dönem olarak Menemen'de yaptım. 1984'te İstanbul'a yerleşip serbest grafikerliğe başladım. Kayıtlar dergisinin kurucuları arasında yer aldım.

3 Şubat 1978'de Yenidevir gazetesinde ilk çizgisinin yayınlanmasıyla basın hayatım başladı. Milli Gazete ile Mavera, Yönelişler, Aylık Dergi, İslam, Kadın ve Aile, Gül Çocuk, Mavi Kuş,

Birdirbir, Inquiry, Kardelen, Kayıtlar, Kitap Postası, Kudüs, Elif, Genç Doku, Hece, Hece Öykü, Tohum, Mostar, İtibar, Muhayyel, Temmuz, Gerçek Hayat dergilerinde çizgilerimle yer aldım. Halen Yedi İklim, Muhit, Kur'an'ı Hayat, İlim ve İrfan, Maarif, Derin Tarih, Cins dergileri ile Yeni Şafak gazetesinde çiziyorum.

2023 Cumhurbaşkanlığı Kültür Sanat Büyük Ödülü alan Hasan Aycın Hocamız

Çocukluğum hastalıkla geçti benim. Sekizinci yaşımda yürüdüm. İlkokul ikinci sınıftaydım. İşte okumak, yürümek, hayat bir anlamda ondan sonra başlamış oldu.

Balıkesir İmam Hatibi sekiz yılda bitirdim. İmam hatipte o zamanlar böyle kurslar, dershaneler falan yoktu. Bitirdiğim yıl üniversite sınavına İstanbul'da girdim. O yıl büyük bir kolera salgını olmuştu İstanbul'da. Özellikle Sağmalcılar karantinadaydı ve ben

Sağmalcılar Ortaokulu'nda sınava girdim. İlk defa test sınavına giriyoruz. Ne olduğunu bilmiyoruz. Ve ilk defa tek kişilik sıralarda giriyoruz. Sorular beş şıklıydı. İyi bir puan geldi o üniversite sınavında. Erzurum'a gitmek istedim. O sene evlendim ama babam göndermedi. Gitseydim Erzurum Tıp Fakültesi dahi tutuyordu. Aslında güzel sanatlara gitmek istiyordum. Beşiktaş güzel sanatlar akademisi. Şimdi Mimar Sinan güzel sanatlar fakültesi oldu. Oraya gittim, fakat lise ve denge okul mezunu olmak şartı aradıkları için kaydolamadım. Ondan sonra Hacettepe yüksekokul bölümlerinden İşletmeye girdim. Oradaki en güzel şey İsmet Özel de Hacettepe'deydi o zaman. Onun haberini aldım oradayken. Ramazan Akkuş da galiba asistandı o sıralar orada. Fakat çalışmam gerekiyor. Bir süre devam ettim. Çalışamıyorum Ankara'da. Başka arkadaşlar da geliyor. Halit Özbilgiç, Mustafa Ünal, İhsan Bozkurt, Hasan Hüseyin Tansever vs. bura mezunlarından arkadaşlar da girdiler. Fakat ben bıraktım. Bursa Ticari İlimler Akademisi öğrenci alıyordu o zaman. Oradan kaydımı aldım ve Bursa'ya geçtim. Orası da dört yıllık bir okul. Ben orasını altı yılda bitirdim. Hamdolsun. Oradayken yazıp çizmeye başladım.

Biz: Hocam, İmam Hatip Okulu'na nasıl kayıt yaptırdınız?

Hasan Aycın: Hüseyin Sefa, Nihat ve ben üçümüz kayda gittik. Başımızda büyük yok. O zaman İmam Hatibin olduğu yerin etraf tarla, bağ ve bahçeydi. Bir de o Üçpınar yolu okulun yanından geçiyor. Yolun sağında bir bağ kulübesi vardı. İhtiyar bir bağcı kasketi indirmiş, hasadı yapmış, gölgede şey çardağın altında, önünde küfelere üzümleri yerleştiriyor. Döndük, dolaştık, hiç çocuk yok, hep büyükler var okulun bahçesinde. Çocuklar ne zaman gelecek diyoruz. Canımız da üzüm istiyor. Yirmi beş kuruşluk üzüm almak için o bağcının yanına gittik. Bizi çağırdı ve hepimize birer üzüm salkımı verdi, parayı da almadı. Biz de o sevinçle okulun bahçesinde üzüm yiyerek dolaşıyoruz. Başka çocuk yok. Biri geldi. Ne yapıyorsunuz burada dedi. İmtihana geldik, dedik. Üzümleri attık ama korktuk. Dönün bakayım buraya dedi. Bizi yemekhanenin bitişiğinde, yatakhane binasının altında sınava gireceğimiz yere götürdü. Hocam dedi bunları yakaladım. Bunların başında kimse yok. İmtihana gelmiş bunlar dedi. Bir de baktık herkes sınıfta harıl harıl soru çözüyor. Kapıya da çıkan Nuri Aslan. Gelin bakayım buraya, dedi. Tamam dedi. Sonradan ismini öğrendik. Bekçi Yakup Necmi Tosun Ağabey imiş. Sonun da Matematikten ve Türkçe' den sınav olduk. Köyden geldim, sınav sonuçları asıldığında baktım kazanamamışım. Yedeklere bile giremedim. Dedeme uğradım. Allah rahmet etsin. Dedem şimdiki Muharrem Hasbi Koray Lisesinin üstünde oturuyor. Ne yapacaksın dedi. Kazanamamışım dedim. Söyleyeceğiniz bir şey yoksa köye gideceğim, dedim. Dedem beni alarak okula götürdü. Yaz olmasına rağmen müdür Abdullah Fındık okuldaymış. Okulun hademesine müdürü sorarken o sırada Abdullah Bey de çıkageldi. Adam bizi buyur etti. Dedemi koltuğuna oturttu. Ama ben odadan korktum. Müdür dedemle kahve içtiler, birlikte konuştular. Sonra kalktı benim yanıma geldi. Ben de kapının hemen girişte, solda hazır ol da bekliyorum. "Anlat bakalım Hasan" dedi. Neyi dedim. "Künyeni söyle" dedi. O ne, dedim. "Yani ne zaman, nerede doğdun? Nerede okudun?" Anlat bakalım.

Aslantepecikde ilkokulu okudum. Şimdi buraya tayin oldum dedim ama böyle şiir okur gibi söylüyorum. Abdullah Bey dedemi falan unuttu ve gülmeye başladı. "Ya sen mezun oldun, biz tayin oluyoruz" dedi. Dedeme dönerek: "Ben Hasan'ı sevdim. Artık o bizimdir" dedi.

Soldan sağa: Mikail Dalmış, Doç. Dr. Mehmet Terzi, Hasan Aycın, M.İbrahim Tepe, Enver Akıncı ve M.Ali Yılmaz- 2023

Biz: Okulumuzda iken çıkardığınız "Bizim Sesimiz" gazetesi ve diğer sosyal faaliyetlerle ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Hasan Aycın: O gazete, Ahmet Duran Hocanın öncülüğünde çıkarılan ve şehirde basılan matbu bir gazeteydi. Orada genelde fıkra yazardım. Bu gazetede çizmedim fazla. Bizim sınıfın duvar gazetesi vardı koridorda. Orada çizerdim. Nasrettin Hoca fıkralarını çizdiğimi hatırlıyorum. Bizim sınıfın duvar gazetesinde "Mürteza" başlığını oluşturdum. Karikatür çiziyordum. Dursun Işık hocanın çok dikkatini çekerdi. O zamanlar hem tarih dersimize girerdi hem de müdür muaviniydi.

Biz: Hocam, okuldayken etkilendiğiniz kimler vardı? Bahsedebilir misiniz?

Hasan Aycın: Abdullah Fındık hocanın benim için çok özel bir yeri vardır. İki hikâyecik aktarayım:

Bir gün Konya'da bir etkinlikteydim. Muammer Erdem hocamız vardı (yıllar önce rahmetlik oldu). Burada iki sene görev yapmıştı. Dedim ki elli yıldır görmediğim bir hoca var. "Bulalım getirelim" Dediler. Ya niye getiriyorsunuz, beni götürün dedim. Hocayı buldular. Birkaç kişi gittik. İki katlı bir ev. Dışarıdan zile bastım. Kapı, yukarıdan otomatiğe basılınca açıldı. Hocamız ikinci katta oturuyormuş. Birinci katın merdivenlerine şöyle gittim ki yukarıdan elli yıl önceki bir ses: "Hasan hiç değişmemişsin." Baktım hoca yukarıda. Oturduk uzunca bir sohbetimiz oldu. Hocamız, Balıkesir'den esnaftan tanıdıklarını sordu. Hepsi öldü dedim. Öğretmenleri sordu. O gün sorduklarının içinde bir kişinin hayattaydı. Allah-ü alem Kemal Arif Veli idi. O da yakın zamanda vefat etti biliyorum.

En sonunda Sadi Beyi sormuştu hocam. Yüksek Seçim Kurulu Başkanıdır dedim.

Çok duygulandı tabii. " Öyle mi Hasan, Elhamdülillah. Emeklerimiz boşa gitmemiş" dedi.

Bir diğeri de Ahmet Duran. Ahmet Hoca bir İstanbul'da iken telefon etti. Biz de o gün rahmetli Mustafa Baydemir'le beraberiz. "Hasan bir gel görüşelim" dedi. Biz de yanına vardık. Muhabbetli ve biraz duygusal bir gündü. Biraz eskilerden konuştuk. Rahmetli Necip Fazıl'la olan beraberlikleri, komünizmle mücadele derneklerinin açılışları, mücadeleleri, imam hatiplerin açılış mücadelesi vs. Çok da sosyal ve aktif biriydi. Uzun yıllar burada hizmet eden bir hocamızdı. Bir kere sesi güzel arkadaşları kesinlikle musiki ve makamlar

konusunda eğitirdi. Hafızlara çok önem verir, onları okuturdu. Aynı zamanda sosyal etkinliklerinde aktif yer alırdı. Mehter takımı çalışmaları, güreşçilerin hazırlanması, cami kürsüsündeki performansı, sahne etkinlikleri vs.

Biz: Hocam bu çalışmalarımızla ilgili bir şey söylemek ister misiniz? Okulumuzla ilgili ilk defa böyle bir çalışma yapmaya gayret ediyoruz. Dualarınızı da bekliyoruz.

Hasan Aycın: Yani bu çalışmada hatta bu tür çalışmalarla ilgili söylenecek çok şey var. Ama bunlar bence ayaküstü söylenecek şeyler değil. Dolayısıyla bu konuda size kayda geçecek bir şey söylemeyeceğim. Hayırlı olsun inşallah. Sorunuzdan bağımsız olarak söylüyorum. Geleceğe bir şey bırakmak çok önemlidir. Belge bırakmak önemlidir. İz bırakmak önemlidir. Ne işe yarar ne lüzum var dememem leyiz. Ne işe yararsa yarar. Gelecektekiler ona karar versinler. Geçmişin izleri olmasaydı biz bugün bu mekânda bile oturmuş olmazdık. Bakın, bizi güçlü kılan ne kadar izler varsa onların önemli olduğunu düşünüyorum. Bugün kendi günümüzde, kendi tanıklıklarımızı mümkünse kayda geçip bunları geleceğe bırakmakta fayda var diye düşünüyorum.

Biz: Son olarak da imam hatip nesline gelecek olan gençlerimize mesajınız ne olur?

Hasan Aycın: Bu bütün insanlığa söylenecek söz olmalı, ne söyleyeceksem ben kendi üstümden söylemeye çalışıyorum. Kendime söylemediğim bir sözü kimseye söylemek istemem. Yazıp çiziyorum. Kırk beş yıldır bu böyle. Ve buna benzer sorulara verdiğim tek bir cevap var. Ben kendi hitabımın muhatabıyım. Sözümü kendime söylüyorum, kendi üstümden herkese söylemiş oluyorum. İşine yarayan alsın, yaramayan almasın.

Biz: Hocam teşekkür ediyoruz bize zaman ayırdınız.

Hasan Aycın: Ben de teşekkür ederim.

İsmail Yurdakök

Ben İsmail Yurdakök, 1958 Balıkesir doğumluyum. Ali Şuuri İlkokulu'nu bitirdikten sonra, 1969 yılında İmam Hatip'e kaydolduk. Önce ortaokul sonra lise. 1977 Haziran'ında mezun oldum. Bir süre müftülük yaptıktan sonra, Balıkesir'de gazetecilik (Adalet Gazetesi) ve Radyo-Tv yayıncılığı (Atılım TV, Karesi TV) yaptım.

Alaca Mescit Camii İmam hatibi Nihat Güneş hocayı hatırlıyorum, Eski cami derneği ile ilgili olarak. Onu devamlı çarşıda görürdük. Elinde 20X40 santim büyüklüğünde bir çanta ile dolaşırdı. Derneğin bir nevi muhasibi ve veznedarı gibiydi herhalde. Çantanın içinde derneğin makbuzları ve topladığı paralar bulunurdu. Esnaftan aidatları toplardı. O da Karatoprak gibi Gönenli idi. Belki de Nihat Hoca'yı da Gönen'den Karatoprak Hoca çağırmıştı... İlk yıllar değil de, derneğin 1980 darbesinden evvelki son yöneticilerinden

(Kuyumcu Recai'nin babası) başkan Hasbi Gürcan'ın uzun yıllar yaptığı hizmet unutulmaz. Allah rahmet eylesin

Zühtü Koray'ı hatırlıyorum. 1923-26 yılları arasındaki İmam-Hatip Okulundan mezun olanlardan. Bir de iğnecilik yapan sağlık memurluğundan emekli Niyazi Kavunoğlu. Niyazi Kavunoğlu uzun yıllar İbrahim Bey camiinde fahri müezzinlik de yaptı. Zühtü Koray ise ayakkabı tamircileri çarşısında ayakkabı tamircisi idi. İnşaat mühendisi Kamil Koray Bey'in dedesidir. Ayakkabı tamiri için bazen Zühtü Koray'ın dükkânına giderdim. İmam-Hatip diploması duvarda asılı dururdu. İkisine de Allah rahmet eylesin.

Bir hatıra: "Eyne'l Koç"

İmam –Hatip camisinin temeli herhalde 1977 yılı Haziran ayının ilk günlerinde atılmıştı. Yusuf Ziya Cömert'in babası olan il müftüsü İsmail Cömert Hoca (Allah rahmet eylesin) da gelmişti. Dersler artık pek olmadığından, okulda mevcut azalmıştı. Ama yine en az 200-300 öğrenci, kazılmış olan temele yaklaştık. O sırada ön taraftan, caminin yapımına çok emeği geçmiş olan müdür yardımcımız Halit Özkırca Hoca (Allah rahmet eylesin) "eyne'l-koç (koç nerede" diye arka tarafa doğru seslendi. Arkamızdan da galiba okulun bahçıvanı hayvanı ittiriyor. Biz öğrenciler olarak ikiye ayrılarak koça yol açtık aramızdan geçti. Ama koç filan değil, zavallı hayvan, mutlaka bir hayırsever bağışlamıştır. Tabir caizse eti kemiğine yapışmış zavallı bir dişi koyundu. Neyse o kesildi ve dua da yapılarak temel atılmış oldu. Sonraki yıllarda Bursa'da ve Bandırma'da bazı dükkânların vitrinlerinde, bizim okul camisinin resmini ve altında "Balıkesir İmam-Hatip Lisesi tatbikat camii yardımlarınızı" bekliyor yazan ve telefon numaralarının yer aldığı renkli kartona basılmış ilanlar görmüştüm.

Okulumuzun Entellektüeli Çakırhan Hoca

Sındırgılı İslami Bilimler hocamız (meslek dersleri demek benim pek hoşuma gitmiyor) İsmail Çakırhan Hoca (Allah rahmet eylesin) okulun herhalde en entelektüel siması idi. Bize orta ikide Arapçaya, orta üçte de din dersine geldi. Hem Arapçasından, ama özellikle de orta üçte din dersinde, hayattan anlattığı tablolar, daha doğrusu tablolaştırdığı hayatlar/hikâyeler ile muazzam bir anlatımla, mesela orucu anlatırken: Avâmın orucu, Havâssın orucu ve Hâssu'l-havâssın orucunu öyle bir anlatmıştı ki, başka hiçbir yerde hiçbir kimseden öyle bir anlatıma rastlamadım. Çakırhan Hoca da, yine Sındırgılı Ahmet Duran Hoca da, Paşa camiinde de ara sıra Cuma vaazları da yaparlardı.

Müfettiş Neden İfadesini Alamıyor Eyüp Ceylan'ın?

İstanbul'da uzun yıllar Türkçe öğretmeni olarak çalışan ve emekli olan (ve 2023 ilkbaharında vefat eden) Eyüp Ceylan, en gayretli arkadaşlarımızdandı. 1952 doğumluydu. İmam-Hatip orta birinci sınıfa 17 yaşında başlamıştı (ve bir iki yıl da gecikmeyle sekiz yılsonunda) 25 yaşında mezun oldu. Kepsut'un Tuzak köyünden olan bu arkadaşımız, yazları inşaatlarda çalışır, biriktirdiği parayla da kışın bizimle beraber okula devam ederdi. Okulu bitirince Gümüşçeşme'deki Hakkı Çavuş Camii'ne imam hatip olarak atandı. Çok dürüst, doğru bildiğini söyleyen bir yapısı vardı. Allah rahmet eylesin. Tatlı bir hatıra olarak: 1977-78 yıllarında orada görev yaparken devrin başbakanını -gerçi isim vermeden- hutbede eleştirince, mahalleli de şikâyet ettiğinden, çok uzak bir köye Boğazköy'e tayin edilmişti. Bir iki yıl sonra herhalde, kendi köyüne Tuzak'a aldırdı tayinini. Diyanet müfettişi ifadesini almaya geliyor, Tuzak köyüne. Köylülerle de görüşecek. Ama bütün köy halkı, Eyüp Hoca'yı çok sevdiklerinden, o gün erkenden köyü boşaltıp, tarlalarına gidiyorlar. Müfettiş hiç kimseyi bulamıyor köyde. Sonraki aylarda bir müfettiş daha göndermiş,

Diyanet. Yine müfettişin Kepsut'tan köye doğru yola çıktığını, herhalde müftülükte Eyüp Hoca'yı seven birisi haber veriyor ve köy halkı yine köyü sabah erkenden tamamen boşaltıyor. Gelen müfettiş, yine köyde kimseyi bulamayınca, dosya mecburen kapatılmış.

Arapça, Kelam, Fıkıh... Hilmi Bilgiç, hiçbirine çalışmadı yedi yıl boyunca

Sınıfımızın en yaşlılarından biri de (Balıkesir Müftü yardımcılığından sonra, Sakarya Müftü Yardımcısı olarak emekli olan) Hilmi Bilgiç'ti. Kemalpaşa'da beş yıl Arapça ve İslami İlimleri okuduktan sonra, Eski Cami'ye gelerek burada altı ayda hafız olmuştu. O zaman İmam-Hatip ortaokuluna giriş, imtihanla olduğundan, herhalde en az beş altı yüz kişi imtihana girdik. Sabah Türkçeden, öğleden sonra da herhalde dini bilgilerden yazılı imtihan olduk. Herhalde 160 kişi alınacaktı. Hilmi Hoca imtihanı birincilikle kazanmış, müdür (Allah rahmet eylesin) Feyzullah Türker Bey, kendisini soru yağmuruna tutmuş, nerede okudun demiş ve tebrik etmiş. Hilmi Hoca, ortaokul ve lisede meslek derslerinin hiçbirisine, hiçbir sınıfta, hiç çalışmadı. Tabi bu da ona, diğer derslere daha fazla zaman ayırma fırsatı veriyordu. İlk yıl hatta Şubat döneminde okulda sadece bir kişi takdir almıştı, o da Hilmi Bilgiç'ti. Kepsut'un Yaylabayır köyündendi. Kolay değil, para yok, pul yok, o yıllarda. Şehirlilerin de, köylülerin de gelir seviyesi çok düşük. 60'lı yılların ortası. Önce Köprüpaşa camiinin bahçesinin arkasında merdivenle çıkılan bir oda vardı. O zaman o caminin imamı olan Mahmut İnan Hoca, "burada kalabilirsin" demiş. Hilmi Hoca bir süre orada kaldı. Sonra Vacipler pansiyonunda yer açıldı. Oraya geçti, Sonra da parasız yatılıyı kazanınca, okul pansiyonunda biraz daha rahat ederek, okulu üstün başarıyla bitirdi. Erzurum İslami İlimler 'de okurken de, Kuran Kursu öğretmenliği yaptı. Yaşının gereği olarak gayet olgun ve sınıfımıza ağabeylik yapan bir insandı. Ve bir de hepimize öğrettiği duayı unutmuyorum: "Derse başlarken bu duayı okursanız, hafızanıza daha iyi yerleşir" demişti: "Ve kul Rabbi zidnî ilmen ve fehmen ve elhıknî bi's-salihîn"

Bizim dönemimizin en çalışkan ve terbiyeli öğrencisi Hüseyin Yayla idi. Halen İstanbul Medipol hastanesinde çocuk doktoru olarak hizmetine devam ediyor. Ağır ve maalesef ezici bir ciddiyetin hâkim olduğu bizim dönemlerde, tabir caizse matrak bir arkadaşımız olarak, herhalde (kırtasiyeci) Sinan İkiz vardı. Sinan İkiz, İsmail Çakırhan'ı da dükkânında, Çakırhan'ın vefatına kadar zaman zaman ağırladı.

Altı Senede İngilizce Hocası Olmayan, İngilizce Hocaları

Oktar Afacan orta birde İngilizce dersimize geldi. Üç dört yıl Harp Okulu'nda okuduğu için, elbette az çok İngilizce biliyordur. Ama sonuçta öğretmen olarak yetiştirilmiş değildi. O nedenle pek bir şey öğrenemedik. İkinci yıl müdürümüz Allah rahmet eylesin Feyzullah Türker geldi İngilizceye. Şefkatli, nazik, iyi ve başarılı bir idareciydi. Üçüncü yıl şimdi BEST denilen Elektro Mekanik fabrikasından, İlhan Işık isimli bir muhasebeci geldi. Daha sonra da iki yıl coğrafya öğretmenimiz Ali Cezayirli geldi. Sonra da bir emekli Hava Albayı (Allah rahmet eylesin) iyi bir insandı, o geldi İngilizceye. Elbette hepsi iyi niyetli kişilerdi, ama pek bir şey öğrenemedik. Ancak lise son sınıfta, esas branşı İngilizce olan bir öğretmenimiz oldu.

Arapçadan Şanslıydık

Lisede son iki yıl Mustafa Gökoğlu isimli bir hocamız Arapçaya girdi. Ciddi, temiz, dürüst bir insandı. Ondan önceki üç yılda da üst üste İbrahim Coşkun isimli hocamız Arapçaya girdi. İbrahim Hoca önce yeni kelimeleri tahtaya (tozlu tebeşirle tabi) yazar, sonra da harekesiz olan metni, iki defa ağır ağır okurdu. Biz metni defterlerimize yazmış olarak gelirdik, tabi. O okurken biz harekelerdik. Sonra da ağır ağır kırık mana ve toplu mana verirdi. İbrahim Hoca, derste bazen toplumsal meselelere de girerdi ve çok faydalanırdık, ihlaslı bir insandı. Öldüyse Allah rahmet eylesin. Kuran dersimize de iki yıl (halen sağ olan) Mehmet İnce hoca ve lise son sınıfta da İsa Bey (Allah rahmet eylesin) girdiler. İkisi de hafızdılar ve tashihleri çok faydalı olurdu. Ezberleri de tek tek alırlardı.

Sabri Yılmaz

1 A, No: 94

Muhterem Sabri Yılmaz hocamıza, okulumuzun tarihçesi ile ilgili bir çalışma yaptığımızı paylaşınca hem sevindiler hem de heyecanlandılar. Memnun oldular. Çalışmalarımıza katkı sağlamak amacıyla daha önce belirlediğimiz başlıklarla ilgili açıklamalarını, kendi el yazısıyla deftere yazdıkları notlarını bizzat okulumuza gelerek teslim ettiler. Hocamızın notları gibi diğer hocalarımızın gönderdikleri veya bizzat getirip teslim ettikleri hem geçmişe hem de geleceğe ışık tutacak değerli hatıraları okulumuz arşivinde özel olarak muhafaza edilmektedir.

Sabri Yılmaz hocamızın notları aşağıdaki gibidir:

Ben Sabri Yılmaz. 1Temmuz 1947 Bulgaristan, Kırcaali doğumluyum. Ailem 1951 yılında Bulgaristan'dan Türkiye'ye göçmen olarak gelmiş. Devletin bizi iskân ettiği Akhisar'a gitmeyip Balıkesir'de kalmışız.

İlkokulu, Balıkesir Kayabey İlkokulu'nda bitirdim. Okul müdürümüz Cemil Ataklı, kayıt esnasında bana "Yüze kadar say bakalım" dedi. Ben de saymaya başladım. Kayıt işlemi bittikten sonra kaydımı yaptıran ablama dönüp "Bu çocuğu okutun kızım" dedi. Namaz surelerini, abdest almayı, namaz kılmayı, oldukça önemli dini bilgileri ilkokulda öğrendik. Okul müdürümüz merhum Cemil Ataklı bütün sınıfların din dersine geliyordu. Bizi önce abdest almak için topluca çeşmenin başına götürür, abdest aldırır, sonra da içimizden birini sınıftaki sıranın üzerine çıkartıp "Öğle namazının farzını kıl bakalım" derdi. Yüksek sesle namaz kılmaya çalışırdık. Bir defasında bir arkadaşımıza "Kıl bakalım ikindi namazının son sünnetini" demiş, arkadaşımız da niyetlenip kılmaya başlayınca "Sana ikindinin son sünnetini kim öğretti?" diyerek hafiften kulağını çekmişti. Allah hepsinden razı olsun.

Çay Mahallesi'nde ikamet ediyorduk.1959 yılında ilkokulu bitirdim. Aynı yıl öğretime yeni açılan Balıkesir İmam-Hatip Okulu'na kayıt oldum.

Sizin de bildiğiniz gibi imam-hatiplerde eğitim 7 sene idi. Orta kısmı 4 yıl, lise kısmı 3 yıl idi. Yani ben ve arkadaşlarım 7 yıl üzerinden eğitim gördük. 1963'de orta kısmından mezun oldum ve liseye devam ettim.

Devamsızlıktan kaydım silindi

Lise bölümünü 1967'de tamamladım. Son sınıfta, nasıl oldu bilemiyorum, bir dersten beklemeye kaldım. Çünkü her yıl başarılı olduğum dersten son sınıfta beklemeye kalmak hayli ilginç gelmişti bana. Hocamız Eryurt Yasun'un takdiri. Özel bir sebepten dolayı olduğunu tahmin ediyorum.

Balıkesir İmam-Hatip Okulu'ndan 1967 yılında mezun olduktan sonra İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nde eğitimime devam ettim. Enstitüye giderken ne hikmetse iki yıl sonra sadece ben devamsızlıktan tart edildim. Beş gün için müdürümüz Zeki Canan kaydımı sildi. 1974 yılında çıkan öğrenci affı ile okula yeniden kaydımı yaptırdım ve inkıtalarla birlikte,1979'da İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nden mezun oldum. Benim mezuniyetimden bir veya iki sene sonra enstitümüz, ilahiyat fakültesi olarak Marmara Üniversitesi çatısı altında eğitimine devam etmeye başladı ve hukuki bir statüye kavuştu.

Sürekli dava açın

Yüksek tahsil için İstanbul'a gittiğimde, okuyabilmek için çalışmak zorundaydım. Başta tezgâhtarlık olmak üzere birçok işte çalıştım. İşsiz kaldığım bir dönemde Balıkesirli bir ağabeyimizin teklifi ile haftalık Yeni İstiklal gazetesinde aboneler için adres bandı yazma işine başladım. Ve bu adım, benim gazetecilik mesleğine ilk adımım oldu. Tesadüfen gazetecilik mesleğinde buldum kendimi. Haftalık gazetede çalışırken patronumuz Mehmet Şevket Eygi günlük Bugün gazetesini çıkarmaya başladı. Sağ-sol kavgasının ve anarşinin zirve yaptığı yıllardı. Daha sonra günlük gazeteye geçtim. Bir müddet sonra da sorumlu yazı işleri müdürlüğü görevini üstlendim. Tahsil hayatım, gazetecilik mesleği ile birlikte yürüyordu.

Sarı basın kartı sahibi olduktan sonra artık mesaimi tamamen bu mesleğe harcadım. Sorumlu müdür olduğum için savcılarla hakimler arasında mekik dokuyordum. Çalıştığım Bugün gazetesi sağcı ve dini yayın yapan bir gazete olduğu için rahat değildik. Bir defasında basın savcılarından biri, masasındaki sümenin altından bir kağıt çıkararak "Gazeteniz hakkında sürekli dava açmamız isteniyor. Ben sadece haftada bir soruşturma açıyorum. Bu gidişle bir gün mahkûm olacaksın evlat" demişti. Nitekim dediği gerçekleşti ve ben yargılanmakta olduğum 50"ye yakın dosyaların birinden 18 aya mahkûm edildim. Zamanın ünlü Bayrampaşa Cezaevi'nde 10 ay 20 günlük mecburi ikametim oldu. Kaderde Medrese-i Yusufiye'de kalmak da varmış.

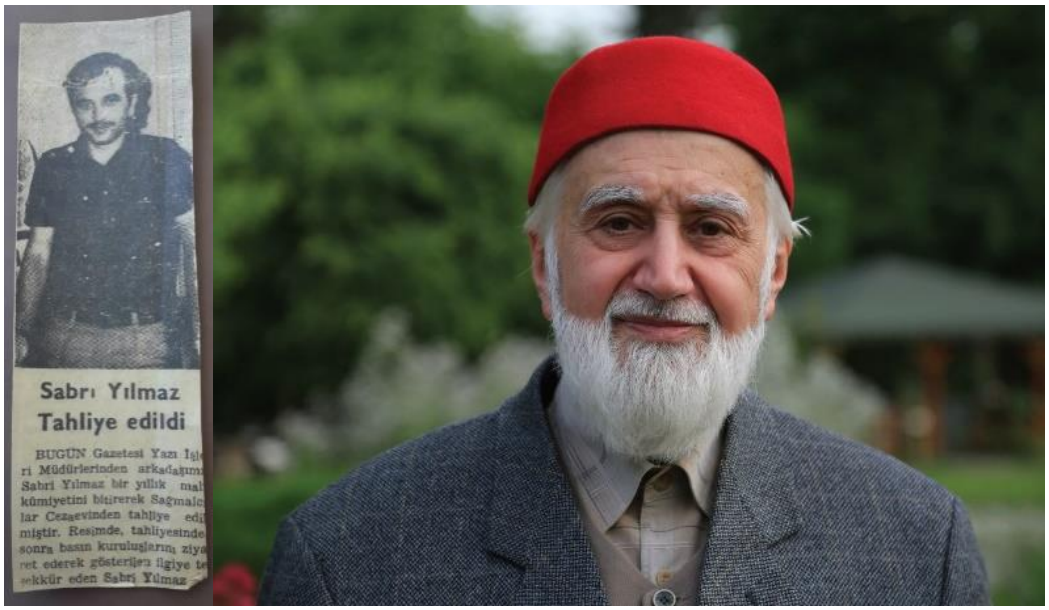
Sabrı Yılmaz
Tahliye edildi
BUGÜN Gazetesi Yazı İşl
ri Müdürlerinden arkadaşım
Sabri Yılmaz bir yıllık mal
kümiyetini bitirerek Sağmalc
lar Cezaevinden tahliye edi
miştir. Resimde, tahliyesinde
sonra basın kuruluşlarını ziya
ret ederek gösterilen ilgiye te
şekkür eden Sabri Yılmaz
Sabri Yılmaz Hocamızın tahliye haberi ve Bugün gazetesinin sahibi Mehmet Şevket Eygi

Hazreti Ömer sahnede

Balıkesir İmam-Hatip Okulu'na başladığımda iki bina vardı. Birinde eğitim yapılıyor, diğerinde de henüz inşaat halinde olmasına rağmen, pansiyon ve yemekhane hizmeti veriliyordu. Ekin pazarı ile okulumuz arasında fazla ev yoktu. Dört bir tarafı tarlalarla çevrili idi.

Lise bölümünde okurken okulumuz öğrencileri tarafından Hz. Ömer Piyesi sahnelendi. Piyes hazırlığımız, okulumuza dışarıdan gelen ve tiyatro ile yakından ilgili olduğunu tahmin ettiğim genç bir öğretmen tarafından yürütülüyordu. Hayli kalabalık bir ekip oluşturmuştuk piyes için. Bendeniz de suflör olarak görev aldım. Hz. Ömer rolünü merhum ağabeyimiz Prof. Dr. Erol Ayyıldız oynamıştı. Lütfü Öz de rol alan arkadaşlar arasındaydı. Yanılmıyorsam Gönen'de de sahneledik.

Bu piyes o zaman hayli ses getirdi ve okulumuz için güzel bir reklam vasıtası oldu. Piyeste kız öğrenciler de vardı. Onlar da Kız Sanat Okulu'ndan geliyorlardı.

Piyeste Hz. Ömer'in kız kardeşinin kocası rolünü oynayan arkadaşımızın, Hazreti Ömer'in İslam ile müşerref olmasına sebep olduğu rivayet olunan Tâ-Hâ Suresi'ni okuması hâlâ kulaklarımda çınlıyor. Yanılmıyorsam Hafız İsmail Akman'dı. Piyeste rol alan pek çok arkadaşım vardı ama çoğunu hatırlayamıyorum.

Sabri Yılmaz Hocamız ve ailesi

Dikkatli olun, hata yapmayın

Öğretmenlerimden hatırlayabildiklerimi şöyle sıralayabilirim.

İlk başta okul müdürümüz Fahri Ersin. Okula kaydımı bizzat kendisi yapmıştı: 1-A, 94, Sabri Yılmaz. Çok düşkündü öğrencilere. Bize hep hata yapmamamız konusunda nasihatte bulunur; "İmam-Hatip Okulu'nun şerefine zarar getirecek hareketlerden uzak durun." Diye öğüt verirdi. Feyzullah Türker, Fahrettin Kovancı, Ahmet Gürtaş, Adnan Akalın, Nurten Akalın, Ahmet Duran, Eryurt Yasun, Yücel İpek, Nafiz Bey... Meral hocamı da unutmayayım. Bana çok yardımcı oluyordu. Kitap ve defter temininde zorlandığımda hep imdadıma yetişirdi.

7 yıllık eğitim süresinde adını hatırlayamadığım pek çok hocamız oldu. Tarih hocamız vardı ki yazılı imtihandan 4 numara almak büyük bir başarı idi. Yazılı imtihanda başarılı olmak için kısa cevaplar değil, uzun cevaplar yazmak gerektiğini keşfetmiştik.

Mücteba Uğur Hocamız da bizde iz bırakan öğretmenlerimizdendir. Kendisi çok güzel kanun çalardı. Ben de kanun çalmaya meraklıydım ama kısmet olmadı, tayini çıkmıştı. Resim hocamızı da hatırlıyorum. Çok zarif biriydi. Henüz birinci sınıfta iken, bir sandalyenin üzerine bir sürahi koyup, gördüğümüz şekilde çizmemizi istemişti. Resme karşı aşırı meylim vardı. Benim yaptığım kara kalem çalışmasını çok beğenmiş ve bana "Son sınıfa kadar senin resim notun 10" demişti. Bir daha benden resim istemedi. Bazı sebeplerden dolayı resim yapmayı sonradan bıraktım.

Nasıl 10 alabilir?

Bende iz bırakan öğretmenlerimizden biri de Fransızca hocamız Adnan Akalın'dır. Eşi Nurten Hanım da Coğrafya Hocamızdı. Adnan Hocamız fevkalade prensip sahibi idi. Yazılı yapacağı zaman daha önceden haber verirdi. Bir defasında haber vermeden yazılı yapacağını söyledi. Sınıf olarak yalvarsak da kâr etmedi ve yazılı imtihanı yaptı. Sınıf mümessilimiz Prof. Dr. Hamdi Döndüren idi. Yazılıyı duyunca bazı arkadaşlar derse girmedi. Bir Çarşamba günü öğleden sonra idi. Ben ve birkaç arkadaş derse girmemeyi

düşündük. Sonradan vazgeçerek "Dersten kaçarak zayıf almaktansa imtihana girerek bir almak daha evladır" diyerek imtihana girdik.

Daha sonraki derste hocamız yazılı notlarını okumaya başladı. Sınıf olarak hazırlıklı olmadığımız için notlar çok düşüktü. Sıfır, bir, iki bol miktarda idi. İyi bir not alan hemen hemen yok gibiydi.

Sınıf mevcudumuz yanılmıyorsam 30'a yakındı. Sıra bana gelmişti. Adnan Hocam önce "bir" dedi, arkasından da "sıfır" dedi. Anlamamıştım. Hocam yazılı notumun 10 olduğunu gülerek ve tebrik ederek tekrarladı. Benim yazılı notumun 10 olduğunu duyan mümessilimiz, hocamıza itiraz ederek bunun mümkün olamayacağını söyledi. Ben de kendisine itiraz ettim ve imtihan kağıdında verdiğim cevaplardan emin olduğumu söyledim. Mümessilin itirazı üzerine hocamız hemen odasına gidip yazılı cevap kâğıtlarını getirdi. İkimizin sorulara verdiğimiz cevapları tek tek açıkladı. Mümessil ağabeyimiz yine de tatmin olmamıştı. "Hepimiz bu yazılıya hazırlanmadan girdik. Sabri de hazırlanmadı ama hiç çalışmadan nasıl olur da 10 alabiliyor?" sorusunun cevabını arıyordu belki de. Ben genelde hocalarımı dikkatli dinlediğim zaman o hususları kolay kolay unutmazdım.

Kibar Osman kim oğlum?

Okul hayatım boyunca hep iftihar listesine aday olur, fakat Kur'an dersinden iyi not alamadığım için iftihar listesine geçemezdim.

Sanat Tarihi Dersimiz uzun zaman boş geçmişti. En sonunda Yücel İpek adında çok zarif bir hocamız geldi. Saçları briyantinli, kolalı gömlekli, şık giyinen bir hocamızdı. O sıralarda İzmir Belediye Başkanı Kibar Osman çok popülerdi. Hocamızın göreve yeni başladığı günlerde ''Tıpkı Kibar Osman gibi'' demiştim. Onun dersinde iken bir arkadaşımız izin alıp çarşıya gitmek istiyor ve izin kâğıdı almak için idareye müracaat ediyor. Ya Eryurt Bey veya Mücteba Hocam olacak, arkadaşa sormuşlar "Dersin hocası kim?" diye. O da benden duyduğu şekliyle "Hocamız Kibar Osman'' demiş. İdareci hocamız şaşırmış! "Kibar Osman'da kim oğlum?" diye sormuşlar. Cevap verememiş. Ders hocasının adının Yücel İpek olduğunu, Kibar Osman'ı nereden duyduğunu sormuşlar. Ama kesin bir şey diyememiş. İdareci hocamız biraz düşündükten sonra "Bu iş olsa olsa 94 Sabri Yılmaz'ın işidir. Hadi sen git, 94'ü buraya gönder" demişler. İdare odasına gittim. Hocam, bana neden böyle bir yakıştırma yaptığımı sordular. Ben de bir art niyetim olmadığını söyledim. Nasihat etti hocam. Yücel hocam sen de hakkını helal et!

Ahmet Karatoprak Hoca

Merhum Ahmet Karatoprak Hocamızı okul yıllarında, okulumuzda oldukça sık görürdük. Belirli aralıklarla okulumuza gelir idarecilerle görüşürlerdi. Okulumuzun açılışında kaydı yapılan öğrencilerin çoğunluğu Kur'an Kursu menşeli arkadaşlar idi. Çoğu hafızdı. Yaş itibari ile de bizden büyüktü. İlkokulu bitirip kaydını imam hatibe yaptıranlar ilk yıllarda azınlıkta idi.

Ahmet Karatoprak hocamızın gayretleri ile birçok öğrenci arkadaşımız öğle yemeği için Eski Cami Kuran Kursu yemekhanesine gidiyordu. Ben de bunların arasında idim. Ramazan aylarında Balıkesir esnafının fakir talebelere yardım yapması konusunda Karatoprak Hocamızın çok gayretleri olmuştur. Okul binamızın yanındaki pansiyon binası

tek katlı idi. O binanın kullanılır hale gelmesinde Karatoprak Hocamızın çalışmalarının büyük katkısı olduğuna inanıyorum.

Sabri Yılmaz Hocamızın 12 sınıf öğrencilerimizle sohbeti- 2022

Hasan Basri Çantay

Merhum Hasan Basri Çantay hocamızı ben ilk defa imam hatipte iken tanıdım. Yanılmıyorsam ortaokul sıralarında iken okula ziyarete gelmişti. Okul idarecilerimiz tarafından karşılanıp uğurlanmıştı. Çantay hocamız yaş itibariyle de hayli ileri yaşa sahipti. Beyaz saçları ve nurlu yüzü hala gözlerimin önünde. Rahle-i tedrisinden geçmedik ama hazırlamış olduğu Kur'an mealinden hayli müstefid olduk. O yıllar Çantay hocamızın 3 ciltlik tefsiri çıkmıştı piyasaya. Allah razı olsun, Çantay hocamız tefsirini maliyet fiyatıyla alabileceğimizi söylemişti, birçok arkadaşım tefsiri çok ucuz fiyatıyla edinmişlerdi.

Tesadüfün böylesi

Yıl 1994 olsa gerek. Temmuz'un 24'ünde gazetecilik mesleğinde 20 yılımı doldurduğum için Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından düzenlenen törenle basın şeref kartı ile ödüllendirildim. Dolmabahçe Sarayı'nın denize yakın bahçesinde düzenlenen törene zamanın Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Başbakan Tansu Çiller de katılmıştı. Kaç gazeteci basın şeref kartı alıyordu onu hatırlamıyorum ama her gazeteciye sürekli basın kartını farklı farklı kişiler ve üst düzey bürokratlar veriyordu. Sıra bana geldiğinde yapılan anons şöyle idi:
"Sayın Sabri Yılmaz'a basın şeref kartını takdim etmek üzere Devlet Bakanımız Sayın Abdulbaki Ataç'ı buraya davet ediyorum…" Balıkesir İmam-Hatip'te alt sınıfımızda okuyan Abdülbaki Ataç arkadaşımla bir ödül töreninde İstanbul'da karşılaşmak ilginç bir tesadüf olsa gerek. Devlet Bakanı arkadaşım Abdulbaki Ataç basın şeref kartımı bana takdim ederken beni tanıyamadı, farkına varamadı aslında. Ben kartımı elinden alırken kendisine, kendimi tanıttım, hatırladı, hayret etti, bu kadar ilginç bir tesadüfün yaşanmasının çok anlamlı olduğunu ifade etti. Ben de hayretimi gizleyemedim ve böyle güzel bir tesadüfü yaşamaktan dolayı çok mutlu olduğumu söyledim. Gülüştük.

İlginç bir tesadüf daha

Türkiye Gazetesinde çalışırken yargılandığım bir davadan dolayı hapis cezasına çarptırılmıştım. Sivil polisler beni sabah gazeteye geldiğimde yakaladılar ve ellerimi kelepçeleyip bir arabaya bindirerek Sultan Ahmet'teki Adliye Sarayı'na götürdüler. İnfaz Savcılığı'na gittik. İşlemler yapılmaya başlanmıştı ki baktım, işlemleri yapan memurun

yanında Balıkesir İmam-Hatip'ten çok yakın arkadaşım Abdullah Sert vardı. Avukat olduğunu ve infaz savcılığında stajını yaptığını söyledi. Kendisine gülerek "Beni bırak da gideyim" diye takıldım. Gerekli işlemlerin tamamlanmasının ardından oradan ayrıldık ve ellerim tekrar kelepçelenerek cezaevinin yolunu tuttum.

Her kulvarda varız

Balıkesir İmam Hatip Okulu mezunu olup da hayat mücadelesini değişik kulvarlarda sürdüren pek çok arkadaşımız elbette ki vardır. Abdulbaki Ataç'ın Devlet Bakanlığı yapması, Kütahyalı Ahmet Derin kardeşimizin Refah Partisi'nden milletvekili olması gibi. Bir arkadaşımız Maliye Bakanlığı Gelirler Müdürlüğü'nde müfettiş olması. Bir arkadaşımızın Doğan Holding'de üst düzey yönetici olduğunu duydum ismini hatırlayamadım.

Sabri Yılmaz Hocamız ile eşi Hacı Habibe Yılmaz Hanımefendi ve imam hatip menşeli oğlu Salih Yasin Yılmaz

İmam hatipliden gazeteci olur mu?

Başarılı bir meslek hayatım oldu. Birçok ulusal basın müessesesinde yazı işleri kadrosunda çalıştım. Haftalık Yeni İstiklal Gazetesinde başladığım meslek serüvenimde Bugün, Babıali'de Sabah, Türkiye, Ortadoğu, Hergün, Millet, Tercüman, Güneş, Takvim, Akşam, Yeni Şafak gazetelerinin yanı sıra İhlas Haber Ajansı'nın kuruluş yıllarında görev yaptım. Tercüman Gazetesinin sahibi merhum Kemal Ilıcak'ın oğlu Mehmet Ali Ilıcak'ın çıkarmaya çalıştığı Akşam Gazetesinin hazırlık aşamasında ben de görev almıştım. Yıl 1995. Ulusal basın organlarından pek çok arkadaş bir araya gelmiştik. Gazeteyi çıkarma hazırlıkları yaparken birbirimizi tanımaya çalışıyorduk. Ben gazeteci arkadaşlarıma, Balıkesir İmam-Hatip Okulu ve Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu olduğumu söyleyince çok şaşırdılar. Birçok arkadaşımız "Hayret bir şey ya… Senin gibi başarılı bir gazetecinin ilahiyatçı olması, imam-hatipli olması çok enteresan. İnanamıyoruz." Diyerek hayretlerini dile getirmişlerdi. Ben de kendilerine 'Demek ki imam-hatiplilerden de ilahiyat mezunlarından da başarılı gazeteci çıkabiliyormuş" diyerek cevap vermiştim.

Meslek hayatım boyunca bu tür hayıflanmalarla çok karşılaştım. Çok enteresandır. Üyesi olmak için müracaat ettiğim Türkiye Gazeteciler Cemiyeti yöneticileri, sağ görüşlü dini yayınlar yapan gazetelerde çalıştığım için yıllarca beni kapılarında beklettiler. Devlet beni gazeteci olarak tanımış ve tescil ederek basın kartı vermiş, ama ne yazık ki bazı kişiler ve kuruluşlar için kriter çok farklı. Ne zaman ki Tercüman Gazetesinde çalışmaya başladım, beni hemen cemiyete aldılar.

Okuma yazman var mı?

Mesleğim gereği çok popüler şahsiyetleri tanıma ve teşrik-i mesai yapma fırsatı buldum. Mehmet Şevket Eygi, Şule Yüksel Şenler, Üstad Necip Fazıl Kısakürek, Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu, Kemal Ilıcak, Nazlı Ilıcak vs.

Her gün ikindi vaktine yakın zamanlarda günlük yazısını almak üzere Şule Yüksel Şenler ablamızın İskenderpaşa Mahallesin'deki evine giderdim. Bir gün, gazetemizde Osmanlı Tarihi ile ilgili yeni bir tefrikaya başlayan Nizamettin Nazif'in ilk yazısını almak üzere Kadıköy'deki evine gönderdiler. Eminönü'ne inip şehir hatları vapuru ile Kadıköy'e gittim. Adrese vardığımda saat sabahın 10'u idi. Zile bastım. Kapıyı, üzerinde sabahlığı ile Üstat Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu açtı. Henüz yazıyı yazmadığını, bir saat sonra gelmemi istedi. Çaresiz sahile geri döndüm. Tekrar gittiğimde kapıyı açar açmaz "Sen de ne kadar dakik adammışsın yahu. Henüz yazıyı bitirmedim. Geç içeriye" dedi ve çalışma masasının bir köşesine oturmamı istedi. Üstad Tepedelenlioğlu hem yazısını yazmaya çalışıyor hem de arada bir bana bakıyordu. Bir ara bana dönüp "Okuma yazman var mı senin?" diye sordu. Ben de "Yok Efendim" dedim. Bunun üzerine masanın altında bulunan yabancı mecmuaları işaret ederek "O mecmuaları al da fotoğraflarına bak hiç olmazsa" dedi.

Soldan sağa: Öğrencimiz Behlül Başaran, Sabri Yılmaz Hocamız, M.İbrahim Tepe ve öğrencimiz Dhulfikar Qasım Muhammed- 2022

İlle de imam-hatip

Yüksek İslam Enstitüsü'nde okurken Ömer Çam hocamız zekâ testi yapmak istediğini, kimsenin mecbur olmadığını, isteyen arkadaşların teste katılabileceğini söylemişti. Sanırım hocamızın o sıralar İstanbul Teknik Üniversitesi'nde de görevi vardı galiba. Hatırımda öyle kalmış. Testte ben de girdim. Sorulara verilen cevaplarla kişinin ilgi alanının tespiti yapılıyormuş. Bir müddet sonra Ömer Çam hocamız test sonuçlarını açıkladı. Bana heyecanla bakarak "Sende mekanik bir zekâ var, senin yerin burası değil, İTÜ" demişti. Gerçekten de mekaniğe ve makineye karşı büyük meylim vardı ama olmadı. Rahmetli babamın isteği ile imam-hatip okuluna yazıldım. Ben sanat okuluna gitmekte ısrar ettiysem de babam imam-hatipte ısrar etti ve eniştem elimden tutup okula götürerek kaydımı yaptırdı.

Ayaklı hesap makinası: Yunus

Sınıf arkadaşım merhum Necati Değirmenci'nin İstanbul'da muhtelif okullarda müdür olarak görev yaptığını, Bakırköy Milli Eğitim Müdürlüğü görevinde de bulunduğunu hatırlıyorum.

İstanbul Pertevniyal Lisesi'nde de müdür olarak ve öğretmen olarak bazı arkadaşlarımızın olduğunu biliyorum ama ne yazık ki isimlerini hatırlayamıyorum.

Alt sınıfımızda bulunan Yunus adındaki kardeşimizden bahsetmemek olmaz. Çok halim selim bir talebeydi. Yunus kardeşimiz eğitimini zorlanarak sürdürüyordu, fakat müthiş bir matematik zekâsı vardı. 4 haneli 5 haneli rakamlarla çarpma yapmasını isterdik, hemen sonucu söylerdi. Biz birkaç dakika sonra sağlamasını yaptığımızda da hayret ederdik. Bu arkadaşımız okulumuzun orta kısmını bitirdikten sonra liseye devam etmedi. Daha sonra Diyanet'te görev aldığını duydum.

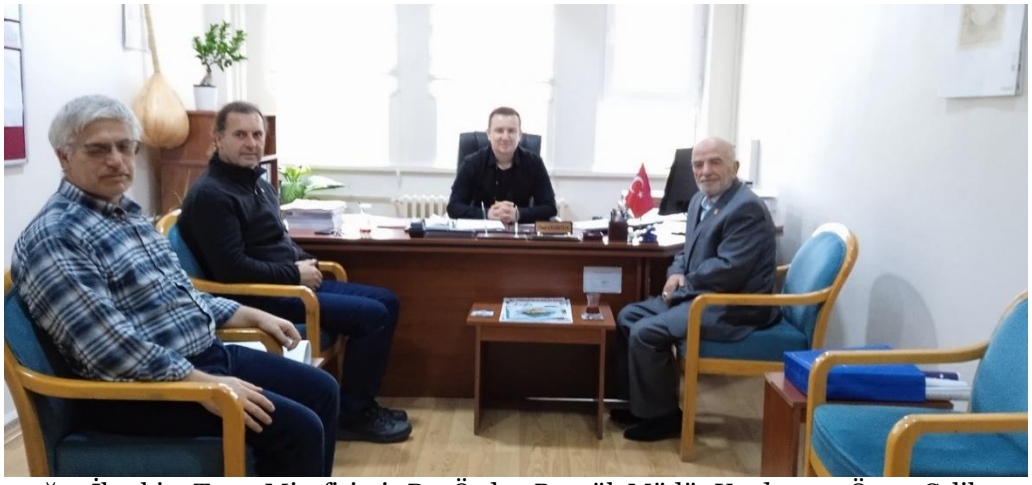

Soldan sağa: İbrahim Tepe, Misafirimiz Dr. Özden Baygül, Müdür Yardımcısı Ömer Çelikten ve Sabri Yılmaz Hocamız- 2022

Ne mutlu imam hatipliyim diyene!

Daha öncede belirttiğim gibi, okulumuzun ilk yıllarında okulumuza kaydını yaptıranların çoğu Kur'an kurslarından gelen çoğu da hafız olan arkadaşlardı. İlkokuldan gelen ben ve benim gibi arkadaşlar onların yanında fiziki olarak çok küçük kalıyorduk. Savaştepeli üç arkadaşımız vardı. Ben onlara "Dalton biraderler" diyordum. İzzet, Davut ve Celil. Hayli renkli simalardı.

İyi ki rahmetli babam beni imam-hatibe yönlendirmiş. Gerçi ben bu sahada hizmet veremedim ama aldığım eğitim dünyaya bedeldir. Onun için bütün samimiyetimle diyorum ki yine okula gitmek istesem yine imam-hatip derim.

Bir imam-hatipli olarak, bu eğitimi aldığım için Allah'a hep dua ediyorum. Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'den her gece bir cüz okumaya gayret ediyorum. Cüzün hitamından sonra: "Bana Kur'an okumayı nasip eden Allah'ıma hamd olsun, bana Kur'an okumayı öğreten hocalarımdan Allah razı olsun, beni imam-hatibe gönderen anne-babamdan Allah râzı olsun" diye dua ve niyazda bulunuyorum. Üzerimde emeği olan hocalarımdan Allah razı olsun. Sağ olanlara uzun ömürler, vefat edenlere de rahmet diliyorum. Allah okulumuzu

yapanlardan, inşasına yardımcı olanlardan, hocalarımızdan, üzerimizde emeği geçen herkesten razı olsun.

Aziz milletimizin istikbalinin sigortası olan imam-hatip neslinden bir cumhurbaşkanı da çıkması büyük bir nimettir diye düşünüyorum.

Ne mutlu, imam-hatipliyim diyene…

Muhterem hocam,

Çok güzel bir hizmete imza atıyorsunuz, bu meşakkatli ve sabır gerektiren çalışmanızdan dolayı sizi tebrik ediyorum. Allah yardımcınız olsun. Okulumuzun 1923-1926 yılları arasında açılıp faaliyete geçtiğini sizden öğrendim. Benim için ilginç bir bilgiydi bu yöndeki paylaşımınız.

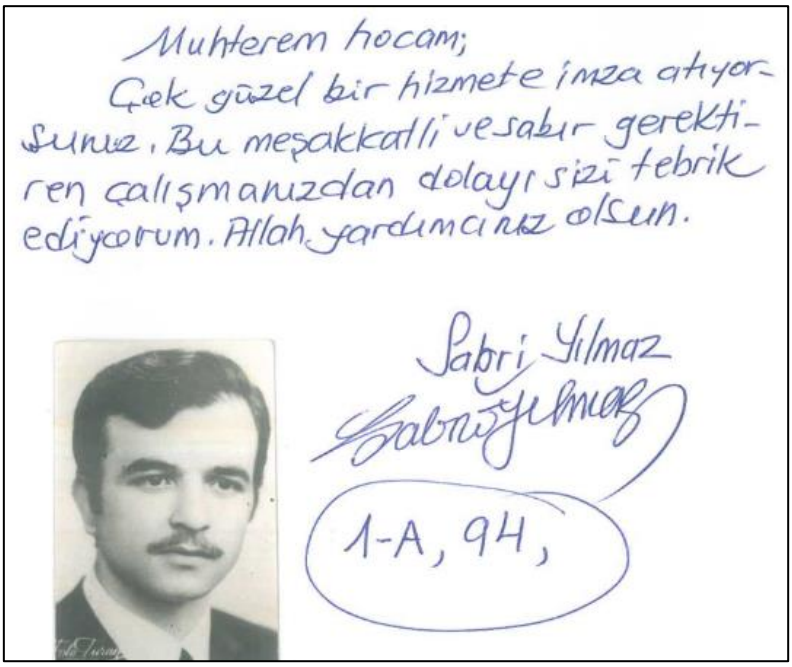

Sabri Yılmaz Hocamızın el yazısı notları

ANMA PANELİ

ANMA PANELİ

Bu yazı, Balıkesir Müftülüğü tarafından 1-7 Ekim 2021 tarihlerinde "Camiler, Din Görevlileri ve Vefa" programı çerçevesinde tertip edilen "Hafız Ahmet Karatoprak Hocayı Anma" panelinden alınmıştır. Panel videoları Enes Ateş Hocamızın tertibiyle müftülük arşivinde muhafaza edilmektedir. Panelde konuşan ve aynı zamanda okulumuz ilk dönem mezunları olan Muhterem Burhan Güler Hocamız, Prof. Dr. Nevzat Aşık Hocamız ve Prof. Dr. Hamdi Döndüren Hocamızın video kayıtları çözümlenerek yazıya aktarılmıştır. Camiamıza bu hizmeti kazandıran tarihçemizin yazarlarından Muhterem Mikail Dalmış Hocamızdır.

Prof. Dr. Nevzat Aşık

Değerli arkadaşlar, değerli kardeşlerim ben sözüme şöyle başlayayım. Ben Balıkesir merkez Ovaköy'de doğdum. İlkokulu köyümde, imam hatip lisesini de burada okudum. Hamdi Bey bizden sonra ikinci mezunlardandır. İlkokulu bitirince babam elimden tutarak Eski Camiye getirdi. Bahçede yürürken "Seni hafız yapacağım" dedi. Babam Kur'an aşığı bir adamdı. Bahçede Karatoprak Hocamızla karşılaştık. Babam: "Mehmet Bey! Oğlum Nevzat" dedi. "Bunu sana teslim ediyorum. Hafız yapacağım bunu" dedi. O da: "Tamam" dedi. Bir liste verdi. "Şunları, şunları hazırlayın ve kaydını yaptırın" dedi. Babam beni aldı Yeşilli caminin orada bir saatçi vardı. Kenarda küçücük bir yer vardı. Orası sağlık ocağı idi o zaman. Sağlık raporunu önce almamız gerekti. Sağlık raporunu almak için gittik. Oradaki sağlık memuru babama döndü: "Oğlanı nereye veriyorsun" dedi. Babam dedi ki, "Kur'an Kursuna veriyorum" dedi. Görevi: "Sakın oraya verme. Taş çatlasa 120 liradan fazla maaş alamaz." dedi. Babam "Bana bak. Ben akıl almaya gelmedim. Rapor almaya geldim. Oğlan benim istediğim yere veririm." dedi.

Karatoprak Hocamızı ilk defa o zaman gördüm. Sinevizyonda da bahsediliyor. Zaten fotoğrafını gördünüz. Hocamız fevkalade titizdi. Emin olun mevzideki asker gibiydi. Fevkalade dakik, dikkatli, sorumluluk bilinci yüksek çok esaslı gelişmiş birisiydi.

Karatoprak Hocamız, İstanbul'daki Kur'an Kursu eğitimini çok ciddi görmüştür. Sadece kıraat eğitimine değil "umur hariciye" denilen davranış bütünlüğünü yansıtan birisiydi.

Kılık-kıyafeti yerindeydi. Hocayı kravatsız görmek mümkün değildi. Herkesle çok esaslı diyalog halindeydi.

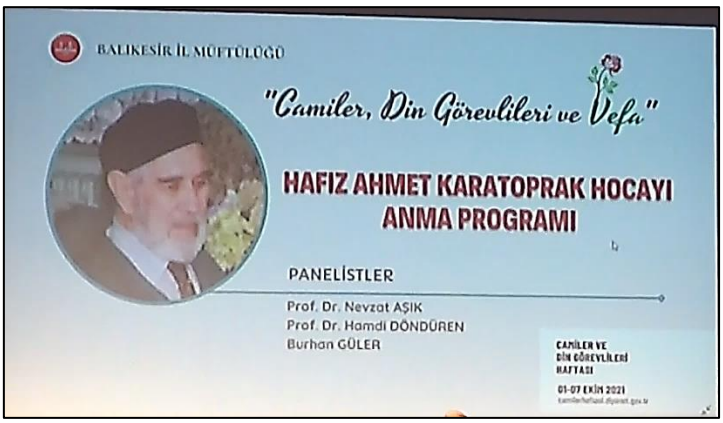

Biz okurken aklımızda maaş almak diye bir şey yoktu. Zaten imam hatipte okurken de ne olacağımızı bilmiyorduk. Müezzin imam olunuyor diye duyardık. Karatoprak Hocamız, çok sert bir insandı. Ben hocamdan çok korkardım. Küçüktüm beni hiç dövmedi. Bizim köyden Yusuf ağabey, Erol Ayyıldız bir de Ahmet Aydın vardı. Biz dört kişi Karatoprak Hocamızdan Kuran eğitimi aldık. Eski cami başlangıç noktamız oldu. Karatoprak Hocamız, sabah namazları kıldırıyor ve hutbeler okuyordu. Karatoprak Hocamız, Sabah namazında Fetih Suresini okuyor, Rahman suresini okuyor, Vakıa suresini okuyordu. Birinci rekatta iki sayfa İkinci rekâtta bir sayfa okurdu. O kadar tane tane ve usulüne uygun ve huşu ile okurdu ki bu sureleri biz namazda dinleye dinle ezberledik. Hutbeleri çok güzel ve irticali okurdu. Karatoprak Hocamız, Balıkesir'in yetiştirdiği son devrin en büyük hatiplerinden birisiydi. Karatoprak Hocamızda gurur, kibir böyle bir şey yoktu. Hiçbir zaman "safları sık tutun biraz daha gel şöyle yap böyle yap demezdi" Şöyle saflara bakar, ondan sonra döner namazını kıldırırdı. Namazı bitirdikten sonra hocamız tekrar ayağa kalkar cemaate doğru dönerken adeta cemaati selamlayarak döner ve cübbeyle önünü yine kapatırdı.

Karatoprak Hocamız Derneği kurdu. Köylere giderdi. Talebeleri de götürüyordu. Okulun inşaatı devam ediyordu. Hatta gittiğimiz köylerden birisi de Dereçiftliğiydi. Karatoprak Hocamız köye giderken "Biz geleceğiz, İftar hazırlayın" demezdi. Yolda pide, zeytin vs. alır iftarımızı yapar sonra köye giriş yapardık. Akşam namazını kendimiz kılardık. Kimseye yük olmazdı. Teravih namazından sonra konuşma yapardı. Bir seferinde o kadar güzel bir konuşma yaptı ki o gün 800 lira para toplanmıştı. Bu, o günün şartlarında iyi bir para idi. Minibüsün içine şapkayı şöyle attı. "Bu iş olacak inşallah" dedi. Yaptıracağız burasını dedi.

Bir gün geldi dedi ki hepinizi imam hatibe kaydettireceğim. Otuz üç kişinin de velisiydi. Dedi ki bir dükkânda bir genç: "Din adamları gericidir, din gericiliktir" dedi. Karatoprak Hocamız da "Hayır din adamları gerici değildir, Din gericilik değildir. Ben Eski Cami'de Kur'an Öğretmeniyim ve imamım." Demiş. "Ne mezunusun?" diye sorunca Karatoprak Hocamız, "Bize okumak nasip olmadı." Demiş. Bunun üzerine genç: "Bakın, sabahtan beri ne diyordum. Yirmi bir yaşındayım. İktisadi, Ticari İlimler Akademisinde okuyorum, din adamlarının gerici olduğunu söylüyorum." Ondan sonra hoca elini şöyle yapmış hiç bağırmadan, çağırmadan "Haklısın evlat. Doğru söylüyorsun" demiş. İşte ondan sonra hoca geliyor derneği kuruyor. İmam hatibi yaptırıyor ve bizi imam hatibe kaydettiriyor.

İmam Hatibe kayıt yaptıracağımız zaman babam karşı çıktı. "Kesinlikle olmaz. Ben yetim büyüdüm. Size ihtiyacım var. Ocak sönecek." Dedi imza vermedi. Nasıl yalvarıyorum. Anam da diyor ki "onun da bir düşüncesi var." Babam: "Hayır" diyor. Anam: "Babanı dinleme. Oku kendini köyden kurtar." Biraderim, "Ben de ağabeyim gibi okuyacağım."

dedi. “Hayır, ocak sönecek. Nereden çıktı bu imam hatip? Ben seni okutmam.” Dedi. Hiç unutmuyorum. Babam şöyle bir döndü bana dedi ki: “Hepiniz okuyorsunuz. Hiç olmazsa Mehmet’in kanına girmeyin” dedi. Mehmet Aşık, şimdi Çapa Tıp Fakültesi'nde Profesör. Ortopedi Ana Bilim Dalı Başkanı ve köyüne çok bağlı biri.

Arkadaşlar, Karatoprak hoca olmasaydı, onun teşviki olmasaydı, benim okuma şansın yüzde bir bile yoktu. Çünkü o zaman kimse çocuklarını okumaya vermiyordu. Köylerde hem ihtiyaç var hem de bozulur diye vermiyorlardı. Benim kardeşlerimin okuma şansı yoktu. En küçük kız kardeşim bugünlerde profesör olacak. Onun da üniversite de okuma şansı yoktu. Ahmet Aydın'ın da yoktu. Rahmetli Erol Ayyıldız'ın da yoktu.

Şimdilik giriş kısmını burada bırakıyorum. Bundan sonra ikinci panelist olan hem Burhan Bey, hem Hamdi Bey Karatoprak Hocamızın iki hafız talebesidir. İkisi de Eski Camide hafızlıklarını yapmışlardır. Burhan Bey aynı zamanda hocamızın bir yaveri gibi hizmet yaptı. Hamdi Bey Konya'ya gitti. Ben İzmir'e gittim. Burhan Bey daima burada olduğu için Karatoprak Hocamızın has arkadaşı ve sırdaşı gibiydi. Bu bakımdan ben kendisine sözü veriyorum. Buyurun hocam.

Anma Programında İlahi Ziyafeti Veren Merhum İsmail Coşar Hoca- 2021

Burhan Güler
Evet, sağ olun. Teşekkür ederim. Sayın Valim, Sayın Büyükşehir Belediye Başkan Vekilim Sayın Müftü Vekilim, saygıdeğer misafirler! Hepinizi saygı, hürmet ve muhabbetle selamlıyorum hoş geldiniz, sefalar getirdiniz. Onur verdiniz.

Çok sevdiğim arkadaşım Profesör Nevzat Aşık bazı konuları gerektiği şekilde ortaya koydu. Ben de dilimin döndüğü kadar, belki onlar kadar akademik bir üslupta konuşamayacağım. Biraz sizlere halk diliyle hitap etmeye çalışacağım. Muhterem Karatoprak Hocamız, Nevzat Bey'in de ifade ettiği gibi zamanın Balıkesir Müftüsü İbrahim Naci Çıkrıkçı Efendi'nin Mehmet Efendi'den bir Kur'an Kursu öğretmeni istemesiyle iş başlıyor. Hocamız genç, dinamik İstanbul sevdalısı biri idi. İlk etapta Gönenli Efendi, Karatoprak Hocamıza, konuyu açtığında Karatoprak Hocamız biraz çekiniyor. Belki Nevzat Bey ikinci konuşmasında o konuyu da açıklayacak. Gönenli Efendi, Karatoprak Hocamızı ikna ediyor. Karatoprak Hocamız, Balıkesir'e yirmi beş yaşında genç, dinç, dinamik bir şekilde geliyor. Naci Çıkrıkçı Efendi, Karatoprak Hocamızı ilk etapta bugünkü Yeşilli Cami'ne Kur'an kursu öğretmeni olarak görevlendiriyor. Arkasından da aynı caminin imam hatiplik görevini veriyor. Ama o günlerde Karatoprak Hocamıza gelenler büyük bir kısmı kendisinden daha

yaşlıdır. Böyle çocuk derecede olan hiçbir kimse gelmiyor yani. 17, 18, 25, 30, 35 yaşlarında kimseler geliyordu. Ben bunlara sonradan şahit oluyordum.

1999'lardan Karatoprak Hocamızın 2008 yılına ölümüne kadar her sene Ramazan Bayramının 3. gününde Eski Cami'de Karatoprak Hocamızda okumuş ve okumamış öğrenciler olarak Karatoprak Hocamızın başkanlığında toplanır, bayramlaşırdık. İlk zamanlarda çok daha kalabalıktık. Bir de cemaatin iştirakiyle yapılıyordu o toplantılar. Bu aşağı yukarı on beş seneye yakın bu şekilde devam etti.

Karatoprak Hocamız bakıyor ki Yeşilli Cami kendisine dar geliyor. O arada Karaoğlan Camii'ni gözüne kestiriyor. Yeşilli Cami'nden okutmayı bırakarak Karağolan Camiine Kurs öğretmeni olarak geçiyor. İki senede orada kalıyor. Fakat burası da yeterli gelmiyor. Gelen talebe çok. Ama yer yok. Bir de yatılı kalacak yer hiç yok. Eski Cami o senelerde askeriyeye verilmiş ahır olarak kullanılmış, depo olarak kullanılmıştır. Medreseler aynı şekilde kullanılmış. Perişan bir vaziyette. Karatoprak Hocamız kendisine bir ekip kuruyor. Kendisi bu grupla birlikte hareket ediyor. Allah'tan rahmet onlara diliyorum, isimlerini söylemem gerekiyor:

Kuyumcu Arif Fırat, Ahmet Manav, Rusuhi Erdönmez, Urgancı Mehmet, Mehmet İnce, Remzi Tuncer, Hüseyin Ataç. Hepsini rahmetle anıyorum. Allah hepsinden razı olsun. Birlik ve beraberlik içinde imam hatip okulu yapılıp bitinceye kadar bunlar dağılmadı. Bir ekip halinde çalıştılar. Daha sonradan bizden üç dört dönem sonra mezun olan Abdulbaki Ataç milletvekili oldu. Sonra da devlet bakanı oldu. Hüseyin Ataç onun babası oluyordu. Ondan çok şeyler duyduk. Burada onu da nakledeceğim inşallah. Bu ekiple birlikte Eski Cami onarılıyor. Bu ekiple birlikte dershaneler (eskiden biz koğuş diyorduk), yatakhaneler pansiyon şeklinde onarılıyor. 1952 yılında burası faaliyete geçiyor.

Talebeler, şehirlerden köylerden ve değişik yerlerden geliyorlardı. Kendisinin yeterli gelmeyeceğini anlayınca Müftü Efendiden yardımcı istiyor. Müftü Efendi de Bayram Hoca ve Vicdaniye Camiinde görev yapan Şerafettin Cesur Hoca olmak üzere bu iki hocamızı da yanına veriyor. Üç hoca ile bunlar uzun zaman devam ettiler. Nevzat Hocamızın da ifade ettiği gibi Karatoprak Hocamız, sert, cesur yirmi beş yaşında gelmiş, kabuğuna sığmayan bir insan. Gönül ehli olan Gönenli Mehmet Efendi kendisi de çok yumuşak. Bunu yirmi beş yaşında seçmiş. Hazreti Peygamber'in (sav) İslam'ın ilk anlarında, ilk günlerinde İslam'ı kabul etmiş ateşli bir genç olan Musab Bin Umeyr'i Medine-i Münevvere'ye Kur'an'ı öğretmek üzere öğretici olarak gönderdiği gibi bu olay da sünnete uygun düşmüş.

Karatoprak Hocamız, gerçekten çok gönül ehliydi. Hırka-i Şerif Camii'nde bir toplantı münasebetiyle beraber bulunduk. Kesinlikle arabaya binmez. Mecbur kalmadıkça gezerdi o büyük şehirde. Bir de çantasını yanında taşırdı. Hocam dedim çantanızı ben alayım. Çantayı elinden aldım. Karatoprak Hocamızla Valide Sultan Camiine kadar gittik. Burası da Karatoprak Hocamızın ilk müezzinlik yaptığı yer imiş. Fatih Camii'nin karşı tarafına düşüyordu. Gelirken hocam dedim size bir şey sormak istiyorum. Benim beş tane talebem var. Bunlaraben hafızlık yaptırtıyorum. Her akşam birini size gönderiyorum. Birer lira veriyorsun. Acaba bir haftalık beşer lira verseniz veyahut da yedişer lira verseniz olmaz mı dedim. Hoca: "Olmaz, olmaz. Ben onlara o parayı versem onlar onu o akşama dahi sinemaya, şuraya buraya gitmek suretiyle harcarlar. Ondan sonra da bir hafta aç ve susuz gezerler." dedi.

Esas biraz da Gönenli Mehmet Efendi'den bahsetmek gerekiyor. O günlerde, Anadolu'dan İstanbul'a Kuran Kurslarına, imam hatip okullarına, üniversitelere giden dindar her genç Gönenli Mehmet Efendi'nin mutlaka parasını almış yemiş karnını doyurmuştur. 1980'lerde polis bir gün sabahleyin Gönenli Mehmet Efendi'yi evinden alıp karakola götürüyor. O karakola götürdüğünde ifadeleri alınıyor. Polislerin bir tanesi diyor ki: "Ya hocam sana bu kadar para nereden geliyor? Bu paraları sen nasıl dağıtıyorsun?" O da diyor ki "Allah veriyor. Allah'ın verdiğini ben de kullarına dağıtıyorum." Polisle bu konuşma sürerken İstanbul'un eşrafından zenginlerinden birisi paldır küldür içeriye giriyor. Bir de bakıyor ki Gönenli Mehmet Efendi orada oturuyor. Soruyor "Hocam sen burada ne arıyorsun?" Gönenli Mehmet Efendi diyor ki "Ben diyor ziyarete geldim." Tabii anlıyor vaziyeti, polislerde biraz o zenginin vaziyetinden tedirgin oluyorlar. "Hocam sizi çoktan beri gözetliyordum. Yanınıza da gelemedim." diyor Cebinden bir zarf çıkarıyor. "Şu zarfı buldum. Gecikti ama bunu alabilir misiniz?" diyor. O dışarıya çıktıktan sonra polisler: "Biz sana paranın nereden geldiğini ve kaynağını öğrendik." Deyip olaya hayret ediyorlar.

Kara toprak Hocaya geçmek istiyorum. Kara toprak Hocayı şu üç konu üzerinden inceleme yapmak mümkündür:

Birincisi Kara toprak Hoca gerçek manada bir cami imamı bir kurs öğretmeni. Bunun incelenmesi lazım.

İkincisi: Kültürlü din adamının yetişmesi için tir tir titreyen, gönlünde yatan imam hatip okulunun yapılıp açılması için son derece gayret göstermiş ve neticeyi almış bir kişi olarak incelenmesi gerek.

Üçüncü: Bir husus da emekliye ayrıldıktan sonra yan gelip yatmayan, vakıflarda hayır derneklerinde değişik yerlerde çalışmak suretiyle ölümüne kadar da bu şekilde vaktini geçiren Kara toprak Hoca.

Bunları ifade ettikten sonra hocamla ilgili bir iki hatırayı çok önemli olduğu için burada nakletmek istiyorum. Kurs hocalığı veya imamlık görevinde kaldığı müddet zarfında öğrenci velilerinden ve öğrencilerinden gelen hiçbir şeyi kabul etmezdi. Çok istisna olan bazı durumlar var evine de götürseler ailesi kabul etmezdi. Bir şey götürülmüş ise: "Karatoprak Hocanın haberi var mı?" diye sorulur. Cevap "Yok" olmuşsa geri çeviririlerdi. Bir gün (şu an aramızda değil belki) O'nun hafızlarından benim de yakın arkadaşım olan Hafız Hilmi Acar anlatıyor: "Hafızlığımı bitirince hoca efendi köye gitmemize izin verdi. Bir

hafta sonra dönüşümde annem yumurta hazırlamıştı. 'Bunu hocanıza götürün, ailesiyle birlikte yesinler' diyor. Ben geldim, hocam ders yapıyordu Yanına girmedim, evinin kapısını çaldım. Kapıyı Havva Hanım açarak: 'Kim o?' diye seslendi. Ben de kendimi tanıttım. Annem yumurta gönderdi. Size onu bırakmak istiyorum deyince 'Karatoprak Hocanın haberi var mı?' diye soruyor. Yok deyince 'O zaman gidebilirsin' deyip kapıyı kapatıyor. Ben hocamın yanına vardığımda aynı durumu aktardım. 'Evlat bana yumurtalarını say, yumurtacılara git, yumurtan kaç kuruştan satılıyor, öğren gel' dedi. Ben de gittim, geldim olanları söyledim. Karatoprak Hoca, hemen hesabını yaptı parasını verdi. 'Şimdi eve götürebilirsin.' Dedi."

Bir başka olay da şu: Ayşebacı'dan Hafız Celal Hoca diyor ki "Ben 9-10 yaşlarında Karaoğlan Camii'nde hafızlığa başlamıştım. Annemle babam bir gün konuşuyorlardı, ben de dinledim. Dediler ki "Bu Hoca çok gayretle çalışıyor, iyi bir hoca. Çoluk çocuğu da var. Buna bir kuzu alalım da. Evine götürelim, kessinler, yesinler." Babam kuzuyu aldı. Eşeğin üzerine yükledi. Karatoprak Hoca'nın evine varınca yine hacı annemiz kapıyı araladı. 'Kim o?' diyor. Babam da 'Size kuzu aldık. Bunu hoca efendi sizlere kesip yedirsin.' diyor. Yine aynı cevap veriliyor. 'Karatoprak Hocanın haberi var mı? diyor. 'Hayır' deyince kabul etmiyorlar."

2006 yılında bayramın üçüncü günü Profesör Erol Ayyıldız Hocamız, helalleşme konusunda bana telefon ederek dedi ki "Hocamızdan hiçbirimiz helallik alamadık. Mümkünse bize bir helallik al." Dedi. Ben de bayramın üçüncü günü bayramlaştık. Mikrofonu da ben idare ediyorum. Uygun bir arada dedim ki arkadaşımız Erol Ayyıldız, "Helallik alamadık arkadaşlar için bir helallik al" dedi. Karatoprak Hoca, bizlere dönerek dedi ki: "Benim sizde hiçbir hakkım yok. Devlet bana imamlık hakkımı, kurs öğretmenliği hakkımı verdi. Sizden şunu istiyorum. Doğru, dürüst bir insan olun. Vatan, millet, memleket için çalışan. Böyle olduğunuz müddetçe hakkım helal olsun" dedi.

Şunu bir kere daha ifade etmek isterim ki hocamızın en önemli özelliklerinden birisi maddeye değil manaya önem vermesiydi. Gönen'de babadan kalma bir evi vardı. Yazları oraya gidiyor. Kışları burada kalıyordu. Camiden bir kişi: "Bizim bu eve çok ihtiyacımız var. Mahalleye cami yeterli gelmiyor. Size istediğiniz yerden Gönenin içerisinden bir daire alalım. Veyahut istediğiniz kadar para verelim. Mümkünse bize burasını verebilir misiniz? Bir düşünün." diyor. "Ben de bir düşüneyim" diyor. Evine vardıktan sonra aile fertleriyle bir istişare yapıyor. Herkes diyor ki "karar sizindir." Karatoprak Hoca ise: Ben bugüne kadar iki odalı evlerde hayatımı geçirdim. Maddeye de fazla değer vermek doğru olmaz. Ben bu parayı alsam veya bu evi satsam parayı alıp yine ya bir camiye veya Kur'an Kursuna vereceğim veya bir hayır kurumuna vereceğim. Cami hazır burada hayrı buraya yapalım" der hiç para almaksızın o evi onlara bırakır.

Ahmet Karatoprak Hoca, gerçekten Balıkesir'e çok şeyler kattı. İz bıraktı. Aramızdan 2008 yılında ayrılarak rahmeti Rahman'a kavuştu. Kendisinden çoluk çocuğundan onunla birlikte çalışanlardan, hayırseverlerden, Allah razı olsun.

Hepinizi saygı ve hürmetle selamlıyorum.

&&&

Şimdi Hamdi Döndüren Bey hocamız konuşacaklar. Kendisini siz de tanıyorsunuz. Balıkesirlidir, Balıkesir Yaylabayır Köyü'ndendir Balıkesir'imizde okumuş aynı zamanda vaizlik de yapmıştır. Ondan sonra Konya'da görev yaptı. Bursa'da görev yaptı. Kendileri

Karatoprak Hocamızın has talebelerinden biridir. Hocamızın yanında hafız olmuştur. Hocamızın açtığı imam hatip okulunun ikinci mezunlarındandır. Buyurun hocam

Prof. Dr. Hamdi Döndüren

Teşekkür ederim. Değerli valimiz, değerli belediye başkanımız, değerli meslektaşlarımız, değerli hanımefendiler, beyefendiler. Ve şu anda müzakere ettiğimiz, üzerinde konuştuğumuz konu yarım asırlık dönem, elli yıl önceye ait olan bir başlangıçtan bahsediyoruz. Hadis-i Şerifte: "Hayrın önünü açan, o hayrı işleyen gibidir" buyrulmuş. O yüzden Karatoprak Hocamızın en önemli özelliklerinden birisi hayrın önünü açmasıdır. Yüzlerce gencin önünü açmış, onların eğitim yapmalarına sebep olmuş ve birçok hizmetlere bu yarım asırlık dönemde sebep olmuştur. Bir defa hocamız bu açıdan değerlendirilmesi gerekiyor. Kur'an Kursu kısmına çok girildiği için üzerinde durmayacağım. Kendimle ilgili bir iki cümle söylemek istiyorum. Bu kısımla alakalı, yarım asır önceki dönemi günümüze, güncele getirmemiz gerekiyor. Evet. Hocamız bugün olsaydı ne yapardı? Nasıl bir kurs düşünürdü? Nasıl bir hatip üzerinde kafa yorardı? Dolayısıyla bugüne konuyu nasıl getirebiliriz? Bunun üzerinde düşünmemiz gerekecek. Bunun üzerine birkaç örnek vermek istiyorum. 1961 yılları. 1960 ihtilalinin olduğu yıllardaydı. Kur'an-ı kursundayız. Birinci yıl hafızlığımız bitmediği için imam hatibe kayıt yaptıramadık.

İlk sene Nevzat Beyler, Erol Beyler vd. Kur'an kursundan altmış, yetmiş kadar arkadaşımız topluca imam hatibe geçtiler, kayıtları yapıldı. Biz ikinci yılda hafızlığımız tamamlayınca imam hatibe girdik. Karatoprak Hocamız listemizi müdür beye vermiş. "Kursumuzdaki öğrenciler şunlardır, hafızlıklarını bitirenler, imam hatibe geçmek isteyenler bunlardır" demiş. Tabii idare listeyi gözden geçiriyor. İki üç arkadaşın yaşı tutmuyor. Davut Bey vardı bizim Savaştepeli. Galiba on sekiz yaşındaydı. Bu birkaç yıl önceden tedbirini almış. Mahkeme yoluyla yaşını küçültmüştü. Yaşımızın 16'yı geçmemesi gerekiyordu. Benim. 15-20 gün geçmişti. Müdür bey "Kayıt yapamayız. Yönetmeliğe aykırı. Olmaz" demiş. "Peki, yolu nedir bunun" demiş. "Ya mahkemeden yaş küçültülecek veya valilik tarafından onay getirilecek" demiş. Milli Eğitim Müdürlüğü kabul ederse yönetmeliğe göre o zaman olabilir demiş. Bunu tabii bize iletti. Haber aldıktan sonra bizim bir akrabamız vardı. Adliye tarafıyla alakası olan birisiydi. "Gel bir dilekçe yazalım" dedi. Bir dilekçe hazırladık. Valiye gittik. Milli Eğitim Müdürlüğü'ne Valinin haber etmesi gerekiyormuş. Zahit Kırağlı olması lazım o dönemdeki vali. Dinledi bizi. Ben köye dönmek istemiyorum dedim. Babam İmam Hatibe vermek istiyor. Ona müsaade ediyor. Başka yere vermiyor. Vali ise: "Benim yeğenim de var" dedi. "Şu anda oto tamircisi oldu. Çok iyi para kazanıyor. Birçok meslek var. İmam hatibe gidip de ne yapacaksın? Ne gerek var? İsterseniz ben yardımcı olayım. Bir mesleğe buradan girin" dedi. Efendim kesinlikle babam beni burada herhangi bir yere vermez. Sadece imam hatibe vermeyi arzu ediyor. Bunun dışında bir şansım yok. Dönmek istemiyorum, okumak istiyorum. Müsaadeniz olursa havale ederseniz bu imkân vardır diye öğrendik. Onun için rahatsız ettik dedik. "Hadi sana da bir şans tanıyalım" dedi. İmzaladı dilekçenin altını. Milli Eğitim Müdürü'ne havale etti. Oradan da imam hatibe kaydımız yapıldı. Dolayısıyla önümüz oradan açıldı. Gerçekten Karatoprak Hocamız kişilikli haliyle bize örneklik teşkil etti kendi döneminde. Dolayısıyla yüzlerce gencin önünü açtı.

Tabii süre bayağı uzadı. Sizin görevleriniz de var camilerinizde. Ben çok fazla da uzatmak istemiyorum. Çok teşekkür ederim. Hepinize hayırlı akşamlar diliyorum.

KAYNAKÇA

Ali Rıza Koç (2022). Karşı Mahalle, Elma Yayınları, Ankara

Arşiv (Devlet):
CA, 180-09-189-925-1-31; CA, 180-09-153-733-1-6; CA, 180-09-189-925-1-31; CA, 180-09-153-733-1-5; CA, 180-09-78-384-1-49; CA, 180-09-153-733-1-48

Arşiv (Kurumlar):
Din Öğretimi Genel Müdürlüğü Arşivi
Balıkesir İmam Hatip Lisesi Arşivi
Balıkesir Lisesi Arşivi
Kuvay-ı Milliye Müzesi

Balıkesir Büyükşehir Belediyesi Mezarlık Bilgi Sistemi

Balıkesir Hayırseverleri, Balıkesir Valiliği 2010, Balıkesir

Burhanettin Duran (2012). Türk Parlamento Tarihi, TBMM Kültür Sanat ve Yayın Kurulu Yayınları, No 150, Ankara

Gençleryolu (1930). Gençleryolu dergisi, c.1, Sayı 16, sayfa, 2. Balıkesir

Hikmet Adın (1973). Cumhuriyetin 50. Yılında Kalkınmada Örnek Köy, Armutalan, Emek Matbaası, Balıkesir

Hikmet Adın (1991). Tarihi Coğrafya ve Sosyolojik Açıdan Balya, ılıca ve Şamlı Yöreleri, Balıkesir

Hikmet Adın (2001). Tarihi Coğrafya ve Sosyolojik Açıdan Dursunbey ve Çevresi, Balıkesir

Kürsü (2014). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, 2014, sayı 11

Kürsü (2015). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, 2015 sayı 14

Kürsü (20016). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Gazetesi, 2016, sayı 17

Merhaba Balıkesir, M. Reşit Kıpçak, Anılar, Altıeylül Belediyesi Yayınları 2

Merve (1993). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Sayı 1, Balıkesir

Merve (1993). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Sayı 2, Balıkesir

Merve (1993). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Sayı 3, Balıkesir

Merve (1994). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Sayı 4, Balıkesir

Merve (1996). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Sayı 6, Balıkesir

Merve (2007). Balıkesir Anadolu İmam Hatip Lisesi yayın organı, Sayı 8, Balıkesir

Mustafa Okur (2021). Rize İmam Hatip Okulundan Anadolu İmam Hatip Lisesine, 53. Yıl Özel Albümü, 1967-2020, İstanbul

Mustafa Öcal (2011). Medresetü'l-Eimme ve'l-Hutebadan İmam Hatip Liselerine Bizim Okullarımız,

Mustafa Öcal (2021). Öncü 7'ler, İstanbul, MEB Yayınları, Ankara

Mükerrem Üçkan (2013). Diyanet Dergisi, Mayıs 2013. Sayı 269

Salname 1926, Uzunçarşılı, İdadi-Sultani Salnamesi

Sivas, Yıldızeli Belediyesi, https://www.facebook.com/yildizelibeltr/posts/pfbid03711FCfYhkd1CjvnCzMj7TTFsehoMSyJKVcFJvYcGWcjSkQAUvTzvzAqxZv1gkpqsl erişim, 27 Temmuz 2022

Tanin Gazetesi, 6 Eylül 1916/1334
TBMM Albümü, TBMM Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü Yayınları No 1, c. 1, Ankara

Zekeriya Özdemir (2001). Balıkesir Bölgesinde Millî Mücadele Önderleri, Ankara

Zeki Çevik (2012). Köprülü Hamdi Bey ve Akbaş Cephaneliği Baskını, Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları, (10), 1-26, s. 4

Z.Şeyma Arslan & Sema Silkin (2013). İmam Olmayacak Kızlar: İmam Hatip Okullarında Kız Öğrenci Varlığına Dair Bir Araştırma

WEB:

https://elazig.diyanet.gov.tr/karakocan/sayfalar/contentdetail.aspx?ContentId=290&MenuCategory=Kurumsal erişim, 12 Ekim 2022

https://www.epdk.gov.tr/Detay/OrganizationChartDetail?id=94#:~:text=H%C3%BCseyin%20SAK%20%2D%20%C3%96zge%C3%A7mi%C5%9Fi,Do%C3%A7.,iktisat%20doktoras%C4%B1%20yapt%C4%B1%20(1979). erişim, 22 Ekim 2022
https://www.emeginseruveni.com/milli-mucadelede-sehirlerimiz-balikesir/ erişim, 25 Kasım 2022

Ahmet Karaloprak Hocanın Gençliğe Hitabesinden!

∴~2005~∴

Evlatlarım!

Bu milletin size ihtiyacı var. Kur'an Kursunda olsun İmam hatip okulunda olsun~ fark etmez. Tahsilinizi tamamladıktan sonra dönüp bu millete bir şeyler vermek ve bu konuda gayret göstermek bir vefa borcudur. Sakın ha!

Maddi imkanları esas alarak yaşamayın. Maaş alayım, köşeme çekileyim demeyin—. Bu millet, biriktirdiği kuruşlarıyla ibate ve yaşamınızı sağladı. Bunun karşılığını vereceğinize inanıyorum.

Geriden gelenler şunu bilsinler ki!

Bu millet, kendisine hizmet edenleri asla unutmadı, unutmayacakda—∴

Kaligrafi:
M.İbrahim TEPE

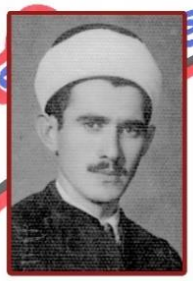

احمد محمّد

قره طوپراق خواجنك

كنجلكه خطابه سندن

اولادلرم !

بو ملتك سزه احتياجی وار. قرانه قورسنده اولسون امام خطيب اوكولنده اولسون فرق ايتمز. تحصيلكزی تماملدقدن صوكره دونوب بو ملّته برشيلر ويرمك و بو قونيده غيرت كوسترمك بر وفا بورجيدر.

صاقين ها!

مادی امكانلری اساس آلاراق ياشامايك. معاشه آلايم كوشمه چكيله يم ديمه يين. بو ملّت، بر كديرديغی غروشلريله اباته و اعاشكزی صاغله دی. بونك قارشولغكی و پرجغكزه اينانيورم.

كيريدن كلنلر شونی بيلسنلركه!

بو ملّت، كنديسنه خدمت ايدنلری آصلا اونوتمادی اونوتمايا جقده ...

Hat:
M.İbrahim TEPE